LYCOPHRONIS ALEXANDRA.

AD FIDEM CODD. MSS. PARISINIS, NEAPOL. VATIC. VINDOBON. VITEBERG. CIZENS. PALATIN. REHDIG. POTTER. SEBAST. PALAT. CASAN. BIBLIOTH. ALEX. BARBER. RECENSUIT, PARAPHRASIN INEDITAM, SCHOLIA MINORA INEDITA, VARIETATEM LECTIONIS POTTERI ET SEBASTIANI, IOS. SCALIGERI INTERPRETATIONEM LATIN. METRICAM, INDICES GRAECOS, MYTHOLOGICOS, HISTORICOS ET SCRIPTORUM LOCUPLETISS. ADDIDIT

LUDOVICUS BACHMANNUS.

LIPSIAE

SUMPTIBUS I. C. HINRICHS, MDCCCXXX.

VILIUS HUIUS LIBRI PRETIUM CONSTITUIMUS 1833: 3 THLR.

D. IOANNI SCHULZIO

POTENTISSIMI BORUSSORUM REGIS
AB INTIMIS REI SCHOLASTICAE MODERANDAE CONSILIIS
EQUITI SPLENDIDISSIMO

ET

GODOFREDO HERMANNO

IN ACADEMIA LIPSIENSI ELOQ. ET POET. PROF. P. O.
EQUITI SPLENDIDISSIMO

D.

LUDOVICUS BACHMANNUS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Lycophronis Alexandrae scripta exemplaria cum haud exiguo numero nostram aetatem tulerint, mirum sane videri debet, non plura olim iis, quorum id maxime interfuisset, innotuisse interque ea, quorum notitiam haberent, ne unum quidem librum fuisse ex praestantioribus. Etenim principes editiones, Aldina et prima Basileensis, e Codicibus excusae sunt neque vetustis admodum neque puris a vario interpolationum genere; a quibus tamen illud Bononiense exemplar longe fuit Aldino integrius. Postea Guilielmus Canterus primaeque Parisinae editor attigerunt quidem Codices, sed quae tum fuit artis criticae conditio, neque textum severe ad scripta exemplaria exigentes, neque aetatis eorum ulla ratione habita. Fuerunt autem illa apographa, nisi me coniectura fallit, multo deteriora iis, ex quibus primae editiones prodierant. Tum insequutae sunt quinque editiones, quarum ex numero duas prima iuventute, puero tunc quam viro propior, curavit Ioannes Meursius, quem scimus postea vastissima eruditione potius quam artis criticae peritia inclaruisse. Neque harum editionum ulla hic ratio habenda est, quippe quae sunt merae priorum repetitiones cum larga vitiorum typographicorum accessione. Talem Lycophronis textum centum fere annis post ad duos Codices bibliothecae Bodleianae exegit

Ioannes Potterus, vir graece doctissimus pariterque diligentissimus in conquirenda undecunque lectionis varietate; quem tamen vellemus in iis, quae ex editis libris adtulit, multo interdum parciorem fuisse. Codicum autem quibus usus est Potterus alterum, Baroccianum, intelligimus recentissimum esse et quovis vitiorum genere inquinatum: meliorem quidem Seldenianum, sed eundem neque vetustum satis neque integritate scripturae cum iis libris, quorum notitiam nunc habemus, ullo modo comparandum. Nostris denique temporibus Italorum Codicum ope novam Lycophronis editionem molitus est Leopoldus Sebastianus, cui rara fortunae benignitas quod nemini ante eum editori concesserat ut praestantissima Codd. Mss. supellectili, in patria urbe, summo otio et quamdiu vellet, uteretur; quem tamen dolemus in his tantis copiis neque diligentem neque intelligentem satis sese praebuisse. Quo sane iniquo fortunae lusu accidit, ut cum olim editoribus semper defuissent copiae, nunc tandem largissimis copiis deesset editor. Textus enim in his manibus etiam infra Canterianae editionis recensionem revolutus est. Cui gravi incommodo ut mederi equidem experirer, primum me illexerunt Codices illi in quos me quattuor abhinc annis hiberno tempore Neapoli degentem casus detulerat, et quorum unum intelligebam inter optimos habendum esse; tum flaccescens subinde studium rursus incendit lautissima librorum Mss. supellex, quam mihi, cum Lutetiam venissem, liberalissime ex Regia Bibliotheca concessit Vir celeberrimus, Car. Bened. Hasius. Qua benigniori fortuna factum est ut criticae opes, quibus adiutus Lycophronem emendarem, neque numero neque prae-

stantia Sebastianeis copiis essent inferiores. Ex viginti enim et quinque libris, quos affero, duo sine controversia Tzetzarum aetatem exeunt ad saeculum X. pertinentes; his aetate proximi sunt quattuor alii saeculo XIII. exarati; inter undeviginti autem reliquos, recentiores illos quidem, non pauci tamen reperiuntur, qui praestanti lectionum varietate insignes, ex optimis fontibus derivati aut ad meliores certe libros exacti esse videantur. In textu vero scriptoris conformando hanc mihi legem scripsi, ut, nisi in minutis quibusdam rebus, a librorum Mss. auctoritate nunquam discederem; coniecturis autem ne auderem quidem hariolari; quippe quarum intelligerem nullam periculosiorem aleam esse, quam quibus scriptorem tentaveris nunc recondita doctrina luxuriantem, nunc ancipiti verborum lusu fallentem et eludentem lectores.

CODICES PARISINI

BIBLIOTHECAE REGIAE.

A. Parisinus 345. olim Coislinianus, saeculi, iudice Montefalconio Bibl. Coislin. p. 457., decimi, membranaceus, foliorum formae quadr. 272. Continet inter varia Lexica graeca, quorum recensum dedimus Anecdot. graec. Vol. I. p. V. — XII. etiam fol. 225 — 253. Lycophronis Alexandram cum brevi sed pervetusta annotatione, singulis versibus in modum glossarii adscripta, ita ut librarius hunc titulum libello scripserit: *Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκόφρονος καὶ ὑπόθεσις.* In fine adscriptum legitur: *στίχοι βχο.* (2670.); quae mira versuum computatio inde orta

est, quod versus fere omnes in duas partes interiectis Scholiis divisi sunt, ad hunc modum v. 1348:

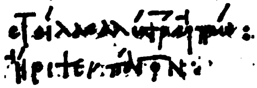

Quae res etiam fefellit Montefalconium, ut in Bibl. Coislin. p. 494. solummodo de *Lycophronis vocabulorum collectione*, sive de glossario quodam Lycophroneo referret.

Hoc exemplar non solum ob multas exquisitas lectiones, sed etiam propter manifesta antiquitatis indicia pretiosissimum est. Exhibet enim non paucas lectiones, quas Tzetziana recensio e textu expulit: v. 101. *θῖνα φάσσωνα.* v. 157. *Λαομέδοντος.* v. 397. *Σειμία καθωμαρεῖ.* v. 448. *Σέτραχος.* v. 452. *ὀγαστρίου.* v. 461. *ἄϊτα.* v. 698. *Ὀμβριμοῦς.* v. 727. *χελλύσσουσα.* Praeterea alias habet soli sibi proprias: v. 40. *μέσον.* v. 88. *ὑψίφοιτος.* v. 90. *ἡ Ἀχερουσία.* v. 271. *ἐγχέας.* v. 1233. *ἔσχας ῥώμῃ γεγώς.* Quae licet maximam partem vitiosa sint, alius tamen et vetustioris originis esse videntur, quam haec: v. 394. *φόνου* pro *δρόμου.* v. 452. *πρόφευς* pro *φονεύς.* v. 684. *σὺς ῥάνας* pro *προσρράνας.* v. 1010. *χρυσᾶ* pro *πικρᾷ* et similia. Talia enim librario imputaverim, alioquin diligentissimo reique minime ignaro, qui tamen nonnunquam in vetustissimi exemplaris, quo usus esse videtur, scriptura intelligenda graviter lapsus est, cuius rei manifestiora exempla invenies vv. 319. 620. 767. 811. 817. 874. 985. 938. 1070. Duobus in locis glossa in textum est recepta: v. 684. *λάκκῳ* pro *βόθρῳ*, et v. 1110. *δρυὸς κλῶνα* pro *στύπος δρυός.* Omissi sunt versus tres v. 408. 955. et 1277.

Hunc librum in textu Lycophronis constituendo saepissime, ut par erat, sequutus sum; interdum vero, sicubi lectionibus eius aut reliqui omnes, aut meliores certe ex iis refragarentur, cautius visum est dubitare, verane scriptura, an librarii speciosus aliquis error nobis oblatus esset.

Liber nondum erat collatus.

B Parisinus 2403., olim 2794. saeculi decimi tertii, bombycinus, forma maxima, foliis 308. Insunt: fol. 1—14. *Cleomedis* κυκλικῆς θεωρίας libri II. auctoris nomine omisso. — fol. 15. Fragmentum de variis pedum metricorum generibus, addita figura, quam exhibui Anecdot. gr. Vol. II. p. 442. Haec vero multo recentior manus adscripsit. — fol. 16. vacuum est. fol. 17. leguntur *Ioannis Tzetzae* στίχοι inediti de variis poeseos et poetarum generibus. — fol. 18—49. *Arati* Phaenomena, cum Scholiis in margine paucisque interlinearibus. Est inter Bekkerianos Arati Codices littera A notatus. — fol. 50—56. *Procli Diadochi* ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Opus in fine mutilum est; folia enim 55. et 56. ita lacerata sunt, ut dimidium utriusque interierit. — fol. 57. vacuum est. fol. 58—99 rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque scholiis interlinearibus minio exaratis. In fronte legitur Epigramma:

> Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος
> Σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων.

fol. 99 vers. — 114 rect. *Nicandri* Theriaca cum Scholiis uberrimis, textum circumcirca coniectis. fol. 114 vers. leguntur 28 priores versus ex Alexipharmacis Nicandri, folio 115. vacuo relicto. — fol. 116

— 172 rect. *Pindari* Olympia, Pyth. Nem. Isth. cum magno Scholiorum apparatu paucisque glossis hic illic inter lineas adspersis. — fol. 172 vers. — 175. Fragmenta quaedam varii argumenti, v. c. de Conciliis, de vino etc. quae recentior manus negligenter adscripsit. — fol. 176 — 308. *Homeri* Odyssea cum Scholiis, quae ab initio usque ab lib. III. totam marginem implent; deinde rariora fiunt, et in altera parte operis prorsus deficiunt. Maximam partem Allegorias tractant, et fere semper conspirant cum iis, quae e Cod. Ambros. E. edidit Angelus Maius; nonnunquam tamen iis pleniora sunt et integriora. In fronte libri legitur: *ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi a Nicolao Graeco aureis 5.*

Librarius in Lycophrone describendo duobus usus est exemplaribus; uno meliore, ex quo textum sumeret; altero multo deteriore, unde varietatem lectionis notaret; hae enim notae totidem fere sunt verae lectionis corruptelae. Vid. v. 4. *αἰόλον* (ω). v. 73. *χύτει* (σ). v. 105. *ἐμπαίσασαν* (πε). v. 403. *Κασνίαν* (στρ) etc. Convenit hic Codex ita cum Cod. Pal. 142. apud Sebastianum et cum Cod. Rehdigerano, ut dubium esse non possit, quin aut uterque aut alteruter certe ex eo descriptus sit, hi tres autem arctissimo affinitatis vinculo inter se cohaereant. Testantur hoc lectiones his tribus Codd. propriae: v. 275. *σκοπόν*. v. 490. *μέσον*. v. 520. *Λογκᾶτις*. v. 543. *μέσοις*. v. 745 et 746. in his Codd. transpositi sunt. v. 945. *στρατῷ*. v. 1094. *παρβουκολίξει*. v. 1233. *ῥώμης*. Sed superest aliud et multo luculentius testimonium. Cum enim librarius Cod. Par. B. versum 393. negligenter ita scripsisset: *κολαστὴς οὐτάσας λατρεύς*, addito in fine syl-

labarum compendio, ex quo *δεφός*, *δονός*, vel simile quid extricaveris, in quo tamen vox *δεινός*, in medio versu omissa, corrupta lateat necesse est: scribae Cod. Pal. 142. et Cod. Rehd. hoc proprio Marte mutarunt in *τότε*, quod vitium nulli alii libro cum iis commune est.

Praeterea hic Codex Parisinus simillimus est illi, ex quo Aldinum exemplar, una cum Pindaro, Callimacho et Dionysio Periegete prodiit Venetiis, 1513.

Liber in Lycophroneis nondum erat collatus.

C Parisinus 2723. olim 2218. saeculi decimi tertii, membranaceus, forma maxima, foliis 245. Insunt: fol. 1—76. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque Scholiis minoribus inter lineas minio exaratis. In fine adscriptum est: ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ Ν̄ ῑ ἔτους ϛψϟ στίχοι ͵αῦοδ': h. e. *mense Iunio*, *Indictione decima*, *anni* (secundum Byzantinos) 6790. sive post Christum 1282. — Sequitur fol. 77—78. *Batrachomyomachia*, multis in locis ab edita diversa, quam scripturae discrepantiam enotavi in Anecdot. Gr. Vol. II. p. 417—422. — fol. 79—97. *Oppiani* Cynegetica cum paucis Scholiis ad marginem intraque lineas adscriptis. — fol. 98—165. *Dionysii* Periegesis cum integro Eustathii Commentario glossisque interlinearibus, quae vero ab versu 214. deficiunt. — fol. 166—185. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας ἤτοι τῶν ε' φωνῶν. Auctoris (*Ammonii*, vid. Fabricii Bibl. Graec. Vol. V. p. 736. edit. Harl.) nomen non comparet. — fol. 186—188. Τοῦ αὐτοῦ προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς. — fol. 189

— 210. ἀρχὴ τοῦ κειμένου τῆς Πορφυρίου εἰςαγωγῆς. — fol. 211 — 245. ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. Anonymi Commentarius in Aristotelis librum de interpretatione, adscripto ipsius Aristotelis tractatu, cum multis Scholiis interlinearibus et marginalibus.

Lycophronis Codex inter optimos numerandus, et valde pretiosus etiam propter librarii diligentiam, qui magnam discrepantis scripturae copiam inter lineas adnotavit. Convenit hic liber maxime cum Codd. Vat. 1307. Neap. III. et Pal. 40.; videtur vero ab homine descriptus, qui in lectionibus eligendis suo ipsius iudicio uteretur. Hoc cum ex Scholiis minoribus, quae ex eo descripsimus, apparebit, tum clarius etiam fiet ex Tzetzianis, ubi plura de hoc Codice dicendi erit occasio.

Liber nondum erat collatus.

D Parisinus 1724., olim Colbertinus 2945. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma maxima, foliis 96. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Prolegomenis et Commentario Is. Tzetzae, Scholiisque interlin. textum ad verbum sequentibus. Hic illic etiam in margine notulae adspersae sunt. Textus accurate descriptus est, cum paucis syllabarum compendiis. In fine legitur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλου εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου.* Vid. infr. Cod. Casan. chart. et Cod. Barb.

Hic liber et Cod. Baroccianus apud Potterum ex eorum numero sunt, quos *libros gemellos* appellarim. Hos vero tales intelligo, quorum non solum quae fuerit familia demonstrari potest, sed qui etiam sibi invicem ita ab omni parte sunt simillimi, ut ex eodem archetypo, ab eodem librario eodemque for-

tasse tempore locoque descripti esse videantur. Tales in posterum non pro duobus, sed pro uno tantummodo libro numerandi sunt.

Convenit autem hic liber Parisinus cum Basseciano praeter magnum vitiorum numerum, quae iis cum tota reliqua familia communia sunt; vid. v. 105. 160. 236. 280. 364. 370. 395. 436. 512. 516. 680. 880. 883. 942. 996. 1031. 1110. 1177. 1265. 1373. 1460. etiam in aliis, quae habent singularia ipsisque propria: v. 16. αἰπὺν in utroque omissum. v. 164. οἰμώσει. v. 209. κατέρξεται. v. 344. δαγκύλιος. v. 569. ἄπλετον. v. 608. μάζης — προσφιλεῖς. v. 570. ἆπις. v. 606. διῳρήμενοι. v. 771. κάσσαρα. v. 811. Ἀγύρτοιο. v. 922. Αὔσονες. etc. Quae dubitare vix sinunt, quin eadem manus utrumque Codicem exaraverit. His in eadem familia proximi sunt Cod. Barb. Alex. Pal. 139. Casaub. chart. omnes eodem tempore scripti, et, qui his etiam vitiosiores sunt, Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471. saeculo decimo sexto in insula Creta exarati.

Huius Codicis notitiam videtur habuisse Canterus, variantisque scripturae indicem ex eo dedisse in Edit. Basil. II. an. 1566. Vid. infra p. 246.

E Parisinus 2725. olim 1016. et 2799. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 151. Continet Lycophronis Alexandram cum Is. Tzetzae Commentario et Prolegomenis, quae hanc inscriptionem habent: ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκόφρονος ἡ Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς ἐξηγήσεως Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου καὶ πλέον οὐδέν. Sequitur per 6 folia Index rerum et nominum e Tzetzae Commentario collectus. Adsunt tria notissima Epigrammata, unum in fronte Com-

bendi paucissima sunt, neque ulla difficultate laborant; litterae ῡ et ῑ non, ut in aliis libris fieri solet, duobus punctis, sed uno puncto notatae inveniuntur. Prima et ultima Codicis folia desunt.

Hic liber plane gemellus est Codicis Seldeniani apud Potterum; cuius rei non dubiam fidem faciunt haec utriusque libri gravissima vitia: v. 35. *ἐγκάτοις* pro *ἐσχάτοιν*. v. 188. *πίλον* pro *σπίλον*. v. 336. *πηγῶν*. v. 393. *νυκτεύπας*. v. 427. *τόκοις*. v. 476. *ἀπείρων*. v. 531. *Πικρή*. v. 549. *τινὸς λέγνα* pro *τῆς ἀδνώτου*. v. 567. *ἀνέσσεν* pro *εὐνάσαι*. Adde vv. 377. 605. 645. 662. 667. 729. 936. etc. vv. 516. et 517. in utroque Codice transpositi sunt.

Liber nondum erat collatus.

J Parisinus 2839. olim Tellerianus 127. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. foliis 120., quorum 28. prioribus exhibet *Lycophronis* Alexandram, nitide quidem, sed vitiose scriptam, multis vel omissis vel depravatis vocabulis. Omissa notavi ad vv. 14. 58. 69. 125. 158. 510. 611. 740. 880. 921. 962. 970. 1207. 1218. 1257. 1296. Inter vitiosas lectiones has habet notabiliores et proprias: v. 207. *αὐδάζοντες*. v. 232. *μητρὶ*. v. 470. *σταλείς*. v. 483. *σποδιᾷ*. v. 549. *ἀλωῆς*. v. 605. *βάρβαρον*. v. 1368. *χώραν* — *κειμένην*. Nihilominus tamen etiam optimas lectiones servavit; vid. v. 617. *γαπέδων*. v. 759. *κρεαγρεύτους*. v. 906. *Φάλακρον*. v. 930. *Λαφρίας*. v. 1117. *ἀστέμβακτα*. v. 1465. *Φίκιον*. in quibus cum antiquissimis et optimis Codd. nostris consentit. — Quatuor foliis vacuis interiectis sequitur Is. Tzetzae in Lycophronem Commentarius, cuius in fronte legitur hoc Epigramma *εἰς Λυκόφρονα ἀδέσποτον*: *Φερωνύμως λέλογχε* etc. Vid.

supr. Cod. Par. B. Eadem manus utramque Codicis partem absolvit.

Liber nondum erat collatus.

K Parisinus 2840. olim Colbertinus 3988. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 37. Continet *Lycophronis* Alexandram sine Scholiorum apparatu. Scriptura Codicis neque inelegans neque valde compendiosa, in eo tamen singularis est, quod voces fere ubique, ut in antiquissimis libris, arcte cohaerent. Hoc et multo magis etiam lectionum mirum in modum depravatarum multitudo vix dubium relinquunt, quin librarius exemplari usus sit omnibus, quotquot adhuc novimus, antiquiore, eiusque impeditiores locos aut inepta coniectura mutaverit aut interdum prorsus suppresserit. Sic v. 23. dedit *κόραις* pro *σπάθαις*. v. 73. *γναπτῷ σκότει*. v. 92. *χειρώσεται*. v. 214. *γένος* pro *στάχυν*. v. 633. *δειράδας* pro *χοιράδας*. v. 885. *δόρυ* pro *ῥόος*. v. 909. *μηνίσει* pro *καινίσει*. v. 1205. *μυθικῶν* pro *λοιμικῶν*. v. 1277. *ἄφευκτα δαιμόνων βάθη* pro *ἄφαντα κευθμῶνος β*. v. 1418. *πημάτων* pro *τειχέων*. Similia videbis v. 64. 235. 273. 317. 367. 436. 440. 778. 821. 860. 1045. 1046. 1191. 1240. 1260. 1311. 1330. 1413. 1424. Praeterea desiderantur in Codice vv. 424. 425. 519. 738 — 740. 955. 1286. 1459. Loco suo moti sunt vv. 558. et 559. post v. 562. inserti, et v. 766. versui 763. antepositus.

Hunc librum videtur contulisse vir doctus, cuius cura prodiit tertia Lycophronis editio, Parisiis, 1547. apud Iacobum Bogardum.

L Parisinus 2890. olim 1681 et 3523. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma octava, foliis 178.

Codicem hunc, quo *Lycophronis* Alexandra cum paucis glossis et Is. Tzetzae Commentario continetur, duae diversae manus absolverunt; quarum altera accurate et eleganter fol. 1—63. et fol. 119—178. scripsit; altera autem folia intermedia 64—118. negligenter exaravit. Exhibet hic Codex etiam quinque in poetam eiusque interpretem Epigrammata; quorum in fronte libri primum, ita inscriptum: *ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος ἄδηλον.*

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις etc. in solo hoc Codice inveni; alterum est illud notissimum: *Βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Tria reliqua in fine adscripta sunt: *Τήνδε Λυκοφρονέην* etc. *Λόγους ἀπρεπεῖς* (sic) etc. et *Λυκόφρονος δύσφραστα* etc. Quae leguntur etiam in Par. B. Vit. I. et Ciz.

Hunc librum ex eodem fonte cum Vit. I. Ciz. et Pal. 158. derivatum esse, satis docent vitia solis his quattuor libris propria: v. 183. *οὐλαδμωνύμου.* v. 207. *φάλτην.* v. 281. *ἀΐστώσας.* v. 408. *κωκυσμάτων.* v. 456. *τὸ ῥηκτὸν.* v. 483. *σποδῷ.* v. 523. *τυράννῳ.* v. 701. *μυχῶν πᾶσαι.* v. 740. *μαστιχθήσεται.* v. 774. *πύλαις.* v. 792. *αἰνοβάκχου.* v. 942. *Ἀβαντίαν.* v. 1372. *νεκροῦμαι.* v. 1410. *Κανδάων.* Praeterea in Codice omissi sunt versus 242. 866 et 867. 1237.

Liber nondum erat collatus.

Horum undecim Codd. Parisinorum, qui in Bibliotheca Regia asservantur, copiam liberalissime mihi fecit *Carolus Benedictus Hasius*, vir egregius, quem pari doctrinae humanitatisque laude florentem praesentes amant et venerantur, absentes desiderant, et grata nunquam obliviscetur posteritas.

CODICES NEAPOLITANI
BIBLIOTHECAE BORBONICAE.

I Neapolitanus, sign. I. E. 20., saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet quattuor ab initio foliis Is. Tzetzae in Lycophronem Prolegomena cum septem prioribus textus versibus paucisque in margine Scholiis; tum, duobus foliis vacuis interiectis, poema denuo incipit ab antiquiore manu accurate descriptum, cum Scholiis interlin. et Tzetzae Commentario. In margine interdum adiecta est *σύνταξις*, quae ad verbum convenit cum illis Scholiis, quae Sebastianus e Cod. Vatic. 972. eruta Tzetzianis inseruit. Incipit haec *σύνταξις* ad v. 16. *ἄρτι μὲν καὶ τότε ἡ ἠώς* etc. et desinit ad v. 340. *ὅταν καὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος* etc. Vid. apud *Muellerum* Vol. I. p. 289. et Vol. II. p. 545.

Huius Codicis magna est similitudo cum Vaticanis 915. 916. et 1306., maior etiam cum Vaticano 972; vid. vv. 21. 137. 451. 575. 766. 784. 798. 864. 884. 936. 1064. 1300. 1328. 1344. 1364.

Liber nondum erat collatus.

II Neapolitanus, sign. I. E. 21. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur *εἰς τὴν βίβλον τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγημένην παρὰ Τζέτζου τοῦ Ἰσαακίου τετράστιχον. Βίβλος μὲν* etc. In fine folium avulsum est, ita ut a v. 1450. viginti quatuor versus cum parte Commentarii interierint. Librarius bono exemplari usus est, cuius lectiones non raro conveniunt cum Cod. Vind. II. et Vit. II.

Liber nondum erat collatus.

III Neapolitanus, sign. I. E. 22. olim *Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento*, ut ultimae paginae inscriptio testatur. Satis amplum volumen, diversis temporibus, maxime vero saeculo decimo tertio in charta bombycina form. max. scriptum, antiquitate non minus, quam varietate eorum, quae continet, valde pretiosum. Pertinebat olim ad bibliothecam Monasterii S. Ioannis de Carbonaria, cuius notabiliores Codices recensuit Bern. *Montefalconius* Diar. Ital. cap. XXI. p. 308—313. Vid. etiam *Fabr.* Bibl. Gr. edit. Harl. Vol. V. p. 797. nr. 31. Continet primum *Lycophronis* Alexandram, Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario instructam. Quattuor ab initio folia, ex antiquo exemplari evulsa, recentior manus satis negligenter supplevit, usque ad v. 32. Reliquum autem poema cum uberrimis Scholiis eleganter et accurate scriptum est. Glossae inter lineas non nisi paucissimae conspiciuntur. Sequuntur in Codice haec: *Hesiodi* Scutum Herculis sine Scholiis. — *Dionysii* Periegesis cum Scholiis; non tamen integra; desinit enim in versu 765: *Βύζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων.* — *Ioannis Antiocheni* ἀρχαιολογία ἔχουσα διασάφησιν τῶν μυθευομένων. — *Theodori Prodromi* iambica carmina varii argumenti. — Tractatus περὶ προσῳδίας καὶ μέτρων. — *Phocylidis* ποίημα νουθετικόν. — *Musaei* de Herone et Leandro carmen. — *Προσῳδία Διονυσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.* Hoc Dionysii Alexandrini sive Thracis opus cum variis Grammaticorum, Diomedis, Isidori, Stephani, Heliodori aliorumque, quorum nomina in margine notata sunt, commentariis, dignum sane est, quod in lucem protrahatur. Haec autem Codicis pars recentioris est

originis, festinanti calamo negligentissime exarata lectuque difficillima. Quae res et mihi impedimento fuit, quominus aliquam saltem operis particulam delibarem; quum pauculae horae, quibus mihi huius Bibliothecae copiis uti licuit, vix sufficerent, ut Lycophronem meum perlustrarem. In fine Codicis legitur fragmentum ex *Oppiani* Halieuticis lib. I. v. 253 — 449.

Librarium in Lycophrone describendo vetustissimo quodam exemplari usum esse non solum probabile fit ex iis locis, ubi lectiones Tzetziana recensione antiquiores in textu leguntur, vid. v. 101. *θῖνα φώσσωνα.* v. 136. *δίκῃ.* v. 452. *ὀγαστρίου.* v. 930. *Λαγαρίας.* v. 1018. *ποιμαίνων.* v. 1177. *ταρμύσσουσαν.*, sed probant etiam lectiones huic soli Codici propriae: v. 213. *λέοντος οἴνης.* v. 436. *συνθλάσας* (cf. Etym. M. p. 10, 1.). v. 438. *ὤχλισαν.* v. 784. *κατάσκοπος.* Accedit quod, si paucissimos locos excipias, hic liber ab omni interpolatione purus esse videatur. Scriba vero interdum negligentior in transponendis omittendisque versibus peccavit; transposuit enim vv. 729 et 730. v. 1020 et 1021. v. 1029. post 1032. vv. 1163 et 1164. post 1172. vv. 1270 — 1297 post 1323 collocavit. Omisit autem vv. 99. 175. 176. 858. 1065. 1238. 1239.

Liber nondum erat collatus.

Ex his tribus Codd. Neapol. quibus per paucos tantum dies uti mihi licuit, non omnem scripturae discrepantiam enotavi, sed notabiliorem tantum. Quod ideo monendum est, ne quis fortasse, sicubi in Annotatione critica horum Codd. mentionem factam

desideret, hoc meum de eorum lectione silentium aut mihi vitio vertat aut sibi fraudi esse patiatur.

CODEX BIBLIOTHECAE VATICANAE.

Cod. Vaticanus 1307. olim Fulvii Ursini, saeculi decimi, membranaceus, forma quadr. foliis 112, quorum 1 — 44. continent *Lycophronis* Alexandram cum glossis interlinearibus Scholiisque incerti auctoris in margine adscriptis. Poematis paraphrasin exhibent sequentia undecim folia, quorum octo priora per errorem transposita sunt, interiecta parte ex Arati Phaenomenis. Cui incommodo medelam quaesivit is, qui Codicem foliorum numeris instruxit; sed neque eum rem accurate tractasse statim intelliget, qui paraphrasin ad poetae verba diligenter excutiat; videbit enim folia numeris 51. 52. 53. 54. 55. inscripta in hunc ordinem esse redigenda: 51. 55. 52. 53. 54. ubi etiam apparebit totam fere paraphrasin in Codice contineri (usque ad v. 1440.), et unum tantummodo folium in fine intercidisse. Inscribitur autem haec paraphrasis ita: *ολαιου λυκόφρονος ἀλε-*
λ
ξάνδρας σχο:· omissis ab initio una pluribusve literis ut postea a rubricatore adderentur. De qua inscriptione postea ad Tzetzae Scholia dicetur. Quod autem hanc paraphrasin integram nunc dare potui, hoc debeo maxime humanitati atque amicitiae Viri eruditissimi, *Friderici Guilielmi Roestelli*, legationis Borussicae apud Sedem Apostolicam ab epistolis, qui, quam partem equidem propter infirmam valetudinem citius Roma decedens intactam reliqueram, eam non solum describendam curavit, sed descriptum exem-

plar etiam ad Codicem tanta cura exegit, quanta exspectari poterat a viro et graece doctissimo reique palaeographicae imprimis perito. — fol. 56 — 112. leguntur *Arati* Phaenomena usque ad v. 1151. tribus in fine versibus omissis. Lectiones dedit Bekkerus in Arati editione, Berol. 1828. Totum Codicem eadem manus accurate et eleganter exaravit.

Eundem librum vide infra inter Sebastianeos.

CODICES VINDOBONENSES
BIBLIOTHECAE CAESAREAE.

I Vindobonensis 124. saeculi decimi sexti, chartaceus, form. quadr. paucis foliis continet *Lycophronis* Alexandrae fragmentum vers. 1—97. cum glossis interlin. scholiisque in margine rubro colore exaratis. In fronte notatum est: Ἀνδρέου Δαρμαρίου ἦν τουτί, εὔτετα (sic) δ' ἐγράφετο. Codices huius *Andreae Darmarii* Epidauriotae manu scripti commemorantur in *Lambecii* Comment. de Bibl. Caesar. Vind. lib. III. p. 289. IV. p. 401. V. p. 66. VII. p. 83. Vid. etiam *Muratori* Antiq. Ital. III. 927.

II Vindobonensis 282. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 196. exhibet Lycophroneum poema cum scholiis interlin. et Is. Tzetzae Commentario instructum. Codex negligenter et compendiosa scriptura exaratus est; aliquoties aliorum et meliorum librorum lectiones inter lineas inque margine notatae inveniuntur. Non raro etiam omissi versus; vid. ad vv. 405—407. 589 et 590. 1193—1195. 1284—1290. quos recentior manus in margine

restituit. Accedunt septem foliis varia opuscula grammatica, quorum specimen exhibui in *Anecdot. Graec.* Vol. II. p. 423—426. Hanc Codicis partem alia manus scriptura multo elegantiori in charta laevigata exaravit. Vid. *Nessel.* Catal. Bibl. Caesar. P. III. p. 141.

Liber nondum erat collatus.

III Vindobonensis 257. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 143. continet haec: fol. 1—129. *Aristophanis* Plutum et Nubes cum Scholiis. fol. 130—143. fragmentum Alexandrae *Lycophronis* usque ad v. 384. cum Scholiis in margine interque lineas largiter adscriptis. Liber recens quidem, e pervetusto tamen exemplari descriptus videtur, fortasse ex illo Codice Bononiensi, ex quo Lycophronis Alexandra edita est ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, Basileae, 1546. Mirabilis enim horum librorum cum in bonis lectionibus tum in vitiosis concordia. Vid. v. 56. v. 99. v. 113. v. 189. v. 217. v. 244. v. 251. v. 301. v. 317. v. 330. v. 362. Praeterea v. 14 et 15. in solo hoc Codice Vindob. eo modo, quo dedit Basileensis Editor, transpositi inveniuntur.

Liber nondum erat collatus.

IV Vindobonensis 43. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 160. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Scriptura, licet subinde compendiosa, ubique tamen elegans est et accurata. Inter lineas Scholia minora rubro colore addita sunt, et in fine librarii nomen et tempus, quo

scriptus est Codex; indicatum: *ἱερομονάχος δομέτιος ψ* (ἔγραψα) *α φ μ α* (1541) *ἰου εὐδο:* (sic) — Hoc exemplar cum duobus tribusve aliis (Par. G. Vit. III. Pal. 158.) inter vitiosissima habendum esse, jam supra indicavi p. xv. et Annotationum mearum quaevis pagina docebit.

Liber nondum erat collatus.

Horum Codicum tres priores ipse Vindobonae excussi; quarti autem, cuius notitiam tunc nondum habebam, lectiones debeo humanitati et benevolentiae Viri doctissimi et de his literis meritissimi, *Francisci Kopitari*, Bibliothecae Caesareae Custodis primarii. Hic enim auctor extitit iuveni eruditissimo, *I. H. Chr. Schubarto*, ut non solum hunc Codicem ad editionem Reichardianam diligenter conferret, sed etiam Scholia minora Cod. Vind. II. omnia in usum meum transscriberet. Quo duplici munere ille functus est egregie.

CODICES VITEBERGENSES

BIBLIOTHECAE SEMINARII THEOLOGICI.

I Vitebergensis 204. saeculi decimi quarti, membranaceus, forma quadr. foliis 100. continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario, cum hac in primo folio inscriptione: *εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου*. Sequitur statim notissimum Epigramma: *Βίβλος μὲν τελέθουσα* etc. Poema incipit fol. 3. vers. accurate et eleganter in nitidissima membrana descriptum, cum Scholiis interlinearibus rubro colore

exaratis, quae vero fol. 50 rect. ad v. 499. desinunt. In fine leguntur tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρονέην etc. λόγους ἀπρεπεῖς (sic) etc. et Λυκόφρονος δύςφραστα etc. Librarius in interpunctione verborum saepissime commate usus est; in accentibus ponendis voces monosyllabas, μὲν, δὲ, ἂν, singulari diligentia, quo melius a proximis discernerentur, duplici accentu notavit; scripsit enim v. 180. χῶ μὲν παλιμπ. v. 200. χῶ μὲν πατ. v. 316. ὢν τὴν μὲν αὐτόπρ. v. 450. ὃ μὲν πατρὸς. Similiter vv. 553. 812. 903. 1099. 1436. v. 80. οἱ δὲ πρὸς πέδον. v. 962. ἡ δὲ δαίμονι. v. 521. οὐκ ἂν τὰ χειρ. v. 1163. ἕως ἂν εἰς. v. 1439. ἕως ἂν αἴθων.

Huic libro quam arcta sit affinitas cum Codd. Par. L. Ciz. et Pal. 158., iam supra p. XVIII. indicavimus.

II Vitebergensis, saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 263. Continet fol. 1—8. duo poemata recentioris originis, ita inscripta: τοῦ βασιλάκη μονῳδία ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀναιρεθέντι ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ. et στίχοι τοῦ μακαρίτου ἐκείνου στιλβῆ κυρίου Κωνσταντινοπολίτου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν Στεφανὸν τὸν ἑξαπτέρυγον ἀποθανόντα ἐν ταῖς παλαιαῖς Πάτραις. Sequitur fol. 9—95. *Lycophronis* Alexandra cum Prolegomenis et Commentario Is. Tzetzae. In fronte rubro colore exaratum: εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλαια (sic) Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου: — στίχοι ἡρωϊκοὶ, ἠθοποιΐα: — quae ultima ad Hesiodi scripta pertinere videntur. Sequitur statim notum Epigramma: Βίβλος μὲν τελέθουσα. Textus compendiose quidem sed accurate scriptus est, notatis interdum variis lectionibus. Interpunctio verborum per, . : et :· facta est; inter litteras hae sunt forma

notabiliores: ϐ (β), ɣ (ν) γύσσαγ, ϭ (ε) ἐξ (ἐξ). In fine legitur Epigramma λόγους ἀτερπεῖς etc. — fol. 97—100. *Aeschyli* Prometheus cum Scholiis et Glossis interlin. Deest initium fabulae. — fol. 100—129 rect. *Aeschyli* Septem ad Thebas cum Schol. et Gl. interlin. Deest in medio dramate fol. 120. — fol. 129—146. *Aeschyli* Persae cum Scholiis paucisque Interlin. Deest finis dramatis unius ut videtur folii defectu. — fol. 147—227. *Hesiodi* ἔργα καὶ ἡμέραι, duobus libris, quorum alter incipit a v. 383. fol. 191. In fine legitur: πέρας πέφυκεν ἡμερῶν Ἡσιόδου. Adiecta sunt Scholia et Glossae interlineares. — fol. 128—138. *Hesiodi* Scutum Herculis, ita inscriptum: βιβλίον τρίτον τοῦ Ἡσιόδου. Textus elegantissime scriptus est, sine ulla Scholiorum accessione. In fine:

> τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις:
> τὸ δεύτερον σκέπεις με. τὸ τρίτον φάος:
> ἐξευμενίζον τὴν διπλήν μου πεντάδα:·

Fol. 139—143. Euripidis Hecuba usque ad v. 274. καὶ τήνδε γραίας etc. Tribus foliis vacuis interiectis sequitur fol. 247—263. *Cleomedis* κυκλικὴ θεωρία, eleganter scripta, cum Scholiis et figuris mathematicis in margine appictis.

Codex, in Lycophroneis certe, melioribus accensendus est. Conspirat maxime cum Neap. II. et Vind. II.

III Vitebergensis 272., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 132. Continet fol. 1—120. *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit tetrastichon βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Adiectae sunt glossae in-

terlineares rubro colore exaratae. Liber scripturae vitiis et interpolationibus abundans, descriptus est manu *Aristobuli Apostolii* Cretensis, de quo vid. Fabric. Bibl. Graec. ed. Harl. Vol. XI. p. 189 sq. In fine enim additum est: *Ἀριστόβουλος Ἀποστόλιος, ἱεροδιάκονος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα:* — Sequuntur fol. 121 — 127. *Michaelis Apostolii* duae orationes ineditae, quarum prior (fol. 121 — 127.) ita inscripta est: *Μιχαήλου Ἀποστολίου λόγος ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὼ διϊσχυρισαμένω τῶν Ἑώων εἶναι τοὺς Ἑσπερίους ἀμείνους τὰ ἐς πᾶσαν φιλοσοφίαν· καὶ δῆθεν κάλλιστα ἀποφηναμένους, καὶ μάλιστα πρὸς Σκότον, περί τε τοῦ τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ, περί τε τοῦ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως:·* Altera, cui plus quam dimidium deesse videtur, hunc habet titulum: *Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ γαληνότατον βασιλέα Ῥωμαίων καὶ πάντων Χριστιανῶν, κύριον κύριόν Φριδερίκον, λόγος προςφωνηματικός, αἰτήσει Ἀριστωνύμου τοῦ Βυζαντίου:.* — Hanc Codicis partem, quae orationes continet, alia et, ut videtur, antiquior manus exaravit.

CODEX CIZENSIS

BIBLIOTHECAE EPISCOPALIS.

Codex Cizensis, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 195, exhibet *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Scholiorum apparatu. Inscriptus est in prima fronte: *Λυκόφρων σὺν Ἰσαακίῳ.* et fol. 2. *εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου ὑπάρχουσι.* Sequuntur statim post notum epigramma, *βίβλος μὲν τελέθουσα* etc.

Tzetzae Prolegomena. Textus negligenter et ab imperito homine exaratus est, cuius stuporem arguunt plurima et gravissima vitia, omissae illataeve et quoquo modo distortae voces, quarum exempla dedi ad vv. 43. 590. 1151. centena alia et graviora omittens, ne chartae inutiliter inquinarentur. Ubi enim de Codicis cuiusdam familia proximaque eius affinitate certissima ratione constet, non opus est, ut talia ad nauseam usque cumulentur. Hic liber Cizensis autem non dubium est quin gemellus sit Codicis Palatini 158. apud Sebastianum. Desiderantur in Codice vv. 957—959. et v. 1424. Scholiis subiecta sunt tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρονέην etc. λόγους ἀπρεπεῖς (sic) etc. et Λυκόφρονος δύςφραστα etc. In fine autem haec addidit librarius: σὺν θεῷ ἁγίῳ Χριστῷ· τέλος τῆς τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρας· ἔτει. αυ𝔥η (1498) ἡμέρα τοῦ μηνὸς αὐγούστου κβ'.

Hi quattuor Codices iam olim obtigerunt duobus doctis hominibus, Vitebergenses quidem *Godofr. Reichardo* (vid. eius Praefat. ad Lycophr. p. XII—XIV.), iidemque una cum libro Cizensi *Christ. Godofredo Muellero* (vid. eius Praefat. ad Tzetz. p. XXII—XXVII.); quorum prior satis habuit unam alteramve particulam ex Scholiis minoribus decerptam Indici inserere: *Muellerus* autem meliori consilio omnem ex iis scripturae varietatem, neque tamen ubique satis fideliter, enotavit. Qua de re cum in Annotationibus meis saepius dicere consulto abstinuerim (vid. ad v. 32.), non deerunt fortasse qui improbent, quod eiusdem viri in Lycophronem coniecturas non pari silentio omnes praeterierim. Est haec autem levissima improbandi ratio, magnorum virorum exemplis comprobata; contra quos tamen nuper exorti sunt,

qui tale silentium fastuosum potius quam aequum iustumque existimarent. Inter quos equidem mediam quandam viam elegi, ut pauca quaedam, quasi exempla reliquorum, Lectorum iudicio exponerem breviterque meam de iis sententiam expedirem.

Equidem horum Codicum usum debeo duobus viris praestantissimis et ad iuvandas literas paratissimis, Leonhardo Heubnero, et Theophilo Kiesslingio.

CODEX PALATINUS

BIBLIOTHECAE ACADEMICAE HEIDELBERGENSIS.

Cod. Palatinus 40., saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 252. Insunt haec: fol. 2—10. *Sophoclis* Aiax, cum Scholiis in margine interque lineas adscriptis. Primum folium, in quo argumentum dramatis scriptum fuisse verisimile est, cum superiori parte sequentis folii periit, ita ut ab initio dramatis vv. 1 et 2. et vv. 67—72. interierint.— fol. 11—20 rect. *Sophoclis* Electra. — fol. 20 vers. — 30. *Sophoclis* Oedipus tyrannus. His duabus fabulis non nisi paucissima Scholia adiecta sunt. — fol. 31—56. *Pindari* Olympia et Pythia, cum paraphrasi interlineari scholiisque marginalibus, quae tamen inde a carm. Pyth. X. prorsus deficiunt. Folia huius Codicis non uno loco traiecta sunt; sic in Pindaricis fol. 36. post fol. 54. collocandum est; continet enim Pythii carminis octavi finem et noni initium. De hac Codicis parte vid. *Boeckhii* Praefat. ad Pind. p. XV. — fol. 57—65 rect. *Dionysii* Periegesis sine Scholiis. Lectiones dedit Franc. Passovius in edit. Lipsiens. 1825. — fol. 65 vers. — 87

rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit Epigramma βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Textus, duobus versuum ordinibus, minuta quidem et compendiosa, sed eleganti et accurata scriptura exaratus est. In margine et inter lineas Scholia minora comparent; et in fine Epigramma: τήνδε Λυκοφρονέην etc. — fol. 87 vers. — 115. *Oppiani* Halieutica cum Scholiis interlin. et marginalibus. — fol. 116—127 rect. *Arati* Phaenomena cum Schol. interlin. Initium poematis fol. 111 vers. quaerendum. — fol. 127 vers. iterum leguntur Is. Tzetzae Prolegomena in Lycophronem usque ad verba ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος (vid. apud Mueller. p. 260.) — fol. 128—145. *Homeri* Βοιωτία (Iliad. II. v. 494—877), cum Prologo, Paraphrasi et Scholiis marginalibus. — fol. 146—248. *Ilias* tota, adiectis Scholiis marginal. et interlin. In tribus ultimis libris Codex mutilatus est, ita quidem, ut ex libro χ' inde a versu 448. (fol. 242.) reliqua omnia desiderentur; libri vero ψ' initium absit, et reliqua pars praeter vv. 213—352 (fol. 243), et vv. 633—772 (fol. 244); ex libro ultimo autem initium usque ad v. 323. perierit. — fol. 248 vers. — 250. *Georgii Choerobosci* opusculum de tropis poeticis. — fol. 251 —252. *Tractatus de metris*. Haec ultima folia transposita sunt, et a folio 252. initium legendi faciendum.

Codex ea parte, quae Lycophronem continet, melioribus libris annumerandus est. Pleraque enim communia habet cum Cod. Vatic. 1307. et Neap. III.; interdum autem memorabili varietate ab omnibus, quos adhuc novimus, libris discedit; vid. v. 432. ἐν λόγοις μόνοις. v. 579. ἔρπιν πιτύσκειν. v. 1260. φηγοτρόφων. Adde etiam quae notavi ad vv. 222. 391.

696. 809. 1109. Ea enim maximam partem talia sunt, quae non librarii negligentiam, sed propriam quandam Codicis familiam coarguant.

CODEX REHDIGERANUS
BIBLIOTHECAE ELISABETHANAE.

„Codex chartaceus, Vratislaviae in bibliotheca Rehdigerana ad aedem St. Elisabethae asservatus, in forma quaterna diligenter et nitide exaratus, foliis 57 prioribus complectitur Lycophronis Cassandram ipsam cum glossis praecipue ab initio in margine et inter versus satis frequentibus, ab eadem, ut videtur, manu profectis. Folia reliqua 113 continent graecam Lycophronis expositionem. Lectiones praecipue cum Codd. Vatic. 117. 916. 972. 1421. consentiunt; interdum etiam cum Seldeniano."

Haec Franciscus Passovius adscripserat exemplari suo edit. Reich., quod cum Codice diligentissime collatum ad me transmisit Vir de his literis, si quis alius, meritissimus. Codici huic, praeterquam cum Vaticanis illis, propior etiam affinitas est cum Paris. B. et Pal. 142., quod iam supra p. x. indicatum, pluribus alio loco demonstrabitur.

CODICES POTTERIANI.

De his Codicibus quibus in recensendo Lycophrone usus est cum Ioannes Potterus, more illius aetatis, accuratius dicere omiserit, ita ut nihil amplius edoceamur, quam alterum ad Baroccianos, alterum ad Seldenianos libros olim pertinuisse, utrum-

que autem Oxonii in bibliotheca Bodleiana asservari: pereppurtune accidit, ut inter Parisina exemplaria reperirentur, quorum ope de aetate et origine illorum Codicum plus quam hariolari nobis liceret.

I Codex Baroccianus, quem non diversum credo ab illo, qui inter libros bibliothecae Baroccianae commemoratur in *Phil. Tomasini* Bibl. Venet. p. 71: „*Lycophron Poeta Astronomus* (sic) *cum commentario antiquo in bomb. fol.* 300." (hanc autem bibliothecam Iacobi Barocci, Patricii Veneti, constat postea per Thomam comitem Arundelianum in Britanniam translatam esse; vid. Ph. *Tomas.* Bibl. Ven. p. 64. *Blume* iter Ital. I. p. 210.), est liber inferioris notae, gravissimis interpolationibus aliisque corruptelis per negligentiam scribae illatis inquinatus, in quibus tanta ei est cum libro Parisino D. vel in minimis rebus similitudo, ut dubitare non possis, quin idem librarius utrumque ex eodem exemplari admodum negligenter descripserit. Sunt enim in his quae vix a diversis hominibus bis eodem modo peccentur. Exempla supra dedi p. XIII. Cum vero hoc gemellum librorum par arctissimo affinitatis vinculo cohaereat cum Codd. Barb. Alex. Pal. 139. Casanat. chart. praeterea etiam cum Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471., quos saeculo decimo quinto exeunte et saeculo decimo sexto ab Aristobulo Apostolio, (Vit. III. et Vat. 1471.) Arsenio Aristobuli filio, (Par. G.) Antonio Cretensi, (Barb. et Alex.) et Domitio monacho (Vind. IV.) in insula Creta exaratos esse vel ipsa eorum inscriptione doceamur, vel aliis indiciis vix dubia coniectura assequamur: quid obstare potest, quominus hunc quoque librum Baroccianum, reliquis

simillimum, magno eorum numero accenseamus, quos infimis illis temporibus Cretenses isti festinanti calamo exararunt?

II Codex Seldenianus, Barocciano aetate quidem proximus, integritate autem scripturae praestantior, gemellum fratrem habere videtur Codicem Par. H., cui in virtutibus vitiisque tam constanter adhaeret, ut utrumque eiusdem originis esse supra p. XVI. non dubitanter pronuntiaverim. Pertinent autem hi libri ad eos Codices, qui pariter atque Neap. III. Casan. membr. Pal. 40. Vat. 1421. aliique optimae et antiquissimae stirpis esse videntur, ita quidem, ut quos modo nominavimus antiquo fonti propiores, ab interpolationibus omnique corruptelarum genere puriores inveniantur; hi autem, ad saeculum decimum sextum pertinentes, propagatis deinceps illatisve scribarum erroribus, deteriores illis quidem sint, inter meliores tamen Lycophronis Codices merito recenseantur.

CODICES SEBASTIANEI.

VATICANI.

Cod. Vatic. 117. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. fol. 113. continet fol. 1—30. *Dionysii Periegesin* cum Scholiis inter lineas inque margine adscriptis. Desinit in versu 1176. ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκτο (sic). Sequitur fol. 30 vers. —113. *Lycophronis Alexandra* cum Tzetzae Commentario in margine, paucisque Scholiis interlin. Adscripta etiam est Paraphrasis quaedam, diversa tamen ab illa, quam ex antiquissimo Cod. Vat. 1307.

eruimus. Specimen infra invenias p. 305. In fine legitur tetrastichon: τήνδε Λυκοφρονίην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγὴν etc. Scriptura Codicis est minuta et minime elegans multisque impedita syllabarum compendiis; quae res simul cum aliis scripturae indiciis dubitare vix sinunt, quin hic liber ad Saec. XIV. rectius, quam ad Saec. XIII., ut Sebastiano visum est, referatur. Ex optimo tamen eum fonte profluxisse, testes sunt exquisitae lectiones textusque omnino ab interpolationibus vitiisque purior; quae sicubi sunt, negligentiae aut festinationi librarii tribuenda videntur. Erat olim Fulvii Ursini.

Cod. Vatic. 915. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. continet *Theocriti Idyllia*, *Musaei* carmen de Herone et Leandro, *Hesiodi* scutum Herculis, et *Lycophronis Alexandram* cum Tzetzae Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur notum tetrastichon: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Scriptura Codicis est valde minuta et compendiaria, aetate pariter usuque valde attrita; praeterea folia Codicis non raro disiecta et transposita sunt, ita ut non mediocri diligentia opus sit, si quis hoc libro recte uti velit. Quae res impedimento fuisse videtur, quominus quidquam huius Codicis adhuc ea, qua liber dignus est, cura excuteretur, praeter Theocritea, in quibus disiectum foliorum ordinem a viro quodam docto diligenter notatum invenimus.

Hunc Codicem quo iure quove auctore Sebastianus saeculo duodecimo exeunte scriptum esse contenderit, equidem nescio.

Cod. Vatic. 916. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. mai. constans paginis 472. olim Cardi-

nalis Guilielmi Sirleti, bibliothecae Vaticanae die 30 Octobr. 1579. illatus, cum Isaacii Tzetzae scholiis subinde mutilis, notulis quibusdam sed nullius momenti marginalibus recentioris manus, et glossis inter lineas passim miniatis. Praefixus quoque rerum index. Demum saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu raro ac maiusculo charactere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 972. (saeculi decimi sexti) chartaceus, form. max. constans foliis scriptis 178. cum Tzetzae commentariis, versibus per alphabeti litteras constructis iugibusque ad marginem notulis: omnium sine controversia ut recentissimus (nam ad saeculum decimum sextum exiens commode referri potest) optime servatus et scripturae elegantia commendabilis, ita probatissimus, *ut pro certo habeamus, nisi ex autographo ipso, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum.* Huic uni, (minime aestimanda quaedam levia sphalmata, quae etiamsi diligentius exscribas, plerumque tamen, in prolixa potissimum scriptura, irrepere te invito solent), tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, ut in integris libris, eiusdem Scholiastae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum quod vulgo fertur, incipiens: βίβλος μὲν etc. Ad calcem denique Calligraphi egestas observatur, ab eodem hisce verbis expressa: καὶ τοῦτο πενίᾳ συζῶν ἐξέγραψα. (Seb.)

Hic liber minime hanc imprudentem laudem meretur, quam ei tribuit Sebastianus, facilitate lectionis et elegantia scripturae hoc potissimum Codice delectatus.

Cod. Vatic. 1306. (saeculi duodecimi), membranaceus, forma quadr. olim Fulvii Ursini, constans paginis scriptis 218., cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti litteris constructus. Is qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita ut non semel ab recentiori manu suppleatur, inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario et obliquo charactere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1307. (saeculi decimi) membranaceus, forma quadr. mai. cum *Arati* Phaenomenis et suis Scholiis, a Fulvio Ursino Bibliothecae Vaticanae donatus, constans foliis scriptis 112., iisque inversis interdum et transpositis. Habet Scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poematis calcem eiusdem paraphrasin uno iugique tenore percurrentem. Desideratur prologus iam aevo dilapsus, cuius extrema verba situ carieque paene consumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exscripsimus. Prius folium membranaceum aliunde avulsum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum est, tum alia de re, nempe de ratione metrica agit. Margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male affecti tineisque corrosi, ut ex Scholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fusius et accuratius in praefatione *), ad

*) In praefatione Sebastiani p. LI. edit. Muell. haec leguntur: „In Bibliotheca (Vatic.) membranaceus exstat Codex in 4 mai. n. 1307.

saeculum nonum exiens, vel decimum iniens, commode referri potest. (Seb.)

Cod. Vatic. 1421. (saeculi decimi quarti), bombycinus, formae quadr. cum Hesiodo, Pindaro atque Euripide miscellaneus, omnium quibus usi sumus omnino depravatissimus; ut qui praeter complura in paucis illis, quae habet, Isaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad v. 275. exclusive) mutila loca, cum innumeris scatet manifestis mendis lectionibusque depravatis, tum maxime versu 501. inclusive, non alia quam amanuensis causa, deficit prorsus. Habet tamen expositiones non contemnendas glossasque inter singulos poematis versiculos ab recen-

---

insignitus, ex libris Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 112., iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dissuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam superlinire. Eiusmodi sane est liber de quo agimus (hic monendi sunt Lectores, ne de Codice aliquo rescripto cogitent, cum intempestive tale quid addiderit Sebastianus, ubi solummodo de dissutis et disiectis Codicis foliis erat dicendum. *B.*) continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, utrumque poema suis Scholiis ornatum, utrumque pari modo manuque sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum conicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum Scholiis, Tzetzianis, ut ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus; quae cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio; si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophronem Scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Ceterum prologum esse, quod desideratur, facile ex alterius folii initio deprehenditur, quod situ obductum blattisque exesum, ut et in toto paene Codice cum suprema ora, tum margo extrema, haec verba exhibet: — *ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεὺς — διηγούμενον ἅπαντα:* (Vid. infra Schol. min. p. 9, 13—19 a. et *ὑπόθεσιν,* quam ex hoc Codice et Par. A. edidimus. *B.*) Deinde statim poema exorditur, maiori charactere in medio ex accurato aliquo vetustoque exemplari haud perfunctorie quidem exscriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, ut melius dicam, circumcirca coniecta sunt Scholia eiusmodi, minoris characteris schemate rarius, sententiisque fastigiatim subinde desinentibus, exarata."

tiori manu iugiter interiectas. Tandem saeculo quarto-decimo exeunte exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1471. (saeculi decimi quinti), chartaceus, forma max. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae Scholiis et interlineari versiculorum expositione. Desiderantur integra Prolegomena de industria omissa. Is qui, licet suis mendis non careat et interdum sit mutilus, ex accurato tamen aliquo vetustoque exemplari manu calligraphi Aristobuli Apostolii, hierodiaconi Cretensis, nitide saeculo decimo quinto videtur exaratus. (Seb.)

P A L A T I N I.

Cod. Pal. 40. (saeculi ut mihi videtur decimi quarti, bombycinus. *B.*), forma quadr. min. miscellaneus, cum Tzetzae Commentario et interlinearibus expositionibus glossisque. Accurate ipse quidem exaratus, sed ex mutilo quodam exemplari expressus videtur, ut qui complura, nec ea interdum parvi momenti loca non agnoscat. Cetero ad saeculum decimum quintum exiens referri potest. (Seb.)

Vide nostram huius Cod. descriptionem supra p. XXX. (*B.*)

Cod. Pal. 139. (saeculi decimi sexti) chartaceus, forma quadr. min. cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionysio Periegete et Aeschylo miscellaneus, sine prorsus Commentariis; praemittuntur tamen Isaacii prologus, poetae vita et poematis argumentum, quod, ut et in Barberino, secus atque in caeteris libris desinit. Nam post redditam *Lycophronis* etymologiam, praecipueque illa verba: καὶ γάρ οἱ λύκοι πανοῦργοι, ab alio initio sic explicit:

ὁ ἔμμετρος, ὃν ἀπέστειλεν ὁ Πρίαμος, ἀκούσας τῆς Κασσάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν Πρίαμον, ἃ ἤκουσε παρ' αὐτῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, καὶ τὰ ἑξῆς. In fronte poematis haec leguntur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος.* Is eleganter quidem, sed parum accurate, aut ex parum accurato libro saeculo decimo sexto ineunte exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Pal. 142. (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae quadr. min. miscellaneus, cum Demosthene, Hesiodo, Theocrito, Marciano, Scylace et Dicaearcho, sine prorsus Prolegomenis et Commentariis; ab initio tantum passim inter lineas visuntur glossae miniatae. Ceterum labenti manu saeculo quinto decimo videtur exaratus. (Seb.)

Cod. Pal. 158. (saeculi decimi quinti) chartaceus, forma quadr. min. cum Cornuto de natura Deorum, Callistrato, Maximi Rhetoris scholio in Theocriti Syringem, et historia de purpura ex Polluce, miscellaneus. Habet Isaacii Commentarium cum integro prologo, glossas interlineares et summaria passim in margine rubricata. A fronte exhibet notum tetrastichon in *Lycophronis* librum. Denique saeculo decimo quinto exeunte parum castigate exaratus videtur. (Seb.)

C A S A N A T E N S E S.

Cod. Casan. I. 2, 11. (saeculi ut mihi videtur decimi quinti. *B.*) membranaceus, formae octavae min. constans paginis scriptis 217., cum Isaacii Commentario, versibus per alphabeti litteras passim constructis, et nothis quibusdam ad marginem ab recentiori manu collectis. Praemittitur eiusdem prologus, tum de variis poeseos et poetarum generibus, tum

de vita et scriptis Lycophronis, nec non poematis argumentum, in fine cuius haec leguntur: πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας· διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. A fronte occurrit epigramma: Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι etc. et ad calcem stichurgia, αὐοδ´. 1474. Caeterum is liber optime servatus, saeculo decimo sexto ineunte, minuto quidem, sed perspicuo charactere nitidissime exaratus videtur cum initiali littera aurea graphiceque depicta; ex parum accurato autem exemplari expressus, ut qui compluribus in locis mutilus sit; non ita tamen spernendus, quasi nihil servierit; nam si nihil novi suppeditavit, nonnulla certe neque ea parvi momenti, quae ex uno aut duobus tantum libris emendaveramus, subscribere visi sumus. (Seb.)

Huius libri gemellum exemplar est Cod. Par. F. vid. supr. p. XIV. (*B.*)

Cod. Casan. I. 2, 5. (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae max. simul cum Dionysii Afri Periegesi per Eustathium exposita: constans paginis scriptis ad Lycophronem et Tzetzae Scholia attinentibus 482., sine ullis nec interlinearibus nec marginalibus expositionibus. Praemittuntur integra eiusdem Isaacii prolegomena, et ad calcem haec, quae et in Barberino libro leguntur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλου εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου.* Is qui, licet suis et ipse mendis non careat, nec omnibus sit numeris absolutus, saltem inter accurata antigrapha recenseri potest; saeculo quinto decimo ineunte haud inscite exaratus videtur. (Seb.)

Vide quae supra p. XIII. de Cod. Par. D. diximus, aliisque ad eandem familiam pertinentibus: cf. p. XXXIII. (*B.*)

EX APPENDICE BIBL. ALEXANDR. SIVE CHRISTINAE REGINAE.

Cod. XVII. (saeculi decimi quinti) chartaceus, formae maximae, constans paginis scriptis 226., cum Tzetzae Commentariis et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interiectis. Accedunt brevia Scholia, sed illa quidem parvi momenti, marginibus sparsim illita. Caeterum duplici manu haud oscitanter ex accurato aliquo exemplari exscriptus videtur; altera nempe ab initio ad pag. 49. v. 197., altera ad finem usque *Antonii Mediolanensis*, alias Cretensis, qui ad calcem significavit, [se hunc librum] absolvisse die 27. mensis Maii an. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis annis post in Creta pariter exarasse mox videbimus. (Seb.)

EX BIBLIOTHECA BARBERINA.

Codex *) (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae maximae, olim Leonis Allatii, constans paginis 251., cum Tzetzae Scholiis sine ullis aut glossis interlinearibus aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem Scholiastae Prologus cum poetae vita et poematis argumento, quod perinde ut in Palatino 139.

---

*) Alium eiusdem Bibliothecae Codicem Lycophronis commemorat Sebastianus Praefat. p. LIX. edit. Maced. „In hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo nominavimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a versu 6., deficiensque corruptis hisce verbis in versu 1146. *Βοάγριος, πόλις (ποταμὸς) Λοκρίδος, παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ· Θεσσαλίᾳ γὰρ ἡ Λοκρίς.*“ (Seb.) In quibus, si alterum *Θεσσαλία*, inepte repetitum, deleveris et verba ita coniunxeris, ut apud Tzetzam leguntur, omnia optime sese habebunt. (*B.*)

claudit. Incipit enim hoto tetrastichide *Βίβλος μὲν etc.* explicitque illis verbis: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος ἔληψε τέλος τῇ συνάψει τοῦ λόγου.* Postremo amanuensis nomen, patria ac tempus, quo exscriptus sit, apparent hoc modo: *Ἀντώνιος Μεδιολανεύς, Κρῆς τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐπανθρωπήσεως αυπα.* (1481) *μηνὸς Μουνυχιῶνος ια′* (mensis Martii 11). Is, quamvis mutilus subinde sit, et depravatis locis lectionibusque infectus, nonnihil tamen et ipse iuvit, atque inter libros prorsus non contemnendos haberi potest. (Seb.)

Hic autem video rationem mihi reddendam esse, cur his tantis Romanae editionis copiis in textu quidem constituendo uti constanter abstinuerim, nihilominus tamen easdem integras una cum Potterianis in editione mea repetendas curaverim. Aut enim, inquient, res erat coniunctis opibus gerenda, aut inutilis supellex prorsus abiicienda. Quid enim commodi ex tali variantis scripturae congerie, cui fidem ipse derogasti? Ad haec nunc paucis respondebo, ut iustae Lectorum exspectationi satisfaciam.

Ac primum quidem neminem opinor, qui Sebastiani editionem paullo accuratius perlustraverit, latebit, quam imparatus ille ad talem Codicum evolvendorum laborem accesserit, et quam leviter omnino hoc functus sit negotio. Nam quod primum faciendum fuisset in tanta Codicum copia et diversitate, ut vetustiores libri diligenter secernerentur a recentioribus, omnisque ex illis scripturae varietas enotaretur, ex his autem insigniora tantum, et quae ad

indagandam, Codd. inter se affinitatem facere viderentur: id Sebastianus non solum prorsus omisit, sed tam perverso etiam usus est iudicio, ut quo quis liber vetustior, et ad legendum fortasse impeditior esset, eo rarius eum consuleret; nitore autem et elegantia recentissimi cuiusque libri mirum quantum delectaretur: quo factum est ut, dum futilibus deteriorum librorum quisquiliis obruamur, ex melioribus paucas admodum lectiones notatas inveniamus, nullius autem omnino plenam et perfectam collationem habeamus.

Quam autem permagnam vidimus in omittendis iis, quae notanda fuissent, levitatem, eam non minorem fuisse suspicamur in enotandis. Qui enim factum esset, ut non solum binae interdum et diversae lectiones uni Codici tribuerentur (vid. ad vv. 317. 632.), sed etiam multae et insigniores quidem scripturae varietates, si libros ipsos contuleris, in iis, quibus assignatae sunt, non inveniantur? Quod cum nos in duobus libris, Vaticano 1307. et Palatino 40., quorum neuter lectu admodum difficilis est, ita experti simus, ut ex illo, quem inspicere tantum nobis licuit, non paucas, ex hoc autem duodequinquaginta lectiones corrigeremus: quid in reliquis quatuordecim, quorum unus alterve lectu est impeditissimus, commissum esse censeamus?

Tertium autem est gravius quiddam, quam quod levitatis nomine insigniri debeat. Hoc in eo positum est, quod Sebastianus interdum, ubi vitiosam dubiamve lectionem amplectitur, de Codicum suorum scriptura aut prorsus silet, aut unum alterumve tantum, quasi dissentientem, commemorat. Quod silentium, si fidem editori habeas, quomodo aliter in-

terpretabere, quam de librorum aut omnium aut plurimorum saltem consensu? Hoc autem quominus statuas, et illae ipsae lectiones (vid. ad vv. 222. 361. 395. 759. 845. etc.) dissuadent, et reliquorum Codd., quotquot certa fide collati sunt, concors dissensio. Accedit, quod etiam Vaticani Codices, ubi eos post Sebastianum inspeximus, aut omnes uno consensu illis lectionibus refragantur, aut inter varias scripturas dubii fluctuant. De tali reticentia nunc penes Te, erudite Lector, esto iudicium. Quam licet socordiae, licet fraudi tribueris, eiusmodi certe est, quae fidem omnem evertat. Itaque sprevi eum, cui fidem nullam haberem, in consortium mei laboris advocare.

Restat, ut rationes exponam, quibus permotus illam Collationem, tot dubiis obnoxiam, addendam potius quam supprimendam existimaverim. Ac nolui primum recedere ab eo consilio, quo ego et librarius constitueramus, ut haec editio praeter meas in Lycophronem curas et collationes etiam ea complecteretur, quae priores Editores e Codd. Mss. attulissent, et quibus fortasse quisquam etiam postea usurus esset. Quae opes tametsi neque largae admodum, neque satis intelligenter congestae mihi videantur, aliquem tamen usum, quem statim commemorabo, admittunt eumque talem, qui, quo plures Codices in posterum conferantur, eo maior sine dubio apparebit. Neque deerunt fortasse qui minus severe de iis statuant. Quorum dissensum licet non extimescam, hoc unum tamen velim mihi largiantur, me cum iudicii severitate coniunxisse illam sinceritatem, quae aliis etiam instrumenta praebeat, quibus, si velint, in contrariam sententiam utantur. Utilitas autem quam dixi in eo quaerenda est, quod utraque

Collectio, Potteriana non minus quam Sebastiana, non parum conferat ad Codicum, recentiorum praesertim, inter se affinitatem intelligendam. Quae res sane multo fit difficilior, si quis etiam de ipsis Codd. familiis quaerere instituat; quippe cuius quaestionis nulla possit esse apta et probabilis ratio, nisi quae vetustioribus libris accurate, plene et certo hoc consilio collatis quasi fundamento nitatur. Et sic etiam, adhibitis illis ducibus, admodum cauta et diligenti pervestigatione opus est, ut cum aliqua certitudine dignoscantur, quae virtutes vitiaque ad totas quasdam familias pertineant, et quae sint singulorum exemplarium.

Sed de his tum demum certius statuere mihi licebit, cum novam et pleniorem collationem Codicis Vaticani 1307., simul cum vetustis Scholiis, quae in uno hoc Codice continentur, accepero. Quorum cum me cupidissimum esse nuper significassem *Frid. Guil. Roestello*, viro egregio, qui quantum me in edendo Lycophrone demeruerit, iam supra gratissimo animo praedicavi: is, quae eius summa est in me benevolentia, statim respondit, se curaturum, ut haec quoque diligenter descripta ad me perveniant. Quae quo maioris momenti esse videantur, eo facilius a Lectoribus veniam spero me impetraturum esse pro eo, quod meam de Codd. familiis disquisitionem nunc mutato consilio ad secundi Voluminis praefationem transtulerim. Ibi etiam eae quaestiones, quas infra ad v. 1229. et v. 1233. tantum tetigimus, commodiorem locum invenient.

Scribebam Lipsiae, mense Martio MDCCCXXX.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

ʽΥ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τἀληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατὴρ, οἰκέτην παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δὲ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. (**Cod. Par. A. et Vat. 1307.**)

SYNOPSIS
CASSANDRAE LYCOPHRONIS
AUCTORE
HENR. GODOFREDO REICHARDO.

Cassandra Lycophronis habet partes tres: Prologum nuntii, Priamo vaticinia Cassandrae narraturi (v. 1—15.), cum expositione temporis, quo ea edidit (v. 16—30.); Cassandrae vaticinia ipsa (v. 31—1460.); Epilogum nuntii (v. 1461—1471), cum voto pro salute patriae (v. 1472—1474.). Cassandra autem ipsa deplorat Troiam vastatam (v. 31.), ab *Hercule* (v. 32.), a *Graecis* (v. 52.), ubi lamentationem adiungit (v. 69—70.). Recenset varias clades, e bello Troiano orituras, et quidem *Troianorum;* in his: *Paridis*, qui Helenam rapiet (v. 86.), eadem privabitur a Proteo (v. 115—131.), inanis in patriam redibit (v. 139—143.) — Hic recensentur quinque Helenae proci, *Theseus* et *Paris* (v. 147, 148.), *Menelaus* (v. 149—151.), *Deiphobus* (v. 168—171.) et *Achilles* (v. 172—179.) — Graecos irritatos excitabit (v. 180—182.), qui *Iphigeniam* sacrificabunt (v. 183—185.), iureiurando constricti navigabunt Troiam (v. 202—205.), generatim navigantes per mare (v. 216—218.), speciatim praeternavigantes Lesbum (v. 220.), Tenedum (v. 229.), Myrinnam (v. 243.), agrum Troianum vastabunt (v. 249—257.); *Hectoris* (v. 258—268.); *Troili* (v. 307—313.); sororum, et quidem *Laodices* (v. 316—318.), *Polyxenae* (v. 323—329.); matris *Hecubae* (v. 330—334.); *Priami* (v. 335—347.);

sui ipsius (v. 348—360.), cuius in vindictam Pallas Graecis multa mala sit immissura (v. 361—372.): *Graecorum* calamitates, easque *ante reditum*, ubi alii naufragium facient et peribunt (v. 373—386.), ut *Aiax Locrensis* (v. 387—407.) —hic inseritur generale de Graecis vaticinium (v. 408—416.)— *Phoenix* (v. 417—423); tres alii, *Calchas* (v. 424—430.), *Idomeneus* (v. 431—432.) et *Sthenelus* (v. 433—438.); duo alii, *Mopsus* et *Amphilochus* (v. 439—446.). Alii, post varios errores, in terras peregrinas eiicientur, easque incolent, quorum quinque in Cyprum venient (v. 447—449.), *Teucer* (v. 450 — 453.) — hic inseritur mors *Aiacis Telamonii* (v. 454 — 466.) — *Agapenor* (v. 478 — 485.); *Acamas* (v. 494 — 503.) — hic inseruntur multa de Dioscuris et Apharidis, eorumque inter se praelio (v. 503 — 568.) — *Praxander et Cepheus* (v. 586 — 591.); *Diomedes* cum sociis (v. 592—632.); *Boeoti* (v. 633 — 647.); *Ulysses* cum sociis (v. 648 — 819.); *Menelai errores* (v. 820—876.); tres alii, *Guneus*, *Prothous* et *Eurypylus* (v. 877 — 908.); *Philoctetes* (v. 911 — 929.); *Epeus* (v. 930—950.). — hic inseruntur fata *Troianorum* quorundam, quorum alii incolent Siciliam (v. 951 — 977.), alii habitabunt circa Sirin et Leutarniam (v. 978 — 992.); alii conscendent montes Tullesios (v. 993 — 1007.); alii Terinam incolent (v. 1008 — 1010.). — *Nireus et Thoas* (v. 1011 — 1020.); alii Meliten insulam occupabunt (v. 1027 — 1033.); *Elpenor* (v. 1034 — 1046.); *Podalirius* (v. 1047 — 1066.); *Naubolt* posterorum, h. e. *Schedii et Epistrophi*, qui ad Troiam peribunt, socii (v. 1067 — 1074.) — hic inseritur historia *Setaeae*, mulieris Troianae (v. 1075 — 1082.) — alii circa Lametum habitabunt (v. 1083 — 1086.); hinc sequitur epilogus huius catalogi (v. 1087 — 1089.). *Post reditum*, ubi non mitiora experientur fata, (v. 1090 —1098.): *Agamemnon* (v. 1099—1107.), ubi iterum *de se* quaedam addit (v. 1108—1148.); *Locrenses* (v. 1141 — 1173.) — ubi rursus quaedam inseruntur, de *Hecuba* (v. 1174—1188.),

de *Hectore* (v. 1189—1213.) — *Idomeneus* (v. 1214—1225.). Hic immiscet quaedam de posteris suis, et originem *urbis imperiique Romani*, ab Aenea ad Romulum Remumque deducti, explicat (v. 1226—1280.). Tandem longum cladum catalogum claudit (v. 1281.). Post inquisitionem in causas inimicitiae inter Europam et Asiam (v. 1283.) nectit historiam brevem rerum inter utramque gestarum, ubi occurrunt *Phoenices*, rapientes Ionem (v. 1291—1295.); *Cretenses*, vicissim rapientes Europam (v. 1296—1301.); *Teucri*, Cretensis, expeditio in Phrygiam (v. 1302—1308); *Argonautae* vellus aureum et Medeam rapientes (v. 1309—1321.); *Theseus* et *Hercules* Hippolytae baltheum et ipsam Amazonum reginam rapientes (v. 1322—1331.); *Amazones* Atticam vastantes (v. 1332—1340.); *Ilus*, avus Cassandrae, Thraciam bello subigens (v. 1341—1345.); *Hercules* in vindictam huius iniuriae Troiam diruens (v. 1346—1350.); *Tyrrhenus* Italiam occupans (v. 1351—1361.); *Paris* (v. 1362—1365.); huius sceleris ultores, *Agamemnon* (v. 1369—1373.), *Orestes* (v. 1374—1377.), *Neleus* (v. 1378—1387.), *Dores* (v. 1388—1396.); rursus *Midas* Asiam ulciscetur, totam Thraciam subigens (v. 1397—1408.); post varias clades mutuas (v. 1409—1411.) *Xerxes* Graeciam depopulabitur et Athenas incendio delebit (v. 1412—1434.). Post multa bella, terra marique gesta, *Alexander M.*, Asiae pariter atque Europae victor, longam litem componet (v. 1435—1445.) et *consanguineus quidam Cassandrae* pacem et foedus cum eo faciet (v. 1446—1450.). Concludit tandem longam oraculorum seriem (v. 1451—1460.).

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a me nunc primum collati:

1) *Parisini*, (Bibliothecae Regiae)

A. nr. 345. saec. X.
B. nr. 2403. saec. XIII.
C. nr. 2723. saec. XIII.
D. nr. 2724. saec. XV.
E. nr. 2725. saec. XVI.
F. nr. 2836. saec. XV.
G. nr. 2837. saec. XVI.
H. nr. 2838. saec. XVI.
J. nr. 2839. saec. XVI.
K. nr. 2840. saec. XVI.
L. nr. 2890. saec. XVI.

2) *Neapolitani*, (Bibliothecae Borbonicae)

I. nr. 20.
II. nr. 21.
III. nr. 22.

3) *Vindobonenses*, (Bibliothecae Caesareae)

I. nr. 124.
II. nr. 282.
III. nr. 257.
IV. nr. 43.

4) Lectiones Cod. Rehdigeriani accepi a Viro Clarissimo, Francisco Passovio.

Codices Mss. a me post Sebastianum et Müllerum iterum collati:

1) Cod. Palat. 40.
2) Cod. Cizensis.
3) Cod. Vitebergensis I.
4) Cod. Vitebergensis II.
5) Cod. Vitebergensis III.

Scholia minora inedita ex his libris Mss. petita sunt:

1) e Codd. Parisinis ABC.
2) e Cod. Vaticano nr. 1307.
3) e Codd. Neapolitanis I. II. III.
4) e Codd. Vindobonensibus I. II. III. et pauca quaedam e Cod. IV.

AD LECTOREM.

En silvam! ingredere; hic est plurima inutilis arbos,
Ingressum steriles praepediuntque rubi;
Tu tamen ingredere, et per densa umbracula perge;
Insperata iuvat carpere poma manu.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης· ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρίν, αἰόλον στόμα·

Ἀλεξάνδρα] Hanc poematis inscriptionem, Codd. auctoritate et Grammaticorum testimoniis confirmatam, diserte commemorant Is. Tzetzes in Prolegg. et Ioan. Tzetzes Chiliad. V., v. 3. VIII., v. 484. ita ut permira videatur novissimi editoris temeritas, Cassandrae nomen pro Alexandra reponentis.

v. 1. Affert hunc versum Eustath. ad Iliad. γ', 277. pag. 415, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 334, 34. edit. Lips.) — 2. ἄκρης] ἄκρας Par. A. — 3. δέσποτ'] δέσποτα Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — 4. αἰόλον con-

Λυκόφρονος] ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Σκοτόφρονος· σκοτεινὸν γὰρ ποίημα καὶ πολυμαθέστατον Vind. I. Λυκόφρονος τοῦ δεινοῦ τάδε πέλουσιν Vind. II. Ἰστέον, ὡς ὁ τῇ Κασσάνδρᾳ παρατεταγμένος οἰκέτης μαντευομένῃ α.. ος ἦν ὁ Λυκόφρων, ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεύς, ὃς παρὰ τοῦ Πριάμου ἐπιταγεὶς ἤκουε τῆς Κασσάνδρας μαντευομένης· θυγάτηρ γὰρ Πριάμου ἡ Κασσάνδρα Vatic. 1307.

Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος,
σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων Par. B.

v. 1. Τρόπος λόγου πρὸς τὸν Πρίαμον Vind. II. Ἐπίτροπος λέγει πρὸς τὸν Πρίαμον. Vind. III. Ὁ τρόχις ἐνταῦθα διαλέγεται τῷ Πριάμῳ, ὃς ἦν τῆς Κασσάνδρας φύλαξ. Rehd. Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς· καὶ γὰρ ἐπιτατικῶς νοοῦμεν τὸ νη, ὡς τὸ νήχυτος· καὶ νήδυμος· ἅ με πυνθάνῃ καὶ ἐρωτᾷς Par. A. Ἀφόβως — ἀντὶ τοῦ ἀνερωτᾷς· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' ἱστόρει, ἤτοι μάνθανε. Par. B. Σαφηνίσω, ἀπαγγελῶ ἀφόβως Par. C. Ἀληθῶς, σαφῶς, ἅ με ἐρωτᾷς Vind. I. Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς, ἃ ἤκουσα παρὰ τῆς Κασσάνδρας Vind. II. Καὶ εἴπω, ἃ ἀκούσας παρὰ τῆς Κασσάνδρας τῆς σῆς θυγατρὸς ἐν μνήμῃ φέρω, ἀληθῶς, ἅτινά με ἀνιστορεῖς, ἀνερωτᾷς. 2. Ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω καὶ μὴ ἐχούσης ἑτέρας ἀρχῆς· ἐπεκτανθῇ, ἐξαπλωθῇ. Par. C. Ἐὰν δὲ ἐκτανθῇ τὸ ἔπος Par. A. Ἀπὸ πρώτης, ἐὰν μακρυνθῇ Vind. I. Ἀπὸ ἄκρης ἀρχῆς, η ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως μέχρι τῆς ἄκρης· ἢν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος Vind. II. Ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· πλατυνθῇ Vind. IV. Ἰώνων καὶ Αἰολέων Pal. 40. (ad μηκυνθῇ.) 3. Συγχώρει δέσποτα· οὐ γὰρ ἦν ἥσυχος κόρη Par. A. Ἡσυχεστάτη Par. B. Συγχώρησον, ὦ βασιλεῦ Πρίαμε, ὅτι ἐστί — οὖσα ἡ Κασσάνδρα, ἡ Ἀλεξάνδρα Vind. I. Συγχώρησον δέσποτα, οὐ μὲν ἡ οὖσα ἥσυχος κόρη Vind. II. συγγνώμην δίδου ἐμοί, ὦ Πρίαμε, διότι καὶ ἡ θυγάτηρ ἡ σὴ Vind. III. 4. Ἔλυσε τῶν προρρήσεων, ὡς πρότερον, τὸ ποικί-

ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν, 5
δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῶν ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
κλύοις ἄν, ὦ 'ναξ, κἀνἀπεμπάζων φρενὶ

firmant Par. ADEFGKL. Vind. I. III. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Ciz. αἰόλων Neap. II. Inter utramque lectionem fluctuant reliqui libri: αἰόλον Par. BHJ. αἰόλων Vind. II. duplici accentu; χρησμῶν — αἰόλων Par. C. αἰόλον sola edit. Basil. I. recte; Aldina, et reliquae post Canterianam omnes, αἴολον. — 5. χέασα] χέουσα Neap. II. Excitat hunc versum auctor Etym. M. v. ἄσπετον, p. 156, 51. — 6. δαφνηφάγων] Hoc praebent Par. ABDEGKL. Vind. I. III. Vit. III. Pal. 40. et Editt. omnes. δαφνηφάγον Etym. M. v. φοιβάζω. p. 797, 7. δαφνηφάγων Par. CH. et Rehdig. δαφνηφάγον Par. J. Vind. II. Neap. II. Vit. I. II. δαφνηφαγόνω Ciz. utraque lectione librariorum more in unam coniuncta. Nemini, opinor, h. l. illa epithetorum traiectio placebit. — 9. ὦ 'ναξ Par. A. et edit. Paris. II. ὦ ῞ναξ Par. BCFJKL. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. Ciz. et editt. reliq. omnes. ὦναξ Par. H. ὧναξ Par. DEG.

λον στόμα· λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἕωλον δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ω̅ καὶ ε̅ ψιλόν Par. A. Κατέπαυσε καὶ ἀνέῳξε Par. C. Κατέπαυσε ἀπὸ τῶν, ὥσπερ πρότερον, ποικίλον· διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρησμῶν, αὐτῆς δηλονότι Vind. I. Ἔλυσε μαντειῶν, ὥςτε πρίν, ποικίλον στόμα Vind. II. Καὶ οὐκ ἤνοιξε τῶν μαντευμάτων, καὶ καθάπερ πρότερον τὸ ποικίλον αὐτῆς Vind. III. 5. Ἀλλὰ ἄσπετον ἐκχέασα πολυΐστορον πάμμικτον φωνὴν Par. A. Πολυποίκιλον, πολυΐστορον, ἰσχυρὰν φωνήν Par. B. Ἀνέκφραστον κενώσασα, κινήσασα πολυΐστορον, σύμμικτον Par. C. Νῦν πολλὴν — πάμμικτον φωνήν Vind. I. πολύμικτον Vind. II. Καὶ ἄπειρον πολλὸν φθέγξασα συγκεχυμένον Vind. III. Πολλὴν ἐκρεύσασα πολύμικτον Vind. IV. Τροπικῶς, πολυΐστορον Pal. 40. 6. Μαντικῶν· τῶν δαφνῶν σιτουμένων· ἐμαντεύετο, ἐνεθουσία ἐκ τοῦ στόματος φωνήν Par. A. Τῶν μαντικῶν, τῶν προφητικῶν· ἐμαντεύετο, προφητικὴν ἀπεφθέγγετο φωνήν· φοιβάζειν, μαντεύειν, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος· τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ καὶ ἀληθῆ· φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν Vind. I. Τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας· μαντευομένην ἀφίει φωνήν Vind. IV. 7. Τῆς τραχείας Σφιγγός, ἢ σκοτεινῆς καὶ σκολιᾶς· παραβάλλει γὰρ αὐτὴν Σφιγγὶ διὰ τὸ δυςνόητον· ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός· φωνὴν ἐκμιμουμένη Par. A. Δεινῆς, σκοτεινῆς φωνήν — ἡ Κασσάνδρα Vind. II. Τῆς σκοτεινῆς φωνήν· Σφίγγα τὴν Κασσάνδραν ὠνόμασε διὰ τὰς αἰνιγματώδεις αὐτῆς φωνὰς ἀγνώστας καὶ ἀσαφεῖς οὔσας. Σφὶξ ζῶόν τι τερατῶδες, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρώμενον· ἰστέον ὅτι αὐτὴ θυγάτηρ ἦν Λαΐου Vind. III. 8. Τούτων ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ καὶ δι' ἐνθυμήσεως κατέχω Par. A. Ἀφ' ὧν ἅτινα ἐν τῇ ἐμῇ δηλονότι ψυχῇ Vind. I. Τούτων ἅτινα φέρω, τὰ εἰρημένα παρὰ Κασσάνδρας Vind. II. Τῶν ὑπὸ τῆς μανίας ἅτινα ἐν τῷ — ἤτοι μνημονεύω, κρατῶ Vind. III. ἐν ἐνθυμήσει φέρω Vind. IV. 9. Ἀκούοις ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος ἢ ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ πέντε ἠρίθμουν Par. A. Ἤγουν κλῦθι, Ἀττικῶς· πολυπραγμονεῖ ψηφίζων διανοίᾳ, φρονήσει Par. C. ἀναμετρῶν Par. B. Κλῦθι, καὶ ἀναλογιζόμενος ταῦτα ἐν τῇ γνώσει Vind. I. Ἄκουσον, ἀντὶ τοῦ κλῦθι, ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναπαλῶν καὶ συστροφῶν Vind. II. Ἀκούοις, ὦ Πρίαμε, ἀναλογιζόμενος τῇ διανοίᾳ Vind. III. διαλογιζόμενος Vind. IV. Αἰολέων Pal. 40. (ad ἀναπεμπάζων.)

πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων 10
οἴμας τυλίσσων, ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ᾽ ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς. 15

Vind. IV. Vit. III. et Rehd. — 10. διοίχνει] διΐχνει solus Par. C. superscripto οι. — 11. οἴμας] Sic Par. ADEGJ. Vind. I. III. Vit. II. III. Pal. 40. et editt. omnes praeter Basil. I. quae οἶμας tuetur. οἴμας Par. L. Vind. II. Vit. I. et Ciz. ὄϊμας Par. H. οἴμους Par. BCFK. et Rehdig. — 12. σκότῳ] Par. ABDEFK. Vind. II. Vit. II. III. et editt. omnes praeter Aldinam. σκότει Vit. I. Pal. 40. Ciz. Rehd. e correctura, et Edit. Ald. σκότῳ Par. G. σκότει Par. C. Vid. *Valken.* ad Eurip. Phoen. 388. et *Pors.* ad Hecub. 819. — 13. βαλβῖδα Par. ABDEFHJKL. et Pal. 40. Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. I. et II. βαλβῖδα Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. Assentiunt Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commelin Meurs. II. Reichard. et Sebast. Excitat hunc versum Etym. M. v. βαλβίς. p. 186, 17. — 14. ἐς] Solus Pal. 40. εἰς. — 15. ἀράξας] ἀῤῥάξας Par. CF. Vind. IV. Vit. III. vitiose. Ordinem horum versuum, quem dedimus, e nostris Codd. solus Vind. III. turbat, atque

10. *Συνετῇ, μετέρχου δυσλύτους αἰνιγμάτων* Par. A. *Ῥινηλάτει δυσερμηνεύτους, δυσλέκτους σκοτεινῶν λόγων, παραπετασμάτων* Par. C *φρονιμωτάτῃ, διέρχου τὰς δυσλέκτους τῶν χρησμῳδημάτων δηλονότι τῆς Κασσάνδρας, τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ὄντων* Vind. I. *συνετῇ, μετέρχου, νόει δεινὰς ἀσφαλεῖς* (leg. *ἀσαφεῖς*) *δυσλέκτους μαντευμάτων* Vind. II. *Πυκνῶς, συνετῇ, βαθείᾳ ζήτει, ἐρεύνα, νόει δυσλέκτους, ἀσαφεῖς· ἢ τῶν ἀποῤῥήτων ῥημάτων τῆς Κασσάνδρας* Vind. III. *κακολέκτους* Vind. IV. *δυσνοήτους* Pal. 40. 11. *ὁδοὺς ἐρευνῶν, ὅπου δὴ τῆς εὐμαθείας ἡ ὁδὸς* Par. A. *Λαλιὰς ζητῶν — γνῶσις* Par. C. *Τὰς ᾠδάς, διερευνῶν ταύτας, ὅπου τις εὔγνωστος ὁδός* Vind. I. *καὶ διηγήσεις ἐρευνῶν, ὅπου πασίγνωστος, φανερός — ἡ ὁδός* Vind. II. *Τὰς ὁδοὺς ἀνερευνῶν, καθὰ πασίγνωστος, φανερὰ ὁδός* Vind. III. *Ὁδοὺς κινῶν, ὅπου εὔκολος ὁδός* Vind. IV. *Ὁδοὺς, ᾠδάς, ὅπου ἡ τῶν λόγων Κασάνδρας* Pal. 40. 12. *Εὐθείᾳ ὁδῷ τὰ ἐν τῷ σκότῳ ποδηγεῖ, εἰς φανερὸν ἄγει* Par. A. *Ἁπλαϊκῇ πορείᾳ, ἤγουν γνώσει, ὁδηγεῖ, προάγει* Par. C. *Ἐν — ἤγουν ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα καὶ τὰ ἐν σκότῳ, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ* Vind. I. *Ὁδῷ, τὰ ὄντα ἐν τῷ σκότει· καὶ εἰς φανερὸν, εἰς φῶς ἄγει; σαφηνίζει* Vind. II. *Καὶ εὐθείᾳ καὶ ὁδῷ — ἤγουν τὰ ἀσαφῆ, τὰ ἐν τῷ σκότει φανεροῖ, σαφηνίζει καὶ δηλοποιεῖ* Vind. III. 13. *Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀφετηρίας· ἀντίστροφον δ᾽ ἐστὶν τὸ σχῆμα, ἀντὶ βαλβῖδος μήρινθον· τὴν σχοῖνον ἀποδραμών* Par. A. *Πετάσας* Par. C. *Τὴν κιγκλίδα τῆς ἀφετηρίας* Par. B. *Ἤγουν τὴν πρώτην ἀφετηρίαν, τὸ κάγκελλον, διὰ τοῦ σχοινίου ἀνοίξας* Vind. I. *Κάγκελλον διὰ τῆς σχοίνου ἀνοίξας, διαῤῥήξας* Vind. II. *Ἤγουν τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως, πρώτην ἀφετηρίαν, κάγκελλον τοῦ σχοίνου ἀνοίξας, διαῤῥήξας* Vind. III. *ἀφετηρίαν ἀνοίξας, καταβαλών* Pal. 40. 14. *Ἀνέρχομαι τῶν ἀσαφῶν καὶ πλαγίων εἰς ἀφηγήσεις λόγων* Par. A. *Ποικίλων* Par. C. *Ἀνέρχομαι εἰς τὰς ὁδούς· λέγει λογίων Κασάνδρας* Vind. I. *Ἀνελεύσομαι, ἀνέρχομαι ἀσαφῶν, πλαγίων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Λοξίου· σαφηνίσεις, ἀφηγήσεις, ἀγγελίας ῥημάτων* Vind. III. *Ἀνέλθω — διελεύσεις* Vind. IV. 15. *Πρώτην ἀποκόψας, κρούσας· κυρίως ἀφετηρίαν, καμπτόν· νῦν δὲ ἀρχήν, καθάπερ ταχὺς δρομεύς* Par. A. *Ἀντὶ τοῦ κροτήσας καὶ κτυπήσας, ἢ ὡς μεγαλοφωνήσας* Par. B. *Ἀφετηρίαν, ἤγουν τὴν πρώτην κίνησιν· ἤγουν ταχέως καὶ συντόμως διηγήσομαι* Par. C. *Τὸν καμπτὸν τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, ἤτοι τὰ ἀρχίθυρα τοῦ ἱππο-*

Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας
λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.

ex Editt. sola Basileensis I. quae vero, utpote ex Cod. Bononiensi fideliter expressa, Codicis instar habenda est. At iam orationis concinnitas suadet, ut in vulgato versuum ordine acquiescamus. — 16. *αἰπύν* non agnoscit Par. D. *Φηγίνου* var. lect. in marg. Edit. Basil. II. quam unde hauserit Canterus, nondum satis exploratum habeo. Fortasse e Favorino v. *φήγινον ὄρος*. *Φρυγίου* Ciz. Respexit ad hunc locum *Eustath.* ad Iliad. λ'. p. 825, 39. edit. Rom. — 17. *πτερνοῖς* Vind. II. vitiose.

18. Tetigit hunc locum *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 219. (p. 126, 30. edit. Bernh.) et v. 248. (p. 133, 16. ibid.) et ad Iliad. λ'. v. 1. Laudatur etiam a Dracone Straton. de metr. Poet. p. 89, 18. — 19. *λυποῦσα* Neap. I.

δρόμου Par. D. *Τὴν πρώτην νύσσαν, ἤτοι προοίμιον· ἐπικροτήσας, κτυπήσας, πτερωτός, ταχύς* Vind. I. *Κροτήσας· ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς· προοίμιον, ἔκβασιν· ταχύς* Vind. II. *Ἐπικροτήσας, εἰςπηδήσας, κρούσας ἔκβασιν, ἀπαρχή, ἀφετήριον, προοίμιον — ταχύς* Vind. III. *Κτυπήσας ἔκβασιν* Pal. 40. 16. *Ἡ μὲν Ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε ὄρους ἀνατολικοῦ τὸ ἄκρον, ἢ ἀκρωτήριον, ὅπερ ἐστὶν παρ' Ὠκεανόν* Par. A. *Ἠὼς παρὰ τὸ αὔω, τὸ λάμπω, αὔως, καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ, ἄως, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἤως, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἠώς· διαφέρει δὲ τὸ ἠώς καὶ ἕως κατὰ τρόπους τέσσαρας· κατὰ κλίσιν, κατὰ γραφὴν, κατὰ τόνον, κατὰ πνεῦμα· Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω, ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα, ἢ ἡμᾶς ἐξέουσα* (sic) *καὶ ἐξιέναι ποιοῦσα. Αἰολεῖς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω, τὸ φωνῶ· αὔει γὰρ τὰ ζῶα, ἤγουν καλεῖ· Ἴωνες δὲ ἠώς — τὸ πρωϊνὸν κατάστημα* Par. C. *Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς διηγήσεως· Ἡ Ἡμέρα ὑψηλὸν νῦν ὄρους, ἤγουν τοῦ ἔχοντος φηγούς· τὸ ἀκρωτήριον* Vind. I. *Ὄνομα κύριον· ἡ Ἡμέρα τὸν ὑψηλὸν, καὶ τότε ὄνομα ὄρους — τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸν Ὠκεανόν* Vind. II. *Ὄρθρος, ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε, ἤδη· ὄνομα ὄρους παρὰ τὸν Ὠκεανόν, ἤγουν τοῦ Ὠκεανοῦ τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον* Vind. III. *Ὄρος ἐπὶ Ὠκεανὸν δρῦς ἔχον.* Pal. 40. 17. *Ταχέσιν ὑπερίπτατο τοῖς τοῦ Διὸς ἵππου πτεροῖς* Par. A. *Ταχυτάτοις ὑπερεπέτετο ἢ ἐφέρετο, ἐκινεῖτο, ἵππου δηλαδὴ, ἤγουν τῇ ὑγροδεστέρᾳ οὐσίᾳ τοῦ ἀέρος· τῇ ὀξείᾳ κινήσει· ἐν ταχέσι ἐπέτετο, ἡ ἐποχουμένη δηλονότι τῷ ἵππῳ τῷ Πηγάσῳ* Vind. I. *Ταχέσι — ὄνομα ἵππου, ᾧ ἐπωχεῖτο ἡ Ἡμέρα* Vind. II. *ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ — ποσί* Pal. 40. 18. *Τὸν Λαομέδοντος παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου — ἐν ταῖς κοίταις — τῆς ἐν τῷ Ὠκεανῷ νήσου πλησίον* Par. A. *Τὸν υἱὸν τοῦ Λαομέδοντος καὶ τῆς Ῥοιοῦς, τὸν ἄνδρα τῆς Ἡμέρας Τιθωνὸν, τὸ πρωϊνὸν κατάστημα — τῷ ταλάρῳ καὶ τῷ λίκνῳ, ἤγουν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀνατολῆς — καὶ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα, καὶ ἐπὶ συγγένειαν* Par. C. *Ἤγουν τὸν ἄνδρα αὐτῆς τῆς Ἠοῦς — στρώμασιν — τόπος, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ — πλησίον.*

πατὴρ
Λαομέδων

Λευκίππη — *Ῥοιώ*
|
Πρίαμος — *Τιθωνός*

ἀδελφοὶ
ἐκ δύο μητέρων
καὶ ἐξ ἑνὸς πατρός Vind. I.

Τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πριάμου — στρωμναῖς — ὄνομα νήσου ἢ πηγῆς περὶ τὸν Ὠκεανόν — πλησίον Vind. II. *Τὸν οἰκεῖον ἄνδρα αὐτῆς· ὄνομα πηγῆς τοῦ Ὠκεανοῦ πλησίον* Vind. III. *Τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτε τίθενται τὰ ὤνια (Τιθωνὸς)* Pal. 40. 19. *Καταλιποῦσα τὸν σὸν ὁμοπάτριον οὐχ ὁμομήτριον ἀδελφόν* Par. A. et Vind. II. *ἀλληλομήτριον* (leg. *ἀλλομήτριον*) Par. C. *Κατέλιπε — ἀδελφὸν, τρηξμν-*

οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος 20
ναῦται λίαζον κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
ὕσπληγγας. αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν
ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις,
πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κόραι,

20. οἱ δ'] οἳ δ' Vind. IV. Vit. I. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. et Steph. Vocem οὖσα ex hoc Lycophronis loco citat *Etym. M.* p. 642, 45. γρώνην explicat *Eustath.* ad Odyss. ν'. 77. p. 504, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 39, 12. edit. Lips.)
21. λύαζον Neap. III. De forma ἐσχάζοσαν Vid. Antiatticistes Bekkeri p. 91, 14. ἐλέγοσαν, ἐγράφοσαν, καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν· ubi statim additur locus Lycophronis. Choerob. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1294, ubi pro Καλχηδονέων repone aut Χαλκηδονέων, aut, quod malim, Χαλκιδέων. *Eustath.* ad Odyss. ξ'. 350. p. 1761, 31. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 2. edit. Lips.) et omnino Sturz. de Dialect. Alexandr. p. 58—60. ἐσχάζουσαν habent Neap. I. et Vind. IV. vitiose.
22. ὕσπληγγας] Hanc pleniorem formam tuentur Par. BC. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. II. et Reich. Alteram formam exhibent Par. AE. Neap. I. e correct. altero γ eraso; Vind. II. III. IV. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. I. II. et Sebast. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 71 sq. — 23. ἰουλόπεζαι Vit. III. κόραις pro σπάθαις Par. K. Hunc versum tetigit *Eustath.* ad. Iliad. β'. 637. p. 310, 40. edit. Rom. (Tom. I. p. 252, 13. edit. Lips.) et ad Iliad. υ'. p. 1215, 10. edit. Rom. et *Io. Tzetzes* in Exeg. Iliad. p. 52, 23.
24. αἱ Φαλακραί Par. EF. vitiose. Vid. *Eustath.* ad Iliad. β'. 637.

ευνον αὐτῆς, τῆς Ἡμέρας ἤγουν Vind. I. Ὁ μὲν Πρίαμος Λευκίππης ἦν, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς — ἑτερομήτριον δὲ ἀδελφόν Vind. III. 20. Οἱ δὲ τὰ σχοινία τῆς τετρημένης· παρὰ τὸ ὤσω, μέλλοντα· τὰ γαλήνης παρεκτικὰ — πέτρας τῆς τετρημένης Par. A. Ἀπὸ τοῦ ο ἴ ω, τὸ κομίζω· τετρημένης πέτρας, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ (Vid. Etym. M. v. γρώνη) τὰ καλὴν γαλήνην ποιοῦντα — τῆς μεγάλης καὶ χερσαίας πέτρας Par. C. Τὰ σχοινία ἀπὸ τῆς κοίλης — τὰ γαληνιῶν ποιοῦντα ναῦν κλυδωνιζομένην — πέτρα ἐν ᾗ τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδεται. Vind. I. 21. Οἱ ναῦται ἀπεχώριζον, ἕλυον καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέτρεχον· Εὐβοϊκὴ ἡ διάλεκτος· in margine: Βοιωτικόν ἐστι τὸ ἐσχάζοσαν. Par. A. Ἔλυον — ἀνέσπασαν Vind. I. Καὶ οἱ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔλυον — ἀπέσπων· ἔστι δὲ λέξις Εὐβοϊκὴ Vind. II. Ἐν Τροίᾳ ὄντες ἔλυον — ἐλάμβανον, ἀνέσπων. Vind. III. 22. Νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία, κυρίως δὲ τὰς ἀγκύρας — τὴν θάλασσαν, ἤτοι τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ τὰ περὶ τῆς Ἑλένης (leg. Ἕλλης) μυθευόμενα, ὅτι παρθένοι αὐτῇ θύονται. Par. A. Τὰς ἀγκύρας — τὴν τὴν Ἕλλην πνίξασαν, ἤγουν Ἑλλήσποντον θάλασσαν Vind. I. Ἀγκύρας — τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα ἡ Ἕλλη ἀπεπνίγη — τὴν κτείνουσαν τὰς παρθένους Vind. III. 23. Αἱ νῆες· Ἴουλος θηρίον πολύπουν, ἀντὶ τοῦ πολύποδος — ἔτυπτον ταῖς εὐοφθάλμοις κώπαις Par. A. Ταῖς καλαῖς ὀπαῖς Par. C. Αἱ πολύκωπες νῆες ἔτυπτον — εὐόφθαλμοι, κώπαις Vind. I. Πολύποδες, αἱ πολλὰς κώπας ἔχουσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκώληκος πολλοὺς πόδας ἔχοντος — ἔτυπτον κώπαις. Vind. II. Διὰ τὰς ὀπὰς, ὅθεν τὰς κώπας κινοῦσι. Pal. 40. 24. Αἱ νῆες λευκῷ χρώματι κεχρισμέναι, ὡς πελαργοί· αἱ Τρωϊκαί· ἔστι γὰρ ἡ Φαλάκρα ὄρος Τροίας, ἐξ οὗ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς ναῦς, ὡς φαλακρὸν ἐποίησε τὸν τόπον. Par. A. Λευκόχροοι, διὰ τὰ λαίφη· ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα τὰ πλοῖα Par. C. Αἱ τοῦ πελαργοῦ χρῶμα ἔχουσαι, Ἰδαῖαι, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ὀνομαζομένου Φάλακρον ἀκρωτήριον — θυγατέρες Vind. I. Αἱ λευκόσωμοι, αἱ Τρωϊκαὶ, ἤγουν αἱ νῆες Vind. II.

ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα, 25
ἄφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους
ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,

p. 308, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 9. edit. Lips.). *Schol.* ad Nicandr. Alex. v. 40. et *Steph. Byz.* v. Φαλάκραι. — 25. λευκὰ] λεπτὰ Vit. II. altera lectione superaddita. Eandem Codd. varietatem commemorat Porsonus ad Eurip. Med. v. 1185. Calydnas insulas e Lycophr. affert *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 530. p. 207, 34. edit. Bernh. et *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 285. De voce πτίλον Tragicis non usurpata vid. Porson. ad Med. v. 284. — 26. ὠργυιωμένους] Ita Codd. meliores et Impressi omnes. ὠργυωμένους Par. DG. Vit. III. ὠργυωμένας Neap. I. Vind. II. IV. Hunc versum bis citatum invenimus in Etym. M. v. ἄφλαστον p. 177, 42. et v. φώσσων p. 804, 24. (ubi ὀργυιωμένους editum est) quod negligenter exscripsit Favorinus, priori loco ὠρυγνωμένους, altero ἄλφιτα exhibens. — 27. Citant hunc versum *Eustath.* ad Iliad. β'. 54. p. 172, 31. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 32. ed. Lips.) et *Etym.* M. v. ἀπαρκτίδες p. 118, 20. — 28. ἡ δ'] ἡδ' Vind. II. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Excitat hunc locum Schol. ad Eurip. Hecub. v. 28. et v. 123. — 29. ἀπ' ἄκρων] ἀπ' ἄκρης Par. J. perpe-

Λευκαὶ, διὰ τὰ λαίφη· ἢ αἱ λευκαὶ, διὰ τὸ εἶδος δοκοῦσαι τῷ τῆς θαλάσσης ἀφρῷ — αἱ ἐκ τῆς Φαλάκρας τοῦ ὄρους, ἤγουν αἱ νῆες, κοπεῖσαι καὶ κατασκευασθεῖσαι Vind. III. 25. Ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν νήσων τῆς Τροίας, τὰ λευκὰ ἁπλοῦσαι ἱστία, ἄρμενα, διὰ τὸ στέλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων Par. A. Ἱστία ἢ κώπας. Par. C. Τῶν νήσων, αἵτινες πλησίον Ῥόδου — δεικνύουσαι πτερὰ· τὰ ἄρμενα τοῦ κερατίου, ἅτινά εἰσι πτερὰ αὐτοῦ, ἢ ἐκ παραλλήλου τὰ πτίλα· καὶ φώσσωνας, τῆς ἀντέννας τὰ δύο μέρη, ἢ τὰ τιμώνια (sic) ἢ τὰς πρύμνας, ἢ τὰς κώπας Vind. I. Ὄρη Τροίας, ἢ νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ — ἁπλοῦσαι πτερὰ Vind. II. Καλυδναὶ νῆσοι καὶ ὄρη Τροίας — δεικνύουσαι κώπας ἢ ἄρμενα. Vind. III. 26. Ἀκροστόλια, οἷον ἄθλαστα, κατὰ εὐφημισμὸν, καὶ τὰ ἱστία· ἐξημμένους, ἡπλωμένους Par. A. Ἄκαυστα, ἀσύνδετα τὰ λαίφη — ἐκτεταμένους Vind. I. Ἀκροστόλια, τὰς πρύμνας· τὰ ἄρμενα — ἡπλωμένους Vind. II. Ἀκροστόλια, ἄθραυστα, ἀσύνδετα· παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω· ἢ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὀργυίας, ἢ παρὰ τὸ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ — ἐκτεταμένους· ἄφλαστα αἱ πρύμναι, παρὰ τὸ ἄφλαστα (leg. ἄφλεκτα) καὶ ἄκαυστα εἶναι· ἢ ἄκαυστα διὰ τὰς ζωγραφίας τῶν θεῶν, ὧν εἶχεν. Vind. III. Πρύμνας, ἤγουν νῆας· ἄρμενα παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. Pal. 40. 27. Διαυγοῦς, θερμοῦ — ταχείαις πνοαῖς. Par. A. Ταῖς βορείαις — ἄνεμος καυστικὸς Vind. I. Ταῖς ἀπὸ ἄρκτου πνεούσαις, ὀξέος, καυστικοῦ, τοῦ διαυγοῦς Vind. II. Ἀπὸ τοῦ ἄρκτου ἐρχομέναις — τοῦ Βοῤῥᾶ· ταχέος, λαμπροῦ, καυστικοῦ· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσι εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ἀπάρκτιος Βοῤῥᾶς. Vind. III. 28. Ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνοίξασα· μανικὸν ἢ ἐνθουσιαστικὸν στόμα. Par. A. Τὸ δίκην Διονύσου Βακχῶν ἄσημά τινα λέγον Par. B. Ἤγουν ἡ Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Κασάνδρα Par. C. Κασάνδρα θεῖον κινουμένη — μανικὸν ἀνοίξασα τὸ μαινόμενον αὐτῆς Vind. I. Αὕτη θεῖον, μαντικὸν ἀνοίξασα — μανικὸν Vind. II. Μαντικὸν ἀνοίξασα, ἀνεῖσα — μανικὸν, τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν καὶ οἱονεὶ παραφορᾷ φθεγγόμενον — αὐτῆς. Vind. III. 29. Ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· ἔστι δὲ ὄρος Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη· τῶν βουπλανοκτίστων ἄκρων Par. A. Ἔνθα ἦν ὁ πύργος τῆς Ἀλεξάνδρας Par. C. Τῆς βλάβης — μεγίστων, ὑψηλῶν· τῶν ἐκ βοὺς πεπλανημένης ὑπὸ χρησμοῦ ἐκτισμένων, τῆς Τροίας δηλονότι, τῆς ὑπὸ τοῦ

τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων· 30

Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέρου λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις

ram. Respicit hunc locum Eustath. ad Iliad. α'. 591. pag. 157, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 128, 12. edit. Lips.) — 30. ἦρχ' Ἀλεξάνδρα] ἦρχε Κασσάνδρα Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἦρχε Κασσάνδρα Par. K. Lectionem γόων pro λόγων solus Par. A. in Scholiis commemorat; eandem permutationem notavit Porsonus ad Eurip. Orest. v. 1020. et ad Phoeniss. v. 1329. 31. αἰαῖ correxi ex praecepto Herodiani περὶ μονήρ. λέξ. p. 27, 13. Versum Lycophronis afferunt Suidas, Zonaras et Favorinus de accentus notatione pro varia vocis αἶ significatione disputantes, quibus adde Etym. M. v. Αἴας, Grammaticum Hermanni de Emend. rat. gr. gr. p. 460. et Tzetz. ad h. l. Variant nostri Codd. inter αἶ αἶ et αἴ αἴ ita ut par paene numerus stet ab utraque parte. Perexigua vero, vel nulla potius Codicum in talibus rebus auctoritas. Vocem θηλαμὼν e Lycophrone commemorat Eustath. ad Iliad. α'. 197. p. 83, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 71, 6. ed. Lips.) — 32. πρόσθεν Vit. III. solummodo in Scholiis; in textu πρόσθε. Hoc enim loco, ut saepenumero in enotanda Codd. suorum varietate, non satis diligenter versatus est Müllerus, quod semel indicasse satis habemus, ne honestissimi viri Manibus ob tantillam rem insultare velle videamur. — 33. τριεσπέρου] cf. Schol. min. ad Iliad. ξ'. 323. p. 400, b. 9. edit. Bekk. ἐκπονιῶου λέοντος exstat in Favorini Eclogis sub v. ἠμάλαιμεν in Dind. Grammat. graec. Vol. I. p. 229, 22. ὅν ποτε] ὅν ποτ' ἐν Par. DK. Vind. I. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. ἐν e glossa irrepsit.

Ἴλου ἐκτισμένης — βουνῶν Vind. I. Τῶν αἰτίων τῆς βλάβης, ἢ ὄνομα ὄρους — ὑψηλῶν· λόφος πρὸ τοῦ ἐκαλεῖτο καὶ Ἄλιος (sic) Vind. II. Τῆς Τροίας τῆς ἀπὸ τῶν χρησμῶν οὕτως ὀνομασθείσης — κορυφῶν, τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς βοὸς κτισθέντων — μετεώρων Vind. III. Διὸ τὴν ἐκεῖσε πλανηθεῖσαν βοῦν — Τροίας Pal. 40. 30. Τοιούτων ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπῶν· Ἀλεξάνδρα δὲ, διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γάρ ἐστι· γράφεται δὲ καὶ γόων, θρήνων Par. A. Οἵων μέλλω λέγειν Par. C. Μεγάλων ἤρξατο, ἤγουν ἡ Κασάνδρα πράξεων (sic) — παρὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας, ἢ ἐκφυγεῖν Vind. II. Οἵων μέλλω εἰπεῖν — καὶ ἀρχὴν ἐποίησε ἡ Κασάνδρα Vind. III. 31. Φεῦ, φεῦ, ταλαίπωρε τροφὲ ἀναθρεψαμένη, κεκαυμένη Par. A. Ἰοὺ, ἰοὺ, ὦ τροφεῦ, τάφε (leg. τροφὲ) τουτέστιν, ὦ Τροία· τῆς Ἀλεξάνδρας ἄρχονται ἐξεντεῦθεν οἱ λόγοι· λέγει δὲ αὐτοὺς ὁ ἄγγελος ἄχρι τέλους μονοπροσώπως Vind. I. Ὦ ταλαίπωρε τροφεῦ — πεφλεγμένη Vind. II. Φεῦ, φεῦ, ὦ πατρὶς ἀθλία, τροφεῦ, Τροία· ἀπὸ τοῦ θηλάζω — ἐμπρησμένη (leg. ἐμπεπρησμένη sive ἐμπεπυρισμένη) Vind. III. 32. Καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν, πολεμικὸν φερούσαις οὐλαμόν· ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερομέναις· οὐλαμὸς δέ ἐστι τάξις πολεμική Par. A. Πρότερον διὰ πλοίοις — ταῖς ὀλεθρίαις Vind. I. Πρὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ πόλεμον φερούσαις Vind. II. Καὶ τὸ πρότερον ναυσὶ πολεμικὸν θόρυβον φερούσαις, καὶ πόλεμον ἢ πλῆθος, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Vind. III. Πλοίοις· στρατὸν φερούσαις Pal. 40. 33. Τοῦ Ἡρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δὲ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ — ὅντινα πάλαι γναθμοῖς, ἀκαῖς. Par. A. Τρεῖς ἡμέρας ποιήσαντος ἐν τῷ κήτει Ἡρακλέος — τοῖς Vind. I. Ἤγουν τοῦ Ἡρακλέους· οὗτος τρεῖς ἑσπέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει· ἢ διὰ τὸ καταπληκτικόν· ἢ τοῦ ἀνδρειοτάτου, ἢ τοῦ τὴν λεοντῆν φοροῦντος· ὅντινα

Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος, 35
τινθῷ λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις,
σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδῳ,
ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.

34. ἠμάλαψε] Versum citat *Eustath.* ad Iliad. η'. 463. p. 691, 50. edit. Rom. (Tom. I. p. 179, 6. edit. Lips.) cf. Etym. M. v. ἠμάλαψε. p. 428, 56. — 35. ἡπάτων] ἐγκάτων Par. D. altera tamen lectione in margine notata. ἐγκάτοις Par. H. φλοιδούμενος Codd. quotquot collati sunt, sine ulla varietate exhibent; φλυδούμενος tamen Suidas e Lycophrone citat, quod fortasse non merus est librariorum error. Vid. Eustath. ad Iliad. φ'. 361. p. 1240, 62. edit. Rom. — 36. τινθῷ] fervido. Vid. Hesych. et Suid. v. τινθαλέος et τινθαλέοισι. Tzetzes h. l. suo more mira hallucinatur.

37. σμήριγγας] Hanc vocem e Lycophrone affert auctor Etym. M. v. σμήριγγα, p. 721, 13. κωδείας] formam κωδίας praebent Par. AD. et Vind. I. ut Hesych. Harpocrat. et Suidas. — 38. λυμεών] ὁ λυμεών Par. BG. et Rehd. Hoc importunum ὁ, quod glossatoris est, ex edit. Ald. in Basil. I. Steph. et Paris. II. manavit; Canterus autem, et qui eum sequuti sunt, recte eiecerunt. Par. AE. vitiose λυμαιών. Respicit ad hunc versum *Eustath.* ad Odyss. λ'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom.

ταῖς σιαγόσι Vind. III. 34. Τοῦ Ποσειδῶνος, κατέπιεν, ἠφάνισεν τραχὺς κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροπότητα. Par. A. Βέβρωκε Par. C. Τοῦ Ποσειδῶνος ἔκρυψε, ἠφάνισε — ὀξυόδους, ἤγουν τὸ κῆτος· ἐπικάμπεις ἢ μεγάλους ὀδόντας ἔχον τὸ κῆτος Neap. I. Ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος — ἔκρυψε, ἐθέρισε — ὁ ὀξυόδους Vind. I. Τοῦ Ποσειδῶνος· κυρίως ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μέλη ἄνω ἀπ' ὀμφάλου ἄνθρωπος, τὰ δὲ λοιπὰ δελφίς — ἐθέρισε, ἠφάνισε ὀξυόδους, ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ὁ σκύλλος Vind. III. 35. Ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαιρεῖν τὸ κῆτος — τῶν ἐγκάτων ἀναπεμπόμενος, φλογιζόμενος, φλεγόμενος Par. A. Μάγειρος ἢ δομεστικός Par. B. Μαγειρευόμενος Par. C. Ἡρακλῆς, φθορεὺς, φλεγόμενος Neap. III. Ζῶν· Ζανὸς (sic) πεπληρωμένος ὤν — μάγειρος· φλογιζόμενος ὁ Ἡρακλῆς — ἐγκάτων ἤτοι καταθυμίων Vind. I. Ζῶν — μερίστης, μάγειρος τῶν ἐγκάτων, φλογιζόμενος Vind. II. et Neap. I. Ζῶν, μερίστης, κατακόπτης τῶν σπλάγχνων τοῦ κήτους — φλεγόμενος· ἀπὸ τοῦ φλῶ, ποιὰ φωνή Vind. III. διὰ — βρασσόμενος Pal. 40. 36. Τῷ θερμῷ κύτει τοῦ κήτους, τῷ διαπύρῳ τῆς γαστρός — ἀφλέκτοις, τοῖς ἄνευ πυρὸς καιομένοις ἄνθραξι, πυραῖς Par. A. Πλάτει τοῦ κήτους — ἀφλέκτοις, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυτον τοῦ κήτους θερμὴν φησι Par. C. Χωρήματι, γαστρί — ἄνευ πυρὸς καιομένοις — ἐπὶ πυρί Neap. I. et Vind. II. Κύτει, πλάτει τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους Neap. III. Ἐν τῇ κοιλίᾳ, τῷ χωρήματι τοῦ κήτους — ἐντέρων Vind. I. Κήτους ἐν χωρήματι — ἀπὸ τοῦ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι — τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, τῆς ἔμφυτον ἐχούσης τὴν θερμὴν — τῇ ἐν σπλάγχνοις ἐμφύτῳ τοῦ κήτους θερμῇ — ἐκτέρους Vind. III. ἀπύροις Pal. 40. 37. Τὰς τρίχας ἔῤῥευσεν, ἔσταξεν τῆς κεφαλῆς, ἐδάφει Par. A. Ἔῤῥευσε — τὸ πατούμενον ἔδαφος — γῇ· νῦν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους Par. C. Τρίχας ἀπέῤῥιψε κεφαλῆς ἐν γῇ, ἢ ἐν γαστρὶ τοῦ κήτους Neap. I. Κυρίως ἡ τοῦ μήκωνος κεφαλή Neap. II. Τὰς τρίχας ἀπέθηκε κεφαλῆς τῇ γῇ, τῇ κοιλίᾳ Neap. III. Τρίχας κατέχεε τῆς ἰδίας κεφαλῆς ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους — παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτανῆς, ὅτι κῶμα ἐμπνεῖ εἰς τοὺς ταύτην φάγοντας. 38. Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰ τέκνα φθείρας· ἀνεῖλεν γὰρ τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτοῦ υἱοὺς, τοὺς τέσσαρας, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβέρου — ὁ φθορεὺς καὶ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος Par. A. Ὁ τὰ ἴδια τέκνα φονεύσας — ὁ φθορεὺς τῆς πατρίδος, Τροίας δηλονότι Vind. I.

ὃ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ 40
πατρὸς Παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
ἵππων ταρακτής ἐστιν Ἰσχένου τάφος.
ὃ τὴν θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
στενοὺς ὀπιπτεύουσαν ἀγρίαν κύνα 45

(Tom. I. p. 413, 6. edit. Lips.) — 39. τεκοῦσαν] τεκνοῦσαν Par. E. — 40. μέσῳ] μέσον, quae optima videtur lectio, solus praebet, sed omnium longe praestantissimus Cod. Par. A. Cf. Eurip. Orest. v. 259. Pors.
42. Κρόνου] Κρόνον Vind. II. et IV. — 43. ταρακτής] ταράκτης solus Vit. I. τ' ἀράχτης Ciz. vitiosissime. Cf. Eustath. ad Iliad. λ'. p. 873, 16. edit. Rom. Ἰσχένου] Ἰσχενου Par. C. Ἰσχέου Vind. I. Quosdam h. l. Ὠλένου legere maluisse e Pausan. VI. 20, 16. docet Canterus edit. Basil. II. p. 150. — 44. τὴν] Par. ABCEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. I. II. Rehd. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. τῆς Par. DG. Vind. IV. Vit. II. III. θαλάσσης] Codd. fere omnes, praeter Par. F. et Vind. I. qui θαλάττης habent. Vid. Pors. ad Hecub. v. 8. Affert hunc versum Steph. Byz. v. Αὔσων, cuius codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. alter alteram lectionem tuetur.

Ὁ τῶν τέκνων τῶν ἰδίων καὶ τῆς γυναικὸς φθορεύς — πορθητής — Ἰωνικῶς Vind. II. Ἐφόνευσε δὲ τὰ ἴδια τέκνα διὰ τὸν Λύκου φόνον, ὃν ἐποίησε Vind. III. 39. Τὴν Ἥραν λέγει· φασὶ γὰρ αὐτὴν θηλάσαι — μὴ τιτρωσκομένην παρόσον θεός ἐστι — ἰσχυρῷ Par. A. Ἤγουν τὴν Ἥραν, τὴν γυναῖκα τοῦ Διὸς, τὴν ἑαυτοῦ μητρυιὰν δηλονότι — τὴν ἀκίνητον Vind. I. Τὴν Ἥραν — ἀθάνατον — δεινῷ Vind. II. Μητέρα, τὴν Ἥραν, τὴν μὴ φθειρομένην ὡς θεάν· ἐτρώσατο ὁ Ἡρακλῆς τὴν μητρυιὰν, ἡνίκα ἐφόνευσεν Ἴφιτον ἄνδρα, καὶ εἰςῆλθεν εἰς Νηλέα, ὡς καθαρθῆναι· ὁ δὲ Νηλεὺς οὐκ ἐνδεχόμενος αὐτὸν, αὐτὸς καθ' αὐτοῦ πόλεμον διέγειρε, ἔνθα καὶ ἡ Ἥρα λαχοῦσα εἰς βοήθειαν, τέτρωται ὑπ' αὐτοῦ Vind. III. 40. Βαλὼν τῷ βέλει στῆθος ἐν τῷ σταδίῳ ἢ ἀγῶνι — μέσον. Par. A. — Ὀϊστῷ, βέλει κατὰ τό — ἤγουν κατὰ τὸ στῆθος Vind. I. 41. Τοῦ Διός — ταῖς χερσὶν κατασχὼν τὸ σῶμα, ἢ ἀποκινήσας Par. A. Περιΐσχων, κινήσας, δονήσας, ἐπειςπεσὼν Par. C. Ἤγουν τοῦ Διός — αὐτοῦ — κρατήσας, πιάσας Vind. I. Περιπλέξας, ὑποκρατήσας, κατασχών — σῶμα Vind. II. 42. Παρὰ τὸν ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον· παρὰ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὅπου τοῦ Γίγαντος Par. A. Περὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὀνομαζόμενον Κρόνιον λόφον Par. B. Βουνόν Par. C. Τοῦ — ὑψηλὸν Ὀλύμπιον — ὅπου τοῦ υἱοῦ Γίγαντος· Κρόνου ὄχθος ἐν Ὀλυμπίᾳ Vind. I. Τόπον — ὑψηλὸν λόφον· περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος· τοῦ Γίγαντος Vind. II. Ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπος οὕτω καλούμενος· κατὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον — τοῦ υἱοῦ Γίγαντος, ὅςτις υἱὸς ἦν Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας Vind. III. Ὄχθοι αἱ τραχεῖαι καὶ δύςβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί Vind. IV. 43. Ὁ ταράξιππός ἐστιν, ὁ τοὺς ἵππους ταράττων ἐν τῷ τρέχειν — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἴσχενος δέ ἐστι Γίγαντος υἱός, ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἱερείας Par. A. Ὁ λεγόμενος ταράξιππος Par. C. Ὁ τοὺς ἵππους ταράσσων ἐν τῷ τρέχειν — μνῆμα Vind. II. Ὁ εἰς τάρχην ἐμβάλλων τοὺς ἵππους — ὑπάρχει — ὁ τύμβος Vind. III. 44. Ὁ τὴν τῆς θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg. Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσεις, κοιλότητας, λιμένας Par. A. Τῆς — τῆς Ἰταλικῆς δηλονότι — κρυπτούς Vind. I. Ἰταλικῆς — ἡ ὀρθὴ μυχός Vind. II. Ἰταλικῆς — πορθμός Vind. III. Ὁ κτανών — τῆς — ἀποκρύφους τόπους Pal. 40. 45. Τὰ στενὰ περιβλεπομένην, ἐπιτηροῦσαν· τὴν Σκύλλαν

κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
σάρκας καταίθων λοφνίσιν δομήσατο,
Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν.
ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ 50

46. σπήλυγγος] σπήλιγγος Par. AL. Vind. II. Vit. II. et Ciz. Vitium ἰχθυομένην invenimus in Vit. I. et Ciz.
47. ταυροσφάγον] ταυροσφάγων Vind. IV. ταυροφάγον Par. EFH. ταυροφάγου Vit. I. et Ciz. — 48. λοφνίσιν] ν̄ finale omittunt Cod. Par. omnes, excepto K. in quo ν̄ ab eadem manu superscriptum est; praeterea Vindob. quatuor, Neapolit. tres, totidem Viteberg. Ciz. Pal. 40. et ex Editt. Basileensis I. et Stephaniana; Aldina vero, et post Canterianam omnes, addunt. Vid. infra ad v. 629. δομήσατο] Par. BDEFGHJK. Neap. III. Vit. III. et Pal. 40. δωμήσατο Par. AL. et Ciz. δομήσατο Par. C. Vit. II. δωμήσατο Vit. I. utramque lectionem exhibentes. Ad hunc versum alludit Eustath. ad Iliad. α'. 52. p. 43, 8. edit. Rom. (Tom. I. p. 38, 3. edit. Lips.) — 49. λέπτυνιν] λέπιυννιν Vind. II. λέπυννιν Neap. III. vitiose. Explicat hanc vocem e Lycophr. afferens Etym. M. p. 560, 52. οὐδαίαν] οὐδέαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. θεόν] Hanc lectionem tuentur Par. ABDF. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Sebast. Alteram lectionem, minus probabilem, θεάν praebent reliq. Codd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Reich. Praeterea Vind. II. priorem partem versus ita transponit: τρέμουσαν οὐ λέπτυννιν.

λέγει Par. A. *Τὴν Σκύλλαν, τὴν Φόρκυνος θυγατέρα* Par. C. *Τόπους — τὴν περιβλεπομένην, ἤτοι τὴν Σκύλλαν* Vind. I. *Τόπος στενός — βλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν* Vind. II. *Τούς — ἐπιτηροῦσαν, ἐπιβλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν* Vind. III. 46. *Ἀνελὼν ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου ἀγρεύουσαν, ἁλιεύουσαν ἰχθῦς* Par. A. et Vind. I. *Λίχην ἰχθύος πλέουσαν, ἢ ἰχθύας ἀγρεύουσαν* Vind. II. *Φονεύσας — σπηλαίου αὐτῆς — ἰχθύας ἀγρεύουσαν* Vind. III. 47. *Τὴν Σκύλλαν τὴν ταυροκτόνον· ταυροφάγον ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προςέλαβεν τὸ σ̄· ἥντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν* Par. A. *Ταυροφάγον — ἤγουν ἡ φαγοῦσα τὸν ταῦρον — ἅρπαγον* Par. C. *Τὴν τοὺς βόας αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους φαγοῦσαν — πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ δηλονότι ὁ Φόρκυν, ἤγουν ἡ θάλασσα* Vind. I. *Ἡ σφάττουσα τοὺς ταύρους — διὰ τὸ φοβερόν — ἤγουν ὁ Φόρκυν* Vind. II. *Τὴν τρώγουσαν τοὺς ταύρους· ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων — ἥντινα ὁ Φόρκυν — αὐτῆς* Vind. III. *Ταύρους ἐσθίουσαν — ὁ Ποσειδῶν* Pal. 40. 48. *Τὰς σάρκας κατακαίων λαμπάσιν ἀνῳκοδόμησεν καὶ ἐσωμάτωσεν καὶ ἐζωοποίησεν* Par. A. *τὰς αὐτῆς — καύσας, ἀνεψήσας — ἡ μεγάλη λαμπάς — ἀνεζώωσε καὶ ἀνέγειρε* Vind. I. *Τῶν ἀνθρώπων — κατακαίων λαμπάσι — λιοφανής τις οὖσα — ἀνῳκοδόμησεν, ἀνεζώωσεν* Vind. III. *κατά — τροπικῶς ἐζώωσε* Pal. 40. 49. *Τὴν Περσεφόνην οὐ φοβουμένην καταχθονίαν θεάν* Par. A. *Τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν νεκρῶν — καταχθόνιον — τὴν μὴ δεδοικυῖαν, ἤγουν τὴν Περσεφόνην ἢ τὸν Ἅιδην· οὔδας ἰδοῦσαν, οὐδέαν, οὐδαίαν θεάν* Vind. I. *Τὴν Περσεφόνην παρὰ τὸ λεπτύνειν τοὺς νεκρούς — ἤγουν τὴν ψυχήν — μοῖραν, λέπτυνιν, θάνατον, νεαρμοσίαν, φθοράν — τὴν καταχθόνιον, τὴν Περσεφόνην* Vind. II. *Τὴν λεπτύνουσαν καὶ ἀφανίζουσαν τὰ τῶν νεκρῶν σώματα, ἢ τὴν ψυχήν — τὴν Περσεφόνην τὴν καταχθονίην, ἀπὸ τὸ οὖδας, τὸ ἔδαφος, τὴν οὐδαίαν, ἐδαφαῖαν* Vind. III.

50. *Ὅντινά ποτε ἀνεῖλεν τῇ ἄνευ ξίφους βλάβῃ* Par. A. *Τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας* Par. C. *Ἀνεῖλε· τὸν Ἡρακλέα λέγει — ἤγουν τῷ φαρμάκῳ*

νέκυς, τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι.
λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην,

51. δεξιούμενον] Par. EL. Neap. II. III. Vind. I. II. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — δεξιούμενος Par. ABFGHJK. Neap. I. cum nota in margine: γρ. δεξιούμενον. Vind. IV. et Vit. III. — δεξιούμενος Par. CD. Vit. II. Rehd. Bene utriusque lectionis sensum exposuit Canterus his verbis: „Hoc vel de Nesso potest intelligi, si legas δεξιούμενος, qui iampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret; vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam ante ad Inferos venerat, Cerberum ablaturus." Canterus priorem lectionem, quam iam Aldus exhibuerat, praetulit, eiusque iudicium sequuti sunt editor Paris. II. et Meursius. Pro altera lectione stant Basil. I. Steph. Potter. utrq. Reich. et Sebast. Quam ut retinendam existimem, duo potissimum sunt, quae me commoveant; primum, quod plane nihil ad sensum loci facit, dudumne an nunc demum perierit Nessus, dummodo *post mortem* dolo inimicum interemerit; deinde, quod longe verisimilius est, poetam, incredibilia Herculis ausa cumulantem, etiam hoc, quasi summum et maxime portentosum adiicere, eum ne ab ipso quidem Orco, (in funere Alcestidis) sceleratas manus abstinuisse. Atque tantum abest, ut notus verbi δεξιοῦσθαι usus impediat, quo minus id h. l. nova et ambigua significatione pro χειρώσασθαι accipiamus, ut lectio δεξιούμενον ex hac ipsa ambiguitate atque insolentia in tali poeta nonnihil commendationis nanciscatur. Recte Paraphrasis inedita: ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν τὸν Ἅιδην πρώην χειρωσάμενον. Paullo aliter Eustathius ad Iliad. θ'. 293. p. 714, 1. edit. Rom. (Tom. II. p. 210, 12. edit. Lips.) Οὕτω καὶ τὸν Ἅιδην Λυκόφρονι, καθὰ τινες νοοῦσι, τόξοις ὁ Ἡρακλῆς ἐδεξιώσατο βαλὼν ἐκεῖνον. Lectionem πάλιν pro πάλαι, a Cantero in marg. edit. Basil. II. allatam, neque Codd. exhibent, neque editionum, quod sciam, ulla. — 52. λεύσσω] Hanc lectionem e tot Codd. quatuor tantummodo tuentur, Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd.; alteram vero, λεύσω, cum simplici σ, miro consensu exhibent Codd. Parisini omnes, Neapolit. tres, Vindob. quatuor, Vit. II. et III., et Editt. ex Codd. expressae, Aldina et Basileensis I. Quare, si criticum negotium in eo positum esset, ut ad numerum et auctoritatem Codd. lectiones exigeremus, facile h. l. res diiudicanda esset; maius tamen quiddam in eo quaerendum est, ut examinemus, quid cuique loco aptissimum sit. Vix autem dubitari posse videtur, quin concitato vaticinantis animo ea loquendi ratio optime conveniat, quae maxime recedat a simplici narratione; ea quidem, quae, nulla temporis ratione habita, res futuras non cogitare sed spectare videtur, ita ut praesenti quasi earum imagine commoveamur. Aliter enim oratio vehementer languesceret. Aptissime igitur poeta praesenti tempore usus est, licet ea, quae cohaerent quidem cum ea re, neque tamen eadem imagine comprehendi possunt, per futura subiungat. Accedit, quod formae λεύσω et λεύσων, ubicunque occurrunt, ad-

τῆς ὕδρας Vind. I. Ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα χωρὶς ξίφου, ἤγουν φαρμάκῳ Vind. II. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος Vind. III. 51. Ὁ νεκρὸς τὸν Ἅιδην, ἀντὶ τοῦ, ἤδη τελευτήσας, φιλοφρονούμενος· λέγει δὲ τὸν Νέσσον — ἤδη, ποτέ Par. A. φίλον σχόντα Par. B. Τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην· in margine: φιλοποιούμενον Neap. II. Ὁ Νέσσος ὁ Κένταυρος νεκρὸς ὢν — φιλιωσάμενον — τὸν χειρωσάμενον πάλαι τὸν Ἅιδην Vind. I. Ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλέα τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην Vind. II. Ἤγουν ὁ Νέσσος ὁ νεκρὸς — διὰ τὸν θάνατον — Ἡρακλέα — χειρωσάμενος ἢ φιλοποιησάμενος — καὶ τὸν πορθήσαντα ἐξ ἀρχῆς Vind. III. 52. Θεάσομαί σε, ταλαίπωρε, ἀθλία, ἐκ δευτέρου καιομένην Par. A. Ἐγώ — ὦ Τροία δηλονότι, ἐκ δευτέρου κεκαυμένην Vind. I. Ὦ δυστυχέστατε —

ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου
Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς,
παιδὸς καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας· 55
τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι·

modum dubiae fidei sunt, et facili correctura removentur; licet negari non possit, fuisse inter antiquos Grammaticos, qui has formas pro futuro haberent. Cf. Schol. ad Iliad. α'. 120. p. 13, b. 29. edit. Bekk. Etym. M. p. 285, 48. et p. 562, 9. Vid. tamen *Eustath.* ad Iliad. α'. 120. p. 64, 12. edit. Rom. (Tom. I. p. 55, 12 sqq.) — 53. *Αἰακείοις*] Par. ABFHJKL. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Adhaerent huic scripturae Editt. omnes, praeter Sebast. De hac insolentiori generum permutatione apud poetas illius aetatis haud raro obvia vid. Hermannum ad Orph. Argon. v. 263. *Αἰακείαις* praebent Par. CDG. Neap. I. Vind. IV. Vit. II. III. *Αἰακείῃς* solus Par. E. — 54. *Λέτριναν*] Sequutus sum auctoritatem unius Cod. Par. H. neque ut reliquor. Codd. scripturam probem, animum inducere possum, praesertim cum optimi libri v. 158. *Λετριναίους* recte exhibeant. Accedit auctoritas Pausaniae VI. 22, 8—11. ubi Codd. constanter *Λετρίνους* et *Λετριναίους* suppeditant. Lectionem *Λαίτριναν* tuentur h. l. Par. BCEFJL. Neap. I. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. *Λαίτρινναν* Par. A. *Λαίτρυναν* Par. DGK. Vit. II. et III.

55. *καταβροχθέντος*] Par. BCFHL. Vind. I. III. Vit. I. Ciz. et Rehd. et Editt. praeter Sebastianam, omnes. *καταβρωχθέντος*, quod fortasse praeferendum est, tuentur optimi Codd. Par. AJ. Neap. III. et Pal. 40. Alteram lectionem *καταβρωθέντος*, quae glossatoris esse videtur, exhibent Par. DEK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiosam *καταβροθέντος* Par. G. Vit. II. et III. — *αἰθάλῳ*] *αἰθάλῃ* Par. K. et Pal. 40.

56. *Τευταρείοις*] *Τευταρίοις* Par. K. Neap. I. et Ciz. *Τευταριείοις*, duabus lectionibus in unam coniunctis, Vind. I. et III. *Τεσταρείοις* mira varietate habet Par. A., etiam in Scholiis. In vitioso *βουκόλου* con-

καιομένην Vind. II. Θεάσομαι, ὦ ἀθλία πατρὶς — καὶ ἐκ δευτέρου πορθουμένην καὶ κατακεκαυμένην Vind. III. 53. Ταῖς τοῦ ἀπογόνου Αἰακοῦ· λέγει δὲ ἢ ταῖς Νεοπτολέμου, ἢ πρότερον Τελαμῶνος καὶ Πηλέως· ἢ ὅτι ἀναφέρεται ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον ποιήσας, πρὸς Φῶκον καὶ Αἰακόν — καὶ τοῖς τοῦ Ταντάλου Par. A. Ἤγουν ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ τοῦ Ἐπειοῦ, τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ — καὶ τοῦ παιδὸς, τοῦ Πέλοπος δηλονότι Vind. I. Ἤγουν ἐκ τοῦ Ἐπειοῦ, ἢ τοῦ Νεοπτολέμου — ἀπογόνοις, ἢ ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Μενελάου Vind. III. 54. Κώμην Ἤλιδος, ἢ πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ — κατοικοῦσι, φυλάττουσιν — τῇ σποδῷ, τῇ τέφρα, τῇ στακτῇ Par. A. Πόλις Ἤλιδος — οἰκοῦσι — τοῖς ὀστέοις τοῖς καυθεῖσι ὑπὸ τοῦ — ὀστᾶ Πέλοπος Vind. I. Πόλις Ἤλιδος — εἰς τὴν πόλιν τὴν Ὀλυμπίαν, ἔνθα τέθαπται ὁ Πέλοψ — τοῖς φυλάσσουσι, τοῖς κειμένοις — τοῖς ὀστέοις τοῖς λειφθεῖσι ὑπὸ τοῦ πυρός Vind. III. 55. Τοῦ καταποθέντος ἢ κατακαέντος παιδὸς τῇ σποδιᾷ τὸ σῶμα· in marg.: περὶ τοῦ Πέλοπος λέγει Par. A. Καταποθέντος Par. B. Κατακαέντος Neap. III. Τοῦ Ταντάλου λέγει, τοῦ καυθέντος τῇ αἰθάλῳ καὶ τῇ σποδῷ τοῦ πυρός Vind. I. Πέλοπος — τῷ πυρὶ τὸ σῶμα Vind. II. Τοῦ Πέλοπος υἱοῦ Ταντάλου, τοῦ κατακαυθέντος καὶ καταποθέντος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ σποδιᾷ, καυστικῷ πυρὶ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τοῖς θεοῖς ἐτέθη τὸ σῶμα Vind. III. Καυθέντος ἐν — Pal. 40.

56. Τοῖς τοῦ Τεστάρου (sic) βουφορβοῦ ὀϊστοῖς· in marg.: ἐξ Ἡρακλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης τὰ τόξα μεθ' ὧν κατεπολέμησε τὸν Ἀλέξανδρον Par. A. Βουφορβοῦ Par. B. Τοῖς τοῦ Τευτάρου βέλεσι — τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους Vind. I. τέ — τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου Τευτάρου — ὀϊστοῖς, βέλεσι Vind. II. Τευτάρου ἦν πρῶτα τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους —

τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς,
ἄξει, πατρὸς μομφῇσιν ἠγριωμένη,
λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων. 60
αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς, οὐκ ἰάσιμον
ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν,
Γιγαντοραίστοις ἄρδισιν τετρωμένου

sentiunt Par. G. et Vind. IV. Excitat hunc versum *Eustath.* ad Iliad. β'. 54. p. 172, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 31. edit. Lips.)
57. πρὸς φῶς δ' ἡ habent Par. C. et Vit. II. — 59. μομφῇσιν] Dedi e Cod. Par. A. et Vat. 1307. quibus omnium maxima fides habenda est. Vulg. μομφαῖσιν. — 60. ἕκατι] ἕκητι Par. C. et Rehd. — 62. λυγρῶν Cis.
63. ἄρδισιν] ν addidi refragantibus Codd. et Editt. omnibus. ἄρδεσι Par. H. ἄρδοισι Vit. II. vitiose. — τετρωμένου] Hanc lectionem sollicitare non ausus sum, licet altera, τετρωμένον, quam Tzetzes quoque

βέλεσι πτερωτοῖς Vind. III. Τοῖς τε — τοῦ Τευτάρου βέλεσι, τόξοις Pal. 40. 57. Τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἡ μεγαλόζηλος, ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰνώνη Par. A. Ἤγουν πρὸς ἀλήθειαν Par. B. πρὸς τέλος Par. C. Ἄξει, φανερώσει ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη Vind. I. Εἰς τὸ φανερὸν, ἡ βαρύμηνις, ἤγουν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Ἡ βαρύμηνις, ἡ Οἰνώνη, ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου γυνὴ, ἣν εἶχε πρὸ τῆς Ἑλένης Vind. III. 58. Ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον, τὸν Οἰνώνης υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρίδος Par. A. Τὸν ὁδηγὸν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς πατρίδος Par. C. Εἰς τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων τὸν Κέρινθον (leg. Κόρυθον) τὸν ἑαυτῆς υἱόν — ἀπὸ τῆς Ἰλίου γῆς Vind. I. Πέμψασα νέον, τὸν Κόριθον (sic) τὸν ὁδηγὸν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Τροίας πατρίδος· τὸν υἱὸν τῆς Οἰνώνης καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Πέμψασα τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον μηνυτὴν καὶ προδότην τῆς πατρίδος Τροίας — γῆς Vind. III. et Pal. 40. 59. Ἀπάξει — ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψεσιν μαινομένη Par. A. Κεβρῆνος ἢ Οἰνιέως ὀνειδισμοῖς Par. C. Τοῦ Κεβρῆνος — αὐτῆς — διὰ τῶν μέμψεων ἀγριωθεῖσα Vind. I. Φανερώσει — ὀνείδεσι μαινομένη, λυπηθεῖσα Vind. II. Φανερώσει — τοῦ Οἰνιέως ὀνείδεσιν· ὠνείδιζεν γὰρ αὐτὴν συνοικούσης τῆς Ἑλένης τῷ Ἀλεξάνδρῳ — λυπηθεῖσα, ἐκμανεῖσα Vind. III. Τοῦ ἑαυτῆς — ὀνειδισμοῖς — τεθηριωμένη Pal. 40. 60. Τῶν τε κοιτῶν ἢ εὐνῶν ἕνεκα, καὶ τῶν ξένων καὶ ἀδίκων γάμων Par. A. Νόθων, πορνικῶν Par. C. Ἕνεκα — καὶ τῶν ξένων τῆς Ἑλένης Vind. I. Τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφείας καὶ κοιτῶν χάριν — καὶ ξένων καὶ ἀλλοτρίων Vind. II. Στρωμάτων — καὶ χάριν — τῶν νόθων τῆς Ἑλένης Vind. III. 61. Αὐτὴ δὲ ἰατρικῆς καὶ φαρμάκων ἔμπειρος, ἴδρις — τὸ οὐ θεραπεύσιμον Par. A. Ἡ Οἰνώνη δηλονότι, ἰατρὸς οὖσα — ὃν Vind. I. Ἡ Οἰνώνη· φησὶ δὲ Οἰνώνην, ὅτι τὴν ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ἤσκει — ἀνίατον Vind. II. Ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς οὖσα — τὰ γὰρ βέλη Φιλοκτήτης κεχρισμένα εἶχε τῷ αἵματι τῆς ὕδρας — ἀνίατον Vind. III. 62. Τραῦμα ἰδοῦσα τοῦ συγκοίτου χαλεπόν Par. A. Τὸ τραῦμα βλέπουσα, ἰδοῦσα, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς — τὸ λυπηρόν Vind. I. Τραῦμα, τὸ τόξευμα βλέπουσα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ συζύγου Vind. II. Καὶ τὸ τραῦμα θεραπεῦσαι βουλομένη, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου τὸ χαλεπὸν καὶ λυπρόν Vind. III. Τὴν πληγὴν ἰδοῦσα τοῦ ἀνδρός Pal. 40. 63. Ταῖς Γιγαντοφθόροις, ταῖς τοὺς Γίγαντας ἀνελούσαις· λέγει δὲ Ἡρακλέους· ἀκίσι τῶν βελῶν — βεβλημένου Par. A. Τοῖς — ἤγουν δι' ὧν τοὺς Γίγαντας ὁ Ἡρακλῆς ἀνεῖλε· βέλεσι, βεβλημένου Vind. I. Ταῖς φθειρού-

πρὸς ἀνθοπλίτου, ξυνὸν ὀγχήσει μόρον,
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν 65
ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ.

in Codd. suis repererat, exquisitior videri possit, et ob insolentiam certe, utpote in Lycophrone, nonnihil habeat, quo sese commendet. Offendit vero etiam eadem syllabarum terminatio quater in fine versuum repetita. Vulgatam tuentur Codd. Par. ACEFJL. Neap. I. III. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. *τετρωμένον* praebent Par. DGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. I. II. III. et antiquissima Paraphrasia Vaticana his verbis: *καὶ χαλεπὸν τραῦμα τοῦ συζύγου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοὺς Γίγαντας ἀνελούσαις ἀκίσι τῶν βελῶν.* Assentit Edit. Ald. e cod. fideliter expressa. Utramque lectionem coniungunt Par. B. et Ciz. *τετρωμένου* (superscr. ον).

64. *ἀνθοπλίτου*] *αὐθοπλίτου* Par. FH. et Neap. III. cum glossa *ὁμοτέχνου*. *αὐθοπλήτου* Neap. I. *ἀνθοπλίτου* (superscr. αὐ) Par. C. — *ὀγχήσει*] Verbum Lycophroni proprium, eodem, sed leniori modo ex *ὀχέω* formatum, quo *ὀκχέω* apud Pind. Olymp. II. 74. *ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.* Vid. Eustath. ad Odyss. *η'*. 211. p. 1577, 46. edit. Rom. (Tom. I. p. 273. 10. edit. Lips.). Recurrit apud Lycophr. v. 1094. ubi nulla fere Codd. dissensio. *Ὀγχήσει* h. l. praebent Par. AEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Aldinam, omnes. *ὀχήσει* Par. B. et Vit. II. superaddito tamen *γ̄*. et Cod. Aldinae editionis. *οἰχήσει* Par. D. *οἰγχήσει* Par. L. *ὀχμήσει* Par. K. et margo edit. Basil. II. *ὀχθήσει* dedit Meursius in Comment. non monito lectore.

66. *κύμβαχον*] De hac voce vid. *Eustath.* ad Iliad. *ε'*. 586. p. 584, 16 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 54, 39. edit. Lips.) — 68. *περισπεροντι* (superscr. αι) Par. H. et Neap. I. *περὶ σπαίροντι* Vind. II. et Pal. 40. — *φυσσήσει* Rehd. et Editt. Ald. et Paris. II. — *νεκρῶν* Par. L. Vit. I. et Ciz. *ν̄* ex

σαις τοὺς Γίγαντας· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς αὐτοὺς τοῖς τόξοις τούτοις ἀνεῖλε — τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἢ τετρωμένον τὸ ἕλκος Vind. II. *Δι' ὧν ἔπεφνε τὸν Πορφυρίωνα καὶ τὸν Ἀλκυονέα — δι' ὧν Ἡρακλῆς ἔφθειρε τοὺς Γίγαντας — βέλεσι — τοῦ Ἀλεξάνδρου τρωθέντος* Vind. III. 64. *Πρὸς τοῦ ὁμοτέχνου Φιλοκτήτου· τοξόται γὰρ ἀμφότεροι, Ἀλέξανδρος καὶ Φιλοκτήτης — κοινὸν σχῇ θάνατον* Par. A. *Εὑρήσει* Par. B. *Πεσεῖται* Par. C. *Παρὰ τοῦ Φιλοκτήτου τοξότου — κοινόν· ἰδοῦσα οὐκ ἰάσιμον ὄν, κρατηθεῖσα κοινὸν βαστάξει θάνατον* Vind. I. *Κοινὸν ἕξει θάνατον* Vind. II. et Neap. II. *Ὁμοιοπλίτου, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου — καὶ κοινὸν ἕξει καὶ λάβῃ θάνατον* Vind. III. 65. *Ἀπ' ἄκρων τῶν πύργων — νεωστὶ δαμασθέντα, ὅ ἐστιν φονευθέντα, νεοσφαγῆ νεκρὸν* Par. A. *Ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πύργων τῆς Τροίας δηλονότι — ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκρὸν* Vind. I. *Ὑψηλῶν — νεωστὶ ἀποθανόντα, νεότρωτον* Vind. II. *Ἐκείνων ὑψηλῶν — νεοδάμαστον, νεοσφαγῆ νεκρόν* Vind. III. *Νεωστὶ δαμένια* Pal. 40. 66. *Μετὰ ἤχου ἐκρίψασα ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθὲν τὸ σῶμα* Par. A. *Μετὰ ἤχου, σφοδρῶς ἐκρίψασα — ἄνω τοὺς πόδας καὶ κάτω τὴν κεφαλὴν* Vind. I. *Ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ὤμων σῶμα αὐτῆς* Vind. III. 67. *Τῇ δὲ ἀγάπῃ τοῦ τεθνηκότος ἀγρευομένη, κατεχομένη· μεταφορικῶς* Par. A. *Σχεθεῖσα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν ἀπ' ἀγκίστρων κατεχομένων* Par. B. *Ὑπὸ τῆς — τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, κρατηθεῖσα* Vind. I. *Τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου — δίκην ἀγκίστρου κρατουμένη* Vind. II. *Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου· δίκην ἀγκίστρου κρατουμένη τῷ πόθῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων* Vind. III. 68. *Τὴν ψυχὴν περιπνέοντι, ἐκπεπνευκότι* Par. A. *Ἐκ-*

Στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὖθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων, 70
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.

iota Dativi adscripto natum est. — 69. Erravit Müllerus in Annotat. ad Varietat. Lect. Edit. Sebast. vitiosum διπλὰ e Cod. Vit. III. commemorans. Codex distinctissime et sine ulla litura habet δισσά.

71. ἐναυγάζουσαν] Solus Meursius in utraque editione dedit ἐνανγάζουσαν, negligentissimus, ut videtur, in corrigendis operarum erroribus. — αἰστωτήριον] Codd. omnes, excepto uno Cizensi, et Editt. omnes, praeter solam Meursianum II., ἀϊστωτήριον praebent, eandemque scripturam quinque aliis locis retinent, v. 214. ἀϊστῶσαι, v. 281. ἀϊστώσεις, v. 339. ἀϊστώσας, v. 1282. ἀϊστώσειν, et v. 1341. ἀϊστώσας, ita ut sexies in quarta sede senarii anapaestus inveniatur. Quod cum ex praeceptis rei metricae intolerabile visum esset Müllero, admonuit quidem lectores de tollendis punctis diaereseos, sententiam vero suam aliis argumentis firmare neglexit. Nam quod οἰστὸν quoque apud Euripidem, Med. 634. (immo semper apud Atticos) disyllabon esse affert, eius rei similis quidem, neque tamen plane eadem ratio est, neque huic exemplo tantum tribuerem, nisi alia essent, quae dubitationem omnem tollerent. Quorum id primum est, quod Lycophronem, poetam priscae severitatis imitatorem, ab eiusmodi licentiis sedulo sibi cavisse animadvertamus; nam si quae occurrunt quidem apud eum anapaesti exempla, ut v. 720. Παρθενόπην, et v. 930. Λαγγαρίας, (quorum tamen alterum ne dubitatione quidem caret): ea, cum in nominibus propriis sint, satis excusationis habere videntur; secundum vero, quod idem verbum eodem senarii loco toties positum sit. Non enim commisisset poeta Alexandrinus, *grammatica subtilitate*, ut Hermanni verbis utar, *limatior*, *quam fecundus ubertate poetica*, ut in eodem vocabulo, quod, si voluisset, facillime cum alio commutaturus fuisset, toties priscae elegantiae regulas violasse videretur. Haec autem in α privativo facta synizesis, licet satis idoneo Aeschyli exemplo (Eum. 535. Well.) excusari possit, nihilo tamen minus valde reprehendenda videtur. Nam quae inveniuntur apud graecos poetas synizeseos exempla, paullo duriora interdum, quam quae graecis auribus admodum placuisse credibile sit, ea tamen omnia ita comparata sunt, ut intellectum vocis parum aut nihil impediant, quod in α privativo, si cum proxima syllaba pronuntiando coaluerit, magnopere vereor, ne longe aliter sese habeat. Vis enim huius literae tali contractione plane perit, et sensus vocabuli obscuratur. Rarissima igitur sunt huius synizeseos exempla, eaque omnia, nisi fallor, ita comparata, ut aliquam certe dubitationem metricam admittant.

πνεύσει, ἤγουν τῷ Ἀλεξάνδρῳ Par. C. Τῷ σφαττομένῳ ἀποβαλεῖ Vind. I. Ψυχοῤῥαγοῦντι — ἐκπνεύσει ἡ Οἰνώνη περὶ τῷ — Vind. II. et III.

69. Στενάζω, στενάζω σε — ξύλου, δόρατος· παρόσον τρίτον ἐπορθήθη τὸ Ἴλιον Par. A. Τρίς· παρόσον τρίτως ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος Par. B. Διττῶς, τριπλῶς· λαφυραγωγίας ἕνεκα Par. C. Στενάζω σε, τὴν Τροίαν, ὡς τριπλάσιον — ἕνεκα ἵππου Vind. I. Θρηνῶ σε, ὦ πατρίς — διχῶς, τριχῶς — τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου Vind. III. 70. Πάλιν πρὸς μάχην καὶ διαρπαγὰς οἴκων Par. A. Διὰ μάχην καὶ κενώσεις, ἤγουν τῶν χρημάτων· ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Par. C. Ἐκ δευτέρου — διὰ τὴν — τὰς — τῶν, ἤγουν τῶν αἰχμαλωσιῶν Vind. I. Λείπει τὴν μέλλουσαν ἐλθεῖν πρὸς ἀλκὴν δορὸς δὶς καὶ τρὶς — οἴκων Vind. II. Καὶ πάλιν εἰς μάχην καὶ τὰς λαφυραγωγίας τῶν οἰκημάτων Vind. III. 71. Καὶ πῦρ ἐναστράπτουσαν, προορωμένην — ἀφανιστήριον, ἀδηλοποιόν Par. A. Ἐμφαίνουσαν, λαμπρύνουσαν· κατὰ ἀντίφρασιν, ἤγουν ἀμαυροῦσαν — καυστήριον Par. C. Τό — σὲ τὴν λάμπουσαν, ἀφανιστήριον, ἤγουν ἀφανιστικόν Vind. I. Ὁρῶσα, βλέπουσα — καυστικὸν, ἀφανιστικόν·

στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει,
ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελής,
ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας, 75
Ῥειθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,

72. τάφους Par. C. — 73. κύτει] Nostram lectionem meliores libri tuentur, Par. ABCEFH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. e quibus tamen Par. BCF. et Vind. III. σ ab alia manu superadditum habent; et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. σκύτει exhibent Par. DGJL. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. σκύθει Ciz. γναπτῷ σκότει Par. K. miro vitio. κύτει iam ob latiorem et magis ambiguam significationem alteri lectioni praetulimus. Meminit huius loci Schol. min. ad Iliad. υ'. 215. p. 558, a. 22. edit. Bekk. — 75. μονήρης] μονείρη Vit. I. et Ciz. μονήρει et μονῆρες coniecit Müllerus. — 76. Ῥειθυμνιάτης] Consentiunt in hac lectione Codd. Par. ABCGH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. et Rehd. praeterea Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ῥειθμιάτης Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ῥυθειμνιάτης Ciz. et Editt. Basil. II. Paris. II. Commelin. Meurs. utrq. et Reich. Ῥυθειμνειάτης Vit. I. et Edit. Ald. vitiose. Ῥυθιμνιάτης Par. DKL. Stephanus Byzant. scribit Ῥιθυμνία, Ῥιθυμνιάτης et Ῥιθύμνιος. Ptolem. III. 17. habet Ῥίθυμνα. Plin. Hist. Nat. IV. 12. Rhythymna. κέπφος] κέμφος Par. B. De hac avi marina vid. Schol. ad Arat. 916. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 167. et Euctenii verba apud Schneid. ibid.

πορθουμένην καὶ κεκαυμένην Vind. II. Ἤτοι πορθουμένην καὶ καιομένην — ἀφανιστικόν Vind. III. 72. Στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἠλέκτρας, θυγατρὸς Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐτέκνωσε Δάρδανον Par. A. Ὦ Τροία — διὰ τοὺς τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος, ἤγουν τῆς Ἠλέκτρας· καὶ διὰ τοὺς τάφους τῆς Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Δαρδάνου τοῦ κολυμβητοῦ στένω σε. ἡ Ἠλέκτρα ἦν θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Διὸς ἐγένετο ὁ Δάρδανος Vind. I. Ὦ — ἀντὶ τοῦ τάφον — τῆς Ἠλέκτρας, τῆς θυγατρὸς Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης· τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς Ἄτλαντος Ἠλέκτρας Vind. II. 73. Τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἠλέκτρας Δαρδάνου· παρὰ τῷ κέλεσθαι — ὅστις ποτὲ ἐν τῇ σχεδίᾳ, ἐφ' ἧς ἀπὸ Σαμοθράκης Par. A. Ἤγουν τοῦ Δαρδάνου υἱοῦ, τοῦ κολυμβητοῦ, τοῦ ἐγγόνου Δαρδάνου δηλονότι, ἐνερραμένου δέρματι Vind. I. Κολυμβητοῦ υἱοῦ, τοῦ Δαρδάνου· ἐν τῇ Τροίᾳ γὰρ ἦν ὁ τάφος Δαρδάνου — ἐν ῥαπτῷ ἀσκῷ Vind. III. 74. Ὥσπερ ζῶον θαλάσσιον, μᾶλλον δὲ ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ· τὸ νῦν λεγόμενον Δαρδανίωνον (sic)· ἀπὸ Ἴστρου· τέσσαρα σκέλη ἔχων, τετράπους· τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητα Par. A. Ὁ Δανουβικός — τετράπεζος Par. C. Ὥσπερ ὁ — τὸ ζῶον ὃν ἐν τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ — ὁ τετράπους· Ἴστρος ποταμὸς ὁ Δανούβιος Vind. I. Ὥς τις Ἰστρινός — ὁ τετράπους Vind. III. 75. Τῷ δέρματι· μονήρης δέ, διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ χρήσασθαι· in marg.: πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ ὀψὲ τελευτῶν· περικαλύψας, περισκεπάσας σῶμα Par. A. Σχεδίᾳ — μονόκωπος, ἢ μόνος διὰ τὸ κλυσθῆναι πάντας — τὸ σῶμα ὅλον, ἑαυτόν Par. C. Τῷ ἰδίῳ δέρματι — μόνος, μονόκωπος — ἀμφικαλύψας τὸ ἑαυτοῦ Vind. I. Διὰ τὸ λεγόμενον· τῶν ἄλλων ἀνθρώπων — καλύψας· ἀπὸ εἰλύω, τὸ κρύπτω, καὶ ἐλυτρόω Vind. III.

76. Ἀπὸ Ῥειθυμνίας, πόλεως Κρητικῆς — ὡς κέπφος, ὅπερ ἐστὶ εἶδος ὀρνέου — ἐκολύμβησε Par. A. Λάρος — καθά Par. C. Ὁ ἐν τῇ πόλει τῇ Ῥειθύμνῃ — λάρος — οὕτως ἐκολύμβησε Vind. I. Ῥέιθυμνα πόλις Κρη-

Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον,
ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
Ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ πρὸς πέδῳ 80

p. 132. Praeterea *Eustath.* ad Odyss. ε'. 51. pag. 1522, 57. (Tom. I. p. 198, 15. edit. Lips.) — 77. *Ζήρινθον*] De vera lectione dubitare non sinunt Codd. Par. undecim omnes, Vindob. omnes, Viteberg. omnes, Ciz. Pal. 40. et Rehd. quorum nullus ne levissimam quidem varietatem innuit. Assentiunt Suidas v. *Ἀλλ' εἴ τις.* et v. *Σαμοθράκη*, Favorinus v. *Ζήρινθον*, et Editt. praeter Meurs. II. omnes. Cf. praeterea Interpp. ad Liv. XXXVIII. 41. et ad Ovid. Trist. I. 10, 19 sq. *Ζηρυνθὸν* scribunt Steph. Byz. h. v. Suidas. v. *Ζηρυνθία*, Etym. M. v. *Ζηρυνθία* et Schol. in Nicandr. Theriac. v. 462. ubi ante Schneiderum legebatur *Ζηρύνθιον — θεοῦ*, quam varietatem lectionis non debebat mutare vir doctissimus. — *κυνοσφαγοῦς*] Sic Parisini omnes, Neap. II. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *κυνοσφαγῆς* Neap. III. *κυνοσφανοῦς* Neap. I. Vind. I. III. IV. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commelin. Meurs. utrq. Steph. Potter. utrq. et Reich. — *θεᾶς*] *θεοῦ* Par. K. et Schol. ad Nicandr. Theriac. v. 462.

78. *Κυρβάντων*] *Κυρβάτων* Par. AK. Neap. I. Vit. I. et Ciz. in quo tamen ν̄ ab alia manu additum est. Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 524. p. 203, 28. edit. Bernh. — 79. *ὀμβρήσας*] *ὀμβρίσας* Par. DK. Vind. IV. Vit. II. III. Alteram lectionem maior pars Codd. tuetur, et Eustath. ad Iliad. α'. v. 340. p. 114, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 95, 16. edit. Lips.) ubi haec leguntur: *ὀμβρίζω μὲν καὶ σταθμίζω εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μέλλοντες δὲ αὐτῶν ἢ ὅλως ἐξ αὐτῶν κινήσεις οὐχ εὕρηνται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὤμβρησε καὶ τὸ ἐστάθμησε διὰ τοῦ η̄ γράφεται ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταθμῶ.* — 80. *καχλάζων*] *καγχλάζων* Vind. IV.

της — Κρητικὸν ζῶον λαροειδές — ἔπλευσε εἰς Ἴλιον Vind. II. *Ῥέθυμνα πόλις Κρήτης, εἰς ἣν κέπφοι εἰσὶ πολλοί — εἰς Τροίαν δηλονότι, ἐκολύμβησε — καθὰ* Vind. III. *γλάρος* Pal. 40. 77. *Σπήλαιον ἐν Θράκῃ τῆς Ἥρας, ἢ ἱερὸν τῆς Ἑκάτης ἐν Σαμοθράκῃ — τῆς Ἑκάτης· κύνας γὰρ αὐτῇ ἔθυον· πλεονάζει τὸ σ̄, ὡς εἴρηται* Par. A. *Ἥτινι σφάττουσι καὶ θύουσι κύνας* Par. C. *Τῆς Ῥέας τῆς δεχομένης κύνας εἰς θυσίας* Neap. II. et Vind. II. *Εἰς Σαμοθράκην πρῶτον κατῴκει· σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης, ταύτῃ γὰρ κύνας θύουσι· τῆς κύνας θυαζομένης* Vind. III. 78. *Καταλιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἴκημα·* in marg.: *ὄνομα ἔθνους· δαιμόνων περὶ τὴν Ῥέαν· τὸ δὲ Σάον, ὄρος Σαμοθράκης·* in marg.: *Σάμον, κατὰ συστολὴν τοῦ μ̄.* Par. A. *Οἰκοδόμημα τῶν Κορυβάντων, τῶν δαιμόνων τῆς Ῥέας· ὄνομα ὄρους, ἤγουν τὸ οἰκοδομηθὲν καὶ ὂν εἰς τὸ Σάον ὄρος* Par. C. *Ἀφεὶς ἰσχυρὸν — τὸ ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν τῶν δαιμόνων· ὄρος Θρακικόν, σπήλαιον* Vind. I. *Ὁ Δάρδανος· στερεόν — ὄνομα δαιμόνων — σπήλαιον, ὄρος* Vind. II. *Ἀφεὶς σκοτεινὸν ἢ στεῤῥόν, ἰσχυρόν — τὸ οἴκημα δαιμόνων — οὗτοι περὶ τὸ Σάον σπήλαιον ἱδρύσαντο* Vind. III. *Σκοτεινὸν οἴκημα — ὄνομα ἔθνους ἢ δαιμόνων* Pal. 40. 79. *Ἡνίκα ἄμμον ἐποίησεν ἅπασαν κατακλύσας τὴν γῆν* Par. A. *Ἡνίκα ἄμμον ἐποίησε ἐπὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας* Par. B. *ὑετίσας* Par. C. *Ἄμμον ἄμαθον ἐποίησε, διέφθειρε, κατέσκαψε — βρέξας γῆν* Vind. I. *Ὁ ποταμὸς ἠφάνισε, καὶ βρέξας, ἀντὶ τοῦ ὀμβρήσαντος* Vind. II. *Ἄτιμον ἐποίησε, ἠφάνισε, ἐσκέπασε· ἀπὸ τοῦ ā στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μήδω, τὸ μανθάνω — καὶ βρέξας τὴν γῆν* Vind. III. 80. *Τοῦ Διὸς βράζων, ἠχῶν, ψοφῶν κατακλυσμός — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ* Par. A. *Ἠχῶν, βροντῶν, βράζων κατακλυσμός — ἐν τῇ γῇ* Par. C. *Διὸς ἠχῷ φερόμενος ὀμ-*

πύργοι κατηρείποντο. τοὶ δὲ λοισθίαν
νήχοντο μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες.
φηγὸν δὲ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυν
φάλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν. 85
Λεύσσω θέοντα γρυνὸν ἐπτερωμένον

et Vit. III. Attulit priorem huius versus partem auctor Etym. M. v. *νασμός*. p. 598, 7. — *πρὸς πέδῳ*] *πέδον* Vit. I. *πέδων* Ciz. — 81. *κατηρείποντο*] Par. ADGHJKL. Vind. I. III. Vit. III. et Editt. praeter Aldinam, omnes. *κατηρίποντο* Par. CEF. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. *κατηρίπτοντο* Edit. Ald. vitiose. *κατηρείποντο*, superscripta altera lectione Par. B. *κατειρείποντο* Vind. IV. *κατερείποντο* Vit. II. et Pal. 40. — *λισθοίαν* Ciz. vitiose, ut Pal. 158. apud Sebast. — 83. *φηγόνδε* Vind. I. et Editt. Basil. I. et Steph. — 84. *φάλαι*] balaenae. Par. BCEFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Rehd. *φάλλαι* Par. ADHJ. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

85. *θουρῶσαι*] Haec forma, a Codd. fere omnibus comprobata, nihil dubitationis habet, licet, quod sciam, nusquam alias occurrat. *θουροῦσαι* praebent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. *θυρῶσαι* Par. A. levi vitio. — 86. *λεύσσω*] Sic exhibent Par. K. Vit. I. (in quo tamen alterum σ obelo transfixum est) Vit. II. Ciz. et Rehd. et Editt. post Canterianam omnes, Stephaniana et Sebastiana exceptis. *λεύσω* reliquos Codd. omnes occupat: Par. ABCDEFGHJL. Neap. III. Vind. I. II. III. IV. Vit. III. et Pal. 40.; assentiunt Editt. ex Codd. fideliter expressae, Aldina et Basil. I. — *γρυνόν*] In hoc vocabulo, quod ter in Lyco-

βρος, ἡ ῥεῦσις τῶν ὑδάτων· σημαίνει ὁ νασμὸς ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμὸν, ἤγουν τὸν καιρὸν τοῦ Δευκαλίωνος Vind. I. *Ἐν ἤχῳ φερόμενος — ἢ βροχετὸν ἢ κατακλυσμόν — τῇ γῇ* Vind. II. *τοῦ Διὸς μετ' ἤχου φερόμενος ὑετὸς, κατακλυσμός· ὅθεν καὶ νᾶμα* Vind. III. *ἤχῳ βράζων — ὕδωρ* Pal. 40. 81. *Οἱ πύργοι κατέπιπτον· οὗτοι δὲ ἐσχάτην* Par. A. *Κατέπιπτον· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι — τὴν ἐσχάτην* Vind. I. *Κατέπεσον· οὗτοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην* Vind. II. *Πόλεις κατέπιπτον· ἄλλοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην* Vind. III.

82. *Ἐκολύμβων, μοῖραν πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες* Par. A. *Ἔπλεον* Par. C. *Ἐκολύμβων θεασάμενοι* Vind. II. *Ἔπλεον τὴν τύχην πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες* Vind. III. *θάνατον* Pal. 40. 83. *Τὴν δρῦν δὲ, καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ ἡδὺν βότρυν* Par. A. *Δρῦς ἡ ἄκαρπος, φηγὸς δὲ ἡ κάρπιμος* Par. B. *Βαλάνους, ἀκρόδρυα, ἤγουν πᾶσαν ἄλλην ὀπώραν — ἡδύν· ἤγουν τὰς σταφυλάς* Par. C. *Ἤσθιον τὴν βάλανον, πᾶσαν ὀπώραν* Vind. I. *Βάλανον, ὀπώραν παντοίαν* Vind. III

84. *Φάλαιναι, εἶδος φώκης, καὶ αἱ δελφῖνες, αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων* Par. A. *Τὰ κήτη τὰ θαλάσσια· αἵτινες φῶκαι, ἤγουν αἱ θήλειαι* Par. C. *Αἱ ἰχθύες· ζωΰφια, καὶ αἱ φῶκαι — τῶν, ἤγουν τῶν ἀνδρῶν* Vind. I. *Κανδηλοσβέστριαι* Vind. II. *Εἶδος φώκης* Pal. 40. 85. *Ἐτρέφοντο αἱ φῶκαι· εἰσὶ δὲ θαλάσσια θηρία — κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώπων·* in marg.: *ὁρμῶσαι* Par. A. *Κήτη, ζῶα θαλάσσια — ἐπὶ τὰς συνουσίας· εὔφημος λέξις* Par. C. *Ἐτρέφοντο· ἐπὶ τὰ — τὴν κοίτην· ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι* Vind. I. et II. *Ἐπὶ στρώματα ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι τῶν ἀνθρώπων* Vind. III. *Ἤσθιον, εἰς τὰς κοίτας εἰςπηδῶσαι* Pal. 40.

86. *Βλέψω τρέχοντα κορμόν· λέγει δὲ Ἀλέξανδρον, τὸν Πάριν, διὰ τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ· ἐπηρμένον καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον* Par. A. *Ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα· δρυϊνός τις ὤν, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς γ — πλοῖον μετὰ ἀρμένου* Par. C. *Τὸ*

τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφναίας κυνὸς,
ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην.
Καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος 90

phrone legitur, Codd. h. l. inter formas γρυνὸν et γρουνὸν vehementer dissentiunt, ita ut pari librorum aucturitate utrumque nitatur; in reliquis autem locis (v. 294. et v. 1362.) magno consensu formam γρυνὸς retinent. Ad quod accedit, quod Auctor Etym. M. qui utramque formam affert, ad γρυνὸς diserte Lycophronem nominat. γρυνὸν tuentur Par. BCDGHL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. γρηνὸν Par. K. vitiose. γρουνὸν Par. AEFJ. Neap. I. Vind. I. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et omnes deinceps Canterianae recensionis asseclae. Ipse autem Canterus γρυπὸν maluit, idque, ut solet, in versioue posuit, in notis tamen optionem lectoribus reliquit.

88. τόργος] Hanc vocem e nostro loco attulit Suidas v. τόργος. — ὑγρόφοιτος] υψίφοιτος Par. A. altera tamen lectione in margine notata.

89. κελυφάνῳ στρόβιλον] κελυφάνῳ στρόβιλον (ου, ω supra) Vit. et Ciz. στρόβυλον Par. K. et Vit. II. in quo tamen ι e correctura insertum est. Affert Eustath. ad Dion. Perieg. v. 157. p. 115, 33. edit. Bernh. — ὀστρακωμένην solus Par. A. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. Alteram lectionem ὠστρακωμένην tuentur reliqui Codd. omnes, et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Versus 88 et 89 in Cod. Par. H. inverso ordine leguntur. — 90. Ἀχερουσία] Ita scribendum est, sensu non minus, quam metro flagitante. Nam quod in solo Par. A. inveni, Meursius vero iam ante ex coniectura dederat,

πλοῖον, δαλὸν Neap. II. Κορμὸν λέγει τὸν Πάριν Neap. III. Μέλλω ἰδεῖν σπουδάζοντα, τρέχοντα, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν κορμὸν, τὸν δαλὸν Vind. I. Ἢ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει διὰ τὸ ἐκ ξύλων πεποιῆσθαι· ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν Vind. II. Θεάσομαί σε — καὶ τρέχοντα κορμὸν ἢ ναῦν· διὰ τὸ μετὰ στόλου πτερὰ κεκτημένον, ἤτοι τὰ ἱστία Vind. III. 87. Τῆς δειλῆς εἰς ἁρπαγήν· καλεῖ δὲ περιστερὰν τὴν Ἑλένην· τῆς ἀναιδεστάτης Ἑλένης, κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν στίχον· Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου (Iliad. ζ. 344.) Πέφνη δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ὡρμᾶτο ἡ Ἑλένη· ἢ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φονεύειν· πρόξενος γὰρ ὀλέθρου Par. A. Τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης Par. C. Περιστερᾶς, τῆς λάγνου, ἤγουν τῆς Ἑλένης Vind. I. Δειλῆς περιστερᾶς, πορνικῆς—τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον Vind. II. Διὰ τὸ διάπειρον τῆς περιστερᾶς . . . . καὶ διὰ τὸ πολυτεκεῖν· φονικῆς, ἢ ἀξίας φόνου τῆς Ἑλένης Vind. III. Ἀξίας τῶν φόνων Pal. 40. 88. Ἥντινα ὁ γὺψ, ἢ ὁ ἀετὸς ἢ κύκνος· τόργος δὲ κυρίως ὁ γύψ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μιμησάμενος ὁ Ζεὺς συνεμίγη τῇ Λήδῃ, ἀφ' ἧς ἡ Ἑλένη· ὁ ἐν ὑγροῖς τόποις διατρίβων· ὁ ἐν ὕδατι διαιτώμενος — γεννᾷ Par. A. Ἑλένην — κύκνος ἤγουν ὁ Ζεύς — ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φοιτῶν Vind. I. Κύκνος ἢ γὺψ ὁ Ζεύς — καὶ ἐπὶ τὰ ὑγρὰ φοιτώμενος — γεννᾷ Vind. III. 89. Τῷ τοῦ ᾠοῦ ὀστράκῳ, τῷ καλύμματι καὶ ὑμένι τοῦ ᾠοῦ· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐξ ᾠοῦ ἐγεννῶντο ἥ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς — περιφερὲς, στρογγυλοειδές — ὀστράκῳ περικεκλεισμένην Par. A. Περιφερῆ — ἐν ὀστρακοειδεῖ Par. C. Τῷ λέπει τοῦ ᾠοῦ στρογγύλῳ — τὴν ἐσκεπασμένην Vind. I. Ὠοῦ λέπει — στρογγύλον· τῷ ὀστράκῳ τοῦ ᾠοῦ ἐπεσκεπασμένην, περιεχομένην Vind. II. Ὀστράκῳ ᾠοῦ κυκλοτερεῖ — ὀστράκῳ κεκαλυμμένην Vind. III. Τῷ ὑμένι τοῦ ᾠοῦ περιβεβλημένην Pal. 40.

90. Καὶ δή σε ναύτην, ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ εἰς τὸν Ἅιδην κάθοδος ἐν

καταιβάτις πύγαργον οὗ πατρὸς κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.

ἡ Ἀχερουσία, in eo glossatoris manum agnosco, veram scripturam sive explicantis, sive metro sensuique, addito articulo, subvenire studentis. Portenti enim simile esset, articulum, si scriptus olim fuisset, in uno tantum Codice servatum esse, in tot autem libris vel optimis intercidisse. Minime vero placet, quod e Thryllitzschii annotationibus Müllerus proposuit, *ἡ 'χερουσία*, cum ineptum esse videatur, potioris vocabuli partem, ab eo, cui longe inferior potestas in oratione est, absorberi. Neque alia de causa credo Porsonum Phoeniss. v. 936. '*ἀλήθει*' edidisse, *ἡ 'λήθει*' autem, quod alii maluerunt, repudiasse. Quae autem haec declivis sive Acheruntis, sive Orci via fuerit, optime explicuit Potterus his verbis: sunt qui Acherusiam viae Laconicae nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Taenarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes, et antrum ostendebatur, per quod Herculem ab Inferis rediise poetae fabulati sunt; unde etiam hanc viam *καταιβάτιν*, sive declivem, appellavit Lycophron; nam per immania praecipitia patebat ad Inferos iter. — 91. *πύγαργον*] Hanc vocem e Lycophrone citant Etym. M. p. 695, 48. et Tzetz. Chiliad. V. v. 98. — 92. *στείβοντα*] *στείχοντα* Par. C. e correct. et Vind. III. *στείχοντα* Par. L. et Ciz. — *βουστάθμων*] *βουσταθμῶν* Neap. I. Vind. III. Vit. II. et III. — *ξενώσεται*] *ξεινώσεται* Par. DEG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. et III. *χειρώσεται* Par. K. superscriptis tamen *ξ* et *ν*. *ξενώσεται* habent editt. Ald. Bas. I. et reliquae omnes. Nullam hic causam video, cur poeta communem formam cum altera commutaverit. — 93. *πρόσθεν* vitiose exhibent Par. G. Vind. IV. et Vit. III., in quo tamen *ν* a manu recentiori obelo transfixum est. — *τριπλαῖς* Par. B. Verba *θυωρίτην τριπλαῖς* e nostro loco citat Auctor Etym. M. p. 457, 50. ubi corrige, quod iam dudum Potterus proposuit: *νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἔκρινεν τὰς θεάς.*

Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς, δι' ἧς ὁ Πάρις ἤμελλεν τὴν Ἑλένην ἁρπάζειν Par. A. *Τὸν πλωτῆρα, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ χαρὰν μὴ ποιοῦσα ὁδός* Par. C. *Ὦ Ἀλέξανδρε — ἡ τοῦ Ἅιδου, ἤγουν ἡ Λακεδαίμων* Vind. I. *Πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· ἡ πρὸς τὸν Ἅιδην ὁδός, ἤτοι τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον — ὁδός* Vind. III. 91. *Ἡ κάθοδος· δειλὸν ἢ ἅρπαγα· ἔστι δὲ εἶδος ἀετοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πυγάργους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους· οὗ τοῦ πατρὸς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις* Par. A. *Ἡ κάτω βαίνειν ποιοῦσα τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν εἰς Ἅιδην — τοῦ Πριάμου ἐπαύλεις* Par. C. *Ἡ κάτω φέρουσα — τὸν λευκὴν ἔχοντα πυγήν, τὸν ἄνανδρον, δειλόν — ἐπαύλεις, μάνδρας* Vind. I. *Κατωφερής — πόρνον ἢ δειλὸν ἢ λαγνόν — τοῦ ἡμετέρου — ἐπὶ τὰς μάνδρας* Vind. III. *Κατάγουσα εἰς Ἅιδην — εἰς τούς* Pal. 40.

92. *Πατοῦντα — βουνῶν, φαράγγων, τραχέων — βουστασιῶν — ξενοδοχήσει* Par. A. *Βουκολίων διαδέξεται* Par. C. *Περιπατοῦντα τραχέων — βουστάσεων* Vind. I. *ὑποδέξεται* Vind. II. *Πορευόμενον — τραχέων· ἀπὸ τοῦ ῥήσσω — βουστάσεων, ποιμνίων — ξενοδοχεῖται, ὑποδέξεται* Vind. III. *Οὐχὶ ἐπιπατοῦντα — βουστασιῶν — δεξιώσεται* Pal. 40.

93. *Ὡς τοῦ προτέρου κάλλους — θυωρὸς μέγιστος ἡ τράπεζα, ὡς τὰ θύη δεχομένη — τὸν κριτήν, τὸν τραπεζίτην, τὸν ἀργυρογνώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον, παρόσον τὰς τρεῖς θεὰς ἔκρινεν, Ἥραν, Ἀθηνᾶν, Ἀφροδίτην* Par. A. *Ταῖς τρισὶ θεαῖς, Ἥρᾳ, Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ* Par. C. *Τοῦ —*

ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἄντι, Γαμφηλὰς ὄνου
καὶ Λᾶν περήσεις, ἀντὶ δ' εὐχίλου κάπης 95
καὶ μηλιανθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
τράμπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες.

94. ὀστρίμων] Vid. Phot. Lex. v. ὄστριμα et Hesych. v. ὄστριμον. — ἄντι] ἀντι sine accentu, Par. A. ἀντὶ Par. CG. Vind. I. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Aldina vero, Basil. II. Par. II. Reich. et Sebast. ἄντι. — σταμφηλὰς Vit. I. et Ciz. vitiose. — 95. Λᾶν περήσεις] Vid. Steph. Byz. v. Λᾶ et Eustath. ad Iliad. β'. 319. p. 230, 2. edit. Rom. (Tom. I. p. 186, 24. edit. Lips.) περάσεις Par. D. — εὐχίλου] Par. DEFHJ. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri. εὐχ̈ιλου Par. B. εὐχείλου Par. AGL. Neap. I. (in margine vero εὐχίλου) Vind. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes praeter Potter. I. quae εὐχίλου in textu, in indice autem εὐχείλου exhibet. εὐχείλου Par. C. et Vit. I. εὐχύλου Par. K. Veram lectionem servavit etiam Paraphrastes Vaticanus.

96. μηλιανθμῶν] Par. AC. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Pal. 40. μηλιαθμῶν Neap. III. in quo quidem versus in textu omissus, ab eadem manu in margine adscriptus est. Eandem scripturam, e falsa pronuntiatione, ut videtur, ortam, tuentur Vind. I. III. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Bas. I. et sic reliquae deinceps omnes. Versum affert Etym. M. h. v. p. 586, 33. ex quo manifestus error, μηλιανθμὸν, immerito a Pottero inter varias lectiones relatus est. — πλάταις Par. K. vitiose.

97. ὀχήσει] ὀχείσει Vind. II. Legitur hic versus in Schol. minor. ad Iliad. ε'. 62. p. 147, a. 8. edit. Bekk. et apud Scholiasten ad Nicandr. Theriac. v. 268., qui eum duplici vitio inquinatum ita affert: τράμπις δ' ὀχήσει καὶ Φερέκλου οἱ πόδες. Cf. praeterea Eustath. ad Iliad. ε'. 62. p. 522, 2. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 38. edit. Lips.)

κριτὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς Vind. I. Ὥσπερ πρῶτον — τοῦ ἔρωτος τὸν κριτήν· ἐπὶ ταῖς θεαῖς Pal. 40.

94. Ἀλλὰ τῶν ὀρῶν μὲν τῆς Τροίας ἢ Φρυγίας — τόπος τῆς Λακωνικῆς, οὕτω καλούμενος Par. A. Ὄρος Τροίας — ἤγουν τὸν Μαλέαν, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου περάσεις, καὶ τὴν Λᾶν, πόλιν τῆς Λακεδαιμονίας, ἀντὶ τῶν Ὀστρίμων καὶ τῶν ὀρέων τῆς Τροίας Par. C. Τῶν ὀρέων τῆς Τροίας — τὰς σιαγόνας, ἤγουν τὸ Μαλέον ἀκρωτήριον Vind. I. Σιαγόνας· τόπος Λακωνικῆς, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσι ὄνου· τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς Vind. II. Φρυγίας ὀρέων, μονῶν (leg. βουνῶν) — τόπος οὕτω καλούμενος Vind. III.

95. Καὶ τῆς καλαύροπος ἢ τοῦ πτύου — περάσεις· ἔστι δὲ τόπος Λακωνικῆς ἡ Μάλεια· ὥς φησι ὁ ποιητής· μῆκος δὲ λίθου μέγα κῦμ' ἀποέργει (Odyss. γ'. 296.) ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρεπτικῆς φάττης Par. A. Λιέλθης — δικαίας τραπέζης Par. C. 96. Τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προβάτων κοιμήσεως — καὶ τῆς χερσαίας, τοῦ πτύου, τῆς καλαύροπος Par. A. Ποιμνίων — καὶ ἠπειρωτικῆς, γεηρᾶς — πτύου ἢ καλαύροπος Par. C. Ἀντὶ μανδρῶν — ῥάβδον ἤγουν λαγώβολον — τῆς καλαύροπος Vind. I. Μανδρῶν προβάτων — τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου Vind. II. Σηκῶν τῶν προβάτων, ἐπαυλέων — τῆς πτυαρίου, κώπης Vind. III. 97. Βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ Φέρεκλος αὐτὰς εἰργάσατο Par. A. Τράμπις παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀπὸ μέρους ἐλέγετο πᾶν πλοῖον — βαστάξει, ἀπάξει, ἡ ναῦς ἡ εἰργασμένη παρὰ τοῦ Φερέκλου Par. B. Καὶ τὸ λῃστρικὸν πλοῖον — ἢ ὁ Φέρεκλος, ἢ αἱ νῆες Φερέκλειαι Par. C. Πλοῖον βαστάξει, πορεύσει — αὐτὸς ὁ Φέρεκλος, ὅστις ἐποίησε τὰς νῆας τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. I.

δισσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθίου πλάκας,
ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχάσας
πεύκης ὀδόντας, ἕκτορας πλημμυρίδος, 100
σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.

98. σαλάμβας] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 707, 46. — Γυθίου] Ita nostri Codd: sine ulla varietate omnes; assentiunt Editt. Ald. Bas. I. et reliquae omnes et Paraphrasis Vaticana. Hoc tanto librorum consensu licet vulgaris scriptura ita firmata sit, ut sine temeritate quadam sollicitari non posse videatur: negari tamen non potest, alteri quoque lectioni, κἀπὶ Γυθείους πλάκας, quam Stephanus Byzantinus servavit, non deesse, quo sese vel maxime commendet. Aptissima enim est, et nescio an magis ex more Lycophronis, qui, ubicunque fieri potest, genitivos nominum propriorum cum adiectivis indidem formatis commutare solet. Quo enim modo superiori versiculo Φερέκλειοι πόδες, pro Φερέκλου πόδες adhibuit, (licet hoc non omni ex parte idem sit) eadem ratione saepissime usus est; sic v. 56. Τευταρείοις πτερώμασι pro Τευτάρου posuit, v. 224. Αἰσακείων χρησμῶν pro Αἰσάκου, v. 410. Λειβήθριαι πύλαι pro Λειβήθρας, v. 804. Τεμενείων αἱμάτων pro Τεμένου, v. 885. Κιννύφειος ῥόος pro Κινύφου, v. 1012. Λυκορμαίων πότων pro Λυκόρμου, v. 1067. Ναυβολείων ἐκγόνων pro Ναυβόλου, v. 1085. Λαμητίαις δίναις pro Λαμήτου, v. 1148. Ναρύκειον ἄστυ pro Νάρυκος, v. 1208. Ὀφρυνείων ἠρίων pro Ὀφρυνίου, v. 1276. Τιτώνιον χεῦμα pro Τιτῶνος; et plura eiusdem generis. Praeterea Stephani Codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. hunc versum vitiose ita exhibent: δισσὰς Σαλμιδισσίας κἀπὶ $\overset{\text{ους}}{\text{Γυθείας}}$ πλάκας.

99. καμπύλους] καμπύλου Vind. III. et Edit. Basil. I. καμπύλα Par. B. et Pal. 40. superscripto ους. καμπύλας Rehdig. — 100. πλημυρίδας Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. p. 1283, 55. edit. Rom.

101. σκαρθμῶν] σκαρμῶν Par. B. et edit. Ald. vitiose. — ἰαύσεις] ἰάσεις Neap. III. — εἰναφώσσωνα] Haec est omnium fere librorum scriptura, leviter tantummodo in eo variata, quod in aliis Codd. cum simplici ν, in aliis cum duplici, utraque vero scriptura modo cum aspero spiritu, modo cum tenui notata apparet, ita ut poeta vel *univelem*, vel *novem velorum* classem dixerit. Quod posterius unice probandum est. Nam et analogiae ratio suadet, ut vocem εἰναφώσσων non inter

98. Δισσὰς θυρίδας· παρὰ τὸ σέλας ἐμβάλλειν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — καὶ ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς Par. A. Ἐπὶ τὰς δύο θυρίδας, ἤγουν τὰ δύο ἀκρωτήρια τῆς Λακωνικῆς — καὶ τοποθεσίας Par. C. Εἰς διπλὰς θυρίδας· εἰσὶν ἄκραι Λακωνικῆς — ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — τόπους Vind. II. Πύλας, δι' ὧν βαίνει τὸ σέλας· καὶ τὰς σελαγεῖς (sic) — ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — τόπους νῦν τραχεῖς τοῦ ὄρους Vind. III. 99. Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ θυρίσιν — πρὸς τὰ κύματα, ἢ τὰς τραχεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους παρὰ τὸ κεχυφῶσθαι — κρατήσας ἢ ἀφήσας, βαλὼν Par. A. Περιφερεῖς — κρατήσας Par. C. πόλεσι, πλαξὶ — τραχείας πέτρας — ἐμβαλὼν (leg. ἐκβαλὼν) Vind. II. πλαξὶ, ἤγουν τόποις — τραχείας πέτρας — ἐπικάμπεις καταβαλὼν Vind. III. 100. Τῆς ναὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας, κλύδωνος, ζάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης Par. A. ἐφεκτικὰς, κρατικὰς τοῦ σάλου Par. C. τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας — τοὺς κρατοῦντας καὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης Vind. II. τοῦ πλοίου τὰ σίδηρα — φύλακας, κωλυτὰς, ἤγουν τῶν κυμάτων Vind. III. 101. Ἀναπαύσεις, κοιμήσεις τῶν σκαλμῶν, τῶν κινήσεων ὁρμήσεις (leg. ὁρμίσεις) ἐννεάπλοιον στόλον, ἢ παρὰ τὴν θῖνα (in marg.: λείπει τὸ πρός, ἐὰν θῖνα φώσσωνα γράφηται)

καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς,

ea referamus vocabula, quae cum voce εἷς composita (ut ἐνάενος, ἐνόρχης) paucissima inveniuntur; sed multo ampliori eorum familiae accenseamus, quae vocem ἐννέα sibi adsciverunt, plurima sane et notissima, et quorum usus latius patet, quam qui exemplis comprobari debeat. Deinde etiam ipsius poetae verba eo in loco, ubi de navibus, quibus Paris in Graeciam traiecerit, sermo est (v. 22—25.) dubitare non sinunt, utra h. l. scriptura praeferenda sit. De noveno autem navium numero, certusne is sit, an mystici quiddam, (quod aliis fortasse placebit) in eo reconditum lateat; finxeritne tale quid ipse poeta, an aliunde traditum acceperit, de huc quaerere et disceptare velle, puerile esset. Dicendum autem est de alia lectionis varietate, paucorum licet, sed antiquissimorum Codicum, cuius mentionem apud Tzetzam et in Schol. min. factam videmus. Haec est θῖνα φώσσωνα, quam Scholiastae, praepositionibus εἰς vel παρὰ vel πρὸς additis, aliquatenus saltem fulcire conantur; mirabiles sane in eo, quod illud φώσσωνα, nude positum, tam patienter concoxerint. Omnis vero difficultas statim expeditur, modo memineris, literam ε in antiquis exemplaribus, et quo vetustiora ea sint, eo saepius, ita scribi solere, ut facillime cum litera θ commutari possit; cuius rei exempla suppeditat Bastius Comment. Paleogr. p. 714. edit. Lips. Tab. II. num. 14. Iam finge tibi vocem εἰναφώσσωνα in vetustissimo quodam libro ita exaratam fuisse, ut in Cod. Parisino H.: θῖναφώσσονα, et originem erroris manu, ut ita dicam, tenebis. Lectionis diversitatem, quam indicavi, Codd. mei ita exhibent: εἰναφώσσωνα Par. GK. Vind. III. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. εἰναφώσσωνα Par. FH. et Editt. Basil. I. et Steph. εἶναφώσσωνα (sic) Par. BC. εἰνναφώσσωνα Par. DJL. Vit. I. et Ciz. εἰνναφώσσωνα Par. E. Neap. I. II. Vit. II. et Vind. II. (in quo superadditum est θῖνα) θῖνα φώσσωνα Par. A. Neap. III. in quo tamen eadem manus adscripsit: γρ. καὶ ἐναφώσσωνα. — 102. ἄννυμφον Vind. IV. vitiose. — πόρτην Par. A. Vind. III. et Vit. I. — ὡς λύκος Par. L. Vind. III. Vit. I. et Ciz.

103. δυοῖν] Hanc formam tuentur Par. ABCDEFHJK. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. omnes praeterea Editt. excepta Aldina. Alteram formam δυεῖν importune, ut videtur, a sciolo quodam grammatico huc illatam, praebent Par. L. Vit. I. Ciz. et codex Aldinae editionis. Utramque coniunctim exhibet Par. G. δυοῖν. — πελείαιν] Par. ACH. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. πελίαιν Pal. 40. πέλειαῖν Par. BDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Potter. utrq. Reich. et Sebast. πελιαῖν

Par. A. ἐννεάρμενον ἢ μονάρμενον Par. C. ἐννεάπλοον ἢ ἐν ἄρμενον (sic) Neap. II. σχαλμῶν, τῶν κινήσεων παύσεις, ὁρμήσεις (sic)· ἐννεάπλοον ἢ ἐν ἄρμενον (sic) Vind. II. τῶν κινήσεων ὁρμήσεις (sic) παύσεις μετ' ἔννεα νῆας ὧν ἔπλευσε Vind. III. 102. Καὶ τὴν πολύνυμφον ἢ κακόνυμφον δάμαλιν Ἑλένην ἁρπάσας ὁ Ἀλέξανδρος Par. A. πολύνυμφον — σύ — διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ ζώου Par. C. πολύνυμφον, τὴν πολύανδρον δάμαλιν, τὴν Ἑλένην — ὡς — ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος Vind. II. διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους νυμφευθῆναι τῷ Θησεῖ — δάμαλιν — ὦ Ἀλέξανδρε ὁ ἅρπαγος Vind. III. κακόνυμφον Pal. 40. 103. Δύο παίδων· λέγει δὲ Ἑρμιόνην καὶ Ἰφιγένειαν — ἐστερημένην, ἠλλοτριωμένην τόκοις Par. A. γένους Par. C. δύο παίδων, Ἑρμιόνης καὶ Ἰφιγενείας στερηθεῖσαν — γοναῖς, γονῆς Vind. II. τῆς ἐκ Θησέως Ἰφιγενείας, καὶ τῆς ἐκ Μενελάου Ἑρμιόνης ἐστερημένην οὖσαν — τῆς Vind. III. Ἰφιγενείας,

καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
ληῖτιν ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ, 105
Θύσησιν ἁρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα

Par. K. — *γονῆς*] Discrepantes lectiones, quae h. l. in Codd. inveniuntur, quorum maxima pars *γοναῖς*, pauciores *γοναῖν*, paucissimi tantum veram, ut arbitror, lectionem *γονῆς* exhibent, inde ortae videntur, quod compendium syllabae *ῆς* in *γον*, sive negligentius exaratum, sive male a librariis intellectum, primum cum simillima syllabae *αις* (*γον*') nota commutaretur; postea vero alii librarii, ut vitiosae lectioni mederentur, Dualem inferrent. *γονῆς* tuentur Par. L. Vit. I. Ciz. et Par. G. in margine; praeterea Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *γοναῖς* Par. ABCDHJ. Vind. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. *γοναῖν* Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Coel. Rhodig. Lect. Antiq. lib. VII. p. 260. *γοναῖς* Par. F.

104. *ἄρκυν*] *ἄρκυν* Vind. II. et Vit. II. Vid. Etym. M. p. 144, 10 sqq. — *ὀθνείων γάμων* Par. H. — 105. *ληῖτιν*] *ληΐτην* Vind. II. et IV. *ληΐστιν* Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. *κ'*. 460. p. 877, 45. edit. Rom. — *ἐμπταίσασαν*] Libri veteres has quatuor lectiones praebent: *ἐμπταίσασαν*, *ἐμπαίσασαν*, *ἐμπέσασαν*, *ἐμπεσοῦσαν*; quarum duas posteriores, quippe quae manifesta priorum glossemata sint, verbo tantum indicasse satis habemus; licet *ἐμπέσασαν* minime ab Alexandrinae aetatis usu abhorreat; vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 724. et Buttm. Gramm. gr. ampl. Tom. II. p. 218; ex illis autem, quas priori loco posuimus, *ἐμπταίσασαν* alteri lectioni, ut aptiorem, praetulimus. Nam cum utrique verbo *incidendi* quidem notio, hoc tamen, ut videtur, discrimine insit, ut alterum (*ἐμπαίω*) magis *illidendi*, alterum (*ἐμπταίω*) *illabendi* vim habeat, ita ut illud de iis dicatur, qui gravi quodam casu procumbunt, hoc vero ad eos pertineat, qui fallente vestigio collabuntur; unde etiam ad eos transferri solet, qui errore commisso, in calamitates incidunt: dubitari non potest, quin hoc de avibus aucupatorio lino incidentibus aptissime dicatur. Eadem vero metaphora h. l. de amoris aucupio dictum est. De verbo *πταίω* eiusque compositis vid. Merrick. ad Tryphiod. v. 312. Diversitatem lectionis Codd. mei ita exhibent: *ἐμπταίσασαν* Par. AFJ. Neap. III. Vind. III. et Editt. Pott. utrq. et Reich. *ἐμπαίσασαν* Par. B. (minio tamen insertum est *τ*, et superadditum etiam *πτ*) Pal. 40. et Editt. Bas. I. II. Par. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq. *ἐμπέσασαν* Par. CDEGKL. Neap. I. II. Vind. II. (superaddito *ἢ ἐμπταίσασαν*) Vind. IV. Vit. I. II. (in quo additum est *ἢ ἐμπταίσασαν*) Vit. III. Ciz. Rehd. et editio Aldina; *ἐμπεσοῦσαν* Par. H. et edit. Sebast. — *πτερῷ*] Vid. Polluc. Onom. lib. V. c. IV. 29. et Meursii Comment. ad h. l. — 106. *Θύσησιν*] *θύσσησιν* Par. F. Rehd.

τῆς ἀπὸ Θησέως, καὶ Ἑρμιόνης, τῆς ἀπὸ Μενελάου, ἔρημον οὖσαν Pal. 40.

104. *Καὶ δευτέραν ἁρπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — εἰς παγίδα, ἢ εἰς δίκτυον ξένων παγῶν* Par. A. *δίκτυον, θήρατρον — ξένων, ἤγουν τῶν μοιχικῶν Ἀλεξάνδρου* Par. C. *πρῶτον ὑπὸ Θησέως, δεύτερον ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — καὶ ξένων* Vind. II. *ἡρπάγη γὰρ καὶ ὑπὸ Θησέως ἑπταετὴς οὖσα — δίκτυον ξένων ἀγρευμάτων* Vind. III. *δίκτυον — νόθων, ξένων* Pal. 40.

105. *Λῃΐστην, αἰχμάλωτον ἐμπεσοῦσαν — τὸ* (leg. *τῷ*) *τοῦ θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἔρωτος* Par. A. *ἐντυχοῦσαν* Par. C. *αἰχμάλωτον — ἢ ἐμπταίσασαν, ἐγκρούσασαν — θηρευτοῦ — τῷ ἔρωτι η τῷ κάλλει* Vind. II. *αἰχμάλωτον ἐμβληθεῖσαν — κυνηγοῦ ἢ ἀγρευτοῦ — ἔρωτι ἢ πλοίῳ ταῖς κώπαις ἐπτερωμένῳ* Vind. III. *ληΐστην ἐμπέσασαν — τῇ ταχύτητι* Pal. 40. 106. *Ἐν θυ-*

φλέγουσαν ἐν κρόκῃσι καὶ Βύνῃ θεᾷ,
θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον, 110

et Editt. Ald. et Par. H. Memorabilis est varietas Par. A. θύστησιν, quam perantiquus Scholiastes per θυσίαις interpretatus est: ita ut glossa Hesychiana, θύστα, θυσία, non amplius dubitationi obnoxia esse videatur. Lycophronis locum tetigit Eustath. ad Iliad. α'. 342. p. 114, 44. edit. Rom. (Tom. I. p. 96, 4. edit. Lips.) — ἀρμοῖ] ἀρμῷ$^{\alpha}$ (sic) Par. A. cf. Etym. M. p. 144, 47. Schol. ad Iliad. α'. 486. — ἀπάργματα] ἁρπάγματα Par. GL. et Ciz. ἁρπάγματα Par. J. Idem vitium a prima manu scriptum erat in Vind. II. Vit. II. et III. postea vero correctura sublatum est.

v. 107. Βύνῃ] cf. Etym. M. p. 217, 8. — 109. καγχαλῶν] καγχάλων Par. BC. Pal. 40. Rehd. et editt. Ald. et Basil. II. vitiose. — ἀγρεύματα Par. A. — 110. νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος] Fuerunt de hac insula, ad quam Paris cum Helena fugiens navim appulisse dicitur, iam antiquitus diversae opiniones. Etenim satis incerto nomine ab Homero (Iliad. γ'. 445.) Κρανάη vel κραναὴ νῆσος appellatur. Hanc alii, qui Parin recto itinere Troiam versus navigasse credunt, Atticae conterminam faciunt, ea potissimum ratione ducti, quod illa insula Cranaë, Sunio promontorio adiecta, postea Helenae nomen acceperit; alii contra asperam quandam insulam, Laconiae littori adiacentem, alii ipsa Cythera intelligunt. Quorum opinioni ea favet narratio, qua Paris, ut insequentes hostes falleret, Cretam versus in Aegyptum et Phoeniciam aufugisse traditur. Priorem sententiam tuentur *Eurip.* Helen. v. 1673—75. edit. Dind. *Strabo* IX. 2, §. 22. et *Pomp. Mel.* II. 7, 10; alteram Pausan. III. 22, 1. et Steph. Byz. v. Κραναή. His tertiam adiungit Eustath. in *Iliad.* γ'. 445. p. 433, 17 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 33 sqq. edit. Lips.) his verbis: Ὅρα δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἱστορίαν οὐκ ἐν Σπάρτῃ τὴν ἀρχὴν ἐμίγη Ἀλέξανδρος τῇ Ἑλένῃ, σπεύδων ἵνα μὴ καταφανὴς γένηται, ἀλλ' ἐν κραναῇ νήσῳ· ἄδηλον δέ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κρανθῆναι, ἤτοι τελειωθῆναι, ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἴτε τραχεῖα ἐπιθετικῶς εἴρηται· τινὲς νοοῦσι τὰ Κύθηρα, νῆσον Ἀφροδίτης ἱεράν· οἱ δὲ τὴν λεγομένην νῆσον Ἑλένην, πρὸς τῇ Ἀττικῇ οὖσαν, ἐγγυτάτω τῆς Κέω κατὰ τὸν γεωγράφον,

σίαις οὕτω καλουμέναις· τὸ δὲ ἀρμοῖ, νεωστί· (in marg.: νεωστὶ ταῖς Βάκχαις) προβάτων ἀπαρχάς Par. A. ταῖς Βάκχαις νεωστὶ προβάτων ἀπαρχάς, θυσίας Vind. II. ἁρπαγάς Vind. III. ταῖς Θύσαις, Βάκχαις — προβάτων Αἰολικῶς Pal. 40.

107. Καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψήφοις· ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι — καὶ Δύνῃ, τῇ Ἰνοῖ· ἀπὸ τοῦ δῦναι· β̄ ἀντὶ τοῦ δ̄, Δωρικῶς Par. A. θύουσαν, καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψηφίσιν καὶ αἰγιαλοῖς — τῇ Ἰνοῖ Vind. II. τῇ ἐν βάσει τῆς θαλάσσης Λευκοθέᾳ, Οἰνώνῃ (leg. Οἰνῇ) Vind. III.

108. Δραμῇ — τόπος Πελοποννήσου — τόπος Πελοποννήσου ἢ Λακωνικῆς Par. A. πηδήσεις, ἄξεις, ὦ Ἀλέξανδρε — Σκάνδεια, ὁ αἰγιαλὸς καὶ νῆσος — πόλιν Κυθήρων Vind. II. δραμεῖς — πόλιν Κυθήρων — Πελοποννήσου ἀκρωτήριον Vind. III. et Pal. 40. 109. Διάπυρος κυνηγὸς χαίρων θηράματι Par. A. ὡς καυστικὸς, ταχὺς — γελῶν, εὐφραινόμενος Par. C. καὶ ὀξὺς, καὶ κυνηγὸς, καὶ χαίρων τῷ θηρεύματι τῆς Ἑλένης Vind. II. σφοδρὸς, διάπυρος, ὀξὺς κυνηγὸς, χαίρων τῇ ἄγρᾳ· λέγει δὲ τὴν Ἑλένην Vind. III. 110. Ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ ἐκχέας τὸν πόθον Par. A. ἢ τοῦ θηρίου, ἢ τοῦ βασιλέως Par. C. τῇ καλουμένῃ Σουνίῳ — τοῦ Κέκροπος — ἐκβαλὼν, πληρώσας ἐπιθυμίαν Vind. II. τῇ Σαλαμῖνι — βασιλέως αὐτῆς οὐ-

Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει κύπριν,
ψυχρὸν παραγκάλισμα κἂξ ὀνειράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις 115

ἀπὸ τῆς Ἑλένης ὁμονύμως κληθεῖσαν, διότι ταύτης πρῶτον ἐπέβη ὅτε ἡρπάγη. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 524. p. 203, 32. edit. Bernh. et Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. pars II. p. 697 sqq. Lycophron insulam, Atticae littori obiectam, intellexit, quod sequentia statim docent; nomen vero, pro more suo, nomina propria, ubicunque fieri posset, supprimendi, non addidit. Sequutus autem est in hac narratione Herodotum (II. 113 sqq.) sive potius, quantum quidem ex Procli Excerptis coniicere licet, Cypria carmina.

111. Ἀκτῆς] Atticae. Vid. infra v. 1339. Eurip. Helen. 1673 sq. φρουρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη, νῆσον λέγω, Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται.

112. ἕωλον] ἕωλον leni spiritu exhibent Vit. III. et Edit. Basil. I. ἕωλον proprie de pridianae coenae reliquiis dicebatur, quae ad proximum mane supererant; deinde etiam de quacunque re non recenti. Suidas v. ἕωλα· τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον. Photius: ἕωλον, τὸ μὴ πρόσφατον. Etym. M. v. ἕωλος· ἕωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν· παρὰ τὴν ἕω, τὴν ἡμέραν, γίνεται ἕωλος· et in ἑωλοκρασία· ἕωλον τὸ λιτὸν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν. Haec autem hesternae rei notio h. l. minime premenda est, ita ut sensus loci ita se habeat: *tali, quali antea (in insula illa) potitus es ipsius scilicet Helenae amore, non iterum frueris; ubi primum enim ad Aegyptium littus appuleris, praeda tua a Proteo privaberis, vanam Helenae speciem pro ipsa Helena subministrante.*

113. ψυχρὸν παραγκάλισμα] Haec verba e Sophoclis Antigona desumta sunt, v. 646. edit. Herm. Similiter Helena apud Euripidem de se ipsa dicit (Helen. v. 35.) καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. — κἂξ] κὲξ Vind. III. edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

114. ἀφάσσων] ἀφύσσων Vind. II. Eadem literarum permutatione laborat glossa Hesychiana: ἀφύσσειν· ψηλαφᾶν. ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν. ubi priorem partem glossae ad ἀφάσσειν, alteram ad ἀφύσσειν pertinere iam dudum VV. DD. perspexerunt. De sensu huius verbi vid. Schrad. ad Musaeum, Animadv. cap. X. p. 204. (p. 145. edit. Lips.)

115. ὁ γάρ σε] ὁ γάρ γε Vit. I. Ciz. et Codex Aldinae editionis; quae

τως ὠνομασμένου — ἤγουν μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ — τὸν σὸν, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν σήν Vind. III. Σαλαμῖνι Pal. 40. 111. Τῆς Ἀττικῆς — διφυοῦς ἀνδρός — βασιλείας Par. A. αὐτόχθονος, ἢ τῆς γῆς ἀναδοθέντος Par. C. Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηνῶν — τοῦ Κέκροπος διφυοῦς — βασιλείας Vind. II. ἤγουν τῆς Ἀττικῆς, τῆς Ἀθηνᾶς (leg. τῶν Ἀθηνῶν) τοῦ διφυοῦς Κέκροπος, τοῦ καταγομένου ἐξ Ἐριχθονίου — βασιλείας Vind. III.

112. Τὴν δευτέραν καὶ παλαιὰν ἢ ματαίαν, οὐ θεάσῃ μίξιν Par. A. τὴν συνουσίαν, τὴν μίξιν Par. B. ἀπολαύσῃ Par. C. ἐκ δευτέρου, χθεσινόν (sic) Vind. II. τὴν χθεσινὴν θεάσῃ συνουσίαν Vind. III.

113. Παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα — καὶ ἐκ τῶν ὀνειράτων Par. A. τὸ ἀνυπόστατον, ἢ τὸ μάταιον, ἢ διὰ ψυχρᾶς περιπλοκῆς Par. B. περίπλεγμα Par. C. νεκρὸν ἢ ἄψυχον εἴδωλον, παρηγόρημα, περιπλοκήν — καὶ ἐκ τῶν ὀνείρων Vind. II. ματαίαν περιπλοκὴν οὖσαν ἐκείνην τὴν Κύπριν — ὀνειρώδη Vind. III. συμπλοκὴν — ὀνειρώδη Pal. 40.

114. Κεναῖς ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας Par. A. ἐστερημέναις ψηλαφῶν ἀγκάλαις ἢ χερσὶ κοίτας Par. B. στρώματα Vind. II. ματαίαις ψηλαφῶν, ἤγουν χερσίν· ἀπὸ μέρους τὴν κοίτην Vind. III. 115. Οὐδαμῶς γάρ σε συνεύνου — ὁ Πρωτεύς· Φλεγραία δὲ πόλις Θρᾴκης, ἐξ

στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυβάτῃ στόλῳ, 120

lectio omnino repudianda est. Mira autem varietate liber omnium praestantissimus Par. A. : οὐ γάρ σε, quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. — Φλεγραίας] Vid. Steph. Byz. v. Φλέγρα. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 327. p. 152, 28. edit. Bernh.

116. ἀπάχθεται Par. H. superaddito tamen ε ab alia manu.

117. νῆϊς ἐστὶ, omisso δ', Vind. IV. et Vit. III.

118. ἐπακτίαν] ἐπακτέαν Vit. II. superaddito ι. Veteres interpretes vel Pharum insulam intelligunt, Aepyptio littori proximam, vel terram aquarum flumine advectam et aggestam (ἐπακτὴν) αὐξομένην χέρσον, ait Tzetzes, αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος τοῦ Νείλου. Idem paullo post ad ἠλοκισμένην repetit: γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος· ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος καὶ πάντες, πέλαγος ἦν· οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. Vid. Schweigh. Annotat. ad Herodot. II, 5.

119. Τρίτωνος] Nili. Vid. infra v. 576. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν. cf. Apollon. Rhod. IV. 269. ibique Schol.

120. ναυβάτῃ] Impressi omnes, praeter Sebast. ναυάτῃ. Libri autem veteres, quos excussimus, utramque lectionem ita exhibent, ut antiquissimi, Par. A. et Neap. III. et qui ex optimis exemplaribus descripti videntur, ut Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. hic et in reliquis apud Lycophronem locis constanter formam ναυβάτης agnoscant; recentiores vero inter utramque lectionem incerti fluctuent. Hunc meliorum librorum consensum iam ante centum et viginti annos vir admirabilis, Tib. Hemsterhusius, divinaverat potius, quam a quoquam demonstratum viderat, (nulla enim tum facta erat libror. Mss. iusta comparatio) cum in Annotat. ad Polluc. VII. §. 131., refutata altera forma ναυάτης, ita scriberet: *nequicquam vero Lycophronem quis contra me*

ἧς γενομένη τοῦ Πρωτέως γυνή. Τορώνη· ἐν ᾗ πόλει ἐφλέγησαν οἱ Γίγαντες Par. A. ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Πρωτεὺς, ὁ δικαιότατος Par. C. τὸ σὲ περισσόν· τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου — τῆς Θρακικῆς πόλεως· ἀνὴρ ὁ Πρωτεύς· ὅρα τὴν ἀνταπόδοσιν μεχρὶ τοῦ νοσφιεῖ γάμων Vind. II. ὁ Πρωτεὺς σύνευνος — Ἑλένης — Θρακικῆς, ὅτι ἐκεῖ οἱ Γίγαντες ἐφλέχθησαν Vind. III. 116. Ὁ κατηφής· Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως· ᾧτινι γέλως ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον Par A. κατηφὴς, λυπηρός — γυναικὸς Πρωτέως — τῷ Πρωτεῖ μισεῖται Vind. II. σκυθρωπὸς, κατηφὴς — τινὲς Χρυσονόην εἶπον (Conon. Narrat. XXXII.) ᾧτινι μισεῖται Vind. III.

117. Ἄπειρος ὑπάρχει καὶ στερισκόμενος ἢ στερούμενος Par. A. ἐστερημένος, στερισκόμενος Vind. II. ὅστις ἀμέτοχος — στερησάμενος Vind. III. 118. Ἀμφοτέροιν — εἰς τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας Par. A. ἀπό — καὶ αὐξανομένην Par. C. τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δάκρυος — ἐκ — Αἴγυπτον· εἰς Ἀλεξάνδρειαν Αἰγύπτου Vind. II. γέλωτος καὶ δακρύων — τὴν ἐπὶ τῇ ἀκτῇ τοῦ Νείλου οὖσαν Vind. III. Αἰγυπτίαν Pal. 40.

119. Τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νείλου ῥεύμασιν — ἐσκεπασμένην Par. A. ἢ ἀρδομένην, ἢ χερσουμένην Par. C. τοῦ Νείλου ἐκχύσεσι, ῥεύμασι κεχερσωμένην, ἠροτριασμένην ἢ ἐσκεπασμένην Vind. II. τοῦ Νείλου, τοῦ τρεῖς ἐπωνυμίας δεξαμένου — ταῖς ἐκχύσεσι καὶ ἀναβάσεσι — ἤγουν σπαρεῖσαν ἐκ τῆς ξένης γῆς Vind. III. ἀναβάσεσι χερσουμένην Pal. 40.

120. Εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπὶ νηός Par. A. γῆν, ἤγουν τὴν Αἴγυπτον — πορείᾳ πλευστικῇ

ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς,
κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς,
νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς διήνυσε,
τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,

advocabit; nam ubi apud eum in vulgatis est ναυάτης, melioris notae Mss. legunt ναυβάτης, quod te nitidissima, quae in Anglia prodiit, editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent vers. 727. et praeter Lycophronem Sophocles et Aeschylus. De reliquis ubi ναυάτης occurrit locis idem esto iudicium. At illa editio Oxoniensis, quam innuit vir doctissimus, duorum tantummodo, et mediocrium quidem, Codicum lectiones dederat; quorum alter Baroccianus, hoc solummodo loco, quem tractamus, veram lectionem tuetur; alter autem, Seldenianus, non nisi v. 881. cum melioribus libris conspirat; ita ut in tribus reliquis locis uterque solemne vitium admittat. Itaque Hemsterhusianam sententiam nostror. Codd. auctoritas confirmabit. v. 120. ναυβάτη Par. ADEFL. Neap. III. Vind. II. Vit. I. et II. et Ciz. — ναυάτη Par. BCGHJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — ναβάτη Vind. III. v. 727. ναυβάται Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. — ναυάται Par. BCGHJL. Vind. IV. et Vit. III. v. 827. ναυβάταις Par. AEFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — ναυάταις Par. BCDGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. et Rehd. v. 881. ναυβάται Par. ADEFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. et Pal. 40. — ναυάται Par. BCGHL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Rehd.

121. οἶμον] Sic Par. ABC. Vind. II. IV. Ciz. et Pal. 40. Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes praeter Basil. I. — οἶμον Par. GH. Vit. I. III. et edit. Basil. I. — σιφνῶς Vit. I. Ciz. et edit. Ald. vitiose. Vocem σιφνεὺς e Lycophrone citat Etym. M. p. 715, 7.

122. σήραγγι] σπήλυγγι Par. J. glossa in textum illata.

123. νέρθεν] Par. G. Vind. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reichard. — νέρθε Par. ABCDEFHJKL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. — διήνυσε] διήνυσεν Par. A. quae lectio non dubito quin fuerit in Cod. Bononiensi, cuius textum exhibet editio Basileensis I., ibi enim Arlenius Peraxylus, male intellecto, ut videtur, scripturae compendio, edidit διήνυσας, quod Codd. auctoritate prorsus destitutum inde in Editt. Stephan. et utramque Potterianam transiit. At facillimus est error inter syllabarum $\overline{εν}$ et $\overline{ας}$ compendia, praesertim in Codd. vetustioribus. Vid. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 143. edit. Schaef. et in Comment. Palaeogr. p. 758 sq. et 761 sq. — 124. ξενοκτόνους πάλας] Vid. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 259. p. 136, 16. edit. Bernh. et ad

Par. C. στερεάν· εἰς τὴν ξηρὰν διελθὼν ὁ Πρωτεύς — ναυτικῇ· οὐ τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ Vind. II. et III. γῆν — τῇ διὰ τῶν πλοίων πορείᾳ Pal. 40. 121. Ἀλλ' ἀπάτητον ἔρημον ὁδόν Par. A. βαβαῖ (sic) ἄτριπτον ὁδὸν, ἀσυνήθη, ξένον Par. C. ἀπεριπάτητον ὁδόν — ἀσπάλαξ, ὅμοιος μυΐ Vind. II. ἄβατον καὶ ὁδόν — καθ' ἀσπάλαξ, ὅς μυΐ ἐοίκει· σύναπτε πρὸς τοὺς μυχούς Vind. III.

122. Κρυπτῆρος ἐν μακρῷ σπηλαίῳ — διατρήσας, τρυπήσας — καταδύσεις Par. A. Τοῦ κρυπτοῦ τόπου, ἤγουν τοῦ Ἅιδου — διαύλῳ — τοὺς ἐνδοτάτους τόπους Par. C. τοῦ κρυπτοῦ — κοίλῳ τόπῳ, μακρῷ — τρυπήσας καταδύσεις Vind. II. τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης — φάραγγι, χάσματι — τρυπήσας, κατασκευάσας, ὑπὸ γῆν διοδεύσας Vind. III. κατωτάτου τόπου — σπήλαια Pal. 40.

123. Κάτωθεν τῆς θαλάσσης ὁδοὺς διῆλθεν Par. A. ὑποκάτωθεν Par. C. ὑποκάτω ὁδοὺς διέβη, διῆλθεν Vind. II. et III. κοινὴ συλλαβὴ (ad νέρθε) Pal. 40. 124. τῶν τέκνων ἐκφυγών· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτέως Τμῶ-

καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς, 125
στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν·
κεῖνός σε, Γοῦνεὺς ὥςπερ, ἐργάτης δίκης,
τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς,
ἐπεςβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων, 130

Odyss. δ'. 385. p. 1501, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 172, 4. edit. Lips.) τούτῳ τῷ Πρωτεῖ ὅτι παῖδες μὲν ἦσαν κακόξενοι, καὶ τῷ πατρὶ δυςπειθεῖς, διὸ καὶ ἀπώλοντο, ἡ δὲ θυγάτηρ Εἰδοθέα καὶ εἰςέτι παρέμενεν ὡς ἀγαθὴ, καὶ ἐξ Εὐρώπης ἐπαλιννόστησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ Πρωτεὺς, ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. De filiorum interitu vid. Apollod. II. 5, 9.
125. Eustath. ad Iliad. η'. 384. p. 686. edit. Rom. (Tom. II. p. 171. edit. Lips.) Ἐκ δὲ τοῦ ἠπύειν καὶ ὁ βριήπυος Ἄρης καὶ ὄρος Θρᾳκικὸν, Ἤπυτον, ἔνθα, φασὶ, Πρωτεὺς ἀναβὰς, φονευθέντων τῶν παίδων, ἤπυε θεοῖς ἀποκαταστῆναι εἰς Αἴγυπτον. — 126. στῆσεν Par. A. vitiose.
127. Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Par. H. — 128. κεῖνός γε Par. C. minio tamen superadditum est σε. Idem liber pro ὥςπερ habet ὥς τις, ab eadem vero manu adscriptum est περ. — ἐργάτης βραβεὺς Par. G. altera lectione in margine notata. — Γονεὺς Ciz. et Paraphrastes Vaticanus. Verba Lycophronis citat Eustath. ad Iliad. β'. 748. p. 335, 5. edit. Rom. (Tom. I. p. 271, 26. edit. Lips.) — 129. τοῦ θ' Ἡλίου Neap. III. Ἰσχναίας Rehd. — 130. λυγρά] λυγρῶς Par. C. superaddito

λος καὶ Τηλέγονος· κατεπάλαιον γὰρ τοὺς ξένους Par. A. τὰς ξενοκτονίας, λῃστείας Par. C. Τμώλου καὶ Τηλεγόνου ἐκφυγών — καὶ τὰς φονευούσας τοὺς ξένους παλαίστρας Vind. III.
125. Καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀναπέμψας τὰς παρακλήσεις Par. A. τῷ Ποσειδῶνι ἀφεὶς ἀξίας εἰςακουσθῆναι παρακλήσεις Par. C. τῷ Ποσειδῶνι — παρακλήτους εὐχὰς Vind. II. τῷ Ποσειδῶνι — αὐτοῦ — ὢν ἐπήκοος ἐγεγόνει· εὐηκόους τὰς εὐχὰς Vind. III. ἃς ὑπήκουσε Pal. 40. 126. Στῆσαι παλιμπόρευτον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἐπλάνη· (in marg.: ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου) Par. A. ποιῆσαι ὀπισθόρμητον — τοῦ(sic) Αἰγύπτου — πλανήτης, φυγάς Par. C. ὥςτε αὐτὸν παλιμπόρευτον — τὴν Αἴγυπτον· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν — αὐτοῦ — ὁπόθεν πλανήτης Vind. III.
127. Εἰς πόλιν Θρᾴκης ἐπῆλθε, τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα Par. A. ἐπεδήμησε — τῶν Ἀθηναίων (sic) Par. C. Θρᾴκην — Πρωτεύς — Γιγάντων πατρίδα Vind. II. Πελλήνη ἦν πόλις Θρᾴκης — Γιγάντων μητέρα Vind. III.
128. Ἐκεῖνός σε, ὥςπερ τις Γουνεύς· οὗτος δὲ ὁ Γουνεὺς Ἄραψ τὸ γένος, δικαιότατος ὢν, τοὺς Φοίνικας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδως ἔχοντας, μετήλλαξε πρὸς εἰρήνην, πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος — πράκτωρ δικαιοσύνης Par. A. ἤγουν ὁ Πρωτεύς· ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος ἔλαβε· ἤγουν ὁ δικαιότατος Πρωτεὺς, ὥςπερ ὁ Γουνεὺς πράκτωρ δικαιοσύνης Par. C. ἐκεῖνός σε, ὦ Ἀλέξανδρε, Πρωτεύς· ἦν δὲ ὁ Γουνεὺς φιλοδίκαιος — ἐστέρησε, τῆς συλλέκτροιο λείπει· δικαιοσύνης Vind. II. ὁ Πρωτεύς· ἐνταῦθα τὸ ἐπεςβολήσας σύναπτε Vind. III. 129. Τῆς Θέμιδος, ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάντας ἐφορᾷ· (in margine: οὐ γενεαλογῶν εἴρηκεν) τῆς κατ' ἴχνιον βαινούσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορώσης, ἥτις ἐστὶν ἡ Θέμις· ἐν Ἴχναις γὰρ τῆς Μακεδονίας διέτριβεν Par. A. ἤγουν τῆς δικαιοσύνης, τῆς δίκην Ἡλίου λαμπούσης· τῆς Θέμιδος, τῆς ἰχνηλατούσης τὸ δίκαιον — ὀπαδός Par. C. θυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει (Odyss. λ'. 108.) — διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι Vind. II. τοῦ — τῆς Θέμιδος, τῆς κατ' ἴχνος πορευομένης τῶν ἀνθρώπων Vind. III. κατὰ πόδας ἑπομένης Pal. 40. 130. Λοιδορήσας χαλεπὰ — χωρίσει τῶν γάμων Par. A. ὑβρίσας, λοιδορήσας —

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.
ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις
σύνδορπον Αἰγαίωνος ἀγνίτην πάγον, 135

ᾱ. λυγρῶν Par. DGJK. Vit. II. et III. manifesto librariorum errore. Facillime enim litera ᾱ, praesertim negligentius exarata, pro compendio syllabarum ω̅ς vel ω̅ν haberi potest. Exempla suppeditabit *Bastius* in Comment. Palaeogr. p. 748 sq. et p. 780. — 131. Hic versus in Favorini Eclogis s. v. λίπτω vitiose ita legitur: λίπτοντα κάσις ἐμβαλὼν πελειάδος. quae sequuntur non minus corrupta sunt, et ex Etym. M. ita corrigenda: παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, ὅ ἐστι προσεγγίζειν· οὐ γὰρ ἐφίεταί τις, προσεγγίζει. — 132. τοὺς — κυδαίνοντας] Praetuli hanc lectionem, quam grammaticae rationes postulant, et maior pars Codicum optime confirmat. Vulgatum τοῦ exhibent Par. AHK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — τοὺς Par. BCDFGJL. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Ms. Cantéri; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. — τοὺς λύκους Par. E. Intelligitur Menelaus, qui oraculi iussu Troiam profectus erat, ut ad Lyci et Chimaerei sepulcrum piacularia sacra faceret; qua occasione in hospitium venerat Priamidarum. Vid. Apollod. III. 10, 1. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 64. p. 521, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 20. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. l. l. p. 147, a. 40. edit. Bekk. — 135. Αἰγαίωνος] Αἰγέωνος Par. AC. et Pal. 40. Vitiosa scriptura Αἰγαιῶνος ex Aldina in Basil. II. Paris. II. Commel. et utramque Meursianam venit; reliquae recte Αἰγαίωνος. Αἰγαίων Neptunus etiam a Callimacho dictus est in Fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. De hoc nomine vid. Hesych. s. h. v. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 831. et 1165. *Eustath.* ad Iliad. α'. 404. p. 124, 35 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 20 sqq. edit. Lips.) — ἀγνίτην ἅλα e Lycophrone affert *Coel. Rhodig.* in Lect. Antiq. lib. XI. p. 422. sive memoriter hunc locum citans, sive respiciens ad *Eustathii* verba ad Iliad. ι'. 214. p. 748, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 256, 44. edit. Lips.): ἄλλως μέντοι κοινότερον θεῖον τὸν ἅλα φησὶν ἢ διότι συναγωγός ἐστιν εἰς φιλίαν, καὶ εὐνοίας σύμβολον τοῖς ξένοις ἐν τῇ τραπέζῃ παρετίθετο, ἢ διότι τὰ ἁλίπαστα ἐπὶ πολὺ παραμένειν ποιεῖ· εἴποι δ' ἄν τις καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἀγνίτην τὸν ἅλα

λυπηρῶν χωρίσει Vind. II. ὑβρίσας, λοιδορήσας — καὶ χαλεπῶς — χωρίσει, στηρήσει Vind. III. ὑβρίσας, ἐπιπλήξας Pal. 40. 131. Ἐπιθυμοῦντα τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης ἐκβαλὼν περιστερᾶς Par. A. στερήσας λαγνεστάτης Par. C. ἐπιθυμοῦντα πόρνης, ἢ νεότητος (leg. νεοττίας) τεκνογονίας — χωρίσει τῆς Ἑλένης Vind. II. ἐπιθυμοῦντα τῆς ἑταίρας, Ἑλένης — διώξας — περιστερᾶς, ἤγουν τῆς Ἑλένης Vind. III. 132. Ὀνόματα κύρια, ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος Par. A. τούτους τοὺς τάφους ἐτίμων ἐν τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες ὡς θεούς Par. C. ὦ Ἀλέξανδρε Vind. II. υἱὸς Προμηθέως καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἄτλαντος Vind. III. 133. Τοῖς χρησμοῖς δοξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ εὐλαβούμενος Par. A. ἤγουν ἀπὸ χρησμοῦ λαβόντες τὸ θεοπρόπιον Par. C. μαντείαις δοξάζοντας Vind. II. τιμῶντας· λέγει τὸν Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας — εὐλαβούμενος Vind. III. Λάκωνας, Μενέλαον καὶ τοὺς λοιποὺς Pal. 40. 134. Οὐδ' Ἀνθέως ἐπιθυμίας, οὐδὲ τὸν ἀλλοτρίοις ὁμοτράπεζον· (in marg.: σύνδειπνον) λέγει δὲ τὸν ἅλα Par. A. πόθους Par. C. διὰ τοῦ Ἀνθέως, ὃν ἀκουσίως ἔκτεινεν Vind. III.

135. Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἁλμυρά — τὴν ἅλα· δι' αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται Par. A. τοῦ Ποσειδῶνος, ἤγουν τῆς θαλάσσης — ἁγνόν Par. C. ὁμοτράπεζον, σύνδειπνον

ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην,
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας Θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,

λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ θείου. καὶ Πλούταρχος δὲ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συμποσιακοῖς εἰς τοῦτο γράφει, ἃ καὶ ζητητέον ἐκεῖ.

136. ἀλοιτός] ἀλοιτρὸς Par. D. ἀλιτρὸς Par. J. Vulgata optime sese habet, quam, utpote formam paullo rariorem, ter ex hoc Lycophronis loco laudavit *Eustath.* ad Iliad. ϑ'. 358. Odyss. ε'. 182. et υ'. 121. p. 717, 27. 1529, 51. 1885, 65. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. pag. 214, 33. Odyss. Tom. I. p. 207, 42. Tom. II. p. 229, 44. edit. Lips.) Adde Etym. M. h. v. p. 69, 49. et Hermanni annotat. ad Oedip. Colon. v. 372. p. 89. — ἐκβῆναι δίκην] *Ausus es divinum ius transgredi*; h. e. *sanctissimum ius hospitii violasti.* Hunc sensum, quem nemo non videt loco esse aptissimum, plane invertit altera lectio δίκῃ, quae, perantiqua licet, nihilo tamen minus aperte vitiosa est. Debetur ea enim aut librariis, antiquum syllabae ην compendium male intelligentibus, aut importunae eorum eruditioni, qui, ut poetam ad iniquum illud Paridis iudicium alludentem facerent, veram lectionem interpolarunt. Vehementer igitur, neque tamen immerito, a Tzetza castigati sunt. Offerunt hanc lectionem Par. A. Neap. III. (cum glossa κρίσει) et Paraphrastes Vaticanus; praeterea Par. B. utramque exhibet: δίκην.

137. λάξας τράπεζαν] Huc pertinet glossa Hesychii: λάξαι, λακτίσαι. Altera autem, quam Meursius ad h. l. ex Hesychio affert, magnopere vereor, ne vitiosa sit: τραπεζίτην Πάριν, τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμήσαντα τὴν Μενελάου. Videtur enim e duobus Scholiis conflata, quorum alterum ad vocem θυωρίτης (v. 93.) referendum est, cf. Hesych. h. v. et Etym. M. p. 457, 50. alterum autem huic loco quodammodo convenit. — κἀνακυπώσας] κἀνατυπώσας Neap. I. altera tamen lectione in margine notata. Idem vitium fortasse Suidae locum corrupit, in quo ἀνατυπῶσαι pro ἀνατρέψαι ex Antimacho citatur. Vide tamen Schellenberg. ad Antim. Reliq. p. 112. κἀνακυκώσας Neap. II. et Vind. IV. vitiose. Hesychii et Favorini ἀνακυπτῶσαι pro ἀνακυπῶσαι iam alii notarunt. Nostra lectio et Codd. consensu, et forma simplici κυπώσας, quae v. 1442. sine ulla varietate legitur, satis firmatur. — Θέμιν] Cf. Orph. Argon. v. 551. edit. Herm. αἰδομένους Θέμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τε τράπεζαν. — 139. τοιγὰρ] τοὶ γὰρ Par. G. et Vit. III. —

τοῦ Ποσειδῶνος καθαρτικὸν ἅλα Vind. II. σύνδειπνον Ποσειδῶνος τὸν καθαρτικὸν, τὸν ἅλα λέγει Vind. III. φιλικὸν, ὁμοτράπεζον — καθαροποιόν Pal. 40. 136. Ἐκαρτέρεις τῶν θεῶν ἁμαρτωλός — καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. πατῆσαι τὸν νόμον Par. B. ἁμαρτωλὸς, ἄδικος, πλεονέκτης — ἐν τῷ πατῆσαι — καὶ τὴν δικαιοσύνην Par. C. κρίσει Neap. III. ἐκαρτέρησας τῆς Ἥρας, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς — καὶ ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνην Vind. II. ἐκαρτέρησας — τῶν — ἁμαρτωλὸς παραβῆναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κρίσιν τῶν θεῶν, ἢ παρ' ἀδικίαν Vind. III. ὑπέμεινας Pal. 40. 137. Λακτίσας τὴν τράπεζαν Μενελάου, καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. καταπατήσας, ἀνατρέψας, ταράξας τὸ δίκαιον Par. C. λακτίσας, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος — τὴν τοῦ Μενελάου — ἀνατρέψας τὸ δίκαιον, ἀνακυπώσας τὴν δικαιοσύνην Vind. III. 138. Ἄρκτου, τροφοῦ Ἀλεξάνδρου — ἐκμιμούμενος τοὺς τρόπους Par. A. τῆς ἀνθρωποῤῥαίστου, τῆς θηλασάσης σε — ἀναμαξάμενος, λαβὼν, μιμησάμενος τὰ ἤθη, τὴν ἀγριότητα Par. C. ἀναλαβών Par. B. τῆς τροφοῦ τῆς σου — ἐνθυμησάμενος καὶ μιμηθεὶς τὰ ἤθη Vind. III. 139. Κτυπήσεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον, ἢ κρούσεις, ψηλαφήσεις — τὸν κτύπον τῆς

ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη. 140
κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ᾐθαλωμένην
ἵξῃ χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
τῆς πενταλέκτρου θυιάδος Πλευρωνίας.
γυιαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς

ψαλάξεις] citat e Lycophrone Etym. M. p. 817, 14. Proverbium, ad quod alludit poeta, notissimum est. Vid. Joan. Tzetz. Chiliad. V. 302 —308. At nihilo tamen minus inventi sunt, qui obscoenius quiddam in hoc loco subodorarentur. — 142. ἵξῃ] ita Codd. sine ulla varietate, omnes. Correxerim ἵξει si vel unus Codex addiceret.

143. πέντε "λέκτρου (sic) Vind. II. — Πλευρωνείας Pal. 40. Lycophronis versum affert Schol. ad Eurip. Androm. v. 228. Qua ratione autem Helena Pleuronia dici potuerit, satis apparet ex loco Pausaniae III. 13, 8. γεγόνασι δὲ οἱ Τυνδάρεω παῖδες τὰ πρὸς μητρὸς ἀπὸ τοῦ Πλευρῶνος· Θέστιον γὰρ τὸν Λήδας πατέρα Ἄρειός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρῶνος. Praeterea θυιάδος scripsi, flagitante metro. Vid. Blomf. ad Aeschyl. Sept. c. Th. v. 500.

144. γυιαί] Canterus: hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inaequalitatem et dissimilitudinem fatorum, ut scribit Eustathius. Vid. *Eustath.* ad Iliad. θ'. 402. p. 720, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 218, 30. edit. Lips.) et ad Iliad. ι'. 500. p. 768, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 284, 12.) ἰστέον ὡς αἱ μὲν Μοῖραι χωλαὶ παρὰ Λυκόφρονι διὰ τὸ ἀνόμοιον τοῦ μοιριδίου καὶ ἄνισον καὶ ὑποσκάζον καὶ ὡς οἷον ὀκλάζον καὶ μὴ ἀεὶ ὡσαύτως βαῖνον. Quod nollem Eustathio credidisset vir alioquin sui iudicii. γυιαὶ sunt, ut Hesychius docet, ἀσθενεῖς, πηρώδεις, debiles sive decrepitae, ita ut Parcae antiquissimae matris grandaevae filiae dicantur. Recte adhibuit Müllerus, quod infra v. 585. de Parcis legitur, γηραιαὶ κόραι; coniectura vero γραῖαι, qua ipse hunc locum tentavit, ea glossa potius huius loci, quam emendatio censenda est. — ἄμναμοι]

νευρᾶς· ἀπὸ παροιμίας, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς Par. A. Τουτέστι τὸ μόριον· τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές Par. B. διότι ἠδίκησας τὸν Μενέλαον, ἀφῃρέθης τῆς Ἑλένης — καὶ τῆς πόσθης· εὔφημος λέξις — τὴν πρᾶξιν Par. C. διὰ τοῦτο κινήσεις, ὀχήσεις ἐς μάτην· λέγει δὲ τὸν καυλὸν Vind. II. διὰ τοῦτο κινήσεις, ἠχήσεις μάταιον — χορδῆς Vind. III. 140. Οὐκ ἐπὶ σίτῳ, οὐκ ἐπὶ δώροις, κιθαρίζων μέλη Par. A. et Vind. II. ἄτροφα — τραγῳδίας Par. C. ἀνωφελῆ, ἐπὶ κακῶν δωρηθέντα, φόρμιγγι ᾄδων ᾄσματα Vind. III. αμισθα Pal. 40. 141. Θρηνῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρώην τεφρωθεῖσαν ὑφ' Ἡρακλέους Par. A. λυπούμενος Par. C. τὴν Τροίαν, κεκαυμένην, τεφρωθεῖσαν Vind. II. διὰ τὴν ἀφαίρεσιν θρηνῶν — καὶ εἰς τὴν πατρίδα τὴν σὴν, κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους Vind. III. 142. Ἐλεύσῃ, ἐν ταῖς χερσὶν εἴδωλον — ἐν ἀγκάλαις φέρων Par. A. ἐλεύσῃ, παραγένῃ· ὡς πολλοί φασι, μετὰ τὸ ἀπολέσαι Ἀλέξανδρον τὴν Ἑλένην, εἴδωλον ἀντ' αὐτῆς ἐποίησε Par. B. παραγενήσῃ· ἤτοι ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης Vind. II. ἔλθῃς — διὰ τῶν χειρῶν — Ἑλένης, ὃ Πρωτεὺς δώσει — βαστάζων, φέρων Vind. III. ἔλθῃς — διὰ — χεροῖν Pal. 40. 143. Τῆς πέντε γεγαμημένης ἀνδράσιν — Βάκχης, Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρῶνος πόληος Par. A. πεντάνδρου, Θησέως, Μενελάου, Ἀλεξάνδρου, Δηϊφόβου καὶ Ἀχιλλέως Par. C. τῆς ὑπὸ πέντε γαμηθείσης πόρνης Ἀργείας Vind. II. πέντε γὰρ ἀνδράσιν ἐμίγνυ· Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρῶνος πόλεως Πελοποννήσου Vind. III. ἄνδρας πέντε λαβούσης — Βάκχης — τόπος Ἄργους Pal. 40. 144. Αἱ Μοῖραι· χωλαὶ δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτικαὶ καὶ χαλεπαί — ἄνδρας, συγκοίτους — ἔγγονοι, ἀπόγονοι Par. A. ἤγουν ἡ Κλωθὼ, ἡ

πήναις κατεκλώσαντο θηναιᾶς Ἁλὸς, 145
νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
πτηνοὺς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν

vox, ut Grammatici tradunt, dialectus Cyrenaicae, alibi nisi apud poetam nostrum, quantum sciam, non obvia. Et id ipsum insignem vocis raritatem probat, quod Lycophron, obsoletae et glossematicae dictionis studiosissimus, quater eam, quasi singulare quoddam orationis condimentum, adhibere non dubitaverit. Eiusdem originis et raritatis est forma ἀμνάμων, de qua *Pollux* III. §. 19. ὁ γὰρ ἶνις καὶ κέλωρ σφόδρα ποιητικὰ, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ ἀμνάμονες. Vid. Suid. s. v. Θείας ἀμνάμων. Denique Meursium τριπλαὶ h. l. pro τριπλαῖς legere maluisse, quippe duo tantum stamina, album scilicet et nigrum, Parcae neverint, verbo indicasse sufficiat.

146. Sensus est: in fatis erat, ut quinque Helenae sponsi nuptiale convivium epularentur, i. e. celebrarent; sive, ut Canterus explicuit, ut Helena quinque viris nuberet. Apte priores Interpp. attulerunt locum *Iliadis* τ'. 299. et *Eurip.* Iphig. in Aul. v. 123. et v. 707.

147. αὐγάσαι] Recte Tzetzes: ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο. Adde τὴν Ἑλένην· hic enim Accusativus, a quo pendent reliqua, ad sensum quam maxime desideratur. — 148. τριόρχας] libidinosos. Vid. Suid. s. v. Ἀγαθοκλῆς. et *Plin.* Hist. Nat. X. 9. Adde Ioan. Diaconi Schol. in Hesiod. Scut. v. 134. — 149. τὸν δ'] Par. ADEFHK. Vind. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. recte. — τόν τ' Par. BCGJ. Vind. II. IV. Vit. I. M. III. Ciz. (in quo etiam τε post Πλυνοῦ omissum est) et edit. Aldina. — τὸν ἐκ, omissa copula, Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Verba, quae se-

Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος — ἀπόγονοι — ἤγουν ταῖς τρισὶ ἀτράκτοις Par. B. αἱ Μοῖραι — ἀπόγονοι, ἤτοι τῆς θαλάσσης Vind. II. τουτέστιν, αἱ ἔγγονοι τοῦ Ὠκεανοῦ· πατέρα τῶν θεῶν πάντων τὸν Ὠκεανὸν λέγει Vind. III. αἱ χωλαὶ, ἢ αἱ χωλοποιαὶ Μοῖραι, Κλωθὼ καὶ αἱ λοιπαὶ — ἄνδρας — αἱ ἀπόγονοι — ἐν τρισί Pal. 40.

145. Ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν — παλαιᾶς θαλάσσης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος Par. A. ἐμέρισαν, ἔταξαν, ἐκλήρωσαν ἀτρέπτως — πολυχρονίου θαλάσσης Par. C. ἀτράκτοις ἐμοίρασαν — πολυχρονίου, ἀρχαίας Vind. II. μετάξαις — τῇ Ἑλένῃ αἱ Μοῖραι ἐμειράσαντο — παλαιᾶς θαλάσσης Vind. III. νήμασι, ἀτράκτοις — τῆς γηραιᾶς Pal. 40. 146. Πέντε γὰρ ἔγημαν τῇ Ἑλένῃ — εὐωχεῖσθαι, μερίσασθαι γάμων Par. A. γαμήλια — πέντε γαμβροὺς ἔχοντα — μερίσασθαι Par. C. νυμφεύματα τῶν πέντε γάμβρων — εὐωχηθῆναι Vind. III. νυμφεύματα, συνοικέσια πέντε ἀνδρῶν μεμερίσθαι τὴν Ἑλένην Pal. 40.

147. Δύο μὲν ἅρπαγας ἰδεῖν λύκους· (in marg.: αὐγάσαι, βλέψαι, ὡς καὶ Ἡσίοδος) Par. A. θεάσαι· τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Par. C. Θησεὺς καὶ Ἀλέξανδρος· ἐπινόει, αἱ Μοῖραι κατεκλώσαντο δοιὼ λύκους Vind. II. τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — εἰς ἄνδρας ἰδεῖν τὴν Ἑλένην καὶ θεάσαι — διὰ τὸ ἁρπακτήριον Vind. III. ἀπὸ κοινοῦ, ἐκλώσαντο — ἰδεῖν αὐτήν Pal. 40.

148. Ταχεῖς· ἔστιν δὲ εἶδος ἀετοῦ — ἀετοὺς ὀξυδερκεῖς· ἢ τοὺς ἀετοὺς εὐοφθάλμους εἶπεν, ἢ αὐτῆς τῆς Ἑλένης εὐῶπος οὔσης Par. A. πτερωτοὺς — τῆς εὐμόρφου Ἑλένης Par. C. ταχεῖς — εἶδος ἀετοῦ ὁ τριόρχης — ἤτοι εὐοφθάλμου Ἑλένης — ὀξυδερκεῖς Vind. II. διὰ μετὰ πλοίων ἁρπάσαι αὐτήν — εἶδος ἀετοῦ — ὀξυδερκεῖς· (ab alia manu: καὶ πτερουμένους, πετομένους, καθαρούς) Vind. III. ταχυτάτους Pal. 40. 149. Τὸν Μενέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυνὸς γὰρ χωρίον Λιβύης — καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ

βλαστόντα ῥίζης, ἡμικρῆτα βάρβαρον, 150
Ἐπειόν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.
οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ
Ἔρκυνν', Ἐριννύς, Θουρία, Ξιφηφόρος,
ἄσαρκα μιστύλασ' ἐτύμβευσεν τάφῳ,

quuntur, ita iungenda sunt: τὸν δ' ἐκ ῥίζης ἀπὸ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν βλαστόντα ἡμικρ. βάρβ. eum, qui tribus de causis barbarae originis esse censendus est, i. e. Menelaum. Res satis tractata ab aliis. Cf. Eurip. Orest. v. 18. Sophocl. Aiac. v. 1279—1282. ibiq. Lobeck. — Καρικῶν] Καρυκῶν Par. B. Pal. 40. Rehd. et edit. Aldina.

151. Ἐπειόν] Eleum, sive antiquiori nomine Epeum. Vid. Eustath. ad Iliad. β'. 619. p. 303, 22 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 1 sqq. edit. Lips.) Adde Pausan. V. 1, 4 et 8. Steph. Byz. s. v. Ἦλις. Strab. VIII. §. 1. et 9. — 152. γαμφαῖσιν] γαμφῆσι Vit. II. et III. in Schol. in textu vero ut vulg. — 153. Ἔρκυνν' Ἐριννύς] Ἔρκυν' simplici ν habent Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Lect. in Collect. poetar. graec. Tom. II. Ἔρκυνα Par. A. — Ἐρινύς, simplici ν exhibent Vind. III. Rehd. et sola edit. Basil. I. vitiose. — ξιφοιφόρος est in Par. G. Vind. IV. (superaddito tamen η) et Vit. III.

154. μιστύλασ'] Par. JK. μιστύλλασ' Par. BCDEFGL. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edd. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. μιστύλλασα Par. A. μιστύλλασα τύμβευσε Par. H. et Pal. 40. — ἐτύμβευσεν] Sic addito ν Par. A. et Vat. 1307. optimi Codices. Reliqui libri cum scripti tum impressi omnes ν finale omittunt. — τάφῳ] Haec est omnium, etiam antiquissimorum librorum lectio, sine ullo dissensu. Confirmatur ea praeterea loco Sophoclis in Aiace v. 1042. Herm. ὥςτε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, quem quin ob oculos habuerit Lycophron, vix est, quod dubitemus. Accedit, ut

Λακεδαίμονος· Κᾶρες γὰρ ᾤκουν τὴν Λακεδαίμονα Par. A. καὶ τὸν ὑπάρχοντα ἐκ τῶν Καρικῶν ποταμῶν τῆς Λακωνίας Par. C. Μενελάου — ποταμὸς Λιβύης — ποταμῶν Λακωνικῶν Vind. II. ἄλλον δὲ, ἤτοι τὸν Μενέλαον — ἐπεκλώσαντο ἀπὸ κοινοῦ — πόλις Λιβύης — ποταμοῦ Λακωνικοῦ Vind. III. καί τινα, τὸν Μενέλαον, τὸν ἀπὸ Πλυνοῦ, πόλεως Λιβύης — τόπος Λακωνίας Pal. 40. 150. Βλαστήσαντα ἐκ ῥίζης· ἐπειδὴ ἡ μήτηρ Μενελάου Ἀερόπη Κρῆσσα ἦν Par. A. et Vind. II. τῆς γενεᾶς· ἀπὸ γὰρ τῆς μητρὸς Ἀερόπης Κρὴς ἦν ὁ Μενέλαος· ἀπὸ δὲ τοῦ Πέλοπος, τοῦ πάππου αὐτοῦ, βάρβαρος Par. C. γεννηθέντα — ἐκ Κρήτης γὰρ ἡ μήτηρ Ἀερόπη αὐτοῦ Vind. III. τὸν γεννηθέντα ἀπὸ τῆς ῥίζης τῶν ἀπὸ Πλυνοῦ, ἀπὸ Ἀερόπης μητρὸς αὐτοῦ, θυγατρὸς Κατρέως, τοῦ Κρητὸς — ἀπὸ τοῦ Πέλοπος Pal. 40. 151. Ἠλεῖον· ἀπὸ τῆς Ἤλιδος, οὐ Πελοποννήσιον ἀκραιφνῆ ταῖς γοναῖς Par. A. καθαρὸν, ὁλόκληρον· ἀκεραιοφανής, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀκραιφνής Par. B. οὐ καθαρὸν γεννήσεσι Par. C. Ἠλεῖον — Λακεδαιμόνιον καθαρόν — οὐκ Ἠλεῖον, οὐδὲ Λακεδαιμόνιον Vind. II. Ἠλεῖον· Ἦλις δὲ πόλις Ἄργους· ἀκεραιοφανής τις ὢν — καὶ λαμπρὸν ὄντα ταῖς Vind. III. Ἠλεῖον — γενεᾷ Pal. 40. 152. Οὗτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν σιαγόσιν ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ Ἔννης πόληος Σικελικῆς Par. A. Μενελάου — Πέλοπα σιαγόσιν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἔννης πόλεως Vind. II. Μενελάου — τὸν Πέλοπα — γαμφηλαῖς, σιαγόσιν αὐτῆς — ἡ Δημήτηρ ἐν γῇ κατοικοῦσα Vind. III. 153. Ἡ δραστήρια· ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα — δαίμων ἐν Ἀρκαδίᾳ· λέγει δὲ τὴν Δήμητραν — ἀπὸ πόλεως, παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη, ξίφη φέρουσα Par. A. ὁρμητικὴ Vind. II. ἐπίθετον Δήμητρος· φθοροποιὸς γὰρ — ὁρμητική· ἔνθεν, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμιός ἐστι, καὶ ὡς ξίφει ἀναιρεῖ ἡμᾶς· ἐν Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα Vind. III. 154. Πολύσαρκα ἢ ἄσαρκα, μετὰ στερητικοῦ τοῦ α — εἰς μικρὰ

sensus, in Lycophrone saltem, optime sese habeat, modo illud τάφῳ, ut a Tzetza et in Schol. min. Codd. Vind. II. III. et Vit. III. factum videmus, per γαστρὶ explicetur. Ventre enim sepelire eadem metaphora dictum est, qua infra, v. 413. ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται γήριθμος ἰσμός, et recte quidem utroque loco. Audiamus Eustathium ad Iliad. η΄. 409. p. 668, 3 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 173, 21. edit. Lips.) καθ᾽ ὁμοίαν δέ τινα ἐπιβολὴν καὶ τὸ τυμβεῦσαι τάφῳ οὐκ ἔχοι ἂν παρολκὴν, ἀλλὰ διαστολὴν πρὸς ἑτεροῖα τυμβεύματα· καὶ θαλάσσῃ γὰρ τυμβεύεσθαί τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ, καὶ εἰς θηρίων δὲ γαστέρας, εἰ καταφάγωσιν αὐτόν. His igitur rationibus cum locus satis expeditus videri possit, perquam memorabile est, quod apud Etymol. M. p. 788, 30. legimus: φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι᾽ ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα· φέρω, φέρος καὶ φάρος, καὶ παρώνυμον φάρυγξ, ὡς Λυκόφρων· ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγος. Neque minus praeter exspectationem accidit, ut huic lectioni, contra tot Codd. auctoritatem, Scholia inedita, Tzetzianis antiquiora, manifesto opitulentur. Habet enim Schol. Cod. Par. A. plane ut Etymologus: κατέφαγεν τῇ φάρυγγι· et Paraphrastes Vaticanus (e Cod. Vatic. 1307. saec. X.) τῷ λαιμῷ ἔφαγε. Accedit *Meletius* de Natura hom. p. 85. cuius verba, cum liber summae raritatis sit, adscribam: *Haec autem pars est guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur a φέρω, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen capiens, ut Lycophron et Callimachus poetae testantur.* Dicitur ergo Ceres humerum Pelopis, quem dentibus contriverat, gula sepelivisse, h. e. deglutivisse. Hoc licet per se nonnihil vitii habeat, cum, quae quis devoraverit, ea non gula, sed ventre potius condita et quasi sepulta esse dicenda sint: minime tamen in hac insolentia dictionis haeserim, neque argumenti quippiam contra Etymologi lectionem in eo quaesiverim, quod ea nullius plane scriptoris auctoritate nitatur; (Callimachi enim testimonium, quod Schneiderus in Lex. ad vocem φάρος apposuit, id nullum est, cum tale quid in edito Callimacho non inveniatur) praesertim cum λάρος (larus, avis vorax), affinitatis quodam vinculo cum λάρυγξ coniunctum, aliquam certe analogiam monstret, qua poeta noster in fingendo vocabulo uti potuerit. At alia sunt, quae dubitationem moveant. Quorum id primo loco ponendum existimo, ex tanta Codd. Mss. multitudine, (sunt enim, si iustum eorum censum instituas, quadraginta quinque adhuc collati) nullum ne levissimum quidem discrepantis scripturae vestigium habere; quod eo mirabilius est, cum librarii nonnunquam, ut ex nostris annotationibus luculenter apparebit, varietatem lectionis anxie conquisiverint, eamque aut inter lineas aut in margine diligenter notaverint; deinde Tzetzen, qui antiquorum exemplarium lectiones rimari solet, quo priores Grammaticos reprehendat, nullam huius varietatis notitiam habuisse videri; minime enim hanc aut doctrinam suam expromendi, aut alios irridendi occasionem praetermisisset; illorum denique Scholiorum auctoritatem, quae cum Etymologo facere videntur, plane concidere atque nullam fore, si statuerimus, id quod ex accurata eorum comparatione veri fit simillimum, ea, paucissimis tantum verbis immutatis, plane eadem esse, atque ex eodem fonte, quo Etymologus sua hauserit, profluxisse. Pro diversis enim testimoniis unum tantummodo lectioni superesset, idque, cum tot libri contradicant, vehementer suspectum. *Meletium* autem non moror, cum verba eius, ut nunc ex Petreii versione habentur, plane nullius sint auctoritatis, neque pro certo quisquam affirmare possit,

διακόπτουσα, κατέφαγεν τῇ φάρυγγι Par. A. εἰς μικρὰ κόψασα, ἀπὸ τοῦ μιτὸν ἢ ἄτομον, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω· τρόπῳ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον Par. B. πολύσαρκα — εἰς μικρὸν κατακόψασα ἔθαψεν, ἤτοι ἔφαγε — ἤτοι γαστρί Vind. II. ἄσαρκος γὰρ ἡ ὠμοπλάτη κατ᾽ ἐμοῦ — ὡς εἰς τάφον ἐνέβαλε τῇ γαστρὶ αὐτῆς Vind. III. εἰς μικρὰ — κοιλίᾳ ἑαυτῆς Pal. 40.

τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη. 155
ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,
ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λετριναίους γύας

etiam nomen φάρος in eo scriptum esse, usque dum graecum exemplar ex bibliotheca Bodleiana in lucem prodierit. Quae si recte disputata sunt, magnopere vereor, ne, si quis hanc lectionem postliminio quasi in textum reducere conetur, is in primas artis criticae leges graviter peccasse censendus sit.

155. ἐνδατουμένη] Scaliger: *vorax epulata*. Bene; aviditatis enim notio in verbo inest. Schol. ad Soph. Trach. 793., ἐνδατεῖσθαι γὰρ σφοδρῶς ἐσθίειν. Prius enim Pelopis humerum devoraverat Ceres, quam immane Tantali scelus animadvertisset.

156. ἡβήσαντα] Sic Par. ABCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Par. II. Meurs. II. et Sebast. ἡβάσαντα Solus Vind. III. et Editt. Basil. I. II. Commel. Steph. Meurs. I. Potter. utrq. et Reich. — 157. Ναυμέδοντος] Lectionem Λαυμέδοντος, quam Tzetzes ex antiquioribus libris commemorat — τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔχουσιν — in solo Par. A. omnium facile antiquissimo, inveni. De hac Pelopis rapina vid. Boeckh. Explicat. ad Pind. Olymp. I. v. 36—51. Tom. III. p. 108.

158. Ἐρεχθεύς] Vid. Potteri Annot. ad h. l. — Λετριναίους] Hanc emendationem, quam nihil dubitationis habere existimo, confirmant optimi Codd. Par. AL. et Pal. 40. Reliqui in varias lectiones discedunt: λετρυναίους Par. F. λετριναίας Par. H. et Rehd. λατριναίους Neap. I. Vind. II. λαιτριναίους Par. CEJ. Neap. II. Vind. III. IV. Vit. I. et Ciz. λαιτρυναίους Vit. II. λαιτριναίας Par. BDGK. Neap. III. λαιτριναίας (ους) Vit. III. Inter Editt. sola Aldina λετριναίας praebet, verae lectioni proxima; reliquae aut λαιτριναίους habent, ut Basil. I. Steph. Pott. utrq. aut λαιτριναίας ut Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Apud Reichardum operarum negligentia λειτριναίας editum est. — εἰς pro ἐς inter tot Codd. duo solummodo, Par. G. et Vit. III. exhibent; vitiosum autem γυίας maior pars Codd. meorum retinet: Par. ACGH. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. ab Aldina omnes usque ad Reichardum, qui primus hoc vitium sustulit; Sebastianus autem, quae eius erat imprudentia, et praesertim in rebus metricis gravis inscitia, rursus in vitium delapsus est. γύας ubique ubique scribendum esse Porsonus annotavit ad Phoeniss. v. 655.

155. Τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαιτός Par. A. τῆς χειρός — ὠμοπλάτην φαγοῦσα Vind. II. τὸν τῆς χειρός· τὸν τῆς ὠμοπλάτης — τὸ κοινῶς τράγον — φαγοῦσα Vind. III. τὸν τῆς ὠμοπλάτης, ἤτοι νευρῶδες ὀστοῦν — φαγοῦσα Pal. 40. 156. Ἐπειδὴ κατακοπεὶς ἀνέζησε Par. A. γεννηθέντα Par. C. ἤτοι Πέλοπα δεύτερον ζήσαντα Vind. II. τὸν Πέλοπα, δι' ἐγεννήθη μετὰ τὴν ἀφέψησιν — τὸν μέγαν — καὶ τὴν ἀγάπην Vind. III. ἀκμήσαντα Pal. 40. 157. Τοῦ Ποσειδῶνος, οἷον ἁλιμέδοντος — ἥρπασε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν Par. A. τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ βασιλεύοντος τῶν νηῶν· ἥρπασε γὰρ αὐτὸν Vind. II. 158. Ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὴν γῆν τῶν Λετρίννων· Λετρίννα δὲ πόλις Ἤλιδος Par. A. ὁ Ποσειδῶν, ἢ Ζεύς, ἡ εἱμαρμένη Par. C. ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ποσειδῶν — εἰς τὴν Ἤλιδα — πόλιν, τόπους, χωράφια Vind. II. ἔπεμψεν ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ποσειδῶν· παρὰ τὸ ῥέχθω, τὸ κινῶ — χωρίον τῆς Ἤλιδος — χωράφια, τόπους Vind. III. Ζεύς, ἀπὸ τοῦ ῥέχθω, τὸ κινῶ — εἰς τὴν Ἦλιν Pal. 40.

λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν,
τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας, 160

159. λευρὰν — πέτραν] Müllerus in Annotat. ad h. l. frustra, ut videtur, operam in eo consumsit, ut coniecturam suam, πάτραν, aliquatenus saltem doctis hominibus commendaret. At, ut concedamus, quod tamen haud scio an concedi non possit, λευρὰν πάτραν eo, quo voluit Müllerus, sensu dici posse, quis est, qui πάτραν ἀλετρεύειν vel in Lycophrone ferendum existimet? Praeterea magnopere cavendum est, ne, si quae sunt, quae nimis impedita videantur, ea emendando planiora et dilucidiora reddamus, quam quae Lycophroni, mirifico tenebrarum artifici, placuisse credibile sit. Non enim sufficit, ut perspectum habeas, quid quoque in loco poeta sibi voluerit, sive potius quid sibi velle debuerit, sed etiam probe attendendum est ad id, quomodo ea, quae per se plane essent, pro ingenio suo tegere et obscurare ei libuerit. Magna autem licentia poetam nostrum in hac re usum esse, et inter omnes constat, et hic locus luculento sane exemplo demonstrat. Nam cum dicendum esset, Pelopem in Elidem venturum esse, ibique currule certamen cum Oenomao rege initurum; primum, ut Elidis nomen supprimeret, obscuram aliquam tetigit Molpidis fabulam, cuius caede olim Elis e magna calamitate servata dicebatur; neque vero, quod omnino necessarium fuisset, hanc terram Molpidis *patriam* nominavit, sed planum quoddam atque latum saxum commemoravit, quod triturus esset Pelops. Hoc autem verborum sub involucro non dubito quin illud lateat, quod hic, ut maxime necessarium, ab omnibus exspectatur; nempe curriculum illud, quod Oenomaus Hippodamiae procis emetiendum proposuerat, tot ante Pelopem clarissimorum iuvenum interitu illustratum; illa ὀρεινὴ ὁδὸς, quae si fabellis fides habenda est, a Cladeo prope Pisam flumine ad Isthmum Corinthiacum usque per ingentem sane longitudinem porrecta erat; *Diod. Sic.* IV. 73. ὑπεστήσατο δὲ (ὁ Οἰνόμαος) ἱπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσης μέχρι τοῦ κατὰ Κορίνθου Ἰσθμοῦ, πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ποσειδῶνος. *Schol.* Apollon. Rhod. I. 752. προέκειτο δὲ αὐτοῖς (τοῖς μνηστῆρσι) Κλάδεως ποταμὸς ἀφετηρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Iam vero tale curriculum λευρὰν h. e. ὁμαλὴν ὁδὸν dici posse, id nemo credo negabit, qui ad Aeschyleum illud λευρὸν οἶμον (Prom. 394. Well.) et similia respexerit; quod autem h. l. πέτραν, non πλάκα, πέδον aut tale quid positum sit, id sane durissimum est, et Lycophroneum. At ferendum est; aliter enim, quoquo te vertas, illud ἀλετρεύειν non concordabit. Cave enim, ne de statua Molpidis, in stadio aliquo templove posita, cogites, illudque ἀλετρεύειν, fraude aliqua, ut ita dicam, grammatica tibi explicari patiare; talis verborum conglutinatio ne Lycophronis quidem esset; esset hominis dementis. De voce λευρὸς plura afferam infra ad v. 268.

160. Ὀμβρίῳ] ὀμβρίου (ου supra scr.) Par. L. ἀγρίῳ Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. Vulgata optime sese habet. Quod autem Müllerus ad hanc lectionis varietatem Iovem Areum e Natalis Comit. Mytholog. VII. 17, p. 810. commemoravit, in eo non satis accurate versatus est vir doctissimus.

159. Ὁμαλὴν — δραμούμενον, ἡνιοχήσοντα ἢ ἀλήσοντα — ὄνομα κύριον, τοῦ Μόλπιδος τὴν πέτραν Par. A. τὴν λείαν, εὐρεῖαν ἤτοι πλατεῖαν δραμεῖν μέλλοντα, ἢ δραμούμενον Par. B. ὁμαλὴν συντρίψοντα — ἤγουν ἔνθα ὁ μέγας ἀνδριὰς τοῦ Μόλπιδος ἵσταται Par. C. πλατεῖαν ἡνιοχεύσοντα, κυριεύσοντα, δραμούμενον Vind. II. πλατεῖαν, λείαν, εὐρεῖαν δραμούμενον, δραμεῖν μέλλοντα — τοῦ — διὰ τὸ παρακείμενον ἐκεῖ ὄρος — τὸν ἥλιον (leg. τὴν Ἦλιν) Vind. III.

160. Τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὄμβρου Par. A. σφαγέντος — τὸν αὐχμὸν λύσαντι, ὑετίσαντι — τὸ σῶμα Par. C. Μόλπιδος, σφαγιασθέντος χάριν ὑετοῦ

γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,

Nam Iovis Ἀρείου mentio, quam a Natal. Com. factam videmus, non ad Molpidis caedem, qui Iovi Pluvio sese obtulisse fertur, pertinet, sed ad sacrificium illud, quod Oenomaus ante certamen, cum Hippodamiae procis ineundum, ut victoriam consequeretur, Iovi facere solebat. *Pausan.* V. 14, 6. *Τοῦ δὲ Ἡφαίστου τὸν βωμὸν εἰσὶν Ἠλείων οἳ ὀνομάζουσιν Ἀρείου Διός· λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ὡς Οἰνόμαος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου θύοι τῷ Ἀρείῳ Διΐ, ὁπότε τῶν Ἱπποδαμείων μνηστήρων καθίστασθαι μέλλοι τινὶ ἐς ἵππων ἅμιλλαν.* Praeterea frequentissima est vocum ὄμβριος, ὄμβριμος, ὄβριμος in antiquis exemplaribus commutatio; ὀβρίῳ autem, sicubi per errorem scriptum esset, quam facile ob antiquam formam literae β (ϐ) in ἀγρίῳ transire potuerit, id ii norunt, qui iustam harum rerum peritiam sibi compararunt.

161. γαμβροκτόνου Par. G. — ῥαίσοντα] ῥαίσαντα Par. DGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. ῥαίσαντα Par. F. αἴσοντα Par. L. cum glossa ὁρμῶντα. — 162. *Καδμίλου γόνος*] Myrtilus, Mercurii filius, currus regendi minister regis Oenomai. Vid. Pausan. V. 10, 6. VIII. 13, 10. Lycophronis locum tetigit Eustathius ad Iliad. δ'. 390. p. 487, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 9. edit. Lips.) *ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κύριον μόνον ὁ Κάδμος, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίθετον, οὗ παράγωγον ὁ Καδμῖλος παρὰ Λυκόφρονι.* Quae exscripsit Favorinus. De hoc Mercurii nomine nonnulla congesserunt Meursius et Potterus in Annott. ad h. l. quorum prior non debebat de forma *Κασμῖλος*, quam apud Scholiasten Apollon. Rhod. I. 917. e Dionysodoro commemoratam legerat, in Lycophrone reponenda cogitare. Praeterea tota haec res uberiorem requirit disquisitionem, quam quae huius loci possit ac debeat esse.

163. ἤρτυσε] ἤρτησε Par. DK. et Rehd. Haec lectio fortasse Grammaticis debetur, qui cum apud Homerum (Iliad. σ'. 379. Odyss. γ'. 152. adde Callim. Hymn. in Cer. 79.) verbum ἀρτύειν media syllaba brevi invenissent, formam e verbo ἀρτέειν factam metro melius convenire arbitrarentur. De significatione huius verbi vid. Schweigh. Lex. Herodot. p. 101. At locus correctione minime indiget.

— *ἐπίθετον τοῦ Διός* Vind. II. *μερισθέντος, τυθέντος — καὶ τὸ σῶμα* Vind. III. 161. *Τὸν Οἰνόμαον, τὸν ἀνῃρηκότα τοὺς Ἱπποδαμείας μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμβρακτόνοις* Par. A. *καὶ τὸν κτείνοντα τοὺς γαμβροὺς Οἰνόμαον — φονεύσοντα — πενθεροκτόνοις, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα δολίως κτεῖναι τὸν πενθερὸν Οἰνόμαον* Par. C. *ἤτοι τὸν Οἰνόμαον — τὸν Πέλοπα φθείραντα* Vind. II. *ἤγουν τὸν Οἰνόμαον φθεροῦντα — ταῖς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ φθειρούσαις* Vind. III. *μέλλοντα φθεῖραι* Pal. 40. 162. *Βουλεύμασιν ἀκαθάρτοις — Καδμῖλος, ὁ Ἑρμῆς ἐν Τυῤῥηνίᾳ· Ἑρμοῦ δὲ υἱὸς καὶ Μυρτοῦς τῆς Ἀμάζονος ὁ Μυρτῖλος* (sic) Par. A. *Τοῦ Ἑρμοῦ· Βοιωτικῶς· ἤτοι ὁ Μυρτίλος* Par. B. *ἀνοσίοις* Par. C. *ἀκαθάρτοις, ἀδίκοις — ὁ Ἑρμοῦ Μύρτιλος* (sic)· *ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς παρὰ τοῖς Θηβαίοις* Vind. III. *κρυφίοις, δολίοις — ὁ Μυρτίλος* Pal. 40. 163. *Ἐτύρευσε· — τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον* Par. A. *κατεσκεύασε — ἔσχατον, ἤτοι ὁ Μυρτίλος ποτήριον* Vind. II. *κατεσκεύασεν — ἔσχατον ὁ Μυρτίλος ποτήριον, ἤτοι τὸν θάνατον* Vind. III. *πότον* Pal. 40. 164. *Τοὺς ἀπό τινος συμβεβηκότος τιθέντας — ὑπεισῆλθεν τῆς θαλάσσης τοὺς οἴκους* Par. A. *βυθοὺς* Par. C. *ἐκολύμβησε — τοῦ θαλασσίου θεοῦ τοὺς οἴκους* Vind. II. *Μυρτῷον*

πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, 165
ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
καὶ τὴν ὁπλαῖς Ἅρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην.
τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται

165. πανώλεθρον κηλῖδα] Vid. Soph. Electr. 498 sqq. Herm. Eurip. Orest. 989 sqq. Pors. Lycophronis locum videtur respexisse Eustathius, cum Myrtili historia fuse exposita haec subiungeret: ὁ δὲ Πέλοψ ἐφ' ὁμοίοις ἑαυτῷ κηλῖδα δυσδαιμονίας ἐνέτριψεν ἐν οὐ καλοῖς τὸν εὐεργέτην Μυρτίλον ἀμυνάμενος· ἔτι γὰρ ἑαυτοῦ ὢν ὁ Μυρτίλος καὶ εἰδὼς ὡς οὐκ ἐν δίκῃ πίπτει, ἐπαρᾶται, καθά που Οἰνόμαος αὐτῷ, οὕτως αὐτὸς πανωλεθρίαν τῷ γένει τοῦ Πέλοπος (ad Iliad. β'. 104. p. 184, 2. edit. Rom. Tom. I. p. 149, 40. edit. Lips.) — 166. πόδαργον] In Cod. Par. C. ad πόδαργον in margine adscriptum est, γρ. πόδαγρον.

167. τὴν] ταῖς Par. L. Vit. I. et Ciz. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 366. p. 557, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 35, 28. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὡς οἱ πέτεσθαι λεγόμενοι ἵπποι καὶ ἀελλόποδες ἂν εἰκότως ῥηθεῖεν καὶ ποδήνεμοι καὶ ὁπλαῖς ἁρπυίαις ἴσοι κατὰ Λυκόφρονα. — Ἅρπινναν] Meliores libri cum duplici ν. Ἅρπιναν Par. G. Neap. I. III. Vind. IV. et edit. Ald. Ἅρπυναν Pal. 40. Apud Pausan. V. 10, 6. commemorantur quatuor Oenomai equi; Μυρτίλος δὲ, ὃς ἤλαυνε τῷ Οἰνομάῳ τὸ ἅρμα, κάθηται πρὸ τῶν ἵππων· οἱ δέ εἰσιν ἀριθμὸν οἱ ἵπποι τέσσαρες. Schol. Apollon. Rhod. I. 752. αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα, ubi tamen Scholia Parisina Ψύλλα καὶ Ἅρπινα exhibent.

168. αὐθόμαιμον] Hic contra consensum optimorum librorum Codd. nonnulli, Par. EGK. Vit. II. III. et Ms. Canteri, aliam suppeditant lectionem αὐθομαίμον', quam Müllerus statim in textum recipiendam iudicavit. Est sane levissima scripturae mutatio; vereor tamen, ne non necessaria sit. Nam licet negari non possit, adiectiva, cum voce αἷμα composita, fere omnia duplicem formam admittere, ita ut αὔθαιμος et αὐθαίμων, ἄφαιμος et ἀφαίμων, σύναιμος et συναίμων dicatur; de ὅμαιμος autem et ὁμαίμων id diserte tradi a Grammaticis; a *Photio:* ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων, ἀδελφὸς, ἢ συγγενὴς καὶ ὁμογνήσιος· quae iisdem verbis leguntur in Συναγωγ. λέξ. χρησ. p. 317, 2. et apud Suidam; a *Favorino:* ὁμαίμονας, κατὰ τὸν Σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς· eorumque testimo-

γὰρ πέλαγος ὀνομάζεται — σχῆμα χαριεντισμός· εἰσῆλθεν, ἐκολύμβησε Vind. III. ἀπ' αὐτοῦ κληθέντας — ἤτοι Μυρτῷον πέλαγος Pal. 40.

165. Πάμφθαρτον μολυσμὸν ἐπὶ βλάβῃ ἀρήσας (leg. ἀρησάμενος)· παρὰ τὴν θωὴν — τῇ γενεᾷ Par. A. ἀφανισμόν, ἀρὰν — τῶν Πελοπιδῶν δηλαδὴ Par. C. πάμφθαρτον φθορὰν, μίασμα καταράσας (sic)· ἤτοι ὁ Μυρτίλος — τῆς Ἱπποδαμείας Vind. III. κατάραν συρίξας, καταρασάμενος ὁ Μυρτίλος — τοῦ Πέλοπος Vind. III. ἀρασάμενος — τῆς Ἱπποδαμείας ἢ Πέλοπος Pal. 40.

166. Ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχεῖαν, ἢ λευκὴν — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — ἡνιοχῶν Par. A. τὴν ταχυτάτην — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — ἤτοι ὁ Μυρτίλος ἡνιοχῶν Vind. II. ταχεῖαν κατ' ἀντίφρασιν — ὄνομα ἵππου — ἡνιοχῶν Vind. III.

167. Καὶ τὴν τοῖς ποσὶν — ὄνομα ἵππου Οἰνομάου — παραπλησίαν ταῖς τοῦ Βοῤῥᾶ θυγατράσιν Par. A. ποσί· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν — ὄνομα δαιμόνων ταχυτάτων, ἢ ἀνέμων Par. C. ἴσην ποσὶ, δρόμοις — ὄνομα ἵππου — ἀνέμοις Vind. II. ὄνυξι — ὄνομα ἵππου — οὕτως ὀνομάζονται οἱ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι — ἀνέμοις ὁμοίαν Vind. III. δαίμοσι· Ἀελλώ, Ὠκυπέτη, Κελαινώ· λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἁρπακτικὰ Pal. 40.

168. Τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θεάσεται Par. A. τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφόν — θεάσεται ἡ Ἑλένη Vind. II. Δηΐφοβον νυμφίον — αὐτάδελφον, ἤτοι τὸν Δηΐφοβον Ἑλένη θεάσεται Vind. III.

κίρκου καταῤῥακτῆρος, ὃν τε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης 170

nium confirmari ab ipso Lycophrone, apud quem infra v. 337. τῆς ὁμαίμονος legatur, altera autem forma v. 1442. recurrat πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον· hisque accedere formam ὁμαιμονεστέρα apud Sophocl. Antig. v. 482. Herm. ἄνδρας ὁμαίμονας apud Herodotum II. 49. et συνομαίμονα apud Eurip. Iphig. in Taur. 827. Seidl.: haec tamen omnia quid, quaeso, probant, quam posse admitti illam paucorum Codd. lectionem? eam autem non debere admitti meliorum librorum consensus clamat et flagitat. Exemplum eiusdem commutationis formarum ὅμαιμος et ὁμαίμων notavit Porsonus ad Eurip. Orest. 796. Praeterea lectu digna sunt, quae habet *Eustathius* ad Iliad. γ'. 238. p. 410, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 331, 27. edit. Lips.) Ὅρα δὲ, ὅτι Ὁμήρου τοὺς κασιγνήτους ἑρμηνεύσαντος Σοφοκλῆς [τὴν ὅμαιμον διασαφεῖ ἐν τῷ· πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐκεῖνος διὰ τὸ μὴ πάντα ὅμαιμον ἤδη καὶ κασίγνητον εἶναι· ὅμαιμοι γὰρ πολλαχοῦ καὶ οἱ ἁπλῶς καθ' αἷμα καὶ προσγενεῖς, ὡς δηλοῖ καὶ Λυκόφρων, ὁ καὶ αὐθομαίμους τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους εἰπών. Respicit Eustathius his verbis ad Lycophronis versum 222, ubi Prylis, Lesbius vates, qui Graecos rationem Troiae capiendae edocuit, τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτης dicitur.

169. καταῤῥακτῆρος] καταρακτῆρος Par. C. Rehd. et edit. Ald. vitiose. Hoc Deiphobi cum Helena coniugium commemorant Tzetz. in Posthom. v. 600. et Schol. min. ad Iliad. ω'. 251. his verbis: Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. — συγγόνων] De varietate lectionis συγγόνου, in margine edit. Basileensis II. notata, Canterus in Annotat. p. 159. ita dicit: „Alii per luctam intelligunt ipsam Helenam, quae multis luctae bellique causa fuerit; est enim proprie δαΐσφαλτον id, quod in pugna labi aliquem cogit; quae quidem interpretatio non male huic loco conveniet, praesertim si legatur συγγόνου. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit.“ Hanc autem lectionem, valde adhuc dubito utrum coniecturam Canteri dicam, an libri cuiusdam editionisve vitium; in meis certe libris, inque iis, quos Potterus et Sebastianus inspexerunt, ea non comparet; neque editiones quae Canterianam antecesserunt, Aldina et Basileensis prima, eam exhibent; de Parisina autem prima idem non nisi dubitanter affirmare possum, cum sola Paris. II. ex illa, ut videtur, diligenter expressa, mihi ad manus sit. Praeterea, cum in Varietate lectionis edit. Sebastianae adnotatum sit „συγγόνου alii“, hac occasione lectores admonitos velim, eiusmodi annotationibus, quales quavis pagina apud Sebastianum leguntur, ne temerariam fidem habeant; quippe cuius hominis ea fuerit socordia, ut, quicquid eiusmodi a Pottero congestum invenisset, id

169. Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ· ὅντινα τὸν Δηΐφοβον — τῶν συγγόνων Par. A. τοῦ ὀξυτάτου, τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρετικοῦ, ὡς τὴν πόλιν καταῤῥήξαντος διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης Par. B. ἱέρακος, πολεμιστοῦ — ἀδελφῶν Par. C. τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ· ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος — τὸν Δηΐφοβον — ἀπὸ Vind. II. Ἕκτορος ἢ Ἀλεξάνδρου ἀναιρετικοῦ, ἢ ἁρπαγος· πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον — Δηΐφοβον Vind. III. 170. Τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Δηΐφοβος γαμεῖ Ἑλένην Par. A. ἢ τῆς Ἑλένης, καὶ νοεῖται ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἢ τὰ τοῦ πολέμου παλαίσματα, καὶ νοεῖται ἐφ' Ἕκτορος Par. B. πολυστρόφου, ἢ τῆς Ἑλένης Par. C. δεύτερα μετὰ τὸν Ἕκτορα — πολεμικοῦ — τὴν Ἑλένην λέγει Vind. II. τῆς ἐν πολέμῳ σφαλλομένης, ἤγουν τῆς ἑτεροῤῥεποῦς μάχης Vind. III.

λαβόντα κηρύξουσιν. ἐν δὲ δεμνίοις,
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον
εἰδωλοπλάστῳ προςκαταξανεῖ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ᾽ Οἰνώνης φυγάς, 175
μύρμων τὸν ἑξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν,

nullo plane delectu habito, in suam farraginem transfunderet; quot quorumve librorum ea essent, scriptorumne an impressorum, lectiones an typothetarum errores, mirifice securus; ita ut in talibus ne minima quidem fides ei habenda sit. Saepenumero enim accidit, ut, quae quasi aliorum librorum lectiones nobis venditantur, ea, si diligentius inquisiveris, non nisi unius editionis esse, eiusque typographica vitia reperiantur. Quod quidem, ne cui paullo severius iudicatum videatur, infra in Annotationibus ad illam Varietatem multis et luculentis exemplis comprobabo. — 172. ἐξ ὀνείρων] Apte attulit Potterus locum Sophoclis ex Oedip. Tyr. 974 sq. Adde *Eurip.* Alcest. 364 sq.

173. εἰδωλοπλάστῳ] Intelligitur illud Helenae εἴδωλον, quod Paris Troiam advexerat; qua de re docte nuper egit *Welkerus* in Iahnii Annal. Crit. Tom. IX. fasc. III. p. 267—281. πρὸς καταξανεῖ Par. G. Vit. I. et Ciz. — 174. Κυταϊκῆς] Medeae. Errarunt, qui de Iphigenia Achilli desponsata h. l. cogitarent. Cf. *Eustath.* ad Odyss. δ'. 228. p. 1493, 49. edit. Rom. (Tom. I. p. 161, 35. edit. Lips.) Vid. Apollon. Rhod. IV. 811—815. ibiq. Schol. ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκεν, μεθ᾽ ὃν Σιμωνίδης. — 175. ξενοβάκχης Vind. III. et sola edit. Basil. I. vitiose.

176. ἑξάπεζον] ἑξάποδον Par. E. glossa in textum illata. Lycophronis locum affert *Eustath.* ad Iliad. α'. 180. p. 76, 44. edit. Rom. (Tom. II.

171. Λαβόντα ὀνομάσουσιν — ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν Par. A. ἀνυμνήσουσι — κοίταις Par. C. ὀνομάσουσιν, ἀναγορεύσουσιν — ἐν στρώμασιν Vind. II. εὐφημήσουσιν — καὶ ἐν τοῖς στρώμασιν Vind. III. 172. Τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἐστραμμένον Par. A. κινούμενον, τεταραγμένον Par. C. τὸν Ἀχιλλέα· κατ᾽ ὄναρ γάρ φασι συμμιγῆναι αὐτῇ — ἐξοιστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα Vind. II. ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα βεβακχευμένον ὑπ᾽ ἐκείνης Vind. III. βιαζόμενον Pal. 40. 173. Εἰδωλοπλάττοντι κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρεθίσει σώματι, μέλει Par. A. φανταστικῷ Par. B. φανταστῷ Par. C. διεγερεῖ, ἐρεθίσει σώματι Vind. II. ἐν τῷ — σὺν τοῖς ἄλλοις δαμάσει ἡ Ἑλένη, σώματι αὐτῆς Vind. III. φαντασιώδει — ταλαίπωρον ποιήσει ἡ Ἑλένη Pal. 40. 174. Τὸν Ἀχιλλέα· μετὰ γὰρ θάνατον μυθεύονται ὅτι ἠγάγετο Μήδειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων νήσοις εἰς γυναῖκα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· ἀπὸ Κυταίας πόληος Κολχίδος (in marg. Σκυθικῆς) Par. A. συγκαθεύδοντα Par. C. ἐν μακάρων νήσοις Ἀχιλλεὺς Μήδειαν ἔγημε ἀποθανοῦσαν — τὸν μνηστῆρα (ab alia manu: καὶ τὸν μέλλοντα νυμφευθῆναι) Vind. III. ἐν Ἅιδῃ λαβεῖν μέλλοντα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· Κύταια πόλις Κολχίδος Pal. 40.

175. Τῆς Μηδείας, τῆς ἐπιμανείσης τῷ Ἰάσονι — Οἰνώνη ἐκαλεῖτο ἡ Αἴγινα, ἀφ᾽ ἧς ἔφυγεν ὁ Πηλεὺς φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον Par. A. ἀπὸ τῆς Αἰγίνης τῆς νήσου φυγὼν ὁ Πηλεὺς διὰ τὸν φόνον τοῦ Φώκου Par. C. τῆς εἰς ξένους ἐξοιστρησάσης, τῆς φονευσάσης τοὺς ξένους, τῆς Μηδείας — ὅντινα — πόλις ἡ νῆσος — ὁ Πηλεὺς Vind. II. καὶ τῆς ἀγκιστρουμένης τῷ πόθῳ τοῦ ξένου, τοῦ Ἀχιλλέως Vind. III. τῆς ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βακχευθείσης, μανείσης — Αἰγίνης Pal. 40. 176. Μυρμήκων· ὅτι ἓξ πόδας ἔχουσιν οἱ μύρμηκες — εἰς ἄνδρας μεταβαλὼν ὄχλον Par. A. ἤγουν ὁ στρατεύσας

Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,
ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδουμένων,
μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.
χὼ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον, 180
σφῆκας δαφοινοὺς χηραμῶν ἀνειρύσας,

p. 65, 21. edit. Lips.) et iterum huius loci meminit ad Iliad. β'. 684. p. 320, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 260, 6. edit. Lips.) — 178. ἀφ' ἑπτὰ] ἀμφ' ἑπτά Par. A. ἐφ' ἑπτά Ciz. et Vit. I. in Scholiis. — φεψάλῳ] *Eustath.* ad Odyss. π'. 288. p. 1802, 63. edit. Rom. (Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.) φέψαλοι, φασί, καὶ φεψάλυγες, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι, σπινθῆρες ἀναφερόμενοι ἐκ τῶν καιομένων ξύλων, οἷς οὐκ ἂν εἴη μὴ καὶ καπνὸν συναναφέρεσθαι· οὐ πάρεργον δ' ἐνταῦθα εἰπεῖν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φέβω φέψω εἴη ἂν ὁ φέψαλος, οὗ δηλαδὴ φέβεταί τις τὸ ἅλμα, ἤγουν φεύγει. Cf. Interpp. ad Hesych. s. v. φεψάλυξ. De hac fabula vid. Schol. ad Iliad. π'. 36. Apollod. III. 13, 5. Praeterea valde memorabilis est narratio de hoc nefario Thetidis experimento, quam ex Aegimio, poemate cyclico, refert Schol. Apollon. Rhod. IV. 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοί εἰσιν· ἑτέρους (leg. καθ' ἑτέρους) δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. — 180. παλιμπόρευτον] παλιμπόρευτος Par. A. Paraphrastes Vaticanus, παλίνοστος καὶ ὑποστραφείς. — 181. χηραμῶν] Ita Codd. mei omnes; ex Editt. autem tantummodo Basileensis I. et Stephaniana; reliquae omnes perperam χηράμων, quod vitium ex Aldina in Basil. II. venit, et reliquas deinceps omnes occupavit. Etym. M. v. Πρίαμος p. 688, 17. τὰ διὰ τοῦ αμος ὀνόματα, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσαμος· εἰ δὲ μή, ὀξύνεται, ὡς φωριαμός, χηραμός. χειραμὸς quod Etym. M. p. 810, 25. et Favorinus s. v. e Lycophrone afferunt, Grammaticorum inventum videtur, probabilem huius vocis etymologiam quaerentium. Habet enim Etymologus haec: χειραμὸς σημαίνει τὴν κατάδυσιν παρὰ Λυκόφρονι· οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χειὰ γέγονε. Schol. ad Nicandr. Theriac. 55. χηραμὰ (edit. Ald. in textu χείρα-

καὶ ἀνδροποιήσας τὸν στρατὸν γεγονότα ἀπὸ τῶν μυρμήκων τῶν ἑξαπόδων Par. C. μυρμήκων — τὸν ἑξάπουν — ἀνδρεῖον ποιήσας κυρίως Vind. II. εἰς ἄνδρας μεταβάλλων Vind. III. 177. Θεσσαλικὸν γίγαντα· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἀντὶ τοῦ γεννᾷ — ὁ πατὴρ Par. A. πυρίπνουν Par. C. τὸν Θεσσαλικόν — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — ἀντὶ τοῦ γεννᾷ· Ἀττικῶς· ὁ Πηλεύς Vind. II. διὰ τὸ φοβερόν — γεννᾷ — ὁ Αἰακός Vind. III. τὸν ἀπὸ Φαρσαλίας, μέρους Πελασγίας — Ἀχιλλέα γεννᾷ Pal. 40. 178. Λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἑπτὰ παῖδας ἄῤῥενας ἐκ Πηλέως ἐσχηκέναι — σποδιᾷ, σπινθῆρι, ἄνθρακι καιομένων· τοὺς γὰρ ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν Par. A. πυρκαϊᾷ φλεγομένων Vind. II. πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει ψαύειν καὶ προσεγγίζειν τις· — σποδιὰ γενομένων Vind. III.

179. Μόνον τὸν Ἀχιλλέα — τὴν καίουσαν ἐκφυγόντα τὴν καῦσιν Par. A. κατακαίουσαν Par. C. Ἰωνικῶς — τὸν Ἀχιλλέα ἐκφυγόντα — πυρκαϊάν, καῦσιν Vind. II. μόνον — πυρκαϊὰν — καὶ φυγόντα καῦσιν, καὶ ἀλλαχοῦ σταχτὴν Vind. III. 180. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὀπισθόρμητος, παλίνοστος, ἐπανελθὼν, ὑποστραφεὶς Par. A. πορεύσεται Par. C. ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἢ ὁ κοῦρος — παραγενήσεται Vind. II. εἰς τὴν Τροίαν Pal. 40. 181. Τοὺς Ἕλληνας λέγει — φωλεῶν, καταδύσεων — ἑλκύσας Par. A. λίαν φονικούς — ταράξας, ἑλκύσας κατὰ τῆς Τροίας Par. C. τοὺς Ἕλληνας φοινικοὺς (leg. φονικούς), ἄγαν φονέας — ἀπὸ τῶν

ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
οἱ δ᾽ αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόριν,

μα) τὰ κοιλώματα, παρὰ τὸ χεῖσθαι καὶ χωρεῖν ἐν αὐτοῖς. et ad v. 149. χειραμὰ τὰς καταδύσεις. Melius autem Favorinus sub. v. χηραμῶν· χῶ τὸ χωρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ χηραμὸς ὁ φωλεὸς καὶ κατάδυσις· et statim pergit: χηραμός, κατάδυσις, ἡ κοίλη πέτρα, καθὰ ὁ ποιητὴς ἐξηγεῖται· καὶ μέχρι δὲ ἄρτι πολλοὶ τῶν Ἑλλαδικῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ Πελοπόννησον, χηραμοὺς τὰς παρὰ θάλασσαν ῥαγάδας πέτρας φασὶ, κατά τινα παραφθοράν.

183. προγεννήτειραν οὐλαμ.] Iphigeniam, genitricem eius, cui a bello cognomen est, i. e. Neoptolemi. Hanc fabulosam Neoptolemi originem etiam in Cyclicis carminibus, quae poeta noster fere ubique sequutus esse videtur, tractatam fuisse, vix est quod dubitemus, licet certus ei locus assignari non possit. Ex Iliade enim parvâ Procli Excerpta nihil tale commemorant, e Cyprio carmine vero plane contrarium. Adde Pausan. X. 25, 4. τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύῤῥον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἔτι νέος ὢν πολεμεῖν ἤρξατο. Ex eodem fonte, quo Lycophron, hauserat fortasse etiam Duris Samius, quem affert Schol. min. ad Iliad. τ΄. 326. p. 526, b. 47. edit. Bekk. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὠνόμασται, ὅτι νέος ὢν ἐπολέμησεν· ἔστι δὲ, ὥς τινες, ἐξ Ἰφιγενείας· φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι κλαπεῖσα εἰς Σκῦρον ἐξετέθη ὑπ᾽ αὐτοῦ. — οὐλαμωνύμου] Par. D. glossa interlin.: τοῦ δυσωνύμου. οὐλαδμωνύμου Par. L. et Ciz. (in quo tamen δ. expunctum est) οὐλαμωνύμου (δ superscr.) Par. C. et Vit. I. Müllerus, et quem magis etiam miror, Reinesius hanc lectionem οὐλαδωνύμου non plane contemnendam iudicarunt. At perinepta est, et vix refutatione digna.

184. Χερνίψουσι] χερνίψαντες Par. A. et Vat. 1307. duo antiquissimi Codices, quibuscum, ut fere semper, consentit Paraphrasis Vaticana, σφαγιάσαντες exhibens. Memorabilis sane lectionis varietas, licet vix ferenda, nisi statueris, Lycophronem, quo impeditior esset sensus, consulto orationis filum abrupisse. — πόριν] Ex Codd. quos equidem inspexi, solus Vat. 1307. hanc vocem recte cum simplici ρ scriptam exhibet; cui sine dubio accederet Par. A. nisi librarius casu nescio quo hanc vocem h. l. prorsus omisisset. De eo autem, quod daturus fuisset, dubitare non sinunt duo reliqui loci, in quibus haec vox apud Lycophronem legitur, v. 496. et 1298. ubi idem librarius recte πόρις

καταδύσεων ἑλκύσας, κινήσας Vind. II. 182. Ὥςπερ νεώτερος τὸ οἴκημα· καὶ γὰρ ὑπὸ καπνῶν ταράσσονται αἱ σφῆκες Par. A. νέος, ἄφρων, μωρός — οἴκημα τῶν σφηκῶν ταράξας, ὀχλήσας, ἀγριώσας, ἤγουν ταραχῇ Par. C. τοῦ δυσωνύμου Par. D. καθὰ νέος — λείπει τῶν μελισσῶν· κυρίως τὸν φωλεόν· καὶ γὰρ τῷ καπνῷ αἱ σφῆκες ταράσσονται Vind. II. καὶ καθὰ ἀνέλκει σφῆκας νέος Vind. III. 183. Τὴν Ἰφιγένειαν, ἥτις λέγεται γεννῆσαι τὸν Πύῤῥον· καὶ γὰρ κατά τινας ὁ Πύῤῥος ἐκ ταύτης — τοῦ Νεοπτολέμου Par. A. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήσασαν, ἢ τὴν πρόγονον Ἀλεξάνδρου — Νεοπτόλεμος, ἢ νέος ἐν πολέμῳ· οὐλαμὸς ὁ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ ὄλλειν (sic) καὶ ἀμᾷν καὶ θερίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὅλους ἀμᾷν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλὰς καὶ τραύματα ποιεῖν· ἢ κριθωνύμου· οὐλὴ γὰρ ἡ κριθή· κριθῇ γὰρ ἀνετράφη παρὰ τῶν ποιμνίων Par. C. Οἱ Ἕλληνες — πρὸ θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν — τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πολέμου, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου Vind. III. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννήτριαν Pal. 40. 184. Ἀνέμοις — νῦν σφαγιάσαντες (sic) οἱ ὠμοβόροι, οἱ ὠμὰ τὰ κρέα ἐσθίοντες Par. A. πόρτιν Par. C. σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι, ἤτοι οἱ Ἕλληνες, τὴν δάμαλιν Ἰφιγένειαν Vind.

τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχὼ, 185
ἣν ὁ ξύνευνος Σαλμυδησσίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,
δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον,

scripsit. Proxime accedunt Par. EG. dubitanter, utrum praeferendum sit, πόριν exhibentes. πόῤῥιν autem reliqui libri omnes, qui post Tzetzae aetatem scripti sunt; Par. BCDFHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. reliqui duo, Par. K. et Vind. III., peius etiam πόρτιν exhibent. Videtur autem Tzetzes, quae eius erat rei metricae inscitia, aut ipse lectionem mutasse, aut dum imprudentius ea de re in Commentario suo pronuntiasset, aliis auctor exstitisse, ut locum corrumperent. Dicit enim haec: τὸ δὲ πόῤῥιν διὰ δύο ῥῥ δεῖ γράφειν· πόρτις γὰρ ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ῥ πόῤῥις. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, τοιαῦτα ποιεῖ. καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ῥῥ ἄπταιστός ἐστιν ὁ στίχος· τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστι πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ῥῥ καὶ τοῦτό ἐστιν. Praeterea editiones quae e libris Mss. profluxerunt, Aldina et Basileensis I. (et Steph). πόῤῥιν retinent; reliquae omnes, Canteri iudicium sequutae, alterum ῥ eiecerunt, usque dum editor Romanus, homo nullius iudicii, locum immani vitio denuo inquinaret. — 186. Σαλμυδησσίας] duplici σ Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Σαλμυδισσίας Par. A. Σαλμυδησίας Parisini reliqui, Vind. II. III. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae deinceps omnes. De varia nominis Σαλμυδησσὸς scriptura vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et ad Polluc. IX. §. 33. Tzschuck. ad Pomp. Mel. II. 2, 5. et Blomf. ad Aesch. Prom. 751. Plura dabimus infra ad v. 1286. — 187. ματεύων (σι) Par. J. — καρατόμον] De accentu vid. Etym. M. p. 215, 16. καράτομον Par. AH. καρατόμου Par. L. — 188. δαρόν] δηρόν Par. K. De hoc et similibus Tragicorum Dorismis disputarunt Porsonus ad Orest. v. 26. et Lobeckius ad Phrynich. p. 428. — φαληριῶσαν σπίλον] Intelligitur insula Leuce, in Ponto Euxino Istri ostiis obiecta, satis illa

II. ἀνέμοις, ἤγουν ἕνεκεν τῶν ἀνέμων θυσιάσουσι — ἀπηνεῖς δάμαλιν, γεννήτριαν, τὴν Ἰφιγένειαν Vind. III.
185. Τοῦ ἀπὸ τῆς Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον — τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην Par. A. τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ νήσῳ ἀνατραφέντος ἢ καὶ γεννηθέντος — τὴν ἀρτίως καὶ νεωστὶ γεννήσασαν τὸν Νεοπτόλεμον Par. B. τοῦ ἀνατραφέντος ἐν τῇ Σκύρῳ τῇ νήσῳ Par. C. τοῦ Νεοπτολέμου· ἀντὶ τοῦ Σκύρου — ἐγκύμονα, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, μητέρα, λελοχευμένην Vind. II. τὸν Νεοπτόλεμον — Σκῦρος νῆσος — τὴν ἐγγάστριον ἔχουσαν ἐκεῖνον Vind. III.
186. Ἥντινα Ἰφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεύς — τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησὸς γὰρ κόλπος τῆς Σκυθίας Par. A. Θρακικῆς· ἀπὸ ποταμοῦ Σαλμυδισσοῦ (sic) ἐκεῖσε ῥέοντος Pal. 40. 187. Ἔσω ζητῶν τῆς Ἑλλάδος· ἢ τὴν καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον Par. A. τὴν ὑφ' Ἑλλήνων μέλλουσαν καρατομηθῆναι, ἢ τὴν καρατομοῦσαν καὶ ἀναιροῦσαν τοὺς Ἕλληνας ἐν Σκυθίᾳ Par. B. ζητῶν, γυρεύων — τῶν παραγενομένων ἐν Σκυθίᾳ Ἑλλήνων· ἢ τὴν καρατομηθῆναι μέλλουσαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων Par. C. ἔσωθεν — ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. ἔσω τοῦ Εὐξείνου πόντου — ψηλαφῶν, ζητῶν· λέγω δὴ τὴν τῶν Ἑλλήνων φονεύτριαν, καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. III.
188. Ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκήν· ἔστι δὲ νῆσος· ἀπὸ πολλῶν πελαργῶν — οἰκήσει τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ Par. A. Σπιλάς· ὄνομα νήσου ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ Par. C. ἐπὶ πολὺν χρόνον —

Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
ποθῶν δάμαρτα, τήν ποτ᾽ ἐν σφαγαῖς κεμὰς 190

Achillis, cui sacra erat, cultu nobilitata. Exstat ea de re locus classicus apud Pausan. III. 19, 11. *ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἴστρου τὰς ἐκβολὰς, Ἀχιλλέως ἱερά· ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκὴ, περίπλους δὲ αὐτῇ σταδίων εἴκοσι, δασεῖα δὲ ὕλῃ πᾶσα καὶ πλήρης ζώων ἀγρίων καὶ ἡμέρων, καὶ ναὸς Ἀχιλλέως καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῇ.* Pind. Nem. IV. 48—50. *Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν· ἐν δ᾽ Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλλεὺς νᾶσον.* Cf. Boeckh. Explicat. Tom. III. p. 385. Dionys. Perieg. v. 541 — 546. ibiq. *Eustath.* et Bernh. p. 673 sq. *Hesych.* s. v. *Ἀχίλλειον πλάκα* et Interpp. et *Eustath.* ad Odyss. λ΄. 538. p. 1696, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 430, 40. edit. Lips.) Hi vero omnes de cultu Achillis, quem post mortem in insula illa habuerit, tradiderunt; quod autem h. l. legimus, Achillem iam ante Troiae excidium desiderio Iphigeniae *per quinque annos* in insula Leuce commoratum esse, id unde hauserit Lycophron, praesertim cum Cyclica carmina interierint, certa nunc coniectura assequi non licet; Procli enim Excerpta nihil tale diserte commemorant. Tangit eandem fabulam Schol. Pind. Nem. IV. 79. *αὕτη (ἡ Λευκὴ ἀκτή) καλεῖται καὶ Ἀχιλλέως δρόμος, ἐπειδὴ μνηστευομένου τοῦ Ἀχιλλέως τὴν Ἰφιγένειαν ἀχθεῖσάν τε διὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν εἰς Αὐλίδα γενομένης ἀπλοίας τοῖς Ἕλλησιν εἰς Ἴλιον ἠθέλησαν σφαγιάσαι ὑπὲρ εὐπλοίας, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος αὐτὴν ἁρπασάσης, καὶ ἐπὶ Ταύρους τῆς Σκυθίας τόπον ἀγαγούσης, ἐπεδίωκεν ἐρῶν ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ συνηκολούθησε μέχρι ταύτης τῆς νήσου τῆς λεγομένης Λευκῆς.*

189. *Κέλτρου*] Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Paraphrasis Vaticana; ex Editt. autem Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — *Κέλτου* Par. H. (superaddito tamen ρ) Neap. III. Vind. III. et Editt. Basil. I. Stephan. et Pott. utrq. Lectionem *Λέκτρου* Par. B. in Scholiis commemorat. Poetam h. l. Istrum fluvium, cuius ostiis obiecta sit insula Leuce, intellexisse, et res ipsa docet, et veterum testimonia satis comprobant. Vid. *Pausan.* l. l. *Dionys. Perieg.* v. 542, qui tamen Istri loco Borysthenem nominat; *Arrian.* Peripl. Pont. Euxin. p. 132. Hunc fluvium e *Celticis* montibus ortum, per *lacum Celticum* (inde h. l. *λιμναῖα ποτά*) transire, et duobus deinde brachiis diffusum, ad Pontum Euxinum pariter atque ad mare Celticum properare docet *Timagetus* apud Schol. Apollon. Rhod. IV. 259. *Τιμάγητος δὲ ἐν α΄ περὶ λιμένων τὸν Ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὀρῶν, εἶτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰςβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν.* Adde *Schol.* ad IV. v. 284. 306. 321. Herodt. II. 33. IV. 49. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 298. p. 143, 17 sqq. edit. Bernh. Ergo Ister iure potest *Κελτικὸς* nominari. Num autem,

εἰς τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν διὰ τὸ πλῆθος Εὐξείνου τῶν κυμάτων λευκαινομένην, κατοικήσει· καλοῦσι Σπιλάδα νῆσον τὴν ἐν Ἴστρῳ τῷ ποταμῷ, ἢ ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης λευκὴν, ἢ ἐκ τῶν πτηνῶν Vind. III. 189. *Ὄνομα λίμνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἴστρος ἐκδίδωσι — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥευμάτων* Par. A. *ἔν τισι βιβλίοις Λέκτρου· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰςβάλλοντος περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον — λιμνικῶν ὑδάτων* Par. B. *ὄνομα λίμνης, ἐξ ἧς ὁ Ἴστρος ποταμός — χύσεσι ῥευμάτων* Vind. II. *ἡ νῆσός ἐστι πρὸς τὰς ἐκχύσεις τῶν ὑδάτων — ἐκχύσεσι τῶν ὑδάτων* Vind. III.

190. *Ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφιγένειαν, ἥντινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς ἡ ἔλαφος* Par. A. *ἐν θυσίαις, ὅτε ἔμελλον θυσιάζειν αὐτὴν* Par. C. *ζητῶν γυναῖκα Ἰφιγένειαν — ὁ ἔλαφος* Vind. II.

λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκρύσεται.
βαθὺς δ᾽ ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
ἔρημος ἐν κρόκῃσι νυμφίου δρόμος,

cum hoc ita sese habeat, aut *Κέλτου*, quod Canterus et Scaliger in versione posuerunt, aut *Ἴστρου*, quod Muellero placuit, reponendum censeamus? Minime vero. Hic enim locus, si quid video, ad eos pertinet, in quibus cautio adhibenda est, ne emendando, quae perversa videntur, ipsius poetae, non librariorum errores corrigamus, et Lycophronem, ut ita dicam, ex ipso Lycophrone eiiciamus. Cogitavit is quidem *Κελτικὸν Ἴστρον*, sed quo insolentius et magis obscurum id esset, quod diceret, alludens ad nomen *Ἴστρος*, hunc fluvium *Κέλτρον* appellare ausus est. At hoc, inquies, plane inauditum est atque intolerabile. Anne hoc etiam Lycophroni ita visum esse existimas, quem scis ex iis lusibus, qui transponendis literis syllabisve fiunt, aliquam apud aequales suos gloriolam nactum esse? Cuius nova vocabula procudendi audaciam quaevis fere pagina tibi commonstrat? Qui, ut reliqua praeteream, praesertim in nominibus propriis, syllabas addendo, demendo, commutando, nihil non sibi licitum esse putavit, ita ut *Ἶφις* pro *Ἰφιγένεια* (v. 324.), *Τρύχατα* pro *Τρύχαι* (v. 374.), *Χερσαῖος* pro *Χεῤῥόνησος* (v. 534.), *Γλαύκων* pro *Γλαῦκος* (v. 811.), *Περσεὺς* pro *Πέρσης* (v. 1175.), *Ἄστερος* pro *Ἀστέριος* (v. 1301.) *μετασχηματικῶς* dicere non dubitaret? At haec, obiicies, aliqua saltem ratione ferenda sunt; illud autem novum quiddam, et ultra modum audacter procusum. Esto; modo id mihi concedas, esse posse quidquam in quavis re, etiam in tali poetarum licentia, quod cum nimium sit et certos fines transgrediatur, in iustam reprehensionem incurrat; quale quidem si hoc quoque in loco commissum esse tibi persuasero, quominus de tali hominis licentia severe pronunties, nullus impediam. Lectionem enim, quam verissimam existimo, tueri volo, non poetam. — *ἐκβολαῖς* Par. J. et Vat. 1307. vitiose. — 191. *ἐκρύσεται*] *ἐκ ῥύσεται* Par. FGH. Vit. III. Pal. 40. et editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

193. *νυμφίου δρόμος*] *Dionys.* Perieg. v. 306. *Ταῦροι θ᾽ οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν, στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε.* *Eustath.* ad h. l. p. 146, 13 sqq. edit. Bernh. *ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναίουσιν, αὐλών τίς ἐστι στενὸς ὁμοῦ καὶ δολιχὸς, καὶ κατὰ τὸν Γεωγράφον* (Strab. VII. 19.) *χεῤῥόνησος ἀλιτενὴς, οἷόν τις ταινία, ἤτοι φασκία, μῆκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἕω, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀχιλλεὺς περιῆλθε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς Σκυθίαν, ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Ἄρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεὺς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Λυκόφρονι, ἀφῆκε τῷ τόπῳ τὴν τοῦ αὐτοῦ κλῆσιν.* Cf. *Eurip.* Iphig. in Taur. 436. Seidl. *Plin.*

191. *Τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προτείνασα τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει* Par. A. *ὑποθεῖσα, δοῦσα — ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν, ἀπὸ τῶν σφαγῶν σώσει, ἐλευθερώσει* Par. C. *αὐτῆς — ἐκ τῶν ξίφων — λυτρώσεται* Vind. III. 192. *Βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λιμένος, ἢ αἰγιαλὸς μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας, Ἀχίλλειος λεχθήσεται* Par. A. *μέγας — ἐντὸς τῆς μεγάλης Σκυθίας — τοῦ αἰγιαλοῦ, ἤγουν ἄνωθεν τῆς Μαιώτιδος λίμνης* Par. C. *ἀντὶ τοῦ πολὺς — ἐντὸς Σκυθίας — τοῦ αἰγιαλοῦ· φημισθήσεται* Vind. II. *πολὺς — αἰγιαλοῦ τῆς Σαλμυδησίας, ἤγουν Εὐξείνου πόντου* Vind. III.

193. *Ἠρημωμένος — τοῖς αἰγιαλοῖς — ὁ Ἀχίλλειος δρόμος* Par. A. *εὔκερος* (leg. *εὔκαιρος*) *μάταιος, διὰ τὸ ἔχειν ὄνομα μόνον εὔκερον* (*εὔκαιρον*) Par. C. *ἠρημωμένος — ψάμμοις, αἰγιαλοῖς — τοῦ Ἀχιλλέως· λέγει δὲ τὸν Ἀχίλλειον δρόμον* Vind. II. *διὰ τὸ μάτην δραμεῖν* Vind. III.

στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην 195
γραῖαν, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Ἅιδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν

Hist. Nat. IV. 26. *Pomp. Mel.* II. 1, 6. Alii hunc locum etiam in littore Bithyniae quaesiverunt, vid. *Schol.* ad *Apollon. Rhod.* II. 658. Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ, τὰς εὐρείας ἠϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον. Praeterea scripsi ἐν κρόκῃσι ex optima lectione Cod. Vat. 1307. qui hanc vocem cum iota adscripto ita exhibet: κρόκηισι, ex quo Sebastianus, quae eius erat harum rerum imperitia, variam lectionem κρόκνισι effinxit. Vid. supr. v. 107. — 196. σφαγείων] Sic Par. AFJ. Vat. 1307. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reichard. σφαγίων Par. BCDEGHKL. Neap. I. II. III. Vind. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Non opus erat longa Muelleri adnotatione, cum, utra lectio praeferenda sit, metrum doceat. Notanda autem erat manifesta Euripidis imitatio, apud quem eadem verba similiter coniuncta leguntur in Iphig. in Taur. v. 324. Seidl. ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι.

197. παμφλάζοντος Par. L. τε ἐπαφλάζοντος Vind. II.

198. κρητῆρος Par. J. — μέλαινα] horrenda, crudelis; intelligo Iphigeniam. Similiter infra v. 325. μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος. Potterus, qui a Scholiastis sibi persuaderi passus est, Proserpinam h. l. intelligi, Μέλαινα litera maiuscula edidit, quem sequutus est Sebastianus. — ποιφύξει] *Eustath.* ad Iliad. α'. 600. p. 160, 31 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 131, 18. edit. Lips.) ὅτι τὸ πονεῖσθαι κατὰ συνέσεως ποιπνύειν ἡ ποίησις λέγει· ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονύω, ὡς ἀλῶ ἀλύω, κινῶ κινύω· καὶ ἐν συγκοπῇ πνύω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποπνύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ ποιπνύω· ὁμοίου δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ ποιφύσσω ἤγουν φυσῶ παρὰ Λυκόφρονι. Idem ad Iliad. β'. 450. p. 253, 3. edit. Rom. (Tom. I. p. 204, 29. edit. Lips.) γίνεται ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνω,

194. Στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ ματαίαν πορείαν Par. A. πενθοῦντος, θρηνοῦντος, τοῦ Ἀχιλλέως δηλαδή — ναυλοχίας, ἐκστρατείας Par. C. ἤγουν τὴν ἀποτυχίαν, ματαίαν τὴν τοῦ πλοίου πόρευσιν Vind. III. κακοπαθείας — ὁδόν Pal. 40.

195. Καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — μεταμορφωθεῖσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος εἰς γραῦν· ἢ γραῖαν σφαγείων, ἐν σφαγαῖς γηράσασαν Par. A. καὶ ἀφανῆ, ἀόρατον γεγονυῖαν, ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος μεταβληθεῖσαν Par. C. ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — κατὰ τό — μεταποιηθεῖσαν Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἀφανῆ γενομένην, ἤγουν τὸ πρόσωπον — μετηλλαγμένην Vind. III. ἀλλοιωθεῖσαν Pal. 40.

196. Τὴν γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις· ἢ τὴν μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ Ἑλλήνων — τῶν σφαγίων καὶ τῶν χερνίβων πλησίον Par. A. εἰς — ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένοντος, ἢ τὴν Ἰφιγένειαν τὴν οὖσαν πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, ἢ ὁ Ἀχιλλεὺς πέλας ὤν, ἔνθα τὰ σφάγια καὶ τὰς θυσίας ἐποίει ἡ Ἰφιγένεια, ἀναιροῦσα τοὺς Ἕλληνας Par. C. τὴν Ἰφιγένειαν — θυσιαστηρίων Vind. II. τῶν ἐπ' ἀκτῇ θυσιῶν — σφαγιαστηρίων· θυσιῶν ἐκ παραλλήλης θυτηρίων — ἐκείνη οὖσα Vind. III.

197. Καὶ τοῦ παφλάζοντος Ἅιδου πλησίον ἐκ τῶν βυθῶν τῇ φλογί· κρατῆρα δὲ Ἅιδου λέγει τὸν λέβητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι τοὺς ξένους Par. A. ἤγουν τοῦ θανατοποιοῦ — κάτωθεν τῆς φλογὸς οὔσης δηλαδή Par. C. βράζοντος — διὰ τῆς Vind. III.

198. Τοῦ κρατῆρος Ἅιδου πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ· λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάττεσθαι· ὅντινα κρατῆρα ἡ Περσεφόνη ἕψει — νεκρῶν Par. A. ἡ Περσεφόνη φυσήσει, πληρώσει ἀνθρώπων Vind. II.

σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.
Χὠ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην, 200
εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,

φάσσω, καὶ ἐν ἀναδιπλασιασμῷ φαφάσσω, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῑ παιφάσσω· οὕτω σκευωρεῖται καὶ τὸ ποιφύσσειν ἀντὶ τοῦ φυσᾶν. De hoc verbo Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. *Blomfield.* ad Aeschyl. Sept. 286. et *Meineck.* ad Euphor. fragm. p. 156. — φθιτῷ Par. A. ῡ et ῑ in antiquis exemplaribus, ubi ῑ adscribi solet, saepissime permutantur.

202. προμάντιος] Haec forma in Lycophrone praeferenda. Tuentur eam Par. ABCFL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae omnes, excepta Sebast. προμάντεως Par. DEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et edit. Sebast. — Κρόνου] Ad aram Saturni. Haeserunt Interpretes, cum illud Homericum (Iliad. β'. 309.) τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε, de Iove intelligendum esse viderent. At Lycophron fortasse in Cypriis carminibus, quorum imitatio etiam ex iis, quae statim de Graecorum expeditione in Mysiam atque de Telepho leguntur, manifesta est, hanc rem aliter quam apud Homerum narratam invenerat. Addam locum ex Procli Excerptis: Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι· καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς. Ἔπειτα (Hic incipere quintum Cypriorum librum indicat litera ε apposita in Cod. Neap. in Bibl. Francisci Tacconi) ἀναχθέντες Τευθρανίᾳ προςίσχουσι καὶ ταύτην, ὡς Ἴλιον, ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθεῖ· (sic Cod. Franc. Tacc.) Θέρσανδρον τὸν Πολυνείκους κτείνει, καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται.

203. κρεανόμου] κρεωνόμου Par. J. κρεανόμον Vit. I. Mire h. l. se torsit Muellerus, cum posset in optima Canteri annotatione acquiescere: „Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendae Troiae tempus per osten-

λέβητος — ὅντινα κρατῆρα ἡ Περσεφόνη, ἢ ἡ Ἰφιγένεια, φυσήσει ἀνθρώπων Vind. III. ἡ Ἰφιγένεια — θνητῶν Pal. 40. 199. Τὰς σάρκας ἐς λέβητα βάλλουσα — τῇ μαγειρίᾳ, τῇ ξενοκτονίᾳ Par. A. βράζουσα Par. C. ἑψῶσα (sic) λέβητι, καίουσα — μαγειρικῇ τέχνῃ, ξενοκτονίᾳ Vind. II. ὡς εἰς λέβητα κατακόπτουσα, ἑψῶσα, ἤτοι κοπῇ ἢ μαγειρικῇ τέχνῃ Vind. III.

200. Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐνδιατρίψει εἰς τὸν χῶρον — θρηνῶν — τὸν Σκύθην Par. A. θρηνῶν, κοπτόμενος Par. C. ὁ Ἀχιλλεὺς κατοικήσει θρηνῶν Vind. II. Ἀχιλλεὺς διατρίψει τὸν τόπον θρηνῶν — γῆν Σκυθικὴν Vind. III. 201. Εἰς πέντε χρόνους καὶ ἐνιαυτούς· πλειὼν δὲ ἡ εὐθεῖα· ἐπιθυμῶν λέχους τῆς Ἰφιγενείας Par. A. ἐνιαυτοὺς — ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης τῆς Ἰφιγενείας Vind. II. 202. Οἱ δὲ παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ προμαντευσαμένου αὐτοῖς τὸν δεκαετῆ χρόνον τῆς Ἰλίου πορθήσεως ἐν Αὐλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου, ἢ τοῦ φοβεροῦ· λέγει δὲ τὸν δράκοντα Par. A. Τοῦ πρὸ τοῦ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἔχοντος καὶ προμαντευομένου· τινὲς τὸ Κρόνου ἀντὶ τοῦ Κρονίδου φασὶν Par. B. τὴν θυσίαν τοῦ ὑπάρχοντος δηλαδὴ καὶ προπροφήτου, ἤγουν τοῦ Κρονίδου Διός Par. C. Οἱ Ἕλληνες ἐν Αὐλίδι — τοῦ Διός Vind. II. Οἱ Ἕλληνες ὄντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἰδόντες τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα σὺν τῇ μητρί — τοῦ πρότερον μάντεως, τοῦ Κρονίδου Vind. III.

203. Σὺν τῇ τῶν τέκνων μητέρι — μικρῶν — τοῦ τοὺς νεοσσοὺς τῆς στρουθοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν φαγόντος δράκοντος Par. A. αὐτῶν τῶν νηπίων δηλαδή, ἤγουν τῶν

ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν,
στεῤῥὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην, 205
σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην ἀνευάζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ,
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται

tum Graecis praedixerit; vocat etiam carnivorum, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, et quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curaverit." — 204. ὅρκων] ὅρκον Par. A. ὅρκου Par. K. — 205. ἐνοπλίσουσιν] ἐνοπλίζουσιν Vind. II. ἐνοπλίζουσιν (sup. ι: ε, ου: αι, ς) Par. J. et Vit. II. — ὠλέναις πλάτην Rehd.

206. τῶν πάροιθε] τὸν πάροιθε Vind. IV. πάροιθεν Neap. III. — πημάτων] illius acerrimae stragis, quam Graeci, Mysiam devastantes, a Telepho, Herculis filio, perpessi sunt, usque dum Bacchus illius furorem compesceret. Hanc fabulam e Cyclicis poetis (οἱ νεώτεροι ποιηταὶ) referunt Schol. min. ad Iliad. α'. 59. *Eustath.* ad eund. l. p. 46, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 41, 1. edit. Lips.) Paus. IX. 5, 14. Tzetz. Antehom. 269. ibiq. Iacobs. — 207. ἀνευάζοντες] Librarii variis vitiis hunc locum inquinarunt: ἀνευβάζοντες Par. C. et Neap. III. ἀνεβάζοντες Par. G. Vind. IV. et Vit. III. ἀνευνάζοντες Pal. 40. et Rehd. αὐδάζοντες Par. J. altera lectione in margine apposita.

208. Δελφινίου] Vid. Hymn. Homeric. in Apoll. 495. ibique Annotat. Ilgenii p. 341 sq.

στρουθῶν — κρεωβόρου Par. C. τῶν στρουθῶν ἕνεκεν — ἐκ τοῦ κρεουργοῦ δράκοντος Vind. II. αὐτήν — ἢ στρουθῶν νεκρῶν (leg. μικρῶν) μερίστου, ἢ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόντος Vind. III. 204. Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ὅρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης· νῦν δὲ περὶ τῆς στρατείας, ὅ ἐστιν δευτεροῦχον — ἁρμόσαντες τὸν ζυγόν Par. A. ἐκ δευτέρου Par. C. τὸ δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες Vind. II. πρότερον ὤμοσαν ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τῆς Ἑλένης· ὅρκους ποιήσαντες, ἀνύσαντες βεβαίωσιν, ὅρκον Vind. III. πρῶτον ὅρκον ἐποίησαν οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως· δεύτερον δὲ ἐν Αὐλίδι, ὅτε διωχθέντες ὑπὸ Τηλέφου ἐκεῖσε παρεγένοντο Pal. 40. 205. Ἀντὶ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν Par. A. ὤφειλεν εἰπεῖν τὴν χεῖρα ἐνοπλίσουσιν ἐν ταῖς στεῤῥαῖς πλάταις, ἤτοι κώπαις Par. B. ἁρματεύσουσιν (sic) χερσίν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν Par. C. πλέουσιν — ταῖς χερσὶ κώπην Vind. II. στερεάν — λήψοντες (sic) ὡς ὅπλον χερσὶ κώπας Vind. III. ἰσχυρὰν παρασκευάζουσι Pal. 40. 206. Τὸν Διόνυσον, ὅτι αἴτιος αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ — τῶν πρώην βλαβῶν Par. A. βοηθόν· ἐν Μυσίᾳ γὰρ ἔσωσεν αὐτοὺς Par. C. τὸν Διόνυσον — πρότερον· τῶν ἐν Μυσίᾳ — καὶ τῶν βλαβῶν τῶν γενομένων Vind. III. 207. Τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα τὸν Τήλεφον — ἀνυμνοῦντες· ᾧτινί ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις Par. A. γεραίροντες — καὶ μυστικοῖς, κρυφίοις Par. C. καταλύτην ἀνευφημίζοντες — τῷ Διονύσῳ Vind. II. τοῦ Τηλέφου καὶ τὸν ἐμποδιστήν — ἀνευφημοῦντες — τῷ ταυρομόρφῳ Vind. III. τὸν σφήλαντα Τήλεφον Pal. 40. 208. Παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφίνιος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὀχούμενος δελφῖνι ἀπὸ Δήλου εἰς τὴν Πυθὼ .... ἐπικερδοῦς θεοῦ Par. A. τόπου δηλαδή, ἤγουν τῆς Φωκίδος — τοῦ κέρδη ποιοῦντος διὰ τῶν χρησμῶν Par. C. ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος — εἰς τοὺς ἐνδοτέρους τόπους τοῦ θυσιαστηρίου — ἐπίθετον Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπικερδοῦς Vind. II. 209. Τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θυσίας κατάρξεται Par. A. τελέσει πρῶτος Par. C. ταυρομόρφῳ Pal. 40.

ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιῤῥαίστου στρατοῦ. 210
ᾧ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
δαίμων Ἐνόρχης Φηγαλεὺς Φαυστήριος,
λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις,
σχήσει, τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰστῶσαι στάχυν

210. πολιῤῥαίστου] Dux illius exercitus, cuius principes coniuraverant, se non prius e bello redituros, quam *infestam illam urbem* funditus delevissent. Haec res, quam veterum testimonia satis comprobant, lectionem, quam alteri praetulimus, indubitatam reddit. Est enim h. l. duplex omnino lectionis varietas: πολιῤῥαίστου Par. ACF. Neap. III. et Vind. III. πτολιραίστου Par. HJ. πολυῤῥαίστου Par. BEL. Ciz. Pal. 40. et Rehd. πολυραίστου Par. DGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. πολιραίστου Vit. I. πολυραίστου Vind. II. Vit. II. Alteram, πολιῤῥαίστου, habent Editt. Basil. I. Steph. et utraque Potteri; πολυῤῥαίστου Aldina, Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. Praeterea hunc locum tetigit *Eustath.* ad Iliad. β'. 760. p. 338, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 274, 34. edit. Lips.)
212. Φηγαλεύς] Sic Par. BDEFGJKL. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. — Φιγαλεύς Par. A. Vat. 1307. Vind. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Φιγαλεύς Par. CH. Φηγαλεύς Vind. II. Vit. I. Φυγαλεύς Neap. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praetulissem lectionem Φιγαλεύς, praesertim ob locum Pausan. VIII. 39, 6. ubi Bacchi templum apud Phigalenses commemoratur, si per metrum hoc fieri licuisset. Vid. *Rhiani* locum apud Steph. Byzant. s. v. Φιγαλέα, et *Pausan.* VIII. 42, 6. De nomine Φηγαλεὺς haec habet *Eustath.* ad Iliad. η'. 60. p. 664, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 141, 34. edit. Lips.) ὑπονοεῖται δὲ κατ' ἀλληγορίαν καὶ ὁ Φηγαλεὺς Διόνυσος τῇ φηγῷ παρωνυμεῖσθαι διὰ τὰς ἀναδενδράδας ἀμπέλους. — Φαυστήριος] Vid. Pausan. VII. 27, 3. τοῦ δὲ ἄλσους τῆς σωτείρας ἱερὸν ἀπαντικρὺ Διονύσου Λαμπτῆρός ἐστιν ἐπίκλησιν· τούτῳ καὶ Λαμπτήρια ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ δᾷδάς τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἴνου κρατῆρας ἱστᾶσιν ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. — 213. λέοντα θοίνης] Solus Neap. III. haud inepta varietate: λέοντος οἴνης. — 214. αἰστῶσαι] Vid. supra ad v. 71. ἀϊστώσειν Neap. III. cum glossa ἀφανίσεσθαι. — στάχυν] γένος Par. K.

210. ὁ χιλιόναυς; τῷ τελείῳ ἀριθμῷ — τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος Par. A. ὁ τῶν χιλίων νηῶν ἄρχων — τοῦ φθείροντος τὰς πόλεις Par. C. ὁ Ἀγαμέμνων — τοῦ πολυ φθείραντος, πολυφθόρου Vind. II. 211. Ὧιτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· οὕτως γὰρ δηλοῖ τὸ πρόσπαιον· ἀντιπαρέχων Par. A. ἀποδιδοὺς καὶ τὴν ἀμοιβὴν Par. C. ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον, νεαρὰν — ἤτοι παρέχων Vind. II. 212. Ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτοῦ τελεῖται τὰ μυστήρια — ὁ Διόνυσος ἐν Φιγαλίῳ (sic) — ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἄγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια Par. A. ὁ θεὸς, ἤγουν ὁ Διόνυσος· ὁ ὀρχηστικὸς, ἢ ὁ ἀμπελουργὸς, ἢ ὁ αἰσχρὸς — ὁ εἰς δρῦς ἁλλόμενος — ὁ μετὰ φωτῶν ὑμνούμενος Par. C. ἐπίθετον τοῦ Διονύσου — Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια Vind. II.
213. Ὡς λέοντα, τῆς τροφῆς ἢ εὐωχίας· λείπει δὲ τὸ ὡς· καὶ λέγει τὸν Τήλεφον· τὸν πόδα ἐμπλακεὶς κλήμασιν, κλάδοις φυτοῦ Par. A. συμποδίσας κλάδοις Par. C. κυρίως τὸν Τήλεφον· εὐωχίας — τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι Vind. II.
214. Ἐμποδίσει — ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι στάχυν· λείπει τὸ ὡς, ἵν' ἦ,

χείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις. 215
Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν,
σύρουσαν ἅλμη κἀπὶ ῥοιζοῦσαν πάτρῃ
δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.
Ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ' ἐν περιῤῥύτῳ
Ἴσσῃ φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην, 220

215. χείροντ' ὀδόντι] Explicat *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 598. p. 160, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 130, 46. edit. Lips.) καὶ παρὰ Λυκόφρονι δὲ τὸ λέοντα χείροντα ὀδόντι καὶ γνάθοις λήϊον, ἐμφαίνει γοργῶς, ὅτι ὁ Τήλεφος ὅμοιος ἦν καὶ λέοντι καὶ συὶ δέ· λέων γὰρ οὐ κείρει λήϊον.

216. λεύσσω] Par. KL. Vit. I. II. Ciz. Rehdig. λεύσω Vind. III. λεύσω Par. ABCDEFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et edit. Ald. — πάλαι δὴ σπ. ὁλκ. κακ.) Iam obversatur vaticinantis animo ultrix Graecorum classis, calamitates et exitium patriae allatura. De hoc usu particulae πάλαι vid. Valcken. ad Hippol. v. 1085. ὁλκαῖα κακὰ sunt naves perniciosae. — 217. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν] Vit. III. κἀπιῤῥοιζοῦσαν Par. ACG. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. Reliqui omnes vitiose κἀπιῤῥοιζοῦσαν, quod ob metrum ferri nequit. Poeta fortasse Aeschyli locum imitatus est, in Eumenid. 402. Well. ἢ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; — 219. ὡς μὴ δέ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — ὤφελ' ἐν] aberrarunt librarii scribentes: ὤφελε περιῤῥύτῳ Par. H. ὤφελλ' ἐν Par. A. ὤφειλε περιῤῥ. Par. C. ὤφειλ' ἐν Vind. II.

220. Ἴσσῃ] Codices vitiose: Ἴσῃ Par. BG. Vind. IV. Ἴσῃ Vit. III. De hoc antiquo insulae Lesbi nomine vid. *Eustath.* ad Iliad. γ'. 129. p. 741, 35. edit. Rom. (Tom. II. p. 246. ult. edit. Lips.) ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἱμερτὴ καὶ Πελασγία ἡ αὐτὴ Λέσβος ἐκλήθη ποτὲ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, καὶ ὅτι ἀπ' αὐτῆς τὰ Λεσβιακὰ περιᾴδονται, περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν, καὶ ὅτι, ὥσπερ Λέσβος, οὕτω καὶ Ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆσος ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πέντε πόλεων, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Idem ad *Dionys.*

ὡς στάχυν Par. A. κρατήσει Par. C. ἀφανίσεσθαι Neap. III. κωλύσει — συῤῥίζον· ἐξ αὐτῆς ἀνασπᾶσθαι τῆς ῥίζης — ἀφανίσαι, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας Vind. II. 215. Κόπτοντα τῷ ὀδόντι — λαφυσσούσαις, ἀφανιστικαῖς — στόμασι Par. A. ἤγουν τῷ φαςγάνῳ θερίζων, τροπικῶς· σιαγόσι, ἤγουν παντοίᾳ πανοπλίᾳ Par. C. κόπτοντα τὸν Τήλεφον — ἀφανιστικαῖς, μεγάλαις σιαγόσι Vind. II. τρωκτικαῖς Pal. 40. 216. Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλήνων — συναγωγήν, ἥτις συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος· τῶν πλοίων· παρὰ τὸ ἕλκεσθαι Par. A. ὀλεθρίων Par. C. προορῶ συναγωγὴν πλοίων· ἐκ τοῦ ἕλκω, τὸ σείρω Vind. II. τάξιν, συστροφήν — μεγάλων Pal. 40.

217. Σύρουσαν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν· λέγει δὲ ἐμπρησμὸν Par. A. ἐν τῇ θαλάσσῃ — καὶ ἐπισείουσαν Par. C. ἑλκομένην — θάλασσαν (sic) ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν Vind. II. συρομένην, συρίζουσαν τῇ πατρίδι Pal. 40.

218. Φοβερὰς ἀπειλὰς τὰς διὰ πυρός Par. A. ἤγουν σφαγὰς καὶ αἰχμαλωσίαν — ἤγουν τὴν διὰ πυρὸς τέλειον ἀφανισμὸν Par. C. τὰς διὰ πυρὸς, καυστικάς Vind. II. καὶ πυρπόλησιν Pal. 40. 219. Ὅπως μή σε ὁ Ἑρμῆς· ἀντὶ τοῦ Καδμίλος· τούτου γὰρ υἱὸς ἐγένετο Πρύλις — ὤφελεν ἐν τῇ περιῤῥύτῳ νήσῳ Λέσβῳ Par. A. ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Πρύλιν — νήσῳ τῇ περιῤῥεομένῃ κυκλόθεν τῇ θαλάσσῃ Par. C. εἴθε — τοῦ Καδμίλου, τοῦ Ἑρμοῦ — τὴν Λέσβον νῆσον Vind. II. 220. Νῆσός ἐστιν, ἡ νῦν λεγομένη Λέσβος — γεννῆσαι — τῶν Ἑλλήνων ὁδηγόν Par. A. τῇ Λέσβῳ, ἤγουν τῇ Μιτυλήνῃ — τέξαι, γεννῆσαι — πολεμίων,

τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου σπόρον,
τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.
μὴ δ' Αἰσακείων οὑμὸς ὤφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα, 225

Perieg. v. 536. p. 210, 22. edit. Bernh. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ (scil. ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα) καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἴσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως. Cf. *Diod. Sic*. V. 18. *Strab*. I. p. 160. edit. Tzschuck. Steph. Byz. h. v. *Hesych*. et *Favorin*. v. Ἴσσα.

221. ἀθλίου σπόρον] Par. ABCFHJL. Neap. I. II. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. ἄθλιον σπόρον Par. DEGK. Vind. II. IV. Vit. III. ἄθλίον σπόρον (ου ... ον) Vit. II. σπόρου Rehd. Vitiosam lectionem ἀθλίου σπόρου, quam nullus Cod. exhibet, ex Aldina receperunt Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. — 222. τῶν] τὸν Par. B. et Pal. 40. — συγκατασκάπτην] Apte annotavit Potterus ad h. l.: „Cognatorum eversorem; comparatione a moeniorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripides, Orest. 733. (725. Pors.) συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων· ubi Scholiastes: τὸ κατασκάπτειν, κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται." Πρύλιν] Vulgatam tuentur Codd. omnes, exceptis Vind. II. Vit. I. et Ciz., qui Πρύλι, fortasse e glossa versus sequentis petitum, exhibent. Vid. Schol. Cod. Par. A.

223. τόμουρε] Hesychius: τόμουροι· προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, διάκονοι. *Eustath*. ad Odyss. π'. 403. p. 1806, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 129, 8. edit. Lips.) ὅρος γὰρ κατὰ τὸν Γεωγράφον Τόμουρος, ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ τόμουροι, οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς ἀνιπτοπόδες χαμαιεῦναι, καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι — — τοῖς δὲ ῥηθεῖσι τομούροις καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται τόμουρος νημερτέστατος, ἤγουν ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς. Idem ad Odyss. ξ'. 327. p. 1760, 46—49. edit. Rom. (Tom. II. p. 72, 34—38. edit. Lips.) Cf. *Strab*. VII. §. 11. p. 473 sq. edit. Tzschuck. *Ezech. Spanh*. ad Callim. Hymn. in Del. 94. p. 461 sq. *Valcken*. Diatrib. in Eurip. p. 171. a. — 224. οὑμὸς] οὐμὸς Par. BH. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et edit. Ald. — ὤφελεν] Par. ABDEFJ. Neap. III. a prima manu, et Paraphr. Vatic. ὤφελε Par. CH. Neap. I. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. — ὤφειλε Par. GKL. Neap. II. Vind. II. III. IV. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast.; reliquae omnes recte ὤφελεν. — 225. νυκτίφοιτα] νυκτίφατα Par. K. νυκτίφητα Vit. I. Imitatio

ἤγουν τῶν Ἑλλήνων ὁδηγόν, ἑρμηνέα, διὰ τοῦ δουρίου ἵππου Par. C. Λέσβῳ — τῶν Ἑλλήνων· λέγει δὲ τὸν Πρύλιν Vind. II. 221. Τέταρτον ἐκ τοῦ Ἄτλαντος ταλαιπώρου υἱόν Par. A. διὰ τὴν κακίαν τοῦ Πρύλιος τὸν Ἄτλαντα ἄθλιον ἐκάλεσε — τὸν τριςέκγονον τοῦ Ἄτλαντος Πρύλιν Par. C. 222. Τῶν συγγενῶν συμπορθητὴν, υἱὸν τοῦ Ἑρμοῦ Par. A. Τῶν Τρώων, τῶν συγγενῶν σου, τὸν συμπορθητὴν, συναφανιστὴν, ἤγουν μετὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐπίβουλον διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ δουρίου ἵππου Par. C. τῶν Τρωϊκῶν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν πορθητήν Vind. II. 223. Μάντι, προφῆτα, πρὸς τὰ βέλτιστα ἀληθέστατε, Πρύλι Par. A. μάντι, σύμβουλε, ὁδηγέ — ὠφελιμώτατα τοῖς Ἕλλησι — νητρεκέστατε Par. C. καὶ τὰ προςφιλῆ τοῖς Ἕλλησιν Par. B. μάντι, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν Pal. 40. 224. Τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἦν υἱὸς Πριάμου, μάντις Par. A. τοῦ Αἰσάκου· ὁ Αἴσακος ἦν υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ μάντις — ὁ ἐμὸς, συναλοιφὴ Par. C. τῶν τοῦ Αἰσάκου, ὁ Αἴσακος υἱὸς Πριάμου — Ἰωνικῶς· ἤτοι ὁ Πρίαμος Vind. II. 225. Τῶν χρησμῶν

μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ,
οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν.
Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
ζέουσαν αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις 230

loci Aeschylei in Prom. 660. Well. ἴτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα. Tzetz. Antehom. 40. ὄνειροι ἠερόφοιτοι. — δείματα] δείγματα Par. E. 228. οὐκ] κοὐκ Neap. III. et Par. C., in quo tamen κ ab eadem manu, quae Scholia adscripsit, minio additum est. — τοσῶνδε] Haec lectio ab altera, quam Codd. h. l. praebent, τοσόνδε, ita differre videtur, ac si dicas, *tantorum malorum*, et *tot malorum* fluctus, h. e. multitudinem. Quod posterius licet similibus poetarum locis (cf. *Soph.* Oedip. Col. 1514. Herm. *Aeschyl.* Pers. 425. Well. et *Lycophr.* infra v. 812.) confirmari posse intelligerem, nolui tamen recipere, cum prius illud gravius ac rei convenientius videretur. Spectat enim Cassandra excidium patriae, Priami et Priamidarum interitum, et ipsius exinde luctuosissimam caedem; quae quidem, si quae alia, possunt ac debent τόσα κακά appellari. Non enim ingenti malorum, sed ingentium malorum multitudine opprimitur Troja. Valde autem cavere debemus, ne, ut fieri solet, comparatione similium locorum ad optimarum lectionum interpolationem temere abutamur. Has, quas dixi, lectiones Codd. mei ita exhibent: τοσῶνδε Par. ABCEFHJL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana; τοσωνδε (ον supra) Vind. II. et Vit. II. τοσόνδε — κακῶν Par. K. Vat. 1307. et Ms. Canteri. τοσόνδε — κακόν Par. DG. Vind. IV. et Vit. III. Editt. omnes τοσῶνδε — κακῶν. — ἐπέκλυσεν] solus Par. K. et edit. Paris. II. reliqui libri tam scripti quam impressi omnes ἐπέκλυσε. — 230. αἰθυίῃσι] αἰθύῃσι Par. DG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III.

ἀπωθῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα Par. A. ἐκτὸς θῆναι δηλαδὴ τῶν κρίσεων, ἀποδοκιμάσαι — τὰ ἐν τῇ νυκτὶ γενόμενα Par. C. μαντευμάτων ἀποδιῶξαι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης — φαντάσματα νυκτερινὰ, φόβητρα Vind. II. 226. Μιᾷ μοίρᾳ, ἑνὶ θανάτῳ κρύψαι τόν τε Πάριν καὶ τὴν Ἑκάβην Par. A. ἀφανίσαι, ὀλέσαι Par. C. Ἀλλ' ὤφειλε τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — (in marg. εἴθε ἔκρυψε αὐτοὺς ἐν μιᾷ μοίρᾳ τὸν Πάριν καὶ τὴν Ἑκάβην) Vind. II. 227. Καύσας μέλη τῷ . σφοδρῷ πυρί· παρὰ τὸ ἐν Λήμνῳ. πυρίον τοῦ Ἡφαίστου Par. A. ἐπειδὴ γὰρ ἐν πυρὶ ἔμελλεν ἀφανισθῆναι τὴν Τροίαν ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔπρεπε κατακαυθῆναι καὶ τὸν τεχθέντα καὶ τὴν τέξασαν, ὅτι καὶ ἡ Ἑκάβη δαλὸν ἔμπυρον ἔδοξε κατ' ὄναρ γεννᾷν Par. C. ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας μέλη — τῷ σφοδρῷ· ἐν γὰρ Λήμνῳ εὑρέθη πρῶτον τὸ πῦρ Vind. II. ἤγουν ἑνὶ θύματι, τάφῳ Pal. 40.

228. Οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῦμα κατεπόντισε κακῶν Par. A. εἰ κατεκαύθη Ἀλέξανδρος — τοσούτων τρικυμία ἦλθε· τῇ πατρίδι Τροίᾳ δηλαδὴ Par. C. ἐλλειπτικῶς· ἐὰν ταῦτα ἐγένετο (sic) — βλάβη — ἐβύθισε Vind. II. δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη καὶ ἡμᾶς κατεπόντισε Pal. 40. 229. Ὁ Μελικέρτης, ὁ μάντις· τῆς Ἰνοῦς ὁ υἱὸς, βλέπεται· ἐπειδὴ κατά τινα χρησμὸν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ βρέφη ἐθυσίαζον Par. A. ἤγουν ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα, ἔνθα ἔθυον τῷ Παλαίμονι βρέφη — ἀπὸ γὰρ τοῦ Παλαίμονος τὴν θάλασσαν ἐκάλεσε Παλαίμονα Par. C. υἱὸς Ποσειδῶνος, μάντις· ὁ τῆς Ἰνοῦς Μελικέρτης βλέπει — βρέφη γὰρ αὐτῷ ἔθυον Vind. II. 230. Εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὰ πλοῖα — πολυκώποις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος πλεκτανῶν Par. A. στενουμένην ναυσὶν Ἑλλήνων, ταῖς ἐστολισμέναις τοῖς σχοινίοις Par. C. ναυσὶ πολυκώποις Neap. III. ἀναβράζουσαν — ὀρνέοις·

γραῖαν ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερρῷ τυπέντα κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφάς, 235

231. ξύνευνον] Sic Par. AE. Vat. 1307. Vind. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic.; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. — σύνευνον Par. BCDFGHJKL. Vind. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Vid. supra v. 62. 186. et infra v. 710. — Ὠγένου] Ὠγενοῦ Par. EG. Vind. II. Vit. II. et III. Vid. Hesych. v. Ὠγήν. Suid. v. Ὤγενος. Sturz. ad Pherecyd. p. 46 sq. *Schaeferi* Annot. in Indic. lat. ad Gregor. Corinth. p. 1051. et *Herm.* Opusc. Vol. II. p. 174. — 233. τυπέντα] Scaligerum τυπέντι maluisse et Meursius refert, et versio eius docet:

Iam duo necantur cum parente pignera,
humeros molari coclaca fracto ducis;

quem locum in priori versionis editione ita dederat:

Cum patre bina dissipantur pignera,
ducis molari lancinati coclaca.

Sed haec animi causa apposuisse sufficiat, cum in summo librorum consensu de vera lectione nemo dubitet. — εὐάρχου] non *principis*, ut Canterus vertit, sed eius, qui faustissime bellum auspicatus est; qui, terribili hoste prostrato, belli quasi primitias morti obtulit. Paullo aliter hoc nomine usus est is, cuius persimilem locum respexit Etymologus p. 388, 42.: εὔαρχος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς καινίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ γὰρ οἱ μετάβολοι εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὠνητὰς εὐάρχους καλοῦσι. Minus apte *Eustathius* ad Odyss. τ'. 114. p. 1857, 62. edit. Rom. (Tom. II. p. 193, 36. edit. Lips.) Εὐηγεσία δὲ ἡ εὐαρχία, ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμών· ὅθεν καὶ εὔαρχος λέξις βασιλικὴ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῷ εὐάρχῳ μύλῳ, ἤγουν γρόνθῳ βασιλικῷ. Hanc fabulam de Cycno eiusque interitu in octavo Cypriorum carminum libro tractatam fuisse, Procli Excerpta docent. Cf. Tzetz. Antehom. v. 257 sqq. ibique not. Iacobsii. — 234. ἐκπεφευγότας Par. K. — 235. ψυδραῖσι] ψυχραῖσι Par. K. ψυδναῖσι Par. D. Vid. *Brunck.* ad Theogn. v. 124. — λαρνακοφθόρους] λαρνακοφόρους Par. BCDFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. vitiose; reliqui libri λαρνακοφθόρους. Fabulam de Tenne et Hemithea habes apud

αἴθυια λέγεται κυρίως τὸ θαλάσσιον ὄρνεον· πλοίοις ἢ σχοινίοις Vind. II. 231. Τὴν ὁμόζυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν· ξύνευνον δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν — τοῦ Ὠκεανοῦ· οὕτως γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θάλασσαν Par. A. παλαιάν, ἤγουν τὴν θάλασσαν· τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτανίδων, τῶν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς θυγατέρων Par. C. τὴν θάλασσαν — σύγκοιτον Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν· οὕτως γὰρ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ θάλασσα Vind. II. 232. Καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθείρεται τέκνα Par. A. φθαρήσονται Par. B. ὁ Τέννης καὶ ἡ Ἡμιθέα — Κύκνῳ — φθαρήσονται Vind. II. 233. Τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα μεταξὺ τῶν ὤμων τῷ λίθῳ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως Par. A. ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους — τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ καλῶς ἄρχοντος Vind. II. τοὺς αὐχένας — γρόνθῳ Pal. 40. 234. Τὰ πρότερον τοῦ αὐλητῆρος ἐκφυγόντα Par. A. τοῦ Μόλπου, τοῦ τραγῳδοῦ· τὰ τέκνα τοῦ Κύκνου Vind. II. τέκνα λέγει — τοῦ συκοφάντου Μόλπιδος (sic) Pal. 40. 235. Ἐψευσμέναις λοιδορίαις — ἐν λάρνακι ἐφθαρμένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου, Τέννην καὶ Ἡμιθέαν — ῥίψεις Par. A. ὁρμὰς Par. B. διαβολαῖς Par. C. ψυχραῖς ψεύδεσι, κατηγορίαις Vind. II.

ᾧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης,
κρηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος,
χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.

Pausan. X. 14, 1—4. Schol. ad Iliad. α'. 38. et ibid. *Eustath.* p. 33, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 36. edit. Lips.) et Steph. Byz. v. *Τένεδος*.

236. *ἄρταμος*] *Eustath.* ad Iliad. ε'. 514. p. 577, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 50, 26. edit. Lips.) *ἄρταμος μέντοι ἐν δυσὶν ἄλφα ὁ εἰς ἄρτια τέμνων καὶ δαιτρεύων, ὅς ἐστι κρεουργὸς, μάγειρος, φονεὺς, οὗ ἡ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι* (vid. infra v. 327. *ἄρταμος δράκων* et v. 797. *πατρὸς ἄρταμος*) cf. Etym. M. h. v. et Polluc. Onomast. VI. §. 34. — *τέκνων*] *κύκνων* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 237. *αἰθυόθρεπτος* habent Codd. Par. ACG. Neap. II. Vind. III. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. vitiose. — *πορκέων*] *πορκεὺς* vox alias perrara, quater apud Lycophronem legitur (vid. infra v. 347. 596. 1217.) *πορκῆες ἁλιζωοι* apud *Athen.* VII. 321, f. p. 702. edit. Dind. et apud Polluc. VII. 137. — *λινάγρετος* Scaligerum maluisse Meursius in marg. edit. annotavit.

238. *κρηθμοῖσι*] Par. BCDFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. *κρήθμοισι* Par. AE. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 557. p. 582, 15 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 53, 30 sqq. edit. Lips.) *ὀξύνεται δὲ ὁ σταθμὸς, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ θ, ὀξύνεται· μηνιθμὸς, πορθμὸς, σκαρθμὸς, ἰσθμός. οὕτω καὶ σταθμός. τὸ κρῆθμος οἱ μὲν τοῦ Ὁμήρου ὑπομνηματισταὶ βαρύνεσθαί φασι εἰς ἰδιότητα· ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Λυκόφρονος καὶ αὐτὸ ὀξύνεται.* *Hesychius*: *κρηθμὸν, λάχανον.* In Nicandri autem Theriacis v. 909. legitur *κρῆθμον*, ubi Schol. *κρῆθμον δὲ τὸ λάχανον λέγει.* Aperte mendosum est, quod Aldina exhibet, *κρυθμοῖσι*, nihilominus tamen imprudenter repetitum in Editt. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — *νηρίταις*] Par. AH. Neap. III. Cf. Nicandri fragm. apud Athen. III. 92. d. p. 212. edit. Dind. *Hesych.* v. *νήριτον*. *Photius*: *νηρῖται, κόγχης τι γένος.* *Suidas*: *νηρίτης, θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω νῶ, τὸ κολυμβῶ, νηρὸς ἰχθὺς, καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι, ὁ κοῖλος ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς, ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ Νηρεὺς, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης.* Cf. Etym. M. p. 604, 42. Lectionem *νειρίταις*, quae Editt. omnes occupat, praebent Codd. Par. CEGJK. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. *ῥαιβοῖσιν εἰρίταις* Par. BDFL. et Ciz. in quo tamen correctum est *νειρίταις*.

239. *χηλῷ τε* Vit. I. et Ciz. — *κατεδρύφραξε* Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph.

236. Ὁ φοβερὸς φονεὺς, παρὰ τό· *στυγέη δὲ καὶ ἄλλος* (Iliad. α'. 186.) ὁ *Κύκνος* Par. A. *μισητὸς φονεὺς, ἤγουν ὁ Κύκνος, τοῦ Τέννου καὶ τῆς Ἡμιθέας* Par. C. *Μόλπῳ — πεισθεὶς ὁ Κύκνος στυγητὸς φονεύς* Vind. II. 237. Ὁ *σὺν ταῖς αἰθυίαις τεθραμμένος — ἁλιέων — ὁ ὑπὸ τῶν ἰχθύων ἀγρευθεὶς* Par. A. *εἶδος ἀντὶ εἴδους, ἀντὶ τοῦ κυκνόθρεπτος — ὁ ἐν λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθεὶς* Par. B. *ὁ ὑπὸ κύκνων τραφείς· εἶδος εἶπε ἀντὶ εἴδους, κυκνόθρεπτος — ἁλιέων — ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς* Vind. II. 238. *Λάχανον ἄγριον, ἢ ὀστρέοις· κοχλίαις ἢ καμπύλοις κόγχοις — προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν ἁλιέων* Par. A. *κοχλιδίοις προσφιλὴς, ἢ διότι ἠγάπα τὰ ὄστρεα, ἢ διότι ἐῤῥίφη πλησίον τῆς θαλάσσης* Par. C. *ὀστρέοις λοξοῖς, ἐπικαμπέσι κοχλιδίοις — ὁ Κύκνος* Neap. I. II. et Vind. II. *κοχλίοις* Neap. III. et Pal. 40. 239. *Κιβωτῷ, λάρνακι κατησφαλίσατο, κατέκλεισεν τοὺς δύο υἱοὺς,*

σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεὶς,
πρηνὴς θανεῖται στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει.
Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι

240. *σὺν τοῖς δ'*] *σὺν τοῖσδ'* **Vit. I. II. et Ciz.** *σὺν τοῖσδε*, **omisso** *ὁ*, **Pal. 40. — 241.** *μνήμων*] **Hunc locum optime explicuit Potterus de monitore Achillis, quem Thetis filio adiunxerat, ne quem ex Apollinis filiis imprudenter occideret. Cf.** ***Plut.*** **Quaest. Graec. c. 28.** *Ἀχιλλεῖ λέγεται τὴν μητέρα Θέτιν ἰσχυρῶς ἀγορεῦσαι, μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην· — καὶ παρεγγυῆσαι ἑνὶ τῶν οἰκετῶν, ὅπως προσέχῃ καὶ ἀναμιμνήσκῃ, μὴ λάθοι κτείνας ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Τένην· ἐπεὶ δὲ τὴν Τένεδον κατατρέχων ἐδίωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τένου καλὴν οὖσαν, ἀπαντήσας τε ὁ Τένης ἠμύνετο πρὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνῃρέθη· ὁ δ' Ἀχιλλεὺς πεσόντα γνωρίσας, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκτεινεν, ὅτι παρὼν οὐκ ἀνέμνησεν.* ***Eustath.*** **ad Odyss.** *λ'*. **521. p. 1697, 57. edit. Rom. (Tom. I. p. 432, 28. edit. Lips.)** *ἐδόθησαν δὲ καὶ ἄλλοις τῶν ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ Ἀχιλλεῖ πρὸς τῆς μητρὸς, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων.* **Optime etiam convenit haec explicatio mori Lycophronis, nomina propria eorum, quorum fata exponit, ubicunque fieri potest, supprimendi. — 242.** *οὐτασθεὶς*] **Sic Par. BFH. Vind. III. et Editt. omnes. —** *οὐτασθεὶς* **Par. ACDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. —** *οὐτηθεὶς* **Neap. III. Versus abest e Codd. Par. L. Vit. I. et Ciz. — 243.** *Μύρινα*] **Par. A. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.** *Μύριννα* **Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. consentit Eustathius ad Iliad.** *β'*. **814. p. 351, 20. edit. Rom. (Tom. I. p. 284, 41. edit. Lips.)** *ἡ δὲ Ὁμηρικὴ Μύριννα κεῖται καὶ παρὰ Λυκόφρονι, λεγομένη παρά τινων Τεύκρου θυγάτηρ, γυνὴ Δαρδάνου· ὁ δὲ Γεωγράφος, μεμνημένος που ταύτης, φησίν· Ἕρμος ἀπέχει τῆς Κύμης ἑβδομήκοντα σταδίους· μεγίστη δὲ τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη ἡ Κύμη ἀπὸ Ἀμάζονος τὸ ὄνομα σχοῦσα, καθάπερ καὶ ἡ Μύριννα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βατιείᾳ· ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ Γεωγράφου οὐκ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Ἀμάζων Μύριννα διώνυμος, ἀλλ' ὁ τύμβος αὐτῆς, οὐ δύο ὀνόματα, ἡ Βατίεια τοπικὸν, καὶ ἡ Μύριννα, ἐκ τῆς κειμένης Μυρίννης ἐν τῇ Βατιείᾳ.* **Et paullo post:** *ἱστορεῖ δὲ καὶ πόλιν Αἰολικὴν εἶναι τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύρινναν, τὴν ὁμώνυμον τῇ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένῃ Μυρίννῃ, ἥτις ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ρ̄, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν̄ κατὰ τὸ Ἤριννα καὶ Κόριννα.* **Melius tamen scribitur simplici** *ν̄*, **ut apud** ***Diod. Sic.*** **III. 55.** ***Strab.*** **XI. p. 505. XIII. p. 623. Cf.** ***Tzschuck.*** **ad Pomp. Mel. I. 18. §. 1. Vitiose Vit. I. et Ciz.** *Μύῤῥινα.* **Intelligitur Troicum littus, ubi tumulus erat Myrinae**

Τέννην καὶ Ἡμιθέαν **Par. A. et Vind. II.** *ἐκάλυψε διδύμους — τέκνα* **Par. C. 240.** *Σὺν τοῖσδ' ὁ ταλαίπωρος — τῆς Θέτιδος* **Par. A.** *ὁ γενναῖος — τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τῆς Θέτιδος — οὐχ ὑπομνήσας, τῷ Ἀχιλλεῖ δηλαδή — Θέτιδος* **Par. C.** *καρτερικός* **Par. B.** *σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν — εἰπὼν τῆς Θέτιδος* **Vind. II.** *ὁ ἄθλιος* **Pal. 40.**

241. *Ὁ Μνήμων, ὁ υἱὸς Κυ̃* **(sic)** *τὰς ἐντολὰς τῆς Θέτιδος· ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεὶς, ἁμαρτήσας* **Par. A.** *ἐντολὰς ποίας, τοῦ ὑπομιμνήσκειν Ἀχιλλεῖ μὴ κτείνειν Ἀπόλλωνος υἱὸν, ὃς ἦν ὁ Τένης — κρατηθεὶς* **Par. C.** *θεράπων Ἀχιλλέως — ἐντολάς — λαθήσει, τῇ λήθῃ* **Vind. II.** *παραγγελίας* **Pal. 40. 242.** *Ἐπὶ στόμα ἀποθανεῖται τὸ στῆθος τρωθεὶς τῷ ξίφει* **Par. A.** *ἐπὶ πρόσωπον πεσεῖται* **Par. C.** *ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως* **Pal. 40.**

243. *Καὶ δὴ στενάζει — μία τῶν Ἀμαζόνων, ἀφ' ἧς τόπος ἐν Τροίᾳ· καὶ οἱ παρὰ τὴν ὄχθην* **Par. A.** *θρηνεῖ — αἱ πετρώδεις κυρίως ἢ κατα-*

ἵππων φριμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι,
ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς 245
εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,

Amazonia, fremens illud atque reboans equorum hinnitu atque bellico clamore Graecorum e navibus prorumpentium. — 244. φριμαγμόν] Hanc formam, quam meliores libri tuentur, bis e Lycophrone citat Etym. M. p. 800, 38. et p. 422, 57. Cf. *Herodt.* III. 87. *Suid.* v. φριμασσομένη. *Valcken.* ad Ammon. p. 226. Deteriores libri φρυμαγμόν habent Par. DG. Vind. IV. et Vit. III. φρυαγμόν Blomfield. Gloss. in Aeschyl. Sept. 231. contra librorum auctoritatem. — 245. Πελασγὸν ἅλμα] Canterus: Thessalicum saltum dicit Achillis Thessali, qui tanto impetu in terram prosiliit, ut fontem indidem excuteret. Cf. Eurip. Electr. 439 sqq. — 247. ἐξ ἄμμοιο] Haec Ionica forma genitivi, qua Tragici rarissime, et, nisi egregie fallor, in melicis tantummodo locis usi sunt, saepius legitur apud Lycophronem; v. 115. συλλέκτροιο v. 375. Διρφωσσοῖο v. 578. χιλοῖο v. 705. Κωκυτοῖο v. 811. Ἀψύρτοιο v. 994. ἁλισμήκτοιο v. 1431. παλιμπλώτοιο. De hac genitivi forma vid. *Herm.* ad Orph. p. 724. et in Dissert. de Rheso, Opusc. Vol. III. p. 309. Vitiosam scripturam ἄμοιο e nostris Codd. habent Par. BCGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — ῥοιβδήσῃ Par. CEFH. Neap. I. II. III. Vind. II. III. Vit. I. Cis. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ῥοιβδήσει Par. ABDGJKL. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Eiusmodi vitia librariorum sunt, non poetae. Quod propterea moneo, cum semel de auctore et aetate huius poematis dubitari coeptum sit, ne forte exoriantur, qui has quoque sordes avide arripiant, ut poetam scilicet, quem sibi fingunt, ad ima subsellia detrudant. In ea enim, quae modeste ac prudenter a viris doctis sollicitata sunt, grassari solet minorum hominum temeraria libido. — κρηναῖον γάνος ex Aeschyl. Pers. 475. (Well.) desumtum videri, iam Muellerus annotavit. Cf. Blomf. Glossar. in Aeschyl. Pers. p. 158. — 249. καταίθει γαῖαν] Attulerunt Interpre-

χρηστικῶς Par. C. πολίχνιον Τροίας πλησίον τῆς ἀκτῆς Neap. II. et Vind. II. 244. Τῶν ἵππων τὸν χρεμετισμὸν αἰγιαλοί — δεξάμεναι Par. A. τῶν ῥινῶν τὸν ἦχον — δεξάμεναι Par. C. ἀκούσασαι Pal. 40.
245. Ὁπόταν τὸ Θέσσαλον πήδημα· λέγει δὲ Ἀχιλλέως — τοῦ ταχέος ποδός Par. A. πήδημα — ταχυτάτου Par. C. Θετταλικόν Vind. II. et Pal. 40. 246. Εἰς αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην διάπυρος καὶ θερμός· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα Par. A. ὁ θυμικός, ὁρμητικός Par. C. εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐσχάτην· ἐπίῤῥημα — καυστικός, ἤγουν Ἀχιλλεύς Vind. II.
247. Πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδώσει, ἀνακολάψει (leg. ἀνακαλύψει) τὸ ὕδωρ, [ἐφ' ᾧ τις γάνυται Par. A. ἠχήσῃ, ἀναδώσει Neap. I. et II. ἐκ τῆς ἄμμου — ἠχήσῃ, ἀναδώσει — κυρίως τὸ ὕδωρ· ἀλλαχοῦ σημαίνει δὲ τὸ γάλα καὶ τὴν χαράν Vind. II. ἦχον ἀναδοθῇ Pal. 40.
248. Τὰς πηγὰς ἐκφράξας*) τὰς πρὶν ἠφανισμένας Par. A. ἀναστομώσας· ὡς ἔοικε, βρύσις ἦν πρὶν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ ἄμμῳ τῷ χρόνῳ ἐκρύβη· ἐντυχὼν δὲ τότε τῷ πηδήματι, ταὐτὸ Ἀχιλλεὺς ἀνέδωκε τὸ ὕδωρ Par. C. τὰς ἀναβλύσεις Vind. II. 249. Καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πόλεμον ἐξερχόμενοι ἐπετήδευον (legendum fortasse ἐπιτήδεια ᾖδον) μέλη τινὰ παροξυντικὰ τοῦ πολεμεῖν, πρὸς τὸ

*) Non recte dedi ἐκφρεωρύξας in Anecdot. Gr. II. p. 215, 31.

στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον. 250
ἅπασα δὲ χθὼν προὐμμάτων δῃουμένη
κεῖται, πέφρικαν δ' ὥςτε ληΐου γύαι
λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἕδρας, 255

tes *Aeschyl.* Pers. 387. (Well.) et *Virg.* Aen. X. 895. XI. 147. Comparari possunt etiam similia, quorum nonnulla habes apud Erfurdtium ad Oedip. Tyr. v. 187. — ὀρχηστὴς Ἄρης] Scaliger: Mars Salisubsulus. Afferuntur haec Lycophronis verba apud Etym. M. p. 634, 54. ὀρχηστὴς Ἄρης, ὁ εὐκίνητος κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα, Ἰλιάδος π'. (617. vid. ibid. Schol. min.) *Hesychius*: ὀρχηστής. ποτὲ μὲν ὁ χορικός, ποτὲ δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος.

250. ἐξάρχων νόμον] νόμων Vind. IV. *Eustath.* ad Iliad. β'. 273. p. 219, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 178, 12. edit. Lips.) τὸ δὲ, βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως, ἵνα ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς· ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν γενικῇ συντάσσεται· — κατὰ δὲ τὸ, βουλὰς ἐξάρχων, ἐλλέλειπται καὶ τὸ, στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.

252. πέφρικαν] Vid. *Sturz.* de dialect. Alexandr. p. 57—59. γύαι] Sic meliores libri et Editt. Meurs. utrq. et Reichard. — γυῖαι Par. CG. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. reliquae omnes.

253. ἀποστίλβοντες] scil. γύαι. Haec figura notissima est, et frequenter apud optimos poetas obvia. Satis exemplorum attulerunt priores Interpretes. Adde *Eustath.* ad Iliad. ϑ'. 455. p. 723, 15—21. et ad Odyss. δ'. 406. p. 1502, 38. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. p. 222, 25—33. Odyss. Tom. I. p. 173, 24 sqq. edit. Lips.) — 254. ἰνδάλλεται] Simillimum est, quod attulit Potterus ex Aesch. Sept. v. 99. (Well.)

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

Eustath. ad Odyss. υ'. 349. p. 1894, 42. edit. Rom. (Tom. II. p. 240, 38. edit. Lips.) γόον δ' ὤϊετο θυμός· τουτέστιν ἐφαντάζετο θρήνους ἡ ψυχή. ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσονται οἱ κακοί· ὡς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένῃ τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά. Vid. etiam Muelleri annotat. ad h. l.

255. κυροῦσα] κυροῦσα (ἐν) Par. C.

παροξῦναι τοὺς ἀκούοντας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι Par. A. λαμπρύνει τοῖς ὅπλοις — εὐκίνητος Par. B. διὰ τὸ ἄτακτον τῶν πολεμίων Par. C. κυρίως λαμπρύνει καὶ στίλβει — γῆν — εὐκίνητος Vind. II. ἀντὶ τοῦ, καταλάμπει ἢ καίει Pal. 40.

250. Κόχλῳ, ἤγουν σάλπιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ πυρφόροις ἀντὶ σαλπίγγων ἐχρῶντο — τὸν αἵμασι χρώμενον — ἡγούμενος θεσμὸν Par. A. κατάρχειν ποιῶν τὸν πόλεμον Par. B. κόχλῳ ὁδηγοποιῶν, ποιῶν κατάρχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας στρόμβῳ ἢ κόχλῳ ἐχρῶντο οἱ παλαιοί Vind. II. ἐν κογχύλῃ — πολέμιον σαλπίζων Pal. 40.

251. Ἅπασα δὲ γῆ προὐφθαλμῶν καιομένη Par. A. τῆς Τροίας — πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Par. C. ἡ Τροία ἀφανιζομένη Vind. II. 252. Πεφρίκασι δ' ὥςπερ σιτοφόρου χώρου πλέθρα Par. A. πεπύκνωνται Par. B. ὁρᾶται — πεδιάδες Par. C. ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται — χωραφίου αἱ αὔλακες Vind. II. ἵστανται οἱ Ἕλληνες — τόποι Pal. 40.

253. Τοῖς δόρασι λάμποντες· θρῆνος δέ μοι Par. A. ἀπαστράπτοντες — θρηνῳδία Par. C. κονταρίοις οἱ Ἕλληνες Vind. II. 254. Ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν πύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὁμοιοῦται Par. A. ὠτίοις — ἤγουν τῶν ἐπάλξεων — ἐξακούεται Par. C. ὑψηλῶν — ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλ-

γόῳ γυναικῶν καὶ καταῤῥαγαῖς πέπλων,
ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.
Ἐκεῖνό σ᾽, ὦ τάλαινα καρδία, κακὸν
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ᾽ ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων, 260

257. ἐπ᾽ ἄλλῃ] Hanc lectionem tuentur Par. BCDFGHIKL. Vind. III. Vit. I. III. Cin. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. ἐπ᾽ ἄλλην Par. E. Vind. II. Vit. II. (in quo tamen ν erasum est) ἐπ᾽ ἄλλης Par. A. Similiter in reliquis duobus locis, ubi haec locutio apud Lycophronem legitur, libri fere omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda, ita ut v. 666. ἄλλος δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ ad unum omnes exhibeant; v. 909. autem ἄλλην δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῃ non nisi in quatuor exemplaribus reperiatur.

260. Cumulat h. l. epitheta, quibus atrocissimum et maxime terribilem atque immanem hostem, Achillem, denotet. λαβράζων, cum vehementi impetu irruens. — περκνὸς, de nigro colore dictum est. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ω'. 316. p. 639, a. 39—48. Bekk. *Eustath.* ad eund. loc. p. 1352, 18. edit. Rom. Etym. M. v. μόρφνον. p. 591, 31. κραιπνὸς Par. K. — αἰχμητὴς, bene Canterus vertit, pugnax. Hesychius αἰχμ. μάχιμος, πολεμιστής. Cf. Eurip. Orest. 744. Pors. — χάρων proprie dicitur de terribili oculorum fulgore leonum, et ejusdem generis ferarum. *Eustath.* ad Odyss. κ'. 502. p. 1666, 37. (Tom. I. p. 391, 13. edit. Lips.) ἰστέον δὲ καὶ ὅτι χάρων οὐ μόνον ὁ ῥηθεὶς δαιμονιώδης, ἀλλὰ καὶ λέοντος ἐπίθετον ἀπὸ τῆς κατ᾽ αὐτόν φασι χαροπότητος. Et ad Odyss. λ'. 610. p. 1703, 29. (Tom. I. p. 441, 8. edit. Lips.) χαροποὶ δὲ λέοντες οἱ τοιούτους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς· χρώματος δὲ ὀφθαλμῶν δηλωτικὸν καὶ τὸ χαροπὸν, λεγόμενον καὶ ἐπὶ παρδάλεων. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χαροπότητος καὶ χάρων ὁ λέων ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ. Hac poetica ratione, qua χάρων leonem, sive quamvis terribilem bestiam significat, legitur haec vox infra apud Lycophronem v. 455. et 660. et in Euphorionis fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. p. 677. a. Cf. Hesych. h. v. *Etym.* M. p. 807, 30. et *Sturz.* de Dial. Macedon. p. 47 sq. Hoc autem loco χάρων dicitur de aquila, bestia acerrimi visus, certissimo impetu in praedam irruente, ideoque ob ipsam oculorum aciem terribili. — 261—268. In toto hoc loco, si in quoquam alio apud Lycophronem, arte quaesita est obscuritas. Insignis autem difficultas, qua laborat, non in eo quidem quaerenda est, quod poeta, nominibus eorum, quorum fata exponit, suppressis, aenigma quoddam luserit; hoc enim in Lycophrone frequentissimum atque solemne est, et facillime h. l. expediendum, cum apertum sit, hoc vaticinium ad He-

μῶν λέγεται τὸ ἰνδάλλειν Vind. II. εἰκονίζεται Pal. 40. **255.** Πρὸς τοῦ ἀέρος ἐπιτυγχάνουσα τὰς ἀντινέμους βάσεις Par. A. καθέδρας Par. C. τοῦ οὐρανοῦ — φθάνουσα, ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις· πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα ἡ οἰμωγὴ φθάνουσα Vind. II. ὑψουμένη — ἡσύχους Pal. 40. **256.** Θρήνῳ γυναικῶν καὶ σχίσεσι τῶν ἱματίων Par. A. et C. θρήνῳ — ἐν τοῖς διασχισμοῖς Vind. II. **257.** Ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμένων Par. A. τῶν γυναικῶν δεχομένων δηλαδή Par. C. **258.** Ἐκεῖνό σ᾽, ὦ ταλαίπωρε ψυχή, κακόν Par. A. ἀλλία — τὸ δεινόν Par. C. πρὸς ἑαυτὴν τοῦτό φησι ἡ Κασσάνδρα, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν Vind. II. **259.** Ἐκεῖνο λυπήσει βλαβῶν ἐξοχώτατον Par. A. κύκλος κτισάντων (sic) Par. C. (Haec verba hoc certe loco sensu carent) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον Vind. II. **260.** Ὁπόταν λάβρος γενόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ εἶδος ἀετοῦ· ὁ πολεμιστὴς χάρων, ὁ αἰχμητὴς Par. A. ὁ περισσῶς καίνων καὶ κόπτων Par. C. ἠχῶν· μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότητος φερόμενος· ὁ ταχὺς καὶ συνε-

πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων,
ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βάσει,

ctorem, Achillis manu interiturum, pertinere; at exquisitius quiddam in eo molitus est poeta, et insidias quasi struxit lectoribus, quod non unius metaphorae imagine contentus totum comprehendit, sed diversa coniungendo, verba ita consociavit, ut se invicem, quominus recte intelligantur, impediant.* Hae autem metaphorae, artificiose inter se connexae, ita ut nulla plane absolvatur, tres sunt; Achilles, Hectorem circa Iliacos muros fugientem insequens, comparatur aquilae, orbem in aere, ex more illarum avium, antequam in praedam irruant, cum magno clamore describenti, deinde subito praedam sursum rapienti dilanìantique (cf. Iliad. χ'. 139—144.); huic autem metaphorae alterius quasi particula inseritur, qua Achilles cum Hectore quasi stadio certasse, et rotis in gyrum agitatis, orbitam terrae impressisse dicitur (cf. Iliad. χ'. 162—166.); hisque duabus tertia succedit metaphora, qua Achilles, Hectorem currui alligatum ad naves rapiens, arator dicitur, qui lato sulco terram proscindens, Troiana arva cruentaverit. Iam vero singula videamus.

261. πτεροῖσι] Lusisse videtur poeta in huius vocabuli ambiguitate, quod cum proprie ad aquilam pertineat, simul etiam de concitatis curriculi rotis intelligendum est. Quod si cui nimis insolens neque ullo exemplo comprobandum videatur, meminerit, Lycophronem esse, quem legat, mirum sane atque singulare quoddam caput, et qui non talis, qualem miramur, fuisset, si nihil ultra communem verborum usum sibi licitum existimasset. — αἰετός] ἀετός Par. CE. Constat hodie, eiusmodi formas, ut αἰεὶ, αἰετὸς, καίειν in Tragicis non sollicitandas esse. — διαγράφων] etiam hoc ad utramque comparationem pertinere videtur, ad aquilae volatum, orbem quasi in aere ducentem, et ad orbitam rotis in terra expressam. — 262. ῥαιβῷ] ῥαμβῷ Par. L. ῥωβῷ Vind. II. uterque vitiose. Pertinet ad τυπωτὴν, et adverbialiter positum significat *orbiculatim*. Cf. v. 238. ubi ῥαιβοῖσι vertendum est, *orbiculatis*; et v. 563, ubi ῥαιβώσας κέρας a Scholiastis exprimitur per κυκλώσας. — τυπωτὴν τόρμαν] *Eustath.* ad Iliad. ε'. 726. p. 598, 22. edit. Rom. (Tom. II. p. 64, 30. edit. Lips.) τόρμη ἡ πλήμνη, εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται, καὶ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ καμπὴ καὶ ὁ ὕσπληξ. ἔστι δ' ἐνταῦθα προςθεῖναι καὶ τὴν κατὰ Λυκόφρονα τυπωτὴν τῷ τροχῷ τόρμαν, ἤγουν αὐλακοειδῆ γραμμήν. — ἀγκύλῃ] Hoc reposui ex Codd. Par. ACEGHKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. et Sebast. ἀγκύλῳ praebent Par. BDFJ. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. Forma ἀγκύλῳ, quae ab usu Lycophronis minime abhorret, Grammaticorum videtur esse correctio, qui, cum ῥαιβῷ ad βάσει pertinere arbitrarentur, alterum quoque adiectivum huic exaequandum ducerent. At non video, cur ubique insolentior forma Lycophroni obtrudenda sit, praesertim contra optimorum librorum auctoritatem. Ubi enim in aliqua lectione retinenda Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. et Pal. 40., omnium optimi codices, consentiunt, valde temerarius esset, si quis paucorum

τὸς, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς Vind. II. κυνηγετικὸς ἀετός Pal. 40.

261. Τοῖς τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ ἀλληγορίᾳ· ὁ Ἀχιλλεὺς διαχαράσσων (in marg.: χέρσον, γῆν) Par. A. ἅρμασι Par. C. τροχοῖς τοῦ ἅρματος — ξηρὰν σχίζων ἢ χαράσσων Vind. II.

262. Τῷ ἀγκύλῳ· τυπάζουσαν τὰς τροχιὰς ἐν τῇ γῇ — τὸ στάδιον — ἐπικαμπεῖ βάσει Par. A. ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ καὶ σκολιᾷ — κεχαραγμένην αὔλακα Par. B. λοξῇ, ἐπικαμπεῖ — αὔλακα — σκολιῷ Par. C. σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα — βαθεῖ, πυκνῇ,

κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοὴν,
τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν
Πτώου τε πατρὸς, ἁρπάσας μετάρσιον, 265
ὄνυξι γαμφηλῇσί θ' αἱμάσσων δέμας,
ἔγχωρα τίφη καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ,
λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος·

et deteriorum librorum scripturam, elegantem licet, neque tamen ab omni interpolationis suspicione liberam, contra tantam auctoritatem pertinaciter tueri vellet. — 263. *κλάζων τ'*] *κλάζοντ'* Rehdig. *καγλάζων τ'* Par. L. — 264. Citat hunc versum cum varietate lectionis *τῶν φιλτάτων* Etym. M. v. *ἀγαστόρων* p. 6, 20. — 265. *Πτώου τε πατρός*] *Πτώου δὲ* Vit. III. Tetigit hunc locum *Eustathius* ad Iliad. *α'*. 4. p. 17, 24. edit. Rom. et ad Iliad. *ϰ'*. 51. p. 789, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 16, 12. Tom. II. p. 314, 13. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. *γ'*. 314. *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος (ὁ Αἰτωλὸς), Εὐφορίων, Λυκόφρων.* Et ad Iliad. *ω'*. 259. *Στησίχορος Ἀπόλλωνος αὐτόν φησιν. οὐ νοήσας τὴν ὑπερβολήν.* Cf. Tzetz. ad h. l. — 266. *αἱμάσσων*] *αἱμάσσων* Par C. — 267. *ἔγχωρα*] *Eustath.* ad Iliad. *δ'*. 399. p. 488, 33. edit. Rom. (Tom. I. p. 389, 3. edit. Lips.) *ὁ δὲ Αἰτώλιος διφορεῖται ὁμοίως τῷ Δάρδανος Δαρδάνιος, κάπρος κάπριος, Κάϋστρος Καΰστριος, ἔκτοπος ἐκτόπιος, ὁ καὶ ἄφορμος παρὰ Σοφοκλεῖ, ἔγχωρος, οὐ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι, ἐγχώριος.* — *τίφη*, prata palustria prope Troiam. Vid. Odyss. *ξ'*. 474.

ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα.

cf. Iliad. *β'*. 776. *ϰ'*. 467. *ω'*. 451.

268. Hunc versum eo, quo posuimus, loco ponendum, sive potius postliminio reducendum esse in hanc sedem, unde eum Iosephi Scaligeri ad talia nimis prompta manus deturbaverat, iam ex iis quae supra de totius loci compositione monuimus, satis potest intelligi. Quemadmodum enim in prioribus versiculis certamen illud atque victoria Achillis sub duplici imaginum quasi involucro latescit, sic nunc videmus latum cruentumque sulcum duci per agros, h. e. Hectorem intelligimus a victore currui alligatum ad naves trahi, eiusque san-

ἀντὶ τοῦ, τῇδε κἀκεῖσε περιεστρέφοντο Vind. II. 263. *Καὶ κράζων ἀμιγές· ἰδίαν γὰρ φωνὴν ἔχει ὁ ἀετός· τῷ στόματι φρικτὴν κλαγγὴν* Par. A. *φοβεράν, φρικώδη* Par. B. *ἰδίαν* Par. C. *βοῶν — κεχωρισμένως φοβεράν* Vind. II. *μεγάλην, φοβεράν* Pal. 40. 264. *Τὸν προσφιλῆ σου τῶν ὁμογαστρίων συντεθραμμένον* Par. A. *συντεθραμμένον ἀδελφόν* Par. B. *ἀδελφῶν ὁμογαστόρων — ἀδελφόν, τὸν Ἕκτορα λέγει, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντα* Vind. II. *συνανάτροφον* Pal. 40. 265. *Τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπειδὴ ἡ Λητὼ μέλλουσα γεννᾶν ἐπτοήθη· λέγεται δὲ ὁ Ἕκτωρ φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος, θέσει δὲ Πριάμου· ἁρπάσας μετέωρον* Par. A. *ἤτοι Ἀχιλλεύς — τὸν Ἕκτορα.* Vind. II. *τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος πατρός — εἰς ὕψος* Pal. 40. 266. *Καὶ ὄνυξιν ἐπικαμπέσιν αἱμάσσων τὸ σῶμα* Par. A. *καὶ ἄλλο τι ποιῶν, ξαίνων* Par. C. *σιαγόσι, τὸ σῶμα* Vind. II.

267. *Ἐπιχώρια τῆς Τροίας δάση, ἕλη, ἄλση — καὶ παίδων, καὶ τῶν τέκνων* Par. A. *καὶ τὴν γῆν μιαίνων αἵματι* Par. B. *ἐντόπια τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἕλη — καὶ μολύνῃ, καὶ τῷ αἵματι* Vind. II.

268. *Πλατείας, ὁμαλῆς ὁ βοηλάτης ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέμνων* Par. A. *βοηλάτης καὶ ἀροτρεύς — καὶ ἄλλο τι*

guine campum Troianum commaculari. Itaque hic versus, quo totum hoc de Hectoris interitu vaticinium concluditur, recte hoc loco a poeta positus est, ac debuit poni. Accedit huic sententiae tantus librorum consensus, ut ex tot Codd. ne unus quidem adhuc inventus sit, in quo hic versus loco suo motus reperiatur. Eo autem gravius notanda est Romani editoris sive turpis negligentia, sive mala fides, qui cum ad Potteri editionem, in qua hic versus ante v. 263. collocatus est, sedecim Codices exigeret, ne verbulo quidem lectores de varia huius versus sede admonuit, ita ut silentio eius aliquis ad tuendam Scaligeri coniecturam imprudenter abuti possit. At etiam in Romanis Codicibus, quos post illum inspiciendi nobis copia facta est, hic versus eo, quo exhibuimus loco, positus conspicitur. Assentiunt priores editiones, ex Codd. expressae, Aldina et prima Basileensis, et quae earum textum repetunt, Canteriana, Parisinae et Commelinianа; neque etiam Iosephus Scaliger in prima versionis editione, quae simul cum Canteriana prodiit, quicquam immutare ausus est. Admonuit autem postea Ioannem Meursium, cuius iuvenilia studia in edendo Lycophrone liberaliter adiuverat, ut de transponendo hoc versu cogitaret; unde in margine editionis Meursianae haec adnotata legimus: „hic versus male infra ponitur; hoc loco erat ponendus, quod nos facimus monente Cl. V. Ios. Scaligero.“ nullis praeterea rationibus additis. Quod quidem obsequium in Meursio, homine tum admodum adolescentulo, et magis in coacervanda Commentarii mole, quam in exercenda arte critica occupato, nos quidem minime miramur; miramur autem Potterum et reliquos editores, qui omnes criticum negotium professi et criticis opibus instructi erant, quod hanc transpositionem tam patienter tulerint, et Scaligeri errorem contra Codicum suorum auctoritatem tam diu propagaverint. — λευρᾶς] Non recte faciunt, qui ut Blomfieldius ad Aesch. Prom. 377. laevitatis significationem huic vocabulo inesse statuunt. Minime enim audiendi sunt veteres Grammatici, qui etymologiam quandam suo more rimantes, λευρὸν per λεῖον et λίαν εὐρὺ explicant. Videtur autem λευρὸν proprie esse id, quod *late patet*, ita ut alterutra interdum significationis parte posthabita, modo per *latum*, modo per *propatulum* explicari possit. Sic λευρῷ ἐνὶ χώρῳ Odyss. η'. 123. recte explices de lato atque patenti agro, ubi vinea consita erat; talis enim hic locus esse debuit. Patens autem et propatulum, ubi nihil impedimenti est, quominus quis accedat aut procedat, significat apud *Aesch.* Prom. 394. (Well.) *Eurip.* Phoen. 850. Hecub. 693. (Pors.) Similiter λευρὸν ἄλσος apud *Aesch.* Suppl. 503. (Well.) nemus est omnibus patens, ad quod quisque potest accedere, oppositum sacris nemoribus, quae septis clausa erant; et λευρὰ πέτρα apud *Eurip.* Bacch. 980. (Elmsl.) est rupes in propatulo posita, quae undique conspici potest, et unde quoquoversus patet prospectus. Latitudinis autem significatione dicuntur apud *Aesch.* Prom. 369. (Well.) λευροὶ γύαι de late patentibus circa Aetnen Siciliae campis; λευρὸν ξίφος apud *Pind.* Nem. VII. 27. (Boeckh.) et h. l. λευρᾶ αὔλαξ, de lato sulco, quem Hectoris corpus, curru tractatum, per campos ducit. Et huc fortasse referendus est locus, quem supra tractavimus, ubi latum Molpidis saxum a Pelope tritum iri dicitur. Confiteor enim illam, quam ibi tentavi, explicationem mihi ob hoc ipsum λευρὰν non omni ex parte satisfacere. Quid? si πέτραν eo ibi sensu positum accipiamus, quo infra v. 724. Leucosia insula πέτρα dicitur, et v. 633. Gymnasiae insulae χοιράδες appellantur, ita ut λευρὰ M. πέτρα sit late patens Molpidis insula, h. e. Peloponnesus. Et aptissime tunc poeta vocem λευρὰν addidisset, ut eam a minoribus in-

ποιῶν, ἀροτριῶν, τέμνων Par. C. ἀροτριῶν, διασχίζων Vind. II. κόλιαν πλατείας — ζευγηλάτης· λείπει πτων Pal. 40.
τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς γεωργός, βοώτης,

λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἠρτημένον, 270
αὖτις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον,
κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος

sulis, quae recte dici possunt πέτραι, distingueret; haud inepte etiam *Molpidis* insulam dixisset, cum eo tempore, quo in eam venturus esset Pelops, nondum ab eo potuerit, sed ab alio quopiam debuerit denominari.

269. δάνος] Vid. Etym. M. p. 247, 51. et *Sturz.* de Dial. Maced. p. 30. — 270. σκεθρῷ] σκεθρῷ τε Par. C. — ταλάντῳ] Hunc locum respexit *Eustath.* ad Iliad. ι'. 122. p. 740, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 245, 5. edit. Lips.) λέγεται δέ ποτε κυρίως τάλαντον καὶ αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὸ τάλαν, ἤτοι καρτερικὸν τοῦ ἐργαλείου καὶ κοπηρὸν καὶ ὡς εἰπεῖν φερέπονον, οὗ καὶ μέρος τι τρυτάνη λέγεται διὰ τὸ τοῖς βαρήμασι τρύεσθαι, ὅ ἐστι καταπονεῖσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ἄτρυτος καὶ ἡ Ἀτρυτώνη. — ἠρτημένον] ἠρτυσμένον Par. A. ἠρτημένου Editt. Basil. II. Par. II. et Commel. — 271. αὖτις] Sic Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. αὖτις Par. B. αὖθις Par. C. et Vit. II. Vid. infra ad v. 546. — ἐκχέας] ἐγχέας Par. A. Vulgata optime sese habet. — 272. Hunc versum affert *Etym.* M. v. μύδρος p. 593, 32. — 273. κρατῆρα Βάκχου] Res nota est ex Homero; Iliad. ψ'. 92. Odyss. ω'. 72—75. Cf. Schol. ad Iliad. ψ'. l. l. Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ· ἱστορεῖ Στησίχορος. *Tzetz.* Posthom. 421. et *Heyn.* ad Apollod. p. 232. — Βάκχου] Βάκχον Par. H. et Vit. I. — κεκλαυσμένος] κεκαυμένος Par. K.

269. Τοῦ Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου δῶρον Par. A. παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶ, γαῦρος, καὶ τροπῇ ταῦρος· ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρός τις ὤν, καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· καὶ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνομάσθη, παρὰ τὴν ἀνάτασιν· καὶ Ταῦρος (leg. Ταῦροι) τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· ὅτι τιμῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν Ἄπιν· καὶ Ταῦρος ὄρος Par. C. (Vid. Etym. M. v. Ταῦρος) ὁ Ἀχιλλεύς — τοῦ Ἕκτορος· ταῦρον δὲ τὸν Ἕκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον — ἀνῃρημένου δῶρον Vind. II.

270. Ἀκριβεῖ ζυγῷ στάθμης, βελόνης κρεμαμένον Par. A. πλάστιγγι — τῆς ῥάβδου ἢ τῆς γλωσσίδος· τάλαντον, ὁμώνυμος ἡ λέξις· σημαίνει τὸ μέγιστον τοῦ χρυσοῦ· β, σταθμοῦ ὄνομα· γ', τὴν ῥοπήν· δ', ἀριθμοῦ ὄνομα· ε', τὸν πλοῦτον· ς', τὴν πλάστιγγα. Τρυτάνη, ἡ στάθμη παρὰ τὸ εἰς τρία ἱστάναι· τρυτάνη ἐστὶν εἶδος ζυγοῦ Par. C. καὶ ἀκριβεῖ ζυγῷ, πλάστιγγι — τῆς ἀναρτήσεως τοῦ ζυγοῦ Vind. II. σταθμῷ ζυγοῦ — κρεμαμένον Pal. 40.

271. Πάλιν τὸν ἀντίδοτον χρυσὸν ἐγχέας ἐξ ἴσου Par. A. τὸν ἀντίστροφον, ἀντίλυτρον Par. C. εἰς τοὐπίσω, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα Vind. II. ἰσοστάθμον Pal. 40.

272. Τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἐπαύλοις — φαιδρόν· μύδρος δὲ κυρίως τὸ πεπυρακτωμένον σίδηρον Par. A. λαμπαροῖς (sic) — λαμπρότατον Par. C. τὸν ἀπὸ τοῦ Πακτωλοῦ — ζυγοῖσι — λαμπρὸν χρυσόν Vind. II. καθαρὸν χρυσόν Pal. 40. 273. Ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διόνυσος ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφιφορέα — ὑπεισέλθῃ τεθρηνημένος Par. A. τάφον, ταφήσεται. τεθρηνημένος Par. C. τὸν ἀμφορέα, ἤτοι τὸν τάφον —

νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Λειβηθρίην θ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπὴν, 275
ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων πότμον,
καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
δῦναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,

274. νύμφαισιν] Eustath. ad Odyss. ρ'. 205. p. 1816, 4. edit. Rom. (Tom. II. p. 139, 18.) λέγονται δὲ, φασί, καὶ Μοῦσαι Διονύσου τροφοὶ, νύμφαι τινὲς οὖσαι καὶ αὐταὶ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι εἴρηται. Phot. Lex. v. Νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. Cf. etiam Hesych. h. v. Hanc fabulam, cuius fons est apud Homerum, Odyss. ω'. 60. tractaverat Arctinus in Aethiopide, ut ex Procli Excerptis discimus: ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα. Vid. Iacobsii Annot. ad Tzetz. Posthom. 435. — φίλαντο] Eadem forma, epicis poetis propria, recurrit infra v. 518. ἐφίλατο. — Βηφύρου] Par. A. in margine: γρ. Βαφύρου (sic enim legendum est pro Βοφύρου, quod Cod. habet). Vid. Pausan. IX. 30, 8. et Archestrat. apud Athen. VII. 326, d. — 275. Λειβηθρίην] Λειβηθρίης Par. K. Vit. II. III. Idem scriptum erat in Par. G. et Vind. II. sed correctum in ην.
276. νεκροπτέρνας Par. AH. Ciz. et Vit. I. in Schol. vitiose. — πότμων Ciz. — 277. τλήσεται] δύσεται Par. F. — πέπλον] πέπλων Par. A. πέπλων Vind. IV. — 278. ψαύσας] Hoc non debebat Sebastianus, unius Cod. Vat. 1307. auctoritate fretus, in ψαῦσαι mutare. Codd. mei et Editt. omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda. — κρότων] κρότου Par. K. κρότον (ων) Par. G. et Vit. III. κροκῶν Par. H. Hunc et antecedentem versum citat Ioan. Tzetzes Chiliad. V. ις'. 4—5.
279. λοῖσθος] λοῖσθον Par. C. — εἰς] Par. BDFKL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae edit. ἐς Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ῥίψαι] Hoc recepi ex Codd. Par. ABDEFGKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Pal. 40. quibuscum consentiunt Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. ῥίψας Par. CH. Rehdig. et Editt. exceptis Pott. utrq. et Sebast. omnes. ῥίψει Par. J.

τοῦ Διονύσου — ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς Vind. II. 274. Τὸν Βήφυρον ποταμόν (in marg.: γρ. Βοφύρου) Par. A. φιλοῦσι, κατοικοῦσι Par. C. ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων ἢ νυμφῶν — ποταμοῦ τὸ ὕδωρ Vind. II. ταῖς Μούσαις — ἐφίλουν Pal. 40.
275. Καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἔστι δὲ ὄρος· ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἄποψιν Par. A. τῆς Μακεδονίας — πόλεως Par. C. ὄρος ἐν Ἑλικῶνι — τὴν ἐξοχὴν Neap. I. II. et Vind. II. ὄρος Μακεδονίας Pal. 40. 276. Ὁ τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεὺς, διὰ τὸν Ἕκτορα — ὅστις φοβούμενος θάνατον Par. A. ὁ πωλήσας τὸν νεκρὸν Ἕκτορα Par. C. ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς — ὁ προφοβούμενος θάνατον Vind. II. ἐκ τοῦ πέρνημι, καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ πέρνας — τὸν πόλεμον Pal. 40. 277. Καὶ ὡς γυνὴ, περὶ τὸ σῶμα καρτερήσει φορῶν ἱμάτιον γυναικεῖον Par. A. ἐνδύσεται Par. C. ὑπομείνῃ — ἱμάτιον Pal. 40. 278. Ὑπεισελθεῖν — παρὰ τοῖς ἱστατοῖς· ὅτι λαθεῖν θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς, ὕφαινε μετὰ τῶν γυναικῶν — τῆς κερκίδος ἁψάμενος — τῶν κρουμάτων Par. A. τοῦ ὑφαντικοῦ ἐργαλείου, ἐν ᾧ ἡ κρόκη ἐντίθεται — ἀπολαύσας τῶν κτύπων Par. C. φορέσαι — ἱστουργοῖς Vind. II. ὑπεισελθεῖν — ἁψάμενος ὡς γυνή Pal. 40. 279. Καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων ἀντὶ τοῦ βα-

τὸ σὸν, ξύναιμε, κἂν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ. 280
Ὦ δαῖμον, οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων,
ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας·
οὐ μὴν ἀνατεί γ', οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
πένθους θ' ὁ ληστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατὸς,
ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ, 285
ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
πεύκαις βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,

280. ὕπνῳ πτήσσων] ὑποπτήσσων Par. DGK. et Vit. III.
281. κίον'] Similiter *Pind.* Olymp. II. 89 sq. ed. Boeckh. ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. — αἰστώσεις] ἀϊστώσας Par. L. Vit. I. et Ciz. αἰστώσει Par. J. — 282. ὑποσπάσας] ἀποσπάσας Par. Fl. et Vit. II. — 283. ἀνατεί γ'] ἀνατεὶ δ' Par. DG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μήν γ' ἀνατεί Par. K. οὐ μὴν δ' ἀνατεί γ' Neap. III. Praeterea de hac adverbiorum terminatione non satis caute praecepit Blomfieldius in Glossar. ad Aesch. Prom. 216. Cf. *Reisig.* ad Oedip. Colon. 1638. et *Buttm.* Gramm. gr. uber. Tom. II. p. 343 sq. — πόνων πικρῶν Par. K. — 285. ἐπεγκαχάζων] Ita ex meis Codd. solummodo duo, Par. E. et Neap. III., recte; in reliquis librarii hanc vocem varie corruperunt. ἐπεγκαγχάζων Par. ACF. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. et Paris. II. ἐπεκαγχάζων Par. B. et Neap. II. ἐπικαγχάζων Par. DJ. Neap. I. Vind. II. et Vit. II. ἐπὶ καχλάζων Par. G. ἐπικαγχλάζων Par. K. Vind. IV. et Vit. III. ἐπεγκαγχλάζων Par. L. et Ciz. — δεδουπότος] Vid. Schol. ad Iliad. ν'. 426. ψ'. 679. — 286. πρύμναν Par. K. — τὴν πανυστάτην δρ. β. β. Cf. *Soph.* Trach. 871 sq. Herm.

δῖσαι Par. A. τῶν πολεμίων, ἤγουν τῶν Τρώων· προσπελάσαι Par. C.
280. Τὸ σὸν, ὦ Ἕκτορ ἀδελφὲ, καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φοβούμενος δόρυ Par. A. κοντάριον Par. C.
281. Ὦ Ἕκτορ ἀδελφέ, ὁποῖον ἕκτορα· διὰ τὴν ἰσχὺν, ἀφανίσεις οἴκων Par. A. ὦ τύχη, ἢ ὦ Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον στῦλον Par. C. ὦ τύχη, ὁποῖον — τὸν Ἕκτορα — ἀφανίσεις οἴκων Vind. II. 282. Ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος ἀφελόμενος Par. A. ἑδραίωμα πατρίδος, τῆς Τροίας τῆς ἀθλίας, ῥίψας Par. C. καθελὼν Vind. II. καταβαλὼν Pal. 40.
283. Οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης, οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων Par. A. πόνων δριμέων Par. C. χωρὶς τιμωρίας καὶ βλάβης Neap. II. et Vind. II. 284. Καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες Par. A. οὐδ' ἄνευ θρήνου ὁ πολεμικὸς Par. C. οὐδὲ ἄνευ — ὁ αἰχμάλωτος· ἀπὸ Δώρου τινός — Ἑλληνικός Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ τὸ χωρίς — Ἑλληνικὸς γελάσει Pal. 40. 285. Ἐπεγγελῶν τοῦ Ἕκτορος τῷ θανάτῳ Par. A. ἐπεγγελῶν χανδὸν καὶ ἀνεῳγμένῳ τῷ στόματι — τοῦ πεπτωκότος μετὰ ἤχου Ἕκτορος Par. C. ἐπεγγελῶν — τοῦ πεσόντος Ἕκτορος θάνατον (sic) Vind. II. 286. Ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμὼν Par. A. καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι τῆς νηός — κατά — καὶ ἐσχατωτάτην, ὥραν δηλαδή· ἢ φυγὼν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἢ δραμὼν ὁ Ἕκτωρ Par. C. ναυσὶ, τὴν τελευτὴν Vind. II. τὴν ἐσχάτην ὁ στρατός Pal. 40.
287. Ταῖς ναυσί — βαλβῖδα δέ, τὴν βιωτὴν — συγκαυθήσεται Par. A. νηυσί — καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ Ἕκτωρ — καὶ ἐπὶ τὰ κάγγελα (sic)· σὺν ταῖς πεύκαις καὶ ταῖς ναυσὶ φλεχθήσεται καὶ καυθήσεται ὁ Ἑλληνικὸς στρατός Par. C. τῶν νηῶν· ἀπὸ τοῦ ποιηθέντος τὸ ποιηθέν — τὸν δρόμον — ἤτοι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς Vind. II. ἐκ πεύκης — ὁδόν — καυθήσεται Pal. 40. 288. Καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἑλλη-

πορθουμένοισι χῶρας ἀρκέσαι πικράς.
τότ᾽ οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν 290
πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ,
οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ᾽ ἐπάλξιες·
ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,

289. πορθουμένοισι] ποθουμένοισι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehdig. in quo ρ̄ diligenter erasum est. — ἀρκέσαι] ἀλύξαι Par. HL. Vat. 1307. Vit. I. et Ciz. Fortasse ἀλκῆσαι. — 290. τάφρος] τάφρων Par. L. Vit. I. et Ciz. — 291. κορσωτὴ] Par. ABDEFGJK. Vit. II. III. et Impressi omnes. κροσσωτὴ Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. κροσωτή Par. C. *Eustath*. ad Iliad. η. 441. p. 689, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 176, 12. edit. Lips.) εἰσὶ δὲ σκόλοπες ὀρθὰ ξύλα, ὧν ἀποξυμμένων ἡ κατὰ γραμμὴν εὐθεῖαν στάσις ἔοικεν ἡπλωμένῃ πτέρυγι. διὸ καὶ σταυροῖσι κορσωτὴν πτέρυγα τὴν τούτων ἔκτασιν ἔφη τις. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι σκόλοπες καὶ σταυροὶ παρὰ τὸ ἵστασθαι κατ᾽ εὖρος, ἢ παρὰ τὰ ἀνίστασθαι εἰς ἀέρα ἠρμένους. ἐκ δὲ τούτων τὸ ἀνασκολοπίζειν καὶ τὸ ἀνασταυροῦν. Cf. *Etym*. M. p. 540, 40 sqq. *Hesych*. s. v. κόρσαι et κράσσαι.

292. γεῖσα] Hanc vocem simplici σ̄ exhibent Par. AEHJ. Neap. I. II. Vind. II. III. et Vit. II. praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Sebast. Συναγ. λέξ. χρησ. p. 184. γείσιον καὶ γεῖσος· τὸ ἄκρον τείχους, ἢ στεφάνωμα οἴκου· καὶ γεῖσα, τειχῶν ἄκρα. Lycophronis versum citat Etym. M. h. v. p. 229, 33. — 293. συμπεφυρμένοι Vit. I. et Ciz.

σιν Δία Par. A. τὸν φυγῆς αἴτιον, ἢ τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον Par. B. ἐπικαλούμενος καὶ εὐχόμενος — ἐλευθέριον, βοηθὸν, ῥύστην Par. C. ἤτοι ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων πολλὰ τὸν φυγῆς αἴτιον Vind. II. 289. Πολιορκουμένοις Μοίρας ἀποστρέψαι τὰς δεινάς Par. A. ἀποδιῶξαι Par. B. τοῖς πολεμουμένοις, καταπονουμένοις, φθειρομένοις τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀποσοβῆσαι ἐπωδύνους Par. C. αὐτοῖς τοῖς καταστρεφομένοις ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι Vind. II. πολεμουμένοις — βοηθῆσαι αὐτοῖς Pal. 40.

290. Τότε οὐδαμῶς ἡ διορυχὴ, οὔτε τῶν λιμένων καὶ στάσεων Par. A. ὅτε καταδραμεῖ (sic) ὁ Ἕκτωρ — καὶ ὄρυγμα — τῶν ἐχόντων καὶ φρουρούντων καὶ φυλαττόντων τὰς ναῦς περιφραγμάτων. σταθμὸς λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμιζόμενον· καὶ ἡ παραστὰς δὲ σταθμὸς λέγεται, καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων· ἀμφότερον δὲ παρὰ τὴν στάσιν Par. C. (cf. Etym. M. v. σταθμός) τὸ ὄρυγμα — τῶν νεῶν τὰ προπύργια — σηκῶν ἢ φωλεῶν Vind. II.

291. Ἡ περιβολὴ, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — κορσωτὴ, κλιμακώδης Par. A. τὸ πρόθεμα, τὸ προπύργιον· σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ εὖρος, τὸ πλάτος, οἷον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν (leg. τῷ ποιητῇ) σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν, ἅπερ ἔξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφεοῖς Par. C. (cf. Etym. M. v. σταυρός) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν — σταβάροις, ὀξέσι ξύλοις — τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κροσσοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον Vind. II. τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταβάροις κλιμακωτὴ — παραπέτασμα Pal. 40.

292. Ἡ στεφανὶς τοῦ τείχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν τειχῶν· πτέρυξ δὲ τὸ τεῖχος — βοηθήσουσιν οὐδὲ οἱ προμαχῶνες Par. A. αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες Par. B. καὶ θεμέλια — οἱ προμαχῶνες· ἐκ τοῦ ἄλκω, τὸ βοηθῶ· ὁ μέλλων ἄλξω· ὄνομα ῥηματικὸν ἄλξις καὶ ἔπαλξις Par. C. αἱ στεφάναι βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες, αἱ στάσεις τῶν πύργων Vind. II. ἐκ οἷς οἱ πολεμισταὶ ἵστανται Pal. 40. 293. Ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ Par. A. φύρσιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι, τεταραγμέναι· κυρίως ὁ ἐξ ἐλαίου καὶ κηροῦ καπνός Vind. II.

καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ γρυνῶν βολαῖς,
ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κληδῶν θρόνους 295
πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
πηδῶντες αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.

294. *γρυνῶν*] *γρουνῶν* solus Par. A. et Vind. II. in marg. *γρυνῶν* Par. E. *γρηνῶν* Par. K. et Vind. IV. — 295. *κόρυμβα*] Vid. Blomf. Gloss. ad Aesch. Pers. 417. Hi accusativi locum indicant, in quem confusa fuga coniecti sint Graeci, Troianorum impetu e navium propugnaculis deturbati. Hoc, quod facillimum intellectu est, moneo ob Muelleri adnotationem, qui, dum nesciret, quo hos accusativos referret, post varia inutiliter et prolata et reiecta, tandem optionem lectoribus reliquit, si fortasse ad *πηδῶντες*, quod fieri nullo modo potest, trahere eos velint. Saepenumero enim in conscribendis illis adnotationibus accidit viro praestantissimo, ut, dum ipse incertus esset, quid de quoquam loco statueret, varia, recta falsa miscendo, reiiciendo quae ante probaverat, novaque non probabiliora tentando, locos impeditos impediret magis, quam expediret. Magis autem equidem probo eorum fiduciamne dicam an sinceritatem, qui aliqua certa sententia prolata, eam quoquo modo firmare connituntur, ut nisi quid aliud, hoc saltem lectoribus probent, ut sui iudicii possint ac velint esse, quam illam inter varia quaeque fluctuantem, et identidem ab ipsa re quasi refugientem interpretandi modestiam. — 296. *ἑδωλίων*] Sic Par. GH. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et editt. *ἑδωλίων*. De hac voce vid. *Blomf.* ad Aesch. Sept. 451. — 297. *πηδῶντες*] Cf. *Aesch.* Pers.

294. *Τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ ὁρμαῖς, καὶ κορμῶν βολαῖς* Par. A. *καὶ τοῦ καπνοῦ τῶν ἐλαιωδῶν· ἀναθυμιάσεσι κορμῶν, ἤγουν τοῦ πυρὸς, ἀπόλλυνται αἱ μέλισσαι δηλαδή. λιγνὺς, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρὸς, ὁ καπνὸς· παρὰ τὸ δεικνύω, δεικνύς τις οὖσα, ἡ δεικνύουσα τὸ πῦρ· ἢ παρὰ τὸ λίαν ἱκνεῖσθαι· καὶ λιγνυῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνῶδες. Ὅμηρος· λιγνὺν αἰθαλόεσσαν· διαφέρει γὰρ τὰ τέσσαρα παρὰ Ὁμήρῳ· κάπνὸς γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος· κνίσσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καιομένων· λιγνὺς, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός· αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός* (cf. Etym. M. v. *λιγνύς*) *ῥιπὴ, παρὰ τὸ ῥίπτω, ῥιπτὴ καὶ ῥιπὴ, ἡ ῥιπτομένη· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ βίας πνευμάτων· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ ῥιπίζω· εὐρίπιστος γὰρ ἡ πόλις· σημαίνει δὲ καὶ φοράν· ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπτίζω καὶ ῥιπίζω, ῥιπὶς καὶ ῥιπίς* Par. C. (cf. Etym. M. v. *ῥιπή*, ubi ultima verba ex hoc Scholio corrigenda sunt) *ὁρμαῖς — κορμῶν, δαλῶν* Vind. II. *κινήσεσι* Pal. 40. 295. *Τὰ ἄκρα καὶ πρυμναῖα τῆς νεὼς, κατ' εὐφημισμόν· ὡσαύτως δὲ τῆς πρῴρης ἄκρα· καὶ τὰς κλῆδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες* Par. A. *ἀκρόπρωρα, ἀκρόπρυμνα* Par. B. *Οὕτως οἱ Ἕλληνες πεσοῦνται ἀπὸ τῆς κορωνίδος τῆς πρυμνησίας. ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, κατὰ ἀντίφρασιν, εὔθλαστα γάρ· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς φ· ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ ἐπὶ τοῦ κραίου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ κορύμβων· ἄφλαστα μὲν γὰρ λέγονται τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ τὰ πρωρήσια* Par. C. (Vid. Etym. M. v. *ἄφλαστον*) *τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, τὰ πρωρήσια — σκαμνίων* Vind. II. 296. *Συνεχεῖς κολυμβητικὴ ἐκ τῶν σανιδωμάτων καὶ καταστρωμάτων τῆς νεὼς* Par. A. *ὡς συνεχεῖς ὀρχησταί* Par. C. *κολυμβηταί — καθεδρῶν* Vind. II.

297. *Ἁλλόμενοι, αἱματώσουσιν ξέ-*

Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς πρωτόλειά θ' Ἑλλάδος
αἰχμῇ φέροντας, καὶ σποραῖς ὠγκωμένους,
αἳ σαὶ καταξανοῦσιν ὄμβριμοι χέρες, 300
φόνῳ βλύουσαι κἀπιμαιμῶσαι μάχης.

297. (Well.) et *Eurip*. Phoeniss. 1166 sq. (Pors.) ex quo Euripidis loco hunc nostrum adumbratum esse iam Valckenarius adnotavit p. 397.

ἡμῶν τ' ἐς οὖδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκνενευκότας·
ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.

— αἱμάξουσιν] αἱμάσσουσιν Par. K. — 299. ὠγκωμένους] ὀγκουμένους Par. H. — 300. καταξανοῦσιν] Vid. Blomf. Gloss. ad Aeschyl. Agam. 190. — ὄμβριμοι] Sic Par. AEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ὄβριμοι Par. BCFH. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Commel. et Reichard. Retinui accuratiorum librorum scripturam, quorum nonnulli, ut Par. AJ. et Vind. II., etiam infra v. 698., ubi tamen lectio aperte vitiosa est, Ὀμβριμοῦς exhibent; licet nescius non essem, hanc scribendi rationem, quae potissimum Hermanni auctoritate (de Emend. rat. gr. gr. p. 20 sq.) nititur, valde nuper ab hominibus doctis impugnatam esse, praecipue a *Blomfieldio* ad Aeschyl. Sept. v. 795. et a *Wernickio* ad Tryphiod. p. 209. Quorum alter rem tetigisse potius quam explicuisse censendus est; alter autem, Blomfieldius, licet non prorsus inutilia attulerit, cupidius tamen disputavit, quam ut summi viri auctoritatem apud eos labefactaret, qui rationes utrimque allatas perpendere, et suo ipsorum iudicio uti consueverunt.

301. φόνῳ βλύουσαι est αἵματι ῥέουσαι, manus sanguine stillantes, quod Scholiastarum glossae per φόνου βρύουσαι explicant. Recte igitur positus est tertius casus, quem libri mei tanto consensu retinent, ut solus Par. C., liber haud raro cum deterioribus consentiens, φόνου exhibeat. βλύουσαι autem est constans librorum lectio, si tres excipias, quorum duo ne in censum quidem venire possunt, cum suspicari liceat, literam ῥ eo consilio superscriptam esse, ut glossam faciat: βρύουσαι Vind. III. βλύουσαι (ρ superscr.) Neap. II. et Rehdig. Quatuor autem editionum, quae βρύουσαι exhibent, haec ratio est, ut una solummodo, Basileensis I., hanc lectionem e Codice hauserit; huius vero auctoritatem postea sequuti sint Stephanus atque Potterus; Potterum denique Sebastianus. Praeterea in Cod. Par. D. v. 300 et 301. in unum coniuncti leguntur, verbis ὄμβριμοι χέρ. φ. βλ. omissis.

νην γῆν Par. A. ἤγουν αἵματος πληρώσουσιν Par. B. πίπτοντες μολύνουσι — ἤτοι τὴν Τρωϊκὴν Par. C.

298. Πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἕλληνας, τοὺς τὰ πρῶτα καὶ ἐξαίρετα λάφυρα Par. A. πρώτην αἰχμαλωσίαν Par. B. καὶ πρόχουρσα (sic) Par. C. τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιποὺς Vind. II. Εὐγενεῖς, ἀνδρείους, πρῶτα τῆς λείας λαμβάνοντας Pal. 40. 299. Ἐπινίκια ἐκ τοῦ πολέμου τῷ δόρατι κομίζοντας Par. A. τῇ εὐγενείᾳ ὑψουμένους, μεγαλαυχοῦντας Par. B. καὶ τῷ δόρατι — καὶ ταῖς διαφόροις χώραις ἐξουσιάζοντες Par. C. γένει καὶ τῇ εὐγενείᾳ καυχωμένους Vind. II. ἀνδρείᾳ ὑπερφέροντας καὶ γένει ἐπηρμένους Pal. 40. 300. Αἵ σαὶ ἀναιρήσουσιν ἰσχυραὶ χεῖρες Par. A. καὶ ἴδιαι — φονεύσουσι Par. C. ἤτοι τοῦ Ἕκτορος — ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί Vind. II. 301. Τοῦ φόνου βρύουσαι, καὶ ἐπιθυμοῦσαι μάχης Par. A. ἤγουν αἱ καλούμεναι χεῖρες φόνου ἀκούουσαι (Scholiastes in textu legit κλύουσαι) — καὶ προθυμοῦσαι Par. C. ῥέουσαι Neap. I. αἵματι ῥέουσαι — προθυμούμεναι Vind. II.

ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι,
τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι' αἰῶνος, ταφάς.
οἰκτρὸν γὰρ, οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος,
καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κράντης χρόνος, 305
μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
Αἰαῖ, στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε, τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων,

302. πένθος] πένθους Par. DG. Vind. II. IV. πένθους Vit. II.
303. ταφάς] τάφον Vit. II. — 304. ἐπόψομαι] ἐξόψομαι Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 307. εὔγλαγον] ευλαλον Par GK. Vind. IV. εὔγλαλον Vind. II. (in marg. γρ. εὔγαλον) et Vit. II. — 308. τερπνόν] τερπνῶν Par. F. ἀγκάλισμα] Addam h. l. Canteri et Muelleri adnotationes, quarum altera sensum loci, altera hanc, quám dedimus lectionem, respicit. „Apostrophe Cassandrae ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbraei, qui erat verus Troili pater, occidit. Alii, in his Calaber (IV. 9.) et Virgilius (I. 474 sqq.), in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. (Adde Schol. ad Iliad. ω', 257. p. 637, a. 42—49. Bekk.) Epitaphium eius elegantissimum exstat apud Theocritum, βωμοῦ nomine, quod quum a nemine ante intellectum fuisset, primus *Ioan. Auratus*, regius in Gallia linguae graecae professor, divino vir ingenio atque eruditione singulari, dexterrime, ut reliqua Theocriti omnia, et emendavit et exposuit. Vid. Novas Lect. nostras; (lib. II, c. IX.)" Haec quidem Canterus; Muellerus autem de lectione ἀγκάλισμα ita scribit: „vera est lectio haec, qua anapaestus molestus tollitur, neque opus medicina *Wakefieldii*, quae prostat ad Soph. Trach. 541. (ed. Erfurdt.) ὦ σκύμν', ἐναγκάλισμα τερπνὸν συγγόνων. „Non amat, addit Wakefieldius, pedes anapaesticos scriptor nitidissimus. Porro locum distinctione sua misere depravavit Potterus, melius docente Scholiasta." Merito improbavit Muellerus Wakefieldii conatum, quo tantum abest ut numeri versus emendentur, ut multo fiant etiam molestiores. Lectionem ἀγκάλισμα ex meis libris praebent Par. CG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphrastes Vaticanus; praeterea etiam Ms. Canteri, Tzetz. in Schol.

302. Ἐγὼ δὲ πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ μέγα ἐπενέγκω Par. A. ἐκ τοῦ ἐλάττονος, ἢ κατὰ σύγκρισιν Par. B. ἡ Κασάνδρα — θρῆνον σμικρὸν λάβω, ἕξομαι, κομίσομαι Par. C. ἔλαττον πένθος — οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα Vind. II. 303. Τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφὰς Par. A. μέχρι ζωῆς ὅλης Par. B. διηνεκῶς Par. C. τὸ σόν — διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς Vind. II. 304. Ἐκείνην μὲν ἡμέραν θεάσομαι Par. A. ἐλεεινὸν, ἄθλιον θεάσομαι Par. C. τουτέστι ἐκείνην τὴν ἡμέραν, φῶς Vind. II. 305. Καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ ἐπιτελεστὴς χρόνος Par. A. βλαβῶν μέγιστον, θλίψεων Par. C. ἐξαίρετον, ἄκρον — τελειωτὴς, πληρωτής· ἀπὸ τοῦ κ ρ α ί ν ω ῥήματος· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κάρα, καραίνω καὶ κραίνω Vind. II. 306. Τὸν τῆς σελήνης συστρέφων κύκλον ῥηθήσεται Par. A. διὰ σελήνης συστρέφων — λεχθήσεται Vind. II. ὁ διερχόμενος Pal. 40. 307. Φεῦ, φεῦ θρηνῶ καὶ τὸ σὸν εὔτραφές· λέγει δὲ τὸν Ἀστυάνακτα· σῶμα Par. A. τὴν εὐανάτροφον ἡλικίαν Par. B. φεῦ — εὐανάτροφον Par. C. σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν Vind. II. εὔτροφον, ἤγουν σέ Pal. 40. 308. Λέγει δὲ τὸν Τρωΐλον· φασὶ γὰρ διδύμους εἶναι Τρωΐλον καὶ Κασσάνδραν· καλόν — φίλτατε τῶν συγγόνων, ἤτοι ἀδελφῶν Par. A. υἱὲ τοῦ βασιλέως, Τρωΐλε Par. C. ὦ γέννημα βασιλικώτατον — περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν Vind. II.

ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις 310
μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,
καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
Οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,

et edit. Sebast. ἐναγκάλισμα habent Par. ABDEFHJKL. Vind. III. Rehd. et Editt. reliq. omnes. Quomodo autem hic locus librariorum negligentia corrumpi potuerit, facillime potest demonstrari. Constat enim in vetustioribus libris verba non divisim, sed continue scripta esse, ita ut sibi invicem arctissime adhaerescant; terminationem ον autem saepissime per lineolam literis oblique impositam exprimi: quo intelligitur, quam facile fieri potuerit, ut, si verba τερπνὸναγκάλισμα continuis literis scripta essent, accentus in voce τερπνὸν pro compendio syllabae ον, haec autem syllaba pro particula sequentis vocabuli acciperetur. Cf. *Bast.* Comment. Palaeogr. p. 770 sq. Eiusd. Epist. crit. ad Boissonad. p. 262. et Append. p. 57. — 310. ἴυγγι τόξων] τόξῳ Vit. I. ν ab alia manu additum est. Ioan. Tzetzes Chiliad. XI. 688. de voce ἴυγξ· ἄλλοι τὸ βέλος λέγουσι, καθώςπερ ὁ Λυκόφρων. — 313. τύμβον] *aram* Apollinis. Haec significatio, qua τύμβος etiam infra v. 335. et v. 613. legitur, ex eo videtur derivari posse, quod, cum haec vox proprie, secundum Grammaticos saltem, a comburendis mortuorum corporibus dicta esset, seriores poetae etiam altaria, ubi thura in Deorum honorem cremarentur, ita dici posse existimarent. Vid. *Etym.* M. p. 771, 38. τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. Tzetz. ad v. 613. τύμβον καλεῖ τὸν βωμόν· καὶ Δοῦρίς φησιν ἐν τῷ περὶ ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι. Hunc insolentiorem autem vocabuli usum minime mirari debemus apud Lycophronem, quippe qui et ipse Grammaticus esset, et talibus Grammaticorum subtilitatibus ad obscurandum verborum sensum abuteretur. — αἱμάξεις] αἱμάξας Par. J. Vind. IV. αἱμάξειας Par. G. utraque lectione in unam coniuncta. Praeterea notandum est, historiam de Troili interitu in nono Cypriorum libro tractatam fuisse, ut Procli Excerpta docent: κἄπειτα ἀπελαύνει (ὁ Ἀχιλλεὺς) τὰς Αἰνείου βοῦς, καὶ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ, καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωΐλον φονεύει. — 314. διπλᾶς] τὰς σὰς Paraph. Vatic.

309. Τὸν Ἀχιλλέα λέγει — τῷ ἐρωτικῷ βαλὼν Par. A. τρώσας ἐρωτικῷ Par. B. ὃς σύ, ὁ Τρωΐλος, τὸν ἀπηνῆ ἢ καταπληκτικὸν — τῷ θερμῷ Par. C. Τρωΐλος — τὸν Ἀχιλλέα ἐρωτικῷ τρώσας Vind. II. καυστικῷ Pal. 40. 310. Τὸν τρωθέντα δ' ἐν τοῖς βρόχοις Par. A. ὡς ἀπὸ τόξων Par. C. βέλει ἤτοι ἔρωτι — τὸν τρωθέντα, ἤγουν ἐν τῷ σου πόθῳ Vind. II. 311. Καταλαβὼν τοῖς ἀλύτοις — τὸν μικρόν, ἤτοι ὀλίγον ἠγαπημένον χρόνον Par. A. καταλαβὼν ἀλύτοις ὀλίγον, ἄστικτον καιρόν Par. B. εἰς ὀλίγον, ἄστικτον, οὐδαμινόν Vind. II. κρατήσας ἰσχυροῖς, ἀλύτοις Pal. 40. 312. Παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωΐλε Par. A. καὶ παρὰ τοῦ ἐραστοῦ δαμασθέντος, σύ, ὦ Τρωΐλε — ἤτοι οὐ ποθήσας αὐτόν Vind. II. τρωθέντος τῷ ἔρωτι Ἀχιλλέως — τῷ ἔρωτι Pal. 40. 313. Τὴν κεφαλὴν τμηθείς, φοινίξεις τὸν τύμβον τοῦ Ἀπόλλωνος Par. A. τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως Pal. 40. 314. Φεῦ, ὦ δυστυχής· ὁ κακὸν αἰῶνα, ἤγουν βιωτὴν ἢ ζωὴν ἔχων — Λαοδίκην καὶ Πολυξένην λέγει Par. A. ἡ δυστυχής, ἢ ὦ δυστυχεστάτη — τὰς εὐλάλους Par. B. φεῦ μοι, ἕνεκα τῶν δυστυχημάτων — τὰς δύο αὐταδελφάς

καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω, σκύλαξ. 315
ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς χθὼν
χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
ἵν' ἄλμα πάππου, καὶ χαμευνάδος μόροι
τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένα 320

315. αἰάζω] αἰάξω Par. H. — 317. κευθμῷ] κεθμῷ Par. C. Neap. I. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. μαιμῷ, quod aperte glossam sapit, Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui Codd. omnes et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. κευθμῷ. — χείσεται] κείσεται Par. K. — διασφάγος] διασφαγός Par. A. διάσφαγος Vit. III. διὰ σφάγος Par. G. Cf. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 538. — 318. λεύσσουσαν] Par. J. Vit. I. λεύσουσαν Par. L. λεύσουσαν Par. ABCDEFGHK. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Sebast. Reliquae Editt. λεύσσουσαν. — ἄτην] αὐτήν Ciz. ἄντην Rehdig. ἄτην στεναγμάτων dicit perniciem luctuosissimam, acerbissimam sortem urbi Troiae totique regiae domui iamiam imminentem. Similiter infra dicta sunt v. 408. ἄλγη κωκυμάτων, et v. 1243. λιταὶ γουνασμάτων. — 319. ἄλμα] Ita cum tenui spiritu exhibent Par. ADGK. Neap. III. Vind. IV. et Vit. III. Cf. Etym. M. p. 69, 27—32. ἄλμα, τὸ ἄλσος. Λυκόφρων· ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμευνάδου διπλοῦν· — γίνεται παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω, παράγωγον ἀλδάνω· οἷον, μέλε' ἤλδανεν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἦλμαι· τὸ β', ἦλσαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς. — ἄλσος Ciz. glossa in textum illata. — χαμευνάδος] χαμευνίδος Par. CF.

μου, ἤγουν τὴν Λαοδίκην καὶ τὴν Πολυξένην, τὰς εὐλάλους ἢ δυσλάλους Par. C. ὤμοι ἐγὼ ἡ δυστυχής — τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς· περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει, μεταβληθείσης εἰς κύνα Vind. II.

315. Καὶ τὸν σόν, ὦ τλῆμον, θάνατον, δειλὴ Λαοδίκη, φησί, θρηνῶ· σκύλαξ δὲ ἡ Ἑκάβη· φασὶ γὰρ αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύνα Par. A. ἡ γενομένη κύων, ἢ ἡ λυσσαδεῖσα δίκην κυνός Par. C. ὦ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη — θάνατον θρηνῶ — κύων, ἢ ὦ Ἑκάβη Vind. II. 316. Ὧντινων τὴν μίαν αὐτοπόρευτον (sic) ἡ πατρίς· οὕτω γὰρ νοεῖται τοκὰς Par. A. ἀφ' ὧν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην — ζῶσαν, ὅλην, ἡ γεννήτρια γῆ Par. C. ἤγουν τὴν Λαοδίκην, ὁλόκληρον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων — ἤτοι Τροία Vind. II. αὐτοσόδριζον, ἡ γεννήσασα γῆ Pal. 40.

317. Χανοῦσα τῷ βάθει, χωρήσει τοῦ χάσματος· σφὰξ γὰρ πᾶν χάσμα γῆς Par. A. διανοιχθεῖσα — λαγόνι, χωρήσει δέξεται τοῦ διασχισμοῦ· διασφὰξ τὸ σχίσμα τῆς γῆς Par. C. ἐν τῇ καταδύσει, φάραγγι δέξεται, χώσει, περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός· χάσματι τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ διάσφαξ ἡ γενική, διάσφαγος Vind. II. κεύματι, χωρήσει — σχισμῆς Pal. 40.

318. Βλεπομένην βλάβην — πλησίον — τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν Par. A. βλέπουσάν σε, τὴν Ἑκάβην Par. B. μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ πόδας, πλησίον Vind. II. 319. ὅπου, τὸ ἄλσος νῦν, τοῦ Τρωός, καὶ τῆς πόρνης, τῆς πενιχρᾶς ὁ μόρος Par. A. ἄλμα (sic) ἄλσος καὶ παράδεισος τοῦ Τρωός· φασὶ γάρ, ὅτι ἡ Λαοδίκη διωκομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ τὸν παράδεισον τοῦ Τρωὸς κατεπόθη Par. C. ὅπου παράδεισος τοῦ Τρωός — ἤτοι τῆς Κίλλης (in marg.: παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτά) Vind. II. τὸ ἄλσος Λαομέδοντος — Σκύλλας (leg. Κίλλης) Pal. 40.

320. Λάθρα γὰρ τῷ Πριάμῳ ἐμίγνυτο — τῆς Κίλλης — μιγέντες Par. A. κόρης, τῆς Κίλλης Vind. II. μοιχαλίδος Pal. 40.

σκύμνῳ κέχυνται, πρὶν λαφύξασθαι γάνος,
πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ·
σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος, 325
ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν

323. γαμηλίους ἄξ. θυηλ.) Verba Lycophronis attulit Etym. M. p. 220, 55. — 324. Ἴφιδος] Hunc μετασχηματισμὸν iam supra tetigimus ad v. 189. Admodum lectu digna sunt, quae de hac et similibus formis, ut Ἄμφις, ἄστρις ex Herodiano περὶ παθῶν servavit Etymol. M. p. 93, 50 sqq. Eadem nominis forma usus erat etiam Euphorio, poeta, ut aetate non multo inferior, ita ingenio atque studiorum ratione Lycophroni simillimus; Etym. M. p. 480, 14 sqq. Ἶφις, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ἶφι· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ῐ γράφεται, οἷον Ἰφιμέδουσα, Ἰφιγενής, Ἰφικλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐτυμολογεῖ [ἀγνοῶν αὐτὴν Ἀγαμέμνονος, οἴεται δὲ αὐτὴν Cod. Par. 1630. apud Bekk. Anecdot. III. p. 1446.] Ἑλένης καὶ Θησέως, ὑποβλητὴν [ὑποβλῆτιν Cod. Par. 1630.] δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρᾳ,

αὔχενα δή μιν
ἶφι βιησαμένη Ἑλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ.

de quo Euphorionis loco vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 133. a quo tamen in eo dissentio, quod non putem necessario ante Εὐφορίων inserendum esse nomen Ἰφιγένεια; poeta enim non communem nominis formam, sed insolentiorem, Ἶφις, adhibuerat, eamque suo more explicare studuit. Minime vero premendum est illud ὑπεγείνατο, ac si poeta ad alteram nominis Ἰφιγένεια partem respexerit. Cf. Eustath. ad Iliad. p. 1068, 4. edit. Rom. — 325. μητρὸς κελαινῆς χ. μ.] Scaliger: *atrae parentis aemulatus februa.* Equidem poetam existimo ad utrumque respexisse, tum ad sacrificium illud quo in Aulide immolanda erat Iphigenia, tum ad horrendum illud ministerium, quo postea Graecos Tauros venientes mactare cogebatur. Hoc enim suadet vox κελαινῆς, qua immanis saevitia notatur; in illo autem inest acerbissima allusio ad id, quod utrique, Iphigeniae et Polyxenae, evenerit, ut, Achilli desponsatae, non ad nuptiale festum, sed ad horrendum sacrificium ducerentur. — 326—329. Hic locus de Iphigeniae immolatione intelligendus est. Tota enim illa regio circa Aulidem atque Tanagram videtur olim dicta fuisse Ποιμανδρὶς et Ποιμανδρία, sive a Poemandro quodam, ut Pausanias refert, nomen acceperit, sive de eo, quod gregibus pascendis aptissima esset. *Paus.* IX. 20, 1. Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστὴν

321. Τῷ Μουνίππῳ, πρὶν ἂν γεύσασθαι τροφῆς, πιεῖν, ῥοφῆσαι ὕδωρ· γρ. καὶ γλάγος, τουτέστι γάλα Par. A. Τῷ Μουνίππῳ, υἱῷ αὐτοῦ, ἐχέθησαν, κεῖνται — ἐλκύσασθαι, γεύσασθαι, θηλάσαι — γάλα Vind. II. σὺν τῷ Μουνίππῳ — ῥοφῆσαι Pal. 40.
322. Πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ μέλη ἀποπλῦναι τῷ ὕδατι Par. A. τοκετοῦ — τὰ μέλη τῆς Κίλλης, λοῦσαι, πλῦναι μετὰ ὕδατος, τὴν Κίλλαν Vind. II. γεννήσεως Pal. 40.
323. Σὲ δὲ πρὸς τὰ ἀτέλευτα (fort. ἀτέλεστα) νυμφεῖα, καὶ τοὺς γάμους Par. A. ἤγουν πρὸς σφαγάς Par. C. ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπά — καὶ πρὸς ἀπηνεῖς Vind. II. θανατηρὰ Pal. 40. 324. Ἀπάξει θυσίας ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ὑποκοριστικῶς· ὁ Πύῤῥος Par. A. θυσίας — κατηφής — ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. μισητὸς Pal. 40. 325. Τῆς τραχείας μητρὸς θυσίας μιμούμενος Par. A. αὐτοῦ, ἤγουν τῆς Ἴφιδος — τὰς δεινάς, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ Σκυθίᾳ — ἀποματτόμενος Par. C. σκοτεινῆς — θυσίας Vind. II.

στεφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
ῥαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον σχάσας.
σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠόνα, 330
πρέσβυν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένη,

σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι Χαιρησίλεω παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννη δέ ἐστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι. *Strabo* IX. §. 10. p. 404. ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Ταναγρικῇ. *Steph. Byz.* v. Τάναγρα· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία. allato statim Lycophronis loco. *Eustath.* ad Iliad. β'. 498. p. 266, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 16. edit. Lips.) ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, εἴτε καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Supersedere igitur possumus Scaligeri invento, qui ποιμανδρίαν de vase quodam sacro, ad excipiendum sanguinem apto, (respiciens fortasse ad Hesych. v. τανάγρα, et ad Polluc. X. §. 165. τὰ λεβητάρια καλοῦσιν ταναγρίδας) intelligendum esse, Cantero iuveni persuaserat. Ceterum, quod ad obscuritatem verborum attinet, rem egregie administravit idem ille magnus Josephus Scaliger, cum Lycophrone ingeniose insaniens:

namque in capacis ventre mactans naviae
bovem infulatam draco cupencus impius,
iugulae tripatris caedet hanc clunaculo,
priora confedusta dans hirpis sacra.

326. λαιμίσας] λαιμήσας Par. A. λαιμίσαι Codd. Parisin. Steph. Byz. nr. 1412. et 1413. — ποιμανδρείαν Par. A. — 327. στεφανηφόρον Par. J.
328. τριπάτρῳ Par. C. (ου superscr.)

326. Ἥντινα εἰς τὴν κοίλην τάφρον λαιμοτομήσας· λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὥςπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν Par. A. λείπεται τὸ τάφρον — Βοιωτικήν Par. B. Κοίλην, σφάξας — πόλις Βοιωτίας, ἣν καὶ Τάναγραν λέγουσιν· ἔνθα ἄρισται βόες γίγνονται Par. C. Ἰφιγένειαν, Πολυξένην — λείπει τὸ τάφρον — σφάξας, λαιμοτομήσας — πόλις ἐν ᾗ οἱ ἄριστοι βόες Vind. II. ποιμαντικήν Pal. 40. 327. Ἐστολισμένην τὴν Πολυξένην, ὥςπερ νύμφην — ὁ δεινὸς καὶ φοβερὸς δράκων, ὁ Διομήδης Par. A. ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον τοὺς θυομένους· ἐπεὶ καὶ ταύτην, ὥςπερ νύμφην στολίσαντες, οὕτως ἔθαψαν· ἔθος δὲ ἦν τοῖς κατοιχομένοις ἐν κοίλοις τόποις θύειν — ἀπηνής, ὠμός — μακελλάριος (sic) ἢ ὁ Διομήδης, ἂν πρὸς τὴν Ἶφιν συντάξῃς· ἢ ὁ Νεοπτόλεμος πάλιν, ἂν πρὸς τὴν Πολυξένην συντάξῃς Par. C. λείπει τὸ ὡς· ἐστεμμένην — κυρίως τὴν Πολυξένην — φονεύς — Πύῤῥος, ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. 328. Τῷ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσειδῶνος — Ἡφαίστου, Ἄρεως, Ὠρίωνος· τοῦ Ὠρίωνος ἢ τοῦ Ἄρεως Par. A. ἢ τριδεσπότῳ, ἐπὶ Νεοπτολέμου· ἢ τριθέῳ, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Par. C. φθερεῖ τριδεσπότῳ — τοῦ Ἄρεως ἤγουν Ὠρίωνος Vind. II. Ἄρεος ἢ Ὠρίωνος Pal. 40. 329. Τὴν Ἰφιγένειαν λέγει — ἀνοίξας ἢ ἀνακτήσας, εἰς ὅρκους ἐλθὼν ὁ Ἀχιλλεύς — ἀπέκτεινεν Par. A. πρωτόθυτον, ἐπὶ Ἰφιγενείας· ἐπὶ δὲ Πολυξένης, τὸ ἐξαίρετον Par. C. Ἐν τοῖς Ἕλλησιν — ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων — καταβαλών, λύσας Vind. II. μεγαλοθυτόν, ἢ τὸ εὐγενὲς θῦμα — κόψας Pal. 40. 330. Σὲ δὲ περὶ τὴν κοίλην — δοριάλωτον — Ἠιὼν πόλις Θρᾳκῶν Par. A. βαθεῖαν Par. C. τὴν Ἑκάβην λέγει — πλατεῖαν — αἰγιαλόν Vind. II. 331. Πρεσβῦτιδα — Δόλογκοι ἔθνος Θρᾴκης — τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβοληθεῖσαν χερί Par. A. τὴν γηραιάν — τῶν Θρᾳκῶν — τὴν λιθολευσθεῖσαν

ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένην,
κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρίᾳ,
μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν.
Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τἀγαμέμνονος δαμεὶς, 335
κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ,

332. ἠρεθισμένην] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae. Sensus est: diris et conviciis quasi furentem; furentis instar diras et convicia effundentem. Neque tamen diffiteor, lectionem ἠρεθισμένη, quam Canterus ex emendatione posuit, multo faciliorem sensum praebere. Cave tamen, libris quibusdam, quos apud Sebastianum commemoratos vides, quicquam tribuas; in tam ingenti enim Codicum consensu, vehementer verendum est, ne Sebastianus libros illos, aut negligenter, aut omnino non inspexerit. — 333. κυπάς] Apte contulit Potterus locum Iliad. γ'. 57. λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας. — 334. φαιουρὸν] φαιουργόν Par. BFGJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et edit. Ald. — 335. τἀγαμέμνονος] ad aram Iovis. *Eustath.* ad Iliad. β'. 25. p. 168, 10 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 137, 24 sqq. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὅτι πάντως εὐρυκρείων, ᾧ λαοὶ ἐπιτετράφαται, καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκωσι Ζεὺς Ἀγαμέμνων ἐπιθετικῶς εἶναι, ὡς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ· Ἀγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων καὶ Ζεὺς εὐρυμέδων. εἰ δὴ ταυτὸν εὐρυκρείων καὶ εὐρυμέδων, λέγοιτ' ἂν διὰ τοῦτο διθυραμβικώτερον καὶ Ἀγαμέμνων Ζεύς, καθότι καὶ εὐρυκρείων. De crasi in τἀγαμέμνονος cf. *Seidl.* ad Eurip. Iphig. in Taur. 751. (769.) Praeterea notissimum est, Priamum ad aram Iovis Hercei Neoptolemi manu mortem occubuisse; vid. *Arctini* Ἰλίου πέρσις in Procli Excerptis: καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα· et qui sua ex hoc fonte derivasse videntur, Quint. Calab. XIII. 222. et Tryphiod. 634 sq. Cf. Eurip. Troad. v. 17. Pausan. IV. 17, 4. Tzetz. Posthom. 733. Paullo aliter *Lesches* apud Pausan. X. 27, 2. Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις.

336. πηγῷ] πηγῶν Par. H. communi vitio. *Eustath.* ad Iliad. γ'. 197. p. 403, 44. edit. Rom. (T. I. p. 326, 18. edit. Lips.) οἱ δὲ πηγεσίμαλλον τὸν λευκόμαλλόν φασιν, ὡς καὶ τοῦ Λυκόφρονος π λ ό κ α μ ο ν π η γ ὸ ν εἰπόντος τὴν λευκὴν, πολιάν. — νέρθε] νέρθεν Par. GK. et Vit. III. — καλυνεῖ Par. E. et Ciz.

ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Vind. II. ὦ γηραιά — ἐν τῇ ὠλένῃ καὶ χερὶ τοῦ δήμου λιθασθεῖσαν Pal. 40.

332. Ὠργισμένην, παροξυνομένην· Ὅμηρος· ἀ λ λ' ἴ θ ι, μή μ' ἐ ρ έ θ ι ζ ε (Iliad. α'. 32.) ἀντὶ τοῦ, μή με παρόξυνε, μή με χαλέπαινε Par. A. κινηθεῖσαν, παροξυνθεῖσαν Par. B. δηκτικαῖς, ὑβριστικαῖς, κατάραις, τὴν παροξυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. λοιδορίαις — κινηθεῖσαν διὰ τὴν σφαγὴν τῆς θυγατρός Pal. 40. 333. Κρύψει χιτῶνας (sic) — ἔστι δέ τις χιτών — ἐν ταῖς νιφάσιν ἢ βολίσι τῶν λίθων Par. A. χιτών — πυκνώσει Par. C. καλύψει ἱμάτιον — τῶν λίθων πληθύϊ Vind. II. βολῇ Pal. 40. 334. Κυνός· ὁ κύων νῦν ἡ Ἑκάβη· ὁπόταν φαιὸν σῶμα ἔχουσαν Par. A. κυνὸς τοῦ Ὠρίωνος Par. C. κυνός — τὴν διάπλασιν — τὸ σῶμα Vind. II. μέλαν Pal. 40.

335. Ὁ δὲ περὶ τῷ τάφῳ — τοῦ Διὸς ἐπώνυμον Par. A. ἤγουν τοῦ Ἑρκείου Διός — φονευθείς Par. C. ὁ Πρίαμος — ναῷ — ἐπίθετον τοῦ Διός — δαμασθείς Vind. II.

336. Τὴν βάσιν· κ ρ η π ὶ ς ἡ βάσις καὶ ὁ πούς· τῷ λευκῷ κάτωθεν καλλυνεῖ τριχώματι Par. A. πλοκάμῳ Par. C. τὴν βάσιν τοῦ νεὼ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι Vind. II. τριχώσει Pal. 40.

ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολὼν,
τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ.
ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν 340
ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
φλέξας, τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον

337. *καλύπτρης*] *καλύπτρας* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 338. *ὠνητός*] Lycophronis locum respexerunt Etym. M. v. *Πρίαμος* p. 688, 7. et *Eustath*. ad Iliad. *α'*. 18. p. 27, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 25. edit. Lips.) — *ἐς*] *ἐπί* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. Similem harum praepositionum permutationem notarunt Porsonus ad Phoeniss. 77. et Elmsleius ad Med. 1164. p. 258. — *μολών*] *μολῶν* Par. C. Vind. III. Vit. I. et Ciz. — 339. *τὸ πρὶν δ'*] *δ'* omittunt Par. C. et duo inferioris notae Codices apud Sebast. reliqui libri cum scripti tum impressi omnes retinent *δ'*. Quare improbanda est Romani editoris temeritas, *δ'* contra Codd. auctoritatem resecantis. — *οὔνομ' αἰστώσας*] *ὄνομ'* Par. BDGKL. Vind. IV. Vit. I. III. et Ciz. Haec lectio locum habere potest, si retineas vulgatum *ἀϊστώσας*; refragatur tamen meliorum et antiquiorum Codd. auctoritas. — 341. *τῆς* omissum est in Par. D. — *φυταλμίας*] *φοιταλμίας* (ῦ) Pal. 40. *φοιταλμίας* Vit. I. et Ciz. De voce *φυτάλμιος* vid. Reisig. ad Oedip. Col. v. 146. — 342. *τὸν ὠδίνοντα — λόχον*] Magnopere fallebantur, qui *ἵππον* ad *ὠδίνοντα* subaudiendum putarent. Est manifesta imitatio Homeri, Odyss. *δ'*. 277. ubi *Eustath*. p. 1496, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 165, 46. edit. Lips.) *Κοῖλον δὲ λόχον* ἀστείως εἶπε τὸν δούρειον ἵππον. ἕτερος μέντοι τολμηρῶς ἐθέλων φράζειν, καὶ *βαθὺν δόλον* προςεῖπεν ἂν αὐτὸν, καὶ *Ἅιδου ἕρκος*, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. Cf. Odyss. *θ'*. 515. et *λ'*. 524. — *μορμωτόν*] Par. ACDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *μυρμωτόν* Par. BJ. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Lepidum sane est illud inventum Ioan. Meursii, qui, quum substantivum ad *ὠδίνοντα* desideraret, *μορμὼ τὸν* legendum esse censuit; „nam pueri,

337. Ὁ περὶ τῆς χρυσῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ὁ τλήμων Par. A. σκέπης τῆς χρυσῆς — τῆς αὐταδέλφης αὐτοῦ, τῆς Ἡσιόνης — ὁ ἄθλιος Πρίαμος Par. C. 338. Ἀγοραστός — κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους — εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος Par. A. ἀγοραστός — παραγενόμενος, ἤγουν στρεψάμενος ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Par. C. ἀγοραστός — ἀντὶ τοῦ, κεκαυμένην πάτραν, αἰθαλωτὴν ὑφ' Ἡρακλέους, καὶ ἐλθών Vind. II.

339. Τὸ πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο, καὶ μετωνομάσθη Πρίαμος — σκοτεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῷ σκότῳ Par. A. ἀπὸ τοῦ πρὸς ὀλίγον (sic) καλούμενος Ποδάρκης Par. C. σκοτεινόν — ἀφανίσας — τῇ αἰχμαλωσίᾳ Vind. II. πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο — λήθη Pal. 40.

340. Ὁπόταν ὁ Ἀντήνωρ — λαμπρόν — ὁ ὁμῆλιξ, ὁ ὠμογέρων· τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα Par. A. ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ, ὁ χελώνης δίκην ἔχων τὸ δέρμα ἀπὸ τοῦ γήρως — μέγαν Par. C. εἶδος ὄφεως, ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ — φανόν — ἤγουν ὁ γηραιός Vind. II. ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ — μέγαν· χέλυδρος, ἡ χελώνη τραχύδερμος, ἢ ἀπεικάζει τὸν Ἀντήνορα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ τραχύ. Pal. 40. 341. Πορθητὴς, προδότης τῆς πατρίδος, τῆς φυσάσης Par. A. ὁ πράσας καὶ προδοὺς τὴν πόλιν ἕνεκα τῆς βασιλείας· ὁ πορθητής Par. C. πορθητὴς, προδότης τῆς πατρῴας γῆς, τῆς φυσάσης αὐτὸν Vind. II. παραθαλασσίας Τροίας Pal. 40. 342. Φλέξας εἰς σημεῖον — τὸν δούρειον ἵππον — φοβερὸν ἐνεδρὸν· Καλλίμαχος· αὐτίκα τὴν

ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγὰ,
τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐτανέψιος 345
τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
καὶ παιδοβρῶτος Πορκέως νήσους διπλᾶς.

inquit, equum μορμὼ vocabant. Theocr. Idyll. XV. (40.) Simili modo eleganter μορμὼ vocat Lycophron equum hunc, qui Troianis magno terrori fuit; erat autem mirae magnitudinis." Quam coniecturam homini adulescentulo facilius condonaremus, si eam minus confidenter proposuisset. — 343. ἑλκύσας ζυγά] Muellerus ἐκλύσας coniecit, haud inscite, reclamantibus tamen libris omnibus. Verbosam autem adnotationem, qua hunc locum, intellectu facillimum, donavit, melius, opinor, suppressisset. Lycophronis verba retulit Tzetz. in Chil. VI. v. 517.

344. Σισυφείας] Hoc in Ulyssis contumeliam dictum est. Vid. Soph. Philoct. 415. Herm. — λαμπουρίδος] Cf. Soph. Ai. 103. Herm.

345. λάμψῃ] Par. ABCEFG. Neap. III. Vind. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — λάμψει Par. DHJKL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. λάμψει (η superscr.) Vind. II. Apte comparavit Muellerus vers. 1091. ἐκλάμψουσι σέλας, et Eurip. Helen. 1142. (1131.) δόλιον ἀστέρα λάμψας. — 346. Λεύκοφρυν] Λευκόφρυν Vit. II. et III. (prior in textu, alter in scholiis) vitiose. Vid. Etym. M. p. 565, 16. τὰ εἰς ῡς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ ῡ προπαροξύνεται· οἷον, Λεύκοφρυς, ἥμισυς, ἀτράφαξυς. Arcadius de Accent. p. 92. τὰ εἰς ῡς πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ῡ προπαροξύνεται, σύνοφρυς, [Λεύκοφρυς] κάλλιχθυς, δίβραχυς. Nominis originem explicat Eustathius ad Iliad. α'. 38. p. 33, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 34. edit. Lips.) ἔστι δὲ ἡ μὲν Τένεδος νῆσος Αἰολική, ποτὲ μὲν Λεύκοφρυς καλουμένη, διὰ τὸ λευκὰς ἔχειν ὀφρῦς ἤγουν ἐξοχὰς, παρὰ τοὺς αἰγιαλούς. Et ad Iliad. β'. 637. p. 308, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 21. edit. Lips.) καὶ ὀφρῦς δέ που λέγονται ὀρειναί τινες ἐξοχαί, ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος Λεύκοφρυς ἐκλήθη ποτέ. ὡς καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν Ἀστακηνὸν Λευκάταν λευκὰς ὀφρύας ἔχουσα, ἤτοι ἐπαναστάσεις τινὰς τραχείας περὶ τὸν αἰγιαλόν. Cf. Pausan. X. 14, 1—3. Strab. XIII. §. 46. p. 604. Hesych. h. v. et Steph. Byz. v. Τένεδος, ubi perperam editum est Λευκόφρυς. — ἐκπεπλευκόσιν solus Par. G. — 347. Πορκέως] πόρκεος Par. L. et Ciz. Nomina horum serpentum habent etiam Quint. Smyrn. XII. Petron. Satyr. c. 89. et

κούρην μορμύσσεται (Hymn. in Dian. 70.). Par. A. τάξιν στρατιωτικὴν ἀπὸ μ' ἀνδρῶν Par. C. ἀνάψας — τὸν γεννήσαντα τὸν ἵππον — ἔσωθεν τοῦ ἵππου — καὶ φοβερόν — καὶ ἐνέδραν Vind. II. ἔγκυον Pal. 40.

343. Ἀνοίξῃ] ψηλαφήσῃ — ἐκ τῆς νηδύος ἑλκύσας ἅμματα, δεσμοὺς Par. A. ἐκβάλῃ τοῦ δουρίου Par. C. ἀνοίξῃ, ἀνακράζῃ — τῆς τοῦ ἵππου — ἀνοίξας τὰς θύρας Vind. II.

344. Ὅτι κατά τινας Ὀδυσσεὺς Σισύφου υἱὸς ἦν — ἐπικαμποῦς ἀλώπεκος Par. A. τοῦ υἱοῦ Σισύφου, τοῦ Ὀδυσσέως — πανούργου — εἶδος ἀλώπεκος Vind. II. ἀκάκας Pal. 40.

345. Λάμψῃ κακὸν λαμπηδόνα ὁ Σίνων — Ὀδυσσέως Par. A. ἤγουν ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Ὀδυσσέως ὁ Σίνων, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰσίμου Par. C. ἀνάψει τοῖς Τρωσὶ φανόν — ὁ ἐξάδελφος ὁ Σίνων (in marg.: λείπει τὸ ἀναιρεθήσεται ὁ Πρίαμος) Vind. II.

346. Τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπλεύσασιν Ἕλλησιν Par. A. Ἕλλησι δηλαδή Par. C. 347. Πόρκης καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφεων· οἱ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλυδνῶν νήσων ἦλθον εἰς Τροίαν καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκόοντος· ὁ δὲ Λαοκόων υἱὸς ἦν Ἀντήνορος· τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως Par.

Ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη,
ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,
ἄνις τεράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην 350
εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,

Serv. ad Virg. Aen. II. 201. Genitivum autem *Πορκέως* a nominativo *Πόρκης* per metaplasmum factum esse, nemo mirabitur, qui Lycophronem noverit. — 348. *ἐγὼ δὲ τλήμων*] *ἐγὼ δ' ἡ τλήμων* Par. D. Vind. IV. et Vit. III. Hanc vitiosissimam lectionem Potterus in textum intulit; Sebastianus, ne indicata quidem Codd. suorum discrepanti scriptura, retinuit. — 349. *τυκίσμασιν*] *τυκίσμασι* omisso *ν* finali, Par. HK. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. Hanc rariorem vocem repone apud *Eurip.* in Andromed. fragm. XXIX. *ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων*, ubi vulgo editum est *τειχισμάτων*. Solent enim eiusmodi vocabula, quae proprie de exstruendis aedificiis dicuntur, a poetis ad artem statuariam transferri. Vid. Eurip. Alcest. 358. Praeterea cf. *Hemsterh.* ad Polluc. X. §. 147. et *Seidl.* ad Eurip. Troad. 831.

350. *ἄνις*] Valckenarius, cui haec vox suspecta erat, ad Phoeniss. 335. p. 118. adnotavit haec: „in Lycophronis v. 350. *ἄνις τεράμνων* redditur *carens coenaculis;* sed *ἄνις* meo iudicio Graecum non est: corrigo, *εὖνις, τεράμνων εἰς ἀνώροφον στέγην εἱρκτῆς.* Primum *εὖνις* ad praecedentia pertinet; deinde τὸ *ἄστεγον οἴκημα* solemni luxuria dixit *τεράμνων ἀνώροφον στέγην.*" Hunc scrupulum Valckenario eximere potuisset *Eustathius* ad *Odyss.* η'. 325. p. 1582, 13. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 11. edit. Lips.) *ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἐκεῖνό φαμεν καὶ ἄνις, διὰ τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἄτερ, θεωρεῖσθαι τὸ μὴ νεύειν μηδὲ νίσσεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι, πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ ἰδιάζειν.* Cf. *Nicand.* Alex. 419. *ἄνις μογεροῖο τιθήνης*, ubi Schol. *ἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ.* — *τεράμνων*] Respicit ad hunc versum *Eustath.* ad Odyss. ψ'. 167. p. 1943, 6. edit. Rom. (Tom. II. p. 301, 18. edit. Lips.) *οὐ μὴν καὶ τέραμνον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἁπαλόν, ἀλλ' ἡ τοῦ οἴκου στέγη, καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ.* — 351. *ἀλιβδύσασα*] Par. A. Vat. 1307. et Etym. M. p. 63, 16. laudato Lycophronis versu, et Editt. Reich. et Sebast. *ἀλιβδήσασα* Par. DEFG. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. et Pott. utrq. *ἀλυβδήσασα* Par. BCHJ. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. *ἀλυβδήσασα* Par. L. et Vit. I. Tetigit hunc locum *Eustath.* ad Odyss. γ'.

A. τοῦ φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λυκάονος (leg. *Λαοκόοντος*) ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ναῷ Par. C. εἶδος δράκοντος — εἰς τὰς Καλυδνάς (in marg.: *Πόρκης καὶ Χαρίβοια ὀνόματα δρακόντων*). 348. Ἐγὼ δ' αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ μὴ τοὺς γάμους συγκαταθεμένη Par. A. συνουσίας φεύγουσα, ὡς ποθοῦσα τὴν παρθενείαν Par. C. τοῦ Ἀπόλλωνος Pal. 40. 349. Ἐν τοῖς τοῦ παρθενῶνος λαΐνου οἰκοδομήμασιν Par. A. ἐγὼ ἡ οὖσα — λιθίνου — κατασκευάσμασιν, οἰκοδομήμασιν Vind. II. οἴκοις Pal. 40. 350. Χωρίς — κυρίως ξυλοστέγων· νῦν δὲ παστάδων, ὀροφωμάτων, τῶν ἀπὸ λίθου καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων γεγονότων· πυραμοειδὲς λίθινον ὁ Πρίαμος ποιήσας οἴκημα, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλεξάνδραν — εἰς λίθινον στέγην Par. A. καὶ ἄσκεπον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ξυλίνην στέγην, ἀλλὰ θόλον Par. C. χωρίς, ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, παστάδων γαμικῶν — τὴν μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ' ὁλόλιθον Vind. II. ξυλοστέγων Pal. 40.

351. Φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἴργειν — ἀφανίσασα, οἷον ἁλὶ δύσασα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν — τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα Par. A. συγκρύψασα Par. C. φυλακῆς — ἀφανίσασα, βυθίσασα — ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα Vind. II. et Neap. II.

ἢ τὸν Θοραῖον Πτῷον Ὡρίτην θεὸν
λίποντ᾽ ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι 355
τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος,

169. p. 1462, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 119, 45 sq. edit. Lips.) ubi perperam etiam in novissima editione scriptum est, ἀλυβδήσασα. Cf. *Hesych.* v. ἀλιβδῦσαι ibiq. Interpp.

352. Θοραῖον] In Cod. Par. H. superscriptum est ab eadem manu ἢ τὸν τοκαῖον. — Ὡρίτην] Ὡρείτην Neap. III. — 353. ἀλέκτρων] *Muellerus:* „reieci a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta essem viri concubitum, nec vellem experiri." Intelligerem potius de toro virginali, quem nefas erat tangere, cum Cassandra Palladi, virginitatis custodi, sacrata esset. Inest fortasse etiam allusio ad nomen Alexandrae, inepta illa quidem, neque tamen prorsus abhorrens ab ingenio Lycophronis. Praeterea comparavit Muellerus locum Euripidis Troad. 254. (261—263. Seidl.) ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκόμας ἔδωκ᾽ ἄλεκτρον ζωάν; Lectionem ἀλέκτρων praebent Par. EFH. Neap. I. II. Vind. II. III. et Editt. Basil. I. et Steph. λίποντα λέκτρων Par. ABCDGJKL. Neap. III. Vit. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. In Vit. I. scriptum est λίποντἀ λέκτρων, apostropho spirituque a secunda manu minio additis; quam correcturam tertia manus iterum delevit: in Vit. II. autem quid scriptum fuerit, nunc quidem extricari non potest, cum folium ea parte corrosum sit; nisi fortasse quis e glossa ἐπιθυμοῦντα, atque e Scholiis, in quibus est λίποντα, incertam sane coniecturam de lectione facere velit. — ἐκβαλοῦσα] ἐμβαλοῦσα Par. E. Hoc nihil aliud significat, quam connubium *recusavi.* Cave quidquam amplius atque violentius cogites. — 354. πεπαμένη] Ita Codd. quos vidi omnes praeter Vat. 1307., in quo scriptum est πεπαμμένη. Hanc antiquorum exemplarium scripturam improbavit Tzetzes in Comment. cuius Scholion emendatius atque integrius e Cod. Paris. C. ita profero: πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι, πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἓν μ̄ γραπτέον· οἱ δὲ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ᾽ ὅτι παθόντες, δύο μμ̄ γράφουσι, ὡς οὐκ εἰδότες, ὅτι δίχα τούτου τὸ πᾱ μακρόν ἐστι. Cf. Hesych. v. πεπαμένος ibiq. Interpp. — 355. ζηλώμασι] ν finale addit solus Vit. II., quod probat Muellerus, ex Hermanni praecepto de emend. rat. gr. gr. p. 22. Adde Elmslei. annot. ad Med. 287. Nos alio loco hac de re aliisque ad hanc quaestionem pertinentibus fusius sumus disputaturi.

356. Πυλαίτιδος] Hoc nomen explicat Schol. ad Aeschyl. Sept. 148.

352. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλλωνος Par. A. τὸν φόβον ποιοῦντα — τὸν ποιοῦντα τὰς τέσσαρας ὥρας τὸν Ἀπόλλωνα· — ἐπώνυμα καὶ τὰ τρία τοῦ Ἀπόλλωνος Par. C. σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποιοῦντα τοὺς τέσσαρας καιροὺς — ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. σπερμογόνον — φοβηθέντα τὸν χοῖρον ἐν τῇ γεννήσει, καὶ τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα Pal. 40. 353. Ἐπιθυμοῦντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στρωμάτων Par. A. τινὲς ἀ λ έ κ τ ρ ω ν γράφουσι, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων κοιτῶν Par. B. συνουσιῶν — ἀποσεισαμένη κοιτῶν Par. C. ἐπιθυμοῦντα ἀμιάντων Neap. I. et II. Vind. II. 354. Ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη Par. A. et Par. C. παρθενίαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν Vind. II. 355. Πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ζηλοτυπίᾳ Par. A. ἤγουν ἐλθοῦσα ἤδη παρθενεύουσα — πολεμικῆς Ἀθηνᾶς μιμήσεσι Par. C. τῆς Ἀθηνᾶς — καὶ τοῖς μιμήμασι Vind. II. 356. Τῆς τὸν γάμον

τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
γαμφαῖσιν ἅρπης οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,

Weil. γίνωσκε γάρ, ὅτι ἐζωγράφουν ταύτην (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Πυλαῖτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

558. γαμφαῖσιν ἅρπης] Fuerunt olim, ut e Scholiis patet, qui, ambiguitate significationis vocum ἅρπη et οἰνὰς decepti, de vite adunca scilicet falce protracta cogitarent, idque de Cassandra e templi adytis abstracta interpretarentur. Quorum ratio licet nec verbis nec facinoris atrocitati conveniat et omnino ineptior sit, quam quae refutationem mereatur: apprime tamen placuit Leopoldo Sebastiano, ita ut novam hanc versionem procudere non dubitaret: *aduncis falcibus, ut vitis, protrahar.* — Manifestum autem est poetam aptissimam illam comparationem, quam superiori versu posuerat, mutatis tantummodo verbis continuare, quemadmodum facere solemus, si ab aliqua re vehementius commoti in ea describenda nobis, non nisi iteratis imaginibus et adaucto quasi verborum pondere, satisfaciamus. Optime autem hunc locum perspexit vir eruditissimus, Ioannes Potterus, qui, reiectis iis quae vel Meursius de vaticinandi peritia, vel ipse de castitate Cassandrae, columbae imagine indicata, doctius quam verius excogitaverat, tandem in fine adnotationis haec addit: „Sed, ut verum fatear, non placent mihi hae ambages, nec quaerere velim sensum intricatum et allegoricum, cum facilis et obvius in promptu sit; quamobrem non alia ratione Cassandram dictam columbam, Aiacem vulturem putarim, quam quia Cassandra ab Aiace rapta et violata est, haud aliter quam columbae praeda fieri solent avium rapacium; unde ob maiorem emphasin, et ut ostenderet suam debilitatem et impotentiam, Aiacis autem capacitatem et violentiam augeret, se ipsam his appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare, sed ἅρπην addidit, quae avis est aquilae similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora κίρκον et καταβδακτῆρα appellavit." — γαμφαῖσιν] γναφαῖσιν Par. A. Scripserim γαμφῇσιν, si vel per unum Codicem liceret. Poeta insolentiorem formam γαμφαὶ pro γαμφηλαὶ adhibuit. Cf. Etym. M. p. 221, 13. γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφὴ καὶ γαμφηλή. *Hesych.* γαμφαί, αἱ γνάμφαι, γνάθοι. — ἅρπης] Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἅρπαις Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἅρπαις (η superscr.) Par. B. et Rehd. De permutatione syllabarum ης et αις, e compendiosa scriptura orta, iam supra dictum est ad v. 103. ἅρπη avis ex Homero nota est, Iliad. τ'. 350. ubi Schol. Venet. p. 527. b. 11—15. Bekk. haec habent: ἅρπη, τῷ ἰκτίνῳ· — φιλεῖ δὲ τὴν τροφὴν ἣν ἂν συναγάγῃ ἐκ θαλάσσης ἀναφέρειν.

μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς Par. A. τῆς μισουμένης τοὺς γάμους, διὰ τοῦτο καὶ τὰς νύμφας — τῆς λάφυρα φερούσης Par. C. τῆς μισούσης τὰς νύμφας· τῆς λαφυρούσης (leg. λαφυρευούσης sive φερούσης) τὰ λάφυρα — τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. 357. Τότε βίᾳ, ὡς φάσσα, πρὸς γυπὸς κοίτην Par. A. Τηνικαῦτα — δυναστείᾳ — εἶδος περιστερᾶς· ὡς ἁρπάζεται δηλαδή — γυπὸς εἰς κοίτην· τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος Par. C. 358. Ἐπικαμπέσι δρεπάναις· λέγει δὲ γνάθοις — ὡς ἄμπελος· οἱ δέ, ὅτε περιστερά — συρήσομαι Par. A. ὀδοῦσι — δρεπάνης — ἡ ἄμπελος· οὕτως δηλαδὴ ἁρπαχθήσομαι παρὰ τοῦ Αἴαντος εἰς συνουσίαν Par. C. ταῖς σιαγόσιν — δρεπάνης — ὡς ἡ ἄμπελος Vind. II. δρεπανικαῖς ὄνυξιν Pal. 40.

ἣ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἴθυιαν Κόρην
ἀρωγὸν αὐδάξασα τἀῤῥοθον γάμων. 360

γει φυλάττειν ἐπὶ τοῖς ῥάμφεσι, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς. Cf. Eustath. ad. h. l. p. 1188, 3. edit. Rom. et Etym. M. p. 148, 20. — οἰνάς] Athen. IX. 394. a. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως· περιστερὰ, οἰνὰς, φάψ, φάσσα, τρυγών. — ἡ μὲν οὖν οἰνὰς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν. Quae paene iisdem verbis leguntur apud *Eustath.* ad Odyss. μ'. 62. p. 1712, 42 sqq. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 10, 17 sqq. edit. Lips.) *Pollux.* VI. §. 22. οἰνιὰς δὲ καὶ οἰνὰς, ἡ ἀγρία περιστερά. Cf. *Hesych.* v. οἰνάς ibiq. Interpp. — ἐλκυσθήσομαι] ἐλκυθήσομαι (fort. ἑλκηθήσομαι) Par. AGJ. Vit. II. et III. Hic versus in Cod. Vind. III. prorsus deest.

359. Βούδειαν Αἴθυιαν] Hunc et sequentem versum citat Steph. Byzant. v. Βούδεια, ubi Codd. Paris. 1412 et 1413, pariter atque Ms. Perusin. a Iacob. Gronovio collatum, miram varietatem, Ἐλείθυιαν, exhibent. Quae lectio nihilominus tamen homini eruditissimo, Abram. Berkelio ita arrisit, ut parum abesset, quin Lycophronis locum, ut nunc legitur, corruptum existimaret. Quo sane luculento testimonio vetus illud dictum comprobatur, nihil esse tam ineptum, quin fautorem suum aliquando inveniat. Minervam Βούδειαν commemorat Eustathius ad Iliad. π'. p. 1076, 24. edit. Rom. — Αἴθυιαν] Hanc lectionem libri mei ita variant: αἴθωαν Par. L. Vit. I. et Ciz. αἴθυιαν Rehd. αἴθηαν Par. C. αἴθειαν Neap. III. Nominis rationem reddidit *Eustath.* ad Odyss. α'. 22. p. 1385, 64. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 11, 31. edit. Lips.) αἴθω τὸ λάμπω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεὺς, καὶ αἰθρία ἡ κατ' αὐτὸν εὐδία, καὶ τὸ αἴθριον, καὶ ὁ ἀστὴρ δὲ, καὶ τὸ ἄστρον. καὶ Αἴθυια, ὡς εἰκός, παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ, ἡ φωσφόρος. Cf. Etym. M. p. 148, 31. Rupem quandam in regione Megarensium, a Minerva Αἰθυίᾳ denominatam, commemorat *Pausan.* I. 5, 3. καὶ Πανδίονα μὲν αὐτοῦ λέγεται νοσήσαντα ἀποθανεῖν, καί οἱ πρὸς θαλάσσῃ μνῆμά ἐστιν ἐν τῇ Μεγαρίδι ἐν Ἀθηνᾶς Αἰθυίας καλουμένῳ σκοπέλῳ. Cf. I. 41, 6. — Κόρην] Hoc nomen litera maiuscula scripsi, cum notissima sit Minerva Παρθένος, summo honore Athenis celebrata; vid. *Pausan.* X. 34, 8. καὶ ἐπείργασται τῇ ἀσπίδι τῶν Ἀθήνησι μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου. Cf. I. 24, 5. et V. 11, 10. Praeterea rei convenientissimum est, hoc praesertim nomine Deae auxilium contra violentiam a Cassandra implorari. Accedit ut Lycophron, si fieri potest, tali epithetorum serie versum complere soleat, cf. v. 520. 537. 562. Quod autem Κόρην, Deae alius cognomen, non Παρθένον posuit, id suo more fecit, neque id meum est, ut excusem.

360. αὐδάξασα] Forma paullo insolentior, vario modo a librariis corrupta: αὐδέξασα Par. A. αὖ δείξασα Par. H. αὐδήξασα Steph. Byz. Cod. Par. 1412. αὖ δ' ἔξουσα Steph. Byz. Cod. Par. 1413. αὐδάξουσα Ms. Perusin. a Iac. Gronovio collatum. — γάμων] *Muellerus:* „γάμος h. l. est concubitus, συνουσία, ut v. 411. 547. 744. et 1151. Cf. *Spanhem.* ad Callim. in Del. v. 240. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. p. 401, 2. Et in Addendis p. 287. γάμος, concubitus, ut γαμεῖν dicitur de ipso actu Venereo, vid. *Villois.* in Prolegom. ad Hom. Iliad. p. X."

359. Ἥτις πολλὰ δέ — ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς Par. A. Ἐγὼ ἡ Ἀλεξάνδρα — ἤγουν τὴν Ἀθηνᾶν· ἔστι δὲ ἡ φρόνησις, ἡ διδάξασα δύο βοῦς ζευγνύειν — τὴν διδάξασαν τὴν πλευστικήν· τὴν παρθένον· ἐπίθετα πάντα τῆς Ἀθηνᾶς Par. C. ὁρμητικήν· ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. δίκην αἰθυιῶν πλεῖν ποιοῦσα τὰς ναῦς Pal. 40. 360. Βοηθὸν κράξασα καὶ συλλήπτορα γάμων Par. A. βοηθὸν ἐπικαλεσαμένη, ἐπίκουρον, ἐγ-

ἢ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῷ,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διὸς,
ἄνακτι πάππῳ χρῆμα τιμαλφέστατον.

361. τέραμνα] Apud Lycophronem accuratiores libri hanc orthographiam tuentur. τέρεμνα Par. EH. Neap. III. et Vit. III. in schol. Vid. DD. VV. ad Hesych. v. τέρεμνα. — δουρατογλύφου] Sebastianus h. l. edere ausus est δουρατόγλυφα, idque in versione per *laquearia caelata* expressit. Quod utrum ex uno pluribusve libris hauserit, an, quod multo est probabilius, e coniectura posuerit, incertum quidem est, cum ipse rationem huius mutationis nullam reddiderit, et unius tantummodo Codicis lectionem δουρατογλύφου afferens de reliquis prorsus silere satius duxerit. At fallax hoc silentium esse manifestum est e Cod. Vat. 1307. libro antiquissimo atque optimo, ubi vulgaris lectio sine ulla litura conspicitur; idque in reliquis etiam Codd. Romanis scriptum esse e constanti nostror. libror. consensu veri fit simillimum. Iam vero in tali veterum exemplarium comparatione, ubi omnis laus atque virtus solerti quadam diligentia et religiosa fide continetur, si turpe admodum est, oscitantem esse ac negligentia labi: quid tandem potest cogitari turpius, quam, ut emendatiunculae fidem facias, reticere, quid in libris scriptum inveneris, et simulando dissimulandove lectores in fraudem inducere? Praeterea lectio vulgaris tam certa est atque indubitata, ut, si vel unius Codicis esset, ea nihilo tamen minus, reclamantibus reliquis omnibus, recipienda atque defendenda esset.

362. ἄνω στρέψασα] Sic Parisini omnes, Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. ἀναστρέψασα Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄνω στράψασα Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. *Scaliger:* pupas coruscans caelitus minabitur. Dicitur enim Minervae simulacrum, dum Aiax Cassandrae nefarias manus inferret, oculos sursum avertisse, ne tanti sceleris adspectu contaminaretur. Vid. *Strab.* VI. §. 14. p. 264. *Quint. Smyrn.* XIII. 426. Schol. Venet. ad Iliad. ν'. 66. Οὗτος (Αἴας ὁ Λοκρός) μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατήσχυνεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις χειμῶνας διεγεῖραι μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. Rem aliter narraverat Arctinus in Ἰλίου πέρσει apud Proclum: Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Οἰλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον.

364. χρῆμα] Meliores libri lectionem χρῆμα retinent, sensui et poetico sermoni aptissimam. Sic Par. ABCFHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.

κα δηλαδὴ ῥυσθῆναί με τῶν ἀδίκων γάμων Par. C. καλέσασα καὶ βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λοκροῦ Vind. II. ἀποδιώκτριαν Pal. 40. 361. Ἡ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγης· κοινῶς πάντα (sic) τῆς ὀροφῆς Par. A. εἰς τοὺς ὀρόφους — ξυλοκατασκευαστοῦ σχεπάσματος Par. C. ὕψη (leg. ὑψηλά) στέγη Neap. III. ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ — τῶν γλυφέντων ξύλων· τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης στέγης Vind. II.

362. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τείνασα, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ Par. A. τὰς κόρας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τείνασα Par. C. 363. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥιφεῖσα καὶ τῶν θρόνων τοῦ Διός Par. A. ἢ διὰ τὴν ἀστρολογίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τῆς κεφαλῆς διὰ τὴν φρόνησιν — κατελθοῦσα· ἤγουν τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ νοός Par. C. φασὶ γὰρ ὅτι διοπετὴς ἦν, ἐλθοῦσα — καὶ ἀπὸ τῶν Vind. II. ἡ δοθεῖσα Pal. 40.

364. Τῷ βασιλεῖ πάππῳ χρῆμα ἄγαν τίμιον Par. A. τίμιον, χρησι-

ἑνὸς δὲ λώβης ἀντὶ, μυρίων τέκνων 365
Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην
κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,

Vind. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. κτῆμα Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. Ms. Canteri et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — τιμαλφέστατον] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 758, 32.

365. λώβης ἀντὶ] Sic recte accuratiores libri et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἀντι sine accentu Par. C. ἄντι Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Secundum enim Grammaticorum praecepta, ἀντὶ, ἀμφὶ et reliquae trium morarum praepositiones anastrophen non admittunt; Vid. *Ioan. Alexandr.* τονικὰ παραγγέλματα p. 27, 28 sqq. καθόλου δὲ αἱ ἀναστρεφόμεναι δισύλλαβοί τε εἶναι καὶ δίχρονοι· ὅθεν τριχρονοῦσαι ἡ ἀντὶ καὶ ἀμφὶ οὐκ ἀναστρέφονται, οὐδὲ αἱ τῷ ῑ πλεονάζουσαι, καταὶ, παραὶ, ὑπείρ. *Arcad.* de Accent. p. 180, 3—7. *Herm.* de Emend. rat. gr. gram. p. 105 sq. *Goettling.* in libello de Accentu graec. ling. p. 113. Huius rei me pudet immemorem fuisse, cum supra in Adnot. ad v. 94. meliorum libror. scripturam relinquens, deteriorem amplecterer. At surgendum ubi cecideris. — Praeterea in Cod. Neap. III. haec leguntur: ἑνὸς δὲ λωβήσαντος ἀντί. — 366. στενάξει] στενάζει Par. ACDGHK. Vind. III. IV. Vit. II. III. et sola edit. Basil. I. τοὺς κενοτάφους Par. C. — 367. ἐφημένους] Par. ADEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἐφημμένους Par. HL. Vit. I. et Ciz. ἐφημένους Par. CK. ἐφειμένους Par. B. ἐφειμένους Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. *Potterus*, allato Euripidis loco Andromach. 1265. cum interpretatione Scholiastae, haec addit: „unde apprime huic loco convenit haec vox (χοιράς), utpote quae petram exprimit, quae antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus idoneum. Ne vero tutam nacti sedem viderentur hi mortui, quaeque sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse τεθαμμένους, sed solummodo ἐφημένους, qua voce instabilem et incertam sedem habuisse docet.“ — 368. τέφρην] τέφραν Par. CHJ. et Ciz. — 369. κρωσσοῖσι] Vid. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 738. p. 603, 23. edit. Rom. (Tom. II. p. 68,

μον Par. B. κτῆμα τιμιώτατον, λαμπρότατον Par. C. τῷ Τρωϊκῷ, ἤγουν τῷ Ἴλῳ — τιμιώτατον Vind. II.

365. Ἀντὶ δὲ ἑνὸς βλάβης, τοῦ Αἴαντος τῆς ἀμπλακίης — πολλῶν παίδων Par. A. καὶ τῆς ἁμαρτίας· ἀντιστροφή Par. C. τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ Vind. II. 366. Πᾶσα ἡ Ἀχαΐς θρηνήσει τὰ κενοτάφια, ἤτοι ψευδήρια Par. A. θρηνήσει τοὺς ματαίους, κατὰ περίφρασιν· ἤγουν τοὺς τεθνεῶτας Ἕλληνας Par. C. τὰ ψευδοτάφια Pal. 40. 367. Οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις — τῶν ὑφάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημένους Par. A. ἀνακειμένους Par. B. ἐν τάφοις· τάφοι ἀληθεῖς, ἔνθα τὰ ὀστᾶ κεῖνται — καὶ τῶν σχισμῶν τῶν πετρῶν — καὶ ἐῤῥιμμένων Par. C. οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις — ἐπὶ τῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ κεχαλασμένους, κειμένους, τεθλασμένους Vind. II. καθημένους δὲ τούτους Pal. 40. 368. Οὐδὲ τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν Par. A. καὶ τὴν ἐσχάτην, ἤγουν τὴν μετὰ θάνατον· διότι ἔκαιον τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοί, — κόνιν Par. C. κρύπτοντας, φυλάσσοντας, ἀντὶ τοῦ κευθομένους Vind. II. 369. Τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμφορεῦσι ταφεῖσαν, ὡς ἐστιν ὁ νόμος

ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφὰς, 370
θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας
παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων.
'Οφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
σπίλοι τε καὶ Τρύχατα καὶ τραχὺς Νέδων,

39. edit. Lips.) — ὡς φθιτῶν θέμις) ὡς θέμις φθιτῶν Par. AHL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui Codd. et Editt. omnes vulgatam tuentur, quae non sollicitanda videtur.

370. γραφάς] ταφάς Par. GEK. Vind. IV. ταφάς, adscripto γρ. γραφάς, Par. D. Vind. II. et Vit. II.

371. θερμοῖσι τεκόντων Par. H. Hic versus in Vind. IV. et Vit. III. desideratur. — 372. τῶν ὁμευνίδων Rehdig. — 373. Ζάραξ] Lycophronis locum citat Etym. M. v. Ζάραξ p. 408, 7. — 374. σπίλοι] Sic recte Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Reliquae σπῖλοι. — Τρύχατα] Haec est constans librorum omnium lectio, siquidem leves varietates, quae vel mutatione accentus, ut Τρυχᾶτα Par. A. Τρυχάτα Vind. II. Vit. I. III. (et Baroc. apud Pott.), vel vocalium transpositione, ut Τραχύτα in Cod. Ciz. (et Pal. 158. apud Sebast.) continentur, utpote ad eandem semper lectionem referendae, in censum venire non possunt. Haec autem lectio, licet magna difficultate laboret, cum syllaba secunda, quae longa esse debet, non nisi per licentiam, qua tamen vel optimi poetae in nominibus propriis non prorsus abstinuisse notum est, produci queat, praestare tamen videtur lectioni Τρύχαντα, quam Stephanus Byzantinus servavit, sive eam ex aliquo interpolato Codice hauserit, sive, quod probabilius videtur, ex antiquis in Lycophronem Commentariis, ubi fortasse medela loci proposita erat, in suam compilationem transscripserit. Haec autem apud eum leguntur: Τρύχαι, πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας, Τρύχαντα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς· τοῦ δὲ Τρύχαντος, Τρυχάντιος. Ex quo loco apparet, Stephanum, cum Τρύχαντα pro quarto casu haberet, aut Lycophronis locum prorsus non inspexisse, aut verba eius ab epitomatore, (qui sane haud pauca talia commisit) ita decurtata esse, ut, quid auctor illius adnotationis sibi voluerit, nunc quidem intelligi nequeat. Praeterea nemo non videt, aliquem syllabarum lusum inesse in vocibus Τρύχατα et τραχὺς, ut infra v. 419 sq. in πέλας et λέπας. — Νέδων] Suidas: Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικός· κλίνεται Νέδωνος· ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

τῶν ἀποθνησκόντων Par. A. λάρναξιν, ἀγγείοις ἐνταφιασθεῖσαν — καθὰ τεθνηκότων ἔθος Par. C. κιβωτίοις, ἀμφορεῦσιν φυλαχθεῖσαν — τὴν στακτὴν Vind. II. 370. Ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν, καὶ κενοταφίων γραφάς Par. A. τάφων εὐκέρων (sic) ἐπιγραφάς· ἤγουν ὁ τάφος οὗτος τοῦ δεῖνος· καίτοι ἔρημος ὢν ὀστῶν Par. C. ψευδοταφίων γραφάς Vind. II.

371. Τοῖς θερμοῖς δάκρυσι τῶν τεκόντων βεβρεγμένας Par. A. πολλοῖς· παρὰ τῶν γεννητόρων — βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς Par. C. τῶν γεννησάντων — ταφάς Vind. II.

372. Καὶ τῶν παίδων τοῖς θρήνοις, καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν Par. A. παρὰ τῶν τέκνων — κλαυθμοῖς Par. C. 373. Ὄρος Εὐβοίας — ὁ φυλάττων τοὺς μυχοὺς τῶν χοιράδων· Ζάραξ δὲ ἀκρωτήριον Par. A. ἀναστροφὴ τὸ σχῆμα· ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους τῆς Εὐβοίας — φύλαξ τῶν ἰσχισμένων πετρῶν — ὦ ξυλοφάγε, ὃς καὶ Καφηρεὺς καλῇ Par. C. ὦ ἀκρωτήριον, ὦ φύλαξ — καὶ τῶν πετρῶν — τόπος, ἀκρωτήριον Vind. II.

374. Αἱ ὕφαλοι πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβοίας — ὄρος Εὐβοίας Par. A. πόλις Εὐβοίας — πετρώδης Par. C. ὦ τόποι — Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Λιφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας Vind. II. λίθοι — τραχεῖαι πέτραι Pal. 40.

καὶ πάντα Διρφωσσοῖο καὶ Διακρίων 375
γωλειὰ, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
δίναις παλιῤῥοίοισιν ἕλκοντος σάλου. 380

375. Διακρίων] Διάκρια Pal. 40. — 376. γωλειά] Cf. Nicand. Theriac. 125. ibiq. Schol. γωλεὰ δὲ αἱ καταδύσεις, αἱ ἐν τοῖς κοίλοις τόποις γινόμεναι οὕτω καλοῦνται. *Hesych.* v. γωλιοί· ibiq. Interpp. Vitiosam lectionem γωλοιά habent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Favorinus.

377. ὅσων στεναγμῶν] ὅσον στεναγμόν Par. A. ὅσον στεναγμόν Vit. I. Nolui neque hic, neque v. 379. quicquam mutare, cum vis quaedam sit in his ter eodem loco atque eodem numero repetitis vocabulis. Praeterea res docet νεκρούς h. l. non mortuos, sed *moribundos* esse.

378. ἀκούσετε] ἀκούσατε Par. B. ἀκούσεται Par. F. Vind. III. Vit. I. et Ciz. ἀκούσεται Par. E. Constat hodie, futurum ἀκούσω non solum apud inferioris graecitatis scriptores, sed etiam apud Alexandrinae aetatis auctores tolerandum esse. Vid. *Schaef.* Appar. crit. ad Demosth. T. II. p. 232. — 379. ὅσων δὲ φλοίσβων] ὅσον δὲ φλοῖσβον Par. A. et Neap. III. ὅσων δὲ φλοῖσβον Par. L. et Vit. I. — ῥαχίας ἀνεκβάτου] Videntur haec coniungi debere hoc sensu, ut littus praeruptum intelligatur, ubi adaestuat mare, refluis vorticibus omnia, quae alluerat, rursus abripiens. *Etym.* M. v. ῥάχις, p. 702, 52. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται· et paullo post: ῥαχία εἴρηται, παρὰ τὸ ῥάχει ἐοικέναι, ἢ παρὰ τὸ ῥάσσω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔῤῥαγον. Cf. p. 291, 25 sq. v. Λυῤῥάχιον, et p. 395, 22. v. εὐράχαντες. *Eustath.* ad *Odyss.* ε΄. 405. p. 1540, 28 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 223, 37 sqq. edit. Lips.) τὰς δὲ ἀκτὰς καὶ ῥαχίας οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. καὶ τὸν τόπον δὲ ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα, ῥαχίαν λέγουσιν, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. καὶ ῥάχοι δὲ καὶ ῥαχίαι παρατείνουσα καὶ τραχεῖα ἠϊών.
380. παλιῤῥοίοισιν] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II. III. παλιρόοισιν Par. D. παλιρροίαισιν Neap. III. Reliqui libri et impressi omnes παλιῤῥοίησιν.

375. Ποταμὸς Εὐβοίας ὁ Διρφωσσός — ὄρη Εὐβοίας τὰ Διάκρια Par. A. ποταμὸς ἢ ὄρος — ὄρος Εὐβοίας Par. C. τοὺς τόπους, ὄρη — τοῦ, τῆς — πόλις Εὐβοίας — ὄρος Εὐβοίας Vind. II. 376. Αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θαλάσσῃ, καὶ τὸ τοῦ Φόρκυνος οἴκημα Par. A. προσωποποιΐα ὅλον Par. C. ὦ αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις Neap. I. II. et Vind. II.
377. Ὁπόσον στεναγμὸν ἐκριφέντων νεκρῶν Par. A. ὁπόσων βρυχηθμῶν, ἤχων — ἐξεῤῥιμμένων Par. C. ἐκριφέντων Vind. II.
378. Σὺν τοῖς ἡμικλάστοις ἱστοῖς, ζυγοῖς, ξύλοις ἐνωτισθείητε. Par. A. συντετριμμένοις ἱστίοις, καταρτίοις — ἐνωτισθήσεσθε Par. C. σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νεῶν, σανίσι Vind. II.
379. Ὁπόσον δὲ, ποῖον ἦχον τραχείας πέτρας ἀνεκβάτου Par. A. ἤχων, τῆς ἀκτῆς, ἔνθα κλῶνται τὰ κύματα — τῆς ὑψηλῆς — ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν καλοῦσιν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ προσαράσσονται τὰ κύματα· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης ῥαχίαν ὠνόμασαν Par. C. στεναγμάτων ἀκούσατε — τραχείας πέτρας· ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν Vind. II. ταραχῶν, θρήνων Pal. 40.
380. Συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις — σύροντος τοῦ σάλου Par. A. σύροντας — τῆς τρικυμίας Par. C. ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπαναχαμπτούσαις

ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατός, ὧν καταιβάτης
σκηπτὸς κατ᾽ ὄρφνην γεύσεται δηρουμένων,
ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότους 385
σίντης, ἀγρύπνῳ προςκαθήμενος τέχνῃ.

381. ὅσον δέ Par. A. — θύννων] Eadem metaphora de naufragis usus est Aeschyl. Pers. 416. (Well.)

382. πρὸς τηγάνοισι] Muellerus in Addendis p. 287. haec dedit: „τηγάνοισι, leg. θηγάνοισι vel θηγάναισι, et cf. Hesych. cum Interpp. ad θηγάνη sive θήγανον, quod est proprie *cos*, sed h. l. dicitur pro, *scopuli*, *cautes*; nam τήγανον vix h. l. ferendum est. Sic etiam in Schol. Tzetz. ad v. 367. χοιράδες explicantur per τήγανοι, sed reliqua addita vocabula, ῥαχίαι, ὕφαλοι πέτραι, satis demonstrant, ibi quoque legendum esse θήγανοι vel θήγανα vel θήγαναι." Huic emendationi haud parum tribuisse videtur vir doctissimus, quippe qui, alias saepenumero suarum opum iniquus contemtor, et sua ipsius vestigia statim relegere solitus, huic coniecturae in eadem adnotatione ipse non contradixerit. Attamen ea nil nisi aliquam verisimilitudinis speciem habet, quae, modo vulgatam recte intellexeris, evanescit. Vulgata autem, librorum omnium, quotquot collati sunt, auctoritate fulta atque stabilita, sanissima est, siquidem τήγανον, quod proprie sartaginem, sive latum quoddam frixorium significat, in quo, carbone supposito, vel placentae, adipe liquefacto, (τήκω) coquebantur, vel pisces aliaeve carnes frigebantur, nunc metaphorice de latis rupibus super aquas prominentibus dicitur, ad quas naufragi homines vehementer allisi, verticibus fractis, perierunt. De voce τήγανον Vid. *Athen.* VI. 228, e—f, et 229, a—b. XIV. 646, b et e. *Galenus* περὶ τροφῶν δυνάμεως I. c. 10. *Eustath.* ad Odyss. τ'. 204. p. 1862, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 199, 7. edit. Lips.) *Hesych.* v. ἄτταvα, τήγανα· καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος [supple ἀττανίτης, τηγανίτης] et s. voce τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Adde *Pierson.* ad Moer. p. 363. *Koen.* ad Gregor. Corinth. p. 446. edit. Schaef. et omnino *Hemsterh.* ad Polluc. X. 98. p. 1272 sq. — καταιβάτης] Cf. *Aesch.* Prom. 359. (Well.) ibiq. Schol. — 384. καρηβαρεῦντας] καρηβαροῦντας Par. BH. Rehd. et Edit. Ald. — 385. λαμπτῆρα] Vid. *Blomf.* ad Aesch. Agam. 21. — σκότους] σκότου Par. DGJK. Vit. II. III. σκότῳ Par. E. σκόπου Vind. II. eadem lectione iterum in margine notata. — 386. ἀγρύπνῳ — Vind. II. ἐν συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις τοῦ κύματος Pal. 40.

381. Ὁπόσον δέ, τῶν Ἑλλήνων νῦν — λελακισμένων καὶ διεφθαρμένων· ὅτι ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάνθησαν· τὰς συνθέσεις τῶν κεφαλῶν Par. A. κατακοπέντων — κολλήσεις Par. C. ἀκούσετε δὲ Ἑλλήνων — στεναγμάτων — καταλλαθέντων (leg. κατακλασθέντων) συστρεφομένων τὰς ῥαφὰς τῆς κεφαλῆς Vind. II. σχιζομένων συνδέσεις Pal. 40.

382. Πρὸς τοῖς ὑφάλοις πέτραις — κεφαλῆς — ὧν ὁ κάτω βαίνων Par. A. πλατείαις πέτραις — κατωφερῆς Par. C. 383. Κεραυνὸς κατὰ τὴν σκοτίαν — γεύσεται κοπτομένων Par. A. πρηστὴρ Par. C. ὁ κεραυνὸς κατὰ τὴν γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτα — φέρεται (fort. φάγεται) ἀφανιζομένων Vind. II.

384. Ὥσπερ ὅταν τὰς κεφαλὰς ἀλγοῦντας ἐξ οἰνοφλυγίας, φέρων Par. A. καρηβαροῦντας, σκοτισθέντας — τῆς πολυποσίας τοῦ οἴνου Par. C. μεθύσαντας Neap. I. μεθύοντας — τοὺς Ἕλληνας Vind. II.

385. Λαμπάδα καίῃ, τὸν ὁδηγὸν τῆς νυκτός Par. A. ἢ ἐπὶ τὸν φανὸν τοῦτον ἄγων τοὺς Ἕλληνας, ἢ φαίνῃ τὸν φανόν — πυρσεύῃ, ἅπτῃ — ὁδηγὸν τοῦ θανάτου Par. C. φανὸν μηνύῃ, θανάτου Pal. 40. 386. Ὁ βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic)

Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλῶνος οἴσει κῦμα γυμνίτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων πτερὰ 390

τέχνῃ] Optime refutavit Potterus Eustathii sententiam, qui Lycophronem dicit ad Homeri locum respexisse, in quo Ulysses dicitur insomnis gubernacula rexisse; vid. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 268. p. 1534, 58. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 14. edit. Lips.) *οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. ἐκ τούτου δὲ λαβὼν ὁ Λυκόφρων, ἄυπνον τέχνην λέγει τὴν κυβερνητικήν.* Quod vero statim addit, „malim tamen *ἀγρύπνῳ τέχνῃ* exponere *vigili fraude*, quia sedulo in id opus incubuit; et quoniam, qui rem aliquam summa cura administrant, saepe dicuntur noctes insomnes et inquietas agere;" id ex parte tantum huic loco convenit. Nam exitiosi illi ignes, quibus Nauplius tempestuosa nocte Capharei fauces in Graecorum perniciem collustravit, proprie quidem *nocturnae* insidiae dicendi fuissent; dicuntur autem *vigiles* doli, quippe qui per totam illam noctem non exstinguerentur. Laudatur Sophocles *ἐν ἀΰπνῳ πυρκαεῖ* apud Herodian. *περ. μονήρ. λέξ.* in Dindorfii Grammat. Graec. T. I. p. 31, 21. ubi *ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ* legendum esse monuit Schaeferus ad Porson. Addend. ad Hecub. p. 98. Notissima enim est Sophoclis fabula *Ναύπλιος πυρκαεύς*. Vid. Hesych. v. *πεσσά*, et Polluc. Onom. IX. 156. — *προςκαθήμενος*] *πρὸς καθήμενος* Par. G. *πυρὸς καθήμενος* Par. A. vitiose. — 388. *γυμνίτην*] *γυμνῖτα* Par. H. *γυμνιτην* (ῆ α) Par. L. Vit. I. et Ciz. — 389. *σαρούμενον*] Hanc vocem e Lycophrone laudat Etym. M. p. 708, 56. — 390. *Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι*] *Γυραῖσι* Codd. et Impressi omnes, praeter leve vitium *γηραῖσι* in Pal. 40. et *γηραῖσι* in Cod. Ciz. *Γυρῇσι* tamen Odyss. δ'. 500. — *πέτραισι* Par. ABCDFGHJKL. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. *πέτρῃσι* Par. E. Pal. 40. Rehdig. et ex Aldina primaque Basileensi reliquae deinceps editiones omnes. Scripserim *Γυρῇσι δ' ἐν πέτρῃσι*, si vel unus liber addiceret; in talibus enim aliquid dandum est verborum concinnitati. Nomen explicat *Eustath.* ad Odyss. l. l. p. 1507, 8. edit. Rom. (Odyss. T. I. p. 179, 6. edit. Lips.) *πέτραι δέ, φασί, περὶ Μύκονόν εἰσιν αἱ Γυραί· νῆσος δὲ κυκλὰς ἡ Μύκονος· εἰκὸς δὲ καὶ στρογγύλην εἶναι τὴν πέτραν καὶ οὕτω κεκλῆσθαι γυρήν.* Cf. Etym. M. p. 243, 56. — *τερσαίνων πτερά*] *Potterus:* „Allusio haec sumta est ab avibus, quae cum

— *πυρός* (pertinet ad *ἀγρύπνῳ*) — *τῇ κυβερνητικῇ* Par. A. *ἐγρηγόρῳ* (sic) *προςκαρτερῶν· ἤγουν τῷ πυρσεύειν τὸν φρυκτὸν πρὸς πλάνην τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ Ξυλοφάγῳ* Par. C. *ὁ βλαπτικός, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους* Vind. II. *ἤγουν ὁ Ναύπλιος — μηχαναῖς* Pal. 40.

387. *Τὸν δὲ Αἴαντα, ὁποῖα κολυμβητήν — τὸν ἄῤῥενα ἀλκυόνα λέγει — διὰ τοῦ στενοῦ* Par. A. *ὥςπερ — ἤγουν ἐπὶ μήκους* (leg. *ἐπιμήκους*) Par. C. *περὶ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ — ὥσπερ κολυμβητήν — ὄρνεον εὐκόλυμβον, ἄρσενα ἀλκυόνα κλυδωνιζόμενον* Vind. II. 388. *Εἰς Ἅιδου —, πορθμοῦ — φέρει κῦμα, ὥσπερ ποιὸν ἰχθύν* Par. A. *Ἅιδου, πορθμοῦ, πελάγους — ἡ τρικυμία — ἢ ὁπλίτην ἢ γυμνόν· νῦν δὲ Λοκρὸν Αἴαντα λέγει — φάγρος δὲ εἶδος ἰχθύος* Par. C. *μεταξὺ δύο χοιράδων — κομίσει γυμνόν, τὸν Λοκρὸν Αἴαντα* Vind. II. *ἄξει* Pal. 40.

389. *Μεταξὺ δύο πετρῶν ὑφάλων κλυδωνιζόμενον* Par. A. *Μυκόνου καὶ Τήνου· νῆσοι δὲ Καλυδνῶν· ἤγουν τραχειῶν νήσων* Par. C. *δύο — μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον* Vind. II. *κινούμενον* Pal. 40. 390. *Ὄνομα πετρῶν αἱ Γυραὶ ἐν Τήνῳ — ξηραίνων, ψύχων τὰ μέλη* Par. A. *στρογγύλαις* Par. B. *ὄνομα πετρῶν — ἤγουν διασωθεὶς, ξηραίνων, ἤγουν*

σταζοντα πόντου, δευτέραν ἅλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῷ τριωνύχῳ δορὶ,
ᾧ νιν κολαστὴς δεινὸς οὐτάσας λατρεὺς,
ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου
κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους. 395

aquis immersae fuerint, in aprico aliquo loco pennas siccandas soli et aeri obiiciunt." Adde Aiacem iam antea *κηρύλον*, alcedinem, dictum esse a poeta v. 387. — 391. *στάζοντα πόντου*] *πόντον* Pal. 40. cum glossa *ὕδωρ*. Mirum profecto est, hunc genitivum Muellero displicuisse, cum notissima sit haec constructio verborum, quae plenum quid esse aliqua re significant; vid. Herm. de verbo *βρύειν* ad Soph. Oedip. Col. 17. Quid autem plenius esse aliqua re potest, quam quod ea redundat? Ceterum hic versus in Par. J. transpositis verbis ita legitur: *στάζοντα, δευτέραν ἅλμην σπάσει πόντου.* — 392. *ἀπ' ὄχθων*] *ἀπ' ὄχθου* Neap. III. — 393. *δεινός*] Hanc vocem omittunt Par. B. et Rehdig. habent vero in fine versus alter *λατρεὺς δονός*, alter *λατρεὺς τότε.*
394. *φάλαισι*] *φάλλαισι* Par. ACGJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *φάκαισι* Par. H. — *δρόμου*] *δρόμων* Par. H. *δρόμον* Par. J. *φόνον* Par. A.
395. *κόκκυγα*] *κόκκηγα* Par. A. *κόκυγγα* Par. B. et Pal. 40. — *μαψαύρας*] Sic Par. ABCDEFGJK. Vit. II. III. et Editt. omnes. *μαψαύρας* (supra *οις*) Rehd. *μαψαύρους* Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. *Hesych.* *μαψαῦραι, οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.* ibiq. Interpp. — *στόβους*] Par. ABL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *στόμους* Par. DEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Sebast. *στόμας* (supra *ομ*) Par. K. *στιβους* Par. C. et Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *στόμβους* contra metrum. Lectionem *στόβους* confirmare videntur *Hesych.* v. *στόβος.* et *Etym. M.* p. 385, 19. *ἐστόβευν, ἐλοιδόρουν, ἀπὸ τοῦ ἐστόμευν, τὸ διὰ στόματος*

τὰ ῥοῦχα (sic)· *πτερὰ δὲ εἶπε πρὸς τὸν κηρύλον· ἐφύλαξε τὸν τρόπον* Par. C. *ξηραίνων, σωθεὶς ἐν πέτραις* Vind. II. *στεφανείοις* (sic) — *ξηραίνων τὸ σῶμα* Pal. 40.
391. *Ἀποστάζοντα — φυγὼν τὸ πρῶτον, εἶτα ἐλαθεὶς τῇ τριαίνῃ, δεύτερον τῆς θαλάσσης πίεται· ἐλκύσει, πίεται* Par. A. *ἀπὸ τῆς θαλάσσης — γεύσει, πίει* Par. C. *βεβρεγμένα τὰ πτερά — ἀπό — πάλιν πεσεῖται εἰς θάλασσαν — καταλάβῃ* Vind. II. *ὕδωρ· ἤγουν πεσεῖται ἐκ δευτέρου* Pal. 40. 392. *Βληθεὶς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τῇ τριαίνῃ* Par. A. *Περιχυθείς — ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων πετρῶν — διὰ τὸ μῆκος, βάθος καὶ πλάτος τοῦ ὕδατος* Par. C. *ῥιφεὶς ἀπὸ πετρῶν τῇ τριαίνῃ* Vind. II. *τῷ Ποσειδῶνος καμακίῳ* Pal. 40.
393. *Ὥτινι αὐτὸν ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας — ἐπώνυμον Ποσειδῶνος, ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι* Par. A. *ᾧτινι δορὶ αὐτόν, τὸν Αἴαντα, ὁ τιμωρὸς, καταπληκτικὸς τρώσας ὁ θὴς, ὁ μισθωτός· ἀλληγορικῶς, ὅτι δι' ὕδατος ἐκτίσθη ἡ Τροία* Par. C. *δορί — ὁ Ποσειδῶν, ἢ ἡ θάλασσα· ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι* Vind. II. *δορὶ αὐτὸν τὸν Λοκρόν — τρώσας* Pal. 40.
394. *Ἀναγκάσει ταῖς φαλαίναις, ἢ τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν* Par. A. *ἄκοντα πείσει* (leg. *ποιήσει*) — *τῶν φαλαινῶν, ἀντίπτωσις — τῇ νήξει· ἢ ἕνεκα τοῦ δρόμου* Par. C. *ἰχθύσι* Vind. II. *ποιήσει — εἶδος ζώου θαλασσίου* Pal. 40. 395. *Κόκκυξ ὄρνις ποιὸς καὶ δειλὸς, ὅμοιος ἱέρακι· κομπάζοντα δὲ αὐτόν, αὐχοῦντα, γαυριῶντα — ματαίας χλεύας, λοιδορίας, ὕβρεις· τὸ γὰρ στόβους οὕτω δηλοῖ Ἀπολλώνιος* (Arg. IV. v. 1745.) *τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστοβέεσκον ἔπεσσιν* Par. A. *κοῦκον* (sic) *ἤγουν τὸν Αἴαντα,*

ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
δελφῖνος ἀκτὶς Σειρία καθαυανεῖ.
τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαθρὸν

λέγειν· στοβῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλλαγήν. Cf. Apollon. Rhod. IV. 1725. ubi similis est lectionis varietas e frequentissima literarum β et μ (u et μ) permutatione exorta. Hunc interitum Aiacis Oilei, ob impiam magniloquentiam a Neptuno undis submersi, cuius fabulae fons est apud Homerum Odyss. δ'. 502—11., fusius ut videtur, tractaverat Hagias, poeta cyclicus, in carmine quod νόστοι inscripserat; quem fortasse hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Praeterea cf. Quint. Smyrn. XIV. 547 sqq. Schol. Venet. ad Iliad. ν'. 66. et Heyn. Excurs. ad Aen. I. 42. Vol. II. p. 165 sq.

396. ἀκταῖς] ἀκτῆς Par. J. — 397. Σειρία] Sic Par. AC. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Consentiunt Tzetzes et Paraphrastes Vaticanus ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς exhibentes. Σειρίου habent reliqui Codd. et Editiones omnes. — καθαυανεῖ] Sic Par. AFHL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Vat. 117. apud Sebast. Seld. apud Pott. et Tzetz. καταυανεῖ Vind. II. et Vit. II. καταυανεῖ Par. BCDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. omnes. Retinui priorem scripturam ex praecepto illorum grammaticorum, qui subtilius fortasse quam verius inter αὔω et αὕω distinguendum esse existimarunt. Verisimile enim est Lycophronem etiam in talibus minutiis nihil praetermisisse, quo grammaticam eruditionem ostentaret. Vid. *Schol. Venet.* ad Iliad. λ'. 461. αὖε ψιλῶς· τέτακται γὰρ ἐπὶ τοῦ φωνεῖν· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ ξηραίνειν ἢ ἅπτειν, τότε δασυντέον· ἔστι γὰρ σύνθετον. Cf. ead. Schol. ad Iliad. ν'. 41. et 441. et ad Iliad. ψ'. 327. *Eustath.* ad Odyss. α'. 27. p. 1387, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 13, 20 sqq.) οἱ δ' αὐτοὶ Ἀττικοὶ καὶ τὸ αὔω ἐπὶ μὲν τοῦ φαίνω ἐψίλουν, ἐξ οὗ καὶ ἠὼς ἡμέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω ἐδάσυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαφαυάνθην παρὰ τῷ κωμικῷ, ἤτοι ἀπεξηράνθην. Et ad ν. 268. p. 1416, 44 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 57, 36.) ὅτι ἡ αυ δίφθογγος πρὸ συμφώνου ψιλοῦται, οἷον, αὐτός, αὔρα, αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ αὔω τὸ ξηραίνω δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὑαίνω παρὰ τῷ κωμικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον. αὔω δὲ, φασί, τὸ φωνῶ ψιλοῦται, πρὸς σημασίαν διάφορον. Cf. Eund. ad Odyss. ν'. 398. p. 1745, 49. (Tom. II. p. 54, 6 sqq.) et ad *Odyss.* ε'. 490. p. 1547, 58. (Tom. I. p. 233, 28 sqq.)

398. τάριχον] de duplici genere huius vocis vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 171. p. 73, 42. edit. Rom. (Tom. I. p. 63, 3. edit. Lips.) et *Herodiani* fragm. apud Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 325. — βρίοις Par. K. σαθρόν] σαπρόν Neap. III.

ἀλαζόμενον λοιδορίας, ὕβρεις, φλυαρίας· διὰ τὸ εἰπεῖν, οὐχ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐσώθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυνάμεώς μου Par. C. φλυαρία, τὰ διὰ στόματος λεγόμενα Neap. I. τὸν Λοκρόν· ὄρνεον δειλόν — λέγοντα ματαίας φλυαρίας Pal. 40.

396. Ψυχρὸν δὲ, ἢ ἐλεεινὸν ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐκριφέντα νεκρὸν Par. A. τὸν ἐκπεπνευκότα — τοὺς πετρώδεις τόπους — ἀποριφέντα Par. C. ἄψυχον Pal. 40. 397. Ὥσπερ δελφῖνος σῶμα ἐκβρασθέντα ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς ξηρανεῖ· Σείριος γὰρ ὁ ἥλιος Par. A. λείπει τὸ ὥσπερ Par. B. τοῦ Αἴαντος, ὅτι καὶ δελφὶς τελευτῶν ἐξέρχεται — θερμὴ ἡλίου Par. C. τοῦ ἀστέρος, ἤγουν τοῦ Ἡλίου — ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ Vind. II. τοῦ Λοκροῦ — εἰρωνεία, λαμπρύνει Pal. 40.

398. Τεταριχευμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· σαθρὸν δὲ, τὸ σεσηπὸς Par. A. πεπαστωμένον (sic) ταῖς — κεκολλημέναις βοτάναις ἐν ταῖς πέτραις — τοῖς ἀπολύτως πλέουσι· ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό Par.

κρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάῤῥοθος Κυναιθέως. 400
τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πτερουμένης
τρέμων φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.

399. Νησαίας] Νησσαίας Par. H. *Iliad.* σ'. 40. ibiq. *Eustath.* p. 1130, 54. edit. Rom. *Hesiod.* Theog. 249. — 401. ὄρτυγος] Alludit poeta ad antiquissimum illud nomen, quo insulam Delum constat olim dictam fuisse Ortygiam. Vid. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 123. p. 1528, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 205, 29. edit. Lips.) Ὀρτυγία δὲ κατὰ τοὺς πλείονας ἡ Δῆλος, μία τῶν Κυκλάδων, περὶ ἧς φασὶ καὶ οἱ τοῦ Λυκόφρονος σχολιασταὶ ὡς παρωνυμουμένης ὄρτυγι δαιμονίᾳ τινί, ἢ καὶ παρὰ τοὺς ἐκ πελάγους εἰς τὴν Δῆλον, καταίροντας ὄρτυγας. Et ad *Odyss.* ζ'. 162. p. 1558, 8. edit. Rom. (T. I. p. 247, 18. edit. Lips.) ὅτι δὲ μία τῶν Κυκλάδων ἡ Δῆλος, ἡ ἱστορία διασαφεῖ λέγουσα καὶ ὡς Ὀρτυγία ἐκλήθη κατά τινας ἐξ ὀρτύγων, ὧν τὰς ἀγέλας φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους, ἱζάνειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ αὐτῆς εὔορμον, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται. (Athen. IX. 392, d.) ὁ δέ γε μῦθος ἄλλα περί τε Δήλου καὶ Ὀρτυγίας βούλεται, κείμενα ἐν τοῖς τοῦ Λυκόφρονος. Cf. *Eust.* ad Dionys. Perieg. 525. p. 204, 8. edit. Bernh. Schol. ad Apoll. Rhod. I. 308 et 419. Ezech. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 37. et in Apoll. 59. Alii Rheneam, parvam insulam Delo proximam, antiquitus Ortygiam dictam existimarunt. Vid. *Strab.* X. p. 486. Cf. Hymn. Homeric. in Apoll. 16. Hymn. Orph. XXXV. 5. *Pausan.* V. 36, 6. De quantitate mediae syllabae vocis ὄρτυγος ita praecepit Draco Straton. p. 93, 15 sqq. τὰ εἰς υξ, ὁπότε ἔχει τὸ χ ἢ τὸ γ, συνεσταλμένον τὸ υ ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ ἐφ' ὅλης τῆς κλίσεως, οἷον φάρυγξ φάρυγγος, ὄνυξ ὄνυχος, ὄρτυξ ὄρτυγος, ἧλυξ ἥλυγος, ὄρυξ ὄρυγος, δίζυξ δίζυγος· τὸ δὲ κόκκυγος ἐκτείνουσι καὶ συστέλλουσιν. Paullo aliter, neque tamen, ut videtur, rectius *Eustath.* ad Iliad. p. 1108, 49. edit. Rom. τὸ δὲ κήρυκι συστέλλει νῦν τὴν παραλήγουσαν, εἰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πολλοῖς ἐκτείνεται ἀττικῶς· οὕτω δέ φασιν ἐκτείνει τὴν μέσην καὶ δοίδυκος, ὄρτυγος. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ (v. 788.) συστέλλει τὸ ὄρτυγος διὰ τὸ μέτρον. Quod autem in *Meinekii* Curis crit. p. 21. ad hunc Eustathii locum adnotatum legimus, „de δοίδυκος recte scripsit Archiepiscopus, non item de ὄρτυγος, quod nusquam media brevi me legere memini." id eiusmodi est, ut quivis statim ex hoc ipso loco intelligat, virum praestantissimum nec voluisse nec potuisse nisi per festinationem ita scribere.

402. τρέμων] Sensus loci hic est: Aiaci, a Neptuno ob insignem impietatem undis suffocato, etiam post mortem hae ultrices undae imminere videntur, quandoquidem sepulcrum, quod in littore nactus est

C. παστὸν, τεταριχευμένον — σεσηπότα Vind. II. ὡς πεπασμένον — σεσημμένον Pal. 40. 399. Κρύψει ἐλεήσασα ἡ Θέτις Par. A. καλύψει — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ αὐταδελφὴ, ἤγουν ἡ Θέτις Par. C. ἐλεήσασα — τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως ἡ ἀδελφὴ, ἤγουν ἡ Θέτις Vind. II. τῆς μητρὸς τῶν Νηρεΐδων, ἡ Θέτις Pal. 40.

400. Τοῦ Διός· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ λίθος τῷ Κρόνῳ ἐδόθη· βοηθός — Κυναιθεὺς ἡ εὐθεῖα· (ὄνομα) τοῦ Διὸς παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν Par. A. καὶ τοῦ θέειν ποιοῦντος τοὺς κύνας Par. C. μεγάλου λίθου — καὶ βοηθὸς Διός Vind. II. Διός — τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Pal. 40.

401. Τάφος δὲ γείτων τῆς Δήλου νήσου Par. A. γείτων τῆς Δήλου ἐστὶ ἡ Μύκονος ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται — ἤγουν τῆς Ἀστερίας, γενομένης ὄρτυγος μετὰ πτερῶν Par. C. τοῦ Αἴαντος — καὶ ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς Vind. II. λέγεται ὁ τάφος τοῦ Λοκροῦ — ἤγουν τῆς Δήλου Pal. 40.

402. Ὄνομα χωρίου ἐν Δήλῳ — φυλάξει — τῆς Αἰγαίας θαλάσσης

τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεὸν,
λυπρὸς παρ' ᾅδην δεννάσει κακοῤῥοθῶν,
ἤ μιν παλεύσει δυςλύτοις οἴστρου βρόχοις, 405

Aegaei maris fluctibus concutitur. Hoc poetice ita exprimitur, sepulcrum, quasi timore tremens, aestum Aegaei maris speculari. Recte igitur Paraphrastes Vaticanus: ὁ γείτων τάφος — διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. Quae significatio verbi φυλάσσειν neminem credo fugiet, qui Homerum vel Herodotum perlegerit; commemoratur praeterea ab *Etym.* M. p. 802, 12. *Hesych.* s. v. φυλάσσειν. *Suid.* s. v. φυλάξαντες, et ab *Eustath.* ad Iliad. β'. 251. Unde mirum profecto est, priores editores, Canterum dico atque Potterum, ad hanc verbi significationem non attendisse; mirabilius etiam, Muellerum aliam huius verbi significationem attulisse, qua omnium minime hoc loco uti deberet. Quod autem Tzetzes ad h. l. et infra ad v. 1141. et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 525. locum aliquem in insula Delo, Τρέμων scilicet nominatum, intelligi volunt, in quo sepultus fuerit Aiax: id non dubito quin merum sit antiquorum Scholiastarum inventum, quorum ὑπομνήματα utrumque haud raro, et satis quidem negligenter compilasse manifestum est. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 525. p. 204. edit. Bernh. καὶ ἄλλοι δὲ συντερατευόμενοί φασι Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν ἀνέσχεν ὕστερον κάτωθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινές, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐῤῥιζώθη στηριχθεῖσα. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε κατά τινας τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. διὸ καὶ χωρίον ἦν τι περὶ αὐτὴν ὁ Τρέμων καλούμενον. Et ad Odyss. κ'. 3. p. 1644, 51 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 363, 9 sqq. edit. Lips.) Ἀρίσταρχος δέ φασι, πλωτὴν λέγει φορητὴν καὶ οἷον παραφερομένην, ἢ συνεχεία σεισμῶν ἢ ἄλλως ὁπωςοῦν, ὡς ποτὲ μὲν ἐν δεξιοῖς ὁρᾶσθαι μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν εὐωνύμοις· ὁποῖον δή τι καὶ περὶ Δήλου ἱστόρηται· ἧς καὶ χωρίον τι ὁ Τρέμων παρὰ Λυκόφρονι ἔκ τινος τοιαύτης αἰτίας κληθείς, At nihil tale a quoquam veterum, quod sciam, commemoratur.

403. Καστνίαν] Καστρίαν Par. E. Κασθνίαν (στιι) Par. B. Καστανίαν Par. J. et Codd. Paris. Steph. Byz. 1412 et 1413. — Μελιναίαν] Μελινναίαν Par. A. Vit. I. et Edit. Ald. Μελιδναίαν Neap. III. et Rehd. Μελλιναίαν Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes Μελιναίαν et *Steph.* Byz. laudato Lycophronis versiculo, Μέλινα, πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. — 404. δεννάσει] δεννάζει Par. J. Vid. *Hesych.* v. δεννάζων, et *Brunk.* ad Soph. Antig. 759.

405. βρόχοις] *Potterus:* Ad βρόχος quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis; quam similitudinem continuavit in sequentibus, cum amoris vincula, quibus implicatus Aiax in Minervae odium incurrit, suique exitii causa fuit, χηρουλκὸν πάγην appellat; est enim πάγη decipulum ad irretienda animalia depactum, et ab Hesychio exponitur βρόχος.

Par. A. ὄνομα χώρας — ἤγουν ὁ τύμβος Par. C. ὄνομα πόλεως — ἦχον Vind. II. ὄνομα χώρας ἐν τῇ Δήλῳ — κωλύσει τὸν κλύδωνα· ἤγουν οὐκέτι κλυδωνισθήσεται ὁ Αἴας Pal. 40.

403. Τὴν Ἀφροδίτην λέγει Par. A. τὴν Ἀφροδίτην τὴν πορνικήν, μοιχικήν, τὴν ἀδελφοσυγγενοποιόν (sic) — τὴν μελιτόεσσαν Par. C. τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας Vind. II. ἀδελφοποιόν Pal. 40.

404. Ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Ἅιδην ὑβρίσει κακολογῶν Par. A. ἤγουν θλιβόμενος — κακολογῶν, διότι διὰ τὴν πορνείαν ἔπαθε πάντα τῆς Κασσάνδρας Par. C. λυπηρὸς, ἤγουν ὁ Αἴας — καὶ ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων Vind. II. 405. Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς δυςλύτοις ἀφροδισίοις Par. A. ἀφύκτοις, κακολύτοις — ἀκολασίας, ἀκρασίας Par. C. ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ζωγρήσει, συσκευάσει

ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐριννύων
πικρὰν ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην.
Ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ δύσβατοι
Λειβήθριοι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι, 410
οἷς ὁ ἐμὸς ἔσται κἀχερουσίαν πάρα
ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.

406. Ἐριννύων] Ita h. l. Codd. mei omnes, et ex Editt. sola Basil. I. simplici ν Ἐρινύων. — 407. κηρουλκὸν] Vitia librariorum sunt κηρολκὸν Par. A. et κηρουλγὸν Ciz. Etym. M. ad hunc fortasse locum respiciens: κηρουλκὸς, ἡ ἕλκουσα εἰς κῆρα, ὅ ἐστιν εἰς θάνατον· ἀφ' οὗ, θανατήφορος. — ἀπὸ ψήλασα Vit. I. Praeterea v. 405—407. in Vit. II. a scriba in textu omissi, et ab alia manu in margine inferiori additi sunt.
408. Hic versus in Cod. Par. A. desideratur. ἅπασα] scil. γῆ. Ellipsis durior, quam quae in bonis scriptoribus inveniatur. Simili fortasse licentia usus est Euphorio eo in loco, quem affert Schol. ad Apollon. Rhod. II. 55. φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε κοθόρνῳ, ubi quod Valckenarius ad Ammon. p. 149. ex coniectura reposuit, ἄλην, admodum friget. Aliter, et facillime quidem, rem expedivit Meinekius in egregio libello, quem de Euphorionis vita et scriptis composuit, p. 145. videndum tamen, an nostra ratio Euphorionis ingenio, rariora et insolentiora studiose aucupantis, fortasse sit accommodatior. — ἅπασι Par. G. — κωκυμάτων] κωκυσμάτων Par. L. Vit. I. et Ciz. Apte comparaveris ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους apud Eurip. Hecub. 298. (Pors.) et θρήνων ὀδυρμοὶ Troad. 626. (Seidl.) — 410. Λειβήθριοι] Hanc lectionem non dubitavi recipere e Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. Λειβήθριαι Par. B. Λειβήθριοι Par. C. Vind. II. et Vit. II. Reliqui libri et Editt. omnes Λειβήθριαι. — Δωτίου πύλαι] πύλαις Paraphr. Vatic. *Strabo* IX. p. 442. τοῦτο δ' ἐστὶ [τὸ Δώτιον πεδίον] πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περραιβίας, καὶ τῆς Ὄσσης, καὶ ἔτι τῆς Βοιβηΐδος λίμνης ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον. Fragm. Steph. Byz. v. Δώτιον. ἔστι δὲ τὸ πεδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίοις ὄρεσι περιεχόμενον. Cf. *Spanh.* ad Callim. hymn. in Cerer. 25. p. 768 sq. — 411. οἷς] *Canterus:* Graeciae incolis; transitum facit a terra ad homines, more poetis familiari.

δικτύοις Vind. II. 406. Ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων καταχθονίων Par. A. κακοὺς Vind. II. τιμωρίας Pal. 40. 407. Τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα καὶ κινήσασα θανατήφορον παγίδα, ἢ δίκτυον Par. A. ἀποτινάξασα, κινήσασα θανάσιμον παγίδα Vind. II. ἠγήσασα — θάνατον ἑλκοῦσαν Pal. 40. 408. Ἡ Ἑλλάς· λείπει τὸ, ἡ γῆ τῶν Ἑλλήνων· λύπας καὶ πόνους — καὶ τῶν θρήνων Vind. II. 409. Ὁπόσην ἐντὸς ὁ ποταμὸς — καὶ οἱ δύσβατοι Par. A. συνελὼν εἶπεν Par. C. ποταμὸς Ἠπείρου Vind. II.
410. Πύλας εἶπεν, καθὸ εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον, τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν Par. A. ἔθνος Μακεδονίας — ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, ὅπου εἰς στενὸν (λήγει) καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν πολλῶν (sic) Vind. II. πόλις Μακεδονίας Pal. 40.
411. Ἐν οἷς ὁ ἐμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν Par. A. γενήσεται, θρῆνος δηλαδή — καὶ ἄχρι — λίμνη Ἡρακλείας τοῦ Πόντου Par. C. οἷστισι τοῖς Ἕλλησι ὁ ἐμὸς γενήσεται Vind. II.
412. Αἰγιαλὸν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τεθρηνημένος γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον Par. A. καὶ στεναγμῶν παραίτιος, διὰ τὸ διακορηθῆναί με ἀδίκως Par. C. καὶ αἰγιαλὸν, καὶ ἐπὶ

πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
νήριθμος ἑσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι, 415
παῶν ἔρημοι δεξιώσονται τάφους.
Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία,
Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βιστόνων,

413. *πολλῶν δ' ἐνὶ* Par. J. — 414. *πολυστοίχοισι*] Sic Par. ABCD. EFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — *πολυστιίχοισι* Par. KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Recte Scholiastae *πολυοδοῦσι*. *στοῖχος* enim aptissime de dentium ordine dicitur. — 415. Dubitanter correxi *ἑσμός*, cum Codd. h. l. et alibi fere constanter tenuem spiritum retineant, et haec scribendi ratio unius grammatici, (cuius verba apud Philem. p. 121. Favorinum h. v. p. 1665, 51. et Eustathium leguntur) auctoritate nitatur. Dicit enim Eustathius ad Iliad. β'. 87. p. 178, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 145, 14. edit. Lips.) *βούλονται δὲ οἱ νεώτεροι ἐπὶ μελισσῶν οὐκ ἔθνος λέγειν, ἀλλὰ σμῆνος· μάλιστα δὲ ἑ σ μ ὸ ν μετὰ δασέος πνεύματος ὡς δηλοῖ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἀφεσμός.* Vid. *Elmsl.* ad Bacch. 709. et *Herm.* in Wolfii Analect. litt. Vol. II. p. 73 sqq. — *ἐπὶ ξένης ξένοι*] *ἐπὶ ξένοις ξένοι* Par. AH. et Pal. 40. *ἐπὶ ξένης ξένοι* (οις) Vind. II. *ἐπὶ ξένας ξένοι* Par. D.

416. *παῶν*] Sic Par. ABF. Vit. I. Ciz. Rehdig. et Editt. omnes. *παῶν* (η) Par. CH. *πηῶν* Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. *παιῶν* (δ) Par. L. — 417. *Ἠιὼν*] Ad hunc locum respexit *Eustath.* ad Iliad. β'. 855. p. 362, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 293, 44. edit. Lips.) — *Βισαλτία*] Hanc scripturam tuentur Par. ABDEF. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. pariter etiam Steph. Byzant. v. *Βισάλτια* hunc ipsum versum Lycophronis afferens, ubi tamen Codd. Par. 1412 et 1413. variam lectionem *Βισαλτίου* exhibent. *Βυσαλτία* Par. CHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praeterea librariorum errores sunt *Βισαλγία* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. et *Βυσαλγία* Par. K.

418. *Ἀψυνθίων*] Par. AC. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. et Codex Bonon. in edit. Basil. I. fideliter expressus. Quae quidem forma, si rarior erat, quam altera, *Ἀψινθίων*, num dubitare possumus, utram poeta noster praetulerit? Neque ea tamen testimoniis caret. Cf. Steph. Byz.

πολὺν χρόνον Vind. II. 413. *Πολλῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ταφήσεται, καταποθήσεται* Par. A. *ἐντοσθίοις* Par. C. *καὶ Κρητῶν* (sic) *Ἑλλήνων — ταφήσεται* Vind. II. *ἰχθύων* Pal. 40. 414. *Βρωθεὶς τοῖς πολυστοίχοις τῶν κητῶν τοῖς γνάθοις* Par. A. *πολυοδοῦσι* Par. B. *πυκνοῖς* Par. C. *πολυοδοῦσι· λέγεται δὲ διὰ τὸ κεῖσθαι τοὺς ὀδόντας ἐν ταῖς σιαγόσι στοιχηδόν· κητῶν σιαγόσι* Vind. II. *πυκνωδοῦσι* Pal. 40.

415. *Ἀναρίθμητον πλῆθος· καὶ ξένοι Ἕλληνες* Par. A. *πλῆθος τῶν Ἑλλήνων δηλαδή — ὡς* Par. C. *ἀμέτρητον, ἀναρίθμητον πλῆθος· ἄλλοι δὲ Ἕλληνες* Vind. II. 416. *Φίλων ἔρημοι, ἢ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενῶν — τοὺς τάφους φιλοφρονήσονται* Par. A. *λήψονται* Par. C. *ἐστερημένοι* Pal. 40. 417. *Τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ ἐν Θράκῃ πόλις τελευτήσαντα ἐδέξατο, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα ποταμοῦ Θράκης — ἡ Θρακικὴ* Par. A. *τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Ἀχιλλέως τοῦτον τὸν Φοίνικα — πόλις Θράκης — τοῦ ποταμοῦ — πόλις Θρακικὴ* Vind. II.

418. *Ἔθνος Θρακικόν — ἀστυγείτων, ὅμορος — ἔθνος Θρακικόν* Par. A. *Ἀψίνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳ-*

κουροτρόφον πάγουρον Ἠδωνῶν πέλας
κρύψει, πρινὴ Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας, 420

v. *Ἄψυνθος, πόλις Θρᾴκης. Ἀψυνθὶς δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀψύνθιος καὶ Ἀψυνθιάς. — διχῶς δ' ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ ῦ, καὶ διὰ τοῦ ῖ.* Pariter idem v. *Αἶνος· πόλις Θρᾴκης, Ἄψυνθος καλουμένη.* et voc. *Κορπιλοί· ἡ γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν πρότερον Ἀψυνθιάδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην.* **Eustath.** ad Dionys. Perieg. v. 575. p. 216, 26. edit. Bernh. *τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀψίνθιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἐοίκασι κεκλῆσθαι Ἀψίνθου. φησὶ γὰρ ὁ Διονύσιος, Θρηΐκος ἐπ' ἠόσιν Ἀψίνθου. διχῆ δὲ γράφεται, καὶ διὰ τοῦ ῦ, καὶ διὰ τοῦ ῖ· ὡς καὶ τὸ ἀψίνθιον τὸ φυτὸν, καθά φασιν οἱ παλαιοί.* Alteram scripturam *Ἀψινθίων* tuentur reliqui libri omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. — *ἄγχουρος*] *ἄγχουρις* Vind IV. et Vit. III. in quo tamen eadem, ut videtur, manus alteram lectionem restituit.

419. *πάγουρον*] *Potterus*: *πάγουρος* cancri quoddam genus est, cui comparat Phoenicem, quod senex esset, et deformem rugis pellem haberet; quam metaphoram apud Homerum invenire est, cum dicit *ἀποξῦσαι γῆρας*, i. e. exuere pellem senilem et rugosam, allusione a sene serpente sumta. Iliad. *ι'*. 446. Quo in loco Eustathius (p. 762, 26. edit. Rom. Tom. II. p. 276, 25. edit. Lips.) in rem nostram haec verba habet: *καὶ ὅρα τὸ ἀποξύσας προσφυῶς ῥηθὲν τῇ τοῦ γεροντικοῦ δέρματος τραχύτητι, δι' ἣν καὶ πάγουρον αὐτὸν ἡ Κασάνδρα που καλεῖ. ξύεται γὰρ τὸ τραχὺ, ὡς ἂν εὐθετισθῇ πρὸς λειότητα.*

420. *κρύψει*] *κρύψῃ* Pal. 40. — *πρινὴ*] Hanc scribendi rationem mutare nolui, cum eam, praeter unum, omnes libri etiam accuratissime scripti, constanter retineant. Habet enim ex meis Codd. solus Pal. 40. *πρὶν ἤ*, et ex Editt. sola Meurs. II. Constructionem autem *πρὶν ἢ* sequente Infinitivo in serioris aevi poeta nihil dubitationis habere posse, non est quod moneam. — *λέπας*] Hunc locum respexit *Eustathius* ad Iliad. *δ'*, 393. p. 488, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 29 sqq. edit. Lips.) *εἰ δέ τι χρὴ ἐνταῦθα καὶ ἀστεϊσασθαι, σκοπητέον καὶ τὸ χολωσάμενοι καὶ τὸ λόχον εἶσαν. ἀναγραμματισθεὶς γὰρ καὶ νῦν ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ· ὥςτε καὶ τῶν τοιούτων κατάρξαι δοκεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς βουλομένοις οὕτω λέγειν, οἱ μάννα φασὶ τὸ τοῦ λόγου νᾶμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ τὸ μῦθος καὶ θυμὸς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καὶ τὸ ἔμεινας καὶ ἔνειμας παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ· οὐ μάντεως ὄπα ἔμεινας, οὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας·* (Hippol. 1321—1323. Valck.) *καὶ τὰ παρὰ Λυκόφρονι πέλας καὶ λέπας περατοῦντα δύο στίχους συνεχεῖς, ὧν τὸ μὲν πέλας δηλοῖ τὸ ἐγγὺς, τὸ δὲ λέπας ὀρεινὴν τραχύτητα, ἐξ οὗ καὶ λεπαία χθὼν* (Eurip. Hipp. 1248. Valck.) *τραγικῶς ἡ ὀρεινή.* In qua quidem adnotatione Eustathii ea recte se habere videntur, quae Lycophronem spectant, quem talibus syllabarum lusibus et delectatum esse scimus, et placuisse aequalibus; Euripidem autem et multo magis etiam Homerum ab hoc turpi consortio strenue vindicandum censemus.

κικά — πλησίον Vind. II. *ἡ γείτων* Pal. 40. 419. *Τὸν Φοίνικα, διὰ τὸ γῆρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι Ἀχιλλέως — ἔθνους Θρᾳκικοῦ πλησίον* Par. A. *τὸν Φοίνικα τὸν τρέφοντα τὸν κοῦρον Ἀχιλλέα· τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γῆρας* Par. C. *διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα λέγει τοῦτο· τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν σκληρόδερμον* Vind. II. *ὅτι τὸν Ἀχιλλέα παῖδα ὄντα ἀνέτρεφε — διὰ τὸ γηραιόν — Μακεδόνων* Pal. 40.

420. *Κατακρύψει πρότερον — Τυμφρηστὸς ὄρος Φθίας ἢ Τραχῖνος, ἢ πόλις Θρᾴκης· καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀρσενικῶς· — θεάσασθαι ἀκρωτήριον* Par. A. *θάψει, ἀφανίσει* Par. C. *ὑποδέξεται, πρὶν ἢ — πόλις, ὄρος Τραχῖνος — ἰδεῖν ἀκρωτήριον* Vind. II. *διὰ Νεοπτολέμου· πρὶν τοῦ ἰδεῖν ἀκρωτήριον* Pal. 40.

τον πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ηὐνάσθη λέχος.

421. τὸν πρὶν Par. AJ. errore e compendiosa vocis πατρὶ (πρῖ) scriptura enato. — 422. τετρήνας λύχνους] Citantur haec verba ab Etymologo p. 754, 44. — 423. ὅτ' εἰς] Par. ABCG. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Reliqui libri et editiones ὅτ' ἐς. Non deerunt fortasse qui, cum vv. 14. 158. 326. 338. formam ἐς alteri a me praelatam viderint, equidem autem contra h. l. formam εἰς praetulerim, id aut inconstantiae tribuant, aut neglectui eorum, quae nuper a doctis hominibus, praesertim a Petro Elmsleio hac de re disputata sunt. Quorum neutrum in me cadere, statim docebo. Nam quod in quatuor prioribus locis vulgatam scripturam ἐς retinui, id propterea feci, quod in tali quaestione, quae posita tantum atque inchoata, minime vero adhuc absoluta dici potest, veterum exemplarium auctoritatem non deserendam existimarem. Ea autem in his locis aut nullam praebent varietatem, aut talem, quae nequeat tot reliquorum librorum lectionem labefactare. Nonnihil etiam in hac re aurium iudicio relinquendum censeo; unde facile apparebit, cur v. 158. ἐς non εἰς legendum iudicaverim. Sunt autem in hac re, nisi fallor, etiam quaedam subtiliora, quae non nisi diligentissima comparatione magnoque locorum apparatu pernosci atque demonstrari possint; quae res cum propter ingentem locorum multitudinem non parvi sit moliminis, ad aliud tempus mihi reservanda est; tum fortasse apparebit, cur ea, quae ab Elmsleio in Praefat. ad Soph. Oedip. Reg. pag. 9. et ad Eurip. Med. 55. p. 87. paullo imperiosius, ut videtur, pronunciata sunt, non omnino pro lege mihi habenda censuerim, neque librorum auctoritatem in hac re, ut illi visum est, prorsus nullam esse existimaverim. Memorabile enim est, ut hoc unum addam, iis in locis, ubi metrum utramque formam admittat, ἐς autem vulgarem lectionem constituat, meliores et accuratiores libros apud Lycophronem huic lectioni aut raro, aut omnino non refragari; contra vero, ubi εἰς vulgo editum sit, si quando, quod sane fit rarissime, varietas ἐς inveniatur, ea non nisi ab optimis Codd. suppeditari. Sic in perpaucis locis, ubi ἐς apud Lycophronem legitur, Codd. meorum lectiones ita se habent: v. 14. ἐς διεξόδους. unus tantummodo liber εἰς. v. 158. ἐς Λετριναίους. Par. G. Vind. IV. et Vit. III. εἰς. v. 326. ἐς βαθεῖαν. nulla librorum varietas. v. 338. ἐς πάτραν. nulla lectionis varietas. v. 463. ἐς φύξιν. nulla varietas. v. 501. ἐς χάρας. Par. FJL. Vit. I. et Ciz. εἰς. v. 512. ἐς πάτραν. nulla varietas. v. 747. ἐς μέσην. Par. CEFGJL. Vind. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. εἰς. v. 1472. ἐς τὸ λῷον. Par. G. Vit. II. et III. εἰς. Contra vero e duodetriginta locis, in quibus vulgo εἰς editum est, duo tantummodo cum varietate ἐς inveniuntur; ita tamen, ut v. 279. Codd. Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. lectionem ἐς γῆν exhibeant; et v. 1158. varietas ἐς θάλασσαν in Codd. Par. A. Neap. III. et Vit. I. reperiatur. — ηὐνάσθη] εὐνάσθη Rehd. et utraque Meursiana.

421. Τὸν πρὶν (sic) πολὺ μεμισημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Par. A. ἑαυτοῦ, Ἀμύντορι Par. C. τὸν Φοίνικα Ἀμύντορι μεμισημένον — ἀπὸ Vind. II. Φοίνικα παλλακίδι μιγέντα τοῦ πατρὸς, παραινέσει τῆς αὐτοῦ μητρός Pal. 40. 422. Τυφλὸν, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶν· ὅστις αὐτὸν ἐποίησεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς Par. A. καὶ τυφλὸν, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν — τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς Vind. II. 423. Ὅτε εἰς τὴν ξένην δειλῆς . . . Par. A. ἡνίκα τὸν ξένον τῆς πορνικῆς Κλυτίας ἢ Φθίας κατεκλίθη — συνουσίαν Par. C. διὰ τὸ λάγνον λέγει — ἐκοιμήθη Neap. I. πορνικὸν περιστερᾶς· διὰ τὸ λάγνον — καὶ ἐκοιμήθη, καὶ κοίτην Vind. II.

Τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
καύηκας, οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν. 425
τὸν μὲν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον,

424. *Κερκάφου*] *Κεκάρφου* Par. C. Vind. IV. Vit. II. III. *Κεκράφου* Par. G. *Κεκάρφνου* Vind. II. *Κερκάφλους* Par. A. Commemorat hunc montem *Nicander* in Theriac. v. 218. ubi Schol. *πάλιν δὲ Βουκάρτερος καὶ Αἰγαγέης καὶ Κέρκαφος ὀνόματά εἰσιν ὀρῶν τῆς Ἀσίας.*
425. *ἄπωθεν*] Sic Par. CF. Vind. II. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *ἄποθεν* Par. ABDEGJL. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. *ἄποθεν* Par. H. et Vit. II. *ἀπωθεν* Pal. 40. Similiter variant Codd. infra v. 804. De forma *ἄπωθεν* vid. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 9 sq. — *Ἀλέντα*] Hic iterum miraberis, erudite Lector, et insolentiam formae et singularem poetae audaciam. Nam cum ei h. l. mentio facienda esset Alentis prope Colophonem fluvii, cuius insigne aquarum frigus vel poetarum carminibus illustratum esse e Pausania scimus: communem genitivi formam, *Ἄλεντος*, licet metro aptissimam, adhibere noluit, nescio quid in ea aut elegantiae aut obscuritatis desiderans; finxit autem, quo gravius haec vox ad aures accideret, doricam genitivi formam *Ἀλέντα*, quasi nominativus *Ἀλέντας* unquam usquamve in usu fuerit. At haec forma neque exstitit unquam, neque cogitari talis potuit ab homine graeco; usus autem est poeta in fingendo hoc genitivo eadem, sive licentiam appellare mavis, sive audaciam, cuius plura exempla supra ad v. 180. tibi propinavimus. Iam vide, quid h. l. Codices exhibeant. *Ἀλέντα* Par. ABCDEFGJL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Cod. Bononiensis in edit. Basil. I. fideliter expressus; *Ἀλέντα* Par. H. *Ἀλέντα* Vit. II. *Ἀλέντ* Neap. III. *Ἀλέντος* edit. Ald. In hoc tanto librorum consensu facile unumquemque concessurum spero, formam *Ἀλέντα*, quam Lycophroni restituimus, genuinam huius loci esse lectionem; syllabam *ος* autem, quae in quibusdam Codd. alteri suprascripta conspicitur, praesertim cum accentus in secunda syllaba relictus sit, non pro varia lectione, sed pro glossa habendam esse, qua Scholiastae communem ipsisque notiorem nominis formam indicaverint. Hanc vero glossam deinde librariorum sive negligentia sive inscitia in textum irrepsisse, quis est qui miretur? Eandem iam in antiquis exemplaribus factam fuisse interpolationem, indicant verba Isaacii Tzetzae, communem formam merito repudiantis: *Ἀλέντα δὲ, καὶ οὐκ Ἀλέντος, Δωρικῶς εἶπε.* Eandem doricam genitivi terminationem habes infra v. 652. *Βοαγίδα*, et v. 916. *Λύρα παρ' ὄχθαις.* Pausaniae denique verba, quae supra commemoravimus, haec sunt: VII. 5, 10. *ἐν δὲ τῇ τῶν Κολοφωνίων ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος, δένδρα μελίαι, καὶ οὐ πόῤῥω τοῦ ἄλσους Ἄλης ποταμὸς ψυχρότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ.* Et VIII. 28, 3. *Ἄλεντος δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ᾄδουσι.* — 426. *τὸν μὲν*] *Canterus*: „Calchantem; is enim quum post Ilium captum venisset Colophonem, quaesivit e Mopso vate, quot grossos

παλλακίδος Pal. 40. 424. *Τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσιν, Κάλχαντα, Ἰδομενῆα καὶ Σθένελον· — παραληπτικῶς ἡ Κολοφῶν· νάπαι δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι* (in marg. *ὄρος Κολοφῶνος*) Par. A. *θάψουσι, κηδεύσουσι — ὄρους Κολοφῶνος — σύνδενδροι τόποι, κοιλάδες* Par. C.

425. *Λάρους, οὐ πόῤῥωθεν· Ἄλης ποταμὸς Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ εἶπεν Ἀλέντα* Par. A. *λάρους, διὰ τὸ λευκὸν — ποταμοῦ Κολοφῶνος — ὑδάτων* Par. C. *τοῦ Ἄλεντος* Neap. I. *λάρους, ἤτοι γηραιοὺς — πόῤῥωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ* Vind. II. 426. *Τὰ τρία ἐπίθετα*

συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν
τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον. 430
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως,

ficus quaedam haberet; respondet ille, decies mille, modium et unam; id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quaesivit, quot illa porcellos ferret; ad quam quaestionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicata, quum primum in vatem se praestantiorem incidisset." Hanc fabulam de morte Calchantis habes apud *Strab.* XIV. p. 642. *Serv.* ad Virg. Eclog. VI. 72. cf. *Sturz.* ad Pherecyd. p. 171. et *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 102. Aliter *Eustathius* ad Odyss. φ'. 28. p. 1900, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 248, 8. edit. Lips.) *ἔτι δὲ καὶ Κάλχαντα τὸν μάντιν (ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς) ἐπὶ τῷ μετρήματι τῶν ὀλύνθων, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων.* Eandem narrationem ex antiquis in Lycophronem Scholiastis desumtam, servavit etiam Tzetzes ad v. 980: *Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν, πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρινεός; τὸν δὲ εἰπεῖν, δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, πατάξας αὐτὸν κονδύλῳ ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ἐρινεόν.* — *Κυπέως*] *σκυπέω* Par. A. *κύπεος* Par. D. et Neap. III. — *κύκνον*] *τέκνον* Par. K. superaddita tamen altera lectione.

427. *παραπλαγχθέντα*] *παραπλαχθέντα* Par. K. et Vind. IV. — *τόκων*] *τόκον* Par. AK. Vind. II. et Vit. II. *τόκον* (ω superscr.) Vit. I. *τόκων* (ου superscr.) Rehd. *τόκου* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *τόκοις* Par. H. — 429. *ἀνθάμιλλον*] *αὐθάμιλλον* Par. AF. *ἀναυθάμιλλον* Vind. IV. utraque lectione in unam coniuncta. — 430. *σφαλεὶς*] *σφαγεὶς* Par. K. — 431. *ἐγγόνων*] Sic Par.

καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ μαντικόν Par. A. *λέγει τὰς αἰτίας, πῶς θανοῦνται — τοῦ ἐνδύοντος ἡμᾶς ἱμάτια διὰ τῆς θέρμης Ἀπόλλωνος Ἡλίου — τοῦ σπερματικοῦ — πόλιον, μάντιν, γηραιόν* Par. C. *τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν ὑπηρέτην, τὸν Κάλχαντα λέγει· λείπει τὸ ταρχύσουσι αἱ νάπαι τοῦ Κερκάφου* Vind. II. *Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Μολοσσίᾳ τιμωμένου· ἐνδύσεως αἰτίου· κυπὰς γὰρ τὸ ἱμάτιον — Κοίτου, συνουσίας αἰτίου. Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν, ἢ διὰ τὸ μαντικόν· προγιγνώσκει γὰρ ὁ κυκνὸς τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν* Pal. 40.

427. *Τῆς χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα θηλείας γονῶν* Par. A. *τῆς χοίρου, σκρόφου* (sic) — *ἀγνοήσαντα — ἕνεκα τῶν γεννήσεων* Par. C. *χοίρου θηλείας ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα* Vind. II. *ἀπατηθέντα* Pal. 40. 428. *Ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν σύρας ἐπιστήμονα* Par. A. *τῶν ἀώρων σύκων — φιλονεικίαν δοὺς, διὰ τὸ αὐτὸν πρῶτον ἠρωτηκέναι, πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ συκῆ τὸν Μόψον — προφητικὴν* Par. C. *σύκων — πόλεμον* Vind. II. *ἀγρίων σύκων* Pal. 40. 429. *Τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόψος Κάλχαντα* Par. A. *εἰς τὸν ἀντίμαντιν Μόψον — τῶν προφητειῶν* Par. C. *τὸν ἀνταγωνιστὴν, ἤγουν τὸν Μόψον* Vind. II. *τὸν σύμμαντιν Μόψον* Pal. 40. 430. *Σφαλῆναι ποιήσας κοιμηθήσεται τὸν μεμοιραμένον θάνατον* Par. A. *ἐκπεσών — μεμοιραμένον* Par. C. *ἀστοχήσας* Neap. I. *ἀποπεσών* Neap. III. *ἀστοχήσας καταλάβῃ, κοιμηθήσεται τὸν πεπρωμένον θάνατον* Vind. II. 431. *Τὸν Ἰδομενῆα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Ῥα-*

Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
τρίτον δὲ, τοῦ μόσυνας Ἐκτήνων ποτὲ

ABDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes, excepta Sebast. ἐκγόνων Par. CFHL. Ciz. et edit. Sebast. ἐκ γόνων Vit. I. cum glossa ἀπό. De veritate nostrae lectionis nemo, opinor, dubitabit, qui sciat, quomodo Grammatici veteres, nimis fortasse subtiliter, inter ἔγγονος et ἔκγονος distinxerint, et quam diligens eiusmodi subtilitatum rimator fuerit Lycophron. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. voc. Attic. p. 849. edit. Bern. ἔκγονος, ὁ υἱός· ἔγγονος δὲ, ὁ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς υἱός· καὶ ἐγγόνη, ἡ τούτων θυγάτηρ. ibiq. not. Oudendorp. *Etym.* M. p. 308, 54. ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ· οἱονεὶ ὅς ἐστι ἐν τῇ γονῇ. et p. 321, 3. ἔκγονος, ὁ υἱός· οἱονεὶ ὅς ἐστι ἐκ τῆς γονῆς. *Eustath.* ad Odyss. γ'. 123. p. 1460, 18. edit. Rom. (Tom. I. p. 117, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ ἔκγονος, τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν ἔγγονος, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τὴν ἀμφιβολίαν εἰσαγαγὸν τοῖς ὕστερον, τινῶν μὲν λεγόντων ἔγγονον τὸν υἱὸν, ὡς ἔγγυς γόνον· ἔκγονον δὲ τὸν υἱωνὸν, ὡς ἐκ γόνου ὄντα· ἑτέρων δὲ τὸ ἀνάπαλιν· ἔκγονον μὲν τὸν υἱὸν, ἔγγονον δὲ τὸν ἐκ παιδός· ὃ καὶ κρατεῖ μάλιστα. Idem ad Odyss. λ'. 235. p. 1682. 18. (Tom. I. p. 411. 34. edit. Lips.) εἴη δ' ἂν οὖν κυριολεκτῶς ἔκγονος μὲν ὁ προσεχῶς ἔκ τινος γεννηθείς· ἔγγονος δὲ ὁ ὡς εἰπεῖν ἐγγύγονος· ἀπόγονος δὲ ὁ ἀποτέρω γόνος. Cf. Eund. ad Iliad. ε'. 813. p. 611. 12. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 8. edit. Lips.) et ad Odyss. ο'. 225. p. 1780, 53—60. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 98, 19—26. edit. Lips.) Obloquitur tamen Tzetzes, ex more suo priorum Grammaticorum praecepta temere contemnens: ad v. 580. ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν διὰ τοῦ ξ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ̄· ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον, μετὰ τοῦ ξ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ̄, ὡς ἐγγενηθέντα. Et iterum ad v. 899. ἔκγονον, τὸν υἱὸν, διὰ ξ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν, διὰ τοῦ γ̄. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ ξ ἐκφέρω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω. Cf. praeterea Interpp. ad *Hesych.* h. v. *D'Orvill.* ad Charit. p. 209. sq. edit. Amstel. et *Ilgen.* ad Hymn. Homer. p. 498. Neque tamen diffiteor hunc Grammaticorum canonem, secundum quem nepotes, sive generatim omnis posteritas ἔγγονοι dicendi sint, filii autem filiaeque ἔκγονοι dicantur, non ubique a Codd. nostris, pro insigni eorum in talibus inconstantia, ita confirmari, ut de vera cuiusque loci lectione dubium esse non possit. Vid. infra ad v. 480. 580. 693. 899. et 1067. — 432. ἐν πλασταῖς γραφαῖς] πλαστοῖς Ms. Canteri. ἐν λόγοις μόνοις Pal. 40. superadd. πλαστοῖς λόγοις. — 433. μόσυνας] Sic simplici σ̄ exhibent Par. ACG. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae editionis; pariterque infra v. 1432. scripturam μόσυνα libri mei praeter unum omnes confirmant. *Strabo* XII. p. 549. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ

δάμανθυς· *Μίνωος* δὲ, *Δευκαλίων*, τοῦ δὲ Ἰδομενεύς· — ἐγγόνων τοῦ *Διός*, παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Ἀρκάσιν Par. A. τὸν δεύτερον λέγει τὸν Ἰδομενέα, τὸν ἕλκοντα τετάρτην γενεὰν ἀπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ *Διός* Par. C.

432. Τοῦ Ὀδυσσέως λέγει — ἐν τῇ πεπλανημένῃ (fors. πεπλασμένῃ) γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐψεύσατο *Αἴθων* ἀκούειν καὶ ὀνομάζεσθαι Par. A. διὰ τὸν πεπλασμένον λόγον τοῦ Ὀδυσσέως, τὸν εἰπόντα ἐν τῇ Ἰθάκῃ, ὅτι αὐτάδελφός εἰμι τοῦ Ἰδομενέως — ἐν ὑποκριτικαῖς ἀποκρίσεσι Par. C. ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, τὸν ἀδελφὸν ἐν ψευδέσι Vind. II. πλαστοῖς λόγοις Pal. 40.

433. Τὸν *Σθένελον*, τοῦ τὰ τείχη τῶν *Βοιωτικῶν Θηβῶν*· Ἐ κ τ ῆ ν ε ς γὰρ οἱ Θηβαῖοι Par. A. ἀπὸ κοινοῦ

στεῤῥᾷ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος γόνον,
ὃν Γογγυλάτης εἷλε Βουλαῖος Μυλεύς, 435
ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα,

καὶ μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Cf. Hesych. et Steph. Byz. v. μοσύνοικοι. Etym. M. v. μόσυν p. 591, 34. De quantitate secundae syllabae, ex Herodiani sententia, ita praecipit *Draco Straton*. p. 46, 20. τὸ μόσυνος, Φόρκυνος, πόλτυνος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέτεινε τὸ ῡ, κατὰ γνώμην Ἡρωδιανοῦ. Quae eadem etiam leguntur apud *Arcad.* de Accent. p. 193, 24. — Ἐκτήνων] Vid. Paus. IX. 5, 1. Suid. et Favorin. v. Ἐκτῆνες.

434. βουσκαφήσαντος] βουσκαφήσοντος Par. BFHJL. Vit. I. Ciz. βουσκαφήσαντος (ον) Vit. II. — 435. Γογγυλάτης] Scaliger satis obscure: *Strebulus*. Assentior equidem Cantero, qui Iovem a torquendis fulminibus sic dictum existimavit. *Hesychius:* γογγυλεῖν, συστρέφειν. γογγυλεύματα, στρογγυλεύματα. Cf. Suid. v. γογγύλιον. — Βουλαῖος] Vid. Paus. I. 3, 5. Lex. Seguer. p. 181. Βουλαία· Διὸς ἦν βωμὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὃς ἐλέγετο βουλαία, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς. — Μυλεύς] fortasse nihil amplius, quam Iupiter Lapis. Vid. *Ekhel.* doctr. num. III. 326. *Zoëga* de Obelisc. p. 205. *Spohn.* Miscell. erudit. Antiq. p. 75. *Liebe* Gotha numar. p. 309. *Scaliger:*

Piluminus ora dissipans sudaculo.

436. ἀγηλάτῳ] Codd. mei omnes tenuem spiritum exhibent, uno excepto Par. A. in quo haec vox duplici spiritu notata est, ἅγηλάτῳ. Eadem diversitas videtur iam in antiquissimi exemplaribus obtinuisse, cum Grammaticos veteres incertos videamus, quomodo hanc rem expediant. Confugiunt enim, ut solent, ad diversas derivationes, lectoribus optionem relinquentes, quam cuique loco aptiorem existimare velint. Quae quidem ratio cum per se inepta sit, siquidem cuiusvis vocis compositae non possit nisi una certa origo inveniri; tum hoc loco res ita est comparata, ut facile quid verum sit, quid non, perspiciatur. Iam vide, quid Grammatici afferant. *Hesychius:* ἀγηλατεῖν· διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν. *Etym.* M. p. 10, 34. ἀγηλατίζειν· διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν. ubi fortasse corrigendum est: οἱ δὲ ἀττικοὶ, ῥαπίζειν. Hae autem glossae e duobus Scholiis conflatae videntur, quorum alterum ad Herodoti locum V. 73. pertinet, alterum ad Soph. Oedip. Tyr. v. 403. (Herm.) Cf. Gloss. Herodot. p. 1134. edit. Gaisf. Schol. ad Soph. Oedip. Tyr. l. l. p. 19. edit. Elmsl. et Suid. v. ἀγηλατεῖν, apud quem haec Scholia integra et disiuncta leguntur. His tertium admiscuit Favorinus,

τὸ ταρχύσουσιν — τὰ τείχη καταχρηστικῶς Par. C. τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν Neap. I. τὸν Σθένελον, τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως — τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν Vind. II. 434. Ἰσχυρᾷ δικέλλῃ κατασκάψαντος τὸν γόνον Par. A. ἰσχυρᾷ· τειχομαχικῷ ὀργάνῳ — μεγάλως καταστρέψαντος, ἢ μέλλοντος καταστρέψαι Par. C. κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως, υἱὸν Vind. II. καταστρέψαντος Pal. 40.
435. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διὸς Par. A. ὁ ἐλαύνων καὶ κινῶν τοὺς γογγύλους καὶ χεῖρας ἐπὶ τὰ ἔργα — ἐφόνευσε — δι' οὗ αἱ βουλαὶ γίνονται — ὁ εὕρων τὴν τῶν μυλῶν κατασκευήν· τοῦ Διὸς ἐπώνυμα ταῦτα Par. C. Καπανέα ὁ Ζεὺς, ἐπίθετον τοῦ Διός — καὶ ἐφόνευσε — δι' οὗ τὸ βουλεύειν — ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας Vind. II. Ζεὺς δι' οὗ οἱ γρόνθοι, δι' οὗ αἱ βουλαὶ, δι' οὗ οἱ ὀδόντες κινοῦνται Pal. 40.
436. Δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς· ψιλῶς δὲ, τὸ ἄγαν ἐλαυνομένῳ κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν — συντρίψας κεφαλὴν Par. A. συν-

ἧμος ξυναίμους πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι

ex nostro loco petitum: ἀγηλατεῖν, διώκειν, εἰς ἄγος (leg. ὡς ἄγος) ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, κεραυνοῦν· τινὲς δὲ ῥαπίζειν. — ἀγηλατεῖν· ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. Simplicem glossam habent Lex. Seguer. p. 12, 14. et 22, 17. Gregor. Corinth. p. 546. edit. Schaef. Assentitur *Eustathius*, ab ἄγος deducens, ad Iliad. ζ'. 367. p. 647, 36. edit. Rom. (Tom. II. p. 117, 17. edit. Lips.) καὶ τὸ ἄγος δὲ μεσοῦται, ἀφ' οὗ περ οὐ μόνον ὁ ἅγιος καὶ τὸ ἁγιάζειν καὶ ἡ ἁγιστεία καὶ ἡ παναγὴς θυσία καὶ ὁ εὐαγής, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐναγής, καὶ ὁ ἐξάγιστος καὶ τὸ ἀγηλατεῖν. Aliter tamen ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 350, 44. edit. Lips.) ἐκ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀπελαύνειν τὸ ψιλούμενον ἀγηλατεῖν. et ad Odyss. λ'. 617. p. 1704, 3. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 441, 32. edit. Lips.) ἠγηλάζειν δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ διώκειν, ἄγειν, φυγαδεύειν πορθεῖν, ἵνα ᾖ τὸ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις, ἀντὶ τοῦ, κακὴν τυχὴν ἄγεις· καὶ τὸ, πάγχυ κακὸν ἠγηλάζει, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖ, ἄγει. πρωτότυπον δὲ αὐτοῦ τὸ ἄγειν καὶ τὸ ἐλᾶν, ὅθεν ἀγηλᾶν, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀγηλάζειν, καὶ κατὰ τροπὴν ἠγηλάζειν· διὸ οὐδὲ δασύνεται ἡ ἄρχουσα, ἐκ τοῦ ἄγειν γάρ. χρήσιμον δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐκεῖνο μέντοι καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Tertiam denique derivationem ab adverbio ἄγαν commemorat Etym. M. p. 10, 1. ἀγηλάτῳ· Λυκόφρων, ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθλάσας κάρα· λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. ἐὰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι· ἐὰν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. Eadem habet *Favorinus* Eclog. p. 76, 10. edit. Dind. Ex his tribus explicandi rationibus, quas Grammaticos iniisse videmus, ea, quam ultimo loco posui, plane nihili esse videtur, et ob hunc solummodo Lycophronis locum a Scholiastis excogitata; ex reliquis autem duabus apparere videtur, fuisse inter Grammaticos, qui duo diversa verba, ἁγηλατεῖν et ἀγηλατεῖν statuerent, quorum alterum, tenui spiritu notandum, a verbo ἄγειν deducerent, ita ut *abigendi* significatio ei inesset; alterum autem a voce ἄγος, ut esset, *piaculum sive piaculo obnoxios expellere;* fuisse vero etiam, qui utrumque verbum ex eodem fonte derivarent, sed pro diversa significatione, modo aspero, modo tenui spiritu notandum censerent. Quorum neutrum omni ex parte verum esse arbitror. Videtur enim hoc verbum ἀγηλατεῖν, ut βοηλατεῖν, ἱππηλατεῖν et similia, Ionicae esse originis, et a voce ἄγος, quam Iones scimus cum tenui spiritu pronunciasse, deducendum; eundem vero spiritum etiam ab Atticis poetis in verbo ἀγηλατεῖν servatum esse, licet vox ἄγος in Attica dialecto cum altero spiritu pronunciaretur. Ex hac autem diversitate, cuius non pauca exempla in graeca lingua reperiuntur, factum est, ut Grammatici, incerti quid de hoc verbo statuerent, aut mutarent spiritum, aut utrumque ponerent, aut in varios errores etymologicos delaberentur. — μάστιγι] *Hesych.* Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. Apte contulit Potterus Iliad. β'. 782. ν'. 812. et verba Lycophronis κεραυνίῃ μάστιγι quae infra v. 740. leguntur. — συνθραύσας] Hoc multo fortius et significantius est, quam quod in Neap. III. libro, alioquin rarissime interpolato, et in Etym. M. l. l. legitur: συνθλάσας. Videtur tamen e glossa in textum venisse. Cf. Eurip. Orest. 1585. (Pors.) κρᾶτα συνθραύσω σέθεν. Praeterea librariorum aberrationes e falsa pronunciatione exortae sunt: συνθράψας Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II.

θλάσας κεφαλήν Par. C. τῷ σφοδρῷ κεραυνῷ· εἰ μὲν ψιλοῦται, τῷ ἄγαν ἐλαύνοντι· εἰ δὲ δασύνεται, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι λίαν σφεδρῷ κεραυνῷ Neap. III. ἤγουν ὀργιστικῇ Pal. 40. 437. Ἡνίκα τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος — αἱ Μοῖραι ἢ Ἐριννύες Par. A. ἡνίκα — διὰ τὸ ἀφανὲς — αἱ θυγατέρες, ἤγουν Ἐριννύες Par. C. ἡνίκα ἀδελφοὺς καὶ υἱοὺς

πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισαν μόρου.
Δοιοὶ δὲ ῥείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες 440
δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν

III. συνθάψας Par. K. — κάρα] Ab hac meliorum librorum scriptura discedunt Par. CG. Vit. I. II. III. Ciz. κάραν exhibentes, quam formam mirum est h. l. ab omnibus editoribus adhuc toleratam esse, cum infra v. 981. ubi aliquam saltem dubitationis excusationem habuissent, alteram formam κάρα recte admitterent. At tales serioris Graecitatis formae non videntur obtrudendae Lycophroni. Vid. *Eustath.* ad Iliad. θ'. 84. p. 700, 56. edit. Rom. (Tom. I. p. 191, 43. edit. Lips.) ὡς γὰρ ἡ νάφθα καὶ τὸ νάφθα παρά τε ἄλλοις καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, οὕτω καὶ τὸ κάρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἡ κάρα παρὰ τοῖς ὕστερον. Schol. ad Eurip. Hecub. 432. ἡ κάρα τῶν νεωτέρων ἐστί. Recte igitur Muellerus in fine adnotationis ad hunc locum ita censet: „At cum Lycophron ubique veterum magis, ut Homeri et Tragicorum, premat vestigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet, locis, κάρα, cui lectioni quoque plerique, iique optimi concinunt Codd. Mss. Seld. et Etymol. M.“ — 438. αὐτοφόντην] Hoc restitui e Codd. Par. ABCDEFJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. αὐτοφόντην (ου) Par. GH. et Rehd. αὐτοφόντου edit. Ald. et reliquae deinceps omnes. Aptissime autem dicitur αὐτοφόντης στρῆνος. De hac voce, Alexandrinae, ut videtur, dialecto propria, vid. *Sturz.* de Dialect. Alexandr. p. 195. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 381. — ὥπλισαν] ὤχλισαν solus Neap. III. Memorabilis sane varietas, quam etiam veteres Scholiastae agnoscunt, per ἐκίνησαν et διήγειραν explicantes. — μόρου] Par. A. Vind. IV. et Editt. omnes, excepta Basil. I. μόρου (ον) Par. BGHL. Vit. I. Ciz. et Rehd. μόρον Par. CDEFJK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I.

439. Δοιοὶ δὲ] *Canterus:* Mopsus et Amphilochus, qui cum in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo interfecerunt. Alii hanc pugnam e disceptatione de artis peritia ortam volunt. — Πυράμου] Πυράνου Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. vitiose.

440. σφαγαῖσι] σφαγεῦσι Par. K. Δηραίνου] Sic libri fere omnes, et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Δηραίου Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Meurs. utrq. Δειραίνου Par. A.

441. αἰχμάσουσι] αἰχμάσσουσι Vat. 1307 et Vit. II.

Οἰδίπου Pal. 40. 438. Πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἴστρησιν, μανίαν ἐξώπλισαν, θάνατον Par. A. διήγειραν Par. B. διὰ τὸ ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθῆναι Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· μανίαν, ἔρωτα — ηὐτρέπισαν Par. C. ἐκίνησαν Neap. III. οἶστρον, μονομαχίαν — θανάσιμον Vind. II. καὶ μόρον ὑπάλληλον Pal. 40. 439. Οἱ δύο δέ· περὶ Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου· Πύραμος ποταμὸς Παμφυλίας Par. A. ῥοῶν — τῆς κειμένης δηλαδὴ Μαγάρσου πρὸς ἐκχύσεσι Par. C. Ἀμφίλοχος καὶ Μόψος οἱ μάντεις — τοῦ ποταμοῦ Παμφυλίας Vind. II. 440. Ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρέμματα Par. A. ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἤγουν ταῖς ἐκ μονομαχίας γινομέναις σφαγαῖς — μάντεις, προσφιλεῖς Par. C. ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς — ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος — ὑπηρέται Vind. II. ὑπαλλήλοις Pal. 40. 441. Μαχόμενοι ἀποθνήσκουσι (in marg. πολεμήσουσι) ἐσχάτην κραυγὴν Par. A. πόλεμον, μάχην· τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν πολεμεῖ

πύργων ὑπὸ πτέρναισι Παμφύλου κόρης.
αἰπὺς δ' ἁλιβρὼς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
Μάγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερτέρων ἕδρας 445
δύντες, φόνῳ λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.

442. πύργῳ Par. A. — πτέρναισι] Eustath. ad Iliad. β. 637. p. 310, 10. edit. Rom. (Tom. I p. 251, 33. edit. Lips.) καὶ πτέρνα δὲ πόλεως ἡ βάσις παρὰ Λυκόφρονι, γινομένη ἐτυμολογικῶς παρὰ τὸ πατεῖν ἔραν, ἵνα ἡ πατέρα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, πτέρνα. Idem ad Dionys. Perieg. v. 809, p. 256, 20. edit. Bernh. τὸ δὲ πόδας Ἴδης ἐξ Ὁμήρου ληφθὲν Πινδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν σφυρὰ ὄρους εἰπεῖν, τῷ δὲ Λυκόφρονι πτέρναν πύργου, καὶ ἄλλοις κνημοὺς ὄρους. — Παμφύλου] Παμφίλου Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 854. p. 265, 20. edit. Bernh. — 443. ἁλιβρὼς] Mirum est, quod ex accuratioribus libris solus Pal. 40. hanc lectionem habeat, reliqui autem, et optimi quidem, formam analogiae repugnantem, ἁλιβρὸς exhibeant, aut inter utramque lectionem incerti fluctuent. Sic ἁλιβρὸς Par. ADEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἁλιβρως (ὸ) Par. BC. Vind. II. et Rehd. ἁλιβρος (ῶ) Par. HL. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. ἁλίβρως cum accentu in penultima, Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. *Favorinus:* ἁλιβρὸς ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος. Rectius Tzetzes: ἁλιβρὼς, ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος· ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι. Similiter enim ἀβρὼς, ἀτρὼς, ἀπτὼς et reliqua, quae a perfectis passivi formantur. De accentu talium nominum praecepit *Arcadius*, p. 93, 19. τὰ ἀπὸ παρακειμένων συντεθέντα διὰ τοῦ ῶς κλινόμενα, ὀξύνεται· ἀπτὼς, ἀγνώς. Cf. *Goettling*. in libello de accentu graec. ling. §. 34. p. 89. Paullo explicatius de his nominibus egit Choerohoscus apud Etymologum p. 3; 39—49. — 444. Μάγαρσος] Sic dedi e Par. ABCH. Reliqui libri et Editt. omnes Μέγαρσος. Nostram autem scripturam tuentur *Arrian.* de exped. Alexandr. M. II. 5, 17. *Strabo* XIV. p. 676. qui de Mopsi et Amphilochi certamine, mutuaque eorum caede referens, haec addit: καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. Cf. *Steph.* Byz. v. Μάγαρσος, et *Plin.* Histor. Nat. V, 27. — σταθήσεται] σταθμήσεται Par. A. — 445. μηδὲ] μὴ δὲ Par. CGH. Vit. I. III. et Edit. Ald. — 446. λουσθέντας] Hypallage poetis usitatissima. Sic Par. ACDEFH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40.

Par. C. τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες πολεμήσουσιν ἐσχάτην μάχην Vind. II. κτανθέντες Pal. 40.

442. Ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρναις τῆς Παμφύλου θυγατρὸς Par. A. κτισμάτων — πρόποσι, τοῖς κάτω τόποις τῆς Μαγάρσου πόλεως Par. C. τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων, τῶν θεμελίων — τῆς Μεγάρσου, τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφίλου Vind. II. ἤγουν πόλεως Μεγάρσου, ἢ ἣν θυγατὴρ Παμφύλου Pal. 40.

443. Ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος ἐν τῷ μεταξὺ Par. A. ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένος Neap. I. ὑψηλὸς, ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων· ἐν τῷ μεταξὺ Vind. II.

444. Πόλις, ἢ Ἀθηνᾶς Μαγαρσίας ἱερὸν, μέσον τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, καὶ ὄρος Παμφυλίας· οἱ δὲ, πόλιν· — καθαρῶν τάφων, διὰ τὸ πολεμήσαντας ἀναιρεθῆναι Par. A. μαντικῶν — κτισθήσεται Par. C. ἱερὸν Ἀθηνᾶς Neap. III. - πόλις — καθαρῶν, μεμιασμένων τάφων — γενήσεται Vind. II.

445. Ὅπως μὴ βλέπωσιν, μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν κατωτέρων Par. A. ὅπως — νεκρῶν καθέδρας Vind. II. οἰκίας Pal. 40. 446. Ὑποδύντες, τῷ φόνῳ τοὺς ἀλλήλων λούσαντες

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν
καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν,
Μορφῶ παροικήσουσι τὴν Ζηρινθίαν.
ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος 450
Κυχρεῖος ἄντρων Βωκάρου τε ναμάτων,

et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *λουσθέντες* Par. J. *λουσθέντες* Par. BGKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich.

447. *πέντε δὲ*] Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. *πέντε δὴ* Vit. I. et Ciz. etiam in Scholiis. — *Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν*] Libri nihil variant. Stephanus vero Byzantinus v. *Σφήκεια* hunc versum ita profert:

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κεραστίδα,

ubi Codd. Par. 1412 et 1413 etiam vitiosius exhibent *Σφήκιδα εἰς Κεραστίδα*. Formas *Κεραστὶς* et *Κεραστίας* habet idem Steph. Byz. v. *Κύπρος*. *Κεραστὶς* Nonnus Dionys. XIII. v. 441. Cerastis Plin. Hist. Nat. V. 31. Cf. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 508. p. 198, 8. edit. Bernh.

448. *Σάτραχον*] *Σέτραχος* Par. A. Hanc varietatem etiam Tzetzes in antiquis exemplaribus invenerat: *τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον*. — *βλώξαντες*] Par. A. *βλώσαντες*. De hoc verbo vid. *Eustath.* ad Odyss. *μ'*. 295. p. 1723, 1 sqq. edit. Rom. et ad Odyss. *π'*. 466, p. 1809, 17 sqq. edit. Rom. (Odyss. Tom. II. p. 25, 33. et p. 132, 29. edit. Lips.) et *Favorin.* Eclog. p. 137, 8—19. edit. Dind. — *Ὑλάτου τε γῆν*] *ὑλάτου στέγην* Par. A. in marg. Hunc versum citat Steph. Byz. v. *Ὕλη*. ubi Codd. Par. 1412 et 1413 vitiosissime exhibent: *καὶ σὲ τρόχον βλώσαντες ὑλάτω τε γῆν*. Praeterea Apollinem Hylatem a Stephano Byz. vv. *Ἀμάμασσος*, *Ἐρύσθεια* et *Τέμβρος*, pariterque ab *Eustath.* ad Iliad. *ε'*. 710. p. 596, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 63, 30. edit. Lips.) commemorari, iam Potterus adnotavit. — 449. *Μορφῶ*] Vid. *Paus.* III. 15, 11. et *Hesych.* h. v. — *Ζηρινθίαν*] Sic ex meis libris solus Par. J. Reliqui omnes *Ζηρυνθίαν*. Vide tamen quae supra ad v. 77. adnotavimus. Varia lectio *Τροιζηνίαν*, quam Tzetzes commemorat, in libris hodie non comparet. — 451. *Κυχρεῖος*] Hanc antiquissimam lectionem esse et nostri libri docent, et ipse Tzetzes, imprudenter eam refellens, testimonio suo confirmat. Allato enim Euphorionis loco, (in quo meliores libri etiam *Κυχρεῖος* non *Κυγχρεῖος* exhibent) haec addit: *ἐγὼ δὲ καὶ η γράφω τὸ χρη, κἂν πάντες οὐκ οἶδ' ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν*

τύμβους Par. A. *μιανθέντες* — *εἰς* Par. B. *μιανθέντας* Neap. II. *ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντας* (sic) Vind. II. 447. *Τὴν Κύπρον νῆσον· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρῶτον Σφήκεια* — *οἱ δὲ τὴν ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσαν* Par. A. *Κύπρον, ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσαν* Par. C. *Κύπρον· ἐκαλεῖτο γὰρ καὶ οὕτως* Vind. II. *ὡς ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε οἰκησάντων ἀνδρῶν λεγομένων Σφηκῶν, οἱ κέρατα ἐλέγοντο ἔχειν* Pal. 40. 448. *Ποταμὸς Κύπρου* — *πελάσαντες, καὶ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν* Par. A. *ἐλθόντες, πελάσαντες* Par. C. *πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου* — *ἀποπλανηθέντες, καταντήσαντες* — *Ἀπόλλωνος* Vind. II. *παραγενόμενοι Ἀπόλλωνος* — *τὴν Κύπρον* Pal. 40. 449. *Τὴν Ἀφροδίτην* — *κατοικήσουσι τὴν Τροιζηνίαν* Par. A. *εἰς τὸ ξόανον τῆς Ἀφροδίτης* Par. B. *τὴν Ἀφροδίτην, τὴν τιμωμένην εἰς τὴν Ζήρυνθον* Par. C. *τὴν Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν* — *τὴν Θρακικὴν* Vind. II. 450. *Ὁ μὲν ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς ἐξελαθεὶς* Par. A. *παρὰ τοῦ Τελαμῶνος* — *ἀπεληλαμένος* Par. C. *ὁ Τεῦκρος* — *ἐξελαυνόμενος* Vind. II. *ὀνειδισμοῖς δεδιωγμένος* Pal. 40. 451. *Βασιλεὺς Σαλαμῖνος* — *ποταμὸς Σαλα-*

ὅὐμὸς ξύναιμος, ὡς ὑπατρίου φονεὺς

(alii ει γράφουσι). Et paullo infra: τὸ δὲ Κυχρεῖος γενικὴ ἐστι κατὰ διάλεκτον. Hoc ultimum verissimum esse intelligitur e Choerobosc. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1194. τὰ εἰς ευς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ ε καὶ ο κοινῶς, οἷον Ἀχιλλέος, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ ε καὶ ω Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ η καὶ ο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἴωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος; ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν· ἀλλ᾽ οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχίλληος καὶ βασίληος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἴωσι διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ ο, οἷον Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν· ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχίλλειος καὶ βασίλειος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ ι καὶ ο, οἷον Ἀχιλλίος, βασιλίος. Cf. Etym. M. p. 189, 26 sqq. et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 384. p. 168, 9—14. edit. Bernh. Codicum meorum lectiones hae sunt: Κυχρεῖος Par. AC. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. et Editt. Basil. I. et Steph. Κιχρεῖος Par. H. Κυγχρεῖος Par. FGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Κυγχρεῖος Par. DL. Vit. I. II. Ciz. Κυγχρῆος Par. BE. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Κυγχρῆος Par. J. Κυχρῆος Editt. Pott. utrq. et Reich. Κεγχρῆος est emendatio Canteri, repetita in Par. H. Commel. et Meurs. utrq. Κυχρεῖος πάγος citatur e Sophoclis Teucro apud Steph. Byz. h. v. Praeterea hoc nomen sine ῡ legitur apud Paus. I. 36, 1. Strab. IX. p. 393. Cf. Heyn. ad Apollod. III. 12, p. 341. Sturz. ad Pherecyd. p. 78. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 71. — Βωκάρου] Βουκάρου Par. C. Strabo IX. p. 393. Βώκαρος δ᾽ ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμὸς, ὁ νῦν Βωκαλίας καλούμενος. Et *Hesych.* h. v. Βώκαρος ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τοῦ Ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος. Originem nominis docet Eustath. ad Iliad. β'. 637. p. 309, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 37. edit. Lips.) et ad Dionys. Perieg. 511, p. 199, 32. edit. Bernh.

452. ὅμος ξύναιμος] Teucer, amitinus Cassandrae. Erat enim, inquit Canterus, filius Hesionae, quae fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro praemio donata, quod muros primus conscenderat. *Patrium pullum* dicit Aiacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. — ὀπατρίου] Apertum est sic dicere debuisse Lycophronem, nec potuisse aliter, nisi prorsus ineptire vellet; fratres enim ab eodem patre, alter vero ex altera matre nati, non possunt *uterini*, nisi ab homine demente denominari. Recte igitur Tzetzes varietatem lectionis, ὀγαστρίου, quam in antiquis exemplaribus invenerat, librariorum socordiae imputavit: ὀγαστρίου, ἤτοι τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν· ὀπατρίου γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὀγαστρίου ἔγραψαν. Hoc verissime monitum esse, neminem fugit, qui veteres libros attigerit; sciunt enim harum rerum periti, quam facilis error sit inter Γ et Π, et quam saepe librarii litteras τ et π inter se commutaverint. Hanc antiquam corruptelam e nostris Codd. quinque exhibent: ὁ γαστρίου τροφεὺς (sic) Par. A. ὀγαστρίου Par. H.

μῖνος Par. A. ποταμὸς Σαλαμῖνος ὁ Βώκαρος — ῥευμάτων Par. C. τῶν τοῦ Κυγχρέως πατρὸς σπηλαίων — ποταμοῦ — καὶ ἀπὸ Vind. II. ἤγουν Σαλαμῖνος — ἀπὸ τῶν τόπων Pal. 40. 452. Ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς, ὥσπερ ὁ τροφεὺς τοῦ γαστρίου (sic) Par. A. τοῦ ἑνὸς πατρὸς υἱοὶ ὄντες, τοῦ Τελαμῶνος — ἀδελφοῦ Par. C. τοῦ Αἴαντος ὁμοπατρίου

πώλου, νόθον φίτυμα, συγγενῶν βλάβη,

et Ciz. ὁ γαστρίου Vit. I. ὡς ὀτιγαστρίου Par. L. Praeterea in Par. D. in margine adnotatum est: γρ. ὀγαστρίου, et Paraphrastes Vaticanus habet, ὡς τοῦ ὁμαγαστρίου φονεὺς Αἴαντος. In Editionibus autem, quae omnes alteram lectionem tuentur, nihilominus tamen videmus duobus modis peccari; primum, quod divisim ὁ πατρίου, contra grammaticae rationem, exhibeant; quod vitium solus Potterus animadvertit ac sustulit; deinde quod ipse Potterus, qui ὁπατρίου recte edidit, hanc vocem cum aspero spiritu proferat, quae secundum Grammaticos debeat cum tenui spiritu notari. Vid. Etym. M. p. 627, 33. Ὄπατρος, κασίγνητος, ψιλοῦται. τὸ ο̄ πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται· ὀπώρα. οὕτω καὶ ὄπατρος. Cf. Hesych. vv. ὀγάστωρ. ὄζυγες. ὄθροον. ὄξυλον. ὄτριχας. Eustath. ad Iliad. λ'. 257. p. 843, 8. edit. Rom. et Schol. Venet. p. 311, a. 25—35. edit. Bekk. At priusquam ab hoc loco discedamus, verbulo lectores admonendi sunt de Muelleri sententia, qua ille lectionem ὀγαστρίου Lycophroni vindicandam existimavit. Hic enim locus documento esse potest, quam parum feliciter huic viro, alioquin fortasse nimis cauto, hoc criticum negotium cesserit, et in quantas ipse, saepenumero ne animadvertens quidem, difficultates sese implicuerit. Rationes autem eius, ut breviter eas comprehendam, hae sunt: lectionem a Tzetze commemoratam antiquissimam esse, ideoque reponendam; deinde ὡς ὀγαστρίου coniungendum esse, ut Cassandra Teucrum dicat Salamine a patre eiectum iri, ac si uterinum fratrem occiderit; dolere autem Cassandram sortem Teucri consanguinei, iniusta passuri, quippe qui neque commiserit tale facinus, neque, ut νόθον φίτυμα, committere tale omnino potuerit. Harum autem rationum plane nulla est, quae non, ut ita dicam, vel sponte corruat. Ex antiquitate enim lectionis, quae tandem peti potest lectionis commendatio, si inepta est? Errasse autem scimus librarios etiam ante saeculum duodecimum, quo Tzetzes Commentarios suos composuit; eo quidem, quod concedam, rarius, quo accuratiore scriptura tunc libri solerent exarari. Deinde vero, quod secundo loco posuit, Teucrum insigni iniuria a patre affectum iri, cum is tanta in illum severitate animadversurus sit, ac si uterinum fratrem occiderit: id manifestum est cogitationem plane alienam huic loco inferre. Telamon enim, cum Teucrum sine Aiace ab Ilio redeuntem patria prohiberet, non id spectavit, qua illi ratione fratres olim fuerint; sed id acerbissime doluit, fortissimum filium alterius filii culpa atque segnitie ex tanta calamitate non servatum esse. Itaque eum, quasi ipse fraternum sanguinem profuderit, a patria atque adspectu suo arcuit. Cassandram autem, patriae exitium furibunde lugentem, an tu credis hunc Teucri sortem, consanguinei scilicet sui, commiserari? Talis tamque tener affectus in talem dolorem non cadit; et eo minus in Cassandram cadit, quo commotiore animo hominem consanguineum, cognatis exitium molientem, debuit detestari. Itaque haec omnia, quae dicit, in opprobrium Teucri, acerbissima irrisione dicta sunt. Rem denique conficiat locus Homericus Iliad. μ'. 370 sq. qui vel solus debuit Muellerum ab impugnanda vulgata lectione deterrere:

> ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
> καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος.

453. φίτυμα] φύτημα Par. DHJK. Vind. IV. Vit. III.

Neap. I. et II. συγγενὴς καὶ ἐξάδελφος — ἤγουν τοῦ Αἴαντος ὁμοπατρίου Vind. M. 453. Τοῦ πώλου ξένον γέννημα — τῶν συγγενῶν βλάβη Par. A. ξένον γέννημα, ἤγουν τῆς Ἡσιόνης· ὁ Τεῦκρος δηλαδὴ — διὰ τὸ κατατρῶσαι τοὺς Τρῶας ἐν τοξείᾳ (fors. εὐτοξίᾳ) Par. C. ἤγουν

τοῦ λύσσαν ἐν ποίμνῃσιν αἰχματηρίαν
χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ 455
χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
μίαν πρὸς ᾄδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον
κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
ἦμος καταίθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων

454. ποίμνῃσιν] Sic Par. EL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ποίμνῃσιν Vit. II. ποίμναισιν Par. ABCDFGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. quae lectio facillime intelligitur quomodo in vetustioribus libris ex altera forma cum iota adscripto (ποίμνηισιν) potuerit enasci. Hanc autem antiquam scripturam ποίμνηισιν e Codd. suis in textum intulit, idemque ποίμνῃσιν, ut variam scilicet lectionem, in notis commemoravit Sebastianus, γέλοιον χρῆμα. Quis alterum tale aut vidit aut audivit unquam? — αἰχματηρίαν] Solus Par. C. αἰχμητηρίαν. — 455. χέαντος] λέοντος Par. A. quod e glossa sequentis vocis χάρωνος huc irrepsisse manifestum est. — 456. τορητὸν] τορηκτὸν Rehd. et Par. L. in quo tamen correxit librarius in τὲ ῥηκτὸν, fortasse respiciens ad Iliad. ν'. 323. τὸ ῥηκτὸν Vit. I. et Ciz. Si videre cupias, quomodo quis manifestissimam corruptelam sanissimae lectioni praeferat, praelatam emendet, emendatam rursus abiiciat, spretam praeferat: adeas Muelleri ad hunc locum adnotationem.

457. μίαν — κέλευθον] Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ψ'. 821. *Eustath.* ad Iliad. ν'. 323. p. 934, 43. edit. Rom. (Tom. III. p. 154, 38. edit. Lips.) τοιοῦτος δὲ καὶ παρά γε τοῖς μεθ' Ὅμηρον καὶ ὁ μέγας Αἴας, ἄτρωτος λεγόμενος τἆλλα, δίχα γε τῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Cf. Schol. ad Soph. Ai. v. 832. — καὶ φθιτούς] καὶ φθιτὸν Par. A. καὶ omissum in Par. L. — πεπαμμένον Pal. 40. — 459. θύσθλα] sacrificia. θύσθλα βοῶν infra v. 720. et 929. θύσθλα καθαρμῶν Orph. Argon. 907. Cf. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Schol. Venet. ad Iliad. ζ'. 134. Eustath. ad eund. loc. p. 629, 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 92, 23. edit. Lips.) et Favorinus h. v. fol. 266. edit. Rom. Singularis θύσθλον,

τοῦ Αἴαντος — γέννημα — τῶν Τρώων Vind. II. Αἴαντος, ἢ τοῦ Τελαμῶνος Pal. 40. 454. Τοῦ μανίαν ἐν ταῖς ποίμναις πολεμικὴν Par. A. μανίαν — καὶ ἐν τοῖς προβάτοις, διὰ τὴν στέρησιν τῶν ὅπλων τοῦ Ἀχιλλέως Par. C. Αἴαντος — μανίαν φονευτικὴν Vind. II. πολεμικὴν Pal. 40. 455. Τοῦ Ἡρακλέους, ὃν ἡ τοῦ ὠμηστοῦ λέοντος δορὰ Par. A. Τοῦ Αἴαντος λέγει, τοῦ ποιήσαντος — λέοντος τοῦ Νεμέου, τοῦ ὠμὰ ἐσθίοντος, τὸ δέρμα, τὸ ἄτρωτον σιδήροις Par. C. Τοῦ Αἴαντος — Αἴαντα, τοῦ λέοντος τοῦ Ἡρακλέους — δέρμα, λεοντῇ Vind. II. 456. Τῷ σιδήρῳ ἄτρωτον οὐ (sic) κατεσκεύασεν ἐν μάχῃ Par. A. ἐν πολέμῳ καὶ τοξοβολίαις παντοίαις Par. C. σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν Vind. II.

457. Μίαν πρὸς τὸν Ἅιδην καὶ νεκροὺς κεκτημένον Par. A. ἤγουν ἕν τι μέρος εἶχε τοῦ σώματος δυνάμενον ὁ Αἴας τρωθῆναι· ἢ ὑπὸ τὴν κλεῖδα, ἢ ὅσον τῆς λεοντῆς μέρος ἔσκεπε ὁ γωρυτὸς τοῦ Ἡρακλέος· ἢ ὅσον τὸ σάκος τοῦ Αἴαντος· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα τοῦ Αἴαντος ἄτρωτον ἦν — φθαρτοὺς Par. C. κεκτημένον, ἔχοντα Vind. II. 458. Ὁδὸν, ἣν ἡ φαρέτρα ἔκρυψεν, ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα Par. A. Ὁδόν — ὁ Ῥαδάμανθυς — ἡ βελοθήκη τοῦ Ἡρακλέος Vind. II. ἤγουν τὴν πλευρὰν — ἡ Σκυθικὴ, ἤγουν ἡ τοῦ Τευτάρου Pal. 40. 459. Ἡνίκα καταφλέγων κλάδους, θύρσους, ἢ τὰ θύματα τῷ Διῒ ὁ Ζεὺς (leg. ὁ Ἡρακλῆς) Par. A. ὁ Ἡρακλῆς, ἢ διὰ τὴν λεοντῆν, ἢ

σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτὰς, 460
σκύμνον παρ᾽ ἀγκάλῃσιν ἀείτα βράσας.

quem Muellerus in indicem intulit, nusquam, quod sciam, legitur. — *Κωμύλῳ* Par. A. — 460. *σφῷ πατρί*] Non Telamoni, Aiacis patri, ut Cantero placuit, sed Iovi, ipsius Herculis genitori. Recte igitur Scholiastae interpretantur, *τῷ ἰδίῳ*. *Eustath.* ad Iliad. δ'. 301. p. 475, 14. edit. Rom. (Tom. I. p. 378, 41. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὸ σφούς, οὕπερ εὐθεῖα, εἰ καὶ μὴ πρόχειρος εἰς χρῆσιν, ὁ σφός· ὅθεν καὶ χρηστὴ δοτικὴ σφοῖσι, τοῖς ἰδίοις, καὶ αἰτιατικὴ σφούς, καὶ θηλυκὸν, ὡς εἰκός, σφή· ἐξ οὗ καὶ τὸ σφῇ ἀρετῇ, καὶ σφῇσι κεφαλαῖς, ταῖς ἰδίαις. — *λάσκε*] Miratur Reichardus, nemini editorum in mentem venisse, quod ipsi in mentem venit, *φάσκε*. At graviter ipse sibi ob tale inventum succensuisset vir optimus, si vel Etymol. M. v. *λάσκω*, vel Hesychium vv. *λάσκειν* et *λάσκεις* eiusque Interpp. inspexisset. — 461. *ἀείτα βράσας*] „Quum Telamon quodam tempore pro liberis Iovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens hospitioque exceptus sacris interfuit, puerumque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Iovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod eius votum aquilae praetervolantis omine comprobatum fuit, et inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulae Pindarus Isthm. VI. (V. 35—80. edit. Boeckh.) Pro *ἀείτου* lego *ἀήτου* vel *αἰήτου*, una duntaxat mutata litera.“ Haec Canterus; quae, licet non omni ex parte satisfaciant, eiusmodi tamen sunt, ut iudicium hominis non desideres. Reliqui post eum editores, praeter novissimum, tacite hunc scopulum praetervecti sunt; quod prudenter fecerunt, siquidem nihil habuisse videntur, quo aut explicando aut emendando locum iuvarent; longe certe in eo prudentiores Muellero, qui, quatuor lectionibus, *αἴτα*, *ἄητα*, *ἄητον*, *αἰετοῦ*, in annotatione propositis, tandem quintam aliquam, „*ἀ ε ί τ η ς*, *aquila*“ in indicem inferre non dubitavit, quasi nondum satis abusus esset lectorum patientia. Nos autem, ut lectionem *ἀείτα* reciperemus, potissimum permovit tantus Codd. nostrorum consensus, ut, licet facillimae emendandi rationes in promptu essent, manum tamen abstineremus. Minime enim accedimus eorum sententiae, qui nihil pro corrupto habentes, nisi quod facile emendari possit, facilitatem emendationis certissimum et vitii et medelae indicium putant. Scimus enim, quam fallax ista, quam dicunt, sit facilitas, et quam saepe haec ratio etiam clarissimos emendationum artifices fefellerit. Iam vero Codd. lectiones indicemus. *ἀείτα* Par. BDEFGJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Steph. Pott. utrq.

διὰ τὸ ἀνδρεῖον Par. C. ὁπότε θύων θυσίας — ἐπίθετον· τῷ Διΐ ὁ Ἡρακλῆς Vind. II. 460. Τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἔλεγεν τὰς ἐπηκόους παρακλήσεις Par. A. εὐπροσδέκτους εὐχὰς Par. B. ἐφώνει παρακλήσεις, ἃς παρεκάλεσε δοθῆναι Τελαμῶνι ἄῤῥεν τέκνον Par. C. ἰδίῳ — ἐποίει, παρεκάλει τὰς εὐπροσδέκτους. In margine: τὸ σφός, σφή, σφόν Αἰολικαί εἰσιν ἀντωνυμίαι, γινόμεναι ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, τοῦ ἡμεῖς, ποιοῦσιν οἱ Αἰολεῖς τὸ ἀ μ ό ς, ἀ μ ή, ἀ μ ό ν· καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τοῦ ὑμεῖς, τὸ ὑ μ ό ς, ὑ μ ή, ὑ μ ό ν· οὕτω δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν, τοῦ σφεῖς, τὸ σ φ ό ς, σ φ ή, σ φ ό ν· εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται πᾶσαι παραγωγαί· φαίης γὰρ οὕτως· ἀμὸς οἶκος, ἤτοι ὁ ἐμός· ὑμὸς οἶκος, ἤτοι ὁ σός· σφὸς οἶκος, ἤτοι ὁ ἐκείνου· ἀμοῦ καὶ ὑμοῦ καὶ σφοῦ πατρός, ἀμῷ καὶ ὑμῷ καὶ σφῷ πατρί, ἀμὸν καὶ ὑμὸν καὶ σφὸν πατέρα Vind. II. 461. Τὸν Αἴαντα παρὰ ταῖς ἀγκάλαις τὸν ἐρώμενον καὶ προσφιλῆ κινήσας Par. A. φίλον Par. C. υἱόν, ἤγουν τὸν Αἴαντα· ἐφίλει γὰρ αὐτόν, διὸ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ θύει — ἐν χερσί Par. C. φί-

οὐ γάρ τι πείσει φίτυν, ὡς ὁ Λήμνιος

et Sebast. αἴτα Par. A. αἰεὶ τά Neap. I. et Ciz. ἀείτα Par. H. αἴτου Par. C. ἀείτου Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Cammel. Meurs. I. et Reichard. Praeterea non reticenda est lectio Edit. Par. II. αἰέτου, quam Ioannes Meursius, ne sublato quidem vitio, quod in accentu est, temere in altera editione sua repetendam curavit. At haec est mera coniectura Iosephi Scaligeri, nullius Codicis auctoritate confirmata. Quam si quis nostrae lectioni praeferendam existimet, poterit sane ex rationibus metricis, atque ex eo, quod in voce αἰετὸς allusio quaedam ad nomen Aiacis inest, nonnihil firmamenti ac roboris sententiae suae parare, atque in eam rem uti praeclaro illo loco, qui est apud Pindarum: (Isthm. V. 47—51. Boeckh.)

ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἁδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις,
εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ·
ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.

Vehementer tamen vereor, ne haec, quamvis sint speciosa, ad labefactandam librorum lectionem non sufficiant. Perquam enim mirum videri debet, lectionis αἰετοῦ, sive αἰητοῦ, ut Canterus voluit, in Codicibus plane nullum reperiri vestigium; quod, nisi quid manifestius esset, saltem in eo deprehenderemus, si accentus, quem libri constanter in secunda syllaba servant, loco suo motus reperiretur. Saepenumero enim accidit, ut in vocabulis, aut transpositione literarum aut alia interpolatione corruptis, pristinus tamen accentus, verae lectionis quasi index, a librariis relinqueretur. Videmus deinde Doricam genitivi terminationem in $\bar{\alpha}$ h. l. a libris tanto consensu exhiberi, ut temerarius esset, qui eam aut sollicitare, aut de alio nomine, quam quod in $\bar{\alpha}\varsigma$ exire posset, cogitare vellet. Tale autem, quale poscimus, quid, ad sensum saltem, convenientius excogitari potest, quam id ipsum, quod libri suppeditant, αἴτας sive ἀείτας? Cogitandum denique, an σκύμνος, quod proprie de ferarum catulis, non item de pullis avium dici solet, recte possit cum αἰετοῦ coniungi. Cum αἴτα autem coniunctum nihil habet, quod non optime et ex more poetarum dictum sit. At alia statim oritur dubitatio, et ea quidem eiusmodi, a qua maxime debemus liberare poetam nostrum, dubitatio metrica. Solent enim docti et limati illius aetatis poetae in quasvis leges potius, quam in metricas peccare. Has autem leges quis non intelligat turpissime violari, si vocem αἴτης eadem, qua ter in Theocriti carminibus (Id. XII. 14. et 20. XXIII. 63.) legitur, syllabarum mensura, correpta nimirum tertia a fine syllaba, etiam h. l. debeamus metiri? Aut enim demonstrandum nobis est, fieri potuisse, ut haec syllaba a Lycophrone produceretur, aut haec lectio, tot licet reclamantibus libris, eiicienda. Et hic sane periniquo casu accidit, ut non solum ex tota antiquitate ne unum quidem, quod sciam, praeter Theocritum, qui tamen contrarium probat, huius vocabuli locupletem testem evocare possimus, sed etiam a Grammaticis, a quibus rarae vocis originem et usum dili-

λου κινήσας Neap. III. τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος — ἐν ταῖς ἀγκάλαις — τοῦ φίλου Τελαμῶνος, Δωρικῶς· βαστάξας, κατασχὼν Vind. II. τοῦ φίλου Τελαμῶνος, Δωρικῶς Pal. 40.

462. Οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα, ὡς ὁ διάπυρος καὶ θερμός Par. A. καταπείσει Par. C. ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα — ὅτι ὁ Αἴας, ὁ πολεμικός — τὸ Λημναῖον πῦρ Vind. II.

δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ.
ἣν δή ποτ', ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς, 470
γλαυκῷ κελαινὸν θόρπον ὤτρυνεν κυνὶ
στεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων,
λάβρῳ σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον. 475

469. *πρωταίχμεια*] *πρωταιχμία* Par. BCDEFHJ. Vit. I. Ciz. *πρωταίχμια* Par. AGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Correxit Canterus. — 470. *ἣν*] *ἢ* Ciz. — *ῥήτρῃσι*] Vid. Hesych. v. *ῥῆτραι*, ibique Interpp. Eustath. ad Odyss. ξ. 393. p. 1765, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 79, 11. edit. Lips.) *ἔστι δὲ ῥήτρη συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασὶ, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων.* Vid. infra ad v. 1037. — *σταθεὶς*] *σταλεὶς* Par. J. — 471. *ὤτρυνεν*] Sic Par. BDEFHKL. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ὤτρυνε* Par. ACGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *ὄτρυνε* Editt. Basil. I. et Steph.
472. *σπείρας*] *σπειρῶν* Par. H. — *βάβαξ*] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. *Etym.* M. p. 183, 50. et Favorin. h. v. Anecdot. Bekk. I. p. 223, 30. Eustath. ad Odyss. δ'. 249. p. 1494, 62. edit. Rom. (Odyss. Tom. I. p. 163, 39. edit. Lips.) *βάβαξ, ἤτοι λάλος, μαινόμενος ἄσωτος γάλλος κατὰ τοὺς παλαιούς· οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βαβάκτης, ἐκ τοῦ βάζειν.* Et ad Odyss. θ'. 408. p. 1604, 59. edit. Rom. (Tom. I. p. 308, 42. edit. Lips.) *βέβακται δὲ οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται, ἀπὸ τοῦ βάζω· ἐξ οὗ καὶ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται.* — 473. *ἅλμῃ*] *ἅλμην* Vit. I.
474. *κλύδωνας*] *κλύδωνος* Par. A. — *ἐξερεύγεται* Vit. I. et Ciz.
475. *λάβρῳ*] Par. D. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *λαύρῳ* Par. A. *λάβρως* Par.

γενῆς μου Ἡσιόνη, ἣ καὶ Θεάνειρα Par. C. *ἡ Θεάνειρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου — γεννᾷ* Vind. II.
469. *Δοθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰχμαλώτοις τῷ Τελαμῶνι, τῷ καταβαλόντι πύργον* Par. A. *πρωτόλεια* Par. C. *ἐξαίρετον δῶρον, τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου — τῷ Τελαμῶνι, τῷ πύργους καταστρέψαντι* Vind. II. *πρωτόχουρα* Pal. 40. 470. *Ἥντινα δήποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν σταθεὶς* Par. A. *Θεάνειραν — ῥητορίαις δημοσιακῶν ἐκκλησιῶν* Par. C. *τὴν Ἡσιόνην — δημογορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις* Vind. IV. *ἐγχωρίων — ὁ Φοινοδάμας* Pal. 40. 471. *Τῷ φοβερῷ κυνὶ τραχὺν δεῖπνον παρεσκεύασεν· γλαυκόν, τὸ φοβερὸν καταχρηστικῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος· γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ* (Iliad. υ'. 172.) *βρωμα, τροφήν — διήγειρε τὸν δῆμον δηλαδὴ* Par. C. *φοβερὸν δεῖπνον τῷ κήτει* Vind. II. 472. *Ἀποστεῖλαι τρεῖς θυγατέρας — ὁ σπείρας ῥήτωρ· ἀπὸ τοῦ βάζω· ὁ Φοινοδάμας* Par. A. *δοῦναι τὴν Ἡσιόνην μᾶλλον, ἢ μίαν τῶν θυγατέρων Φοινοδάμαντος* Par. C. *δοῦναι — ὁ γεννήσας Φοινοδάμας, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζειν, ὅ ἐστι λέγειν* Vind. II.
473. *Τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσσῃ πηλοποιοῦντι γῆν* Par. A. *ἤγουν ἐν τῇ ἀποπτύσει τῆς ἁλός — μοσχεύοντι* (sic) *τὴν γῆν τῆς Τροίας δηλαδὴ* Par. C. *τῷ κήτει — τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς* Vind. II.
474. *Ὅταν ἐκ τῶν* ; *τοῦ κλύδωνος ἐκ τῶν στομάτων λέγηται* (leg. *ἐρεύγηται*) Par. A. *καταποντισμούς, σάλους ἀποπτύῃ σιαγόνων* Par. C. *ταραχὰς ἀναπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας* Vind. II. *ὅλην θάλασσαν* Pal. 40.
475. *Τῇ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν*

ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαιμῷ σπάσας,
Φόρκῳ κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος,
χρήζων πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν.
ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρόστης μολὼν,
χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς 480
λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,

CEFHJ. Neap. III. Pal. 40. λαύρως Par. BK. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. λάμβρως Par. L. Vit. I. et Ciz. λάβρα Par. G. — τρικυμίᾳ] Vide quae congessit Blomfieldius ad Aeschyl. Prom. v. 1051. p. 156. edit. Lips.

476. σκορπίον] σκορπίῳ Par. H. cui superadditum est γρ. σκορπίον. — πάσας Ciz. — 477. Φόρκῳ] Hanc rariorem formam satis tuetur locus Pindari Pyth. XII. 15. Boeckh. ἤτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος. ibique Schol. ὁ Περσεὺς τὸ θεῖον γένος τοῦ Φόρκου τὰς Γόργονας ἠφάνισε. — ἔκλαυσεν] Sic soli Par. K. et Vat. 1307. Reliqui Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes ἔκλαυσε. Hoc autem pro κλαίων ἔλεγε dictum est. Bellua enim, intus ab Hercule dissecta, lamentatione imploravit Nereum, deum fatidicum, ut tanti cruciatus remedium inveniret. — 478. 479. Hos versus Canterus, re, ut ait, ita exigente, in versione sua transposuit; cui temere obsequuti sunt Meursius, Potterus et reliqui editores. Nos autem, cum neque idoneam huius transpositionis causam videremus, neque inter tot Codices ullum huic rationi faventem invenissemus, priorem versuum ordinem, qui est in Edit. Ald. et Basil. I. II. Par. II. Steph. et Commel. revocare non dubitavimus. — ξυμβουλίαν] συμβουλίαν Par. A. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. — 480. ἐγγόνων δρυός] Sic solus Par. A. liber optimus. Reliqui Codd. omnes ἐκγόνων. Vid. supr. ad v. 431. Intelliguntur Arcades, nymphae Dryadis, ut ferunt, nepotes sive posteri. Vid. Paus. VIII. 4, 2. — 481. Νυκτίμου] Νυκτίμους Par. A. Νυκτίμου (ων) Par. L. — κρεανόμων] κρεωνόμων Par. J.

τὴν γῆν τρικυμίᾳ Par. A. λίαν κινῶν, κυκῶν Par. B. βαρέως ταράττων κατακλύσματι πεδίον τῆς Τροίας Par. C. σφοδρῶς Neap. III. σφοδρῶς· σφοδρῷ καταποντίζων (sic) Vind. II. ἐν ζάλῃ γῆν Pal. 40.

476. Ὁ δὲ ἀντὶ πιποῦς· ἔστι δὲ ὄρνεον θαλάσσιον· σκορπίον τῷ λαιμῷ ἀποσπάσας Par. A. πιπὼ δὲ ὄρνεον θαλάσσιον εὐπρεπές — στόματι, γαστρί — λαβών, ἁρπάσας Par. C. ὁ θήρ, ὁ ἰχθύς· λέγει δέ, τῆς Ἡσιόνης· λέγει δέ, τὸν Ἡρακλέα — κοιλίᾳ Vind. II. πιπὼ εἶδος ὀρνέου εὐμόρφου, ᾧ παρείκαζεν Ἡσιόνην Pal. 40. 477. Τῷ Νηρεῖ κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος Par. A. ἐγκυμονήσεως ἐμήνυσε τὴν ἀνάγκην Par. C. τῷ Νηρεῖ, Φόρκυνι — γέννας· λέγει τὸν Ἡρακλέα Vind. II. 478. Χρήζων μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν Par. A. θέλων μαθεῖν βλαβῶν συμβουλήν Par. C. τοῦ Νηρέως δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι Vind. II.

479. Ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρότης ἐλθών· ἔστι δὲ Ἀγαπήνωρ Par. A. Ὁ Ἀγαπήνωρ, ὁ ἐξ Ἀρκαδίας, εἰς τὴν Κύπρον — ἢ ἀγρευτὴς καὶ κυνηγός, ἢ ἄγριος Ἠπειρώτης — παραγενόμενος Par. C. Ἐλπήνωρ (leg. Ἀγαπήνωρ) Κύπρον — παρόσον Ἀρκὰς ἦν Pal. 40. 480. Διὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν Ἀρκαδίαν — ἐπειδὴ βαλανηφάγοι εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες Par. A. ὁ βαλανοφάγος Par. B. ὁ μεσόγειος καὶ μὴ οἰκῶν ἐγγὺς θαλάσσης· αὐτοφυεῖ τροφῇ χρώμενος, ἤγουν βαλάνοις — ἤγουν ὁ ὢν ἐκ τῶν ἐκγόνων τῆς δρυός, ἤγουν ἐκ τοῦ Ἐλάτου καὶ Ἀφείδαντος Par. C. γεωργός — Δρύοπος Pal. 40.

481. Τῶν μεταβληθέντων εἰς λύ-

τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν
σπληδῷ κατ᾽ ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς,
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος. 485

482. *πρόσθε*] *πρόσθεν* Par. DG. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — *μήνης*] Eustath. ad Iliad. *β*. 603. p. 300, 24 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 243, 27 sqq. edit. Lips.) *δοκεῖ δέ, φασί, παλαιότατα ἔθνων Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά· διὸ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ Ἀρκάδες, ὅπερ, φασίν, Ἵππυς ὁ Ῥηγῖνος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσε. τοῦτο δὲ ὁ Λυκόφρων, παραφράζων, πρόσθε μήνης τοὺς Ἀρκάδας βαλανηφαγεῖν εἶπεν.* Et ad Dionys. Perieg. v. 414. p. 174, 18. *ὅτι δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Ἀρκάδες διὰ τὴν πάνυ τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ.* Cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 397. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 264. Steph. Byz. v. *Ἀρκάς*. Favorin. Lex. v. *προσέληνοι*. *Heynii* disput. de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II. p. 332—353. et Vol. VI. p. 463. *Grotefend.* in Encycl. univ. scient. et art. Vol. V. p. 323. — *ὀχὴν*] *Eustath.* ad Iliad. *β*. 539. p. 280, 45. edit. R. (Tom. I. p. 227, 27. edit. Lips.) *Ἀχαιοὶ τὴν τροφὴν ὀχὴν λέγουσιν ὀξυτόνως εἰς διαστολὴν τῆς ὀρεινῆς ὄχης. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείας ὀχῆς καὶ ἡ εὐωχία κατὰ ἔκτασιν, ὡς εὖ συνέχουσα τὸ σῶμα.* Cf. *Athen.* VIII. p. 363. b. Gregor. Corinth. p. 409. edit. Schaef. — **483.** *σπληδῷ*] Haec exquisita lectio, in cuius sede glossa *σποδῷ* iam nimium diu ab editoribus tolerata est, redeat Lycophroni e Codd. ABCFH. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. quibuscum faciunt varii librariorum errores: *σπληδνῷ* Pal. 40. *σπλεδῷ* Par. D. et Vit. II. *σπηδῷ* Par. E. *σπεδῷ* Par. G. Vind. IV. et Vit. III. *πλεδῷ* Par. K. Exhibent hanc lectionem etiam Editt. Basil. I. et Steph. Glossam *σποδῷ* habent Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Genitivus *σπληδοῖο* legitur apud Nicandr. Theriac. 763. — **484.** *τὸν — βῶλον*] De genere huius nominis vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 54. — *βόθρου*] *βάθρου* Par. A. — **485.** *γνύθος*] *γνάθος* Par. L. et Ciz. *γνύθος* Vit. I.

κους — ὄνομα κύριον — τῶν κρέα νεμομένων Par. A. *λείπει τὸ καταγόμενος* Par. B. *καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Λυκάονος, τῶν λυκομόρφων· ἤγουν τῶν ὠμῶν δίκην λύκων — τοῦ αὐταδέλφου αὐτῶν· τοῦτο λῆρος· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν, ἀλλ᾽ ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησι Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι· τῶν κρεουργῶν, ἤγουν τῶν δαιτρευσάντων τὸν Νύκτιμον εἰς εὐωχίαν τοῦ Διός* Par. C. *Λυκάονος παιδῶν, διὰ τὸ ἀπηνές — τῶν σφαγέων* Pal. 40. **482.** *Πρὸ σελήνης· τῆς Ἀρκαδίας — τὴν ἐκ τῶν δρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίων* Par. A. *τῶν Ἀρκάδων· καὶ πρὸ τῆς συνόδου τῆς σελήνης — σιτίων* Par. C. *Ἀρκάδας λέγει, ἤγουν τῶν ποτὲ — δρυΐνων ἄρτων τροφήν* Pal. 40.

483. *Τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ τὸ ἄκρον χεῖμα ὀπτῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους* Par. A. *σποδῷ — ἑψησάντων, ἑψόντων* Par. B. *σπληδὸς ἡ σποδός· τὰς δὲ βαλάνους ἤσθιον οἱ Ἀρκάδες ὀπτῶντες πυρί, τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος — ἑψήσαντες — πυρκαιᾶς* Par. C. *ἐν τῇ σποδιᾷ ἑψησάντων* Pal. 40. **484.** *Χαλκὸν ἐργάσεται ὁ Ἀγαπήνωρ, καὶ τὸν ἐκ βαράθρου ἀνασπάσει* Par. A. *ἀνελκύσει* Par. B. *τί ποιήσει καὶ χαλκὸν ἐργάσεται, κατὰ σύλληψιν τὸ σχῆμα· ἐκ λαγόνος λάβῃ* Par. C.

485. *Βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων* (in marg. *μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων*) — *ὄρυγμα, κοῖλος χῶρος* Par. A. *βάθος, καὶ πᾶν κοίλωμα γνύθος καλεῖται* Par. B. *ἤγουν τὸν χαλκὸν σκαπάνῃ — σκάπτων κοίλωμα* Par. C. *πέτραν* Pal. 40.

οὗ φῖτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος σκύνυξ,
βουβῶνος ἐν τόρμαισιν θρυλίξας δέμας.
ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν. 490
ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λάθρῳ
στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο,

486. ἠνάριξεν] ἠνάριζε Par. A. — Οἰταῖος] Οἰσταῖος Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 487. βουβῶνος ἐν τόρμαισιν] τόρνοισιν Par. A. Potterus: „ἐν αὐτῷ τῷ βουβῶνι, periphrastice. Nam βουβὼν est locus, quo femur et coxendix coeunt. Notat Ancaeum circa τὰ αἰδοῖα, ubi fit flexus interior, vulneratum." — 489. χείλευς] χείλευς Vit. I. — δεπαστραίων] Vitiose apud Eustathium etiam in novissima editione scriptum est δεπάστρεον. Vid. ad Odyss. φ'. 411. p. 1914, 52. edit. Rom. (T. II. p. 266, 52. edit. Lips.) δέπαστρον δὲ καὶ παρὰ Λυκόφρονι τὸ δέπας, οὐ δεπάστρεον (leg. δεπαστραῖον) παράγωγον τὸ ἐκ ποτηρίου πόμα.
490. μέσῳ] μέσον Par. B. Rehd. et Edit. Ald. — παμμήστωρ] Summa et omnipotens sortis humanae gubernatrix. Tuentur hanc lectionem Par. AJ. et Cod. Bonon. in editione Basil. I. expressus, unde ea transiit in Stephanianam, Potteri utramque et Reichardi editionem. Alteram παμμήτωρ exhibent Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Neap. I. II. III. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hesychius: παμμήστορα· πάντων τεχνίτην.
491. ὁ δ' αὐτός] Sensus est: Idem ille aper, qui Ancaeum occiderat, etiam interfectus (δεδουπώς, vid. supr. ad v. 285.) alium ex venatorum numero, Meleagrum, perdidit. Haec tantum abest, ut, quemadmodum Cantero visum est, nimis violenta sit huius loci interpretatio, ut mirandum sane esset, si Lycophro, quem scimus in tali fabularum coacervatione admodum sibi placuisse, hac occasione uti abstinuisset. — 492. κτανόντ'] Sic Par. ABDEFGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. κτανόντα τ' Ciz. κτανοῦντ' Par. CK.

486. Οὗτινος τὸν πατέρα ἐφόνευσεν — ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης, ὄρους Τραχῖνος, ὀδούς — πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον· νῦν δὲ τὸν ὀδόντα λέγει Par. A. ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης εἰς τὴν Καλυδῶνα παραγενόμενος ὀδούς, ἤγουν ὁ Καλυδώνιος σῦς Par. C. Οὗτινος, τοῦ Ἀγαπήνορος, τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ τῆς Οἴτης ὁ χοῖρος — ὀδούς Vind. II. ὁ ἀπὸ τῆς Οἴτης χοῖρος ὁ Καλυδώνιος Pal. 40. 487. Ἐν ταῖς βουβῶνος περιφερείαις συστρέψας, συνελάσας τὸ σῶμα Par. A. θραύσας ἢ τρώσας Par. B. μηροῦ Par. C. τοῦ ἰσχίου τόπος· ταῖς περιφερείαις συντρίψας Vind. II. 488. Ἔγνω δ' ὁ ταλαίπωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον Par. A. ὁ ἄθλιος Ἀγκαῖος, σὺν τῇ βλάβῃ διδαχθείς — τοῦ μάντεως δηλαδὴ Par. C. ὁ Ἀγκαῖος τραύματι Vind. II. 489. Ὅτι πολλὰ τοῦ χείλους καὶ τῶν δεπαστραίων ῥευμάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν· πολλὰ ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου πέλει Par. A. ἤγουν πολὺ διάστημα ὑπάρχον τῶν χειλέων, τῶν σῶν δηλαδὴ Par. C. ὅτι—τοῦ χείλεος ἄκρου —ποτηρίων Vind. II.
490. Μεταξὺ κυλίει ἡ Μοῖρα, ἡ πάντων ἀνθρώπων μήτηρ Par. A. ἡ πᾶσιν γεννῶσα τὰ εἱμαρμένα Par. C. μεταξὺ φέρει, κυλίει ἡ εἱμαρμένη, ἤγουν πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη Vind. II. μέσον—ἡ μήτηρ πάντων Pal. 40. 491. Ὁ δὲ αὐτὸς τῷ λευκῷ πᾶς λευκαινόμενος τῷ ἀφρῷ Par. A. ὁ σῦς Par. C. ἤγουν ὁ χοῖρος, λευκῷ ὅλος λευκαινόμενος τῷ ἀφρῷ Vind. II. 492. Πᾶν τὰ ὀξύ, νῦν δὲ ὀδούς· ψοφήσας, ἠχήσας — τὸν κτείναντα ἠμύνατο

πλήξας ἀφύκτως ἄκραν ὀρχηστοῦ σφυρόν.
τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τόν ποτ' εἰς λέχος 495
λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις,
ἡ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις,
θρήνοισιν ἐκτακεῖσα, Μουνίτου τοκάς·
ὃν δή ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις.

Pal. 40. et Editt. omnes. Fabula de Meleagri morte notior est, quam quae pluribus hic exponi debeat. Vid. *Paus.* X. 31, 4. Schol. ad Aristoph. Ran. 1262. et Heynium ad Apollod. I. 8, 1.

495. τόν] Par. ABCDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. τοῦ Par. HK. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

496. πόρις] Par. AK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. πόῤῥις Par. BCDEFGHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

498. ἐκτακεῖσα] Quod vulgo editum est, ἐντακεῖσα, neque sensus fert, neque libri satis tuentur. Nostram lectionem praebent Par. AC DEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. ἐντακεῖσα Par. B. et Vind. IV. Restituit iam Sebastianus. — Μουνίτου] Potterus: „Non advertisse videntur priores Interpretes, Ionicam esse hanc vocem, et pro Μονίτου poni; unde factum ut *Munitum* Latine appellent. Eustathius (ad Iliad. β'. 494. p. 264, 29. Edit. Rom. Tom. I. p. 213, 33. edit. Lips.) ὁ Μόνιτος, ὃν Ἰωνικῶς μετὰ τοῦ υ προφέρει ὁ Λυκόφρων."

Par. A. ἤγουν κτανθεὶς — ἢ τὸν μέλλοντα κτεῖναι Ἀγκαῖον, ἢ τὸν κτανόντα Μελέαγρον Par. C. ὀδούς, ἤχῳ φερόμενος, οἷον πεπτωκώς — τὸν Μελέαγρον καὶ τὸν φονεύσαντα Vind. II. τὸν μέλλοντα φονεῦσαι αὐτὸν ἐτιμώρησε Pal. 40.

493. Τρώσας ἀκρατήτως τὸ ἄκρον ἀστραγάλιον τοῦ πολεμικοῦ Par. A. εὐκινήτου πολεμιστοῦ Par. C. τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον Vind. II. εἰρωνεία τοῦ ταχυτάτου βουβῶνος Pal. 40. 494. Τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροιζῆνι λέγει. υἱοῦ Πανδίονος Par. A. κοίλην πέτραν, τὴν ἐν Τροιζῆνι λέγει, ἣν Καλλίμαχος καὶ Πλούταρχος Κολουραῖαν καλοῦσι Par. B. Ἀκάμας, ἤγουν ἀπελεύσεται εἰς Κύπρον — ἤγουν τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος Vind. II.

495 Υἱός, τοῦ Θησέως λέγει — ὄντινά ποτε εἰς κοίτην Par. A. Θησέως ἢ Αἰγέως — ἤγουν τὸ ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα — οὗ ποτε, ἀντίπτωσις — συνουσίαν τοῦ Ἀκάμαντος Par. C. ὁ υἱός, ἤγουν ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως ἢ τοῦ Αἰγέως — οὗ ποτε, τοῦ Ἀκάμαντος Vind. II. 496. Σκοτεινόν, κρύφιον αὐτόκλητος ἡ Λαοδίκη· ἀλληγορικῶς Par. A. κρύφιον, ἀφ' ἑαυτῆς ἐλθοῦσα — λείπει τὸ ἐδέξατο Par. B. πορνικόν, ἐξ ἔρωτος Par. C. αὐτοπροαίρετος ἦλθε Τρωϊκὴ δάμαλις, ἡ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου Vind. II. ὅτε ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας Διομήδης καὶ Ἀκάμας Pal. 40.

497. Ἡ ζῶσα εἰς τὸν Ἅιδην ἀφίξεται καταβαίνουσα Par. A. ἐλθῃ — ἡ καταβιβασθεῖσα Pal. 40.

498. Τοῖς κλαυθμοῖς μαρανθεῖσα, ἡ τοῦ Μουνίτου μήτηρ· Μούνιτος δὲ ὄνομα κύριον Par. A. ἐκλυποῦσα Neap. I. et II. ἐκλυποῦσα ἡ μήτηρ Vind. II. 499. Ὅντινά ποτε ἀγρεύοντα — τῆς Θρᾴκης· ἔστι δὲ ἀπὸ τόπου ὁ ἔχις Par. A. Μόνιτον ἀγρεύοντα· ὃν Μόνιτον κτενεῖ ἐν Θρᾴκῃ ὄφις, ὅταν ἡ πατρομήτωρ καὶ μάμμη αὐτὸν μετὰ τὴν καθαίρεσιν Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι δῷ — Κρηστώνης, τῆς Θρᾴκης· οὕτω γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ Κρηστώνης, Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός Par. C. Μούνιτον, συναθροίζοντα τοὺς ἀλύνθους

κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει, 500
ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
ἡ πατρομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
βάλῃ γ ιογνὸν σκύμνον. ἡ μόνη ζυγὸν
δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,
τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος. 505
ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός.

501. αἰχμάλωτος] αἰχμάλωτον Par. B. — ἐς χέρας] Sic Par. ABCD. Vind. II. IV. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. ἐσχάρας Par. EGHK. et Vit. III. vitiose. εἰς Par. FJL. Vit. I. et Ciz.
502. πατρομήτωρ] Similium vocabulorum silvam habes apud Blomfield. ad Aesch. Prom. v. 90. p. 88. edit. Lips. — δνόφῳ] Par. ABCFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. quod librarii, usitatiorem formam γνόφῳ inferentes, interpolarunt in Par. DEGHK. Vind. IV. et Vit. III. *Hesychius*: δνοφερόν· σκοτεινόν· μέλαν· ἀπὸ τοῦ δνόφου. λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη. Schol. ad Aesch. Prom. 570. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δ ᾶ ν φασι, καὶ τὸν γνόφον, δ ν ό φ ο ν. Cf. Etym. M. v. Ἀλευάδα. p. 60, 8. coll. p. 236, 32. *Koen*. ad Gregor. Corinth. p. 373. edit. Schaef.
503. βάλῃ] βάλῃ Par. A. βάλλει Par. B. βάλλῃ Par. C.
505. θυιάδος] Sic Pal. 40. θριάδος Par. F. vitiose.
506. στρόβιλος] στρόβηλος Par. A. Vind. IV. Pal. 40. στρόβιλος Vit. III. — ἐντετμημένος] ἐκτετμημένος Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. non apte. — 507. κόρσην] κόρσιν Par. B. Vit. I. et Ciz. κόρσαν Par. C.

τῆς συκῆς, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀνατρεφόμενον — ἀπὸ Θρᾴκης Vind. II. κυνηγοῦντα — ὄρους Θρᾴκης — ὄφις Pal. 40. 500. Ἀναιρεῖ δακὼν τὴν πτέρναν τῷ χαλεπῷ ἰῷ Par. A. φονεύσει τρώσας, δήξας — ἤγουν τῷ ὀδόντι, φαρμάκῳ Vind. II.
501. Ὅταν τοῦ γεννήσαντος αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας Par. A. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — ἡ Αἴθρα Vind. II. ἤγουν τοῦ Ἀκάμαντος Pal. 40.
502. Ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ τὸν σκότῳ ἀνατραφέντα Par. A. ἀντὶ γνόφῳ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ γ δ τιθέασι Par. C. ἡ Αἴθρα μήτηρ Θησέως, μάμμη Ἀκάμαντος Pal. 40. γνόφῳ Neap. I. ἐν σκότει Neap. III. ἡ Αἴθρα, ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως γεννηθέντα, τὸν Μούνιτον Vind. II. 503. Πλήξει (sic) τουτέστι γεγεννημένον σκύμνον· ἥτινι μόνῃ τὸν ζυγόν· λέγει δὲ τῇ Αἴθρᾳ Par. A. δώσει, θήσει Μούνιτον — τῇ Αἴθρᾳ, τῇ πόρνῃ Vind. II.
504. Δούλειον περιέθηκαν οἱ Διόσκουροι, οἱ τῶν Ἀθηναίων ἅρπαγες Par. A. ἀντὶ περιέστησαν — οἱ τῶν Ἀθηναίων ἅρπαγες καὶ πορθηταί, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀ κ τ ὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ἢ ἀπὸ Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτή, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστι Par. C. περιέθηκαν, ἐπέβαλον — τόπων Ἀττικῆς — Ἀθηναίων· ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι Vind. II. δουλικὸν ἤδραίωσαν — ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν οἱ Διόσκουροι Pal. 40. 505. Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἁρπαγείσης, δηλόνοτι Ἑλένης, ἀντέκτισιν — Μαινάδος, Βάκχης Par. A. ἀντίσηκα (fort. ἀντισήκωμα) Par. C. ἤγουν τῆς Ἑλένης πόρνης Vind. II. 506. Τοῦ ὠοῦ, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος Par. A. τὸ περιφερὲς ἥμισυ — διχοτετμημένος Par. C. Κάστορος καὶ Πολυδεύκους· τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς διχότομον — κοπεὶς εἰς δύο Vind. II. τοῦ ὠοῦ ἡ σφαῖρα — σχισθεὶς Pal. 40.
507. Τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα τοῦ φονικοῦ

τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων
σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον 510
τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις.
οὓς μήποτ', ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πάτραν ἐμὴν
στείλαις ἀρωγοὺς τῇ διςαρπάγῳ κρεκί.

508. *θριπόβρωτος*] *θριπόβροτος* Par. A. *θριπόβρωτα* Ciz. et Vit. I. in Schol. Locos huc pertinentes collegit Meursius ad h. l. Hesychii autem verba v. *θιπόβροτος*, quae emendavit Valckenarius ad Ammon. II. 5. p. 105. emendate iam legebantur apud Favorinum fol. 262. edit. Rom. (1523.) *θιπόβροτος*, quod exhibet edit. Hesych. Albert., est vitium typoth. ex edit. Ald. repetitum. Vid. *Schow.* Supplem. ad Hesych. edit. Albert. p. 360. — *ἄψαυστος*] *ἄψαυστα* Par. BDEGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. — *δόμοις* Par. E.
509. *δοκεύσει*] *δοκεύει* Par. A. — *μέγα*] *μέγας* Par. F.
510. *κλίμακας*] *κλίμακα* Par. A. — *στήσει*] *στήσῃ* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 511. *Λαπερσίοις*] *Λαπερσίαις* Par. A. *διπτύχοις Λαπερσίοις* Par. J. Cf. *Hesych.* v. *Λαπέρσαι* ibiq. Albert. et Meurs. ad h. l.
512. *μήποτ' ὦ Ζεῦ*] *μήποτε Ζεῦ* Par. J. — *σῶτερ*] *πάτερ* Par. DEKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. et Ciz. *ὦ πάτερ* (scriptum *ὦ πέρ*) Par. G. et Vit. III. quod proxime accedit ad veram lectionem. — 513. *διςαρπάγῳ*] Par. ACDEFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. *δυςαρπάγῳ* Par. BGHLK. Vind. IV. Vit. III. Edit. Ald. et reliquae omnes. *δυςαρπάγῳ* Rehd. Cum utraque lectio locum habere possit, ita quidem, ut Helena aut bis rapta dicatur, aut rapta in eorum perniciem, qui rapuerint eam: non dubitavimus tamen priorem praeferre, cuius sensus propter allusionem ad aliam fabulam exquisitior et, ut ita dicam, plenior videri possit, et cui ex addito vocabulo *κρεκὶ* id idem accedat, quod commendet alteram. Sensus est: Ne Helenae, iterum rapiendae, eosdem miseris invictos vindices, quorum fortitudinem is, qui primum eum rapuerat, cum magna patriae calamitate est expertus. — *κρεκί*] *κρὲξ* avis marina, cuius iniucunda

θόρατος Par. A. *κόρση κυρίως ἡ μῆνιξ λέγεται· οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν λέγει — πολεμικοῦ ξίφους* Par. C. *κεφαλὴν φυλάξει, φύλαγμα φοινικοῦ* Vind. II. *πολέμου* Pal. 40.
508. *Τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ θριπῶν βρωθεῖσα — ἔστι δὲ θρὶψ σκώληξ, ὃς τὰ ξύλα τρώγει — ἀκράτητος τῶν οἰκημάτων* Par. A. *ἤγουν τὴν ἄλλην Ἀττικήν· ἤγουν τὸ σκωληκόβρωτον ξύλον· τοιούτοις γὰρ ἐσφράγιζον πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας* Par. C. *πράγματα — σκωληκόβρωτος* Neap. I. et Vind. II. *χρήματα — σκωληκόβρωτος* Pal. 40. 509. *Ἡ σφραγὶς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἔκπληξιν μεγάλην τοῖς ἐγχωρίοις* Par. A. *φυλάξει — ἔκπληξις τοῖς Ἀττικοῖς* Par. C. *ἐπιτηρήσει — τοῖς πολίταις* Vind. II.
510. *Ἅτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων κλίμακας δρόμον στήσει* Par. A. *εὐεργετήματα* Par. B. *ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα — ἀναβάσεις* Vind. II. *εὐεργετήματα — ζώνας* Pal. 40.
511. *Τοῖς ἡμιθανοῦσιν, τοῖς δυο· ἐπώνυμον τῶν Διοσκούρων τὸ Λαπερσίοις* Par. A. *διδύμοις — παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικήν· ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λάους, ἤτοι πολεμικοῖς· ἢ παρὰ τοῦ λᾶ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ πέρθειν, οἱ ἄγαν πορθητικοί* Par. C. *ἡμιθέοις — δυσί — τοῖς Διοσκούροις πολεμικοῖς, ἄγαν πορθηταῖς* Vind. II.
512. *Οὕστινας μηδέποτε, ὦ Ζεῦ σῶτερ, εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα* Par. A.
513. *Ἀποστείλαις βοηθοὺς τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ· ἔστι δὲ κρὲξ ὄρνεον θαλάσσιον ἀναιδές* Par. A. *ἢ τῇ ἐπὶ κακῷ ἁρπαγείσῃ* Par. B.

μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
πρύμνης ἀπ' ἄκρης γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα 515
εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν.
μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
ἀλκὴν ἄμικτοι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
καὶ δῖ' Ἐνυὼ, καὶ Τριγέννητος θεὰ

et ad taedium usque repetita vox pro infausto nuptiarum omine habebatur. Vid. Hesych. et Suid. h. v. quos exscripsit Favorinus. Gloss. Herodot. (ad II. 76.) κρὲξ ὄρνεον δυςοιωνιστὸν τοῖς γαμοῦσιν.

514. μηδὲ] μὴ δέ Par. G. Neap. I. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui libri μηδέ. — ὁπλίσαντες] ὁπλίσαντας Par. H. — 515. ἄκρης] ἄκρους Par. G. et Vind. IV. Reliqui Codd. omnes ἄκρας. Vid. v. 2. et 714. — ἀπ'] ἐπ' Vit. I. et Ciz. ἀπ' Rehd. — αἰψηρόν] λαιψηρόν Par. DEGK. Vind. II. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἰψηρόν Vit. II.

516. Βεβρύκων] Sic ter apud Lycophronem (vid. infr. v. 1305. et 1474.) correpta media syllaba, quae alias etiam producitur. Choeroboscus ad Theodos. Can. in Bekk. Anecdot. Gr. III. p. 1353. Τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἐχούσας τὸ ξ διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. εὑρέθη γὰρ καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ῡ, οἷον· Βεβρύκων βασιλῆος (Apollon. Rhod. II. 2. coll. II. 129. 768. Dionys. Perieg. v. 805.) καὶ συνεσταλμένον, οἷον· οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος (Apoll. Rhod. II. 98. coll. II. 136. Theocr. Id. XXII. 29. 77. 91. 110.) καὶ παρ' Εὐφορίωνι· ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην· καὶ παρὰ Λυκόφρονι· εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν. Cf. Draco. Straton. p. 28, 5. — ἐκβατηρίαν] ἐκβακτηρίαν Par. AL. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Eodem vitio laborat glossa Hesychiana a Favorino exscripta: Ἐκβακτηρίας Ἄρτεμις· ἐν Σίφνῳ. Corrige: Ἐκβατηρίας. — 517. καρτερώτεροι] κρατερώτεροι Par. A. καρτερώτατοι Par. BEK. Neap. III. — 519. Τριγέννητος] Τριγένητος Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Sebast. Hic versus omissus est in Par. K.

τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ· Θησεὺς πρῶτον, δεύτερον Ἀλέξανδρος — κρὲξ ὄρνεον θαλάσσιον ἴβιδι ἐοικός· ἔστι δὲ ἶβις περὶ τὴν Αἴγυπτον ῥυπαροφάγον Par. C. τῇ Ἑλένῃ τῇ πόρνῃ Neap. III. τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ ὀρνέῳ (leg. πόρνῃ) ἤγουν Ἑλένῃ Vind. II. ἐκ δευτέρου ἁρπαγείσῃ — κρὲξ εἶδος ὀρνέου Pal. 40.

514. Μηδὲ τὰς πτερωμένας· διὰ τὰς κώπας· ὁπλίσαντες ναῦς· λέγει δὲ τὰ ἱστία Par. A. τὰς νῆας Vind. II.

515. Ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνόν, ταχὺν πόδα Par. A. ἄοπλον, ταχύν Vind. II. 516. Εἰς τὴν τῶν Τρώων ῥίψειαν ἔκβασιν, γῆν Par. A. αἰγιαλόν, ἔκβασιν Par. C. τῶν Τρώων αἰγιαλόν, ἔκβασιν, ἔξοδον. In margine: Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἴβηρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διάφοροι γεγόνασι δόξαι, ὅτι ἀπὸ Βέβρυκος, ἢ ἀπὸ Βεβρύκης, καὶ ἄλλοι ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία· εὕρηται καὶ Βέβρυσσα ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Θρῇσσα· ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ. (Cf. Steph. Byz. in Βεβρύκων) Vind. II.

517. Μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδρειότεροι Par. A. τῶν Διοςκούρων· τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει, Ἴδαν καὶ Λυγκέα Vind. II.

518. Τὴν δύναμιν ἀμιγεῖς, οὓς ὁ πόλεμος ἠγάπησεν Par. A. ἀπροςόμιλοι Par. C. ἰσχυροί, ἀσύγκριτοι· οὕστινας Vind. II. 519. Καὶ ἡ σεμνὴ Ἐνυὼ καὶ Ἀθηνᾶ Par. A. ἔνδοξος Ἥρα Par. C. ἐπίθετον τῆς Ἥρας — ἡ Ἀθηνᾶ Vind. II.

Βοαρμία Λογγᾶτις Ὁμολωῒς Βία. 520
οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ,
Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,
ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν, 525

520. *Βοαρμία*] *Βοαργία* Par. A. — *Λογγᾶτις*] *Λογκάτις* Par. B. et Rehd. *Λογάτις* Vit. II. *Λωγγάτις* Ciz. Canterus maluit *Λογχάτις*, quasi Dea ab hasta, quam gestare solet, denominata fuerit. Quod licet commodum sensum praebeat, magnopere tamen vereor, ne non sit verum. Multo enim in talibus, quam in aliis nominibus, difficilior emendatio est. — 523. *κοιράνῳ*] *τυράννῳ* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 525. *στέρξαι*] Sic libri sine ulla varietate omnes. Canterus autem et, si notae marginali Edit. Meurs. fides habenda est, etiam Iosephus Scaliger maluerunt *στέξαι*· quorum coniecturae nollem nuper patrocinatus esset Reisigius ad Oedip. Colon. v. 11. p. 175. *στέργειν* enim eam significat animi conditionem, qua cum firmitate atque perseverantia aut appetimus quae iucunda sunt, aut contraria fortiter toleramus. Itaque in omnibus locis, ubi firma quaedam animi voluntas ac perseverantia exprimitur, haec lectio minime est sollicitanda. Vid. Soph. Oedip. Tyr. 11. Trach. 988. (Herm.) coll. Aeschyl. Prom. 11. Agamn. 1551. (Well.) Eurip. Orest. 1021. Phoen. 1699. (Pors.) ***Hesychius:*** *οὐκ ἔστερξεν· οὐχ ὑπέμεινεν.* ***Photius:*** *στεργέτω. οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.* ***Suidas:*** *στέρξω· ὑπομενῶ.* ***Etym. M.*** p. 725, 55. *στέργω — γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὃ σημαίνει τὸ ἱστῶ καὶ ἑδραιῶ καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν στέγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ̄, στέργω, ὡς φῶ, φέβω, φέρβω.* quod nemo, opinor, de ea causa allatum putabit, ac si hanc rationem etymologicam probandam existimem. ***Favorinus:*** *στέρξις ἐστὶ τήρησις ἐννοίας ἢ ἀγαπήσεως.* In verbo *στέγειν* autem haec firmi atque perseve-

520. *Τὰ τρία ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ Βία, ἰσχυρά* Par. A. *διὸ τὰς βόας ἅρματος ἐπιβαίνειν ζωγράφουσι τὴν Ἀθηνᾶν* Par. B. *ἡ φρόνησις, ἡ ζευγνύουσα τοὺς βοῦς· ἡ τιμωμένη ἐν τῇ Λογγάδι χώρᾳ — Θηβαία — ἰσχυρά* Par. C. *ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς — ἡ δυνατή* Vind. II. *βόας ἁρμόζουσα, ζευγνύουσα — παρὰ Βοιωτοῖς — ἡ ὁμοῦ φθείρουσα — βιαία* Pal. 40. 521. *Οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειρότεχναι, οἱ βάναυσοι* Par. A. *ἅτινα τείχη — οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, ἤγουν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — περισπαστέον· διπλὸς δὲ κυρίως, ἐξ οὗ καὶ διπλοὶ ὀξύτονον* Par. C. *εἰ ταῦτα γένοιτο — τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶ ἐργαζόμενοι, δύο· Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν* Vind. II. *εἰ γὰρ ἔλθωσιν — ἄνακτες τῶν λεπτουργῶν* (leg. *λειτουργῶν*) Pal. 40.

522. *Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῆς Πελοποννήσου βασιλεύς· ἡ Κρώμνα, εὐθεῖα* Par. A. *τῆς χώρας Κορίνθου, ἢ πόλεως Παφλαγονίας βασιλεύς* Par. C. *ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις — χωρίον, πόλις Παφλαγονίας* Vind. II. *ὁ Ἀπόλλων παρὰ Κίλιξι — χώρα Κορίνθου* Pal. 40.

523. *Ἐλάξευσαν, ᾠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ* Par. A. *διατάκτορι* Par. C. *ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν βασιλεῖ, τῷ Λαομέδοντι* Vind. II.

524. *Πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρκέσειε τοῖς πορθηταῖς λύκοις· λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἴδαν* Par. A. *δυνηθείη — τοῖς περὶ Ἴδαν, Λυγκέα, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην* Par. C. *ἀντίπτωσις· τῶν πορθητῶν λύκων* Vind. II.

525. *Ποθῆσαι τὴν βαρεῖαν ἐμβολὴν φθαρτικήν* Par. A. *μάχην τὴν φθαρτικήν* Par. C. *κρατῆσαι, ὑπομεῖναι ἐπίλευσιν φθαρτικήν, ἀφανιστικήν* Vind. II.

καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυςμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
οὗ δή ποτ' αἴθων πρῶτα καινίσει δόρυ 530
κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικὼν,

rantis animi notio prorsus desideratur; quo fit, ut proprie de rebus dicatur, quae tegunt aliquid, ita quidem, ut id aut in se contineant et occultent, aut alius rei impetum ab eo arceant. Hinc autem facillime intelligitur, quomodo et defendendi et sustinendi notiones provenerint; nam id, quod arcet quidquam ab aliqua re, et defendit eam, a qua illud arcetur, et illius, quam arcet, impetum in se recipit atque sustinet. Optime *Hesychius: στέγει· κρύπτει, συνέχει, βαστάζει, ὑπομένει. Lexic. Seguer.* p. 369. *στέγειν· δέχεσθαι· βαστάζειν. Favorinus: στέγει· βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει· καὶ στέγειν, τὸ συνέχειν· ὅθεν καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα.* Cf Suid. v. *στέγει.* et Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Sept. 202. p. 115. edit. Lips. — *ἐμβολήν*] *ἐκβολήν* Par. G.

526. *πρὸ πύργων*] *πρὸς πύργον* Vit. I. et Ciz. vitiose. — *τὸν Καναστραῖον*] *τῶν Καναστραίων* Par. C. — 527. *γίγαντα*] *Onofrio Gargiulli* in Annotat. ad versionem Italicam Lycophronis p. 34. „I Frigi erano di origine Tracica, e delle Tracia era originario anche Dardano, autore della stirpe di Prīamo. Colla denominazione di *gigante* qui data ad Ettore si vuole, come io rifletto, non tanto alludere ai giganti della Tracia, quanto alla di lui statura, forza, e potere. *Γίγας· δυνάστης, ἰσχυρός.* Esichio. Altri eroi anche giganti sono appellati dal poeta, come in seguito vedrassi." — 530. *καινίσει*] Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Pott. utrq. *καινήσει* Par. A. *καινίσει* (ι, η superscr.) Par. C. *κινήσει* Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebast. *κινήσει* (αι superscr.) Neap. III. Non opus esse arbitramur, ut lectionem nostram, sensu optimam et librorum auctoritate firmissimam, contra Reichardi adnotationem tueamur. Cf. Etym. M. v. *εὔαρχος* p. 388, 42.

531. *δικών*] *δακών* Par. AB. hic quidem cum glossa *τρώσας*. *δίκην* Par. H. in marg. *γρ. δικών. δίχον* Ciz.

526. *Καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν, ἀπὸ τόπου· ἀκρωτήριον· τὸν μέγαν* Par. A. *ἤγουν τὸν ἀνδρεῖον Ἕκτορα* Par. C. *κἂν — ἀκρωτήριον — τὸν Ἕκτορα* Vind. II.

527. *Τοῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες — ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυςμενῶν* Par. A. *ἀποτρεπτικόν* Par. B. *ἀποτροπέα* Par. C. *τὸν Ἕκτορα, καταῤῥακτῆρα, ὀλετῆρα· λέγει τὸν Ἕκτορα* Vind. II. *Τρώων — τοῖς Ἕλλησι — ὀχύρωμα* Pal. 40.

528. *Τὸν Ἕκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ βολῇ* Par. A. *τινὲς τὸν Ἀχιλλέα* Par. C. *ἤγουν τὰ τείχη — καὶ εἴθε, ὦ Ζεῦ πατέρ, μὴ στείλαις τὸν Πρωτεσίλαον — καιρίᾳ* Vind. II.

529. *Προθυμούμενον πλῆξαι τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετῆρα* Par. A. *τὸν φθοροποιόν* Par. B. *τὸν Ἕκτορα, πλῆξαι τῶν Ἑλλήνων σφαγέα, ὀλετῆρα* Vind. II.

530. *Οὗτινος δή ποτε ὁ διάπυρος καὶ θερμὸς ἐν πρώτοις τὸ δόρυ κινήσει* Par. A. *οὗτινος Ἕκτορος, τὸ δόρυ καινίσει καὶ ἐγκαινίσει πρῶτος, ἤγουν σφαγήσεται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ αἴθων καὶ θρασὺς κίρκος, ἤτοι ὁ Πρωτεσίλαος, ὁ ἄριστος τῶν Γραικῶν* Par. C. *ὁ διάπυρος, καίων — κόψει, ἐγκαινίσει* Vind. II.

531. *Τὸν Πρωτεσίλαον λέγει — ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρῶτον εἰς γῆν καὶ βαλών* Par. A. *τρώσας* (Schol. legit *δακών*) Par. B. *ἐμβαλών* Par. C. *ἱέραξ — τὸν Πρωτε-*

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι τεύχει τάφους
ἀκτὴ Δολόγκων εὐπρεπὴς κεκμηκότι,
Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρως.
ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα 535
ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενὴς ὁ Δρύμνιος
δαίμων, Προμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος,
ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις

533. *Δολόγκων*] Sic libri et Editt. praeter Sebast. omnes. Cf. Herodot. VI. 34. et Schol. ad Aristid. Milt. p. 209. edit. From. *Favorinus:* *Δολόγχοι, ἔθνος Θρακικόν, ἀπὸ Δολόγχου τοῦ Κρόνου, καὶ Θράκης παιδός.* Vid. Steph. Byz. v. *Δόλογκοι* et Solin. cap. 16. — 534. *Μαζουσία*] *Μαζουσίας* Par. L. Vit. I. Ciz. quam lectionem etiam Tzetzes in libris invenerat: *οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ Μαζουσία φημί, ἡ μαστοειδής, ἤγουν εἰς μαζοῦ θέσιν ἐξεικασμένη.* Hoc Chersonesi promontorium *Mastusiam* alii appellant; vid. *Plin.* H. N. III. 11. „Dein promontorium Chersonesi Mastusia adversum Sigeo, cuius in fronte obliqua Cynossema; ita appellatur Hecubae tumulus, statio Achaeorum; turris et delubrum Protesilai.“ Cf. Pomp. Mel. II. 2, 8. — *κέρως*] *κέρας* Vind. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Poeta *χερσαῖον κέρας* dixit alludens ad nomen *Χεῤῥόνησος.* — 536. *πρευμενής*] Hanc vocem e Lycophrone laudat Etym. M. p. 687, 2. — *Δρύμνιος*] *Δρύμιος* Rehd. — 537. *Αἰθίοψ*] Eustath. ad Odyss. α'. 22. p. 1385, 62. edit. Rom. (T. I. p. 11, 29. edit. Lips.) *ὅτι καὶ Διὸς ἐπίθετον Αἰθίοψ· ἴσως μέν, καὶ διά τι ἕτερον· ἴσως δέ, καὶ διότι φαίνεται μυθικῶς φιλῶν ἐπιχωριάζειν τῇ Αἰθιοπίᾳ· οὐκ ἀπεικὸς δέ, καὶ κατ' ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτόν, ὡς φαεινόν· παρὰ τὸ αἴθω, τὸ λάμπω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεύς.* — 538. *ὀρθάγην*] *ὀρθαγήν* Vit. I. et Ciz. Fuerunt, qui, una tantummodo litera mutata, *Ὀρθάνην* mallent. *Hesychius*: *Ὀρθάνης τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπον ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον.* ibiq. Interpp. Cf. Phot. Lex. h. v. *Strab.* XIII. p. 588. *Athen.* X. p. 441. f. Equidem autem nolui huic loco, in quo nulla est, nisi in accentu, varietas, emendando medicinam quaerere. Nam quo certius est, Lycophronem finxisse pariter atque diffinxisse vocabula, ut verborum sensum obscuraret: eo cautiori debemus uti iudicio, ne eiusmodi vitia, quae poetae sunt, librariis imputemus, et ne ipsa fortasse emendationis facilitate decipiamur. Sic etiam h. l., ubi libri ad unum omnes in vulgata lectione consentiunt,

σίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρῶτον Vind. II. *εἶδος ἀετοῦ* Pal. 40.

532. *Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρωτεσίλαος· ᾧτινι ἤδη τοὺς τύμβους ἑτοιμάζει* Par. A. *διὰ τὴν μαντείαν* Par. C. *τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πρωτεσίλαος — ἤδη ἑτοιμάζει* Vind. II. *κατασκευάζει* Pal. 40. 533. *Ἔθνος Θρακῶν — εὐπρεπὴς τῷ ἀποθανόντι* Par. A. *καὶ ὁ πετρώδης αἰγιαλός, εὔθετος πεσόντι* Par. C. *ἔθνος Θρακικόν — ἀποθανόντι* Vind. II. *καὶ καλή — τεθνηκότι* Pal. 40.

534. *Ἀκρωτήριον Χεῤῥονήσου· διὰ δὲ τὸ αἱματοειδὲς* (leg. *μαστοειδὲς*) *οὕτω καλεῖται — τοῦ κέρατος, τοῦ ἀκρωτηρίου* Par. A. *ἀκρωτήριον· λέγει δὲ τὴν Χεῤῥόνησον* Par. C. *ἤγουν τῆς Χεῤῥονήσου* Neap. I. *ἡ μαστοειδής, προέχουσα — τοῦ ἀκρωτηρίου* Vind. II. 536. *Ἡμῖν βοηθὸς — πρᾷος καὶ εὐμενής, ὁ Ζεύς· ἐπώνυμον γὰρ Διός* Par. A. *εὐμενὴς* Par. C. *βοηθός, πρᾷος· ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω ἐκαλεῖτο* Vind. II. et Neap. I. 537. *Ἐπώνυμα Διός* Par. A. *ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις — παρὰ Χίοις* Vind. II.

538. *Ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν ἅρπαγα, ἢ τὸν ξένον, κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ κατωφερῆ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθιᾶν· κύ-*

σίνιν καταῤῥακτῆρα δέξωνται πικρὸν
οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαί ποτε 540
μέλλοντες, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίοις
λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον,

veri est simillimum, Lycophronem novum vocabulum ὀρθάγης procudisse, ut, alludens ad illud nomen Ὀρθάνης, Paridem ut impudicum ac libidinosum hominem contumelia denotaret. — In Cod. Ciz. post hunc versum statim sequitur v. 543. Quod manifestum indicium est, hunc librum aut e Cod. Vit. I. descriptum esse, aut, quod mihi videtur probabilius, eiusdem cum Vit. I. esse originis. In hoc enim libro hi versus literis ᾱ et β̄ in margine notantur; quam constructionis notam librarius, qui Cizensem scripsit, pro indicio turbati versuum ordinis habuit, alterumque eorum imperite transposuit. — 539. σίνιν] Sic Par. AL. Pal. 40. σίννιν Par. FJ. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. σίνην Par. B. σίντιν Vind. II. Neap. I. II. σίντην Par. CDEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et post eam reliquae. — 540. κἀπόθεστα] Par. FL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. Meurs. utrq. et Reich. κἀπόθετα Par. AB. κἀπόθετα Par. C. κἀπόθητα Par. DEGHJK. Vind. II. (in marg. γρ. κἀπόθεστα) Vind. IV. Vit. II. (in marg. κἀπόθεστα) Vit. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Sebast. *Eustath.* ad Odyss. β'. 375. p. 1450, 27. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 46. edit. Lips.) Τὸ δὲ ποθέσαι ἀντὶ τοῦ ποθῆσαι δοκεῖ μὲν ποιητικόν, ἔστι δὲ ἀληθῶς Ἀττικόν· εἴ γε καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησί, παρεσκευασμένην ὡς οὐκέτι ποθέσων ἄλλο εἶδος αἰτίας. λέγεται τοίνυν ἑκατέρως, καὶ ποθῆσαι καὶ ποθέσαι· ἀφ' οὗ καὶ ἀπόθεστος κύων ἐν τοῖς ἑξῆς (Odyss. ρ'. 296.) ὁ ἠμελημένος καὶ ἀπόθητος. Cf. Eund. ad Iliad. η'. 118. p. 669, 40. edit. Rom. (Tom. II. p. 148, 40. edit. Lips.) Etym. M. p. 131, 34. *Hemsterhusius* ad Hesych. v. ἀπόθεστος: „Apud Lycophronem v. 540. editur, οἱ δεινὰ κἀπόθητα πείσεσθαί ποτε μέλλοντες — verum, quod scripti praebent et Tzetzes, κἀπόθεστα, lubens amplector, ut significandi potestate longe accommodatius.“ — 541. θαλυσίοις] Par. BCDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. Ms. Cant. et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. θαλυσσίοις Par. A. θαλυσίαις Editt. Basil. I. et Steph. θαλαττίοις Par. H. θαλασσίοις Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. θηλυσίοις Par. H. Vide Potteri Annotat. ad h. l. — 542. μειλίσσωσιν] μειλίξωσιν solus Par. A. et Edit. Sebast. μειλίσσουσιν Par. K.

ριόν ἐστι τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. A. ξένον Par. B. ὁ Ζεὺς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν ξένον, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον τὸν πόρνον Vind. II. Ζεὺς θήσει τὸν ξένην ὁδὸν διελθόντα — ξένον κατὰ διάλεκτον Pal. 40.

539. Βλαπτικὸν καταῤῥακτῆρα ὑποδέξονται τὸν πικρόν Par. A. ἱέρακα, διὰ τὸ ἁρπακτικόν Par. C. βλαπτικόν· ἔστι ὄρνεον ἁρπακτικόν· ἀετόν Vind. II. 540. Οἵτινες χαλεπά, καὶ ἅπερ οὐδεὶς ἂν ποθήσειε, πεισθῆναί ποτε Par. A. στυγητά· ἐκ τοῦ ποθῶ, ποθήσω· Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ· δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένου Ὀδυσῆος (sic) (Odyss. ρ'. 296.) Par. C. οἱ Διόσκουροι, μισητά, μὴ ποθούμενα παθεῖν Vind. II. οἵτινες ἀπόθητα, ἤγουν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες Pal. 40.

541. Μέλλοντες, ἔν τε εὐωχίᾳ καὶ ταῖς τῶν καρπῶν ἀπαρχαῖς Par. A. θυσίαις Neap. I. καὶ ἀπαρχαῖς Neap. II. εὐωχίᾳ καὶ ἀπαρχαῖς Vind. II. 542. Ταῖς σπονδαῖς ἐξευμενίσωνται τὸν μὴ τῇ θυσίᾳ (sic) στέρξαντα Δία Par. A. σπονδαῖς, θυσίαις πραΰνωσι, ἤγουν τὸν Δία, τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν Vind.

θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις μέσον.
καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι, 545
αὖτις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι,
ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους
βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων

543. *κολῳόν*] De hoc vocabulo vid. Etym. M. p. 525, 53. Eustath. ad Iliad. α'. 575. p. 154, 3 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 125, 39 sqq. edit. Lips.) Buttm. Lexilog. I. p. 158 sqq. — *μέσον*] *μέσαις* Par. FH. et Edit. Sebast. *μέσοις* Par. B. — 545. *βρύξουσι*] *βρίξουσι* Rehd. — *ὠκριωμένοι*] *ὠκρυωμένοι* Par. DEFGJK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Sebast. Legitur hic versus in Etymol. M. p. 510, 9. *κηκάς, ἡ λοιδορία· ἐκ τοῦ κακός· ἢ κηκάς ἐστιν ἡ κακόλογος λοιδορία, ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἡ λοιδορία. Λυκόφρων· βρίξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι· ἤγουν ταῖς λοιδορίαις καὶ χλεύαις τετραχημένοι* (leg. *τετραχυμένοι*). — 546. *αὖτις*] Par. AHL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. *αὖθις* Par. BCDEFGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. omnes. Ex iisdem rationibus et eorundem fere librorum auctoritate, quibus adductus supra v. 271. *αὖτις* scribendum existimavi, idem etiam h. l. scripsi, et infra v. 1431. non dubitanter reponam. Constat enim Grammaticos inter *αὖτις* et *αὖθις* ita distinxisse, ut illud simpliciter ad tempus, quo quid deinceps factum sit, referrent; hoc autem iterationem rei, de quo sermo fuerat, significare existimarent. *Ammonius: αὖθις διὰ μὲν τοῦ θ σημαίνει τὸ πάλιν· διὰ δὲ τοῦ τ, τὸ ὕστερον. Anecdot. Gr.* Vol. II. p. 376. *τὸ αὖθις μετὰ τοῦ θ τὸ πάλιν· τὸ αὖθι δὲ ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· καὶ αὖτις, ποιητικόν, μετὰ τοῦ τ τὸ ὕστερον. Io. Tzetz.* Exeg. in Iliad. p. 84, 8. *αὖθις, φασί τινες, τὸ ἐκ δευτέρου· αὖτις δὲ τὸ εἰς τοὐπίσω· ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων αὖθις λέγουσιν, ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος αὖτις καὶ ἡ Ἰώνων.* Cf. Hesych. et Suid. h. v. *Etym.* M. p. 169, 24. et 171, 44. Quo iure hoc Grammatici fecerint, vix opus est quaerere; vehementer autem errarent, qui talia in Lycophrone non ferenda iudicarent, praesertim cum magna adsit librorum auctoritas. — *ἐναιχμάσουσιν*] *ἐν αἰχμάσουσιν* Par. A. Vit. III. et Edit. Ald. *ἐν αἰχμάζουσιν* Ciz. *ἐναιχμήσουσιν* Par. J. — 547. *γάμους*] *γάμος* (in marg. *γρ. γάμους*) Par. H. *γάμοις* Ciz.

II. *λείπει τὸ ἐπειδὰν πραΰνωσι* Pal. 40. 543. *Ποιήσει μέγαν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μεταξὺ* Par. A. et Vind. II. 544. *Καὶ ἐν πρώτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλων ὀργίλως* Par. A. *τοῖς ὀδοῦσι κυρίως· νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει* Par. C. *κυρίως δὲ τοῖς ὀδοῦσι· κατὰ στόμα νῦν* Vind. II. *δακνικῶς* Pal. 40.

545. *Λυπήσουσιν ταῖς λοιδορίαις, ταῖς ὕβρισιν τετραχυσμένοι* Par. A. *τραχυνόμενοι* Par. B. *ἀντὶ τοῦ ἦχον ποιήσουσι, λοιδορήσουσι — καὶ τραχυθέντες* Par. C. *ποιήσουσι, λυπήσουσι λόγοις, θορύβοις, λοιδορίαις, τραχυνόμενοι, ὠργισμένοι* Vind. II. *δάκνουσι — ἀγριούμενοι* Pal. 40.

546. *Πάλιν δὲ ἐμπολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι* Par. A. *ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ πάλιν — ἤγουν ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεὺς οἱ τοῦ Ἀφαρέως υἱοὶ* Par. C. *εἶτα — οἱ τοῦ Ἀφαρέως* Pal. 40.

547. *Ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι βοηθῆσαι τοὺς γάμους* Par. A. *ἤγουν ταῖς ἐξαδέλφαις αὐτῶν, Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ — κόραις, διὰ τοὺς γάμους* Par. C. *διὰ τὸ πορνικὸν* Pal. 40. 548. *Τοὺς βιαίως κλωπεύοντας, καὶ τὰς τῶν συγγόνων ἁρπαγάς* Par. A. *Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, τοὺς βιαίους κλέπτας — δυναστῆρας* Par. C. *τοὺς βιαίως κλέπτοντας, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, ἁρπακτικοὺς Φοίβης καὶ Ἱλαεί-*

χρῄζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
ἦ πολλὰ δὴ βέλεμνα Κνηκείων πόρος 550
ῥιφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κρανείᾳ κοῖλον οὐτάσας στύπος
φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ,

549. ἀλφῆς] ἀλωῆς Par. J. vitiose. — τῆς ἀεδνώτου] τινὸς ἀέδνου Par. H. vera lectione in margine notata. — 550. ἦ] ἡ Par. A. — δή] δέ Vind. II. — Κνηκείων] Κνηκείου Rehd. Κνηκείου Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Reliqui libri et impressi omnes Κνηκείων. *Muellerus* in Addend. p. 289. haec habet: „κνηκείων. Steph. in Thesauro omnesque, qui eum sunt secuti, Lexicographi hoc vocabulum referunt ad ἀετῶν, ut sit: *aquilarum nigrarum*, potius *ferarum*, *ferocium*; verum hac interpretatione admissa πόρος nil habet, quo nitatur. Tzetzes et Schol. min. intelligunt fluvium Cnecaeorum, postea nominatum Οἰνοῦντα, cuius meminerunt Liv. XXXIV. 28. et Polyb. II. 65 et 66. nullo autem addito auctore, unde cognoverint hunc fluvium ante dictum fuisse Cnecaeorum: atque sane nullus est veterum Geographorum, qui iis assentiatur. Itaque, nisi velis πόρις, h. e. Helena, pro πόρος legere, quod nullus Codd. Mss. exhibet, acquiescendum est in Tzetzae interpretatione." Quod mirum, Hercle, inventum nemo sanus, opinor, Muellero invidebit. — 551. ῥιφέντα] ῥιφθέντα Par. AH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Cave lectionem addubites. Infra v. 723. Codices summo consensu exhibent ῥιφεῖσα. — αἰετῶν] ἀετῶν Par. BE. — 552. Φηραίοις] Φηραίους Ciz. Φηραίης Par. H.

553. κρανείᾳ] *corno*, non *cornu*, ut vitiose scriptum est in prima editione versionis Canterianae. Quod vitium deinde tuto transiit per Editt. Steph. Commel. Reich. et Sebast. κρανείᾳ habent Par. EFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. κρανίᾳ Par. AD. κρανείᾳ Par. C. κρανείῳ Par. B. et Editt. Ald. et reliquae praeter Sebast. omnes. κρανείῳ Rehd.

ρας Vind. II. 549. Αἰτοῦντες, τιμῆς γάμου, τῆς ἄνευ ἕδνων χάριν Par. A. ψηλαφήσεως τῆς ἄνευ ἕδνων Par. B. θέλοντες, ψηλαφήσεως, συνουσίας, εὐφημισμός· τῆς δίχα προγαμίων δώρων, ἕδνων Par. C. θέλοντες, τῆς ψηλαφήσεως ἀπροίκου εἰς ἐκδικίαν Pal. 40. 550. Ἥτις (sic) πολλὰ δὴ βέλη — ποταμὸς Λακωνικῆς Par. A. ὄντως — ὁ Λακωνικὸς ποταμός Par. C. καὶ ὄντως — ἥτις μάχη — βέλη — ὄνομα τόπου — ποταμός Vind. II. 551. Ῥιφθέντα ταῖς τόλμαις τῶν ἀετῶν ἐπόψεται Par. A. βαλλόμενα ἀλαζονείαις — ἤγουν τῶν Διοσκούρων καὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως Par. C. τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα καὶ Λυγκέως — δέξεται Vind. II. 552. Ἄπιστα καὶ θάμβους ἄξια τοῖς Μεσσηνίοις ἀκούειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Par. A. ἄπιστα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι ποιεῖν αὐτοὺς μάχας, διὰ τὸ εἶναι ἐξαδέλφους· ἔκθαμβα, θαυμαστά Par. C. θάμβους αἴτια τοῖς Λάκωσι εἰς τὸ ἀκούειν Vind. II. Λάκωσι· Φηραὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων Pal. 40. 553. Ὁ μὲν τῷ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος, ἢ πρεμνὸν ἢ κορμὸν τρώσας Par. A. δόρατι — τὸ βαθὺ καὶ κοῦφον στέλεχος Par. C. ὁ Ἴδας τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν ἀνεῖλε — τὸ στέλεχος Vind. II. βαθὺ τρώσας Pal. 40. 554. Δρυὸς τραχείας, ἐκ τῶν δύο ἕνα φθερεῖ Par. A. κούφης, ἔνθα ἐκρύβησαν — διδύμων — κτενεῖ Par. C. τῆς δρυὸς τραχείας,

λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν. 555
ὁ δ᾽ αὖ σιγύμνῳ πλεύρ᾽ ἀναῤῥήξας βοὸς
κλινεῖ πρὸς οὖδας. τῷ δὲ δευτέραν ἔπι
πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,
ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ 560

556. *σιγύμνῳ*] Sic Codd. et Editt. omnes. Huic lectioni patrocinatur etiam *Eustathius* ad Iliad. β΄. 774. p. 344, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 2 sqq. edit. Lips.) licet dubitasse videatur, an forma *σιγύννῳ* potior sit: *σημείωσαι δέ, ὅτι, ὥςπερ εἶδος ἀκοντίου ἡ αἰγανέα, οὕτω καὶ σ ί γ υ μ ν ο ν παρὰ Λυκόφρονι· — τὸ δὲ ῥηθὲν σίγυμνον σ ί γ υ ν ν ο ν ἕτεροι γράφουσι, ὡς Ἀπολλώνιος·* (II. 99 sq.) *σ ι γ ύ ν ν ο υ ς ἰ θ ύ ς ἀ ν α σ χ ό μ ε ν ο ι· καί φασιν ἀσπιδίσκια, ἤγουν μικρὰ πελτάρια, τὴν λέξιν ἀλλαχοῦ σημαίνειν, ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὁλοσίδηρα· καὶ εἰς μὲν σημασίαν εὖ σφυρηλατοῦσιν αὐτά, λέγοντες καὶ Κυπρίων γλώσσης εἶναι· βάπτουσι δὲ εἰς ἐτυμολογίαν οὐ μαλθακήν, φάμενοι, σύϊ καινά τινα εἶναι αὐτά, ὡς δεξιὰ εἰς τὸ σύας καίνειν.* Et ad Iliad. γ΄. 54. p. 381, 19. edit. Rom. (T. I. p. 309, 12. ed. Lips.) *Λυκόφρων δὲ σίγυμνον ἢ σίγυννον, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ ἐῤῥέθη, τὸ ὁλοσίδηρόν φησιν ἀκόντιον.* Vid. *Hesych.* v. *σίγυνοι* ibiq. Interpp. *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 99. et IV. 320. *Etym. M.* p. 712, 18. et *Sturz.* de Dialect. Maced. p. 46 sq. — *πλεύρ᾽*] *πλεῦρ᾽* Par. AG. Vind. II. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Meurs. utrq. — 557. *δευτέραν*] *δευτέρῳ* Vit. I. et Ciz. in Schol.

558. *ἐγκορύψεται*] *ἐκκορύψεται* Par. CJL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. In Cod. Par. K. vv. 558. 559. transpositi sunt, et post v. 562. sequuntur.

559. *ἄγαλμα*] Quale hoc sepulcri ornamentum fuerit, legimus apud Pindarum Nem. X. 67. (Boeckh.) *ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ᾽ Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος.* Cf. Theocr. XXII. 207. Apollod. III. 11, 2. De varia vocis *ἄγαλμα* significatione vid. *Eustath.* ad Iliad. δ΄. 144. p. 456, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 365, 17. edit. Lips.) Lex. Seguer. p. 19, 5. — 560. Post *ὁμοῦ* omissum est *δέ* in Par. L. Post *χαλκός* deest *καί* in Vind. IV.

βαρείας — ἀντὶ τοῦ, τῶν Διοσκούρων τὸν Κάστορα Vind. II. *θανασίμου· ἔσω γὰρ δρυὸς καταφυγόντε ἐκρύπτοντο* Pal. 40. 555. *Ταύρῳ, τῷ Λυγκεῖ, διὰ τὸ ὀξυδορκές· συμβαλόντα μάχην* Par. A. *συμμίξαντα* Par. C. *τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ — μάχην* Vind. II. 556. *Ὁ δ᾽ αὖ ἀκοντίῳ ὁλοσιδήρῳ, ὁ Πολυδεύκης, τοῦ Λυγκέως τὰ πλευρὰ τῷ δόρατι ἀναῤῥήξας* Par. A. *σχίσας* Par. C. *ὁ Πολυδεύκης ὁλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ κόψας, ἤγουν τοῦ Λυγκέως* Vind. II.

557. *Ῥίψει πρὸς ἔδαφος· ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὥς· λέγει δὲ τὸν Ἴδαν* Par. A. *πρὸς γῆν, νεκρὸν δηλαδή· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγὴν ὁ ἀθαμβὴς κριός, ἤγουν ὁ Ἴδας, ἐκκορύψεται καὶ κερατίσει, καὶ πέμψει ἤτοι στήλην καὶ λίθον πήλας καὶ κινήσας ἀπὸ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων* Par. C. 558. *Τὴν πληγὴν ὁ ἄφοβος καὶ ἰσχυρὸς κριὸς κερατίσει* Par. A. *ἀκατάπληκτος κερατίσει* Par. C. *λέγει τὸν Ἴδαν· ὁ ἄφοβος, ἰσχυρὸς ὑψωθήσεται, κεραΐσεται· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι πλήττειν ἀλλήλους τοῖς κέρασιν* Vind. II. *πολλοὺς φοβῶν — κατὰ κεφαλῆς βαλεῖ* Pal. 40. 559. *Τὸ ἄγαλμα κινήσας τῶν Ἀμυκλαίων μνημείων* Par. A. *στήλην ἀκοντίσας, λαβὼν δηλαδή. Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν· θανὼν δὲ ἐδομήσατο τάφον ὑπερμήκη, ὡς ὢν βασιλεὺς αὐτῶν· ἐκ τούτου λίθον λαβὼν ὁ Λυγκεὺς ἐνέκρωσε τὸν Κάστορα· τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν* Par. C. *στήλην κινήσας, λαβών — ἤγουν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀφαρέως* Pal. 40.

560. *Ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραύ-*

ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς
οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεὺς Τελφούσιος
ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ' ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους, 565
φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,

562. *Τελφούσιος*] Miro consensu Codices et h. l. et infra v. 1040. hanc formam exhibent, in qua scimus alias quam maxime variari. Vid. *Ilgen.* ad Hymn. Hom. in Apoll. v. 66. p. 295. *Tzschuck.* ad Strab. IX. p. 453. coll. *Paus.* IX. 33, 3. *Steph.* Byz. v. *Τέλφουσσα.* Canterus *Τιλφούσιος*, Meursius *Δελφούσιος* maluerunt. At repudiandus est quivis vel facillimae emendationis conatus. — 563. *χάρμαισι*] *χάρμασι* Par. EJ. Vind. II. Vit. II. — *ῥαιβώσας*] *ῥεμβώσας* Par. C. Hanc vocem e Lycophrone laudat Etymol. M. p. 701, 13. — *κέρας*] *κέρως* Par. A.
565. *παρ' ἦμαρ*] *alternis diebus*. Cf. *Schaef.* ad Lamb. Bos. p. 139. et *Bernhardy* Doctr. Synt. gr. ling. p. 258. — *αἰεὶ*] *ἀεὶ* Par. J. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. — 566. *καὶ* omissum est in Par. E.
567. *εὐνάσει*] *ἀνάσσει* Par. H. (in marg. *γρ. εὐνάσει*). Sic infra v. 570. *εὐνάζων μένος* et v. 1439. *εὐνάσῃ κλόνον*. Eundem tropum habes apud Homerum Odyss. δ'. 758. *εὔνησε γόον*. — 568. *μῆχαρ*] *Hesychius: μῆχαρ· μηχάνημα, ὄφελος.* Cf. *Eustath.* ad Iliad. α'. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 126, 30. edit. Lips.) et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agamemn. v. 192. — 569. *ἄπλατον*] ingens et formidabile. Vulgatam lectionem tuentur Par. ABEGKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. *ἄπλαστον* Par. CFHJ. Neap. I. (in marg. *γρ. ἄπλατον*) *ἄπλετον* Par. D. De voce *ἄπλατος* vid. *Elmslei.* ad Med. 149. p. 98. edit. Lips. et *Herm.* Opusc. Vol. III. p. 177.

νιοι βολαί Par. A. ἐκεραυνώθη γὰρ ὁ Ἴδας — τρώσεις Vind. II. ἅμα σίδηρος Pal. 40. 561. Τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν, ὧν τὴν ἑνὸς δύναμιν Par. A. στρατηγούς, τοὺς Ἀφαρητιάδας καὶ Διοσκούρους — φονεύσουσι Par. C. Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσουσιν — τοῦ Ἴδα Vind. II.
562. Οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λάκωσιν· ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς Par. A. 563. Ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις τείνας τὸ τόξον· ἀφ' οὗ, πολεμήσας Par. A. κλίνας, κάμψας Par. C. μάχαις — συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον Vind. II.
564. Καὶ τοὺς μὲν Ἅιδης, τοὺς δὲ αἱ Ὀλύμπιοι πλάκες Par. A. τοὺς Ἀφαρητιάδας Par. C. Ἴδαν καὶ Λυγκέα — Κάστορα καὶ Πολυδεύκην — ἤτοι ὁ οὐρανὸς Vind. II. οἱ οὐρανοὶ Pal. 40. 565. Ὑποδέξονται τοὺς ξένους Par. A. ὑποδέξονται φίλους, τοὺς Διοσκούρους Vind. II. ἡμέραν παρ' ἡμέραν — φίλους Pal. 40.
566. Τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφούς, ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτοὺς Par. A. φιλαυταδέλφους Par. C. φιλαδέλφους Vind. II. 567. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος Par. A. τῶν τεσσάρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ ξίφος Vind. II. ἡ τύχη, ἡ Μοῖρα Pal. 40.
568. Μικρόν τι μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις δωρούμενος Par. A. ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις Vind. II. 569. Τῶν δὲ λοιπῶν ἀπροσπέλαστον τῇ χειρὶ νέφος κινήσει Par. A. τὸ πολύ, ἄπλαστον Neap. I. ἀπὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπροσπέλαστον ὁ δαίμων πλῆθος Vind. II. ἐν τῇ δυνάμει Pal. 40.

ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις εὐνάζων μένος 570
σχήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
μίμνειν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,
τροφὴν δ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπτύχους κόρας
ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
μίμνοντες ἠλάσκουσιν Ἰνωποῦ πέλας, 575

570. *ὧν οὐδ' ὁ Ῥ.*) *ὧν οὐδὲ Ῥ.* Par. A. — *Ἶνις*] Sic Par. AG. Vind. II. Vit. I. II. III. *Ἴνις* Par. BCEFHJK. Vind. IV. Ciz. *Ἄνις* Par. D. Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Odyss. *γ'*. 382. p. 1473, 47. edit. Rom. (Tom. I. p. 134, 37. edit. Lips.) De Anio, Deli insulae rege, maxime ob illud Graecorum hospitium a poetis celebrato, vid. *Heyn.* ad Aen. III. Excurs. I. p. 565. *Sturz.* ad Pherecyd. p. 209. et *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 26 sq. — 571. *ἐννέωρον*] De synizesi huius vocis apud Homerum vid. *Eustath.* p. 1146, 43. et 1662, 57. edit. Rom. — *ἐν νήσῳ*] In insula Delo. *Eustath.* ad Iliad. *λ'*. 20. p. 827, 40. edit. Rom. (Tom. III. p. 4, 18. edit. Lips.) *Παραπηκτέον δὲ τῇ εἰρημένῃ Κυπριακῇ ξενίᾳ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὴν Δηλιακήν, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ, πάνυ λαμπροτέραν οὖσαν τῆς ἐν Κύπρῳ· αὕτη μὲν γὰρ εἰςάπαξ γέγονεν, ὁ δὲ ἐν τῇ Δήλῳ ξενίσας τὸ Πανελλήνιον οὐκ ἠρκέσθη δαψιλευσάμενος οἴκοι τὰ εἰς τὸν ξένιον ἐπὶ μετρίῳ καιρῷ, ἀλλ' ἤθελε παρακατασχεῖν τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ εἰς δέκα περιπλομένους ἐνιαυτούς, καὶ διδόναι ὡς οἷον ἔκ τινος θαλάσσης ἀντλεῖν τὸν ἐκείνου πολύῤῥουν πλοῦτον ἡσυχῇ μένοντας· κατὰ δέ τινας* (vid. infra v. 581 sqq.) *καὶ ἐς αὐτὴν Τροίαν τὸ τοιοῦτον ἐκείνοις ζωογόνον ῥεῦμα μετωχέτευσε, δοὺς αὐτοῖς τὰς θυγατέρας τὴν Οἰνώ, τὴν Σπερμὼ καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὧν ἦσαν τρόφιμοι τὸ πᾶν στράτευμα, δυναμένων χορηγεῖν τεραστίως τὰ τρέφοντα, ὡς ὁ μῦθος φησίν.* Idem ad Odyss. *ζ'*. 162. p. 1557, 52. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 39. edit. Lips.) — 572. *θεσφάτοις πεπεισμένους*] *θεσφάτους πεπεισμένον* (superscr. *οις*, *ους*) Par. L. 573. *τροφὴν δ'*] Par. ADGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. et Sebast. *τ'* Par. BCEFHJ. Rehd. et Editt. Ald. et reliquae omnes. — 574. *παρέξειν*] *παράξειν* Par. E. — 574. *Κυνθίαν ὅσοι*] *ὅσοι Κυνθίαν* Par. CJ. *ὅσοι σκυνθίαν* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 575. *Ἰνωποῦ*] *Οἰνωποῦ* Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiose; vitiosius etiam *Οἰνοποῦ* Par. G. Vit. II. III. Vid. *Tzschuck.* ad Strab. X. p. 311. (485.) ubi eandem varietatem e libris suis protulerat Casaubonus.

570. *Ὥντινων οὐδὲ ὁ Ῥοιοῦς· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον Ῥοιώ· υἱός, κοιμίζων τὴν βασιλείαν* Par. A. *ὁ Ἄνιος — υἱός — πραΰνων* Par. C. *οὐδ' ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς — πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασιλείαν* Vind. II. 571. *Ἀνθέξεται τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ* Par. A. *κωλύσει τὸν ἐνναετῆ χρόνον — τῇ Δήλῳ — ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου* Vind. II. *κρατήσει* Pal. 40.
572. *Μένειν κελεύων ταῖς μαντείαις πεπεισμένους* Par. A. *σημείοις πειθομένους* Par. B. *μένειν κελεύων μαντοσύναις, σημείοις, μαντείαις πειθομένους* Vind. II.
573. *Ἀμεμφῆ δὲ τροφὴν πᾶσι τρεῖς κόρας* Par. A. *πολλήν, ἄφθονον — τρεῖς· Οἰνώ, Σπερμὼ καὶ Ἐλαΐς* Vind. II. *ἄψογον* Pal. 40.
574. *Λέγων παρέξειν — Κύνθος ὄρος Δήλου — ὁπόσοι τὴν κατασκοπὴν* Par. A. *λέγων — ὄνομα ὄρους Δήλου — παρὰ τὴν ἐξοχήν* Vind. II. *ὑπισχνούμενος παρέχειν — τῶν Ἑλλήνων — τῆς Κυνθίας* Pal. 40.
575. *Μένοντες διατρίβουσιν πλησίον Ἰνωποῦ, ποταμοῦ Δήλου* Par. A. *διατρίψουσι* Par. C. *καρτεροῦντες διατρίβουσι — ποτάμου* Vind. II. *ἐνδιατρίβουσι* Pal. 40.

Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν.
ἂς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς
μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας,
ἔρπιν τε ῥέζειν ἠδ᾽ ἀλοιφαῖον λίπος,

576. *Αἰγύπτιον*] *Αἰγυπτίου* Par. C. — *ἕλκοντες*] Par. ABDFJ. *ἕλκοντες* Rehd. *ἕλκοντος* Par. C. *ἕλκοντος* Par. EGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. Utramque lectionem agnovit Tzetzes, lectoribus optionem relinquens: *εἰ θέλεις, εἰπέ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκοντος ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον, ἤγουν τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.* Equidem autem ob tres potissimum causas a vulgata lectione discessi: primum, quod *ἕλκειν ποτόν* multo videbatur aptius de iis dici posse, qui aquam fluvii hauriunt, quam de fluvio ipso, aliunde aut originem aut incrementum aquarum accipiente; deinde, quod tectior est allusio ad antiquam illam de Inopo fabulam, si Graeci, Inopum accolentes, dicantur Aegyptias aquas hausisse, quam si id idem de ipso fluvio praedicetur; tertium denique, quod notissimo ac paene solemni poetarum more ii, qui regionem aliquam incolunt, fluviorum, quos accolunt, potores solent appellari; cuius rei ut alios testes omittam, duo tantum et gemella exempla ex ipso Lycophrone afferam: v. 1019 sq. *Ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον || Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.* et v. 1045 sq. *πράκτιν παρ᾽ αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας || τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθους δρέπων.* Fabellam de Inopo fluvio tradunt *Paus.* II. 5, 3. *Strabo* VI. p. 267. edit. Tzsch. *Plin.* Hist. Nat. II. 103. — 577. *Πρόβλαστος*] *Πρόχλαστος* Par. H. — *ἐξεπαίδευσε*] Erunt fortasse qui ν finale, quod plurimis in locis Lycophroni restituimus, etiam h. l. ut necessarium desiderent. Contra hos ipse Lycophron prodeat: v. 522. *ὁ Κρώμνης.* v. 661. *χερσὶ προτείνων.* v. 677. *συμμεμιγμένα τρυγός.* v. 678. *στέμφυλα βρώξουσιν.* v. 1056. *ποτὲ πρεσβεύσιν.* v. 1070. *ἀντὶ δὲ Κρίσσης.* v. 1250. *ἔνθα τράπεζαν.* v. 1269. *ὃ χρήζει.* v. 1363. *τὸ πρίν.* At sufficiant haec, ne centena alia inutiliter cumulentur. Neminem enim paullo attentius legentem fugiet, quantum poeta noster, in eiusmodi syllabis producendis corripiendisve liberrima ratione usus, ab Atticorum poetarum severitate recesserit. — 578. *δαιδαλευτρίας*] *δαιταλουργίας* Par. A. Pal. 40. et Par. C. in margine. *δαιταλευτρίας* Vit. I. III. et Ciz. — 579. *ἔρπιν*] Eustath. ad Odyss. ι. 359. p. 1633, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 16. edit. Lips.) *Σαπφὼ δὲ εἰποῦσα, ὡς ἀμβροσίας κρατὴρ ἐκέκρατο· εἰς πόσιν δηλαδή. διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει· Ἑρμῆς δ᾽ ἑλὼν ἔρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρπις Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος. καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν.* De hoc Sapphonis fragmento, ex Athenaeo II. p. 39. a (coll. X. p. 425. d.) desumto, vid. *Neue* Sapphonis fragm.

576. *Τοῦ Νείλου σύροντες τὸ ῥεῦμα* Par. A. *ἤγουν τοῦ Νείλου, σύροντος* Neap. I. *τοῦ Νείλου ῥεῦμα* Vind. II. *φέροντος τὸ ὕδωρ* Pal. 40.

577. *Ἃς δὴ ὁ Διόνυσος ὁ θρασὺς ἐξεπαίδευσεν* Par. A. *κόρας ὁ Διόνυσος* Vind. II. *ὁ τοὺς οἰνωθέντας θρασύνων* Pal. 40.

578. *Τῆς μυληφάτου τροφῆς μαγειραίνας* Par. A. *τοῦ Δημητριακοῦ — τροφῆς — κατασκευαστρίας* Par. B. *τῆς διὰ τῶν μύλων τρωγομένης τροφῆς* Par. C. *τῆς εὖ ἀληλεσμένης τροφῆς κατασκευαστρίας* Vind. II. *τῆς ἐν τῷ μύλῳ φονευμένης τροφῆς ποικιλουργοὺς οἰκονόμους* Pal. 40.

579. *Τὸν οἶνον θύειν· Αἰγύπτιοι· τὸ ἔλαιον* Par. A. *παρέχειν* Neap. II. *τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρπιν· ἔλαιον* Vind. II. *καὶ κατασκευάζειν — ἀπὸ τοῦ ἑρπυστικῶς βαδίζειν τοὺς οἰνωθέντας* Pal. 40.

οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας. 580
αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.
καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι
στρόμβων ἐπιῤῥοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι. 585
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας
λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί,

p. 84. — ῥέζειν] ῥέξειν Par. BDFGK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. ἕρπιν τιτύσκειν Pal. 40. cum glossa παρασκευάζειν.

580. ἐκγόνους] Consentiunt in hac lectione libri ad unum omnes. Vid. supr. ad v. 431. — 581. ὀθνείων] ὀθνείαν Par. E. et sola Edit. Paris. II.

583. Σιθῶνος] Muellerus in Addend. p. 289. haec scripsit: „Σιθῶνος. forte legendum Σιδῶνος, hic et infra v. 1161., nam Steph. Σιδωνία· πόλις Τρωάδος· quae sine dubio quoque est dicta Σιδών, non vero Σιθών." Quae fortasse, iterum perpendens, ipse suppressisset.

584. μίτοισι χαλκέων — στρόμβων] Hinc fortasse tuenda est lectio Apogr. Tryll. χαλκεομίτοις in Io. Tzetz. Antehom. v. 28. ubi nunc χαλκεομήτοις editum est. Productio autem syllabae μι neminem, opinor, apud infimae aetatis poetam offendet. — 585. στρόμβων] στρομβῶν Par. H. στρόμβον (ων) Vind. IV. Vit. III. στρόβον Par. GL. Huc pertinent verba Eustathii ad Iliad. ξ'. 413. p. 995, 63. edit. Rom. (Tom. III. p. 240, 26. edit. Lips.) στρόμβον δέ τινες μὲν ἄτρακτον νοοῦσιν ἀπὸ τοῦ στροβεῖσθαι καὶ δινούμενον περιφέρεσθαι. Alia significatione supra legimus v. 250. — ἐπιῤῥοιζοῦσι] ἐπιροιζοῦσι Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. ἐπιδοιζοῦσι Par. G. — 587. σποραί] σποραί (ας) Par. C. γοναί Vind. II. in Schol.

580. Ἐπώνυμα τῶν τριῶν ἀδελφῶν, Οἰνοῦς, Σπερμοῦς, Ἐλαΐδος· ὀνόματα κύρια — ἀπογόνους φάβας· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστι φάψ Par. A. ἐπώνυμα τῶν ῥηθεισῶν θηλειῶν ἀδελφῶν — τοῦ Ἀπόλλωνος· ὄνομα κύριον — εἶδος ὀρνέου· ὄρνιθας Vind. II.

581. Αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λιμόν· τὸ βούπειναν ἐπιτατικόν· τῶν ξένων κυνῶν Par. A. τὴν μεγάλην πεῖναν ξένων Vind. II.

582. Φθειρομένην θεραπεύσουσιν, ἢ φθείρουσαν ἰάσονται· παραγενόμεναί ποτε Par. A. θεραπεύσουσι Par. C. καταπονοῦσαν ἰάσουσι (sic) θεραπεύσουσι Vind. II. 583. Ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως — κοιτάριον· καὶ ἡ εὐθεῖά ἐστιν Σιθών Par. A. κατοικητήριον Par. C. ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως — τῆς Ῥοιτείας — τὸ Ῥοίτειον λέγει κοιμητήριον Vind. II.

884. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοις, ἤγουν μοίραις, τῶν πάλαι χαλκέων Par. A. συμπλήρωσις· νήμασι· καὶ ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι διὰ τῶν χαλκῶν στρόμβων καὶ ἀτράκτων ἐπιῤῥοιζοῦσι καὶ κλώθουσι· τὸ δὲ γηραιαὶ κόραι σχῆμά ἐστι, λεγόμενον παραδοξολογία Par. C. ταῖς μοίραις, κλώμασι — διὰ τῶν σιδηρέων, ἰσχυρῶν Vind. II.

585. Τῶν ἀτράκτων ἐπινήθουσιν αἱ Μοῖραι Par. A. σπονδυλίων Par. C. ἀτράκτων νήθουσιν αἱ Μοῖραι· παραδοξολογία τὸ σχῆμα Vind. II. ἐπαπειλοῦσι Pal. 40. ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι Par. B. 586. Ὀνόματα κύρια — οὐ τῆς ναυκληρίας Par. A. ὁ ἐξ Ἀχαίας — ὁ ἐξ Λακεδαιμονίας — ἐκστρατείας Par. C.

587. Τῶν λαῶν βασιλεῖς, ἄρχοντες — ἀφανεῖς τῷ γένει Par. A. ἤγουν οὐκ εἶχον βασιλέως ὄνομα· ἤγουν ἀπὸ γενεᾶς ἀβασιλεύτου ἦσαν· ὄχλων ὄντες — ἀφανεῖς τῷ γένει Vind. II. οὐκ ὀνομαστοί Pal. 40.

πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης. ὧν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον
ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου 590
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.
Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,

588. ἵξονται] ἀνίξονται Ciz. — 589. Λάκων'] Λάκων sine apostropho Par. AEGH. (in marg. γρ. Λάκων') Vit. III. et Ciz. Vulgata longe est praestabilior. — ὄχλον] ὄχλων Vind. IV. — 590. Θεράπνης] Θεράπνης τε Vit. I. et Ciz. — θάτερος] θ'ἅτερος Par. CH. Vit. I. et Ciz. δάτερος Par. K. Correxerunt librarii, cum scirent hanc insolentiorem formam a Grammaticis improbari. Vide tamen *Eustath*. ad Odyss. η'. 123. p. 1573, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 5. edit. Lips.) *Meinek*. ad Menandr. p. 253. et *Sturz*. de Dialect. Alexandr. p. 170—172.

591. Δύμης] Δύμνης Par. A. δόμοις Par. L. — Βουραίοισιν] Βουρέοισιν Par. E. Vind. II. Βουραίοισιν Vit. II. Βουραίεισιν Par. C. Vitiose hic versus editus est in Etym. M. p. 291, 12.: Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου. Inquinatius etiam apud Steph. Byz. v. Βοῦρα: Δήμη τε Βουραίουσιν ἡγεμὼν στόλου. ubi nemo non videt, ὄχλου et στόλου (Codd. Par. 1412 et 1413. habent στόλον) manifestissima esse vulgatae lectionis interpretamenta. Δύμην autem antiquiori nomine Στράτον appellatam esse commemorant *Strabo* VIII. Tom. III. p. 313. ed. Tzsch. (387.) Ἑφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ Δύμη πόλις ἀλίμενος, πασῶν δυσμικωτάτη, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Στράτος. et fortasse accuratius Steph. Byz. in Fragm. Seguer. p. 739. edit. Pin. καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στράτος. Cf. *Eustath*. ad Iliad. β'. 574. p. 292, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 236, 37. edit. Lips.) Quae non eo consilio apposuimus, ut in vulgata lectione allusionem quandam ad antiquum illud urbis nomen inesse significaremus, quod sane perabsurdum esset; sed ut pravum accentum, quem apud Strabonem, Stephanum, et nuper etiam apud Eustathium huic nomini relictum vidimus, corrigeremus. — 592. Ἀργυρίππαν] Ἀργυρίππης Par. H. (in marg. γρ. Ἀργυρίππαν). Locum laudant Steph. Byz. h. v. et Schol. ad Dionys. Perieg. v. 483. p. 353. edit. Bernh. — 593. Αὐσονίτην] Par. ADGH. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Meurs.

588. *Πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς γῆν ἀφίξονται* Par. A. *οἱ ἀναπληροῦντες τῶν πέντε τὸν ἀριθμόν, ὧν εἶπον· καθὸ ἀπὸ τῶν γ οὗτοι οἱ δύο τρίτοι* (leg. *τέταρτοι*) — *παραγενήσονται* Par. C. *ὄντες — τῆς Ἀφροδίτης* Vind. II. *οἱ δὲ ὁμοῦ τέταρτοι καὶ πέμπτοι* Pal. 40.

589. *Ἀπὸ μέρους, τῶν Κυπρίων τῆς βασιλίσσης· ὧν ὁ μὲν τῶν Λακώνων τὸ πλῆθος* Par. A. *βασιλίδος — στρατόν* Par. C. *τόπος καὶ ἔθνος Κύπρου — ὁ Πράξανδρος τὸν Λακωνικόν* Vind. II. 590. *Ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Ὠλένου· ἔστι δὲ πόλις Ἀχαΐας* Par. A. *ἡγεμονεύων* Par. C. *ἔστι ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεύς, πόλεως Ἀχαΐας* Vind. II.

591. *Ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαΐας τὰ Βοῦρα — ἄρχων τοῦ στρατοῦ* Par. A. *ἤγουν τῶν Βουραίων, ἀντίπτωσις* Par. C. *ἔστι πόλις Ἀχαΐας — ὄνομα ἔθνους, ἀπὸ τῶν Βουραίων* Vind. II. 592. *Πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρίππα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Δαῦνοι* Par. A. *ὁ Διομήδης ὁ Αἰτωλός — τὴν μεγάλην κληρονομίαν* Par. C. *ὁ Διομήδης — πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἔκτισε — τῶν Καλαβρῶν* Vind. II. *πόλιν ἑρμηνευομένην Ἄργος Ἵππιον — κατοικίαν* Pal. 40.

593. *Παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἰταλοί — ἔθνος Ἰταλίας οἱ*

πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν
οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν 595
δίαιταν αἰνήσουσι, πορκέων δίκην,

utrq. — Φυλαμόν] φυλαγμόν Par. C. φυλαμήν Par. L. φυλαμήν Vit. I. et Ciz. φυλαμόν Rehd. φιλαμόν Par. H. Lectionem Φυλαμὸν tuentur etiam Editt. Ald. et Basil. I. ex Codd. expressae; Schol. ad Dionys. Perieg. l. l. et Steph. Byz. v. *Αὔσων.*, licet alio loco v. *Χαονία.*, hunc versum memoriter citans, *τὸν Αὐσονίτην Πύραμον* exhibeat. Quem Stephani errorem cupide arripuit Meursius, ut talem coniecturam, eamque satis quidem confidenter proponeret, quae non posset, nisi auctoris pueritia, excusari. Vulgata autem lectio, licet inexplicabili difficultate laboret, nihilominus tamen firmissima est, non solum meliorum Codd. consensu, sed ipsis etiam librariorum erroribus et Scholiastarum silentio. Manifestum enim inde est, hunc nodum iam antiquitus non minus, quam nunc est, indissolubilem fuisse. Quae cum ita sint, quid fieri potest imprudentius, quam in tali loco, ubi omnia deficiunt, quibus iusta niti debet interpretatio, artificiosa explicatione incassum operam ludere, aut vanis et inutilibus coniecturis luxuriari, quibus nemo, qui sui iudicii esse possit, vel minimam fidem sit habiturus? — *δωμήσεται*] ex solo Par. A. vid. infra ad v 719. — 594. *ἐπτερωμένην*] Canterus maluit *ἐπτερωμένων*, offensus fortasse et audaciore epitheti translatione, et his tribus ad idem nomen cumulatis epithetis. At primum illud, quum in talibus magna sit et vix definienda poetarum licentia, nihil omnino offensionis habere debet; non maiorem certe, quam quod infra v. 675. legimus, *κῆρα κνωπομόρφον*, et similia. Nimia autem epithetorum luxuria excusatione quidem ubique, si vitiosa est, correctione tamen in Lycophrone minime indiget. Tumet enim is plerumque, et in tanta verborum copia maxime inops est. Vid. supra vv. 148. 260. — 596. *αἰνήσουσι*] *patienter ferent.* De hac significatione verbi *αἰνεῖν* vid. *Monk.* ad Eurip. Hippol. 37. et ad Alcest. 2. Si qui autem sunt, qui formam Tragicis usitatam, *αἰνέσουσι*, h. l. repositam malint, praesertim cum infra v. 782. eadem forma apud Lycophronem inveniatur: ii, magnopere vereor, ne tali argumentatione nihil proficiant. Re enim diligentius considerata intelligent, Lycophronem minime talem esse Tragicorum imitatorem, qui nihil sibi dicendum existimaverit, nisi quod eorum auctoritate comprobatum invenisset: immo tanta eum usum esse libertate, ut ex reliquis etiam dialectis, praesertim ex antiquissima Epicorum lingua, permulta studiose arriperet, quae ab insolentia commendationem aliquam habere viderentur; ita quidem, ut, quemadmodum h. l. in *αἰνήσουσι* et supra 95. in *πεφήσεις* factum videmus, ubi duae formae essent, rariorem praeferret; alteri autem non nisi metri necessitate coactus locum concederet. Spectat huc etiam locus de augmenti omissione, quae, perrara apud Tragicos et non nisi certis conditionibus toleranda, apud poetam nostrum longe frequentissima est; de qua quid nobis visum sit, infra, alia occasione oblata, explicabimus.

Φύλαμοι Par. A. *ἢ παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικὴν χώραν, ἢ τὴν φυλήν· ἢ φρούριον ἢ φυλήν — κτίσει* Par. C. *Ἰταλόν, κατὰ γένος — κτίσει* Pal. 40. 594. *Τὴν πικρὰν τῶν ἑταίρων ἐπτερωμένων θεασάμενος* Par. A. *θλιβερὰν τῶν φίλων αὐτοῦ δηλαδή — ἔχουσαν πτερά — θεασάμενος* Par. C. 595. *Τὴν οἰωνόμικτον μοῖραν· οἵτινες θαλασσίαν* Par. A. *ὀρνεόμορφον τύχην· οἵτινες οἱ φίλοι τοῦ Διομήδους* Par. C. *ὀρνεόμικτον* Pal. 40. 596. *Τὴν τροφὴν ἐπαινέσουσιν, δίκην χυρτέων ἢ ἁλιέων* Par. A. *διαγωγὴν αἰνέσουσι, θελήσουσι — ἁλιέων*

κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν.
ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
φερώνυμον νησῖδα νάσσονται πρόμου,
θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600

597. δομήν] δομην Par. C. — 598. ῥάμφεσσι] ῥάμφεσι Par. BCGL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ῥάμφαισι Par. H. ῥάφαισι Par. A. — ἐλλόπων] ἐλλείπων Par. C.
599. φερώνυμον νησῖδα] Diomedeam insulam, Apuliae littoribus adiacentem. Fabulam de avibus Diomedeis narrant *Strabo* VI. Tom. II. p. 301. ed. Tzsch. (p. 284.) *Steph. Byz.* v. Διομήδεια. *Plin.* Hist. Nat. X. 44. *Schol.* ad Iliad. ε'. 412. p. 161, b. 43. edit. Bekk. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 483. p. 192, 25 sqq. — νησῖδα] Codd. fere omnes νησίδα habent; pauci, ut Vit. II., νησῖδα. Quam diversitatem accentus non solum librariorum negligentiae tribuam, sed etiam inconstantiae Grammaticorum. *Max. Planud.* περὶ Γραμ. Anecd. Gr. Vol. II. p. 18, 31 sqq. Τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, ὅσα μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγεται καὶ μὴ ὑποκοριστικά ἐστιν ἢ κύρια, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ι ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. Ἔστι δὲ ταῦτα τὸ κνημῖδος, κρηπῖδος, σφραγῖδος, βαλβῖδος, κληῗδος, τευθῖδος, κηλῖδος, κηκῖδος. Ὅσα δὲ μήτε φύσει μακρᾷ παραλήγεται, ὡς τὸ ἐλπίδος, ἢ ὑποκοριστικά ἐστιν ἢ κύρια, βραχὺ τὸ ι ἔχει· οἷόν ἐστι τὸ δηΐδος, ληΐδος, νησίδος, κηπίδος, εὐνίδος, ῥαφίδος. *Draco Straton.* p. 47, 18. iisdem fere, quae apud Planudem leguntur, praemissis, paullo negligentius subiungit: τὰ δὲ μὴ τοιούτως ἔχοντα βραχὺ πανταχοῦ ἔχει τὸ ι, οἷον μήνιδος, Θέμιδος, Δωρίδος, κορωνίδος, νησίδος. Idem tamen p. 45, 11—20. secundum alium Grammaticorum canonem haec habet: τὰ γὰρ ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς ις λήγοντα ἐκτείνονται καὶ συστέλλονται. τοῖς μὲν οὖν συστέλλουσι τὸ ι ἀδιάφορος ἡ πρὸ τέλους, εἴτε μακρὰ εἴη, εἴτε βραχεῖα· βολίς, ῥανίς, αἰγίς, μηλίς, Δωρίς. Τοῖς δὲ ἐκτείνουσι τὸ ι, καὶ μάλιστα ἐπὶ δισυλλάβων, ἡ πρὸ τέλους μακρὰ ὑπῆρχεν, ἤτοι φύσει ἢ θέσει· κηκῖς, κηλῖς, νησῖς, κρηνῖς, ψηφῖς, σφραγῖς, ἀψῖς, βαλλῖς, φαρκῖς. ἡ μέντοι καρὶς καὶ ῥιπὶς παρὰ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ ἐκτείνεται, παρὰ δὲ τῇ τῶν Ἀθηναίων διαλέκτῳ συστέλλεται. Cf. Herodiani praeceptum apud *Eustath.* ad Iliad. α'. 17. p. 26, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 11 edit. Lips.) *Arcad.* de Accent. p. 196, 8. Vid. infra ad v. 1382. — νάσσονται] Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. νάσονται Par. BL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Meliores libri hoc duplex σσ etiam in reliquis locis apud Lycophronem tuentur vv. 737. 947. 1045. — 600. κλίτει] *Hesychius:* κλίτος· τόπος κατωφερής. *Clivus.* Eadem significatione dicitur κλιτύς, producta tamen secunda syllaba, quae in κλίτος anceps esse videtur. Vid. infr. 737. coll. Apollon. Rhod. I. 599. Quo factum est, ut utraque vox a

Par. C. 597. *Κύκνοις ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα* Par. A. ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις φυήν, σῶμα· μεταπλασμός Par. C.
598. Ῥύγχεσι, χείλεσι δ' ἀγρεύοντες τῶν ἰχθύων τὸ σπέρμα Par. A. ῥισί, μύτισι Par. B. ῥισὶν ἀγρεύσουσιν — γέννημα Par. C. ταῖς μύτισιν ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα Vind. II. μίταις (sic) Pal. 40. 599. Τὴν φερώνυμον νῆσον οἰκήσουσι τοῦ προμάχου, τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους Par. A. ἤγουν Διομήδειαν Par. C. ὁμώνυμον, τὴν Διομήδειαν, κατοικήσουσι τοῦ προμάχου τοῦ Διομήδους Vind. II.
600. Δίκην θεάτρου ὄντι ἡμικυκλίῳ — ὑψηλῷ χώρῳ Par. A. σχήματι περιφερεῖ Par. B. δίκην θεα-

ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραικίταις πέπλοις 605
κόλπων ἰαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι,
καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος

Grammaticis interdum cum diphthongo scriberetur. Vid. *Hesych.* v. κλείτει. *Etym.* M. v. κλειτύς. p. 519, 46. Eustath. ad Iliad. π'. 390. p. 1066, 18. edit. Rom. (Tom. III. p. 330, 40. edit. Lips.) ὡς δὲ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσί τινες τὴν κλιτύν, ἀπὸ τοῦ κλέιας πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δηλοῦσιν οἱ τὸν Ἡρωδιανὸν ἀμφιπενόμενοι τεχνικοί.

602. καλιάς] καλειάς Par. A. — 603. ἐς] εἰς Par. G. Vind. IV. et Vit. III. qui in vitiis fere semper consentiunt. — κἀπὶ κοιταίαν] κἀπικοιταίαν Par. BCL. et Ciz. — 604. στελοῦνται] τελοῦνται Par. AH.

605. κάρβανον] Rariorem vocem h. l. et infra v. 1387. varie interpolarunt librarii. βάρβανον Par. D. κάρβαρον Par. HL. Vit. I. Ciz. βάρβαρον Par. JK. Vind. IV. et Vit. III. in marg. *Eustath.* ad Iliad. β'. 869. p. 368, 36. edit. Rom. (T. I. p. 299, 4. ed. Lips.) ἰστέον δὲ καί, ὅτι οὐ μόνον ἡ τῶν καρβάνων ἤτοι βαρβάρων λέξις ἐκ τῶν Καρῶν εἰλῆφθαι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τῷ Παυσανίᾳ κάρδακες, ὅ ἐστι στρατιῶται περὶ Ἀσίαν. Quam satis dubiam peregrinae vocis derivationem miror etiamnunc esse, qui probent. Vid. *Haupt.* ad Aeschyl. Suppl. 94. p. 128. Cf. Hesych. v. κάρβανοι ibiq. Interpp. Locos, ut facere solet, collegit Blomfieldius Gloss. ad Aesch. Agam. 1028. p. 235. edit. Lips.

606. ἰαυθμοὺς ἠθάδας] Cf. Eustath. ad Odyss. ξ'. 50. p. 1750, 22. edit. Rom. (T. II. p. 60, 15. edit. Lips.) — 607. κἀπιδόρπιον] κἀπὶ δόρπιον Vit. III. καὶ πιδόρπιον Ciz. — τρύφος] Par. B. in Schol. γρ. ῥύφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα. *Eustath.* ad Odyss. β'. 7. p. 1430, 39. edit. Rom. (T. I. p. 77, 27. edit. Lips.) ὅτι δὲ οἱ Αἰολεῖς τὸ ο εἰς υ τρέπουσι, μυριαχόθου ὄντι, πλησίον τῆς ἐξοχῆς — ὑψηλῷ Vind. II. 601. Ἀγυιὰς πλάσαντες, ποιήσαντες ἑδραίοις τομαῖς Par. A. κατασκευάσαντες, σχισμαῖς, χαράδραις Par. C. ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες καὶ κτίσαντες ἀγυιὰς στεῤῥαῖς σχισμαῖς Vind. II. ῥύμας ποιήσαντες ἢ κτίσαντες στερεοῖς σχίσμασι Pal. 40. 602. Πυκνὰς νεοσσιὰς καὶ φωλεούς — ἐπειδὴ ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θήβας τὰς Αἰγυπτίας ἐτείχισαν Par. A. συνεχεῖς κατοικίας Par. C. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν Vind. II. πολλάς, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου τοῦ κτίσαντος Θήβας μετὰ τοῦ Ἀμφίονος Pal. 40.

603. Ὁμοῦ δὲ εἰς θήραν καὶ ἐπὶ κοιταίαν νάπην Par. A. ὕλην, ἐξοχὴν Vind. II.

604. Δι' ὅλης νυκτὸς στελοῦνται, πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων διαδιδράσκοντες Par. A. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύονται Vind. II. κατὰ τὸν καιρὸν Pal. 40. 605. Βάρβαρον πλῆθος· ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱματίοις Par. A. λείπει τὸ ἔρχονται Par. C. βαρβαρικὸν — Ἑλληνικοῖς δύσονται ἱματίοις Vind. II. βάρβαρον, ξένον Pal. 40. 606. Κόλπων κοίτας — τοὺς ἐξ ἔθους ζητοῦντες Par. A. καταδύσεις συνήθεις Par. C. ἐπαύλεις, κοίτας ἐξ ἔθους, συγγενεῖς ψηλαφώμενοι, ζητοῦντες Vind. II. ἀναπαύσεις, συνήθεις Pal. 40.

607. Καὶ τὰ ἀποστάζοντα τοῦ κυκεῶνος ἐκ τῶν χειρῶν — καὶ τὸ ἐπιδείπνιον· τ ρ ύ φ ο ς γὰρ τὸ κλάσμα· Ὅμηρος· δ ι α τ ρ υ φ ὲ ν ἔκπεσε χ ε ι ρ ό ς (Il. γ'. 363.) βρώματα — κλάσμα· γρ. καὶ ῥ ύ φ ο ς ἀντὶ τοῦ ῥόφημα Par. B. κριθάς — κομμάτιον Par. C. βρώματα, σιτία — ἐπιδείπνιον — τροφήν, κλάσματα Vind. II. κρίθου Pal. 40.

μάζης σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι,
τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης 610
ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
ὅταν θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων
πρὸς λέκτρα. τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου
Ὁπλοσμίας, σφαγαῖσιν ηὐτρεπισμένον.
κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων 615

θεν δῆλον. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ῥοιφεῖν, ὃ ῥυφεῖν λέγουσιν Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, κατὰ τοὺς παλαιούς. — 608. *μάζης*] *μάζῃ* Par. A. *μαζῆς* Par. D. cum glossa *τροφαῖς*. *μαζῆς* (sine ι subscripto) Vit. II. et III. — *σπάσονται*] *σπάσοντες* Par. J. *ἀποσπάσονται* Ciz. — *προσφιλές*] *προσφιλαῖς*, cum glossa *ἠγαπημέναις* Par. D. Vit. II. *προσφιλεῖς* Par. L. *προσφιλῶς* Par. GK. Vind. IV. et Vit. III. — *κνυζούμενοι*] *κνιζούμενοι* Par. BG. Vind. IV. Vit. II. III. lectio et propter formam et propter significationem verbi *κνίζειν* prorsus repudianda. Miraberis igitur Muellerum tantopere allaborasse, ut, relicta optima vulgata, ex obtortis ac divulsis vocabulis sensum aliquem extunderet. — 609. *τλήμονες*] *τλήμονος* Par. A. — 610. *φοιτάδος πλάνης*] Similiter Nonnus Dionys. II. 24. *φοιτάδι λύσσῃ.* — 611. *κακῶν*] *κακὸν* Vind. IV. *τε* omissum est in Par. J. — 612. *θουράς*] Hesychius et Favorinus: *θουρά, ἡ ὀρεκτικῶς ἔχουσα, καταφερὴς* (leg. *κατωφερὴς*) *καὶ θουραία.* ubi ex optima Henr. Stephani coniectura reponendum est *θουράς*. — *οἰστρήσῃ*] *οἰστρήσει* Par. JL. et Rehd. — 613. *τύμβος*] Vid. supra ad v. 313. — *ἐκσώσει*] *ἐκσώσῃ* Par. EH. et Edit. Basil. I. — 614. *Ὁπλοσμίας*] *Ὁπλουσμίας* Par. H. *Ὁπλησμίας* Par. J. et Neap. I. cf. infr. v. 858. — *ηὐτρεπισμένον*] *εὐτρεπισμένον* Par. J. et Pal. 40. — 615. *κολοσσοβάμων*] Non dubito, quin verum huius loci sensum assequutus sit *Iosephus Scaliger*, sub nomine Yvonis Villiomari miros Roberti Titii errores exagitans in Animadv. in Loc. Controv. Rob. Tit. IV. p. 95.: „Diomedes, cum pri-

608. *Μάζα, ἄρτος, φύραμα — προσφιλές, ἀσήμως φθεγγόμενοι* Par. A. *ἄρτου, ποιὰ φωνὴ* Par. C. *τροφῆς γεύσονται — ἀσήμως φθεγγόμενοι· κυρίως δ' ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις, ἄσημον φωνὴν ἀφιέντες, λυπούμενοι* Vind. II. *δέξονται, φίλιον συρίζοντες* Pal. 40.
609. *Τῆς προτέρας διατριβῆς οἱ τάλανες μνησθέντες* Par. A. *τῆς προτέρας, ἤγουν τῆς ἀνθρωπίνης — μνησθέντες* Vind. II. 610. *Τῆς Ἀφροδίτης δὲ τὸ τραῦμα* Par. A. *τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτώσης* Par. B. *τῆς Ἀφροδίτης τῆς τιμωμένης ἐν Τροιζῆνι τῇ πόλει — ὃ ἐτρώθη δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ Διομήδους — τῆς ἔξω τῆς πατρίδος φυγῆς* Par. C. *τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτησάσης* Vind. II. 611. *Ἔστι τῶν κακῶν βλαβῶν παραίτιον* Par. A. *γενήσεται* Par. C. *ὑπάρξει αὐτή — βλαβῶν πρόξενον* Vind. II.
612. *Ὅταν ἡ θρασεῖα καὶ κατωφερὴς πόρνη, ἡ Αἰγιάλεια, μανῇ ἡ ἀναιδής* Par. A. *ἡ μανικῶς ὁρμῶσα* Par. B. *ἀναιδὴς βακχήσει* Par. C. *ὁρμητικὴ πόρνη μανικῶς ὁρμήσῃ, ἤγουν ἡ Αἰγιάλεια, ἡ γυνὴ τοῦ Διομήδους* Vind. II. 613. *Πρὸς κοίτας· ὁ βωμὸς δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου σώσῃ* Par. A. *πρὸς τὰς μίξεις τοῦ Κομήτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σθενέλου — ναός* Par. B. *συνουσίας, μίξεις τοῦ Κομήτου* Par. C. *πρὸς τὰς μίξεις τοῦ Κομήτου — ὁ ναός, Διομήδη* Vind. II. 614. *Τῆς Ἀθηνᾶς — ἐν ταῖς σφαγαῖς ἑτοιμασμένον* Par. A. *φόνοις* Par. C. *τῆς Ἥρας ἢ τῆς Ἀθηνᾶς — ἑτοιμασθέντα* Vind. II. 615. *Ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκώς· κολοσσὸς δέ ἐστιν ὁ ἀνδριάς· ἐν ταῖς τῶν Ἰταλῶν πτυχαῖς* Par. A. *περικλείσμασι καὶ πόλεσι* Par. B. *ἀνδριαντογλύφος — τόποις, πόλεσι, ἢ πλαξὶν Ἰταλῶν*

σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι
τοῦ τειχοποιοῦ γαπέδων Ἀμοιβέως,

mum navem in litus Italiae appulit, eiectis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congesserat, struicem ex illis in litore constituit, super qua struice sese collocavit, tanquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat. Quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam aut statua super basi sua insistebat, propterea κολοσσοβάμων vocatur Lycophroni. Non enim colossum conscenderat, ut propterea κολοσσοβάμων dici meruerit, sed basi insistebat, quam colossus insistit. ἱπποβάμων non, qui equo insidet, sed qui equinam basin habet et quadrupedanter incedit, ut Centaurus." Consentit antiquum Scholion, a Tzetza servatum: ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκώς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον. Cf. Paraph. Vatic. Hanc optimam Villiomari illius interpretationem Meursius adolescens, nescius sine dubio quantae auctoritatis virum impugnaret, refutare conatus est in Comment. in Lycoph. p. 236. ita quidem, ut summum rei, quod est in composito κολοσσοβάμων, prorsus non tangeret, gravius autem in adversarium inveheretur, quam aures Scaligeri fortasse ferre didicissent. Haec autem adiectiva composita in βαμων exeuntia, pariter atque vocabulum βάσις, duplicem significationem admittunt, ita ut aut gressum modumque ingrediendi notent, aut vestigium locumque, quo quis vestigium ponat aut ingrediatur. Sic τετραβάμων apud *Eurip.* Phoen. 821. (Pors.) Helen. 375. Troad. 532. (Seidl.) Electr. 476. Phoen. 804. (Pors.) de animalibus dicitur, quae quadrupede gressu incedunt, deque curribus, qui quasi quadrupede motu h. e. quatuor rotis procedunt aut quatuor equis iuncti rapiuntur; πτεροβάμονες apud Empedocl. v. 226. (p. 523. edit. Sturz.) dicuntur aves, quae pennarum ope sese movent, h. e. volitant; ταχυβάμονες ὅρκοι apud Hesych. h. v. (Cf. Phot. Lex. Suid. et Favorin. h. v.) sunt irrita amantium periuria, quae cito diffugiunt. Contra autem λεοντοβάμων ab Aeschylo apud Polluc. X. 77. aenea pelvis dicta est, leoninis pedibus artificiose exornata; διφυὴς ἱπποβάμων στρατός Sophocli est in Trachin. v. 1085. (Herm.) biformis Centaurorum turba, equino utens vestigio; ἀεροβάμοσι πτηνοῖς apud Niceph. Gregoram Hist. Byz. VIII. 9. p. 345. edit. nov. de alitibus dictum est, aërem quasi permeantibus, h. e. volitantibus; et κολοσσοβάμων denique h. l. accipiendus est is, qui statuae instar, non in terra, sed in lapidea quadam basi vestigia posuit. Rectissime igitur Iosephus Scaliger l. l. ita pergit: „κολοσσὸς autem hic pro quavis statua ponitur, neque magis immanem statuam, quales sunt Colossicae, quam aliam quamvis intelligere debemus, quum in eo res summa non sit, sed in basi, quae statuae subiicitur." Totus hic locus, si tumorem Lycophronis detraxeris, fortasse nihil aliud notat, quam Diomedem, ad Italiae littus appulsum, egestis ingentibus Iliaci muri lapidibus, ita e navi egressum esse, ut primum vestigium non in Dauniorum terra, sed, bono quasi omine, in devictae urbis ruderibus collocaret.

617. τειχοποιοῦ] Par. ABCDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ms. Cant. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq.

Par. C. ἐπὶ κολοσσοῦ ἐπιβηβεκώς· κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριάς· περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Ἰταλῶν Vind. II. 616. Σταθείς, ἐπερειςθήσεται τὰ σκέλη ἐπὶ χειροπληθῶν λίθων Par. A. ἑδραιώσει, τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ δηλαδή, ἤγουν γλυφήσεται, ἐπὶ τῶν μεγάλων λίθων Par. C. ἑδραιώσει τοὺς πόδας — μεγάλων λίθων Vind. II. ἑδραιώσει, στήσει Pal. 40. 617. Τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος Par. A. θεμελιακῶν Par. B.

τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
χρίσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλείς,
εὐχὰς ἀρούραις ἀμφ' ἐτητύμους βαλεῖ, 620
Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν,
γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός,
ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,

Reich. et Sebast. τοιχοποιοῦ Vind. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — γαπέδων] Par. ABCFJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. γαπέδων δ' Par. H. γαπέδων Pal. 40. δαπέδων Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Edit. Ald. et reliquae omnes. δαπέδων Rehd. Primam syllabam vocis δάπεδον, quam Epici constanter corripiunt, eandem mensuram etiam apud Tragicos retinere, docet, ne plura congeram, *Eurip.* Ion. 121. et 590. (Herm.) Rectissime igitur Blomfieldius, Porsoni potissimum auctoritate nixus (ad Orest. 323.), hanc lectionem ex Aeschyl. Prom. 854. eiecit, ibique in Annot. p. 57. edit. Lips., allatis Grammaticorum testimoniis, etiam nostrum locum persanavit. — Ἀμοιβέως] Ἀμειβέως Vind. II. Ἀμοιβαίως Neap. I. — 618. ἐκβαλὼν] ἐμβαλὼν Par. A. — 619. Ἀλαίνου] Ἀλένου Ciz. — 620. ἀμφ' ἐτητύμους] Sic Par. CFL. Vit. I.·II. Ciz. Pal. 40. ἀμφετητύμους Par. BDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. omnes. Par. A. autem mira interpolatione: ἐφετμὴ τύμβους.

621. Δηοῦς] De hoc Cereris nomine vid. Albert. ad Hesych. v. Δηώ, locisque ibi collectis adde *Pausan.* VIII. 42, 6. et *Eustath.* ad Iliad. ι'. 418. p. 760, 32. edit. Rom. (T. II. p. 274, 4. edit. Lips.) et ad Odyss. λ'. 114. p. 1675, 18. edit. Rom. (T. I. p. 402, 6. edit. Lips.) Non incommode laudavit Muellerus locum Apollonii IV, 988 sq. Δηὼ — Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι. — 622. γύας] Sic Par. AJ. Reliqui libri et Impressi omnes γυίας. — τιθαιβώσσοντος] τιθαιβώσσοντος Vind. II. Lycophronis locum attulit Etymol. M. p. 758, 16.

Ποσειδῶνος — ἐδαφίων, κατὰ λέξιν — ἤγουν τοῦ Ποσειδῶνος Par. C. τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος τῆς Τροίας — ἐδάφων — τοῦ Ποσειδῶνος Vind. II. et Neap. II. 618. Τὸν ἰσοῦντα τὴν ναῦν λίθον, ἢ τὴν ἄγκυραν λέγει· ἐμβάλλων λίθον Par. A. τὴν ἐξισοῦντα τὴν ναῦν ἑαυτοῦ Par. C. τὸν ἐξισωτήν, τὸν στηρικτὴν λίθον Vind. II. στερεωτήν Pal. 40.

619. Τῇ δὲ χρίσει τοῦ Ἀλαίνου· ἔστι δὲ ἀδελφὸς Διομήδους νόθος· τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσφαλείς Par. A. καταδικασθείς Par. B. τοῦ σκοποῦ Pal. 40. 620. Νῦν κατάρας ταῖς ἀρούραις· ἐξ οὗ καὶ δαίμων ἀρουραῖος — ἡ ἐντολὴ τοὺς τάφους *) — βαλεῖ Par. A. ἀληθεῖς — εὔξεται Par. B. κατάρας χώραις ἀληθεῖς πέμψει Vind. II. 621. Τῆς Δήμητρος, τῆς γῆς ἀναβλαστῆσαι μή ποτε Δημητριακὸν στάχυν, ἤγουν σῖτον Par. A. ἀπὸ Δήμητρος, γῆς μὴ ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι Δημητριακὸν σῖτον Vind. II. ἀναδοθῆναι — ὄμπναι, πυροί Pal. 40.

622. Τῆς γῆς ἐπιμελουμένου, ἢ ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν, ὡς Ὅμηρος· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι (Odyss. ν'. 106.) — ὑετῷ τοῦ Διός Par. A. τὰς δρόσεις ἐπιμελομένου ἢ τρέφοντος ὑετοῦ Par. B. ὑετῷ Par. C. τοὺς ἠροτριασμένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ, βροχῇ Vind. II. ἀρδεύσει Pal. 40. 623. Ἐὰν μή τις αὐτοῦ

*) Scholiastes vitiosum lectionem ἐφετμὴ τύμβους interpretatus est.

χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν αὔλακας τεμών.
στήλαις δ᾽ ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, 625
ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
μετοχλίσας ὀλίζον. ἦ γὰρ ἀπτέρως
αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν
ἄνδηρ᾽ ἀπέζοις ἴχνεσιν δατούμεναι.
θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται, 630
ὅσοι παρ᾽ Ἰοῦς γρῶνον οἰκοῦνται πέδον,
δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας κτανών.
Οἱ δ᾽ ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας

624. *λαχήνῃ*] *λατύχῃ* Par. E. (in marg. *γρ. λαχήνῃ*) *λαχύνῃ* Vind. IV. Vit. III. — *αὔλακα* Rehd. — 625. *στήλαις*] *στείλαις* Par. A. vitiose. — *ἀκινήτοισιν*] *ἀκινήτῃσιν* Vind. II. *ἐπ᾽ ἀκινήτοισιν* Vit. I. Ciz. — *ὀχμάσει*] Vid. Blomfield. Gloss. ad Aesch. Prom. v. 5. Edit. Ald. vitiose *ὀχμάσῃ*.

626. *εἰς βίας* Par. B. vitiose. — *καυχήσεται*] Etym. M. p. 494, 26. *καυχῶ — σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι.* — 627. *μετοχλίσας*] *μετ᾽ ὀχλίσας* Vind. IV. *μετοχλήσας* Par. CJL. et sola Edit. Basil. I. — *ὀλίζον*] *ὀλιζὸν* Par. A. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. De accentu vid. *Eustath.* ad Iliad. p. 1160, 16. edit. Rom. *ὀλίγον* Editt. Steph. et Pott. utrq. — *ἀπτέρως*] Vid. Blomfield. Gloss. ad Aesch. Agamn. v. 267.

628. *αὐταί*] Par. ABDGJK. Vind. IV. Pal. 40. et Editt. omnes. *αὗται* Par. CEFHL. Vind. II. Vit. I. II. III. et Ciz. — 629. *ἄνδηρ᾽*] *ἄρδηρ᾽* Vind. II. — *ἴχνεσιν*] In libris omnibus *ν̄* finale desideratur. Vid. paullo infra ad v. 692. — 631. *οἰκοῦνται*] *οἰκοῦντες* Ms. Canteri.

632. *φθείραντα*] Par. ABHK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *φθείροντα* Par. DEFGJ. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *κτείναντα* Par. L. Neap. II. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. *κτείνοντα* Par. C. cum nota minio superscripta: *γρ. φθείροντα.* — 633. *οἱ δ᾽*] *οἳ δ᾽*

τὴν ῥίζαν τῶν Αἰτωλῶν ἄπο σπάσας Par. A. *τοῦ Διομήδους ἄπο — ἀποσπάσας ἤτοι καταγόμενος* Vind. II.

624. *Τὴν γῆν ἐργάσηται, ταῖς βουσὶν τεμὼν τὰς αὔλακας* Par. A. *σκάψει* Par. C. *ὀρύξῃ* Pal. 40.

625. *Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος* Par. A. *κατάσχῃ* Par. C. *κρατήσει, κινήσει περὶ κύκλῳ ὁ Διομήδης* Vind. II.

626. *Ἅστινας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καυχήσεται* Par. A. *δυνάμεως* Vind. II. 627. *Μοχλεύσας ὀλίγον, μικρόν· ὄντως γὰρ ταχέως* Par. A. *ἀνευπτέρως* Par. B. *μετακινήσας ὀλίγον — ὁμοπτέρως, ταχέως* Vind. II. *ὀλιγοστόν* Pal. 40.

628. *Αὐταὶ εἰς ὀπισθόρμητον παραγενήσονται βάσιν* Par. A.

629. *Κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χείλη· νῦν δὲ τὰ κοιλώματα* (leg. *κύματα*) *λέγει — μὴ ἔχουσι πέζαν, ὅ ἐστιν, πόδα — τοῖς ποσὶ τριβόμεναι* Par. A. *τὰ κύματα — τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας — διακόπτουσαι* Par. B. *τὰ κύματα — μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι* Vind. II. *χείλη τῆς θαλάττης — ἐν ἀπόδοις βαδίσμασι πορευόμεναι* Pal. 40. 630. *Ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός, ὑψηλὸς λεχθήσεται* Par. A. *Φαίαξι — μέγας — κηρυχθήσεται* Par. B. *ἤγουν ὁ Διομήδης — μέγας φημισθήσεται, ὀνομασθήσεται* Vind. II. 631. *Ὅσοι παρὰ τὸ Ἰόνιον πέλαγος κοῖλον ἢ βαθὺ οἰκοῦσιν ἔδαφος* Par. A. et Vind. II. *Ἰόνιον κόλπον — κοῖλον* Pal. 40. 632. *Δράκοντα τὸν κτείναντα τοὺς Φαίακας ἀνελών* Par. A. *λῃστήν τινα ἐλθόντα ἐκεῖσε· Φαιακία τόπος περὶ τὸν Ἰόνιον* (*κόλπον*) Pal. 40.

633. *Οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους, ὑφάλους πέτρας, νήσους περὶ*

σισυρνοδῦται καρκῖνοι πεπλωκότες
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον, 635

Par. A. οἱ δ' Vit. II. Ciz. et Rehd. — χοιράδας] δειράδας Par. K. χιράδας Neap. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. — Γυμνησίας] Par. AEFGJK. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Hanc formam tuentur etiam *Strabo* III. p. 167. (Vol. I. p. 447. ed. Tzschuck.) *Dionys. Perieg.* v. 557. et *Steph. Byz.* h. v. apud quem hic versus cum duobus sequentibus legitur, inepte depravatus in Codd. Paris. 1412. et 1413. in ἀμφιχλώστους χαράδρας. Γυμνασίας Par. BCDHL. Vind. II. Editt. Basil. I. II. et reliquae deinceps omnes.

634. σισυρνοδῦται] Sic Par. ACH. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. σισυρνοδύται Par. BDEFJKL. Vind. II. Vit. II. Neap. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. et reliquae omnes. σισυρνοδῖται Par. G. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Etym. M. p. 714, 28: σισύρνα ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερμάτινον ἱμάτιον· Λυκόφρων, σισυρνοδῦται καρκίνοι. Cf. Hesych. v. σίσυρνον. — καρκίνοι] Par. ABDEFHJKL. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. I. Paris. II. et Reich. καρκῖνοι Par. CG. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. II. Steph. Commel. Pott. utrq. Meurs. utrq. et Sebast. De accentu huius vocis omnino legendus est Herodianus Dindorfii p. 20, 8—18. Cf. Draco Straton. p. 55, 9. Etym. M. p. 488, 3. Minus accurate Arcadius de Accent. p. 65, 14. τὰ εἰς ινος μακρὸν τὸ ῖ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕδατι διαιτᾶται, προπερισπῶνται· ἐχῖνος, κορακῖνος, φωξῖνος, καρκῖνος. ἐχρῆν κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. — πεπλωκότες] Hanc Ionicam formam h. l. et infra v. 1084. meliores libri tuentur: Par. ABCDEG. (in quo tamen ab alia manu inserta sunt τε et εὖ) Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. πεπλωκότες (ευ) Par. H. πεπλευκότες Par. FJKL. Neap. I. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Particulam τε, quam ex meis Codd. solus Par. G. ex inepta correctura habet, recte omittunt Editt. Basil. I. Par. II. Pott. utrq. et Sebast. Est nimirum nihil aliud nisi sequentis syllabae repetitio. Exhibet eam autem Aldina, et quae eius auctoritatem nonnunquam superstitiosius sequutae sunt, Basil. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich.

635. ἄχλαινον] ἀχλαῖνον Ciz. — ἀμπρεύσουσι] *Hesychius*: ἀμπρεύειν· προτονίζειν, ἕλκειν, ἁμαξηλατεῖν. *Etym. M.* p. 86, 30. ἀμπρεύω· ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν· (Cf. Fragm. Callim. p. 350. et 526. edit. Ernest.) — ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, ἄχλαινον ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι βίον. *Eustath.* ad Iliad. ζ. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — νήλιποι] Par. ABCEFGHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et sola Edit. Sebast. ἤλιποι Vind. II. vitiose. νήλιπον Par. DL. Vit. I. II. Ciz. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae, praeter novissimam, omnes. Ad hunc Lycophronis locum spectant fortasse verba *Etym. M.* p. 603, 31. νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων (quod pertinet ad ἄχλαινος) κατὰ στέρησιν τοῦ νη. τὸ δὲ νήλιποι, ἀνυπόδητοι, συνῄρηται ἀπὸ τοῦ

τὴν Τυρσηνίαν Par. A. περὶ Βοιωτῶν· οἱ δὲ Βοιωτοὶ Par. C. περιῤῥύτους — νῆσοι περὶ Τυρσηνίαν Pal. 40.

634. Οἱ δερματοχίτωνες, οἱ δερματίνους χιτῶνας ἔχοντες· διὰ τὸ τρίβειν αὐτοὺς ἐν ταῖς πέτραις καρκίνους ὠνόμασεν — πλεύσαντες Par. A. δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρμα ἐνδυόμενοι — οἱ αὐτοὶ διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν — πλεύσαντες Vind. II. γούνας ἐνδεδυμένοι — Βοιωτοὶ διὰ τὸ σκληρυνθῆναι — ἀπὸ τῆς ξένης Pal. 40. 635. Ἄνευ χλαίνης κακοπαθήσουσιν ἀ ν υ π ό δ η τ ο ι βίον Par. A. διάξουσι Par. C. δίχα χλαί-

τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην
ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.
οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ, 640

νηλίποδες. *Hesych.* νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι· ἀνυπόδητοι. Cf. Schol. in Soph. Oedip. Colon. v. 349. (Elmsl.) quem laudat Suidas v. νηλίπους. Alias huius vocis derivationes commenti sunt Scholiastes Theocriti ad Idyll. IV. 56. et *Eustath.* ad Iliad. κ'. 31. p. 787, 50 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 312, 28. edit. Lips.) ὁ δὲ τοιοῦτος πούς (αὐχμηρός, ἀλιπής) καὶ νήλιπος, οὐ ἐντελὲς ὁ νηλίπους. ἔνθα ζητητέον διὰ τί μή, ὥςπερ Οἰδίπους Οἰδίπος, καὶ ἀελλόπους ἀελλόπος ἐν φυλακῇ ὁμοίᾳ τόνου, οὕτω καὶ νηλίπους νηλίπος, ἀλλὰ προπαροξυτόνως νήλιπος. καὶ λυτέον, ὅτι δοκεῖ μὴ ὁ ποὺς ἐγκεῖσθαι τῇ τοιαύτῃ λέξει, ἀλλ' αὐτόχρημα τὸ λίπος, ἵνα ᾖ ταὐτὸν ἀλιπὴς καὶ νήλιπος. Similia sunt ἀρτίπος (Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ι'. 505.) ἀελλόπος (Eustath. ad Iliad. l. l. p. 768, 47. edit. Rom.) Οἰδίπος, τετράπος. πούλυπος tamen et πώλυπος secundum *Eustath.* ad Odyss. ε'. 432. p. 1541, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 225, 17. edit. Lips.) — βίον] πόνον Steph. Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. a Iacob. Gronovio collatum. — 636. Potterus: „Huc respexit Eustathius Commentario in Dionys. Perieg. v. 457. (p. 185, 25. edit. Bernh.) ἄριστοι δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam a collo pendere, altera accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse."
637. τὴν ἑκηβόλον] ἑκηβόλου Par. DK. Vit. III. et Ms. Canteri. Quam lectionem licet etiam Meursius ex coniectura proposuerit, intelligentiores tamen poetici sermonis non dubitabunt repudiare. Cf. Aesch. Prom. 713. (Well.) ἑκηβόλοις τόξοισιν. — 638. παιδεύσουσι] Sic Par. AEFHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Impressi omnes. παιδεύουσι Par. BCDGL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Frustra Muellerus hanc lectionem, ut aptiorem, defendere studuit. Immo totius loci sensus et concinnitas orationis Futurum flagitant. — γονάς] Par. ACDEFGHJKL. Vatic. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraph. Vatic. γόνους Par. B. Rehd. et ex Ald. et Basil. I. reliquae Editt. omnes. *Hesych.* γονάς· τέκνα. *Lex. Seguer.* p. 186, 25. γονάς· υἱούς. γεννήσεις. Si incorrupto aurium iudicio uteris, non dubitabis, utram harum lectionum praeferendam existimes. — 639. ψίσεται] ψίσσεται Par. J. ψήσεται Par. GH. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Etym. M. v. ναστός, laudato Lycophronis versu. *Suidas:* ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Cf. Etym. M. p. 220, 48. et 818, 5. et 48. — 640. κρατήσῃ] κροτήσῃ Par. C. e correctura. — ναστόν] *Athen.* III. p. 111, c. ναστὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Cf. Hesych. v. ναστός. ibique Interpp. Etymol. M. p. 597, 56.

νης κακοπαθήσουσιν οἱ στερούμενοι τῆς τροφῆς, οἱ ἐνδεόμενοι, ἀνυπόδητοι Vind. II. 636. Τρισσαῖς δισκελέσιν ταῖς σφενδόναις καθωπλισμένοι Par. A. διπτύχοις Par. C. διπλόκοις Par. B. δύο ἄκρα ἐχούσαις Pal. 40. 637. Ὧν αἱ γεννήσασαι τὴν τοξικὴν τέχνην Par. A. σφενδονητικὴν Pal. 40. 638. Νηστείαις ἐκπαιδεύσουσιν τοὺς μικροὺς υἱεῖς Par. A. 639. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γεύσεται ἄρτον, τροφήν, τῷ στόματι Par. A. ἀπὸ τῶν παίδων γεύσεται τροφήν, ἄρτον ἐν τῷ στόματι Vind. II. φάγῃ, συντρίψῃ Pal. 40. 640. Πρὶν ἢ κατάσχῃ ἄρτον, πλακοῦντα, εὐστόχῳ βολῇ Par. A. πλαστὸν ἄρτον Par. B. κρούσῃ ἄρτον Par. C. κρούσῃ ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ Vind. II.

ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ·
καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς
Ἰβηροβοσκοὺς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους, 645
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος,

Eustath. ad Odyss. φ'. 122. p. 1904, 34. edit. Rom. (Tom. II. p. 254, 5. edit. Lips.) — εὐστόχῳ] εὐστόλῳ Rehdig. — 641. τράφηκος] τραφῆκος Vit. III. contra Grammaticorum canonem. Vid. *Arcad.* de Accent. p. 18, 18. Πᾶν ὄνομα εἰς ξ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετικὸν ὑπάρχοι μὴ ἐθνικόν. et p. 19, 3. τὰ εἰς ηξ σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· μύρμηξ, σκώληξ, ἀλώπηξ. Lycophronis locum explicat Etym. M. p. 764, 34. — 642. ἐμβατήσονται] Par. ABCDEFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Editt. excepta Basil. I. omnes. ἐμβατησονται (ει) Rehd. ἐμβατεύσονται Par. HJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. Non deerunt fortasse, quibus haec forma, Tragicis usitata, magis arrideat. At formae Ionicae et meliores libri et ipsius raritas locum in Lycophrone satis vindicant. Legitur etiam apud Nicandr. Theriac. v. 147. et 804. Cf. D'Orvill. Vann. crit. cap. X. p. 445. 643. Ἰβηροβοσκούς] Par. ACG. Vat. 1307. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Reliquae Editt. omnes vitiose Ἰβηροβόσκους. Vid. *Arcad.* de Accent. p. 87, 25. τὰ παρὰ τὸ βόσκω [συντεθειμένα] ὀξύνονται· πορνοβοσκός, ὑοβοσκός, χηνοβοσκός. — Ταρτησοῦ] Par. ACEGHK. Vatic. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et, duabus ultimis exceptis, reliquae omnes. Ταρτησσοῦ Par. BDFJL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebast. Vid. *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. v. 337. p. 604. — 644. Τεμμίκων] Τεμίκτων Par. A. Τεκμίκων Vind. II. Cf. Steph. Byz. v. Τέμμιξ. *Nonn.* Dionys. V. 39. — 645. πάγους] πάγας Par. H. Λεοντάρνης θ' ἕδος Par. K. ex sequente versu repetitum. — 646. Τέγυραν] Sic Par. ABCDEFHJKL. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Editt. Ald. et Pott. utrq. Vid. Steph. Byz. h. v. Τέγυρον Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Τέγγυραν solus Neap. I. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — Ὀγχηστοῦ] Ὀρχηστοῦ Neap. III. Vind. II. et

641. Νῦν τοῦ ξύλου, ὅπου ὁ ἄρτος ἔκειτο· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα τράφηξ· σημεῖον τοῦ σκοποῦ κείμενον Par. A. σανίδος Par. C. τράφηξ σανὶς πλατεῖα — κορμοῦ Pal. 40.

642. Καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς περιπατήσουσιν — τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεπρωθείσας ἢ βεβρωμένας Par. A. οὗτοι — περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένας Vind. II. ἐνδιατρίψουσι — πετρώδεις Pal. 40. 643. Σπανικάς, παρόσον πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται· νῆσος πλησίον Ἡρακλείων στηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη Par. A. νῆσος καὶ πόλις πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν Par. B. νήσου Par. C. Σπανικάς — τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου Vind. II. ἐχούσας πρόβατα πολλά — νῆσος καὶ πόλις — διὰ τὸ στενὸν δι' οὗ ἐκπλεῖ εἰς τὸν ὠκεανόν Pal. 40.

644. Πόλεως Βοιωτίας — ἡ τροφός — τῶν Βοιωτῶν πρόμαχοι Par. A.

645. Τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας, καὶ Ποιμανδρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρημνούς Par. A. ζητοῦντες — τοὺς τόπους Vind. II. Τάναγραν — ἐξοχάς. Par. C.

646. Πόλεις Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἔδαφος Par. A. ἱεροι Ποσειδῶνος Vind. II.

τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισ... ρ.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχν... , πλάκας,
ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γον... ικοῦ,
οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πυρ... ς, 650
πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐσ... τείως
... γίδα,

νηλίποδες. *Hesych.* νηλίπεζοι, ἢ νηλι... Oedip. Colon. v. 349. (Elmsl.) que... huius vocis derivationes commen... IV. 56. et *Eustath.* ad Iliad. κ'. ... p. 312, 28. edit. Lips.) ὁ δὲ τ... πος, οὐ ἐντελὲς ὁ νηλίπους. ... δίπος, καὶ ἀελλόπους ἀελλ... πους νηλίπος, ἀλλὰ προ... ὁ πούς ἐγκεῖσθαι τῇ τον... τὸν ἀλιπὴς καὶ νήλιπ... Iliad. ι'. 505.) ἀελλ... Οἰδίπος, τετράπος. Odyss. ε'. 432. p. ... — βίον] πόνον ... a Iacob. Gron... thius Comme... ἄριστοι δὲ ... ἀνὰ τρεῖς ... unam a ... 637 ... lecti... tio ... 7 ...

θερμώδοντος] χερμώδοντος ... in Par. K. e priori versu ... Λιβυστικάς] Λυβιστικάς Par. ... it. III. Λιβυστικάς Par. C. Λιβυκάς ...49. Τυῤῥηνικοῦ] Τυρσηνικοῦ Par. J. ...ιλοφόρους Par. AF. ναυτιλοφθόρου Par. J. ... L. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et ...GJ. Vind. II. IV. Vit. II. III. χειρός Par. K. ...] Herculis, quem infra v. 1347. dicit στέρφος ... leonina pelle chlamydatum. *Hesychius* et *Lex. Seguer.* ...ος. δέρμα. βύρσα. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1348. ... τοῖς δέρμασιν, ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερ... τὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ... μελανοστέρφων γένος, οὐχ ὥς τινες, μελανοστέρ... μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ... κεράμιον στέρφος λέγεται. *Etym. M.* p. 726, 22 sq. στέρφος· (corrige ἔρφος. Vid. Nicandr. Ther. 376. Alex. 248. 343.) — καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπανεύς, διότι ἔσκαψε τὰς τῶν Αὐγείου βοῶν· Βουγαιάδας δέ, (corr. Βοαγίδας) διὰ τὰς βοῦς. Λυκόφρων. *Schol. ad Nicandr.* Alex. v. 248. ἔρφος δὲ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι· διὸ καὶ στερφῶσαι λέγομεν ἐν συνηθείᾳ. ubi valde dubitandum est, an recte Schneiderus τέρφος τερφῶσαι ediderit; licet illud apud ipsum Nicandrum Ther. 323. in...

647. Τὸ ῥεῖθρον καὶ νᾶμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιωτίας Par. A. τῆς Παφλαγονίας — ποταμός Pal. 40.
648. Τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· τὴν Λιβύην λέγει Par. A. ἤγουν τοὺς πλανηθέντας Par. C. ὄντως τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα — ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· περιφραστικῶς τὴν Λιβύην Vind. II. 649. Καὶ τὴν στενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομήν· πορθμὸς δέ ἐστι ἡ μεταξὺ δύο γαιῶν θάλασσα· τοῦ Τυῤῥηνικοῦ Par. A. ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν γῆ πορθμὸς καλεῖται Par. B. πελάγους Par. C. δίοδον· πορθμὸς οὗτος μέσον κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγοντος, τοῦ δὲ ἀρχομένου Pal. 40.
650. Τῆς Σκύλλης· φασὶ τὴν Σκύλλαν ἓξ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπης, ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνός, καὶ ἄλλην Γοργόνος, καὶ ἑτέραν φαλαίνης, καὶ ἕκτην ἀνθρώπου· σκοπὰς δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὅμηρος· αὐτοῦ τ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα (Odyss. μ'. 95.) Par. A. ναυτοφθόρους Par. B. νηοφθόρους, τὰς συντριβούσας τὰς ναῦς — ἐξοχάς, ἀκρωτήρια Par. C. τὰς φθαρτικὰς τῶν ναυτῶν ἐξοχάς Pal. 40.
651. Τῆς πρότερον τεθνηκυίας ἐκ τῶν χειρῶν Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους· οὕτω γὰρ τιμᾶται παρὰ Ἠλείοις Par. C. 652. Τοῦ δερματοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἔχοντος πέπλον· στέρφος δὲ ἡ τοῦ λέοντος δορὰ· ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἡρακλέους· Σκαπανεὺς καὶ Βοαγίδας εὐθεῖαι Par. A. λεοντῆν ἐνδεδυμένου· στέρφος γὰρ τοῦ λέοντος δέρμα· ἢ λεοντοπέπλου — τοῦ σκάψαντος τὴν

ούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων
τας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,
ἅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, 655
γίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἄγγελον λιπὼν φίλων,
ὦπα Φοινίκης θεᾶς.
μονογλήνου στέγας
ρεωφάγῳ σκύφον 660

ουαγίδα Rehd. Infra v. 1346. eadem de causa
cules. — 653. ἁρπυιογούνων] ἁρπυογούνων Par.
... — κλώμακας] χλώμακας Par. GK. Vind. IV. Vit.
um tetigit *Eustathius* ad Iliad. β'. 729. p. 330, 36. edit.
... I. p. 268, 8. ed. Lips.) καὶ ὅρα ὅτι τὸ κλωμακόεν ἐπὶ ὀχυ-
ειται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες, ὁποίων καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνη-,
, ὅ ἐστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑψηλοί. — 654. πλαγχθέν-
τας] πλαχθέντας Par. H. Vind. IV. (in quo tamen γ rubro colore insertum est) et Pal. 40. — δαιταλωμένους] δαιταλουμένους Par. G. Vind. IV. Vit. III. quam lectionem ex quinque inferioris notae Codicibus in textum recepit Sebastianus. At vulgata minime est sollicitanda.

655. πανδοκεύς] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 307. et Blomfield. Gloss. ad Aeschyl. Sept. 858. p. 158. edit. Lips. — ἀγρεύσεται] ἀγρεύεται Par. DK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 657. φίλων] φίλον Par. AL. et Ciz. φίλον Par. CH. Vind. II. φίλων Vit. I. II. et Rehd.

658. δελφινόσημον] Vid. *Plut.* de Terrestr. et Aquat. p. 985. b. et Tzetz. ad h. l. — 660. κρεωφάγῳ] Par. BL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. κρεοφάγῳ Par. A. κρεασφάγῳ Par. CDEFK. Vind. II. Vit. II.

κόπρον τοῦ Αὐγείου — τοῦ ἄξαντος τὰς Γηρυόνου βοῦς Par. C. τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν Vind. II. 653. Ὀρνιθογούνων, ἐπεὶ τὰ κάτω μέρη ὄρνιθος εἶχον, τῶν Σειρήνων — ἅρπυια, ὄρνις — τοὺς ὑψηλοὺς τόπους Par. A. ἀκρωτήρια, τραχεῖς τόπους — διὰ τὸ θελκτικόν Par. C. ὀρνιθογούνων· λέγει περὶ Σειρήνων — καὶ τραχεῖς τόπους — τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν Vind. II.

654. Πλανηθέντας, ἀποκρουσθέντας — ὠμοὺς ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ἐσθιομένους Par. A. ἢ διὰ τὴν ἰχθυοφαγίαν, ἢ διὰ τὸ τὰς Ἡλίου βοῦς, ἢ ὠμοὺς ἐσθιομένους παρὰ τοῦ Κύκλωπος Par. B. ὠμὰ σῖτα, ἤγουν βρώματα, τρεφομένους Par. C. πλανηθέντας — ὠμὰ ἐσθίοντες, τοὺς ἰχθύας ἐσθίοντας, ἢ ἐσθιομένους Vind. II. 655. Θηρεύσει, ἀντὶ τοῦ, ἀγρεύσει Par. A. ὅλους — πάντας δεχόμενος, λάβῃ, ὑποδέξεται Par. C. ὁ πάνδοχος ὑπόδεξεται Vind. II. κατὰ παροχὴν ὅλους — λάβῃ Pal. 40. 656. Παντοίαις βλάβαις καὶ τιμωρίαις ἐσπαραγμένους Par. A. βλάβαις, τιμωρίαις ἑλκομένους Vind. II. κινδύνοις συντετριμμένους Pal. 40.

657. Ἕνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ τῶν φίλων Par. A. τὸν Ὀδυσσέα — ὁ Ἅιδης Vind. II.

658. Τὸν Ὀδυσσέα· ἔκλεψεν γὰρ τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἅμα τοῦ Διομήδους· Φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ Par. A. κλέπτην, ἤγουν τὸν κλέψαντα τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς Par. C. ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης Vind. II.

659. Ὃς θεάσεται μὲν τὸν ὀφθαλμὸν (leg. μονοφθάλμου) Κύκλωπος τὸ οἴκημα Par. A. Κύκλωπος μονοφθάλμου ἄντρα Par. C. Ὀδυσσεύς — τοῦ μονοφθάλμου οἰκίας Vind. II.

660. Νῦν τοῦ Κύκλωπος — οἶνον — τῷ Κύκλωπι ἔκπωμα, κύλιξ, σκάφη, ποτήριον, δέπας Par. A. Ἅιδου —

καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ,
καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπάς, 650
τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως
τοῦ στερφοπέπλου Σκαπανέως Βοαγίδα,

Pal. 40. cum glossa *Ποσειδῶνος*. — 647. Θερμώδοντος] *χερμώδοντος* Par. C. Pro *Ὑψάρνου θ' ὕδωρ* etiam h. l. in Par. K. e priori versu repetitum est *Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος*. — 648. *Λιβυστικὰς*] *Λυβιστικὰς* Par. G. Vind. IV. Vit. II. Ciz. *Λυβικὰς* Vit. III. *Λιβυστικὰς* Par. C. *Λιβυκὰς* Par. H. *Λιβυκὰς* Par. K. — 649. *Τυῤῥηνικοῦ*] *Τυρσηνικοῦ* Par. J.
650. *ναυτιλοφθόρους*] *ναυτιλοφόρους* Par. AF. *ναυτιλοφθόρου* Par. J.
651. *χερῶν*] *χειρῶν* Par. L. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. *χειρὸς* Par. DEGJ. Vind. II. IV. Vit. II. III. *χειρὸς* Par. K.
652. *στερφοπέπλου*] Herculis, quem infra v. 1347. dicit *στέρφος ἐγχλαινούμενον*, leonina pelle chlamydatum. *Hesychius et Lex. Seguer.* p. 371, 32. *στέρφος. δέρμα. βύρσα.* Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1348. *στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν, ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξίουσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ ὥς τινες, μελανοστέρνων, οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.* Etym. M. p. 726, 22 sq. *στέρφος· ἔστιν ἔρεφος* (corrige *ἔρφος*. Vid. Nicandr. Ther. 376. Alex. 248. 343.) *καὶ στέρφος — καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ᾧ ἐχρῆτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπανεὺς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν· Βουγαιάδας δέ*, (corr. *Βουαγίδας*) *διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς. Λυκόφρων.* *Schol. ad Nicandr.* Alex. v. 248. *ἔρφος δὲ τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι· διὸ καὶ στερφῶσαι λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.* ubi valde dubitandum est, an recte Schneiderus *τέρφος* et *τερφῶσαι* ediderit; licet illud apud ipsum Nicandrum Ther. 323. in-

647. Τὸ ῥεῖθρον καὶ νᾶμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιωτίας Par. A. τῆς Παφλαγονίας — ποταμός Pal. 40.
648. Τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· τὴν Λιβύην λέγει Par. A. ἤγουν τοὺς πλανηθέντας Par. C. ὄντως τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα — ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ· περιφραστικῶς τὴν Λιβύην Vind. II. 649. Καὶ τὴν στενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομήν· πορθμὸς δέ ἐστι ἡ μεταξὺ δύο γαιῶν θάλασσα· τοῦ Τυῤῥηνικοῦ Par. A. ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν γῆ πορθμὸς καλεῖται Par. B. πελάγους Par. C. δίοδον· πορθμὸς οὗτος μέσον κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγοντος, τοῦ δὲ ἀρχομένου Pal. 40.
650. Τῆς Σκύλλης· φασὶ τὴν Σκύλλαν ἓξ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπης, ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνὸς, καὶ ἄλλην Γοργόνος, καὶ ἑτέραν φαλαίνης, καὶ ἕκτην ἀνθρώπου· σκοπὰς δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὅμηρος· αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα (Odyss. μ'. 95.) Par. A. ναυτοφθόρους Par. B. νηοφθόρους, τὰς συντριβούσας τὰς ναῦς — ἐξοχάς, ἀκρωτήρια Par. C. τὰς φθαρτικὰς τῶν ναυτῶν ἐξοχάς Pal. 40.
651. Τῆς πρότερον τεθνηκυίας ἐκ τῶν χειρῶν Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους· οὕτω γὰρ τιμᾶται παρὰ Ἠλείοις Par. C. 652. Τοῦ δερματοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἔχοντος πέπλον· στέρφος δὲ ἡ τοῦ λέοντος δορά· ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἡρακλέους· Σκαπανεὺς καὶ Βοαγίδας εὐθεῖαι Par. A. λεοντῆν ἐνδεδυμένου· στέρφος γὰρ τοῦ λέοντος δέρμα· ἢ λεοντοπέπλου — τοῦ σκάψαντος τὴν

ἁρπυιογούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,
πρόπαντας ἅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, 655
λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον, κλῶπα Φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον 660

veniatur. — *Βοαγίδα*] *Βουαγίδα* Rehd. Infra v. 1346. eadem de causa *βοηλάτης* dicitur Hercules. — 653. *ἁρπυιογούνων*] *ἁρπυογούνων* Par. AB. et Edit. Steph. — *κλώμακας*] *χλώμακας* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Iliad. β'. 729. p. 330, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 8. ed. Lips.) *καὶ ὅρα ὅτι τὸ κλωμακόεν ἐπὶ ὀχυροῦ τέθειται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες, ὁποίων καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται, ὅ ἐστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑψηλοί.* — 654. *πλαγχθέντας*] *πλαχθέντας* Par. H. Vind. IV. (in quo tamen γ rubro colore insertum est) et Pal. 40. — *δαιταλωμένους*] *δαιταλουμένους* Par. G. Vind. IV. Vit. III. quam lectionem ex quinque inferioris notae Codicibus in textum recepit Sebastianus. At vulgata minime est sollicitanda.
655. *πανδοκεύς*] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 307. et Blomfield. Gloss. ad Aeschyl. Sept. 858. p. 158. edit. Lips. — *ἀγρεύσεται*] *ἀγρεύεται* Par. DK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 657. *φίλων*] *φίλον* Par. AL. et Ciz. *φίλον* Par. CH. Vind. II. *φίλων* Vit. I. II. et Rehd.
658. *δελφινόσημον*] Vid. *Plut.* de Terrestr. et Aquat. p. 985. b. et Tzetz. ad h. l. — 660. *κρεωφάγῳ*] Par. BL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. *κρεοφάγῳ* Par. A. *κρεασφάγῳ* Par. CDEFK. Vind. II. Vit. II.

κόπρον τοῦ Αὐγείου — τοῦ ἄξαντος τὰς Γηρυόνου βοῦς Par. C. *τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν* Vind. II. 653. *Ὀρνιθογούνων, ἐπεὶ τὰ κάτω μέρη ὄρνιθος εἶχον, τῶν Σειρήνων — ἄρπυα, ὄρνις — τοὺς ὑψηλοὺς τόπους* Par. A. *ἀκρωτήρια, τραχεῖς τόπους — διὰ τὸ θελκτικόν* Par. C. *ὀρνιθογούνων· λέγει περὶ Σειρήνων — καὶ τραχεῖς τόπους — τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν* Vind. II.
654. *Πλανηθέντας, ἀποκρουσθέντας — ὠμοὺς ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ἐσθιομένους* Par. A. *ἢ διὰ τὴν ἰχθυοφαγίαν, ἢ διὰ τὸ τὰς Ἡλίου βοῦς, ἢ ὠμοὺς ἐσθιομένους παρὰ τοῦ Κύκλωπος* Par. B. *ὠμὰ σῖτα, ἤγουν βρώματα, τρεφομένους* Par. C. *πλανηθέντας. — ὠμὰ ἐσθίοντες, τοὺς ἰχθύας ἐσθίοντας, ἢ ἐσθιομένους* Vind. II. 655. *θηρεύσει, ἀντὶ τοῦ, ἀγρεύσει* Par. A. *ὅλους — πάντας δεχόμενος, λάβῃ, ὑποδέξεται* Par. C. *ὁ πάνδοχος ὑποδέξεται* Vind. II. *κατὰ παροιμίαν ὅλους — λάβῃ* Pal. 40. 656. *Παντοίαις βλάβαις καὶ τιμωρίαις ἐσπαραγμένους* Par. A. *βλάβαις, τιμωρίαις ἑλκομένους* Vind. II. *κινδύνοις συντετριμμένους* Pal. 40.
657. *Ἕνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ τῶν φίλων* Par. A. *τὸν Ὀδυσσέα — ὁ Ἅιδης* Vind. II.
658. *Τὸν Ὀδυσσέα· ἔκλεψεν γὰρ τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἅμα τοῦ Διομήδους· Φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ* Par. A. *κλέπτην, ἤγουν τὸν κλέψαντα τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς* Par. C. *ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης* Vind. II.
659. *Ὃς θεάσεται μὲν τὸν ὀφθαλμὸν* (leg. *μονοφθάλμου*). *Κύκλωπος τὸ οἴκημα* Par. A. *Κύκλωπος μονοφθάλμου ἄντρα* Par. C. *Ὀδυσσεύς — τοῦ μονοφθάλμου οἰκίας* Vind. II.
660. *Νῦν τοῦ Κύκλωπος — οἴνου — τῷ Κύκλωπι ἔκπωμα, κύλιξ, σκάφη, ποτήριον, δέπας* Par. A. *Ἅιδου —*

χερσὶ προτείνων, τοὐπιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος.
οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει,

Neap. I. II. et Edit. Basil. I. κρεασφάγῳ Par. H. κρεωσφάγῳ Par. J. et Ciz. κρεασμένῳ Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Trias Codd. corruptissima. Vulgatae lectioni et meliores Codd. favent, et Grammaticorum non spernenda auctoritas. Vid. *Theodos. Alexandr.* Gram. edit. Goettling. p. 68, 12. τὰ δὲ παρὰ τὸ κρέας συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται, οἷον πολυκρέως· ὁμοίως καὶ τὰ ἐν μέσῳ ἔχοντα τὸ ω, οἷον κρεωφάγος, κρεωπώλης, κρεωδαισία καὶ τὰ ὅμοια. Etym. M. p. 230, 38. Cf. *Lobeck*. Parerg. ad Phrynich. p. 693. sqq. Alterius autem lectionis inventoribus fortasse ansam praebuit simillimae vocis κέρας in compositione δισσολογία: κεροβόλος κερασβόλος, κεροφόρος κερασφόρος, quod ultimum etiam apud Lycophronem legitur v. 1238. Comp. γερασφόρος, σελασφόρος et similia. — 661. χερσί] Cf. supr. ad v. 577.

662. ἐπόψεται] ἐπ' ὄψεται Vit. I. et Ciz. δέ omissum est in Par. H.

663. Κηραμύντου] κηραβύντου Par. H. κηραμήντου Par. L. Vind. IV. Explicant Etymologus p. 511, 27. et Tzetzes, antiqua in Lycophronem ὑπομνήματα compilantes: Κὴρ οὖν, ὁ θάνατος. καὶ Κηραμύντης, ὁ Ἡρακλῆς ὁ τὰς Κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ Διΐ. Πευκεὺς δὲ ἐν Ἀβδήρῳ τιμᾶται. *Eustath.* ad Iliad. δ'. 11. p. 439, 39. edit. Rom. (Tom. I. p. 353, 4. edit. Lips.) Τὸ δὲ, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει, διασαφητικόν ἐστι τοῦ παρμέμβλωκεν. ἐνθυμητέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ Κῆρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης ὕστερον συντέθειται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ, ἵνα, ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἁπλοῦ ὁ Ἀμύντας τὸ κύριον, οὕτως εἴη ἐκ τοῦ Κῆρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης, ὃν Σοφοκλῆς ἀλεξίμορον εἴποι ἄν. Et ad Odyss. δ'. 159. p. 1490, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 157, 10. edit. Lips.) ubi miraberis manifestissimum vitium in κηραμύνθης a nuperrimo editore Lipsiensi non sublatum esse. — Πευκέως] Πευκέας Par. A. — 664. πάντα — σκάφει] Canterus ad θρανύξ.: „Ulyssem videlicet cum sociis et navibus. Qui σκάφη mavult, is εὐτόρνῳ quoque in εὔτορνα mutet, atque ita vertat: *qui rotundas omnes conterentes naves*. Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis et Antiphanis comicorum testimoniis, quae in Athenaeo leguntur, nititur." Quae haec sint testimonia, tanto diligentius quaesivi, quanto impensius mirabar, etiam Iosephum Scaligerum, hominem acutissimum atque alienae auctoritatis impatientem, eandem sibi admittendam statuisse interpretationem. Vertit enim: *Qui rutro adunco runcinantes omnia*. At, totam illam ingentem apud Athenaeum fragmentorum silvam anxie perlustrans, plane nihil inveni. Et quid tandem hoc est, Laestrygones, populum quem scimus tam immanem fuisse, ut humana carne vesceretur, ligonibus

κρεανόμῳ Par. C. τοῦ Κύκλωπος — ἀμπέλου, οἴνου — τὸν ἀσκόν, ποτήριον Vind. II. 662. Χάροψ (sic) ταῖς χερσὶ προτείνων, τὸ ἐπὶ τῷ δείπνῳ, ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον ποτόν Par. A. δοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον πῶμα Par. C. ἐπὶ τοῦ γεύματος Pal. 40.
662. Τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει, οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολοίπους θεάσεται Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων Par. C. 663. Τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους τοῦ τὰς Κῆρας διώκοντος — ἐν Ἀβδήροις ὁ Ἡρακλῆς Πευκεὺς τιμᾶται. Ἡρακλέους τοῦ παλαίσαντος τὸν Δία Par. C. ἐπίθετον Ἡρακλέος, τοῦ πικροῦ. Ἡρακλέος· ἐν Ἀβδήροις γὰρ οὕτω τιμᾶται Vind. II. Ἀλεξικάκου, πικροῦ — τοῦ Διός Pal. 40.
664. Οἱ τὰ πάντα συντρίψαντες τῷ περιφερεῖ λιμένι τῶν Λαι-

armatos ad mare descendisse, ut Ulyssem sociosque eius conciderent, immo etiam naves conquassarent? Ligonibus? Credo, quod ferissimi homines hac rustica supellectili, quam casu videntur invenisse, ad nihil aliud quam ad caedendos homines diffringendasque naves uti callerent. At quali tandem rutro? Rotundo; sive, si verbum premere mavis, bene tornato et ad circinum artificiose conformato. Quod quid et quale sit, plane nescio; neque credo quemquam de tali instrumento unquam vel fando audivisse. Sensit hoc, ut par erat, Iosephus Scaliger, aduncum nobis rutrum pro rotundo furtim subministrans; sensisse videtur etiam Canterus, cum speciosam sane coniecturam, *εὔτορνα σκάφη*, rotundas scilicet naves, lectoribus propinaret. Ubi tamen magnopere vereor, ne doctissimo homini notissimae illae *στρογγύλαι νῆες*, quas bellicis navibus, cum rostris carerent, aliquanto breviores et latiores fuisse e Thucydidis Scholiasta scimus, ita fraudi fuerint, ut etiam bene tornatas et orbiculatas naves cogitaret. Nam quod apud Homerum Odyss. ε'. 249. legimus, *ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ φορτίδος εὐρείης*, id quivis intelligit de paullo capaciori navis alveo dictum esse, qui non in longitudinem porrigendus, sed in latitudinem ad aliquam certe rotunditatis speciem fabricandus esset, ita ut recte explicuerit Eustathius p. 1533, 8. edit. Rom. (T. I. p. 212. edit. Lips.) *τὸ δὲ τορνώσεται ἀντὶ τοῦ, περιγράψει, μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνοειδὲς ἤτοι στρογγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μακρὰς ναῦς.* Adiectivum autem *εὔτορνον*, cum in tali compositione vis particulae *εὖ* minime negligenda sit, videtur id significare, quod est ita tornatum, ut ad perfectae et circinatae rotunditatis speciem proxime accedat. Vid. Eurip. Troad. 1204. (Seidl.) Iam intelligis, erudite Lector, illa rotunda Laestrygonum ferramenta pariter, atque haec orbiculata Ulyssis navigia, ita esse comparata, ut alterum plane absurdum sit, alterum autem ab absurdo non nisi pertenui sit discrimine separatum. Nunc vide mihi librorum lectiones. *σκάφει* Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II.

Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *σκάφει* (η) Par. CL. *σκάφη* Par. A. Ciz. et Editt. Basil. I. et Sebast. *σκάφη* Paraphr. Vatic. *εὐτόρνῳ* autem libri omnes exhibent praeter unum solum, sed summae auctoritatis librum, Par. A., in quo distincte scriptum est, *ἐς τόρνῳ*. Quod per se licet vitiosum sit, ad genuinam tamen lectionem fortasse propius accedit, quam id, in quo nemo adhuc vitii quiddam subodoratus est, adiectivum *εὔτορνος*. Sed de hoc statim videbimus. Nunc autem audiamus Isaacium Tzetzem, quem manifestum est utrumque, *σκάφη* et *σκάφει*, in antiquis exemplaribus invenisse: *οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι· ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων· περιφερὴς γάρ ἐστι δίκην σκάφους.* Fluctuat, ut vides, inter utramque lectionem, ita quidem, ut aut, quod equidem verissimum esse existimo, *πάντα σκάφη* (cf. Odyss. κ'. 132.) coniungat, aut *εὐτόρνῳ σκάφει* in orbiculari portu (Cf. Odyss. l. l. 87—90.) exponat, hiulcam utrobique orationem Scholiastarum more consarcinans. Ligonem autem non desideravit, licet ad mirabilia excogitanda alioquin promptissimus; sensisse enim videtur, hic ante omnia dictu opus esse, *quid* confregerint Laestrygones, et *ubi* hoc facinus commiserint; non autem quo id instrumento perfecerint. Inter asperrima enim mala hoc acerbissimum Ulyssi accidisse, ut tot simul naves cum sociis apud Lae-

στρυγόνων οὕτως κηλουμένῳ Par. A. *σέως συντρίψαντες, καὶ περιφερεῖ τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως* Par. C. *οἱ λιμένι* Vind. II.
Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσ-

σχοίνῳ κακὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγρην. 665
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;

strygones perierint, quis est, qui non videat? Quod autem poeta non satis quidem accurate πάντα σκάφη dixerit, id noli impugnare; satis enim ex sequentibus liquet, ipsum Ulyssem cum una navicula ex tanta sociorum strage salvum evasisse. Praeterea sententiae meae hoc accedit, quod vox σκάφος, quae quodvis cavum, humana arte atque opera sive fodiendo sive fingendo effectum, denotare solet, non poterit nisi violenta quadam translatione h. l. de sinu Caietano dictum videri. Nunc autem superest adiectivum illud εὐτόρνῳ, nudum ac insolens, et nisi tales machinas admoveas, quales Tzetzae cerebellum excogitavit, plane intolerabile. Requirimus enim substantivum. De quo cum cogitarem, animum advertens ad illam varietatem Cod. Par. A. ἐς τόρνῳ, pergratum mihi fecit G. H. Schaeferus, vir summus, quod coniecturam suam, ἐν τόρνῳ, *in circulo sive circuitu portus*, amicissime mecum communicaret. Addidit etiam Eustathii verba ad Dionys. Perieg. v. 157. p. 115, 30. edit. Bernh. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐοικέναι τόξῳ τὸν Εὔξεινον περιφράζων οὕτω φησί, τόρνῳ εἰδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου. λέγει δὲ τόρνον μὲν τὸ τορνοειδές· ὥσπερ Λυκόφρων στρόβιλον τὸ στροβιλοειδές. De quo Dionysii loco nos alia occasione accuratius dicemus. Et in hac egregia doctissimi viri emendatione, qua omnes loci difficultates expediuntur, ita mihi acquiescendum existimo, ut lectoribus dispiciendum relinquam, prudentiamne an verecundiam appellare velint, quod eam in annotatione potius quam in ipso textu exhibuerim.

665. σχοίνῳ] σχοίνον Vit. I. σχοῖνον Ciz. — κεστρέων] κεστραίων Par. A. Cf. *Eustath.* ad Odyss. κ'. 124. p. 1651, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 372, 6. edit. Lips.) — ἄγρην] ἄγραν Par. L. — 666. ἄλλος δ' ἄλλῳ Vind. II. vitiose. — μόχθος ἄθλιος μενεῖ] Iterum miratur Reichardus, quod nemini editorum adhuc in mentem venerit, lenissima mutatione corrigere ἄθλιον μενεῖ. Quod si quid commendationis habet, hoc certe in eo est, quod tali epitheto Ulysses fere semper soleat insigniri. At minime necessarium est; rectissime enim dicitur μόχθος ἄθλιος, calamitas aerumnis plena. Sic apud Euripidem legitur *Helen.* 483. (Dind.) συμφορᾶς ἀθλίας coll. v. 1164. (Dind.) Orest. 352. (Pors.) ἀθλίοις κακοῖς, quod idem restituendum esse in Phoeniss. v. 1653. rectissime monuit Schaeferus ad Orest. l. l. ἀθλίαν ὁδόν *Ion.* 1241. (Herm.) At quis est, qui in re notissima exempla desideret? — 667. αἰεί] ἀεί Pal. 40. — πλεῖον] πλεῖστον Par. GHJ. Vind. IV. Vit. III. πλείων Par. L. et Vind. II. Vid. Aristoph. Eccles. 1131. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος; ibiq. Brunck. De comparativis ita consociatis cf. Bernhardy Doctr. syntax. gr. p. 434. De superlativis eadem ratione iunctis cf. Porson. ad Hecub. 618. p. 47. edit. Lips. — 668. ποία] Qualis, quam atrox

665. Εἶδος φυτοῦ, ὃ φύεται ἐν τοῖς ἕλεσιν, ἡ σχοῖνος· κακὴν περονήσουσιν, ἢ τρυπήσουσιν· κεστραῖος εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγραν τῶν κεστραίων· ἔστιν δὲ ποιὸς ἰχθύς Par. A. ὥσπερ βρούλῳ — ἢ γόμφων ἢ κεφαλῶν (sic) Par. C. βρούλῳ τρυπήσουσι ἰχθύων δίκην γόμφων Vind. II. γομφαρίων· γόμφοις εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, καὶ γὰρ οὗτοι ἐβρώθησαν παρὰ τῶν Λαιστρυγόνων, ὡς γόμφοι παρὰ τῶν ἁλιέων Pal. 40.

666. Ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ Par. A. κόπος ὀλεθριώτερος τῆς παρελθούσης (συμφορᾶς) ἐστί Vind. II.

667. Τοῦ προτέρου ἀεὶ κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος Par. A. ὀλεθριώτερος, χαλεπώτερος Vind. II.

668. Ἡ ἐν ὕδασι γινομένη εἶλιξ —

ποία δ' Ἐριννὺς, μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος, 670
Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις αἰόλῳ μέλει
πείσει ταχῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι 675

atque crudelis. — 669. Ἐριννύς] Ἐρινύς Par. A. et Vind. II. — μιξοπάρθενος] semivirgo. Sic appellatur Sphinx apud Euripidem *Phoen.* 1037. (Pors.) et Echidna apud Herodotum IV. 9. — 670. τίς οὐκ ἀηδών] Eustath. ad Iliad. α'. 1. p. 9, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 9, 2. edit. Lips.) καὶ ἡ ἀηδὼν δὲ ἐκ τοῦ ἀείδειν παρετυμολογεῖται τροπῇ, φασίν, Αἰολικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η. διὸ καὶ Σειρῆνας, ὡς καλὸν ἀειδούσας, ἀηδόνας ὁ Λυκόφρων ἐκάλεσε. Hunc versum memoriter laudans Photius in Biblioth. p. 151. b. 32. edit. Bekk. scripsit ποία δ' ἀηδών. Quod Muellerus a Thryllitschio accipiens addidit: „non displiceret ποία δ', si metrum admitteret." Quid de tali iudice iudicabis, erudite Lector!
671. ἢ Κουρῆτις] ἡ Κουρῆτις Vit. I. et Ciz. — 672. ἀκμήνους βορᾶς] Iliad. τ'. 163. ἄκμηνος σίτοιο. De etymologia et accentu huius vocis vid. Etym. M. p. 49, 37. Cf. Schol. ad Iliad. l. l. et Eustath. ad Odyss. ψ'. 191. p. 1944, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 303, 22. edit. Lips.) ἀκμηνὸς δὲ νῦν ὀξύνεται· φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τοῦ θάμνος ἀκμηνός, ὅ ἐστιν ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεάζειν, ὠξυτόνησεν· ἐν δὲ Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος νῆστιν ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δὲ, φασί, καὶ τὰ δύο προπαροξυτόνησαν. Lectionem ἀκμήνου βορᾶς habent Par. AE. et Vind. II. et agnoscit etiam Paraphr. Vaticana. — 673. ἐσόψεται] ἐπόψεται Par. B. Rehd. et Basil. I. — 674. ἀλφίτῳ] ἀλφίτης (ω superscr.) (sic) Par. H. ἀλφίτα (οις superscr.) Vind. II. — 675. κῆρα] κῆραν Par. E. omisso καί.

οὐκ εὐωχηθῇ, οὐ γεύσεται τεθνεώτων Par. A. ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις — φάγῃ Par. C. ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις· ἡ ἐν ὕδασι γινομένη ἔλασις — γεύσεται, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων Vind. II.
669. Ποία δὲ δαίμων τιμωρητική, ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἥμισυ κυνὸς καὶ θηρίων Par. A. τιμωρητική, ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, καὶ τὰ λοιπὰ διαφόρων θηρίων Par. B. ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου· φασὶ γὰρ ὅτι πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα Vind. II.
670. Τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι — ἐπειδὴ ὑπ' αὐτῶν ὤλοντο οἱ Κένταυροι Par. A. Ποία Σειρήν, διὰ τὸ θελκτικόν· αἱ Σειρῆνες θυγατέρες Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης· παρθένος, ἡ κτείνασα τοὺς Κενταύρους Par. C.
671. Τὰς Μούσας λέγει, ἐξ ὧν ἐγένοντο — ποικίλῳ καὶ ὀλεθρίῳ — ᾠδῇ Par. A. ποικίλῳ τραγῳδήματι Par. B. Ἀχελώου θυγάτηρ, Ἀκαρνανίς — ἐν ποικίλῃ τραγῳδίᾳ Vind. II.
672. Πείσει τὰς σάρκας τακῆναι ἀγεύστους τροφῆς Par. A. δαμασθῆναι — τῆς ἰσχυρᾶς, ἀγεύστου τροφῆς Vind. II. ἀγεύστους τροφῆς Pal. 40.
673. Τὴν θηρία τοὺς ἀνθρώπους μεταποιήσασαν, Κίρκην λέγει, οὐ θεάσεται Par. A. τὴν Κίρκην λέγει μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας Vind. II. 674. Τὴν δράκαιναν ἐνταράσσουσαν, μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ, ἢ τῇ βρώσει, τὰ ποικίλα φάρμακα Par. A. et B. διὰ τὸ ἄγριον, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκές Par. C. τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον· μιγνύουσαν, ταράσσουσαν τῷ ἀλεύρῳ φάρμακα μαγικά Vind. II.
675. Καὶ μοῖραν, τὴν μεταμορφοῦσαν εἰς θηρία τοὺς ἀνθρώπους, Κίρκην· κνῶπες γὰρ τὰ θηρία· οἱ δὲ δυστυχεῖς Par. A. θηριόμορφον

στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες
γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγὸς
καὶ στέμφυλα βρύξουσιν. ἀλλά νιν βλάβης
μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανεὶς

677. *χιλῷ συμμεμιγμένα*] *χυλῷ* Vit. I. et Ciz. *μεμιγμένα* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. in quo tamen alia manus addidit *συν*.
678. *στέμφυλα*] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Lobeck. ad Phrynich. p. 405. Photius Lex. h. v. *στέμφυλον τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαιῶν, οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.* cuius glossae partem praebet etiam Lex. Seguer. p. 370, 8. — *βρύξουσιν*] Sic Par. AEGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. *βρώξουσιν* Par. C. *βρώξουσιν* Par. BDF. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae deinceps praeter novissimam omnes. Nostra lectio nemini non huic loco aptissima videbitur, qui sciat, verbum *βρύκειν* proprie de foedo dentium stridore dici, quo voracissimae bestiae pastum manducare solent; unde translatum est ad hominum ingluviem. Hesych. h. v. *βρύκειν, λάβρως ἐσθίειν· ἀπὸ τοῦ τρίζειν τοὺς ὀδόντας· οἱ δὲ μασσᾶσθαι.* *Eustath.* ad Odyss. τ'. 163. p. 1859, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 195, 38. edit. Lips.) *ἐν οἷς ὅρα τὸ βρύκειν, ἤγουν τραχέως μετὰ ποιοῦ τινος ἤχου ἐσθίων, οὗ χρῆσις ἐν τοῖς τοῦ κωμικοῦ Ὄρνισιν* [v. 26. coll. Lysistr. 301. 367. Pac. 1315. (Dind.)] *ὅθεν καὶ παραβρύκων λύγου τινὸς ἐπίθετον.* Cf. Etym. M. p. 216, 14—17. *Phrynich.* Appar. Sophist. p. 30, 28. et VV. DD. ad Moerin p. 99 sqq. et ad Thom. Mag. p. 172. edit. Bern. — 679. *μῶλυ*] *μῶλος* Par. A. Ultima huius vocis corripitur apud Homerum Odyss. κ'. 305. quod non impedivit Grammaticos, quominus hoc nomen a *μωλύειν* sive *μωλύνειν*, media syllaba producta, deducerent. Vid. Etym. M. p. 592, 42. Apollon. Lex. Hom. v. *μῶλυ*. *Photius* Lex. *μῶλυ· ἀντιπάθιον, ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.* Eandem glossam habet Lex. Seguer. p. 305, 21. aliter tamen scriptam *ἀντιπαθεῖ ἡ βοτάνη*, quod fortasse non pauci mirati sunt, quod non mutaverim. Equidem autem pervellem utique, me in edendo illo antiquissimo Codice nihil omnino mutandum censuisse, ita ut manus accuratissimi scribae ubique vel in manifestissimis vitiis, in orthographia, inque accentibus ponendis, diligentissime servata esset. Quod nunc magnopere doleo, quod non fecerim. Verebar enim, ne in reprehensionem eorum incurrerem, qui, si quid tale relictum vident, quod vitiosum esse vel pueri statim intelligunt, id negligentiae aut fortasse etiam imperitiae editoris malint, quam certo cuidam consilio tribuere; non illi reputantes, se suo fortasse graviorem, quam editioris iudicio

Par. B. *οἱ κακοθάνατοι* Par. C. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγκυκῶσαν· μοῖραν θηριόμορφον* Vind. II. 676. *Στενάζοντες τὰς βλάβας, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις* Par. A. *χοιρομάνδραις* Par. C. *βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις — χοῖροι, λείποι τὸ ὡς* Vind. II. *μανδρίοις* Pal. 40. 677. *Τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν ἔνδοθεν ὄντα σπέρματα, ὅθεν καὶ ἄγίγαρτον τὸ μὴ ἔχον ἔνδοθεν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ διόλου λεῖον· — τῇ ἐκ σίτου τροφῇ συμμεμιγμένα, τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου* Par. A. *πυρῆνας — τροφῇ* Par. C. *τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα τροφῇ — νέου οἴνου τὴν τρυγίαν* Vind. II. *ἀλεύρῳ — σταφυλῆς* Pal. 40. 678. *Καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασὶ τζίπουρα, φάγονται· ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης* Par. A. *δέρματα σταφυλῶν φάγωσι* Par. C. *τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα φάγωσιν — τὸν Ὀδυσσέα, ἤτοι τοῦ μὴ γενέσθαι χοῖρον* Vind. II. *τζίπουρα* Pal. 40.
679. *Βοτάνη τις ἡ μῶλυς,* (sic) *ἤτινος ἡ ῥίζα σώσει· καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἐπιθετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ θερμὸν — φανείς* Par. A. *σώσει — ἑρμηνευτικῶς, ἤγουν ὅπερ μῶλυ ῥίζα ἐστὶ*

Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός. 680
ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἁλίπεδον φθιτῶν,
καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσράνας βόθρῳ,
καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις φόβον, 685

iniuriam esse facturos. — Praeterea de herba μῶλυ haec annotavit Onofrio Gargiulli p. 43. „Il Bianchini, Stor. Univ. Dec. III. c. 30. p. 161., crede che sia la mandragola. Il poeta nomina la radice dell' erba moly ῥίζαν; a noi piace di detta pianta nominare soltanto il fiore, dietro la scorta di Ovidio, che Metam. XIV. (v. 291 sq.) così canta: pacifer huic dederat *florem* Cyllenius *album* || Moly vocant Superi, nigra radice tenetur." — 680. Hic versus in Cod. Par. J. cum sequente ita in unum coaluit, ut post nomen Νωνακριάτης statim verba εἰς ἁλίπεδον φθιτῶν sequantur, omissis reliquis omnibus. — 681. ἐρεμνόν] Par. AEL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ἐρυμνόν Par. BCDFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. quorum plurimi tamen glossam interlinearem σκοτεινὸν exhibent, et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἐρυμνόν Par. GH. — ἁλίπεδον] ἁλήπεδον Par. A. ἁλιπέδῳ Vind. II. vitiose. De hac voce vid. Lex. Seguer. p. 67, 5. et Eustath. ad Odyss. μ'. 105. p. 1716, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 16, 44. edit. Lips.) 682. πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. πέπλον Par. G. et Vit. III. — διζήσεται] γηρήσεται (διζη) Par. K. — 683. ξυνουσίας] Sic libri mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. συνουσίας autem contra metrum ex Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — 684. ψυχαῖσι] ψυχαῖς Par. C. et Vind. IV. — προσράνας] πρὸς ῥάνας Par. EL. et Vind. II. συὸς ῥάνας λάκκῳ (sic) Par. A. 685. φασγάνου] φάσγανον Par. G. φάσγανον Vit. III. — πρόβλημα] Vid. Blomf. Glossar. ad Aesch. Sept. 536. p. 140. edit. Lips. — νερτέροις] νερτέρων Par. K.

τοῦ πηγάνου Par. C. μῶλύ ἐστι βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείας Vind. II. ὃ ὑπάρχει σχῆμα ἑρμηνευτικόν Pal. 40. 680. Ἀπὸ τόπου ὁ Ἑρμῆς — ὁ Ἑρμῆς, διὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἠθικόν· ἢ οὐράνιος καὶ ἐπίγειος καὶ καταχθόνιος — λαμπρὸς θεός Par. A. Ἑρμῆς Ἀρκαδικός· πόλις Ἀρκαδίας ἡ Νωνακρία, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς· οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος — λευκός Par. C. ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως Ἀρκαδίας ὁ Ἑρμῆς — λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται Vind. II. 681. Παραγενήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἰσχυρὸν δηλοῖ· εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον φθαρτῶν Par. A. σκοτεινόν — ἀπὸ Ὠκεανοῦ γὰρ καταῤῥεῖται (leg. περιῤῥεῖται) Par. C. σκοτεινόν — τὸ παραθαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον Vind. II.
682. Καὶ τὸν Τειρεσίαν γέροντα ζητήσει Par. A. τὸν φρονοῦντα, ἐν τῷ Ἅιδῃ — ψηλαφήσει Par. C. τὸν Τειρεσίαν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ψηλαφήσεται, ζητήσει Vind. II.
683. Τῶν ἀῤῥένων καὶ τῶν θηλειῶν ἐπιστάμενον τὰς ἀφροδισίας, μίξεις Par. A. ὡς καὶ αὐτὸν Τειρεσίαν γεγονότα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα Par. C. 684. Ταῖς ψυχαῖς ἀτμίζον αἷμα προχύσας τῷ λάκκῳ Par. A. ἐν ταῖς — ἀτμίζον — χέας, ἤτοι ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.
685. Καὶ τοῦ ξίφους τὴν προβολὴν τοῖς ὑπὸ γῆν φόβον Par. A. τὴν προβολὴν νεκροῖς εἰς — Vind. II.

πήλας, ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα
λεπτὴν, ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγμασιν.
ὅθεν Γιγάντων νῆσος ἣ μετάφρενον
θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,
φλογμῷ ζέουσα δέξεται μονόστολον. 690
ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
δύσμορφον εἰς κημασμὸν ᾤκισεν τόσων,

686. πεμφίδων] πεμφίγων Par. A. Lectio fortasse non spernenda ob v. 1106. — 687. ἀμαυρᾶς] Par. CDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀμαυράν Par. A. ἀμυδροῦ Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Unde haec lectio in textum venerit, statim intelliges, si glossam antiquam interlinearem respexeris, quam Tzetzes, ut permulta talia, Commentario suo inseruit: ἀμαυρᾶς μάστ. προσφθ. ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς. — προσφθέγμασιν] ν in fine omittunt Editt. Basil. I. et Steph
688. ὅθεν] ὅθεν. γρ. ὅθι Vind. II. ὅθι, superaddito ὅθεν, Par. H.
689. θλάσασα] θάλασσα Par. ADGK. Vind. II. (add. ἣ θλάσσασα) Vind. IV. Vit. II. III. Idem vitium in Cod. Par. B. sustulit manus recentior. — 690. μονόστολον] *cum uno navigio venientem.* Alias pro μόνος et μονωθεὶς a poetis usurpatur; vid. *Eurip. Phoen.* 754. (Pors.) Alcest. 418. ubi Schol. μονόστολος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μονοστελλομένων πλοίων. μονόστολος οὖν ἀντὶ τοῦ ἔρημος.
691. πάλμυς] πάλμος Par. A. πάλμης Par. G. Vind. IV. Vit. III. **Hesychius et Favorinus**: παλμυός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δέ, πάλμυς.
692. ᾤκισεν] Sic addito ν finali Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ᾤκησεν Par. A. ᾤκισε Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. ᾤκησε Par. J. Videmus etiam h. l. maiorem Codd. numerum eorum sententiae patrocinari, qui ubique in talibus, vel invitis libris, ν finale censent restituendum esse, ita ut plane irrita sit Is. Tzetzae ad hunc locum annotatio: ᾤκισε· τὸ σε μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. Licet enim permultum a severitate priscae tragoediae desciverit Alexandrinus poeta, iniuriam tamen ei faceres, si etiam tam elumbes atque hiantes versus ab eo profectos arbitrarere. Adiiciam nunc conspectum locorum omnium, in quibus hoc ν ex Codd. auctoritate apud Lycophronem restituimus: v. 48. λοφνίσιν ex uno Cod. Par. K. v. 123.

686. Κινήσας, ἐκεῖσε ἀκούσει τῶν ψυχῶν τὴν φωνὴν Par. A. κινήσας, ἀπὸ τοῦ Ἅιδου ψυχῶν φωνήν Vind. II. σείσας, κινήσας — ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι Pal. 40. 687. Λεπτὴν ἰσχνοῦ στόματος ἢ λάρυγγος· ἢ ἀμαυρᾶς καὶ ἰσχνῆς καὶ λεπτῆς — προῤῥήσεσιν Par. A. ἀσθενοῦς, ἰσχνοῦ στόματος ἢ λάρυγγος λαλιαῖς Vind. II. χείλους Pal. 40.
688. Τὰς Πιθηκούσας νήσους λέγει, τὰς περὶ Ἰταλίαν — ἥτις τὸ μετάφρενον Par. A. ἡ Σικελία Par. C. γρ. ὅθι — νῦν πιθήκων — τὴν ῥάχιν Vind. II. 689. Θάλασσα (leg. Θλάσασα) ἀγρίου ἀνέμου δέμας, μεγάλου σῶμα Par. A. συντρίψασα Par. C. 690. Τῇ φλογὶ ζέουσα, δέξεται ἓν πλοῖον ἔχοντα Par. A. βρασμῷ Par. B. τῷ τῆς Κατάνης πυρὶ βράζουσα Par. C. φλόγας πέμπουσα Αἴτνη· αὕτη ἡ νῆσος ὑποδέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα Vind. II. 691. Ἐν ᾗ τῶν πιθήκων τὸ γένος πατὴρ ἢ βασιλεὺς τῶν ἀφθάρτων Par. A. μιμῶν, σατύρων, ἀκροιζιανῶν Par. C. μιμῶν ὁ βασιλεύς, ὁ Ζεύς, τῶν θεῶν Vind. II. ὁ Ζεύς — παρ' Ἴωσι ὁ βασιλεὺς Pal. 40.
692. Δύσμορφον, δυσειδῆ, πρὸς γέλωτα καὶ ὕβριν ᾤκισεν τοσοῦτον Par. A. ὀνειδισμόν, γέλωτα Par. B.

οἳ μᾶλλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου.
Βαίου δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,
καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κἀχερουσίαν 695
ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν

νέρθεν ex quinque Codd. v. 154. ἐτύμβευσεν e duobus Codd. v. 224. ὤφελεν ex octo Codd. v. 228. ἐπέκλυσεν ex uno Cod. Par. K. v. 471. ὤτρυνεν ex septem Codd. v. 477. ἔκλαυσεν e duobus Codd. v. 692. ὤκισεν e tredecim Codd. v. 787. ἐτέκνωσεν e tribus Codd. v. 887. ὤπασεν ex undecim Codd. v. 1002. πέρσουσιν ex octo Codd. v. 1023. ἔστειλεν e tribus Codd. v. 1068. ἕξουσιν e decem Codd. v. 1200. ἐπίανεν e duodecim Codd. v. 1329. ὤρινεν ex octo Codd. v. 1348. ἥρπψεν ex octo Codd. v. 1457. ἐκάλχαινεν ex quinque Codd. In quatuor autem locis plane nullum erat librorum auxilium: v. 63. ἄρδισι. v. 629. ἴχνεσι. v. 1290. θορνοῦσι. v. 1403. αἱμοπότησι. Ubi quemvis vel non monitum advertet ille constans in vocali alioquin ancipiti librariorum error. — τόσων] in irrisionem tantorum tamque vastae ac prodigiosae magnitudinis hostium. Lectionem τόσων praebent Par. EFGJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Ciz. τόσσων Par. D. τόσων Vit. II. τόσον Par. C. et Vit. I. τόσον Par. ABH. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. — 693. ἐκγόνοις] Par. ACDEFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. ἐκγόνων Par. H. ἐγγόνοις Par. B. et Edit. Sebast. — 694. Βαίου] Codd. mei omnes et Editt. excepta Sebast. Βαιοῦ. Rectissime autem a Muellero allatum vidimus locum *Eustathii* ad Odyss. ω'. 465. p. 1967, 24. edit. Rom. (Tom. II. p. 330, 34. edit. Lips.) ubi κατ' ἀλφάβητον agit de vocabulis, quae propria facta, plerumque πρὸς διατολὴν τῶν προσηγορικῶν, accentum immutant: καὶ Ἀστὴρ μὲν πόλις, ἀστὴρ δὲ ὁ κατ' οὐρανόν· καὶ Ἀφέτη μὲν νῆσος, ἀφετὴ δὲ ὀξυτόνως ἡ ἀπόλυτος· καὶ Βαῖος μὲν κύριον, οὗ χρῆσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν Ἀλεξάνδραν γράψαντος, ἤγουν τοῦ Λυκόφρονος· βαιὸς δὲ ὁ μικρός. Cf. *Strab.* V. p. 245. (Vol. II. p. 194. ed. Tzsch.) *Steph. Byz.* v. *Βαία.* et *Favorin. Lex.* v. *Βαῖος.* — 695. ἔπαυλα] ἔπαθλα Par. J. — 696. ῥόχθοισι] ῥόχθαισι Par. B. — οἴδματος] ὕδατος Pal. 40. In Par. F. hic versus, in textu omissus, in margine inferiori ab alia manu adscriptus legitur. — 697. Ὄσσαν] ὄσαν Vind. IV. et Vit. III.

κακόμορφον — γέλωτα — γιγάντων Par. C. δυσειδῆ — ταραχήν, αἰσχύνην, γέλωτα τοσούτων γιγάντων Vind. II. ὕβριν τῶν γιγάντων, πολὺ Pal. 40. 693. Οἵτινες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου Par. A. οἱ γίγαντες πόλεμον ἤγειραν, ἐκίνησαν Par. C. πόλεμον διήγειραν τοῖς παισί, Διΐ καὶ τοῖς ἑτέροις Vind. II. 694. Τοῦ Βαίου· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κυβερνήτου Ὀδυσσέως· τοῦ κυβερνήτου μνημεῖον Par. A. τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ — παραπλεύσας Par. C. ὄνομα κύριον — διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II. διελθών· ἰδίου κυβερνήτου Βαίου — τὸν ἐν Σικελίᾳ· ἐκεῖ γὰρ τοῦτον ἀποθανόντα ἔθαψεν Pal. 40. 695. Ἔθνος δυτικόν — τὰς ἐπαύλεις, καὶ τὸν Ἅιδου ποταμὸν Ἀχέροντα Par. A. et Vind. II. καταψυχρῶν — ἤτοι ἐπαύλεις, τόπους — ἤγουν λυπηρὰν Par. C. σκοτεινῶν — Ἀχέρων ποταμὸς περὶ Λακεδαιμονίαν Pal. 40. 696. Ῥεύμασι κυματίζουσαν τὴν χύσιν τοῦ κύματος Par. A. ἤχοις ταραχιζομένην — κύματος Par. C. 697. Ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δέ, τοῦ Ἡρακλέους, τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν Par. A.

χωστάς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος οὐδαίας Κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα Πολυδέγμων λόφος. 700
ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
πηγαὶ κατ' Αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα.

698. *Ὀβριμοῦς*] *Ὀμβριμοῦς* Par. AJ. et Vind. II. Hoc *μεταγραφικὸν πταῖσμα* commemorat etiam Tzetzes ad h. l. *τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.* Videtur idem nomen esse quod *Βριμώ*. vid. infra ad v. 1176. Similiter apud Etymologum p. 346, 41. *Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Ὀϊλεὺς καὶ Ἰλεύς.* — *ἄλσος*] Vid. Odyss. *κ'*. 509. *ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης.* Cf. *Strab.* V. p. 244. (Vol. II. p. 190 sq. edit. Tzsch.) — 699. *Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον*] *Eustath.* ad Odyss. *κ'*. 514. p. 1667, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 392, 25. edit. Lips.) *Λυκόφρων δὲ τὸν Πυριφλεγέθοντα ὥςπερ καὶ τὸν Κωκυτὸν Ἰταλικοὺς ἱστορεῖ ποταμούς, ἐκκύπτοντας τοῦ Πολυδέγμονος, ὄρους τούτου ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεῖ.* — *δύσβατος*] *δύσβατον* Par. L. Vit. I. et Ciz. — 700. *αἶθραν*] *αἴθραν* Par. AG. Vind. II. Vit. II. III. — *κρᾶτα*] Sic Par. A. et reliqui omnes praeter Par. CG. Vit. I. III. et Ciz. qui *κράτα* exhibent. Vid. Etym. M. p. 535, 3 sqq. — *Πολυδέγμων*] Canterus: „collem *capacem* vocat Apennium, (inepte Scholiastes *τὸ πολυδέγμων* facit nomen proprium); e quo Italiae fluvii oriuntur. *Lucanus* (II. 403 sq.) Fontibus hic vastis immensos concipit amnes fluminaque in gemini spargit divortia ponti. *Polyb.* III. (c. 110, 9.) *ὃς μόνος* (*ὁ Αὔφιδος*) *διαῤῥεῖ τὸν Ἀπέννινον· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄρος συνεχές, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν.* *Cic.* (de Orat. III. 19.) Ut ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta divortia.“ In quibus hoc tantummodo probo; quod Apenninum intellexerit Canterus; iis enim, qui regiones circa lacum Avernum et Puteolos pervagantur, e longinquo trans Baianum sinum apparet ingens ille tractus Apennini montis, multis et arduis verticibus intumescens. *Πολυδέγμων* autem, si totius loci colorem respexeris, non dubitabis pro nomine substantivo habere. Finxit enim poeta, quo melius cum horrendis fluviorum nominibus convenirent, etiam nova montium nomina, Orcini quid, ut ita dicam, sonantia; ita ut vastissimum montem, Apenninum, eodem, quo Orcus ipse insigniri solet, nomine *Πολυδέγμονα* appellaret; statimque Lethaeonem rupem, alludens ad illa Lethaea stagna, subiungeret. — *λόφος*] *φλόγος* (sic) Par. G. (in marg. *γρ. λόφος*) *τάφος* Par. K. — 701. *μυχῶν*] *μυλῶν* Par. E. *μυχῶν πᾶσαι* Vit. I. et Ciz. — 702. *Αὐσονῖτιν*] *Αὐσονίτιν* Par. C. Vit. I. II. *Αὐσονίτην* Par. G. Vind. II. IV. Vit. III. et Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes *Αὐσονῖτιν.* — *ἕλκονται*] *defluunt, delabuntur.* Cf. Dionys. Perieg. 166. 988.

698. *Κεχωσμένας, καὶ τῆς Περσεφόνης καὶ τὸ ἕλος τῆς καταχθονίου κόρης* Par. A. *ἐσκαμμένας* — *ἱερόν* Par. C. *κεχωσμένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς, ἐν Ἅιδου βασιλευούσης* Vind. II.

699. *Καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ποταμόν, ὅπου ὁ δυσβατος* Par. A. *ἤγουν τὸ θερμόν* Par. C.

700. *Ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κεφαλήν, τροπικῶς· ὄρους τῆς Ἰταλίας τὸ ἀνάστημα* Par. A. *τὸν αἰθέρα, ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁ αἴθρας,* (sic) *τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρα, τὸν αἴθραν* Par. C. *ἐξοχήν* Pal. 40.

701. *Ἐξ οὗ πάντα τὰ ῥεῖθρα καὶ νάματα, καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοτάτων* Par. A. *Πολυδέγμονος* — *ῥεῖθρα* Par. C. *ὕδατα* — *ἀπὸ τῶν τοῦ ὄρους* Vind. II. *λουτρά* Pal. 40.

702. *Αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν σύρονται γῆν* Par. A. *κατὰ τὴν Ἰταλικήν, ἤγουν ῥέονται* Vind. II.

λιπὼν δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ, 705
Στυγὸς κελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμιεὺς
ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
λοιβὰς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,

Nonn. Dionys. III. 369. — 703. λιπὼν δέ] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. λιπών τε Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — Ληθαιῶνος] Ληθανῶνος Par. L. Vit. I. et Ciz. *Onofrio Gargiulli* p. 46. annotavit haec: Il Tzetze, a cui era ignoto questo monte, con termini assai generali ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, monte elevato dell' Italia, lo chiama. Sembra che sia il Gauro, oggi *Monte Barbaro*, non lontano dal lago Averno; ed è probabile che del medesimo parli Omero, Odyss. κ'. 515., dove πέτρη è nominato. — κλέτας] *Eustath.* ad Iliad. π'. 390. p. 1066, 19. edit. Rom. (T. III. p. 330, 41. edit. Lips.) κλέτας δέ, οὗ χρῆσις πολλαχοῦ, ὀρεινὴ τραχεῖα ἐξοχή. Legitur apud *Nonn.* Dionys. V, 59. XXX, 120. XXXII, 244. XXXV, 301. XLII, 445. — 704. λίμνην τ' Ἄορνον] Vulgatae lectioni meliores libri patrocinantur: Par. AEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. III. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. ἄορνιν Par. BD. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ἄορνιν Par. C. et Rehd. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 1151. p. 311, 17. edit. Bernh. ἰστέον δέ, ὅτι Ἄορνις ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ ῑ· ἦν δὲ δυνατὸν καὶ διὰ τοῦ ō λέγεσθαι αὐτήν, εἴγε ὁ Λυκόφρων Ἄορνόν τινα λέγει λίμνην. Cf. Lex. Seguer. p. 108, 33. coll. Etym. M. p. 115, 53. et *Hesych.* v. Ἀόριος λιμήν, ubi Ἄορνος emendandum esse iam dudum perspexerunt VV. DD. Scriptorum testimonia attulerunt Potterus et Muellerus ad h. l. — ἀμφιτορνωτήν] ἀμφὶ τορνωτήν Par. DK. Vind. IV. Vit. I. II. III. et Ms. Canteri. ἀμφιτορνώτῳ Par. B. — βρόχῳ] βρόχου Par. K. Vind. IV. Vit. III. βρόχον Par. E. Vind. II. Vit. II. et Ms. Canteri. Describitur forma illius lacus paene orbicularis, ita ut resti quasi in orbem ducta artificiose factus videatur. Quem qui viderint, sciunt hoc ita esse, nec causa latet, unde haec ei forma venerit. Similiter *Euripides* in Theseo, apud Athen. X. p. 454. b. (p. 1007. edit. Dind.) dixit: κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος· et in Troad. v. 1163. (Seidl.) ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος. Cf. *Nonn.* Dionys. V. 63. XVII. 66.

706. Τερμιεύς] Etym. M. p. 753, 8. — 707. ἀφθίτοις] ἀφθίτους Par. B. — 708. ἀφύσσων] ἀφύσων Par. G. Vind. IV. Vit. III. — χρυ-

703. Καταλιπὼν δὲ — ὄρους Ἰταλίας — Ληθαιὼν δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα — ὑψηλὴν ἀκρώρειαν Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς — ὄρους Ἰταλίας — κλιτύς, τὸ ἀκρωτήριον Vind. II. 704. Τὴν περὶ Κύμην λέγει, περιφερῆ δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς Par. A. ἥτις ὄρνις οὐκ ἔχει — περιφερῆ οὖσαν — τῷ συνδέσμῳ Par. C. λίμνη περὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν ὀρνέων πλεῖ, διὰ τὸ εἶναι ψυχρόν — ὡς ἐν Pal. 40. 705. Καὶ ῥεῦμα τοῦ ἐν Ἅιδου ποταμοῦ, ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ Par. A. τὸ λάβρως φερόμενον, μετ' ἤχου Par. B. τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν Ἅιδῃ ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολὺ Vind. II. 706. Πηγῆς σκοτεινῆς κατακλυσμόν, ὄμβρον, ὅπου ὁ Ζεύς Par. A. Ζεύς, ὁ πάντων ἀρχὴ καὶ τέλος Par. C. πηγῆς, λίμνης ἐν Ἅιδου σκοτεινῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον, νᾶμα, ὅπου ὁ Ζεύς Vind. II. 707. Ὅρκους ἐποίησεν τοῖς θεοῖς καθέδρας Par. A. θεῶν ἐπιστηρίξεις Par. B. ὁρκωμοτικούς Pal. 40. 708. Καὶ σπονδὰς ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις

μέλλων Γίγαντας κἀπὶ Τιτῆνας περᾶν·
θήσει Δαείρᾳ καὶ ξυνευνέτῃ δάνος, 710

σέαις] χρυσέοις Par. A. quod fortasse recte praetuleris. — πέλλαις] πέλαις Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Vid. Eustath. ad Iliad. ϑ'. 150. p. 704, 32. edit. Rom. (Tom. II. p. 196, 41. edit. Lips.) — γάνος] γάνους Par. G. Vind. IV. Vit. III. cum glossa: ποτηρίοις ὕδατος. Vitiosius etiam Par. L. πελαιγάνοις. γάνος sic nude positum legitur etiam v. 321. — 709. Τιτῆνας] Par. ACDEGJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Τιτινας Par. H. Τιτᾶνας Par. BFK. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Vid. v. 231. Τιτηνίδα. Equidem, etiam contra Canteri sententiam, hunc versuum ordinem retinui, quem Codices mei ad unum omnes, Paraphrasis Vaticana, et Editiones, quae in censum venire possunt, Aldina et prima Basileensis, uno consensu exhibent. Assentiunt minores Metaphrastae, Tzetza, ut equidem existimo, antiquiores, et hic ipse Codd. suorum lectionem ita exponens: καὶ λοιβὰς ἤτοι θυσίας ἀφυσσάμενος [Vit. III. ἀρυσάμενος] χρυσοῖς ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. — 710. Δαείρᾳ] Vid. Eustath. ad Iliad. ζ'. 378. p. 648, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 118, 44. edit. Lips.) Etym. M. p. 422, 34. Schol. ad Apollon. Rhod. III. 847. ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν. In quo Apollonii loco miror alteram lectionem, κούρην, a superrimo editore vulgatae praelatam esse, licet Codd. auctoritate non destitutam. Vid. Anecdot. Gr. Vol. II. Epimetr. p. 368, 10 sqq. ἔκθλιψις δὲ συναιρέσις — καὶ ἐν τῷ Δαῖραν παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἀντὶ τοῦ Δάειραν. ἐκθλίβεται γὰρ κἀνταῦθα τὸ ε, τὸ δὲ α καὶ ι συναιρεῖται εἰς τὴν αι δίφθογγον. Quod iam ante me ex alio Cod. Parisino primum ediderat Schaeferus ad Gregor. Corinth. p. 679. De Daira vid. etiam Valesii Annot. ad Harpocrat. Vol. II. p. 287. edit. nov. et Sturz. ad Pherecyd. p. 201. — δάνος] Favorinus Lex. fol. 130. edit. Rom. δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα· τίνι; τῇ Δαείρᾳ καὶ τῇ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνεύνῳ ταύτης Ἅιδῃ; τί δάνος θήσει; παρὰ Λυκόφρονι. Legitur haec vox, alias perrara, etiam apud Callimachum Epigr. LI. 2. in Euphorionis fragmento apud Etym. M. p. 247, 51. in Brunckii Analect. Tom. III. nr. 752. v. 9. et quinquies apud Lycophronem (vv. 269. 710. 887. 1269. 1381.) syllaba penultima ubique correpta. Quo magis fortasse mireris, hoc nomen apud *Herodianum* περὶ μονήρ. λέξ. p. 36, 2. (Dind.) iis annumerari disyllabis, quae, ut μᾶχος et πρᾶγος, α contra canonem κατὰ διάλεκτον producant: τὰ εἰς ΟΣ λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ α, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πᾶρος· — τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ μᾶχος, δᾶνος, πρᾶγος. Cf. Arcad. de Accent. p. 195, 13. τὰ εἰς ΟΣ οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει· δάος, φάος, χάος. πλὴν τοῦ φᾶρος, πᾶγος. (leg. πρᾶγος) coll.

ποιμενικοῖς Par. A. ἀρύων Par. B. εἰς σπονδάς, θυσίας, ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις ὕδωρ Vind. II. κεχρυσωμένοις πέλλαις, κύλιξιν Pal. 40. 709. Μέλλων πρὸς τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἀποπερᾶν Par. A. 710. Θήσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ συγκοίτῳ δῶρον Par. A. ἐπειδὴ μετὰ δᾳδῶν τελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια Par. C. Ὁ Ὀδυσσεὺς τῇ Περσεφόνῃ — τῷ συγκοίτῳ, ἤγουν τῷ Ἅιδῃ, τῷ υἱῷ τῆς Τηθύος, δῶρον, ἀνάθημα Vind. II. ἀναθήσει ὁ Ὀδυσσεὺς κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἅιδῃ Pal. 40.

πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.
κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρης σκοπῆς
Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς, 715
ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.
τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην

Drac. Straton. p. 34, 21 sqq. et p. 92, 14 sqq. Qui Herodiani error, nisi lectionem addubitare velis, fortasse putandus est ex prava vocis derivatione provenisse; vid. Etym. M. p. 247, 54. *Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρκτίωνος φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν· Δίδυμος δέ, τὸ χρονίζον χρέος· παρὰ τὸ δήν, δάνος καὶ δάνειον.*

711. *κόρσῃ*] *κόρσην* Par. A. — 712. *κτενεῖ*] *κτανεῖ* Pal. 40. *κτενεῖ* Rehd. — 713. *οἴμας*] Par. ADEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Editt. Ald. et reliquae praeter Basil. omnes. *οἶμας* Par. BC. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — *ἐκμεμαγμένας*] *ἐκμεμαγμένης* Par. C. *ἐκμιμουμένας* Par. J. — 714. *ῥιφαῖσιν*] *σφαγαῖσι* Par. C. — *ἄκρης*] ex solo Par. J. reliqui omnes *ἄκρας*. Vid. supr. vv. 2. et 515. — 715. *Τυρσηνικόν*] *Τυρσηνικοῖς* Par. J. — 717. *τύρσις*] Urbs moenibus cincta turribusque munita. *Onofrio Gargiulli* p. 47. „Il testo ha *Φαλήρου τύρσις*. Qui *τύρσις* è da prendersi non per *torre*, ma per *città*. Il poeta v. 1209. *Καλύδνου τύρσιν* chiama Tebe, e v. 1273. *ὀλβίαν τύρσιν* Roma. Erano forse torri Roma e Tebe? *Stefano* (v. *Φάληρον*) *Φάληρος*, dice, *ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρήν, ἣ καλεῖται Νεάπολις.*" *Favorinus* Lex. fol. 506. edit. Rom. *Τύρσις παρὰ Λυκόφρονι τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτοι τειχοποιΐαν εὗρον. ἄλλως· τύρσις, πόλις παρὰ Πινδάρῳ* (Olymp. II. 77. Boeckh.) *κυρίως δὲ τεῖχος· λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι.* *Galen.* Lex. Hippocr. p. 99. edit. Steph. *τύρσιν· πύργον, καὶ μάλιστα τὸν ἐν τείχεσι.*

711. *Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ — ἀπὸ τοῦ κίονος — ἁρμόσας* Par. A. *κορυφῇ* Par. C. *περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ, ἤγουν ἀπὸ τοῦ κίονος οὔσῃ, ἐμβαλὼν* Vind. II. *περικεφαλαίαν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος κρεμάσας ταύτην* Pal. 40.

712. *Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυγατέρας, τὰς Σειρῆνας, τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τρεῖς· τὴν Παρθενόπην, τὴν Λευκωσίαν, τὴν Λίγειαν· μήτηρ αὐτῶν Τερψιχόρη* Par. A. *γυναικὸς Ὠκεανοῦ υἱοῦ, ἤγουν τοῦ Ἀχελώου* Par. C. *ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς φονεύσει, τὰς Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν* Vind. II.

713. *Τὰς ᾠδάς, τὰς μελῳδίας τῆς μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμιμουμένας* Par. A. *τραγῳδοῦ* Par. C. *ᾠδὰς τῆς Τερψιχόρης ἐκμιμουμένας, συμμεμιγμένας* Vind. II. 714. *Ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς* Par. A. *αὐτοφόνοις — ἐξοχῆς* Vind. II. *αὐθαιρέτοις — ὅπου ἵσταντο* Pal. 40.

715. *Πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα πηδώσας εἰς θάλασσαν τοῖς πτεροῖς* Par. A. *διαπερώσας, πηδώσας εἰς θάλασσαν* Vind. II. 716. *Ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λίνα, ἤγουν ἡ πεπρωμένη μοῖρα ἡ πικρὰ φέρει* Par A. *ἡ διὰ τοῦ λίνου κλωθομένη, ἐνεργουμένη, ἡ νῆσις — φέρει — τὸ τέλος· ἐπώδυνος τελευτή* Par. C. *ἤγουν εἰς Τυρσηνικὸν κῦμα — ὁ τῶν Μοιρῶν λίνος — φέρει πικρῶς* Vind. II.

717. *Παρθενόπην — ὄνομα κύριον· ὃς ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν — εἰς τὸ τεῖχος ἐκριφεῖσαν* Par. A. *τῆς Νεαπόλεως τὸ τεῖχος· οἱ Τυρσηνοὶ πρῶτον τὴν τειχοποιΐαν εὗρον — ἐρριμμένης* Par. C. *τὴν Παρθενόπην — τυράννου Σικελίας — τὸ τεῖχος — βε-*

Γλάνις τε ῥείθροις δέξεται, τέγγων χθόνα,
οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν 720
ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον
πέτραν ὀχήσει δαρόν. ἔνθα λάβρος Ἶς.

718. *Γλάνις τε*] *Γλᾶνίς τε* Par. A. Hunc Lycophronis versum affert Steph. Byz. voc. *Γλάνις*. *Onofrio Gargiulli* l. l. „Il Glani, fiume della Campania, de cui è bagnata Acerra, onde è di mal sana aria. Virgilio lo dice perciò *non aequus Acerris* (Georg. II. 225.); oggidì *Lagno*."

719. *σῆμα*] *Dionys. Perieg.* v. 537. *μέλαθρον ἁγνῆς Παρθενόπης.* ibique *Schol.* p. 346, 29. edit. Bernh. *μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἥτις λέγεται ἐκεῖσε αὐτὴν διασκεῦσαι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται ἐντελὴς παρὰ τῷ τὴν Ἀλέξανδραν γράψαντι Λυκόφρονι.* *Strabo* V. p. 246. (T. II. p. 196. edit. Tzsch.) — *δωμήσαντες*] Par. AEFJ. et Editt. praeter novissimam omnes. *δομήσαντες* Par. BDGHKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Sebastianus, admirans fortasse illud Tzetzae inventum de syllabis, ubicunque poetae libuerit, per *ἀμετάβολα* producendis. *δωμήσαντες* Rehd. *δομήσαντες* Par. C. Hanc formam *δωμάω* Lycophroni duobus aliis locis v. 593. et 1272. ex optimis libris restitui; de tertio autem loco v. 48. adhuc dubito, an alteri formae *δομέω* fortasse recte locum concesserim. Est enim ibi non proprie de struendis aedificiis (*δῶμα*), sed de refingenda corporis forma (*δομή*) tropice usurpatum. Cf. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 272. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 587 sqq.

722. *ἀκτήν*] *ἀκτάν* Par. J. — *Ἐνιπέως*] Eodem nomine dicitur Neptunus apud *Nonnum* Dionys. I. 124. VIII. 246. Nominis originem habes apud Hom. Odyss. *λ'*. 237—241. Apollod. I. 9, 8. — 723. *Λευκωσία*] Vid. *Potteri* Annot. *Onofrio Gargiulli* p. 47. „Alcuni la dissero *Λευκασία*, e non già *Λευκωσία*. Ved. Dionigi di Alicarnas. l. l. Il monte Posidonio è il promontorio al di là della città di Pesto, che fu detta anche Neptunia." — 724. *πέτραν*] Dionys. Perieg. 360. *Σειρηνίδα πέτρην*, ibique Schol. p. 347. edit. Bernh. — *λάβρος Ἶς*] *λαῦρος ἴς*] Par. F.

βυθισμένην, ἐκβεβλημένην Vind. II. *ῥιφεῖσαν* Pal. 40. 718. *Καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμὸς νάμασιν ὑποδέξεται, βρέχων τὴν γῆν* Par. A. *ποταμὸς Νεαπόλεως ἢ Ἰταλίας — βρέχων* Vind. II. 719. *Οὗ τάφον οἰκοδομήσαντες οἱ ἔγχωροι τῆς κόρης* Par. A. *ὅπου* Par. C. *ὅπου τάφον κτίσαντες — Παρθενόπης* Vind. II.

720. *Σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων — λέγων* (sic) Par. A. *θυσίαις μεγάλαις* Par. B. *ἀνάπαιστος* Par. C. *σπονδαῖς, χύσεσιν οἴνου, θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων* Vind. II.

721. *Τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάσουσιν τὴν Παρθενόπην Σειρῆνα — διὰ τὰ πτερά* Par. A. *δι' ἔτους* Par. C. *ἐτησίως — διὰ τὸ θέλγειν καὶ κατέχειν τοὺς ἀκροατάς* Pal. 40. 722. *Εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἀκτὴν τοῦ Ποσειδῶνος — παρὰ Μιλησίοις τιμωμένου* Par. A. *τὴν προέχουσαν, προκειμένην εἰς θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ Μιλησίοις* Vind. II. *ἤτοι εἰς τὸ Ποσειδήϊον* Pal. 40. 723. *Μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος· τὴν ἐπώνυμον* Par. A. *ἐκ γὰρ τῆς Λευκωσίας ὠνομάσθη καὶ ἡ νῆσος Λευκωσία* Par. B. *ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων — Λευκωσίαν* Vind. II.

724. *Τὴν Λευκωσίαν νῆσον ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλίας* Par. A. *Ἶς καὶ Λάρις ὀνόματα ποταμῶν Ἰταλίας* Par. C. *οἰκήσει — ὁ σφοδρὸς ποταμός* Pal. 40.

γείτων θ' ὁ Λᾶρις ἐξερεύγονται ποτά. 725
Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
κλύδωνα χελλύσσουσα· τὴν δὲ ναυβάται
κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,
Ὠκινάρου δίνησιν ἀγχιτέρμονα.
λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης 730

λάβριος Ἴς Vit. II. In margine Neap. I. λάβροϊς. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 19, 9. ἐστὶν Ἴς τῆς Ἰταλίας, ὡς Πάρθαξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Ποσειδωνίαν ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ ποταμὸς Ἴς καλούμενος μέγας. Cf. Eustath. ad Odyss. λ'. 392. p. 1691, 51. edit. Rom. (T. I. p. 425, 21. edit. Lips.) Bekk. Anecdot. III. p. 1384.

726. εἰς] Sic Codd. mei omnes. — Τέρειναν] Τέρεναν Neap. III. Τερεΐαν Par. C. ν tamen minio ab alia manu insertum est. — ἐκναυσθώσεται Neap. I. Hunc versum citat Steph. Byz. v. Τέρινα. Notandus est error Etymologi p. 752, 31. — 727. χελλύσσουσα] Par. AE. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. χελλύσουσα Par. DGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Ald. χελύσσουσα Par. FJ. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. χελύσουσα Par. BCL. Isaacius Tzetzes alterum λ, quod in omnibus libris invenerat, expungens, ut doctrinam suam de productione talium syllabarum exprometet, etiam haec addit: καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. Ita ut talem criticum nescias mireris an commisereris. Praeterea ex hoc loco emendanda est glossa apud Etymologum p. 808, 27. et Favorinum fol. 533. edit. Rom. χελύσσουσα, διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ σ. Scribe: χελλύσσουσα — κατὰ πλ. δὲ τοῦ λ. — ναυβάται] Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ναυάται BCGHL. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ναυάτην Par. J. — 728. κρόκαισι] κρόκκαισι Par. A. κρόαισι Par. H. — 729. Ὠκινάρου] Ὠκηνάρου Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Ὠκαρίνου Par. C. in marg. et Par. H. in textu, superaddito γρ. καὶ Ὠκηνάρου. Vid. infra v. 1009. — δίνησιν] e Par. L. Vit. I. et Ciz. — ἀγχιτέρμομα] ἐγχιτέρμονος Par. H. — 730. λούσει] λεύσσει Vit. I. et Ciz. — βούκερως] Vid. Potteri Annotat. ad h. l.

725. Καὶ ὁ γείτων ποταμὸς Ἰταλίας Λᾶρις ἐξερεύγονται τὰ νάματα Par. A. 726. Ἡ δὲ μία τῶν Σειρήνων, Λίγεια, εἰς τὴν Τέρειναν ἐκπλεύσει, ἐκριφήσεται Par. A. ῥιφήσεται Par. C. ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σειρήνων — πόλιν Ἰταλίας — ἐκριφήσεται ὑπὸ τῶν κυμάτων Vind. II. 727. Τὸν κλύδωνα νηχομένη, βυσσοῦσα καὶ τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον βαίνοντες Par. A. νηχομένη Par. B. πλέουσα Par. C. 728. Ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψουσιν — παρὰ ταῖς ἀκταῖς Par. A. αἰγιαλοῖς — ἐν ταῖς παραθαλασσίαις Pal. 40. 729. Ταῖς Ἰταλικοῦ ποταμοῦ συστροφαῖς τὴν γείτονα, τὴν ὅμουρον Par. A. ποταμοῦ Ἰταλίας συστροφαῖς πλησιάζοντα τὸν κλύδωνα Vind. II. πλησίαν Pal. 40. 730. Πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον βούκερως — ὅτι βουκεφάλους τοὺς ποταμοὺς εἰσάγουσι, διὰ τὸ βίαιον τοῦ ῥεύματος — τοῖς ὕδασι — ποταμός Par. A. τὸν τάφον — ἤγουν Ὠκίναρος, ἰσχυρὸς Par. C. λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον — βοὸς κέρας ἔχων — νά-

ὀρνιθόπαιδος ἵσμα φοιβάζων ποτοῖς.
πρώτη δὲ καί ποτ᾽ αὖθι συγγόνων θεᾶ
κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον.

731. ἵσμα] Sic Par. B. et Pal. 40. Nescio an plures et meliores fortasse. Casu enim mihi chartula periit, in qua adversaria ea, quae ad spirituum discrepantiam spectarent, e Codd. Pariss. diligenter enotaveram. ἵσμα autem habent Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. *Etym. M.* p. 477, 3. ἵσμα, τὸ ἵδρυμα· παρὰ τὸ ἵζω. *Eustath.* ad Iliad. ε. 778. p. 607, 8. edit. Rom. (Tom. II. p. 71, 20. edit. Lips.) τὸ μέντοι διὰ τοῦ σ ἴσμα, δ᾽ καὶ δασύνεται, ἵδρυμα δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἵζω γενόμενον. Lex. περὶ πνευμάτων a Valckenario editum ad Ammon. p. 230. τὸ ι πρὸ τοῦ σ, εἰ μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο, ψιλοῦται ἀεὶ — εἰ δὲ ἐπάγοιτο τὸ τ, δασύνεται· ἵστωρ, ὁ ἐπιστήμων, ἱστορία, ἱστίαῖος, κύριον· ἴσμα, τὸ χίσμα. Quod cum canonem turbet, videri potest ex marginali annotatione huc irrepsisse.

732. αὖθι] Miro consensu Codd. mei omnes αὖθις. Quod vitium e libris transiit in Editt. Ald. et Basil. I. repetitum inde in Editt. Steph. et Sebast. Correxerat iam Canterus. — 733. Μόψοπος] Sic libri omnes, excepto Rehdig. qui habet Μοψόπου. Quod autem dicit Muellerus, „editt. vett. Μοψόπους“, id satis probat, eum has editiones admodum negligenter inspexisse. Sola enim Basil. II hoc typographico vitio inquinata est, quod non debuit inter varias lectiones commemorari. Sensum loci recte indicavit *Onofrio Gargiulli* p. 48. Canterum secutus: „Diotimo è il nome di questo ammiraglio, e dobbiamo tal notizia al Tzetze, che cita Timeo. L'asserzione però dello Scoliaste è sembrata sospetta ad un moderno Critico, (innuit haud dubie Muellerum) il quale sostiene, che il nome dell' ammiraglio si trovi nel testo, ed è Μόψοπος, Mopsopo. Ma l'autore di questa scoverta non ha pensato, che, facendosi Μόψοπος nome proprio di un uomo, ne siegue, che la flotta, di cui parla il poeta, no si sa a qual nazione si appartenga; poichè κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας traducendosi *Imperator universae Mopsopus classis*, noi non sappiamo di qual flotta qui si parli. Quindi ho stimato più sicuro attenermi alla versione del Cantero, ch'è la seguente: *Imperator totius Atticae classis.*“ Equidem autem difficultatem loci non in genitivo Μόψοπος quaesiverim, cuius nominativum ob nimiam duritiem graeci aures respuebant, teste *Callimacho* apud Steph. Byzant. Μοψοπία, ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος· Καλλίμαχος· ἄρρητος ἡ Μόψοψ. (Similia sunt Βερέκυντος vid. Steph. Byz. h. v. ἀρμός etc.) sed in eo, quod poeta hanc Genitivi formam cum voce ναυαρχίας coniunxerit, cum aut Μοψοπίδος aut Μοψοπείας exspectares. Hoc sane duriusculum est, neque tamen tale, cui prorsus exempla desint; ex uno certe Nonno, si cupis, largam talium elegantiarum messem tibi comparabis. — 734. ἐντυνεῖ] ἐντύνει Par. H. et Vind. II. ἐκτελνει Par. K.

μασι — ἰσχυρός· ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. 731. Τῆς ὀρνιθοφυοῦς Σειρῆνος τὸν τάφον, τὸ ἵδρυσμα, λευκαίνων, καθαρίζων τοῖς ὕδασι Par. A. τάφον, ἵδρυμα Par. B. λευκαίνων, πλύνων Par. C. ὀρνιθοφυοῦς, τῆς Λιγείας ἴσμα, παρὰ τὸ ἵζω τὸ ἑδραιῶ — πλύνων Pal. 40.

732. Πρώτη δὲ καί ποτε πάλιν, τῇ Παρθενόπῃ Par. A. τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν· λείπει τὸ θύσας, τῇ Παρθενόπῃ Vind. II.

733. Κρατῶν καὶ βασιλεύων ἁπάσης τῆς Ἀττικῆς· Μοψοπία γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μόψοπος βασιλεύσαντος — τοῦ στόλου Par. A. βασιλεύων, ἤγουν ὁ Διότιμος τῶν Ἀθηνῶν — τῆς Ἀττικῆς Par. C. ἄρχων ὁ Τίμαιος (leg. ὁ Διότιμος) τῆς τῶν Ἀθηναίων — ἀπό τινος Μόψου βασιλεύσαντος τῶν Ἀθηνῶν Vind. II.

734. Τοῖς πλέουσι — λαμπαδοῦ-

χρησμοῖς πιθήσας. ὃν ποτ' αὐξήσει λεὼς 735
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον σκέπας
ὅρμων Μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς
παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται 740

ἐντενεῖ Par. J. — δρόμος Par. H. — 735. λεώς] θεός Par. K. superaddito tamen λεώς. — 736. Νεαπολιτῶν] Νεαπολίων Pal. 40. — παράκλυστον Par. C. — σκέπας] σκέποις Par. H. — 737. Μισηνοῦ] Μισηνοῦς Par. A. Μισήνους Par. H. Μυσηνοῦ Par. B. Vind. IV. Vit. III. Μεσήνου Rehd. — στύφλα] Par. ACDEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. στυφλά Pott. utrq. et Sebast. στύμφλα Par. B. et Rehdig. In accentu ponendo Codd. meorum auctoritati obsequutus sum. Vid. etiam Elmsl. ad Bacch. 1135. — νάσσονται] νάσονται Par. L. Vit. I. et Ciz. Lycophronis verba afferunt Etym. M. p. 732, 20. et Favorin. fol. 482. edit Rom. στύφλα νάσσονται κλίτη· λέγονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων. — 738. βύκτας] βύκταις Vind. IV. eiusdem vitii vestigia apparent in Vit. III. Etym. M. p. 216, 51., laudato Lycophronis versiculo, varie et inutiliter ἐτυμολογεῖ· meliora expromens p. 179, 16. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι. δῆλον ἐκ τοῦ Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν φαλακρὸν βαλακρόν, καὶ τοὺς Φρύγας Βρύγας, καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ τὸ φυσᾶν φυσητὰς ὄντας, βύκτας. Cf. Sturz. de Dialect. Maced. p. 31. — Hic versus cum duobus sequentibus in Cod. Par. K. desideratur. — 739. παλινστροβήτοις]. Par. G. Vit. I. et Ciz. πάλιν στροβήτοις. — 740. μάστιγι συμφλεχθήσεται] Hanc scripturam tuentur Par. ABCDEFGH. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. φλεχθήσεται Par. J. μαστιχθήσεται Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. In hac lectione, cui speciem quandam veri non derogamus, nihilominus tamen, si paullo accuratius eam consideraveris, glossatoris manum fortasse agnosces. Quem si sumamus his verbis μάστιγι συμφλεχθήσεται superscripsisse μαστιχθήσεται, ut tropicam dictionem *flagello concremabitur* uno et planiori verbo *flagellabitur* redderet, more illorum hominum non attendens ad reliquum verborum nexum: nonne fieri facillime

χον δέ, διότι λαμπάδας ἔβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν — εὐτρεπίσει τὸν δρόμον Par. A. ναύταις — διότι λαμπάδας ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν — εὐτρεπίσει, θήσει Vind. II. κατασκευάσει Pal. 40. 735. Ταῖς προφητείαις πεισθείς — ὅντινά ποτε ὁ λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν Par. A. δρόμον τὸν λαμπαδοῦχον Par. C. τοῖς τῆς Παρθενόπης καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος — ὅντινα πλεύσει ὁ λαός Vind. II. 736. Οἵτινες παρὰ τὸν ἀκύμαντον ἢ πολύκλυστον — σκέπην Par. A. ἀχείμαστον ἢ πολυχείμαστον τόπον Par. C. πλωτῆρες πολύκλυστον σκέπασμα, ἀκρωτήριον Vind. II. 737. Τῆς ὁρμίσεως τῆς λίμνης ἢ λιμένος τῶν Νεαπολιτῶν — τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρια Par. A. τῆς Νεαπόλεως κατοικοῦσι — μέρη, κλίματα Par. C. λιμένων — ἔθνος Νεαπολιτῶν — τραχέα κατοικήσουσιν μέρη Vind. II. λιμὴν Νεαπολιτῶν — κατάξηρα μέρη Pal. 40. 738. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκῷ συναποκλείσας τοῦ βοὸς Par. A. δέρματι — συσχὼν Par. C. τοὺς ἐναντίους ἀνέμους — ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II. 739. Ὀπισθορμήτοις, πολυπλάνοις βλάβαις πλανώμενος Par. A. et Vind. II. 740. Τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμωρίᾳ συγκαήσεται Par. A. τῷ ἐκ τοῦ

χαύηξ, ἐρινοῦ προσχαθήμενος κλάδῳ,
ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ.
βαιὸν δὲ τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
ἀναυλόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος 745

potuit, ut postea exsisterent, qui hoc interpretamentum pro varia lectione haberent, eamque ut elegantiorem locoque aptiorem in textum reciperent? Praeterea profecto portenti simile esset, lectionem μαστιχθήσεται, si genuina esset, nonnisi in tribus iisque saepissime interpolatis inque vitiis fere semper consentientibus libris (Par. L. Vit. I. Ciz. vid. vv. 388. 395. 408. 434. 456. 466. 475. 483. 485. 512. 523. 530. 534. 593. 605. 699. 703. 729. 737. et saepius.) servatam esse, alteram autem, quam veram esse contendimus, ab uno et quadraginta codicibus exhiberi, ita quidem, ut antiquissimi et optimi libri pro hac lectione stent, et ne minimum quidem variantis scripturae vestigium in quoquam reperiatur. — 741. χαύηξ] κάβηξ Edit. Ald. κάρβηξ Rehd. Reliqui libri ad unum omnes χαύηξ. Vid. *Interpp.* ad Hesych. v. καύαξ et κήξ. *Etym. M.* p. 493, 49. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 312 sq. edit. Lips. — ἐρινοῦ] ἐρινεοῦ Par. L. — πρὸς καθήμενος Par. F.

742. καταβρώξῃ] Codd. mei et Editt. omnes, nec Sebastianus videtur in libris suis scripturae varietatem invenisse. Muellerus tamen in Addend. p. 290. maluit „καταβρόξῃ a. καταβρόχω." — νιν] μιν Rehd. et Edit. Ald. Eandem formam etiam supra v. 678. libri omnes agnoscunt.

743. ἐκφυσῶσαν] Par. ABDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. omnes. Recte. ἐκφυσσῶσαν Par. CFL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — βυθῷ] Par. ACFHJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. βυθῶ Par. B. βυθῶν solus Par. D. et ex Edit. Aldina Basil. II. et omnes deinceps, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. βυθοῦ Par. EGK. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. II. III. — 744. τοῖς] Par. ACH. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. τῆς Par. BDEFGJKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Muellerus* in Addend. p. 290. haec habet: „τοῖς videtur praeferendum; nam amat Lycophro articulum ita ponere, ut Substantivum praemittat alteri Substantivo, ad quod articulus pertinet. Sic Codd. optimae notae v. 132. legunt quoque τοὺς pro τοῦ." At non ex consuetudine poetae, sed ex ipsis articuli legibus, quae hodie notissimae sunt, haec lectio erat defendenda. — 745. αὐτοκάβδαλον] Hanc lectionem dedi e Par. A. et Vat. 1307. etiam ante me ex Codd. suis restituerat Sebastianus. Reliqui libri in varios errores discedunt: αὐτοκαύδαλον Par. DEGHJK.

ἀνέμου πρηστῆρι, τουτέστι τῇ ἀστραπῇ Vind. II. 741. Ὁ λάρος· ἐρινοῦ δέ, συκῆς ἀγρίας παρακαθήμενος τῷ κλάδῳ Par. A. λάρος — ἡ ἀγρίας συκῆς ἡ τοπικῆς (vid. Tzetz. ad h. l.) Par. C.

742. Ὅπως μὴ καταπίῃ αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασιν ὁ τάραχος Par. A. κύμασι Par. C. ἵνα, ὅπως — καταφάγῃ αὐτὸν ῥεύμασιν Vind. II. ἡ θάλασσα Pal. 40. 743. Τὴν λεγομένην ἄμπωτιν σύρας τῷ βάθει Par. A. τὴν ἀναῤῥόφησιν τῆς θαλάσσης — ὁ κλύδων Vind. II. 744. Ὀλίγον δὲ χαρεὶς τοῖς Καλυψοῦς Par. A. ὀλίγον χαρείς· ζ' γὰρ χρόνους ἦν παρ' αὐτῇ· — τοῖς τῆς Καλυψοῦς Vind. II. ἐπὶ ἑπτὰ χρόνους Pal. 40.

745. Αὐτοσχέδιον πλοῖον — κυρίως τὰ ῥυπαρὰ καὶ μὴ ἀληλεσμένα ἄλευρα· νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει Par. A. τὸ μὴ ὀχούμενον ναύταις, αὐτοσχέδιον Par. C. καθὸ ὑπὸ τῶν ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο· αὐτοσχέδιον

βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνῆσαι τάλας
αὐτουργύτευκτον βᾶριν εἰς μέσην τρόπιν
εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας

Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. αὐτοχάνδαλον Par. L. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. αὐτοχάνδαυλον Par. CF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. αὐτοχάνδυλον Par. B. Praeterea in Codd. Par. B. et Rehd. vv. 745. et 746. sedes inter se mutarunt, ita ut v. βῆναι ταλ. antecedat. Lectio nostra confirmatur testimonio *Etymologi*, apud quem ex antiquo Scholiasta haec legimus p. 173, 49. αὐτοκάβδαλον σκάφος· Λυκόφρων. ἀναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβδαλον δὲ τὸ εἰκῇ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον. Cf. *Hesych.* v. αὐτοκάβδαλα ibiq. interpp. *Suid.* et *Favorin.* h. v. Apud *Eustathium* ad Iliad. λ'. 781. p. 884, 26. edit. Rom. (Tom. III. p. 86, 19. edit. Lips.) αὐτοκαυδάλους editum est; apud eundem vero ad *Odyss.* ψ'. 189. p. 1944, 32. edit. Rom. (T. II. p. 303, 13. edit. Lips.) legimus: λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκάβδαλα. Quam scripturae inconstantiam dubito an consulto reliquerit nuperrimi editoris diligentia.

746. ταλάσσει] ταλάσσεις Par. J. ταλάσει Par. C. et Edit. Basil. I. — κυβερνῆσαι] Sic Par. ABDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — κυβερνήσει Par. CFHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. — 747. βᾶριν] De hac voce vid. *Potteri* Annot. ad h. l. *Etym.* p. 188, 30. et p. 206, 21. Anecdot. Bekkeri p. 84, 10. — εἰς] Par. ACEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — ἐς Par. BDHK. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. Unde corrige, quae supra p. 102. ad v. 423. non satis accurate e Schedis nostris enotavimus. — τρόπιν] τρόπιν Rehd. τρόπον Par. L. Vit. I. et Ciz. τρόπην Par. AF. Vind. II. *Hesychius*: τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς. *Philoxeni* Glossar. Graecolat. p. 35. carina, τρόπις πλοίου. *Favorin.* fol. 507. edit. Rom. τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς στερεώτατον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει. Cf. *Polluc.* Onom. I. 85. 86. Anecdot. Bekk. p. 307, 9.

748. προστεταργανωμένην] Etym. M. p. 753, 52. τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι τεταργανῶσθαι. Λυκόφρων. Eadem fere habet *Favorinus* h. v. et Tzetzes ad h. l. Infra v. 1101. legitur συντεταργανωμένος.

πλοῖον Vind. II. αὐτοκατασκευαστόν — σχεδίαν Pal. 40. 746. Βῆναι καρτερήσει, καὶ κυβερνῆσαι ὁ ταλαίπωρος Par. A. καρτερήσει, ὑπομείνῃ Vind. II. 747. Αὐτοκατασκευαστόν, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γεγονυῖαν ναῦν, πλοῖον — εἰς μέσην τὴν τρόπιν — ὧν Par. A. τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν Par. B.

748. Εἰκῇ καὶ μάτην ταῖς ξυλίναις περόναις προσδεδεμένην, συμπεπλεγμένην Par. A. προσδεδεμένην Par. C. καρφίοις προσηλωμένην Par. B. ματαίως περόναις συμπεπλεγμένην Vind. II. 749. Ἥστινος, ὁποῖα μικρόν — ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκριφείς Par. A. ἀφ' ἧς σχεδίας — μικρόν — ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις — ῥίψας τὸν Ὀδυσσέα Vind. II.

τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον, 750
αὐταῖς μεσόδμαις καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
πόντου δ' ἄϋπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
ἀστῷ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνος
ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον, 755
βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.

751. μεσόδμαις] *Hesychius:* μεσόδμη, ξύλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ. *Apollon.* Lex. Hom. h. v. *Eustath.* ad Odyss. β. 424. p. 1452, 55. edit. Rom. (Tom. I. p. 107, 8. edit. Lips.) μεσόδμη δέ, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται· λεχθεὶς οὕτω, παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιούτου πλοίου (non πλείου, ut in novissima edit. Lips. correctoris negligentia reliquit) ἐστί. Cf. Schol. ad Arat. Phaenom. 605. — 753. ἐνσαρούμενος] ἐκσαρούμενος Par. F. Vind. IV. Vit. III. — μυχοῖς] μυχῷ Par. H. — 754. Θρηκίας] Par. ABCEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Cis. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. Θρῃκίας Par. D. Θρᾳκίας Rehd. Θρᾳκίας ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur etiam *Steph.* Byz. v. Ἀνθηδών, et *Eustath.* ad Iliad. β'. 508. p. 271, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 219, 32.) Lycophronis verba afferentes. Vid. etiam supra v. 118. et infra v. 1341.
755. κλάδον] κλάδων Par. A. *Meursius:* „Eleganter emendat V. Cl. Ios. Scaliger πεύκης κλάδος, id est, λαμπάς, ut in agone lampaducho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitabit Ulyssem, tanquam suber in mari." Expressit hanc coniecturam Ios. Scaliger in secunda versionis editione, novis curis perpolita:

sic alius alium ventus excipiens, facis
instar, rotabit suber, agitans spiritu;

cum antea multo, ut videtur, rectius dedisset:

alternus et sic mutuo, ut piceae librum,
Caurus rotabit suber, agitans spiritu:

756. στροβήσει] στροφήσει Par. A. — φελλόν] Huc pertinet particula antiqui Scholii ab Etymologo servata p. 790, 10. quod integrum Commentario suo inseruit Is. Tzetzes; ubi nota varietatem, πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων.

750. Τῆς ἀλκυόνος γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσην κηρύλος λέγεται — μικρὸν νεοσσόν, τὸν μὴ πτερὰ ἔχοντα Par. A. τῆς θηλείας ἀλεκτρυόνος (leg. ἀλκυόνος) Par. C. πωλίον μικρόν Pal. 40. 751. Αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, ἤγουν ὀρθοῖς ξύλοις τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὀρθοῖς ἢ πλαγίοις ξύλοις καταβαλεῖ Par. A. τοῖς μεταξὺ ξύλοις τῆς σχεδίας Par. C. σὺν μέσοις ξύλοις — ὀρθοῖς Vind. II. μέσοις ξύλοις σχεδίας — στρώμασιν ἢ ὀρθοῖς ξύλοις Pal. 40.
752. Πρὸς κῦμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσέα — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις, ἢ τοῖς ξύλοις Par. A.

753. Τῆς θαλάσσης δ' ἄϋπνος ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἢ κλυδωνιζόμενος Par. A. κυλιόμενος Pal. 40.
754. Τῷ πολίτῃ σύνοικος· λέγει δὲ Γλαύκῳ — πόλεως Βοιωτικῆς, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες Par. A. τῷ Γλαύκῳ — διὰ τὸ οἰκῆσαι αὐτὴν Θρᾷκας — πόλις Βοιωτίας Par. C. 755. Γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος, ὥσπερ φελλός Par. A. γενήσεται — ἀπὸ ἀνέμου — τὸν φελλὸν λέγει Vind. II. σχῆμα ἑφερμηνευτικόν Pal. 40.
756. Ὁ ἄνεμος συστρέψει, ἐλάσει τὸν φελλόν — ἐμπηδῶν ταῖς πνοαῖς Par. A. ὁ ἄνεμος κινήσει, στρέψει Vind. II. ἐμπίπτων Pal. 40.

μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιῤῥοίας κακῆς
ἄμπυξ σαώσει, στέρνα δεδρυφαγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας

758. *δεδρυφαγμένον*] *δεδρυφαγμένα* Par. D. et Ms. Canteri. *δεδρυφαγμένος* Par. J. Vid. Odyss. *ε*. 373.

αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.

759. *χεῖρας ἄκρας*] *Muellerus* in Addend. p. 290: „*χεῖρας ἄκρας* Lycophro dixit secutus Euripidem, qui frequentat vocem *ἄκρος*, ut: *εἰς ἄκρους ὄνυχας*, Cycl. 158. *ἐν ἄκροισι ποσίν*, Ion. 1166. (1181. Herm.) *ἄκρας καρδίας ἔψαυσε*, Hec. 242. *εἰς ἄκραν χεῖρα*, Iphig. Aul. 951. *ἄκρᾳ χερί*, Helen. 1460. *ὠλένας ἄκρας τρέμων* Iphig. Taur. 283. (272. Seidl.)" — *κρεαγράπτους*] Respuunt hanc lectionem libri, ut statim videbis, omnes. *κρεαγρεύτους* Par. J. Vat. 1307. et Pal. 40. *κρεαγρεύστους* Par. A. in quo litteras τ et ξ saepissime inter se commutatas esse monuimus ad Lex. Seguer. p. 100, 19. coll. 186, 11. Paraph. Vatic. *τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας*. In reliquis libris omnibus, quotquot equidem excussi et ab aliis collatos vidi, exstat lectio *κρεαγρέπτους*, litteris υ et π ex falsa pronuntiatione permutatis: Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. Accedunt Potteriani duo; sex, quos enumerat Variet. Lect. Sebastiana, et Editt., Codicum instar habendae, Aldina et Basil. I. *Nullus omnino liber* *κ ρ ε α γ ρ ά π τ ο υ ς*. At, inquies, quid undecim illi, quos silet Sebastianus? Vereor autem, si serio hoc interpellaris, ut recte argumenteris quippiam e tali silentio. Quod quale sit iam supra ad v. 361. satis, credo, expertus es, et infra etiam, si lubet, saepius experiere. Quid autem contra talem librorum consensum festinantis illius et interdum consulto reticentis editoris taciturnitas? Aut libros, quos habuit, non inspexit, aut suppressit quod ibi scriptum invenerat. Equidem autem pro certo ausim affirmare, etiam in libris Vaticanis aut eandem, quae in Nostris obtinet, varietatem inveniri, aut in omnibus scriptum esse *κρεαγρέπτους*, non *κρεαγράπτους*. Nullo enim in loco vidi libros ad repellendam aliquam lectionem concordiores. Hanc autem lectionem primus ex emendatione reposuit Guilielmus Canterus, ineptum illud priorum editionum *κρεαγρέπτους* lenissima manu refingens; eiusque auctoritatem sequutae sunt, si Paris. II. excipias, reliquae deinceps omnes editiones. Facta autem est haec emendatio ad verba Isaacii Tzetzae, quae in libris sic scripta inveniuntur: *κρεαγρέπτους*, *τὰς κρεαγραπτούσας*, (plurimi libri *κρεαγρεπτούσας*) *τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ κρεάγρεπτος.* quae si diligentius consideraveris, quid aliud probare contendas, quam Tzetzen quoque in libris suis habuisse *κρεαγρέπτους* vitiumque, si quod est, etiam hoc Scholiasta esse antiquius? Priores autem interpretes locum sic explicarunt: *τὰς τὰ κρέατα ἀγρευούσας πέτρας, τὰς σκληρὰς καὶ ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέτρας·* e quibus vix dubium esse potest, quin legerint sensu optimo *κρεαγρεύτους*. Vide etiam quae sub v. *κρεάγρα* habet Favorinus fol. 318. vers. edit. Rom. *κρεάγρα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν.* Eadem Schol. ad Aristoph. Equit. v. 782.

757. *Μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς Ἰνοῦς· ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων· ἐκ κακῆς παλιῤῥεύσεως* Par. A. *ζάλης* Pal. 40. 758. *Περιβόλαιον σώσει στήθη ἠσφαλισμένον* Par. A. *τὸ κεφαλοδέσμιον — κατακεκομμένον* Par. B. *τὸ κρήδεμνον, κεφαλοδέσμιον — ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον, κεκοσμημένον* Vind. II. *κατακεκομμένον αὐτόν* Pal. 40. 759. *Καὶ εἰς τὰς ἄκρας χεῖρας, αἵστισι τὰς σκληρὰς, καὶ ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέτρας* Par. A. *χερσὶ τὰς τραχείας, ἀφαιρούσας κρέατα* Vind. II.

μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται 760
στόρθυγξι. νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
Ἅρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
ἄχλαινος, ἵκτης, πημάτων λυγρῶν κόπις,
τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. 765
οὔπω μάλ', οὔπω, μὴ τοσόσδ' ὕπνος λάβοι
λήθης Μέλανθον ἐγκλιθένθ' Ἱππηγέτην.

760. ἁλιβρώτοισιν] ἁλιβρότοισιν Par. A. — 761. στόρθυγξι] στόρθιγξι (ωι) Par. C. — εἰς] Sic h. l. Codd. mei omnes. — Κρόνῳ] Κρόνον Par. A.
762. μεζέων] μαζέων Par. H. — κρεανόμον] κρεανόμων Par. F. et Ciz. κρεανόμων· Vind. IV. κρεανόμου Par. L. Cf. Apollon. Rhod. IV. 982—987. ibiq. Schol. — 763. κόπις] Eurip. Hec. 131. (Pors.) de Ulysse: πρὶν ὁ ποικιλόφρων, κόπις ἡδυλόγος —. Etym. M. p. 524. ex Oro grammatico: καὶ κοβάλους τοὺς λάλους, ἀπὸ τοῦ κόιψαι πεποιημένης τῆς λέξεως, ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. Cf. Eustath. ad Odyss. ξ. 24. p. 1749, 28. edit. Rom. (Tom. II. p. 59, 12. edit. Lips.)
765. τετικώς] τεθεικώς Par. A. — δάκους] Vox non raro apud Tragicos obvia. Vid. Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Prom. v. 603. et ad Sept. v. 554. Eurip. Troad. 297. (Seidl.) Hippol. 646. ibiq. Valck. Cf. Etym. M. p. 245, 34. — 766. τοσόσδ'] τοσσός Par. A. τοσόνδ' Par. CDG. Neap. I. II. Vit. III. τὸ σόν Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Tzetzes utramque lectionem commemorat: μηδὲ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον ἢ μηδὲ τοσόσδε καὶ τοσοῦτος ὕπνος λαθήσεως λάβοι τὸν Ποσειδῶνα. — τόσος δ' Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. τοσόσδ' Sebast. — λάβοι] Par. ADEFGHJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. et Editt. omnes. λάβῃ (οι) Neap. I. λάβῃ Par. BC. — 767. Μέλανθον] Solus Par. H. in marg. γρ. Μέλανθρον. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Reich. Reliquae recte Μέλανθον. Eustath. ad Iliad. α'. 350. p. 116, 8. edit.

760. Καταλαμβάνων, ταῖς ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσιν αἱμαχθήσεται Par. A. 761. Τοῖς ἀκρωτηρίοις, ταῖς ἀκίσι, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς ὀξύτησι τῶν πετρῶν. Εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ᾗ ἣν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ᾧ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν· καὶ γὰρ Δρεπάνη ἐκαλεῖτο τὸ πρίν — μισουμένην Par. A. ὀξύτησι — τὴν Φαιακίαν ἤτοι τὴν Κέρκυραν — μισουμένην Vind. II.
762. Ἔστι μὲν ἡ Δρεπάνη· νῦν μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἤγουν τὴν Κέρκυραν — τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου· κρεανόμον δὲ τὴν δρεπάνην λέγει Par. A. δρεπάνην τὰ κρέατα κόπτουσαν Vind. II. 763. Γυμνός, ὁ προσαίτης πτωχός, ὁ Ὀδυσσεύς, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι — βλαβῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, προσαίτης, οἰκέτης Par. C. χωρὶς χλανίδος, ἀσκέπαστος, ἢ ὁ Ὀδυσσεὺς προσαίτης — ὁ ῥήτωρ ὁ λαλῶν, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεὺς Vind. II. 764. Τὸν μυθώδη ἐκφωνήσει θρῆνον Par. A. τὸν μυθώδη φλυαρήσει, ἐκφωνήσει θρῆνον Vind. II. πεπλασμένον Pal. 40.
765. Τιμωρηθείς, ἀνταποδούς — τοῦ Κύκλωπος, θηρός· τὸ γὰρ δάκος θὴρ σημαίνει Par. A. κατάρας ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπουμένου Vind. II. 766. Οὔπω λίαν, οὔπω· μὴ τοσαύτη λήθη καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσῆος Par. A. οὐ μέχρι τούτου, δηλονότι τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεὺς — λήψεται Pal. 40. 767. Λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίοις Μέλανθον Ποσειδῶνα — ἐγκλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Δηλίοις· Μέλανθος

ἥξει γάρ, ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας
καὶ Νηρίτου πρηῶνας. ὄψεται δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον 770
μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα,
σεμνῶς κασωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους,

Rom. (T. I. p. 96, 44. edit. Lips.) διὸ καὶ Μέλανθος Ποσειδῶν παρὰ Λυκόφρονι, τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ πόντου μελανίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ οἷον ἐπανθοῦν καὶ ὑποπόλιον τοῦ ἀφροῦ. Et ad Odyss. ρ'. 214. p. 1817, 5. edit. Rom. (T. II. p. 140, 34. edit. Lips.) ubi duplex vitium in verbis, ἵνα ᾖ τὸ μὲν μέλανα διὰ τὸν μέλαντα πόντον, corrigere debuit novissimus editor Lipsiensis ex *Favorino* v. Μελάνθιος, fol. 352. edit. Rom. — ἐγκλιθένθ' Ἱππηγέτην] ἐγκλινηθένθ' Par. L. Ciz. ἐγκλινηθένθ' Vit. I. ἐγκλιθέντες ἱππηαγέτην Par. A. Similiter Sophocl. Phil. 30. ὅρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ. — 768. Ῥείθρου σκέπας] Tutissimus Ithacae portus, collibus undique circumdatus, hodie *Bathy* (βαθύς) nominatus. Vid. *Dodwell.* Itiner. Graec. p. 85. et 95. vers. germ. et Chr. *Muelleri* Itin. per Insul. Ion. p. 212. Cf. etiam *Eustath.* ad Odyss. α'. 186. p. 1409, 32 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 47, 7 sqq. edit. Lips.)

769. Νηρίτου] Ithacae mons, in conspectu illius portus ad magnam altitudinem assurgens. Vid. Iliad. β'. 632. Odyss. ι'. 22. ν'. 351. *Strabo* X. p. 454. (Tom. IV. p. 72 sq. edit. Tzsch.) Schol. ad Odyss. ρ'. 207.

770. ἄρδην] *Cyrill.* Glossar. Graecolat. p. 395. ἄρδην, ὅ ἐστιν ἀπὸ θεμελίων· funditus. De etymologia huius vocis vid. Herod. περὶ μονήρ. λέξ. p. 28. Etym. M. p. 137, 46. Eustath. ad Iliad. θ'. 187. p. 707, 37. edit. Rom. (T. II. p. 201, 18. ed. Lips.) et Blomf. Glossar. ad Aesch. Prom. v. 1087. — 771. μύκλοις] Dictum in procorum opprobrium. Hesych. v. μύκλοι· οἱ λάγνοι καὶ ὀχευταί. cf. etiam v. μυχλός. Antiquum Scholion, quod integrum h. l. in Tzetzae Commentario legitur, servavit etiam Etymologus p. 594, 19. addito versu Lycophronis. — γυναικέκλωψιν Vit. I. et Ciz. — βασσάρα] Sebastianus ex uno Cod. dedit κασσάρα, fortasse negligentiori Cod. scriptura deceptus. Saepissime enim litterae *k* et *u* vix discernendo discrimine a librariis exarantur. Idem vitium etiam in Favorini Eclog. v. κασσωρεύουσα p. 260. edit. Dind. Etym. M. p. 190, 51. βασσάρα σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην, ὡς Ὠρίων λέγει· ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνος γυνὴ εἴρηται βασσάρα. Λυκόφρων. cuius verba statim sequuntur. — 772. σεμνῶς] dissimulanter et cum aliqua pudoris ac honestatis specie. Intelligitur illud artificium, quo astutissima femina procorum ancipiti spe pendentium multitudinem per plures annos domi suae detinuit. Aliter explicat

καὶ Ἱππηγέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος Par. A. καταπεσόντα — ὁ Ποσειδῶν παρὰ Δηλίοις Pal. 40. 768. Παραγενήσεται γάρ — ἐν ᾧ αἱ νᾶες εὐνάζονται, ἢ οἱ ναῦται κρύπτονται — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ Par. A. τὸν γαλήνιον τόπον Par. C. τὸν γαλήνης τόπον τοῦ λιμένος — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ Vind. II. εἰς τὸ γαλήνιον Pal. 40.

769. Καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχάς — ὀφθήσεται δὲ πᾶν Par. A.

770. Οἴκημα ὁμοῦ ἐκ βαθμίδων πεπτωκός Par. A. οἴκημα πάντως τῶν θεμελίων ἀνατετραμμένον Par. B.

771. Τοῖς μνηστῆρσι τοῖς κατωφερέσιν εἰς γυναῖκας· κυρίως δὲ μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις — μοιχοῖς — ἡ δὲ πόρνη, ἡ Βάκχη, Πηνελόπη Par. A. ὑφάσμασι (sic) Pal. 40.

772. Ὑπερηφάνως ἢ ἀσέμνως πορνεύουσα — ἀντὶ τοῦ κενώσει, δαπανήσει τοὺς οἴκους Par. A. ἀσέμνως — κενώσει, δαπανήσει, ἀπολέσει Par. B. μοιχευομένη κενώσει Par. C. κρυφίως, ὑπερηφάνως ἀπατῶσα, πορνευομένη — κενώσει Vind. II.

θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.
αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν — 775
στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν
δέννοις κολασθείς. τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι, — 780

Etymologus v. σεμνός p. 709, 51. καὶ παρὰ Λυκόφρονι, σεμνῶς κασσωρεύουσα, ἀντὶ τοῦ αἰσχρῶς. Quod non probo. σεμνὸν enim, si in malam partem accipitur, notat id quod nimium est atque invidiosum. Vid. *Phot.* Lex. h. v. et *Schol.* ad Aristoph. Nub. 48. — κασωρεύουσα] Par. BEFHK. κασσωρεύουσα Par. ACDGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. Huc pertinet antiquum Scholion ab Etymologo servatum p. 493, 31. κασσωρίς, ἡ κατωφερής, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβὰς λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμὸν κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι. Videndus etiam *Eustath.* ad Iliad. ι'. 129. p. 741, 38 sqq. edit. Rom. (T. II. p. 246, 38 sqq. edit. Lips.) et *Favorinus* v. κασαλβάς.
774. πλείω] Sic Par. ADEGHJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. et Sebast. πλείω^ους Par. B. πλείους Par. CFL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae, quae harum vestigia sequuntur. — πόνους] πόνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. πύλαις Par. L. Vit. I. et Ciz. — Hanc adverbialem vocis πλείω potestatem exemplis firmarunt *Wesseling.* ad Diod. I. c. 92. Vol. IV. p. 144. edit. Dind. *Schaeferus* ad Dion. Hal. de Comp. verb. p. 229. et nuper *Bernhardy* Doctr. Synt. gr. p. 335. Facillime etiam intelligitur ex nostra lectione, quomodo fieri potuerit, ut librarii, difficultatem loci sentientes, aut πλείους reponerent, aut πόνους, quod tamen firmissimum est, in πόνων mutarent, aut etiam glossam πύλαις in textum inducerent. — 775. μολοβρός] Ex Odyss. ρ'. 219. πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα; Cf. *Eustath.* ad h. l. p. 1817, 14 sqq. ed. Rom. (T. II. p. 141, 2 sqq. edit. Lips.) et Etym. M. p. 590, 5.
776. νώτῳ] οὕτω Par. H. in marg. γρ. νώτῳ. — 778. ὑπείκειν] ὑπηκεῖν Par. A. πληγαῖσιν εἴκειν Par. K.

773. Ταῖς εὐωχίαις τὸν πλοῦτον ἐκχέασα τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἀθλίου Ὀδυσσέως Par. C. ἀφανίσασα Pal. 40. 774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύναις (sic) Par. A. ταῖς πύλαις τῆς Ἰλίου Par. C. ὁ Ὀδυσσεὺς πλείονα — ὄντων — πύλαι τῆς Τροίας Vind. II. πύλαις Τροίας, ἕνεκα σώματος Ἀχιλλέως Pal. 40. 775. Θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης — καρτερήσει μὲν τῶν δούλων Par. A. ἀρτοζήτης Par. B. ὁ πένης Par. C. ὡς πτωχὸς, ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἕνεκα βορᾶς Pal. 40. 776. Φοβεράς· ἀπὸ τοῦ στυγῶ· ἀπειλάς — τῷ καλὴν λοφίαν ἔχοντι Par. A. τῷ γενναίῳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν Par. B. κατηφεῖς Par. C. 777. Ταῖς λοιδορίαις κολασθείς — καρτερήσει δὲ τῶν χειρῶν Par. A. ὑβρισθεὶς Pal. 40. 778. Ταῖς πληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστράκων βολαῖς Par. A. κρούσεσιν σκουτελίων Pal. 40. 779. Οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους Par. A. ἀήθεις Par. C. οὐκ ἀσυνήθεις Vind. II. ἀσυνήθεις αὐτῷ αἱ πληγαί — μεγάλη Pal. 40. 780. Ἡ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς πλευραῖς Par. A.

λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
ἑκουσίαν σμώδιγγα προςμάσσων δομῇ,
ὅπως παλεύσῃ δυςμενεῖς, κατασκόποις
λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον. 785
ὃν Βομβυλείας κλιτὺς ἡ Τεμμικία

781. λυμεών] λυμαιών Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 782. ἐπεγκολάπτειν] Codd. mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἐςεγκολάπτειν Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.
784. παλεύσῃ] παλαίσῃ Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. παλεύσει sola edit. Basil. I. — κατασκόποις] κατάσκοπος Par. J. et Neap. III. — 785. κλαυθμοῖσι] κλαυθμαῖσι Par. J. — φηλώσας] Eustath. ad Iliad. ι'. 642. p. 781, 11. ed. Rom. (T. II. p. 304, 25. edit. Lips.) ὅτι δὲ ἀπὸ ῥηθὲν φηλῆσαι φηλῶσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο κατὰ τρίτην συζυγίαν τῶν περισπωμένων, δηλοῖ καὶ Λυκόφρων εἰπών· φηλώσας πρόμον, ἤγουν ἀπατήσας τὸν ἄρχοντα. τὸ δὲ φηλῶ φηλήσω τῶν ὕστερόν ἐστι. Cf. *Etym. M.* p. 160, 38. et 791, 32. *Blomf.* Glossar. ad Aesch. Agam. v. 475. et *Meinek.* ad Menandr. p. 15.
786. Βομβυλείας] Par. BEFJ. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Βομβυλείας Par. H. Vit. I. Βομβυλίας Par. ADGL. Neap. II. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I, Steph. Pott. utrq. et Sebast. Βομβυλίας Par. C. et Vind. II. Βοβυλίας Vind. IV. Βαμφυλίας Par. K. *Is. Tzetzes* ad h. l. ita scribit: Βομβυλίας, τῆς Ἀθηνᾶς — Βομβυλία καὶ Βομβύλιον ὄρος καὶ πόλις Βοιωτίας, ὅπερ νῦν λέγεται· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεῖα κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικόν, τότε δίφθογγον γράφεται· ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ι· ἡ Βομβυλεία, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγον. Lectionem Βομβυλεία κλιτὺς habet etiam Steph. Byz. s. v. Τέμμιξ. — κλιτύς] κλῖτυς. Par. A. De diversa ultimae syllabae quantitate hodie satis constat. Vid. *Schaefer.* Melet. crit. p. 73. et Monk. ad Hippol. v. 227. p. 34. edit. Lips. Exemplis ibi allatis adde *Nicandr.* Alex. 34. Νυσαίην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέδραμον ἀφραίνοντες. — Τεμμικία] Τεκμικία

ἐγχάραγμα Par. C. τύπος Vind. II. ὕλη Pal. 40. 781. Λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἄστυνας ὁ Θόας Par. A. ῥάβδοις λεπταῖς κοιλανθεῖσα, τρυπηθεῖσα Par. B. κυρίως τρυπηθεῖσα, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα Par. C. ῥάβδοις, κλάδοις κοιλανθεῖσα — ἄστυνας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν λυμαίνων Vind. II. ῥάβδοις ἐνσημανθεῖσα — τῶν Τρώων Pal. 40. 782. Ἀντὶ τοῦ τύπτειν — ἄνευ στεναγμοῦ ἐπαινέσει Par. A. ἐπιτύπτειν, ἐπιξέειν Par. B. ὑπομείνῃ Par. C. ἐπιξέειν, ἐγχαράσσειν, τυποῦν — ἄνευ στεναγμοῦ ὑπομενεῖ Neap. II. et Vind. II. ἐφ' ἑαυτῷ ἐγχαράττειν θελήσει Pal. 40. μαστίζειν Neap. III.
783. Ἑκούσιον μώλωπα ἀποπυγίζων τῷ σώματι Par. A. κυρίως ἡ ὕφαιμος πληγή — προςάπτων Par. B. ὕφαιμον πληγὴν ἐντυποῦν τῷ σώματι Vind. II. ἐντυπῶν, φέρων Pal. 40. 784. Ἵνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ ἐχθροῖς (sic) κατασκόποις Par. A. σκοπεύσεσι Par. B. ἀπατήσῃ· παλεύτριαι γὰρ λέγονται αἱ πλάναι, καί, οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδίστριαι (sic) περιστεραί· δυςμενεῖς δὲ τοὺς Τρῶας λέγει· κατασκόποις δὲ ἀντὶ κατασκοπεύμασι Par. C. σκοπευτικαῖς Pal. 40. 785. Βλάβαις καὶ δάκρυσι ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὅθεν φήληκες τὰ σῦκα τῇ δείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά Par. A. πληγαῖς Par. C. βλάβαις· ταῖς πληγαῖς, ὀδυρμοῖς ἀπατήσας τὸν Πρίαμον, τὸν πρόμαχον Vind. II.
786. Ὅντινα ἡ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνη κακὸν ἀνέθρειψεν, τὸν Ὀδυσσέα — ἐξοχὴ ὄρους — ὄρος Βοιωτίας Par. A.

ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέν ποτε,
μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
λοῖσθον δὲ καύηξ ὥστε κυμάτων δρομεύς,
ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, 790
κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
πρὸς τῆς Λακαίνης κινοβακχεύτου κιχὼν,
σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγὼν σκέπας,
κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.

Neap. II. *Τεκμηρία* Par. E. Neap. I. et Vind. II. in marg. — 787. *ἐτέκνωσεν*] Sic Par. AK. et Pal. 40. addito ν finali. Reliqui libri et Editt. omnes *ἐτέκνωσε*. — 788. *μόνος*] *μόνους* Par. J. — Cassandra apud Eurip. Troad. 449. (Seidl.) de Ulysse: *ἥξεται μόνος πάτραν*. — 789. *καύηξ*] *κάβηξ* Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — 790. *ἅλμῃ*] *ἅλμης* Par. H. in marg. *γρ. ἅλμῃ*. — *πάντοθεν*] solus Par. B. *πάντοθε*. — *περιτριβεὶς*] *περιτριβὴς* Par. K. et edit. Basil. I. *περιτριβεὶς* Par. H. — 791. *Πρωνίων*] *Πρωνείων* Par. A. — *λαφυστίαν*] *λαφυστίων* Par. K. *λαφυστίοις* Par. E. — 792. *πρὸς*] *πρὸ* Par. H. — *κινοβακχεύτου*] *κινοβάκχου* Vit. I. Ciz. — *κιχών*] *τυχὼν* Par. B. — 793. *σύφαρ*] *σῦφαρ* Par. A. quod fortasse rectius. Vid. Callim. fragm. XLIX. p. 433. edit. Ernest. Reliqui tamen libri omnes et grammatici constanter *σύφαρ*. *Phrynichus* Bekkeri p. 66, 7 sqq. *τέσσαρά εἰσιν ὀνόματα τοῦ γέροντος· ὠμογέρων, ὁ πρὸ τοῦ προσήκοντος καιροῦ γηράσας· εἶτα ὁ γέρων, ὁμωνύμως τῷ παντὶ γέροντι· τρίτος δὲ σύφαρ· ἔστι δὲ σύφαρ κατὰ γλῶτταν τὸ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως· τέταρτος τυμβογέρων, ὁ τύμβου χρείαν ἔχων.* Etym. M. p. 737, 9. *τινὲς δὲ καὶ τὸ ὄφεως γῆρας σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηρακώς.* Cf. Hesych. et Suid. h. v. — *φυγὼν σκέπας*] *σκέπας φυγὼν* Par. A. et Vat. 1307. — 794. *Νηρίτων*] *Νηριτῶν* Par. G. *Νηρίτῳ δρυ-*

Τιμᾶται ἐν Βοιωτίας Βομβυλείᾳ ἡ Ἀθηνᾶ Par. B. *καὶ ἐξοχῇ Βοιωτίας, ἐν ᾗ γεννηθῆναί φασιν τὸν Ὀδυσσέα* Pal. 40. 787. *Μέγιστον ἡμῖν κακὸν ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσέα* Par. A. *μέγα — τοῖς Τρωσὶ βλάβος ἐγέννησε· συλλαβὴ κοινὴ τὸ σε* Par. C. *ἔθρεψε* Pal. 40. 788. *Μόνος πρὸς τοὺς οἴκους πλέων,* (sic) *σωθεὶς ὁ τάλας* Par. A. *μόνος γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη ἀπὸ τῶν ἑπομένων αὐτῷ ιβ πλοίων εἰς Τροίαν* Par. C. *ἀπὸ τῶν ναυτῶν* Vind. II. *ἀπὸ τῶν σὺν αὐτῷ* Pal. 40.

789. *Τὸ ἔσχατον δὲ ὁ λάρος· λέγει δὲ Ὀδυσσέα· ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς* Par. A. *ἤγουν κυματοδρομήσας* Par. C. *ὕστερον — ὡς ὄρνεον λάρος, ἤτοι ὁ Ὀδυσσεύς — ἤτοι ὥσπερ κυματοδρόμος* Vind. II.

790. *Ὥσπερ κογχύλη ἐν θαλάσσῃ πανταχόθεν περιτριβεὶς* Par. A. *περιμαλαχθεὶς* Vind. II. *συντριβεὶς* Pal. 40. 791. *Καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαλλήνων ἔθνος — ἀντλουμένην* Par. A. *ἐξαντλουμένην* Par. B. *εὐωχίαις — ἀντὶ τοῦ, μνηστήρων, ἀπὸ τόπου* Par. C. *τὴν περιουσίαν — Κεφαλληνίων, μνηστήρων — ἀπαντλουμένην* Vind. II. *ἀντληθεῖσαν* Pal. 40. 792. *Τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἴκαρος* (leg. *Ἰκάριος*) *καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως καὶ Ἀφαρεὺς ἀδελφοί — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστρησάσης, πηδησάσης — καταλαβὼν* Par. A. *κακῶς μανείσης πρὸς ἔρωτα* Par. C. *τῆς Πηνελόπης, τῆς ἐπὶ κακοῦ οἰστρησάσης — καταλαβὼν* Vind. II.

793. *Πέμπελος γέρων ἀποθανεῖται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὖσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐπ' αὐτήν* Par. A. *λίαν γηραιὸς — ἢ τὴν Ἰθάκην, ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα* Par. C. *γέρων ὑπέργηρως — τὴν Ἰθάκην νῆσον* Vind. II.

794. *Ὁ πάνυ γέρων σὺν τοῖς*

κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795
κέντρῳ δυςαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς.
κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος.
μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεὼς,
ὅ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον, 800

μῷ Par. J. — 795. πλευρά] πλευρᾷ Vind. II. Vit. II. — λοίγιος] λύγιος Par. H. eadem lectione in margine reposita. — στόνυξ Par. A.
796. δυςαλθής] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. sensu optimo. Dicitur enim Ulysses, pastinacae marinae aculeo transfixus, immedicabili vulnere periisse. Vid. Odyss. λ. 133. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ — ἐλεύσεται ibiq. Eustath. p. 1676, 43. edit. Rom. (T. I. p. 404, 23. edit. Lips.) Nicandr. Ther. 835 sq. λόγος γε μέν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς ἔφθιτο λευγαλέοιο τυπεὶς ἁλίου ὑπὸ κέντρου. — Altera lectio δυςαλγής ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. — ἔλλοπος] ἔλλοπι Vit. I. Ciz. ἔλλοπος Rehd. — Σαρδωνικῆς] Par. BDGHJKL. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Σαρδωνικῆς Par. O. et Vind. II. Σαρδονικῆς Par. AEF. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. Σαρδονικῆς Vit. I. et Ciz.
797. κέλωρ] κέλλωρ Par. H. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. metri gratia, ut ait scientissimus editor. — 798. Ἀχιλλέως] Ἀχιλλέως Par. CH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. et Sebast. — αὐτανέψιος] ἀντανέψιος Par. J. Consobrinus Medeae, Telegonus, Circes ex Ulysse filius. — 799. μάντιν δὲ νεκρόν] Muellerus in Addend. p. 290: „Audiamus, quae Bachet de Meziriac in Comment. ad Ovid. Epp. Vol. I. p. 103., ut haec verba explicaret, observavit: „„Il semble, inquit, qu'il veut donner entendre, qu'à son sepulcre se rendoient des oracles, quand il appelle son corps μάντιν νεκρόν."" Sine dubio super sepulcrum erat exstructum templum, in quo erat istud oraculum." — Εὐρυτάν] Εὐρυτᾶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Legitur hic versus apud Steph. Byz. v. Εὐρυτᾶνες, cuius Codd. Par. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. h. l. lectionem Εὐρυτανὸν proferunt, ubi manifestum est librarios ultimae syllabae accentum pro compendio syllabae ον habuisse. De accentu Vid. Arcad. de Accent. p. 8, 4. Draco Strat. p. 18, 4. Lobeck. ad Phrynich. p. 196 sq. et Göttling. in libello de Accent. gr. ling. p. 62 sq. — στέψει] στέψει edit. Ald. στέψει, honorabit. Vid. Soph. Antig. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. ibiq. Erfurdt. — 800. Τραμπύας] Par. ABCDEFHKL.

ὅπλοις· πολυχρόνιον γὰρ τὸ ζῷον· λέγει δὲ Ὀδυσσέα· — ὅρος Ἰθάκης Par. A. ὁπλισμοῖς Par. C. πανοῦργος ὁ Ὀδυσσεύς — ὅρος Ἰθάκης — πλησίον Vind. II. ἤγουν πολέμῳ Pal. 40. 795. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον Par. A. κέντρον Pal. 40. 796. Κέντρῳ δυςθεράπευτος τῆς τρυγόνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους Par. A. δυςίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος, ἰχθύος ἀπὸ Σαρδοῦς νήσου Par. C. ἐν τῷ τραύματι — ἡ δυςίατος Pal. 40. 797. Υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς φονεὺς ὀνομασθήσεται Par. A. φονεύς, σφαγεὺς Par. C. ὁ υἱὸς τῆς Κίρκης, ὁ Τηλέγονος, ὁ φονεύς· ἄρταμος, μάγειρος τις ὤν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων Vind. II. 798. Τῆς Ἀχιλλέως γυναικὸς Μηδείας ἐξάδελφος Par. A. 799. Μαντεῖον Ὀδυσσέως — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου ἔθνος Ἠπείρου — στέψει ὁ λαός Par. A. τὸν Ὀδυσσέα τιμήσει Par. C. ὄνομα ἔθνους — στεφανώσει ὁ λαὸς Vind. II. γενόμενον — ὁ Αἰτωλικὸς ὡς ἀπό τινος Εὐρύτου Pal. 40. 800. Ὅ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χώρα Ἠπεί-

ἐν ᾗ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίνῃσιν Αἰθίκων πρόμος,
τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς,
καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος 805
ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον
παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις.

Pal. 40. et Editt. omnes, excepta Sebast. Τραμπυΐας Par. G. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Τραμπίας Par. J. Τραμπείας Neap. I. *Steph. Byzant.* Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνίμων. — 801. Ἡρακλῆ] Ἡρακλεῖ Par. H. in marg. γρ. Ἡρακλῆ. *Canterus:* „Alexandri M. ex Barsine filium, quem Polysperchon, Tymphaeus seu Epirota, dux Aethicum, seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum XIV. Historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. XX. Hic Hercules ab Aeaco, Perseo et Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quod pater Alexander M. paternum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum referret." — 802. Τυμφαῖος] Τυμβαῖος Neap. I. — ἐν θοίνῃσιν] ex Par. JL. Vit. I. et Ciz. Reliqui omnes θοιναῖσιν. — 804. ἄπωθεν] Par. FK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄπωθεν Par. L. Vit. I. Ciz. ἄποθεν Par. ADEGJ. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἄποθεν Par. BCH. Vit. II. et Rehd. Vid. supra ad v. 425. — 806. Γορτυναίᾳ] Par. ACDEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et edit. Sebast. Γορτυναίᾳ Par. G. Γορτυνίᾳ Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Γορτυναίῳ Edit. Basil. I. in Scholiis vero Γορτυνίᾳ. — 807. ἐκπνεύσῃ] ἐκπνεύσει Par. AK. 808. κτείνας] κτείνει Par. G. Vind. IV. Vit. III.

ρου, ἀφ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυεῖς καλοῦνται — οἰκητήριον Par. A. ὁ λαός — ἔδαφος. 801. Ἐν ᾗ χώρᾳ ποτὲ πάλιν τὸν Ἡρακλέα, υἱὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης, Πολυσπέρχων ὁ Ἠπειρώτης Par. A. φονεύσει, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων Par. C. ὁ βασιλεύς Pal. 40.

802. Ὁ Ἠπειρώτης ἐν εὐωχίαις — ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχηγός Par. A.

803. Παρ' ὅσον Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν Par. A. Ἡρακλῆ, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Αἰακοῦ Par. C. μητρόθεν — πατρόθεν Vind. II. λέγει Ἡρακλῆ τὸν ἀπάρχοντα τῆς Περσίδος Pal. 40.

804. Τημενὸς ἀπόγονος Ἡρακλῆος — οὐ πόῤῥωθεν αἱμάτων Par. A. ἀπογόνων Ἡρακλέος — πόῤῥω συγγενείας Vind. II. ἐκγόνου Ἡρακλέος τοῦ παλαιοῦ Pal. 40. 805. Ὄρος Τυρσηνίας ἡ Πέργη, ἥτις αὐτὸν τεθνηκότα — τὸ Τυρσηνῶν ὄρος Par. A. φασὶ δέ, ὅτι μετετέθη ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ Εὐρυτάνων ἐξ Ἠπείρου εἰς τὴν Ἰταλίαν Par. B. ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα τὸν Ὀδυσσέα φασὶ κεῖσθαι — Τυρσηνοὶ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως Par. C.

806. Πόλις Τυρσηνίας ἡ Γορτύνη — δέξεται κεκαυμένον Par. A. καέντα Vind. II. 807. Ἀποθάνῃ Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τὸν θάνατον Vind. II. 808. Τηλεμάχου καὶ Κίρκης — ἥντινα ἀποκτείνας ὁ ἀνὴρ Par. A. Τηλεμάχου — τῆς Κίρκης τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀδυσσέως — τῆς Κασσιφόνης Vind. II. Κίρκην ὁ Τηλέμαχος Pal. 40.

αὐτὸς πρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην, 810
Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ᾽ αὐτανεψίας.
χὠ μὲν τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδὼν
ἄστρεπτον ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαληνὸν ἦμαρ οὔ ποτ᾽ ἐν ζώῃ δρακών.
ὦ σχέτλι᾽, ὥς σοι κρεῖσσον ἦν, μίμνειν πάτρᾳ 815

809. δευτέραν] δεύτερον Pal. 40. — περᾷ] περῶν Par. C.
810. ἠλοκισμένος] ἠλοκισμένον Par. A. — δέρην] δέριν Par. CH. δέρυν Vind. II. — 811. Γλαύκωνος] Γλαυκωνός τ᾽ Par. DK. Vind. II. Vit. II. Γλαύκονός τ᾽ Par. G. Vind. IV. Vit. III. Γλαύκου τ᾽ Par. E. *Eustath.* ad Iliad. ζ. 234. p. 638, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 105, 40. edit. Lips.) ὅτι δὲ καὶ ἕτεροι Γλαῦκοι διάσημοι, δῆλον καὶ αὐτό· ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀνθηδόνιος καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ (I. 25. coll. VI. 86.) καὶ ὃν δὲ Γλαύκωνα ὁ Λυκόφρων καλεῖ παρωνύμως. — Ἀψύρτοιό τ᾽] Ἀψύρτοις ὅτε αὐτανεψίους Par. A. vitiosissime. ἀντανειψίας, quod est merum vitium typographicum editionis Basil. II., repetitum est in Editt. Commel. Steph. Reich. et a Lectio in Collect. Poetar. Graec. Tom. II. In novissima editione operae dederunt τε αὐτανείψιας, invito, opinor, editore.
812. τοσοῦτον] Par. DFGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. τοσούτων Par. ACEH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. τοσοῦτον (ω superscr.) Par. B. Vind. II. Vit. II. τούτων Par. J. Vulgata lectio, cui quidem vides meliores Codd. refragari, nihilominus tamen retinenda erat, cum propter verbum ἰδών, quod flagitare videtur, ut epitheton ad θῖνα accedat, tum quod verissime ille πολύτλας dicendus sit multitudine malorum tandem oppressus occubuisse. Tot enim calamitatibus iam ante exantlatis, quot nemo fere ante eum tulerat, vidit etiam in extrema senecta uxorem a filio caesam, hunc rursus domestica caede interemtum, et se ipsum denique insanabili vulnere ab altero filio sauciatum: ita ut, licet haec mala horribilia sint, convenientius tamen h. l. ingens malorum series commemoretur. — 813. ἄστρεπτον] Par. ABCEFJKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. ἄτρεπτον Par. DGH. (hic in marg. γρ. ἄστρ.) Vind. II. (γρ. ἄστρ.) IV. Vit. II. III. Rectissime Scholiastes antiquus: ἀφ᾽ οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον· locus enim intelligitur, unde nullus ei iterum reditus futurus sit; quem ἀνόστητον βέρεθρον dicit *Nonnus* Dionys. XXX. 159. — 814. ζωῇ] Hanc formam h. l. libri omnes tuentur. Vid. *Elmsl.* ad Eurip. Med. 946. p. 243. sq. edit. Lips. — δρακών] δράκων Vit. I. δρακῶν Ciz. vitiose.
815. ὥς] ᾧ Par. D. cum glossa ᾧτινι. ἢ Vit. I. et Ciz. superaddito ὥς. — μίμνειν] μένειν Par. L. — πάτρᾳ] πάτραν Par. L. Pal. 40. εἰς

809. *Αὐτὸς πρὸς ᾅδην ἀπελεύσεται* Par. A. ἤγουν ὁ Τηλέμαχος· πρότερον γὰρ ἡ Κίρκη ἐτάφη, ἔπειτα καὶ αὐτός Vind. II. ἤγουν μετὰ ταῦτα ἔρχεται Pal. 40.
810. *Ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς Κασσιφόνης τετμημένος τὸν αὐχένα* Par. A. τῆς Κασιφόνης — τετμημένος τράχηλον Vind. II. 811. *Τοῦ Γλαύκου, υἱοῦ Πασιφάης καὶ Μίνωος — υἱοῦ Αἰήτου· οἱ τούτων παῖδες αὐτανέψιοι*, ἤγουν ἐξάδελφοι Par. A.
812. *Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτον σωρὸν πημάτων ἰδών* Par. A. ὁ Ὀδυσσεὺς πλῆθος βλαβῶν Vind. II.
813. *Ἀφ᾽ οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον — ὑπεισέλθῃ τὸ δεύτερον* Par. A. 814. *Γαληνῇ ἡμέραν οὔποτε ἐν ζωῇ βλέψας* Par. A.
815. *Ὦ ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσσον ὑπῆρχεν μένειν ἐν τῇ πατρίδι* Par. A. Ἰθάκην — μένειν Vind. II.

βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
κάνθων᾽ ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἔτι
πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,
ἢ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν.
Ὁ δ᾽ αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης 820
πλᾶτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν, εἰς αἴθραν φυγὸν,

πατρός Par. B. — 816. βοηλατοῦντι] βοηλατοῦντα Par. A. et Vat. 1307. βοηλατοῦν Ciz. — 817. κάνθων᾽] κάνθωνες Par. A. *Schol.* ad Aristoph. Pac. 81. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. et ad Vesp. 179. Apud *Aelianum* Hist. Anim. X. 40. commemoratur κάνθων Σκυθικός. Vid. etiam Interpp. ad Aelian. Var. Hist. I. 27. p. 50 sq. edit. Gronov. et *Eustath.* ad Odyss. ι. 222. p. 1625, 40. edit. Rom. (T. I. p. 337, 4. edit. Lips.) — ζεύγλῃσι] Par. DGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. ζεύγλαισι Par. AB CEFHJ. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. ζεύγλαισι Rehd. — 818. λύσσης] λύσσῃς Par. BC. — οἰστρημένῳ] οἰστρημένον Par. A. et Vat. 1307. — 819. τηλικῶνδε] τηλίκων δέ Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. τηλικῶν δέ Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. — πεῖραν] μοῖραν Par. K. πεῖραν τολμήσειν apud Soph. Electr. 463. (Herm.) — 820. Ὁ δ᾽] ὃ δ᾽ Par. A. — αἰνόλεκτρον] Cf. infra v. 1354. αἰνόλεκτρον μυχόν, et Aesch. Agam. v. 692. ibiq. Blomf. Gloss. p. 213. edit. Lips. — εὐνέτης] εὐνάσεης Ciz. εὐνέστης Vit. I. — 821. πλᾶτιν] πλᾶστιν Par. L. Vit. I. et Ciz. πλάτην Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. *Suid.* h. v. πλᾶτις, ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. (v. 132.) καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. Quae eadem habent Schol. ad Aristoph. l. l. et *Favorin.* h. v. Cf. etiam Hesych. v. πλάτις ibiq. Interpp. — ματεύων] μαστεύων Vit. I. μαντεύων Par. E. et Ciz. ματαῖαν Par. K. — κληδόνων] κληδόνος Par. F. Pal. 40. κληδόνων (ος) Rehd. — πεπυσμένος] πεπεισμένος Par. L. — 822. φάσμα πτηνόν] Cf. Eurip. Helen. 605—619. (Dind.) — αἴθραν] αἶθραν Par. AG. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. αἴθρα Ciz. et Rehd. αἶθρα Vit. I. — φυγόν] φυγών Vit. III.

816. Βοῦς ἐλαύνοντα, καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον Par. A. ἤγουν τὸν λάγνον, διὰ τὸ ἀδδηφάγον καὶ κατωφερές Par. B. παχυτράχηλον Par. C. ἤγουν ἐλαύνοντι τοὺς βόας — τὸν ὄνον λάγνον Vind. II. 817. Τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις — ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιζευγνύειν — μέσαβα γὰρ αἱ γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ Par. A. ὄνον σεσαγμένον Par. C.

818. Τέχναις — μαινομένῳ Par. A. ψευδέσι μανίας πανουργίαις — σοί Vind. II. πεπλασμέναις — μαινομένῳ Pal. 40. 819. Ἢ τηλικούτων πεῖραν καρτερῆσαι κακῶν Par. A.

820. Ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ — ἁρπαγεῖσαν — γαμέτης Par. A. 821. Γαμετήν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ μιγνυμένην — τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων καὶ τῆς φήμης ἀκηκοώς Par. A. γυναῖκα τὴν Ἑλένην ζητῶν — φημῶν, μαντευμάτων — μαθών Par. C. τὴν γαμετὴν ψηλαφῶν, ζητῶν — ἀπὸ φημῶν, τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων Vind. II. γυναῖκα· παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μίγνυσθαι — μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος — μαθών, ἀκούσας Pal. 40.

822. Πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινεν παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἴδωλον αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροίαν — εἰς εὐδίαν, εἰς αἰθρίαν φυγών

ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;
ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς, 825
καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἠχθημένας
προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους.

824. μολών] μολῶν Vit. II. — **825.** πρῶτα] πρῶτον Par. J. — Τυφῶνος σκοπάς] Rectissime Muellerus: „In promptu est, si quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et sedes Typhonis, et in qua cubile eius Typhoneus specus fuit; Pomp. Mel. I. 13. et Hom. Il. β'. 783. qui ἐν Ἀρίμοις eum habitasse canit. Ἄριμα vero fuisse montes Ciliciae docet Steph. Byz. ad h. v. Cf. etiam *Heyne* ad Hom. l. l.“ Vid. *Eustath.* ad Iliad. l. l. p. 346, 38 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 281, 14. edit. Lips.) coll. *Etym. M.* p. 772, 40 sqq. — **826.** πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. *Etym. M.* p. 660, 6. πέμπελος· Λυκόφρων, ἡ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ πέμπεσθαι εἰς ᾅδην. — **827.** τὰς] τῶν Rehd. — Ἐρεμβῶν] Vid. *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. v. 180. p. 566. — ναυβάταις] Par. AFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. ναυάταις Par. BDEGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ναυάτας Par. C. cum glossa οἰκίας. ναυάτας (αις) Vit. III. — ἠχθημένας] Sic Codd. quos vidi, omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἰχθυμένας Edit. Basil. I. ἰχθυωμένας e Cod. Vat. 117. in textum recepit Sebastianus; cuius mutationis iudicium penes te esto, erudite Lector.

Par. A. τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ἢ τὸ σῶμα λέγει, ἤγουν αὐτὴν τὴν Ἑλένην — πετόμενον, ἀναχθέν· ἤγουν ὅταν αὐτὴν ἐφόνευσαν ὁ Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης· ἔστι δὲ κακόπλαστον, κακόζηλον Par. C. ζητῶν τὴν Ἑλένην — τὸ φανὲν εἴδωλον — εἰς τὸν αἰθέρα Vind. II. **823.** Ποίους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθοὺς καὶ τόπους; Par. A. βάθη Par. C. οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμενος Vind. II. **824.** Ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίζων Par. A. **825.** Ἐπιβλέψει μὲν ἐν πρώτοις — τὴν Κιλικίαν λέγει Par. A. ἴδοι μὲν πρῶτα τὰ Ἄριμα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ Ὅμηρος φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα — ἐξοχάς, ὄρη Par. C. **826.** Τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην — τὴν ἀπολιθωθεῖσαν καὶ στηλωθεῖσαν τὸ σῶμα Par. A. ὑπέργηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδην πεμπομένην, λιθωθεῖσαν Par. B. τριπάλαιαν, λέγει τὴν Κύπρον· ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· ἐκεῖ τὸ εἴδωλον τῆς γραός — ἀπολιθουμένην Par. C. τὴν πάγγηρων, τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν Vind. II. Κύπρον ἀπὸ μέρους Pal. 40. **827.** Καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν — ναύταις μεμισημένας Par. A. ἐχθράς, διὰ τὸ τραχὺ καὶ δύςκολον τοῦ τόπου Par. B. Τρωγλοδυτῶν οἰκίας — βαρυτάτους, διὰ τὸ εἶναι ὑπὸ γῆν Par. C. Ἀράβων, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ βαίνειν, οἰκεῖν Pal. 40. **828.** Προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἐπηρμένας εἰς ὕψος ὄχθας τοῦ Νείλου δηλαδὴ Par. C. αἰγιαλούς Vind. II. **829.** Τῆς Μύῤῥας, πόλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρὸν ἄστυ. Μύῤῥα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίκῃ, περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητής· (v. 912.) Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν. — Ἥρας θυγάτηρ, ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τίκτειν, μογεῖν Par. A. τῆς Θείαντος θυγατρός — κρημνῶδες — τὴν Βύβλον — ἥστινος Μύῤῥας τὰς ἐν τῇ γέννᾳ κακοπαθείας Par. C. ὄνομα

ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος. 830
καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινῖδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα, Ξένη,
κραντῆρι λευκῷ τόν ποτ᾽ ἔκτανε πτέλας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας,

831. κλαυσθέντα] κλασθέντα Par. A. perperam. — 832. Σχοινῖδι] Sic recte Par. G. Vind. IV. Vit. III. Reliqui libri Σχοινίδι, excepto Par. A., qui praebet Σχόινῆδι. — μουσόφθαρτον] μουσοφθάρτον Par. G. — Ἀρέντα] Ἀῤῥεντα Par. C. Ἀρέτα Vit. I. — Ξένη] Herodoti locum (lib. II, 112.) iam a Pottero allatum vidimus: ἔστι δὲ (ἐν Μέμφι) ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρόν, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοὼς ὡς διαιτήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνύμιόν ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλέεται.

833. κραντῆρι] Nicand. Ther. 446. sq. ἐν χροῒ νύγμα || εἴδεται αἱμαχθέντος ὑπὸ κραντῆρος ἀραίου. ibique Scholiastes: κραντῆρες λέγονται οἱ ὕστερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληροῦν τὴν ἡλικίαν· νεωτέρων (adulta aetate) γὰρ ἤδη ἡμῶν γενομένων φύονται οἱ ὀδόντες οὗτοι. Κλέανθος δὲ σωφρονιστῆρας (Weisheitszähne) αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτοὺς καὶ τὸ σῶφρον τοῦ νοῦ λαμβάνειν ἡμᾶς. Cf. Hesych. h. v. et Pollux. Onom. II. 92. — πτέλας] πέλας Par. E. Hesych. πτελέα· σῦς, ἀπὸ Λακώνων. ἢ εἶδος δένδρου. ubi prior glossa videtur ad vocem πτέλας pertinere. — 834. τύρσιας] Sic Par. CFH. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. τυρσίας Parisini reliqui, Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. Videntur enim inter Grammaticos fuisse, qui τυρσίς scriberent ὀξυτονούμενον, quasi παρώνυμον esset a τύρσος (τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα Hesych.). Regulam vid. apud Arcad. de Accent. p. 34, 19. τὰ εἰς σις — τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ· χρύσης χρυσίς, νῆσος νησίς· σεσημείωται τὸ ἄσις ὁ ῥύπος, ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός. De significatioue vocis τύρσις vid. supra ad v. 717. et adde Schol. ad Pind. Olymp. II. 127. τύρσιν, πόλιν· κυρίως δὲ τὸ τεῖχος. λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι. Erotian. Lex. Hippocr. τύρσις· Βακχεῖος ἐν α΄ φησί· σκηνή, ἢ πύργος ἢ προμαχών. — Κηφηΐδας] Κηφιήδας Par. G.

γυναικός — ἤγουν τὴν Βύβλον, στεῤῥὰν πόλιν — ἥστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων Vind. III. 830. Τόκους ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυῤῥίνης κλάδος Par. A. τὰς ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ, ἤγουν ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἄδωνιν — ἤνοιξε τοῦ δένδρου φλοιός Par. C.

831. Καὶ τὸν τῇ θεᾷ κλαυσθέντα — τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστιν Γαύας Par. A. θρηνηθέντα — Ἀδώνιδος — ἤγουν περὶ Ἄδωνιν περιφραστικῶς Par. C. τῇ Ἀφροδίτῃ — τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις Vind. II. θρηνηθέντα — Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις· περιφραστικῶς τὴν Κύπρον Pal. 40.

832. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμῳ· Σχοινὶς δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα — τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντα — τῇ Ἀφροδίτῃ Par. A. τῇ δίκην σχοινίου συνδεούσῃ τοὺς ξένους πρὸς συνουσίαν· ἢ τῇ καταφορικῇ — τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν — τῇ ὁμοποιῷ — τῇ φιλοποιῷ· ἐπίθετα Par. C. ἁρμοζούσῃ — φιλικῇ Pal. 40.

833. Τῷ ὀδόντι, ὅντινά ποτε ὁ κάπρος· παρὰ Κίλιξιν — ἔκτεινεν Par. A. ὀδόντι, παρὰ τὸ τὰ κρανταὶ κείρειν Par. B. ὁ κάπρος, ὁ ἄγριος χοῖρος Par. C. 834. Θεάσεται δὲ τὰς πόλεις καὶ τύρσεις, ἀνοικοδομήματα — τὰς Αἰθιοπικάς· ἀπὸ Κηφέως, βασιλέως Αἰθιόπων Par. A. θεάσεται τὰς πόλεις, τὰ τείχη — ἤγουν τὰς τοῦ Κηφέως βασιλέως Αἰθιοπίας· ἤγουν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν

καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός, 835
διssάς τε πέτρας, κέπφος αἷς προσήλατο
δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,

Vind. IV. Vit. III. Κηφηνίδας Par. A. cui lectioni favere videntur *Agatharchides* in Photii Bibl. p. 442. ed. Bekk. οἱ γὰρ περὶ Κλεινίαν ἱστορικοί φασιν, ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας καὶ αὐτοὶ ἄδειαν λαβόντες, ἐξ Ἄργους εἰς Αἰθιοπίαν (ἐκαλεῖτο δὲ τότε Κηφηνία) παραγεγονότα ἐπὶ λύσει τῆς Κηφέως θυγατρὸς τὸν Περσέα. et *Nonn.* Dionys. II. 682 sq. ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεὺς ἠνάσσατο, Κηφήνων ἐπιήρανος Αἰθιοπήων. Recte tamen hanc formam improbavit Tzetzes: πρόσχες δέ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροί, λέγοντες Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Cf. *Nicandr.* Alex. v. 100.

Περσεὺς ἦν ποτε ποσσὶ λιπὼν Κηφηΐδα γαῖαν.

et Etym. M. p. 512, 14. — 835. λακτίσμαθ'] λάκτισμα θ' Par. H. — Ἑρμαίου] Par. ADGKL. Vat. 1307. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et editt. Bas. I. et Steph. Ἑρμέου Par. BCEFHJ. Neap. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ἑρμειοῦ Neap. III. ex correct. (Par. D. in marg. γρ. Ἑρμέου ἤτοι Ἑρμείου.) et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Nostra lectio confirmatur etiam Is. Tzetzae testimonio, licet inepte eam explicantis: οἱ μὲν πάντες τὸ αι δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν. ἐγὼ δὲ ἕρμα, ἕρμαιον τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος· Ἑρμέου δὲ ποδός, τοῦ Ἑρμειακοῦ, ψιλόν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν. — 836. κέπφος] κέμφος Par. E. De hac voce vid. *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 311. edit. Lips. et Schol. ad Pac. v. 1065. — προσήλατο] προσήλλατο Par. CFGL. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I.

838. μόρφνον] γρ. καὶ μόρφον Par. H. in marg. In accentu huius vocis paene invitus sequor Grammaticorum canonem, nullo, ut saepissime talia, certo fundamento nitentem; vid. *Schol. Venet.* ad Iliad. ω'. 316. μόρφνον, ὡς ὕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις· — τὰ γὰρ εἰς ος λέγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ρ συλλαβήν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μος ληγόντων· οἷον χόρτος, φόρτος, ὄρχος, ὄρθος τὸ μονογενές, (ἦν δὲ κύων Γηρυόνου *Favor.*) πόρνος· οὐ γὰρ θηλυκὸν αὐτοῦ τὸ πόρνη. οὕτως θέλει καὶ τὸ πτόρθος, οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μος διὰ τὸ χορμός καὶ φορμός. Quae iisdem fere verbis leguntur etiam apud *Etymologum* p. 591, 25. et *Favorinum* fol. 365. edit. Rom. Cf. Arcad. de Accent.

θεάσεται Par. C. τῆς Αἰθιοπίας, ἧς βασιλεὺς Κηφεύς, ὁ Ἀνδρομέδας πατήρ Pal. 40. 835. Καὶ Λαφρίου πηγήν· Λάφριος ὁ φιλόξενος· λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιθετικῶς. φασὶ δέ, ὅτι ἐν Αἰθιοπίᾳ Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ· ὅθεν καὶ Ἑρμοῦ πτέρνα καλεῖται Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπόψεται· Λάφριος ὁ φιλόξενός ἐστι· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ — ἤγουν τὸν τόπον, ὃν ποσὶ ἐλάκτισεν ὁ Ἑρμῆς ἐν Αἰθιοπίᾳ Par. C. φυλάττων τὴν Ἰώ — διψήσας ἐλάκτισε καὶ ἀνεδόθη ὕδωρ — Ἑρμοῦ — τὴν Αἰθιοπίαν λέγει Pal. 40. 836. Τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρηστικῶς· αἷς προσεπήδησεν Par. A. ἤγουν τὴν Ἰόπην — πέτραις, προσῆλθε Par. C. ἐπόψεται Αἰθιοπίαν — τὸ κῆτος Pal. 40. 837. Εὐωχίας χρήζων Par. A. τροφῆς· λέγει δὲ τοῦ φαγεῖν τὴν Ἀνδρομέδαν, τοῦ Κηφέως θυγατέρα — χρήζων — ὑπεχώρησε Par. C. εὐωχίας χρήζων — ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας — ὑπεχώρησε τὸ κῆτος Vind. II. 838. Τὸν Περσέα λέγει — μορφνὸν δὲ ἀετόν, ἁρπάσας σιαγόσι Par. A. τὸν Περσέα, τὸν υἱὸν τοῦ Διός· ἤγουν ὁ ἔχων πατέρα τὸν

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ, 840
φάλαινα δυςμίσητος ἐξινωμένη,
ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρφνος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, ὀξυτονεῖται haec vox apud *Hesiodum* Scut. v. 134. μορφνοῖο φλεγύαο, quae verba afferens Etym. M. p. 792. explicat: τουτέστι μέλανος ἀετοῦ. Similiter etiam *Lex. Seguer.* p. 303, 22. μορφνόν: εἶδος ἀετοῦ. et *Photius* Lex. p. 273. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumtum, habet *Suidae* compilatio: μορφνόν· σκοτεινόν. μόρφνος· εἶδος ἀετοῦ, οἱονεὶ μορόφονός τις ὤν· ὁ ἀεὶ περὶ φόνον μεμορημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum *Eustathius* ad Odyss. μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορεάδαι, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθὰ πού καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀ ρ β υ λ ό π τ ε ρ ο ν, ἤγουν πτερόπουν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλαις) αἵπερ εἰσὶν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. *Etym. M.* p. 135, 11. *Galen.* Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθέα. *Phot.* Bibl. Cod. III. p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex *Nonnoso:* ὅτι τὰ σανδάλια, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.
841. φάλαινα] φάλλαινα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξενουμένη Par. A. — 842. ἱπποβρότους ὠδῖνας] ἱπποβρώτους Vit. I. Ciz. Cf. *Nonn.* Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χρυσῷ — ἀετόν, τὸν Περσέα — λαβών, ἤγουν τὸ κῆτος, σιαγόσι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κήτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀ ρ β ύ λ η γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχύτατον Neap. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν — πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδιλόπεζον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερὰ εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ξίφει, ἢ δρεπάνῳ· ξ υ ρ ὸ ν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν Par. A. λογχοδρεπάνῳ Par. B. ἤγουν τοῦ Ἀκάμαντος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ φησεται — ἤγουν τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευριζομένη Par. B. μεμισημένη, πεφονευμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτό — ἡ μισητή, ἡ ἀσθενής, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν ἵππον μέν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περσέως Par. A. ἤγουν τὰς γεννησάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον — ἤγουν τὸν τράχηλον τῆς Μεδούσης Γοργόνος κόψας Par. C. ἵππον καὶ ἄνθρωπον γεννῶσα — ἀνοίξαντος αὐτοῦ τοῦ Περσέως Vind. II. 843. Τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνος, καθάπερ αἱ γαλαῖ· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον — τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς — τῆς Γοργόνος· καὶ αὐτὴ γάρ, ὥσπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στόματος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λίθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνος· ἡ θαλασσία γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου — τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους — θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλήνην (sic) Vind. II. φοβερᾶς· ἀπολιθούσης τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν Pal. 40.

ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων, 845
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,
καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύσταο καὶ χαμευνάδας

845. ἀμφελυτρώσει πέτρων] ἀμφελυτρώσας Par. E. Solus Par. A. πετρῷ, quod refingendum est in πέτρῳ. vid. Schol. min. et Paraphrasten Vaticanum: καὶ τῷ λίθῳ αὐτῆς περισκεπάσει, ἤγουν ἀπολιθώσει. Reliqui tamen libri et impressi omnes Genitivum tuentur, sive πέτρων exhibentes, sive, proclivi errore, πέπλων Par. L. Vit. I. et Ciz. *Sebastianus* tamen, respiciens fortasse ad v. 75., de suo dedit πέτροις, qua correctura locus minime indiget. — 846. τριπλανοῦς ποδηγίας] Intelligitur oculus ille, quo duce Gorgones alternante vice utebantur. Eodem sensu dixit *Nonnus* XXV. 36. Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην. Male igitur *Scaliger*:
Sagax tricaecae lucifur custodiae.
847. θερειπότους] θερειβρότους Par. A. quod accuratissimo librario excidit pro θερειβότους, explicatum ab *Eustathio* ad Iliad. β΄. 287. p. 222, 20. edit. Rom. (T. I. p. 180, 21. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸ ἱππόβοτον σύγκειται καὶ ὁ βούβοτος λειμών. καὶ αὐτὰ δέ πως καὶ τὸ θερείβοτον συντέθειται. ὃ δηλοῖ τόπον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομάς. Vid. *Herm.* ad Soph. Trach. 187. — γύας] Par. ABDEFHJK. Vit. II. et Editt. Basil. I. et Reich. γυίας Par. CGL. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. reliquae omnes. — 848. Ἀσβύσταο] Ἀσβύστα Vind. II. Eodem nomine Nilum appellavit Callimachus apud Steph. Byz. v. Ἀσβύστα (Callim. fragm. XIII. p. 422. ed. Ernest.) οἵη τε Τρίτωνος ἐφ᾽ ὕδασιν Ἀσβύσταο. — χαμευνάδας] Par. ACEFHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Cummel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. χαμευνίδας Par. BDGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. χαμευνάδων Edit. Basil. I. in textu, in Schol. autem χαμευνάδας. Proprie apud Homerum Odyss. κ΄. 243. ξ΄. 14. dicuntur σύες χαμαιευνάδες h. e. αἱ χαμαὶ κοιμώμεναι, ubi haec monuit *Eustathius* p. 1748, 61. edit. Rom. (T. II. p. 58, 21. edit. Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ συῶν ἡ λέξις αὕτη κυρία. ἄνθρωποι μέντοι χαμαιεῦναι παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ἰλιάδι (π΄. 235. Σελλοὶ χαμαιεῦναι)· ἐπειδὴ

844. Ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περσεύς — ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ ποδός — λείπει δὲ τὸ, μέχρι τῆς κορυφῆς Par. A. ὁ μεταπλάττων Par. C. ὁ Περσεὺς μεταπλάττων ἀπὸ τῶν ζώων — ὁ μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λίθους Vind. II.
845. Ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ποιήσας — ἐξαπλώσει, περισκεπάσει λίθων Par. A. ἀγαλματοποιήσας, λίθους ποιήσας, ἀντὶ τοῦ, ἠγαλμάτου — τῇ ἀπολιθώσει, τῇ ἐπικαλύψει Vind. II. ἠγαλμάτου — περικαλύψει τῶν πέτρων, ἤγουν τῇ ἀπολιθώσει Pal. 40. 846. Ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὄπισθεν κρατήσας τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς Γοργόνης ἔκλεψε (sic) τὴν κεφαλήν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑποκλέψας τῶν Φορκίδων — ἀντὶ τριπλῆς ὁδηγίας Par. A. ὀφθαλμοκλέπτης, ἤγουν ὁ κλέπτης τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ τῶν τριῶν Γοργόνων Par. C. ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, ὁ Περσεύς — τριπλῆς· αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν· ὅτι μία παρ᾽ ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ παραφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει Vind. II. τῆς τῶν τριῶν Φορκίδων πλάνης Pal. 40. 847. Ἐπιβλέψει δέ, τὴν Αἴγυπτον λέγει· τῷ γὰρ θέρει ὁ Νεῖλος ἀρδεύει αὐτήν — μέτρον γῆς ὁ γύης Par. A. ὁ Μενέλαος· λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἀρδεύει ἐν τῷ θέρει αὐτήν· οὗτος δὲ διΐστησι τὴν Αἰθιοπίαν τῆς Λιβύης Vind. II. ἐν θέρει ποτιζομένας, τὴν Αἴγυπτον Pal. 40.
848. Τοῦ Νείλου τοῦ Λιβυκοῦ ποταμοῦ· Ἀσβύσται γὰρ ἔθνος Λιβύης

τὸν ἠπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτε[illegible]
πεφρήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυν[illegible] ὃς 850
φάλαινα δυσμίσητος ἐξικωμέν[illegible] [illegible]ς.
ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντο[illegible]
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρῶτ[illegible]

[illegible] .αιοῖς ψίαθοι καὶ στιβάδες· [illegible] erens habet εἰσὶ δὲ οἵ φασι) [illegible] στιβάς. *Hesych.* v. χαμαευ[illegible]m h. l. εὐνὴ χαμευνὰς coniun[illegible] endet. — 849. δυσόδμοις] δυς[illegible] p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μό[illegible] autem, ut videtur, ὀξυτονεῖν [illegible] .p. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. μορφνοῖο φλεγύαο, quae [illegible] scholia minora, et Codex Edit. Ba[illegible] τουτέστι μέλανος ἀετοῦ. S[illegible] φνόν· εἶδος ἀετοῦ. et *Ph*[illegible] δυσόδμοις Par. BEHJL. Vit. I. Ciz. Pal. e diversis glossis desu[illegible] [illegible]il. II. et reliquae deinceps, praeter norissi[illegible] τεινόν. μόρφνος· εἶδ[illegible] [illegible]ue lectionem agnoscit Tzetzes: διὰ δὲ τὸ δυσώ[illegible] μεμορημένος. μόρφ[illegible] [illegible]iae τὸ δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις· θηρσίν. σώμασι τρέφοντα[illegible] [illegible] sunt phocae, bestiae foedissimi odoris, quarum *thius* ad Odyss[illegible] [illegible] ex Homero aliisque notam habemus; vid. *Odyss.* δ'. Lips.) οἱ δὲ [illegible] Cyn. III. 114. φωκὴ δυσαής. Facta autem epitheti τει, καθά [illegible] sensus loci si non invertitur, obscuratur certe, et vis ρόπουν [illegible] [illegible]ur. Suppresso enim bestiarum nomine, quibuscum cu[illegible] εἰσὶν ε[illegible] [illegible] Menelao, unde poteris, quae eae sint, subodorari, nisi *Galen*[illegible] [illegible] insigniuntur, odore? — 850. τλήσεθ' εἵνεχ'] τλήσει' εἵνεχ' *Pho*[illegible] δά[illegible] [illegible] Par. A. τλήσεθ' εἵνεχ' Vind. II. et Pal. 40. cum glossa: Ἰωνικῶς. [illegible] εἵνεχ' Par. H. Vit. I. Ciz. Ad hanc lectionis varietatem per[illegible] Tzetzae adnotatio: τλήσεθ' εἵνεκα καὶ τλήσει' εἵνεκα. τὸ μὲν τλή[illegible] [illegible] ἕνεκα, Ἀττικόν· δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς. τὸ δὲ τλήσει' [illegible] Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκ[illegible] ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρον[illegible] Λεύκιππος καὶ ἀφηλιώτης. Praeterea notanda est elisio diphthon[illegible] rarissima et adhuc controversa apud tragicos poetas, in Lycophrone [illegible] autem, praesertim cum longa syllaba subsequatur, facillime toleranda. Vid. *Herm.* Elem. doctr. metr. p. 51. et ad Eurip. Ion. v. 1079. — Ἀργείας] Ἀργίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Aliam lectionem, Codd. auctoritate prorsus destitutam, in libris invenit, aut fortasse ipse commentus est *Steph. Byzant.* s. v. Αἶγυς ita scribens: Αἶγυς, πόλις Λακωνική, ὡς Εὐφορίων. οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Παυσανίας· (Paus. III, 2, 5. VIII. 27, 4.) Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτω·

> καὶ πάντα τλήσεσθ' οὕνεχ' Αἰγύας κυνός,
> τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

ὁ λόγος περὶ Ἑλένης, Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄῤῥενα μὴ τεκούσης, τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθείσης. Ita enim hunc Stephani locum corrigendum esse iam dudum monuit *Meursius* in Comment. ad Lycophr. p. 264. Notissima autem est Ἀργείη Ἑλένη ex *Homero Iliad.* β'. 161. 177. γ'. 458. *Odyss.* δ'. 296. Cf. *Eustath.* ad Odyss. δ'. 174. p. 1490, 56. edit. Rom. (T. I. p. 158, 16. edit. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι Ἄργος κἀνταῦθά φησιν ἢ τὴν Πελοπόννησον, ἢ καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μενελάῳ χώραν· ὅθεν καὶ Ἑλένη Ἀργεία ἔν τε Ἰλιάδι καὶ μετ' ὀλίγα δέ, ἡ ἄλλως μὲν Λάκαινα, κατὰ δὲ τὸ ὅλον Πελοποννησία. — 851. τριάνορος κόρης]

— καὶ τὰς φώκας Par. A. τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας Par. B. Νεῖλον — χαμαικοιτεῖς Par. C.
849. Κοίτας δυσώδεις — τοῖς κήτεσι εὐναζόμενος Par. A. βρωμώδους· ἡ γὰρ φώκη βρωμεῖ — συγκοιταζόμενος, ὅτι ἔμελλε δηλαδὴ κρατῆσαι τὸν Πρωτέα πρὸς τὸ μαθεῖν πάντα καθ' ἑαυτόν Par. C. ὄζουσι φώκαις Pal. 40. 850. Καὶ πάντα καρτερήσει ἕνεκα τῆς Ἑλένης Par. A. ὑπομείνῃ — τῆς Ἑλένης Vind. II. Ἰωνικῶς (ad εἵνεχ') Pal. 40.
851. Διότι ἄῤῥενα οὐκ ἔτεκεν· τῆς

ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατόν,
ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
κρατῆρα καὶ βοάγριον,

Dionys. I, 51. κούρη ἐπιβήτωρ. XL, 15. Χειροβίη ῥηξήνορι πάτρη. — 852. στρατόν] Onofrio Gargiulli στρατὸν ha il testo. Da queste parole il Cantero, che Menelao, dopo esser giunto nella Japigia, itu, Minervae Spoliatrici dicabit donaria. Menente, approdò alle coste della Iapigia, non venne agli abitanti di quel paese, dove certamente non colonia. Se offrì doni a Minerva, non furono spoglie iesi da lui non provocati, nè vinti. Non regge dunque l'one del Cantero: e le parole Ἰαπύγων στρατὸν dinotano soltanto nazione de' Iapigi agguerrita. La frase usata dal nostro poeta è una imitazione di Eschilo, presso cui Prometeo così parla alla figlia d'Inaco: ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις. Esch. Προμ. δεσμ. v. 722." (Aesch. Prom. v. 725. (Well.) 748. (Blomf.)) Apud seriores poetas significat quamvis turbam ac multitudinem; vid. Nonn. I. 187. ὀφίων σκολιὸν στρατόν. ibique v. 227. στρατὸς αἰόλος, turba fulgens, de sideribus dictum est. — 853. Σκυλητρίᾳ] Σκυλευτρίᾳ Pal. 40. Reliqui libri et Impressi omnes recte vulgatam tuentur. Cf. Eustath. ad Iliad. κ΄. 460. p. 818, 26. edit. Rom. (T. II. p. 355, 33. edit. Lips.) τὸ δὲ ληΐτιδι ἴσως μὲν ὅμοιόν ἐστι τῇ ἀγελείᾳ, εἴπερ ἐκείνη γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν· ἧς μέρος καὶ τὰ λάφυρα εἴκουν (corr. ἤγουν) σκῦλα, ἐξ ὧν σκυλήτρια παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ. Et ad Iliad. π΄. 500. p. 1072, 64. edit. Rom. (T. III. p. 339, 44. edit. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι, ὥςπερ διχῶς λέγεται συλεύειν καὶ συλᾶν, οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ σκύλου. καὶ τὸ μὲν σκυλεύειν κοινόν· φαίνεται δὲ εἶναι καὶ σκυλῶ σκυλήσω, ἐξ οὗ καὶ ἡ σκυλήτρια.

854. Ταμάσιον] Ταμάσιον Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. Locus neque emendatione neque etiam, cum poeta hanc brevis syllabae producendae licentiam in nomine proprio sibi sumserit, ulla alia excusatione indiget. Non enim adducor vulgata lectione Ταμασσὸς apud Ptolem. V. 14. et Strab. XIV. p. 684. (T. V. p. 748. edit. Tzsch.) ut h. l. Ταμάσσιον contra omnes libros scribendum existimem. Saepissime enim hoc geminatum σ librariis debetur. Vid. Scholia nostra min. et Eustath. ad Odyss. α΄. 184. p. 1409, 15. edit. Rom. (T. I. p. 46, 33. edit. Lips.) τὴν μέντοι ἐν Κύπρῳ Τεμέσην Τάμασον ἀξιοῦσι διὰ τοῦ ᾱ οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι· ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι ὁ Ταμάσιος κρατήρ.

πολυάνορος καὶ πολυάνδρου, ἤγουν πολλοὺς ἄνδρας ἐχούσης Ἑλένης· πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν· ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ Θησεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν, παῖδα οὖσαν· καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμίγη· οἵτινες οὐκ ἂν εἶεν αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος καὶ Πάρις καὶ Δηΐφοβος Par. A. τῆς γεννησάσης θηλείας καὶ οὐκ ἄῤῥενας — πολυάνδρου, εὐμόρφου Par. C. Ἑρμιόνην τεκούσης — καὶ πολυάνδρου, ἤγουν εὐμόρφου Pal. 40. 852. Παραγενήσεται πλανήτης εἰς τοὺς Ἰάπυγας· ἔστι δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροὶ Par. A. Καλαβρῶν — ὄχλον Par. C. 853. Καὶ δῶρα δώσει καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ — διὰ τὰ ἐν πολέμοις σκῦλα Par. A. ἀναθήσει — πορθητικῇ Par. C. καθιερώσει τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ Vind. II.

854. Ἀπὸ Ταμάσου, πόλεως Κύπρου· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστι Τάμασος — καὶ ἀσπίδα Par. A. πόλις Καλαβρίδος· χαλκοφόρος καὶ ἀριστόχαλκος ἡ Τάμασος Par. B. ἀπὸ τῆς Τεμέσης πόλεως Καλαβρίας, ἔνθα χαλκὸς ἄριστος — σκεῦος χαλκοῦν, καὶ τὸ σάκος, τὴν ἀσπίδα τὴν ἑαυτοῦ Par. C. ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ (sic) κατεσκευασμένον ποτήριον — ἀσπίδα Vind. II. καθαρόν (fort. Καλαβρικόν) Pal. 40.

εὐνάς, δυςόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
καὶ πάντα τλήσεθ' εἵνεχ' Ἀργείας κυνὸς 850
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

καὶ χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες παρὰ τοῖς παλαιοῖς ψίαθοι καὶ στιβάδες· οἱ [δέ addendum e Favorino, qui eadem referens habet εἰσὶ δὲ οἵ φασι) φασι καὶ ὅτι χαμεύνα ἡ ταπεινὴ κλίσις καὶ στιβάς. *Hesych.* v. χαμαιευνάδες — ἢ οἱ χαμαὶ κοιτῶνες. Quod autem h. l. εὐνὴ χαμευνὰς coniunctum sit, id neminem, credo, in poeta offendet. — 849. δυςόδμοις] δυςόδμους Par. ACDFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Consentiunt Paraphrasis Vaticana, Scholia minora, et Codex Edit. Basil. I. δυςόθμους (sic) Vit. II. δυςόδμοις Par. BEHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae deinceps, praeter novissimam, omnes. Utramque lectionem agnoscit Tzetzes: διὰ δὲ τὸ δυςώδες τῆς φώκης οὗτος εἶπε τὸ δυςόδμους, ἢ δυςόδμοις θηρσίν. Intelligendae autem sunt phocae, bestiae foedissimi odoris, quarum ὀλοώτατον ὀδμὴν ex Homero aliisque notam habemus; vid. *Odyss.* δ'. 406. 442. *Oppian.* Cyn. III, 114. φώκη δυςαής. Facta autem epitheti translatione, sensus loci si non invertitur, obscuratur certe, et vis adiectivi minuitur. Suppresso enim bestiarum nomine, quibuscum cubandum sit Menelao, unde poteris, quae eae sint, subodorari, nisi ex ipso, quo insigniuntur, odore? — 850. τλήσεθ' εἵνεχ'] τλήσει' εἵνεχ' (sic) Par. A. τλήσεθ' εἵνεχ' Vind. II. et Pal. 40. cum glossa: Ἰωνικῶς. τλήσετ' εἵνεχ' Par. H. Vit. I. Ciz. Ad hanc lectionis varietatem pertinet Tzetzae adnotatio: τλήσεθ' εἵνεκα καὶ τλήσετ' εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν· δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς. τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Praeterea notanda est elisio diphthongi, rarissima et adhuc controversa apud tragicos poetas, in Lycophrone autem, praesertim cum longa syllaba subsequatur, facillime toleranda. Vid. *Herm.* Elem. doctr. metr. p. 51. et ad Eurip. Ion. v. 1079. — Ἀργείας] Ἀργίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Aliam lectionem, Codd. auctoritate prorsus destitutam, in libris invenit, aut fortasse ipse commentus est *Steph. Byzant.* s. v. Αἶγυς ita scribens: Αἶγυς, πόλις Λακωνική, ὡς Εὐφορίων. οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Παυσανίας· (Paus. III, 2, 5. VIII. 27, 4.) Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτω·

καὶ πάντα τλήσεσθ' οὕνεχ' Αἰγύας κυνός,
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

ὁ λόγος περὶ Ἑλένης, Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄῤῥενα μὴ τεκούσης, τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθείσης. Ita enim hunc Stephani locum corrigendum esse iam dudum monuit *Meursius* in Comment. ad Lycophr. p. 264. Notissima autem est Ἀργείη Ἑλένη ex *Homero Iliad.* β'. 161. 177. γ'. 458. *Odyss.* δ'. 296. Cf. *Eustath.* ad Odyss. δ'. 174. p. 1490, 56. edit. Rom. (T. I. p. 158, 16. edit. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι Ἄργος κἀνταῦθά φησιν ἢ τὴν Πελοπόννησον, ἢ καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μενελάῳ χώραν· ὅθεν καὶ Ἑλένη Ἀργεία ἔν τε Ἰλιάδι καὶ μετ' ὀλίγα δέ, ἡ ἄλλως μὲν Λάκαινα, κατὰ δὲ τὸ ὅλον Πελοποννησία. — 851. τριάνορος κόρης]

— καὶ τὰς φώκας Par. A. τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας Par. B. Νείλου — χαμαικοιτεῖς Par. C.

849. Κοίτας δυςώδεις — τοῖς κήτεσι εὐναζόμενος Par. A. βρωμώδους· ἡ γὰρ φώκη βρωμεῖ — συγκοιταζόμενος, ὅτι ἔμελλε δηλαδὴ κρατῆσαι τὸν Πρωτέα πρὸς τὸ μαθεῖν πάντα καθ' ἑαυτόν Par. C. ὄζουσι φώκαις Pal. 40. 850. Καὶ πάντα καρτερήσει ἕνεκα τῆς Ἑλένης Par. A. ὑπομείνῃ — τῆς Ἑλένης Vind. II. Ἰωνικῶς (ad εἵνεχ') Pal. 40.

851. Διότι ἄῤῥενα οὐκ ἔτεκεν· τῆς

ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατόν,
καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
Ταμάσιον κρατῆρα καὶ βοάγριον,

Similiter *Nonnus* Dionys. I, 51. κούρη ἐπιβήτωρ. XL, 13. Χειροβίη ῥηξήνωρ. et XLI, 331. εὐήνωρ πάτρη. — 852. στρατόν] *Onofrio Gargiulli* p. 56. „εἰς Ἰαπύγων στρατὸν ha il testo. Da queste parole il Cantero prende motivo di dire, che Menelao, dopo esser giunto nella Japigia, *devicto Apulorum exercitu*, *Minervae Spoliatrici dicabit donaria*. Menelao, che ἀλήτης, errante, approdò alle coste della Iapigia, non venne a muover guerra agli abitanti di quel paese, dove certamente non fondò alcuna colonia. Se offrì doni a Minerva, non furono spoglie tolte ai Pugliesi da lui non provocati, nè vinti. Non regge dunque l'osservazione del Cantero: e le parole Ἰαπύγων στρατὸν dinotano soltanto la nazione de' Iapigi agguerrita. La frase usata dal nostro poeta è una imitazione di Eschilo, presso cui Prometeo così parla alla figlia d'Inaco: ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις. *Esch.* Προμ. δεσμ. v. 722." (*Aesch.* Prom. v. 725. (Well.) 748. (Blomf.)) Apud seriores poetas significat quamvis turbam ac multitudinem; vid. *Nonn.* I. 187. ὀφίων σκολιὸν στρατόν. ibique v. 227. στρατὸς αἰόλος, *turba fulgens*, de sideribus dictum est. — 853. Σκυλητρίᾳ] Σκυλευτρίᾳ Pal. 40. Reliqui libri et Impressi omnes recte vulgatam tuentur. Cf. *Eustath.* ad Iliad. κ'. 460. p. 818, 26. edit. Rom. (T. II. p. 355, 33. edit. Lips.) τὸ δὲ ληΐτιδι ἴσως μὲν ὅμοιόν ἐστι τῇ ἀγελείᾳ, εἴπερ ἐκείνη γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν· ἧς μέρος καὶ τὰ λάφυρα εἴτουν (corr. ἤγουν) σκῦλα, ἐξ ὧν σ κ υ λ ή τ ρ ι α παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ. Et ad Iliad. π'. 500. p. 1072, 64. edit. Rom. (T. III. p. 339, 44. edit. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ διχῶς λέγεται συλεύειν καὶ συλᾶν, οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ σκύλου. καὶ τὸ μὲν σκυλεύειν κοινόν· φαίνεται δὲ εἶναι καὶ σκυλῶ σκυλήσω, ἐξ οὗ καὶ ἡ σ κ υ λ ή τ ρ ι α.

854. Ταμάσιον] Ταμάσιον Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. Locus neque emendatione neque etiam, cum poeta hanc brevis syllabae producendae licentiam in nomine proprio sibi sumserit, ulla alia excusatione indiget. Non enim adducor vulgata lectione Ταμασσὸς apud *Ptolem.* V. 14. et *Strab.* XIV. p. 684. (T. V. p. 748. edit. Tzsch.) ut h. l. Ταμάσσιον contra omnes libros scribendum existimem. Saepissime enim hoc geminatum σ librariis debetur. Vid. Scholia nostra min. et *Eustath.* ad Odyss. α'. 184. p. 1409, 15. edit. Rom. (T. I. p. 46, 33. edit. Lips.) τὴν μέντοι ἐν Κύπρῳ Τεμέσην Τάμασον ἀξιοῦσι διὰ τοῦ α οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι· ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι ὁ Τ α μ ά σ ι ο ς κ ρ α τ ή ρ.

πολυάνορος καὶ πολυάνδρου, ἤγουν πολλοὺς ἄνδρας ἐχούσης Ἑλένης· πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν· ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ Θησεὺς οὐκ ἔγνω αὐτὴν, παῖδα οὖσαν· καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμίγη· οἵτινες οὐκ ἂν εἶεν αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος καὶ Πάρις καὶ Δηΐφοβος Par. A. τῆς γεννησάσης θηλείας καὶ οὐκ ἄῤῥενας — πολυάνδρου, εὐμόρφου Par. C. Ἑρμιόνην τεκούσης — καὶ πολυάνδρου, ἤγουν εὐμόρφου Pal. 40. 852. Παραγενήσεται πλανήτης εἰς τοὺς Ἰάπυγας· ἔστι δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροὶ Par. A. Καλαβρῶν — ὄχλον Par. C. 853. Καὶ δῶρα δώσει καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ — διὰ τὰ ἐν πολέμοις σκῦλα Par. A. ἀναθήσει — πορθητικῇ Par. C. καθιερώσει τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ Vind. II.

854. Ἀπὸ Ταμάσου, πόλεως Κύπρου· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστι Τάμασος — καὶ ἀσπίδα Par. A. πόλις Καλαβρίδος· χαλκοφόρος καὶ ἀριστόχαλκος ἡ Τάμασος Par. B. ἀπὸ τῆς Τεμέσης πόλεως Καλαβρίας, ἔνθα χαλκὸς ἄριστος — σκεῦος χαλκοῦν, καὶ τὸ σάκος, τὴν ἀσπίδα τὴν ἑαυτοῦ Par. C. ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ (sic) κατεσκευασμένον ποτήριον — ἀσπίδα Vind. II. καθαρόν (fort. Καλαβρικόν) Pal. 40.

καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας. 855
ἥξει δὲ Σῖριν καὶ Λακινίου μυχούς,
ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ
Ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις, ἀεὶ
πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον 860

855. τάς] τᾶς Vit. III. — ἀσκέρας] *Pollux* Onom. VII. 85. p. 748. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον. quae explicat *Hemsterhuiin* ad Polluc. X. 50. p. 1204. *Suidas* et *Lex. Seguer.* p. 151, 30. ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικά. quod certe non erat ex Eustathio sollicitandum (ad Odyss. ε'. 44. p. 1522, 12. edit. Rom. T. I. p. 197, 32. edit. Lips.) ubi ita est interpungendum: ἀρβύλαι, αἱ καὶ ἀρβυλίδες. ἀσκέραι. Περσικαί, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ. (vid. Aristoph. Nub. 151. ibiq. Schol.) De accentu vocis vid. *Arcad.* de Accent. p. 101, 3. τὰ εἰς ρα μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ε μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· ἡμέρα, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρα. — εὐμαρίδας] Vid. *Muelleri* Annotat. ad h. l. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. v. 666. p. 62. edit. Lips. — 856. δέ] δ' ἐς Par. B. Rehd. in marg. et Edit. Ald. δὲ Par. A. vitii origo neminem latebit. — Σῖριν] Sic Par. A. Neap. III. Vit. II. et Pal. 40. Reliqui libri et Editt. omnes, praeter *Reich.*, Σίριν. Vid. *Athen* XII. 523, c et d. ubi novissimus editor Σῖριν correxit. *Strabo* VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. Πολίειον et Σῖρις. Etym. M. p. 714, 11. et Eustath. ad *Dion.* Perieg. v. 223. p. 128, 12. edit. Bernh. — Λακινίου] Λικινίου Par. B. Λακινίους *Steph. Byz.* Lycophronis verba afferens: Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· Λυκόφρων· καὶ Λακινίους μυχούς. ubi Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam Λακωνίους exhibent. Vid. *Theocr.* Id. IV. 33. ibiq. Schol. *Strabo* VI. p. 261. (T. II. p. 239. edit. Tzsch.) *Etym. M.* p. 555, 17.

857. ὄρχατον] Lucus Iunonii sacer, teste Livio XXIV, 3. quem locum iam a Muellero allatum vidimus: „*Sex millia aberat ab urbe nobili* (Crotone) *templum — ipsa urbe erat nobilius — Laciniae Iunonis, sanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti silva et proceris abietis arboribus septus, laeta in medio pascua habuit, ubi omnis generis sacrum Deae pascebatur pecus sine ullo pastore.*" Templum Iunonis Laciniae commemorant *Dionys. Perieg.* v. 371. *Paus.* VI. 13, 1. aliique, quorum testimonia diligentissime collegit *Ruperti* Comment. in Liv. Vol. I. p. 954. — 858. φυτοῖσιν] φοιτοῖσιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.

859. γυναιξὶ δ'] γυναιξὶ τ' Rehd. et Edit. Ald. — 860. πενθεῖν] ποθεῖν Par. K. — εἰνάπηχυν] εἰννάπηχυν Vind. II. Vit. II. εἰννάπηχυν

855. Καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέραι δὲ εἴδη ὑποδημάτων — τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας, κατ' ἀντίφρασιν Par. A. καλτζούνια, ἐξάμιτα — τὰς ἀραρυίας, εὐαρμόστους Par. C. ἤγουν τῆς Ἑλένης ὑποδήματα εὔκολα — τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας Vind. II. ἀσκέρα εἶδος ὑποδημάτων — καλῶς ὑποδυομένας Pal. 40. 856. Παραγενήσεται εἰς Σῖριν· πόλις Μακεδονίας, καὶ ποταμὸς Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότωνος Par. A. πόλις τῆς Ἰταλίας, νῦν Πόλιον (leg. Πολίειον) — ἀκρωτηρίου τοῦ Κροτωνιάτου — ἐνδοτάτους τόπους Par. C. 857. Ἐν οἷς ἡ Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾷ, τῇ Ἥρᾳ Par. A. τόποις τῆς Κρότωνος — ἡ Θέτις φυτεύσει Par. C. ἡ Θέτις κῆπον, στίχον, τάξιν ἀναθήσει τῇ Ἥρᾳ Vind. II. 858. Φυτοῖς ἐξειργασμένον Par. A. πολεμικῇ — κεκαλλωπισμένον Par. C. ἐπίθετον Ἥρας — δένδροις κεκοσμημένον, τὸν κῆπον λέγει Vind. II. 859. Ταῖς δὲ γυναιξὶν ἔσται νόμος ταῖς ἐγχωρίοις ἀεὶ Par. A. νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι Vind. II. 860. Πενθεῖν τὸν ἐννέα

καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης,
καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
κάλχῃ φορυκτούς, οὕνεκεν θεᾷ θεὸς

Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Canterus*: „Novemcubitalem intellige Achillem, Thetidis filium, ab Aeaco Pelei patre et Doride Thetidis matre ortum. Quia etiam Eleae matronae, primis ludorum initiis, inter ceteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant; testis *Pausan*. Eliac. β." (VI. 23, 3.) — 861. δαΐου] Sic libri h. l. omnes, quos infra v. 1327. in lectione δηΐας non minus concordes invenies. De discrimine significationis vid. *Schol*. ad Soph. Ai. 783. (771. Herm.) δάϊον· κοινῶς τὸ πολέμιον· Ἀττικῶς δὲ τὸ δύστηνον. et ibidem *Hermanni* adnotationem: „δαΐα misera. Hoc significatu haec vox etiam in iambis Doricam formam habet; sed ubi hostem notat, communi forma δήϊος dicitur." Ergo fortasse h. l. vertendum: *luctuosae pugnae*. Adde *Blomf*. Gloss. ad Aesch. Prom. 360. p. 118. edit. Lips.

862. καλλύνειν] καλύνειν Vit I. Ciz. καλυνεῖν Par. B. — ῥέθη] ῥέθει Par. A. — 863. ἁβροπήνους] ἁβροπίνους Vind. IV. Vit. III. — ἀμφιβάλλεσθαι] ἀμφιβάλεσθαι Vit. I. et Ciz. ubi accentus scribarum errorem indicat, ἀμφιβαλέσθαι duplici accentu Vind. IV. et Vit. III. Recte autem Vit. II. ἀμφιβάλλεσθαι. Ergo non satis accurate *Muellerus*: „Codd. nostri (Vit. I. II. III. et Ciz.) ἀμβιβαλέσθαι, perperam." — 864. κάλχῃ] χάλκῃ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. *Schol*. ad Soph. Antig. v. 20. κάλχη ἐστὶν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. *Etym. M*. 486, 31. ἢ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Cf. Interpp. ad *Hesych*. v. κάλχη. — οὕνεκεν] Sic Par. A. et Vat. 1307. optimi libri. Eandem lectionem Codd. etiam duobus aliis locis apud Lycophronem tuentur: v. 935. Par. DGK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et v. 1187. Par. AK. et Vat. 1307. quo librorum consensu permotus non dubitavi lectionem versui aptissimam recipere, licet nescius non essem, posse etiam excusationem aliquam vulgatae lectionis excogitari. Eodem iure in Eurip. Med. 967. (995. Pors.) edidit Elmsleius: τέκνα νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων. Adde etiam quae ex solutae orationis scriptoribus protulit *Buttmannus* Gramm. graec. ampl. T. II. p. 292. sq. οὕνεκα Par. C. ὄὕνεκα (sic) Vind. II. Vit. II. De accentu vocis vid. *Max. Planud*. περὶ Γραμμ. p. 61, 22. *Eustath*. ad Iliad. α'. 11. p. 24, 15. edit. Rom. (T. I. p. 22, 2. edit. Lips.) — θεᾷ θεός] θεὸς θεᾷ Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. θεῷ θεᾶς Par. J. Vulgatam lectionem

πήχεις ἔχοντα, τὸν Ἀχιλλέα· Αἰακοῦ γὰρ Πηλεύς, οὗ Ἀχιλλεὺς τρίτος Par. A. τὸν Ἀχιλλέα· θ' γὰρ εἶχε πήχεις Par. B. θρηνεῖν· ἤγουν τὸν ἔγγονον τοῦ Αἰακοῦ· τρίτος καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰακοῦ, τρίτος καὶ ἀπὸ τῆς Δωρίδος Par. C. τὸν Ἀχιλλέα ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχοντα Vind. II.

861. Τῆς μητρὸς Θέτιδος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεὺς τρίτος — ἄνεμον· Ὅμηρος διαπρήσσουσα, ἀντὶ τοῦ φυσῶσα· τῆς κοπτικῆς Par. A. ἤγουν ὁ ἔγγονος τῆς Δωρίδος — κεραυνόν — ἀναιρετικῆς Par. C. τὸν διάπυρον, τὸν σφοδρόν, καυστικὸν Vind. II.

862. Καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ φαιδρὰ καλλωπίζειν σώματα Par. A. τὰ μέλη τοῦ σώματος Vind. II.

863. Μήτε ἁβρῶς καὶ ἀφνειῶς πεποιημένους, εὐφυεῖς περιβάλλεσθαι πέπλους Par. A. λαμπράς, ἤγουν ἁβρῶς καὶ εὐφυῶς πεποικιλμένους Par. B. σηρικούς, μεταξωτοὺς ἐνδύεσθαι — χιτῶνας Par. C. τρυφεροστήμονας, σηρικοὺς — δύεσθαι, καλλωπίζειν — ἱμάτια Vind. II. πλουσιοϋφεῖς Pal. 40. 864. Τῇ πορφύρᾳ βαπτοὺς ἢ πλουμαρικοὺς — χάριν τοῦ — τῇ θεᾷ ἡ θεὸς Par. A. πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὕτινος χάριν

χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι· 865
ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
πάλης κονίστρας, ὅν τε Κωλῶτις τεκνοῖ,
Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
Ἄρπης Κρόνου πήδημα Κογχείας θ᾽ ὕδωρ
κάμψας, Γονοῦσάν τ᾽ ἠδὲ Σικανῶν πλάκας, 870
καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις.

tuentur Par. ABCFL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae. — 865. κτίσαι] κτίσει Par. G. Vind. IV. Vit. III. 866. ἥξει δέ] Hoc δὲ male omissum est in Vit. I. et Ciz. — In Par. L. vv. 866. et 867. desiderantur. — 867. κονίστρας] Hunc fortasse locum respexit *Eustathius* ad Iliad. γ΄. 55. p. 382, 32. edit. Rom. (T. I. p. 310, 20. edit. Lips.): Κονίεσθαι, τὸ ἀγωνίζεσθαι· ὅθεν καὶ κονίστρα ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον. *Favorin.* κονίστρα, ὁ ἀγών, ἡ παλαίστρα, ἢ ἡ κυλίστρα. — Κωλῶτις] μωλῶτις Par. C. Κωλῖτις Par. K. Κολῶτις Pal. 40. De hoc nomine vid. *Potteri* Annot.

868. Ἀλεντία] Ἀλεντίου Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Λογγούρου] Λογγάρου Par. B. Rehd. Λογγόρου Par. GK. Vind. IV. Vit. II. III. Λογκούρου Vind. II. Λογγύρου Ciz. — 869. Post Κογχείας abest θ᾽ in Vind. IV. et Vit. III. — 870. Γονοῦσάν τ᾽] Hoc τ᾽ omissum est in Par. K. 872. ἄμναμος] ἄμναμνος Par. E. Vind. II. ἄμνονος Ciz. — ὁρμίσας] ὁρμήσας Par. A. — 873. ναυηγέταις] Sic Par. CDFGJKL. Vind. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ναηγέταις Par. A. συναυηγέταις Par. H. coniunctim. ναυγάταις Par. B. Solus Par. E. ναυπηγέταις et Editt. Ald.

ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ· κάλχη δέ, ἡ πορφύρα ἥτις χρησιμεύει ἐν τοῖς πορφυροῖς (sic) Vind. II. 865. Τῆς ξηρᾶς τὸ μέγα ἀκρωτήριον χαρίζεται κτίσαι Par. A. τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον — κατοικῆσαι Vind. II. ὀξύτατον ἀκρωτήριον Pal. 40.

866. Ἀφίξεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἔρυκος — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — γυμνικάς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους Par. A. εἰς τὴν Σικελίαν — τοῦ Ἔρυκος — ξενοκτόνους Par. C. ὁ Μενέλαος — τοῦ Ἔρυκος γυμνικὰς παλαίστρας Vind. II. μισητάς Pal. 40.

867. Τὰς παλαίστρας — ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Par. A. ἤγουν γῆν, τὴν Σικελίαν λέγει Pal. 40.

868. Ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα λιμένος Σικελίας Par. A. ἡ ἐν Ἄλεντι ποταμῷ τιμωμένη Pal. 40.

869. Τῆς δρεπάνης, ἐν ᾗ Ζεὺς ταμὼν τὰ αἰδοῖα Κρόνου ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν — λίμνης Σικελίας Par. A. ῥίμμα Par. C. τοῦ δρεπάνου — ὁ Μενέλαος ἥξει Vind. II. ἥξει εἰς τὸ τοῦ Κρόνου πήδημα — τῆς Κερχύρας ποταμός Pal. 40. 870. Καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας Par. A. παρελθών — λίμνην — Σικελῶν τόπους Par. C. 871. Καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναόν — τοῦ τὰ ὠμὰ ἐσθίοντος λύκου Ἡρακλέους Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — ναόν, τὸν ὄντα περὶ τὴν τύρσιν (leg. Σύρτιν) τῆς Λιβύης — ἅρπαγος Par. C. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέος — ὃν ἔκτισεν Ἰάσων διὰ πεντήκοντα ναυτῶν Vind. II. ἀπηνοῦς Pal. 40.

872. Ὃν ὁ Ἀργοῦς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθέως γὰρ Αἴσων, Αἴσονος δὲ Ἰάσων (in marg. ἀπόγονος) — ὁρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ Par. A. λιμενίσας Par. C. ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ὁ ἀπόγονος, ἤγουν ὁ Ἰάσων — ἐλλιμενίσας, ἤγουν τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ Vind. II.

873. Κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα

χρόκαι δὲ Μινυῶν εὔληπτῆ στελγίσματα
τηροῦσιν, ἅλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων, 875
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.

Basil. I. II. cum reliquis omnibus. Nostram autem lectionem praeter librorum consensum egregie confirmat ille ναυαγὸς Ἰάσων, quem Euphorio, nostro poetae et ingenio et tempore proximus, non *naufragum*, sed *ductorem navis* intellexit, ut testatur *Helladius* apud Photium Bibl. p. 532, b. 20. edit. Bekk. ὅτι παρὰ Εὐφορίωνι τῷ φύσει μὲν Χαλκιδεῖ, θέσει δὲ Ἀθηναίῳ, κακοζήλους ἔστιν εὑρεῖν λέξεις, καὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ναυαγὸν εἶπεν, ὅπερ οὐ νεναυαγηκότα μᾶλλον, τὸν δὲ ναῦν ἄγοντα δηλοῖ. Cf. *Meinek*. ad Euphor. p. 162 sq. et *Naeke* ad Choeril. p. 166. Similiter etiam h. l. heroes, qui navem Argo cum Iasone conscenderant, a Lycophrone dicuntur ναυηγέται (ut ἱππηγέτης, κυνηγέτης) *navem ducentes*, sive nautae, h. e. Argonautae. — 874. χρόκαι] χρόκκαι Par. A. Post χρόκαι omissum est δὲ in Par. E. et Neap. I. — Μινυῶν] Βιβγῶν (sic) Par. A. — Hunc locum tetigit *Eustathius* ad Iliad. λ'. 721. p. 880, 53. edit. Rom. et ad *Odyss*. λ'. 283. p. 1685, 55. edit. Rom. (Iliad. T. III. p. 80, 16. et Odyss. T. I. p. 416, 25. edit. Lips.) — εὔληπτῆ] ἀλιπῆ Par. L. Vit. I. Ciz. — στελγίσματα] Par. ACFL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. στλεγίσματα Par. BDEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Huc pertinet Scholion antiquum ab Etymologo servatum p. 725, 47. στελγίσματα, ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τὰς παλγὰς (πληγὰς Favor. corr. πάλας) τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. *Λυκόφρων*. Utraque forma videtur in usu fuisse, eo tamen discrimine, ut communior forma cum duplici γγ στλεγγὶς diceretur. Vid. *Hesych*. Vol. II. p. 1262. στελγίς· ξυστρίς. et p. 1272. στλεγγίς· ξύστρα. ibiq. Interpp. *Suid*. v. στελγίδες et v. στλεγγίς. *Pollux* Onomast. X. p. 62. στελγίδες. *Bekk*. Anecd. p. 303, 5. *Lex. Seguer*. p. 119, 1. *Erotian*. Gloss. Hipp. p. 44. edit. Steph. στλεγγίδα· Ἡρακλείδης μὲν ὁ Ταραντῖνος, διὰ τοῦ ρ̅ γράψας στρεγγίδα ἐν β' Ἐξηγητικῷ τῆς ς' Ἐπιδημίας, χρυσᾶ φησι τενίδια εἶναι, οἷς χρῶνται τινες τῶν θεωρῶν, — οὐ κατὰ λόγον νοήσας. οὐ γὰρ διὰ τοῦ ρ̅, ἀλλὰ διὰ τοῦ λ̅ γράφεται· καὶ οὐκ ἔστι χρυσοῦν τενίδιον, ὡς αὐτὸς οἴεται, ἀλλ' ἡ συνήθης ξύστρα· καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων. — 875. τηροῦσιν] τείρουσιν Par. A. cum glossa καταπονοῦσιν. — φοιβάζει] φοιβάζων Par. G. (cum glossa ἐκπλύνων) K. Vind. IV. Vit. III. — 876. ὀμβρία σμήχουσα] ὀμβρίαν σμήχουσαν Par. A. δηναιόν Codd. mei omnes et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Sebast. δυναιόν Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. — νιφάς] νηφάς Par. G. Vind. IV. Vit. III. Male priores interpretes: *pluvia nix* (Cant.) sive *imbricae ningues*. (Scal.) Bene autem *Onofrio Gargiulli* p. 58.:

> La spiaggia i segni ancor della lavande
> Serba, che quivi fero i Minj erranti,
> Cui nè la *pioggia*, che dal ciel si spande,
> Nè le maree sono a purgar bastanti.

νιφὰς enim h. l. guttam significat. *Photius* et *Lex. Seguer*. p. 309, 8. νιφάδες· σταγόνες. *Favorin*. fol. 375. edit. Rom. νιφετὸς λέγεται ὁ καθ-

ναύταις Par. A. ἔκτισε — Ἀργοναύταις Vind. II.

874. Αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι — τῶν Ἀργοναυτῶν λιπαρὰ ἀποξύσματα Par. A. αἱ ψάμμοι — ῥυπάσματα, ἱδρῶτας Par. C. οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης — Ἀργοναυτῶν — λιπαρά — τοὺς ῥύπους Vind. II.

875. Καταπονοῦσι, τῆς θαλάσσης, οὐδὲ καθαίρει ὁ κλύδων Par. A. τὰ κύματα Par. C. φυλάσσουσι, θαλάσσης — πλύνει, καθαίρει Vind. II. 876. Οὐδὲ ἡ ὀμβρία πλύνουσα ἐπὶ πολὺν χρόνον — χιὼν

Ἄλλους δὲ θῖνες οἵ τε Ταυχείρων πέλας
μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον
θρυλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας· 880

όλου χειμών· νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος, καὶ ὑετός, καὶ ψεκάς. Sic *νιφετὸς* *pluviam* significat apud *Nonnum* Dionys. VI, 67. 324. 359. 377. VIII, 260. 275. 300. XIII, 538. XXII, 277. XXV, 122. *νίφειν* *guttas effundere, pluere*, apud Eund. XXII, 283. *ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις. δύσνιφον ὕδωρ*, aqua imbribus aucta, ibid. VI, 370. coll. XIII, 533. — Haec Argonautarum strigmenta commemorant *Apollon. Rhod.* IV. 655 sqq. *Strab.* V. p. 224. (T. II. p. 135. Tzsch.) *ἔστι δὲ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Ἀργῷος, ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς, ὡς φασίν. ἐκεῖσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κίρκης οἴκησιν ζητοῦντα τὸν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐθελούσης ἰδεῖν τὴν θεάν· καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ Ἀργοναῦται, διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους.*

877. *Ταυχείρων*] Sic Par. A. Neap. III. Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. *Τευχείρων* libri reliqui omnes, et Editt. praeter Basil. I. omnes. Haec enim vitiose exhibet *Τευχειρῶν*. Scriptura *Ταύχειρα* probatur *Herodoti* (IV. 171.) *Diodori Siculi* (XVIII. 20.) *Strabonis* (XVII. p. 836. T. VI. p. 691. Tzsch.) et *Stephani Byz.* (vv. *Ταύχειρα*, *Ἀρσινόη* et *Χερρόνησος*) testimoniis, quibuscum consentit *Reinesius* in Syntag. Inscript. VIII. 84. a Muellero laudatus. Ab altera parte stant *Ptolemaeus* (Geogr. IV. 4.) *Ammianus Marcellinus* (XXII. 16.) *Schol.* ad Pind. Pyth. IV, 26. aliique, quos diligenter enumeravit *Petrus Thrige* in doctissimo libello, quem de rebus Cyrenensium scriptum reliquit, p. 114.

878. *αἰάζουσιν*] Par. ADGJKL. Neap. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. II. et reliquae, praeter primam et ultimam, omnes. *αἰάξουσιν* Par. BCFH. Vind. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *αἰάσσουσιν* Par. E. Neap. I. — 880. *θρυλιγμάτων*] *fragminum.* Hanc formam cum simplici λ tuentur Par. ACDEGHJL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Basil. I. Duplex λλ exhibent Par. BF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *θρηλιγμάτων* Par. K. *Eustath.* ad Iliad. p. 1307, 40. edit. Rom. et ex eo *Favorinus* fol. 264. edit. Rom. *θρυλλίζεσθαι πλεῖόν τι κακὸν δηλοῖ τοῦ θρύπτεσθαι· ὠνοματοπεποίηται δέ, καθά που καὶ τὸ θραύεσθαι· ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρύλιγμα· — ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις δι' ἑνὸς λ οἶδε προφέρειν.* — *δέρτροισι*] Par. ABCFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *δέντροισι* Par. EG. Vind. II. IV. Vit. II. III. *δένδροισι* Par. DK. et Ms. Canteri. Significationes huius vocis enumerant *Hesych.* h. v. et *Eustath.* ad Odyss. λ'. 578. p. 1700, 10. edit. Rom. (T. II. p. 435, 29. edit. Lips.) Fuerunt autem iam au-

Par. A. *ἡ βρόχινος — καθαίρουσα* Par. C. *σταγών — καθαίρουσα πολυχρονίως* Vind. II. 877. *Ἄλλους δὲ οἱ αἰγιαλοί· περὶ Γουνέως, Προθόου καὶ Εὐρυπύλου — καὶ οἱ πλησίον Ταυχείρων· ἔστι δὲ πόλις Λιβύης· οὐδετέρως, Ταύχειρα γάρ* Par. A. *περὶ τῶν Θετταλῶν — ἤγουν τὸν Γουνέα, τὸν Πρόθοον καὶ τὸν Εὐρύπυλον — τῶν πόλεων τῆς Λιβύης* Par. C. 878. *Αἱ ὕφαλοι πέτραι ἠχοῦσιν· σημαίνει δὲ τὸ θρηνοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἶ σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα γίγνεται — ἐκριφέντας* Par. A. *καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι — τὰ παθόντας καὶ ῥιφέντας* Par. C. *αἱ τραχεῖαι καὶ ὕφαλοι πέτραι* Neap. III. 879. *Εἰς τὸ ἔρημον τοῦ Ἄτλαντος — τὸ ἐν Λιβύῃ ὄρος λέγει* Par. A. *ἄοικον* Par. C.

880. *Συντριμμάτων, ξυσμάτων· ἀντίστροφον τὸ σχῆμα — σώμασιν — διεστηκότας, κεχηνότας* Par. A. *σώμασι — διεσχισμένων* Par. B. *συν-*

Μόψον Τιταιρώνειον ἔνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
κρηπῖδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργώου δορὸς
κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,

tiquitus inter Grammaticos, qui verba Homerica, *δέρτρον ἔσω δύνοντες*, *de rostris* acciperent, quibus vultures Tityi iecur laceraverint; Cf. *Lex. Seguer.* p. 191, 10. et ex eo *Etym. M.* p. 257, 25. et *Suidas*: *δέρτρον· ἐπίπλουν — ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν· τούτῳ δὲ διαῤῥήσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γύπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους· καί ἐστι ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.* Qua significatione si Lycophro etiam de acutis tabularum fragminibus dici potuisse sibi persuaserit, an tu miraberis? — *προςσεσηρότας*] Par. ACF. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *προσσεσηρότας* Par. BE. *προσπεσηρότας* Par. HL. Vit. I. Ciz. *προςερηρότας* Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Deest haec vox in Par. J. Scholiastae recte interpretantur per *διεσχισμένους*. Perfectum enim verbi *σαίρω* notat id, quod partibus diductis dehiscit; sic *σεσηρότα δούρατα νηῶν* apud *Nonnum* Dion. XXIV. 249. coll. XL. 459. sunt dehiscentes navium tabulae; et saepissime dicitur de ore ad clamorem, ad risum, aut, bestiarum instar, ob iram diducto; sic *σεσηρὼς λαιμών*, *σεσηρὼς ἀνθερεὼν* apud *Nonn.* Dion. VI. 183. XVII. 216. *Hesych.*: *σεσηρώς· κεχηνώς, διηνοιγμένον, ἀνοικτὸν ἔχων στόμα.* *Galen. Gloss.* Hipp. p. 93. edit. Steph. *σεσηρός· τὸ ἐκτετραμμένον καὶ διεστηκὸς ἐπὶ πλεῖστον τοῖς χείλεσιν, ὅπερ καὶ ἐκπεπληγμένον ὀνομάζεται.* *Eustath.* ad Odyss. υ'. 149. p. 1887, 36. edit. Rom. (T. II. p. 231, 38. edit. Lips.) *ἐξ οὗ (σαίρω) καὶ σήραγες* (corr. *σήραγγες*) *γῆς, καὶ σεσηρέναι ῥῆμα, καὶ χείλη σεσηρότα· ἐφ' ὧν πάντων σχίσμα τι φαίνεται καὶ μείωσις ὁλότητος· ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων ἐστὶ συνεχές, ἀλλὰ τῇ διεχείᾳ πάσχει ἀπέλευσίν τινα τῆς ὁλότητος.* Adde *Schol.* ad Aristoph. Pac. 621. Vesp. 936. et *Bekk.* Anecd. III. p. 1417. — Compositum *προςσεσηρὼς* legitur in Pherecratis fragmento apud *Athenaeum* XV. 685 a. sensu tamen a nostro loco longe diverso. Alia composita attulit *Lobeck.* ad Phrynich. p. 83. — 881. *Τιταιρώνειον*] *Τιταιρώνιον* Par. ACHJ. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. — *ναυβάται*] Par. ADFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. *ναυάται* Par. BCEGL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. — 882. *τυμβείαν*] *τυμβείας* Rehd. *τυμβίαν* Par. L. Vit. I. Ciz. — 883. *ἀνεστήλωσαν*] *ἀνεστείλωσαν* Par. A. *ἀνεστήσαντο* Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — *Ἀργώου*] *Ἀργῴου* Par. A. *Ἀργείου* Par. K. vv. 883—894. desunt in Cod. Vit. II. defectu unius folii. — 884. *κλασθέν*] *κλαυσθέν* Par. DK. Vind. IV. — *πέτευρον*] Par. ABCE. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. et reliquae omnes. *πέτευρον* (αυ) Rehd. *πέταυρον* Par. DFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. *πένταυρον* Vind. II. *Hesych.* *πέτευρον· σανὶς ἐφ' ἧς οἱ ὄρνεις*

τεθλασμένων Par. C. *ἀντιπτωτικῶς· ἐν συντρίμμασιν τῶν σωμάτων διεῤῥηγμένους* Pal. 40. 881. *Ἀπόγονον Τιταιρῶνος Μόψον· Μόψον δ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον* (Hesiod. Scut. v. 181.) — *ἐκεῖσε οἱ ἐπιβάται* Par. A. *τὸν ἀπὸ τῆς Τιταιρῶνος πόλεως* Par. C. — *ὅπου οἱ Ἀργοναῦται* Vind. II. 882. *Ἀποθανόντα ἔθαψαν, καὶ σανίδα ὑπεράνω* Par. A. *ἤγουν ὑπὲρ τὸν τύμβον καὶ τὸν τάφον* Par. C.

883. *Βάσιν ἀνέστησαν σημεῖον ἐκ τῆς Ἀργοῦς νηός* Par. A. *σημεῖον — ἤγουν ἣν ἔκτισε ὁ Ἄργος, ἢ ἐν Ἄργει κτισθείσης — τῆς νηός* Par. C. *βάσιν, ὅημα δίκην στύλου ἔστησαν τοῦ τῆς Ἄργους ξύλου* Vind. II.

884. *Κλασθὲν ξύλον πλατύ, ἢ σανὶς πλατεῖα — τῶν νεκρῶν ἀπόθετον*

Αὐσίγδα, Κινύφειος ἣν τέγγων ῥόος 885
νασμοῖς λιπαίνει. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ
Τρίτωνι Κολχὶς ὤπασεν δάνος γυνὴ
χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
μύρμων ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος. 890
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη,

κοιμῶνται, καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ· καὶ ὄργανον ποιόν· καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ (add. ξύλον). — λέγεται δὲ καὶ πέντευρον. *Photius* Lex. πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε΄. Vid. *Nicandr*. Ther. 197. *Theocr*. Id. XIII. 13. ibiq. Schol. quod transscripsit *Favorinus*. — 885. *Αὐσίγδα*] Αὐσίδα Vit. III. ubi recentior manus γ inseruit. Idem vitium est etiam apud *Favor*. h. v. *Steph. Byz*. *Αὔσιγδα*, πόλις Λιβύης· οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος. Ἑκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. Cf. *Ptolem*. Geogr. IV. 4. — *Κινύφειος*] Par. AGH. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Paraph. Vat. et Edit. Sebast. *Κιννύφειος* Par. BCDEFJKL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. praeter novissimam omnes. *Κιννύφιος* Pal. 40. Fluvii nomen erat *Κίνυψ* (*Herodot*. IV. 175. *Scylax* Peripl. 112.) et *Κίνυφος* (*Strabo* XVII. p. 835. T. VI. p. 683. ed. Tzsch. *Ptolem*. Geogr. IV. 3.) Cf. *Bekk*. Anecd. III. p. 1200. et *Tzschuck*. ad Pomp. Mel. I. 7, 5. *Κινύφειος ῥόος* autem ex more Lycophronis pro *Κινύφου ῥόος* dictum esse, iam supra ad v. 98. adnotavimus, ubi tamen male e vulgata scriptura dedimus *Κιννύφειος*. — *ἣν*] ὃν Par. L. Vit. I. Ciz. — *ῥόος*] δόρυ Par. K. superaddito tamen ῥόος. — 886. *νασμοῖς*] νασμοῖσι Vit. I. Ciz. 887. *Κολχίς*] Κολχῆς Vit. I. — *ὤπασεν*] Par. ABDEFHJKL. Vind. IV. Vit. III. et Editt. praeter Sebast. omnes. ὤπασε Par. CG. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. — 888. *κεκροτημένον*] κεκρατημένον Par. C. Apte attulit *Muellerus* locum e *Soph*. Antig. 426. (Herm.) ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου. Vid. ibid. Erfurdt.
889. *πλωτήν*] πλωτὺν Vind. II. πλατὺν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — *οἶμον*] οἶμον Par. BDL. Vit. I. III. Ciz. — 890. *μύρμων*] μύρων γ' Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Supra v. 878. eodem sensu μύρμηκες dixerat. Vid. *Hesych*. h. v. — 891. *Γραικούς*] Lycophronis locum respexit *Eustath*. ad Iliad. μ΄. 20. p. 890, 15. edit. Rom. (T. III. p. 94, 4.

Par. A. πλατεῖαν σανίδα ἤτοι κώπην Par. B. συντριβὲν κωπίον, ἤ τι μέρος Par. C. κοπέν — ἤτοι κώπην, σανίδα — νεκρῶν σημεῖον, δώρημα Vind. II. 885. Πόλιν Λιβύης — τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ — ἥντινα βρέχων ὁ ῥοῦς Par. A. περὶ τὴν πόλιν τῆς Λιβύης — ἄρδων — τὸ ῥεῦμα Par. C. παρὰ τὴν Αὔσιγδα πόλιν Λιβύης — Κίννυφος ποταμός Pal. 40.
886. Τοῖς ὕδασιν ἀρδεύει· τῷ δὲ Νηρέως παιδί Par. A. ὑγραίνει Par. B. ἄρδει Par. C. ῥεύμασιν, ὕδασιν παραῤῥεῖ — ἔνθα — υἱῷ Vind. II. Ποσειδῶνος Pal. 40. 887. Ποσειδῶνι, θαλασσίῳ δαίμονι — ἡ Μήδεια, ἡ ἐκ Κολχίδος, ἔδωκε δῶρον γυνή· λέγει δὲ χρυσοῦν κρατῆρα Par. A. χάρισμα — ἡ Μήδεια Par. C. ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος — ἡ Μήδεια παρέσχε δῶρον Vind. II.
888. Χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα Par. A. μέγαν — σκεῦος κατασκευασμένον Par. C. εἰργασμένον, κεκοσμημένον Vind. II. 889. Ἀποδείξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδόν — ἐν ᾗ διὰ τῶν στενῶν θαλασσίων πετρῶν Par. A. φανερώσαντι — τραχειῶν Par. C. τὴν ὁδὸν ἀποδείξαντι Pal. 40.
890. Ἐλάσει καὶ πέμψει ὁ κυβερνήτης Τῖφυς ἄκλαστον Ἀργὼ ναῦν Par. A. ὄνομα, ἤγουν κυβερνήτης — σῶον Par. C. πετρῶν θαλασσίων διαβιβάσει Vind. II. 891. Τοὺς

θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός,
ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ἕλλην' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Λίβυς.
εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ 895
κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς,

edit. Lips.) Cf. Etym. M. p. 239, 14. et 241, 15. — τουτάκις] Etym. M. p. 172, 5. ὥςπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται πολλάκι, καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης· (fragm. 283. Boeckh. Cf. Pyth. IV. 49. 453. IX. 25. ubi Schol. recte per τηνικαῦτα explicat) οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα καὶ παραυτίκα. — κράτη] κράτος Par. C. — 893. λεώς] λεών Par. K. — 894. Ἕλλην'] Ἕλλησι Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. infra ad v. 918. — ὀρέξῃ] ὀρέξει Vind. II. — Λίβυς] Λίβης Vind. IV. Vit. III. Λύβης Vind. II. — 895. Ἀσβύσται] De hac gente vid. Salmas. Exercit. Plin. p. 381. sq. Wessel. ad Herodot. IV. p. 170. et Petr. *Thrige* de reb. Cyren. p. 124. — κτέαρ] *Hesych.* et *Favorin.* h. v. κτέαρ· δῶρον. κτῆμα. γέρας. σκεῦος (καὶ κλίνεται κτέατος Fav.) Nominativum κτέας, qui legitur apud Etymologum p. 542, 9. videtur improbare *Herodianus* περ. μονήρ. λέξ. p. 30, 17. οὐδὲν οὐδέτερον εἰς ας λῆγον καθαρὸν τῷ ε παραλήγει κατὰ τὴν ἑνικὴν εὐθεῖαν ἐν χρήσει Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνον τὸ κρέας. Improbat deinde etiam δέας et σπέας. Cf. *Etym. M.* p. 491, 23. — 896. ἄφαντον] ἄφατον Vind. II. ἄφαντος Par. K. — νειροῖς] Hanc lectionem confirmant Codd. mei duo et viginti omnes, sine ullo variantis scripturae indicio; quindecim apud Sebastianum, duo Potteriani et Ms. Canteri; ex his enim nulla ab illis notata est varietas, quam certe non praetermisissent, cum notum haberent apud *Etymologum* (p. 640, 52.), *Suidam* (v. νηρίτης), et *Favorinum* (v. νηρός) lectionem νηροῖς μυχοῖς e Lycophrone commemorari. Accedunt Editt. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae, quas reliquae deinceps omnes sequutae sunt. Equidem autem hanc lectionem non solum hoc librorum consensu tutissimam arbitror, sed etiam sensui totius loci longe aptiorem altera. νειρὴ enim, [νείαιρα apud Homerum] si Gram-

Ἕλληνας δὲ τοὺς τῆς Λιβύης χώρης — τηνικαῦτα, τότε κρατήσειν Par. A. ἐξουσίαν, βασίλειαν Par. C.
892. Ὁ θαλάσσιος Ποσειδῶν — τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — φωνήσει θεός Par. A. ὁ τῆς θαλάσσης υἱὸς καὶ Ποσειδῶνος — ὁ ἔχων δύο μορφάς, ἀνθρώπου καὶ ἰχθύος Par. C. τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — εἴπῃ, ἤγουν ὁ Τρίτων· δίμορφος· διὰ τὸ τὰ ἄνω μέχρι λαγόνων ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δελφῖνος Vind. II. Νηρέως υἱὸς Τρίτων· οὗτος τὰ μὲν ἄνω ἄνθρωπος τελεῖος μέχρι λαγόνων, τὰ δὲ κάτω δελφίς· ἔχων δύο μόνους ἔμπροσθεν πόδας ἵππου. Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος υἱός· ἔστι δὲ Τρίτων καὶ ποταμὸς Λιβύης Pal. 40. 893. Ὅταν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξοπίσω τὸ δῶρον ὁ ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενος λεὼς Par. A. τὸν κρατῆρα — ἀγρότης Par. C. ὀπισθόρμητον, ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὁ ἀγρότης λαὸς Λιβυκὸς Vind. II.
894. Τῷ Ἕλληνι παράσχῃ ἀποχωρίσας τῆς πατρίδος ὁ Λίβυς Par. A. δώσῃ — ἐκβαλὼν τῆς Λιβύης Par. C. ἤγουν τὸν κρατῆρα Ἕλλησι δώσῃ, παράσχῃ, ἤγουν τὸ δῶρον — στερήσας, διελθὼν τῆς πατρίδος, ἤγουν τῆς Λιβύης, ὁ Λιβυκὸς λαός Vind. II.
895. Τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας, τὸν κρατῆρα, εὐλαβούμενοι καὶ φοβούμενοι, νῦν τοὺς χρησμοὺς — οἱ Λίβυες — τὸ κτῆμα Par. A. τὴν προφητείαν, τοῦ Τρίτωνος δηλαδὴ Par. C. ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤγουν τὸν κρατῆρα Vind. II. 896. Κρύψουσιν ἀφανῆ ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κοίλοις

ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
ναύταις συνεκβράσοῦσι Βοῤῥαῖαι πνοαί,
τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,

maticis fides habenda est, ultimam et infimam ventris partem significat; *Hesych.* νειρή· κοιλία ἐσχάτη. et paullo ante: νειαίρη· ἐσχάτη. κατωτάτη· τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. *Pollux* Onom. II. 209. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 539. p. 580, 25. edit. Rom. (T. II. p. 52, 16. edit. Lips.) νείαιρα γαστὴρ οὐ μόνον, δι' ἧς τὰ σιτία νέονται, ὅ ἐστι πορεύονται. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐσχάτη· ὅθεν καὶ ἡ γυναικεία ὑστέρα μετείληπται. Aeschyli autem locum *Agam.* 1455. (Blomf.) ἔρως αἱματόλοιχος νείρῃ τρέφεται, consulto in testimonium vocare nolumus, cum lectio ibi valde adhuc incerta sit. Commemoranda vero est alia glossa Hesychii: νειρόν· σφοδρόν. ἔσχατον. cuius priorem quidem partem confirmat etiam *Etym. M.* p. 475, 29. altera autem interpretatio huic loco maxime convenit, ita ut Asbystae aptissime dicantur hoc fatale donum in ultimis regionis suae recessubus abscondidisse. Aliam medelam huic loco quaesivit *Muellerus* in Addend. p. 291: „Re et vicinia verborum diligentius considerata, mihi neque verbum dubium νειροῖς neque νηροῖς in hunc locum satis quadrare videtur. Vix enim credibile est, Graecos hanc pateram a Medea Tritoni datam in spelunca humida abscondidisse; cavendum enim iis erat, ut integra et sordium ac robiginis expers servaretur. Legendum itaque videtur κοίλοις μυχοῖς, ut v. 1062., pro νειροῖς μυχοῖς. Facile autem confundi poterant haec duo verba. Confusa autem saepius esse η, ει, et οι, ostendit Bast. ad Gregor. Corinth. p. 605. uti etiam κ et ν p. 726. et ρ et λ p. 269. Nec dubitandum est, hanc lectionem νειροῖς, quum omnes omnino Codd. adeo antiquissimos obsideat, iam antiquitus ante Tzetzam fuisse depravatam." Quo insigni exemplo iuniores intelligant, quomodo quis hac palaeographica critices ratione ad depravandas optimas lectiones imperite abuti possit. — 897. Κυφαίων] Κυφέων Par. A. — δύσμορον] δύσμορφον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Lycophronis verba affert Steph. Byz. v. Κύφος, ubi Cod. Par. 1412. ἐνὶ Κυφαίης, Cod. Par. 1413. ἐνὶ Κυφαίῃ, et Edit. Ald. Λυκόφρων ἐν δεκάτῳ, Κυφαίη vitiose exhibent.

898. ναύταις] ναύται Par. C. σ minio appictum. — συνεκβράσουσι] Par. CDEGHK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. συνεκβράσσουσι Par. ABFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — Βοῤῥαῖαι] Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae excepta Basil. I. omnes. Βοῤῥέαι Par. E. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Βοραῖαι Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Βορέαι Par. CDFGH. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Βορειαί Par. K. Βόρειαι Vind. IV. Vit. III.

899. ἔκγονον] Par. BCDEFGH. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. ἔγγονον Par. AJKL. Vit. I. Ciz. et sola edit. Sebast. Iis, quae supra ad v. 431. adnotavimus, adde *Philox.* Gloss. p. 143. neptis, ἐγγόνη. et p. 165. posteri, ἔγγονοι, μεταγενέστεροι. — Τενθρηδόνος] Par. ABH.

ἐσχάτοις τῆς γῆς Par. A. ἐνδοτάτους τόπους Par. C. 897. Ἐν ᾗ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουνέα· Κύφος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυσθάνατον στρατηλάτην Par. A. Λιβυκῇ γῇ — Θετταλῶν — κακοθάνατον, τὸν Γουνέα Par. C. ἐν ἥτινι Λιβυκῇ πόλει — πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεύς — τὸν Γουνέα Vind. II.

898. Σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίπτουσι — αἱ τοῦ βοῤῥᾶ πνοαί, ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς Par. A. κατὰ περίφρασιν, ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς Par. C. σὺν τοῖς αὐτῶν — ἐκρίψουσιν — ἤγουν ὁ βοῤῥᾶς Vind. II. 899. Τὸν ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνησίας· τὸν Πρόθοον Par. A. ἀπὸ κοινοῦ [τὸ συνεκβράσουσι] — ὄντα — πόλις Θεσσα-

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων, 900
καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἀποινοδόρπου καὶ πάγων Τυμφρηστίων.
ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
ποθοῦντες, οἱ δ' Ἔχῖνον, οἱ δὲ Τίταρον,
Ἶρόν τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ Περῤῥαιβικὴν 905

et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. *Τενθρηδόνος* Rehd. *Τερθρηδόνος* Par. CGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. *Τεθρηδόνος* Par. DJL. Vit. I. *Τερθηδόνος* Par. E. Cf. Iliad. β'. 756.

900. *Ἀμφρυσίων*] Par. AJ. *Ἀφρυσίων* Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. *Ἀφρυσσίων* Par. B. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. *Ἀφρουσίων* Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur *Strab.* IX. p. 433. et 435. (T. III. p. 597. et 613. ibiq. Tzschuck.) *Apoll. Rhod.* I. 54. ubi tamen Cod. Flor. legit *Ἀφρύσσοιο*. *Callim.* hymn. in Apoll. 48. *Orph. Argon.* 190. et *Steph. Byz.* vv. *Ἄμφρυσος* et *Εὐρύαμπος*, utroque loco Lycophronis verba afferens; ita tamen, ut priori loco *Ἀμφρυσίων*, altero autem *Ἀμφρυσσίων* in libris reperiatur. — *Εὐρυαμπίων*] *Εὐρυαμπνίων* Par. L. Vit. I. Ciz. Stephani Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. utroque in loco praebent *Εὐρυάμπιον*.

903. *ἄθλιοι πάτραν*] Sic Codd. mei omnes, uno excepto Par. C. in quo *πέτραν* scriptum est. Vitiosa lectio *ἀθλιοπάτραν* ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. *Αἰγώνεια*. — 904. *οἱ δ' — οἱ δέ*] Par. AB. Vat. 1307. Neap. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *ἠδ' — ἠδέ* Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. *οἱ δ' — ἠδέ* Par. J. — *Ἐχῖνον* e Lycophrone commemorat Etym. M. p. 404, 51. — 905. *Ἶρον*] De accentu vid. *Etym. M.* p. 475, 23—33. coll. *Arcad.* de Accent. 68. 11. et *Eustath.* ad Iliad. ϑ'. 399. p. 719, 61. edit. Rom. (T. II. p. 218, 12. edit. Lips.) — *Τρηχῖνα*] *Τριχῖνα* Par. A. Vind. IV. Vit. III. *Τραχῖνα* Steph. Byz. v. *Ἶρον* Lycophronis versum afferens, et sola Edit. Sebast. Vid. *Mueller.* ad h. l. — *Περῤῥαιβικήν*] *Περαιβικήν* Par. A. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. *Eustath.* ad Iliad. β'. 749. p. 335, 36. edit. Rom. (T. I. p. 272, 8. edit. Lips.) *ἰστέον δέ, ὅτι οἱ μὲν καθ' Ὅμηρον καὶ οἱ*

λίας — τὸν υἱόν, λέγει τὸν Πρόθοον Vind. II. 900. *Τῶν Μαγνήτων ἄρχοντα· Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας πόληος — Μαγνήτων, ἀπὸ τόπου* Par. A. *ποταμὸς Μαγνησίας — ἤγουν τὸν βασιλέα — πόλις Μαγνησίας* Vind. II. *τῶν Μαγνήτων· Ἀφρυσσὸς* (sic) *ποταμὸς Μαγνησίας — τῶν Μαγνήτων, ὡς ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου* Pal. 40.

901. *Καὶ τὸν ἀνδρεῖον — τοῦ λύκου, τοῦ νεμομένου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ λυκοειδὲς πεδίον· ὃν ἀπελίθωσεν ἡ Θέτις* Par. A. *λιθωθέντος* Par. C. *τὸν Εὐρύπυλον* Vind. II. *χώρα ἐν Θετταλίᾳ λύκου* [*πεδίον*] *καλουμένη* Pal. 40. 902. *Τοῦ φαγόντος τὰ δῶρα τοῦ Πηλέως· ἢ τοῦ δόντος ἄποινα τὸ ἀπολιθωθῆναι ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτοῦ — καὶ ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων, ὄρους Μηλιέων* Par. A. *φαγόντος τὰ ἄποινα* Pal. 40.

903. *Ὧντινων οἱ μὲν τὴν τῶν Μηλιέων πόλιν, Αἰγώνειαν, οἱ ταλαίπωροι, πατρίδα* Par. A. *Ἕλληνες — πόλις Ἑλλήνων* Pal. 40.

904. *Ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας· οἱ δὲ πόλιν, οἱ δὲ ὄρος Μηλιέων* Par. A. *πόλις Θεσσαλίας — ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων* Pal. 40.

905. *Πόλις Θεσσαλίας — Περῤῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπείρου* Par. A. *πόλις Θεσσαλίας — ὁμοίως — Ἠπειρωτικήν· Περῤῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικόν*

Γόννον Φάλαννάν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας,
καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.
Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος. 910

νεώτεροι ἐν ἑνὶ ρ̄ γράφουσι τοὺς Περαιβούς, ἕτεροι δέ τινες παλαιοὶ ἐδίπλαζον τὸ ἀμετάβολον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ὅτι Αἰολεῖς ὄντες οἱ Περῤῥαιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, Περῤῥαιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πόλιν Γόννον παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ Γόννατα (corrige γόννατα. Vid. Steph. Byz. v. Γόννοι) καὶ τοιαῦτά τινα. Cf. *Koen.* ad Gregor. Corinth. p. 587 sq. edit. Schaef. — 906. *Γόννον*] Par. AJ. Vat. 1307. *Strabo* IX. p. 140. (T. III. p. 652. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* quem locum levi mutatione ita legendum existimo: Γόννοι, πόλις Περῤῥαιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου, ὥς φησι Ὅμηρος. ὁ πολίτης Γόννιος, καὶ Γοννία ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ῡ . . . . τοὺς δὲ Περῤῥαιβοὺς καλοῦντας ἑαυτούς, καὶ Γόννον διὰ δύο ν̄ν̄ τὴν πόλιν. γόννατα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. *Eustath.* ad Iliad. β'. 573. p. 291, 42. edit. Rom. (T. I. p. 236, 30. edit. Lips.) Γονοῦσα μέντοι τρισυλλάβως πόλις Περαιβίας, ὥσπερ καὶ Γόννος ἐν δυσὶ ν̄ν̄, ὁ (scrib. ἡ) καὶ παρὰ Λυκόφρονι. Et ad Iliad. β'. 739. p. 333, 36. edit. Rom. (T. I. p. 270, 25. edit. Lips.) καὶ ἡ Γόννος, ἧς καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται, πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ κειμένη, ὡς καὶ Ἠλώνη. ὁ δὲ τοῖς ἐθνικοῖς ἐνδιατρίψας Μαγνησίας πόλιν λέγει αὐτήν. quae leguntur etiam apud *Favorin.* fol. 124. edit. Rom. Apud Lycophronem reliqui libri et Editt. omnes Γόνον exhibent. — Φάλαννάν τ'] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Φάλαινόν Ciz. Φάλοντ (in marg. γρ. Φάλανον) Vind. II. Reliqui libri et Editt. omnes Φάλανόν τ'. Cf. *Strabo* IX. p. 440. (T. III. p. 646. edit. Tzsch.) ἡ δὲ Φάλαννα Περῤῥαιβικὴ πόλις πρὸς τῷ Πηνειῷ πλησίον τῶν Τεμπῶν. *Liv.* XLII. 54. *Diruto magna ex parte et incenso oppido profectus, ad Phalannam castra movit.* et *Phalannaeus ager* ibid. c. 65. Alterius formae testem Ephorum adhibet *Steph. Byzant.* Φάλαννα πόλις Περῤῥαιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρός. Λυκόφρων· Γόνον, Φάλανναν, ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας. Ἑκαταῖος ἱστοριῶν α' Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ. Καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ θ'. Vid. *Marx* ad Ephor. fragm. p. 210. *Eustath.* ad Iliad. β'. 739. p. 333, 30. edit. Rom. (T. I. p. 270, 19. edit. Lips.) Περῤῥαιβικὴ δὲ πόλις ἡ Φάλαννος πρὸς τῷ Πηνειῷ. — γύας] γυίας Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd.
907. *Κασταναίαν*] Κασθαναίαν Par. A. Κασταν έαν Vind. IV. Vit. I. Ciz. Citat hunc versum Steph. Byz. v. Κασταναία. — 909. ἐπ' ἄλλῃ] ἐπ' ἄλλην Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — κινήσει] μηνίσει Par. K.

910. πρὸ νόστου] πρόνοστον Vind. IV. πρὸς νόστον (πρὸ, ου supra) Rehd. Lectionem πρὸς νόστον e duobus interpolatis libris in textum intulit Sebastianus.

Pal. 40. 906. *Γόννος καὶ Φάλανος πόλεις Περῤῥαιβίας — καὶ τῶν Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γύης μέτρον γῆς* Par. A. *ἡ νῦν λεγομένη Γονοῦσα· Ὀλόσσων πόλις Θετταλίας* Pal. 40. 907. *Πόλιν Μαγνησίας — ἄθαπτον ἐν ταῖς πέτραις* Par. A. *πόλιν Μαγνησίας — ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον* Vind. II. 908. *Αἰῶνα θρηνήσουσιν κατατετρωμένοι, ὑπὸ τῶν πετρῶν διεφθαρμένοι* Par. A. *ζωὴν θρηνήσουσι λυπούμενοι, διεφθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν* Vind. II. *εἰς — διεῤῥηγμένοι* Pal. 40.
909. *Ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλην πέμψει ὁ θεός* Par. A. *τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων νοητέον* Par. B.
910. *Χαλεπὴν πρὸ τῆς ἐπανόδου συμφορὰν παρέχων* Par. A. *πρὸ τῆς ὑποστροφῆς* Vind. II.

Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις
Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνῃ βεβρωμένον
Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον.
αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον. 915
Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
λέοντα ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθῃ

911. Αἰσάρου] Mediam huius nominis syllabam producunt Dionys. Perieg. 370. et *Theocr.* Id. IV. 17. ubi Scholiastes: Αἴσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. Cf. *Potteri* Annotat. — βραχύπολις Par. G. Vind. IV. Vit. III.

912. Οἰνοτρίας Par. C. — κεγχρίνῃ] κεχρίνῃ Par. A. Cf. *Etym. M.* p. 498, 36. et *Nicandr.* Ther. 463. — 913. Κρίμισα] Sic Vat. 1307. vid. infra ad v. 961. Reliqui libri et Editt. omnes Κρίμισσα. — φιτροῦ] φίτρου Par. G. Vind. IV. Vit. III. — μιαιφόνον] μιαιφόνου Par. C. — 914. αὐτὴ] αὕτη Paraph. Vatic. et Edit. Ald. — ἄκραν] ἄκρον Par. K. Vind. II. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. ἄρδιν ἄκραν Par. C. — 915. Σάλπιγξ] Σάλπιξ Par. C. Hunc locum respexit *Eustath.* ad Iliad. σ'. 219. p. 1139, 54. edit. Rom. Vid. Potteri Annotat. et adde *Etym. M.* p. 708, 2. — ἀποψάλλουσα] ἀποψάλουσα Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. — Μαιώτην] Μαιῶτιν Par. ADEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. — πλόκον] *Potterus:* „Huc respexit *Eustathius* in Odyss. ε'. (v. 390. p. 1539, 49. edit. Rom. T. I. p. 222, 32. edit. Lips.) τοῦ δὲ εὐπλόκαμος ἠὼς καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν πλοκάμου, προυπάρχει ὁ πλόκος, οὗ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι." — 916. Δύρα] Δύρας Par. A. Δύῤῥα Vit. I. Ciz. Rehd. *Canterus*: Trachiniae fluvii, iuxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, et pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente; arcum enim hic draconem vocat propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum. Sic ὄφιν vocavit sagittam *Aeschylus* (πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν Eum. 176.). — 917. ὥπλισε] ὥπλισεν Par. A.

911. Ποταμὸς Κρότωνος — καὶ μικρὰ πόλις Par. A. περὶ Φιλοκτήτου — νάματα — μικρὰ Par. C. τὸν Φιλοκτήτην ποταμὸς Κρότωνος — ἡ μικρὰ πόλις Κρίμισσα Vind. II.
912. Οἰνωτροὶ ἔθνος Ἰταλίας· εἶδος ὄφιος ἡ κεγχρίνη· ἔλαβεν εἶδος ἀντὶ εἴδους Par. A. Ἰταλικῆς — ὄφει δεδηγμένος Par. C. τῆς Ῥώμης (sic) Ἰταλικῆς — τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄφεως — τὸν καταβρωθέντα, δηχθέντα Vind. II. Ἰταλικῆς γῆς, ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστί· πρώην Οἰνώτρια ἐλέγετο Pal. 40.
913. Πόλις μικρὰ Ἰταλίας — κορμοῦ· λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ὑποδέξεται τὸν φοναῖς μιαινόμενον Par. A. τὸν Φιλοκτήτην, τὸν ἀναιρέτην τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. C. φονέα Pal. 40. 914. Τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους ταῖς χερσὶν εὐθυνεῖ Par. A. τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου — ἀκμήν — ὀρθώσει κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον — ἐν ταῖς χερσί, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου Par. C. ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους τοῦ Φιλοκτήτου — τὸ βέλος ταῖς χερσί Vind. II. σαγίταν Pal. 40.
915. Ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς· ἀποψάλλουσα δέ, ἀποκινοῦσα — Σκυθικὸν πλόκον, τὴν νευρὰν Par. A. τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου Par. B. ἕλκουσα — Σκυθικόν — νευρὰν Par. C. πολεμική — κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν τὴν νευρὰν τοῦ τόξου Vind. II. 916. Παρὰ ταῖς τοῦ Δύρα ποταμοῦ Τραχῖνος ὄχθαις — ὅστις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν λέοντα τὸν Ἡρακλέα Par. A. ποταμοῦ Τραχινίας — ἀνδρεῖον Par. C. ποταμός — Φιλοκτήτης, καύσας Vind. II. 917. Τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολιῷ, τὰς χεῖρας — Σκύθῃ δρά-

δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπῳ.
Κρᾶθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων, 920
Νάναιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.

918. *δράκοντ'*] Hic et supra v. 894. talem admissam vides Iota Dativi sing. elisionem, quae nullo neque emendandi neque interpretandi artificio tolli queat. Itaque uterque locus eorum numero accedat, in quibus viri docti, licet aegerrime, hanc veniam Tragicis poetis concessere. — *λυροκτύπῳ*] Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Quam lectionem cur probaverim, neminem, opinor, fugiet, qui poetici sermonis paullo sit peritior. Secunda lectio, quam Codd. praebent, *λυροκτύπον*, et sensu et auctoritate librorum longe est altera inferior; exhibent eam Par. BDE. Neap. I. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Tertia autem, *λυροκτύπων*, cum in antiquissimo Cod. Par. A. reperiatur, videtur vitium continere ex Iota adscripto natum; habent eam praeterea libri inferioris notae: Par. FGHJK. Vind. IV. Vit. III. *λυροκτύπων* (ον) Par. C. *λυροκτύπην* Vind. II. Duas priores lectiones Tzetzes quoque in libris invenerat; dicit enim: *τὸ δέ, εἰ μὲν δοτικῇ, λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ.* — 919. *δεδουπότος*] Hoc verbo serioris aevi poetae de quovis mortis genere usi sunt; cf. *Nicandr.* Alex. 447. *Nonn.* Dionys. VII. 363. XI. 327. XII. 118. XV. 386. XVI. 300. XXVII. 79.

920. *εὐρὰξ*] Vid. *Eustath.* ad Iliad. *λ'*. 251. p. 842, 43. edit. Rom. (T. III. p. 25, 24. edit. Lips.) *τὸ εὐρὰξ δηλοῖ μὲν τὸ ἐκ πλαγίου, γίνεται δέ, φασίν, ἀπὸ τοῦ πλευράξ. — ἰστέον δέ, ὅτι καθ' Ἡρακλείδην διαλέκτου Ἰωνικῆς καὶ Αἰολικῆς ἐστι τὸ εὐράξ. ἡ γὰρ τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων, φησί, διάλεκτος τὰ πρῶτα σύμφωνα αἴρειν εἴωθεν, ἄν τε ἓν ᾖ, ἄν τε καὶ δύο τύχῃ· — ὁμοίως οὖν καὶ ἐκ τοῦ πλευρὰξ ἀφῄρηνται τὰ κατάρχοντα δύο σύμφωνα, καὶ λείπεται τὸ εὐράξ, ὃ κεῖται καὶ παρὰ Λυκόφρονι.* De accentu vid. *Herod.* *περ. μονήρ. λέξ.* 25, 7. ubi vitiosum *εὐθράξ* recte videtur Blochius mutasse in *εὐράξ*., coll. *Ioan. Alexandr.* de Accent. p. 38, 5. *Etym. M.* p. 781, 48. — *Ἀλαίου*] *Ἀλαίνου* Vind. II. *Ἐλαίου* Par. F. *Etym. M.* p. 58, 4. ex antiquo Lycophronis Scholiasta: *Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γάρ, παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερόν, ἐν ᾧ καὶ τόξον ἀπέθετο.* Cf. etiam *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 88. — *Παταρέως*] *Πατρέως* Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. in quo alterum *α* diligenter erasum est. — 921. *Νάναιθος*] Vid. *Euphorionis* fragm. apud Steph. Byz. v. *Ἀσκανία.* et *Etym. M.* p. 598, 38. *Νέαιθος* dicitur *Straboni* lib. VI. p. 262. (T. II. p. 240. edit. Tzsch.) *Νήαιθος* *Theocrito* Id. IV. 24. — *πρός* deest in Par. J. — *ἐρεύγεται*] *ἐρεύεται* Par. A. *ἐῤῥύσεται* Par. E.

κοντι, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀχιλλέως [leg. *Ἡρακλέος*] Par. A. *τὸν Ἡρακλῆ — ἐπικαμπεῖ — Σκυθικῷ τόξῳ* Vind. II. *περιφερεῖ — ἑαυτοῦ* Pal. 40.

918. *Τῶν μὴ ἀποφυγόντων τῶν ὀϊστῶν, τῶν βελῶν· διὰ τὸ δάκνειν τοὺς τιτρωσκομένους δίκην γαμφηλῶν — τῶν ποιούντων ἦχον μετὰ τῆς νευρᾶς* Par. A. *ἤγουν τῷ τόξῳ τῷ συρίζοντι — διὰ τῶν μὴ ἀποτυχόντων βελῶν — τοξικὸν τὸν δίκην λύρας κτυπέντα* Par. B. *τόξῳ — ἀφεύκτων βελῶν — τὸν τοξικὸν Ἡρακλέα* Par. C. *ἤγουν τῷ τόξῳ — τῶν μὴ ἀποτυγχανόντων τόξων, βελῶν — τὸν τοξικὸν* Vind. II. *εὐστόχων βελῶν — περιφραστικῶς, τοξικῷ* Pal. 40.

919. *Ὁ δὲ Κρᾶθις ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους θεάσεται τοῦ ἀναιρεθέντος* Par. A. 920. *Ἐκ πλαγίου — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — ἱερῶν οἴκων* Par. A. *ἐν Πατάροις τιμωμένου* Pal. 40. 921. *Ὅπου ὁ Νάναιθος, ποταμὸς Κρότωνος, πρὸς*

κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν
πλάνητας αἴθων Θρασκίας πέμψει κύων, 925
ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν.
ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν

922. *Αὔσονες*] *Αὔδονες* Par. D. Steph. Byz. v. *Αὔσων* Lycophronis versum afferens scripsit *κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσ. Πελλ.* — In Cod. Vit. II. vv. 922—950. desunt duorum, ut videtur, foliorum defectu.
923. *στρατηλάταις*] *στρατηλάται* Par. L. — 924. *Θερμύδρου*] *Θεμύδρου* Par. H. — 925. *Θρασκίας*] Sic Par. AB. Vat. 1307. Neap. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Θρακίας* Par. CDEFGHJK. Neap. I. Vind. H. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Par. II. et Sebast. *Θρακίας* Par. L. Cf. *Etym. M.* p. 454, 25. — 926. *ἐποικήσοντας*] *ἐποικήσαντας* Par. AD. et Editt. Steph. et Pott. utrq. *ἐποικήσαντας* Vit. III. — *κόνιν*] Glossam *χθόνα* in textu habent Par. JL. Vit. I. Ciz. — 927. *ἐν δ' αὖ*] *ἔνθα* (sic) Par. A. — *Μακάλλοις*] Par. ABCDEFGHKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. *Μακάλοις* Vit. I. *Μακάλοις* Par. J. Neap. I. III. Lectio *Μακέλλοις* debetur Cantero, qui non debuit Doricam formam cum communi urbis nomine commutare: „*Μακέλλοις*, Italiae civitate, quam *Polybius* (I. 24, 2. cf. *Steph. Byz.* v. *Μάκελλα*. *Liv.* XXVI, 21. et *Cluver.* Sicil. Antiq. II. 12.) *Μάκελλαν* vocat. Quoniam tamen *Macellus* Siculis et Ionibus hortorum septum significat, ut docet libro IV. *Varro* (de L. L. V. 41. p. 147 sq. edit. Spengel.): non absurde quis existimet, *μακέλλοις* hic *maceriam* sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.“ Canteri auctoritatem sequuti sunt reliqui editores, praeter Sebastianum, cui libenter hanc laudem concedo, quod primus ad librorum lectionem redierit. — *ἔγχωροι*] *ἔγχωρον* Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. *ἔγχωροι* (ον) Rehd. Vid. supr. ad v. 267. — 928. *τάφων*] *τάφον* Par. JL. Vit. I. Ciz. *τάφων* (ον) Rehd. *τάφον*

τὴν θάλασσαν εἰςβάλλει Par. A. *ἐκβάλλεται* Par. C. *ποταμὸς Ἰταλίας* — *πρὸς τὴν θάλασσαν, ἦχον ἀποτελεῖ* Vind. II. 922. *Ἀποκτενοῦσι δ' αὐτόν* — *οἱ τὸ γένος εἶχον ἀπὸ Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· ᾤκουν δ' ἐν Ἰταλίᾳ* (in marg. *ἔθνος Ἰταλίας*) Par. A. *ἤγουν τὸν Φιλοκτήτην* — *Ἰταλοί* — *πόλις Ἀχαΐας* Vind. II. *οἱ Αἰτωλοί, ἤγουν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης* Pal. 40.
923. *Ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα· ὅ ἐστιν βοηθοῦντα* — *Ῥοδίων· Λίνδος δὲ πόλις Ῥόδου* — *στρατηλάταις* Par. A. *συμμαχοῦντα* Par. C. *βοηθοῦντα* — *Λίνδος πόλις Ῥόδου* — *τοῖς Ῥοδίοις* Pal. 40. 924. *Οὕςτινας πόῤῥωθεν* — *Θέρμυδρος λιμὴν Ῥόδου* — *καὶ τῶν Καρπάθου ὀρῶν· Κάρπαθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς Κῶ* Par. A. *Ῥοδίους* — *μακράν* — *τῆς λιμένος Ῥοδίων* — *πόλις Ῥοδίων* Vind. II. 925. *Πλανωμένους ὁ ψυχρὸς Θρασκίας πέμψει, ὁ ἀναιδὴς κύων, διὰ τὸ σφοδρῶς πνεῖν* Par. A. *καυστικός, ὁ βοῤῥᾶς ἄνεμος* Vind. II.
926. *Ξένην καὶ ἀλλοτρίαν μετοικήσαντας* — *ξένην καὶ ἀλλοτρίαν γῆν* Par. A. *κατοικήσαντας ξένην* Vind. II.
927. *Ἐν τοῖς Μακάλλοις δὲ δή· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας* — *μέγαν ναὸν οἱ ἐγχώριοι* Par. A. *βωμόν* Par. C. *πόλις Ἰταλίας* — *ναόν* — *οἱ πολῖται ἐγκάτοικοι* Vind. II. 928. *Ὑπερ-*

λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοις βοῶν.
Ὁ δ' ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, 930
ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν,
πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δοριχτήτων τάλας
πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ
στεργοξυνεύνων οὕνεκεν κυμφευμάτων 935

Vind. IV. — αἰανῆ] Cf. *Herm.* ad. Soph. Ai. 657. p. 100. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. 935. — 929. κυδανοῦσι] κυδαίνουσι Par. A. κυδάννουσι Ciz. — θύσθλοις] Vitiose Par. A. θοίσθλοις, non raro ῡ et οῐ permutans, (v. 579. ἀλυφαῖον. v. 973. λοιγαίαν. v. 1152. Γοιγαίᾳ); θυάθλοις Vit. I. Ciz. — 930. Λαγαρίας] Par. J. Vat. 1307. Neap. III. (α prima manu; postea additum est alterum γ) Vind. II. et Paraph. Vatic. Λαγρίας Par. A. Λαγγαρίας Par. BDEFHKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae. Λαγγρίας Par. C. Λαγκαρίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. Κλαγγαρίας Rehd. Nostra scribendi ratio non solum scriptorum testimoniis probatur, sed metro etiam aptissima est; prima enim nominis Λαγαρίας syllaba, ut in voce λαγαρός, corripitur. *Strabo* p. 263. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) μετὰ δὲ Θουρίους Λαγαρία φρούριον, Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα· ὅθεν καὶ Λαγαριτανὸς οἶνος. Cf. *Steph. Byz.* v. Λαγαρία, et *Etym. M.* p. 554, 15. — ἐν ἀγκάλαις] *In sinu atque recessu Lagarino.* Vid. *Muelleri* Annot. et *Blomf.* Gloss. ad *Aesch.* Prom. 1055. p. 157. edit. Lips. — 932. ψευδόμοτον Vind. II. et Ciz. ψευδόμοτον Vind. IV. Vit. III. — 933. δοριχτήτων] δορηκτήτων Par. A. δουριχτήτων Par. L. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορυκτήτων. Vid. *Pors.* ad Eurip. Hecub. 476. et *Blomf.* ad Aesch. Agam. v. 115. p. 18 sq. edit. Lips. — τάλας] πάλας Pal. 40. in textu, Vind. II. et Rehd. in margine. τάλας (π) Par. C. — 934. Κομαιθοῦς] Κυμαιθοῦς Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit Eustathius ad Iliad. α'. 197. p. 83, 7. edit. Rom. (T. I. p. 70, 33. edit. Lips.) — συμπεφυρμένων] σύμπεφυρμένῳ Par. C. συμπεφραγμένων Par. G. Vit. III. συμπεφυραγμένων Vind. II. — 935. στεργοξυνεύνων] στέρνων ξυνεύνων Par. A. στόργος ξυνεύνων Par. E.

ἄνω τῶν τάφων κατασκευάσαντες — διηνεκῆ καὶ αἰώνιον θεόν Par. A.

929. Σπονδαῖς γεραροῦσι — νῦν θυσίαις καὶ θύμασι βοῶν Par. A. σπονδαῖς δοξάζουσι — θυσίαις Vind. II. 930. Ὁ δὲ τὸν δούρειον κατασκευάσας ἵππον Ἐπειός — ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας Par. A. περὶ Ἐπειοῦ — ἐνδοτάτοις τόποις Par. C. λείπει τὸ παραγενήσεται Vind. II. 931. Τὸ δόρυ φοβηθεὶς καὶ τὴν πολεμικὴν τάξιν Par. A. κοντάριον - φοβηθείς, ἤγουν ὁ δειλός — τὴν οὖσαν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Par. C. φοβούμενος — πολεμικήν Vind. II. τὸν πόλεμον — καὶ παράταξιν ὁρμητικήν Pal. 40.

932. Ἀποδιδοὺς τὸν πατρικὸν ὅρκον ψεύδορκον Par. A. πατρικόν, ἤγουν τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδοὺς ἐπίορκον Par. C. 933. Ὅντινα περὶ τῶν προβάτων, ἢ τῶν κτημάτων ὅλων, ἀπὸ μέρους — τῶν ἐκ δοράτων κτηθέντων — ὁ ἄθλιος Par. A. ἐπίορκον — τῶν σκυλευθέντων — ἄθλιος, ἢ πάλας, πολέμους Par. C. τὸν ὅρκον — προβάτων, τῶν διὰ τοῦ πολέμου κτηθέντων — ὁ Πανοπεύς Vind. II. 934. Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου — συμπεφοβημένων — τῆς πόλεως, τῷ στρατῷ Par. A. ποιῶν μήλων καὶ προβάτων, τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ — ἐπικοίνων γινομένων καὶ ληϊσθέντων Par. B. τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως — συμπεφοβημένων, ἀφανισθέντων Vind. II. τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν — Pal. 40.

935. Χάριν τῶν ἐπὶ συνοικήσει καὶ

Ἄλοιτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν Θρασὼ
ὀρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρηστώνης θεὸν
Κανδάον' ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
ὃ μητρὸς ἐντὸς δελφύος στυγνὴν μάχην
στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν, 940

— οὕνεκεν] Sic Par. DGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. et fortasse etiam Cod. Bonon. ex quo in Edit. Basil. I. vitiose editum est οὕνεκε. Reliqui libri et Editt. οὕνεκα. Vid. supra ad v. 864. et adde *Orph.* Lith. 261. (Herm.) ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλάς. — 936. Ἄλοιτιν] Ἄλοπιν Par. A. — τὴν omissum est in Par. L. Vit. I. Ciz. — Κυδωνίαν] Κλυδωνίαν Par. BE. Neap. I. II. Rehd. et Par. H. in marg. Cf. *Paus.* VI. 21, 6. — Θρασώ] Θαρσῶ Par. C. (in quo tamen ρ post θ ab alia manu insertum est) Θαρσώ Par. H. Θρασσώ Vind. II. *Schol. Venet.* in Iliad. ε'. 2. Θαρσὼ δὲ παρά τισι τιμᾶται ἡ Ἀθηνᾶ. — 937. ὀρκομαντῆσαι Vind. IV. Vit. III. — Κρηστόνης Par. J. Κρηστώνη Par. L. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Κρηστών. — 938. Κανδάον'] Sic Par. CDFGJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. Κανδάονος Par. A. Κανδᾶον Pal. 40. Κανδάον Par. BEHK. Vind. II. Rehd. et Editt. omnes. Vid. supra v. 328. *Eustath.* ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 12. edit. Rom. (T. I. p. 351, 3. edit. Lips.) ἐκ τοῦ καίειν καὶ δαίειν Κανδάων ὁ Ἄρης διὰ τὴν καυστειρὰν μάχην, τὴν καὶ δηΐδα. *Favorin.* fol. 285. edit. Rom. Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεος· παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. Infra autem v. 1410. alteram formam Κανδαῖος e melioribus libris tuebimur. — Μάμερτον] Ὀμάμερτον Par. B. in Schol. Μάρμερτον Par. E. Μαρμετόν Vind. II. Ciz. Accentum in prima syllaba ponunt Par. ACEF. Neap. I. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et Editt. Μαμερτόν. *Hesych.* et *Favorin.* Μάμερτος· Ἄρης. *Fest.* lib. XI. *Mamercus praenomen est Oscum, ab eo, quod ii Martem Mamertem appellant.* Et paullo post: *Mavortem poetae dicunt Martem; Mamers Mamertis facit, i. e. lingua Osca, Mars Martis, unde et in Sicilia Mamertini appellati — — et nomen acceperunt unum, ut dicerentur Mamertini, quod coniectis in sortem duodecim deorum nominibus Mamers forte exierat, qui lingua Oscorum Mars significatur; cuius historiae auctor est Alphius lib. I. belli Carthaginiensis.* *Varro* L. L. V. p. 78. edit. Speng. *Mars ab eo, quod maribus in bello praeest, aut quod Sabinis acceptus ibi est, Mamers.* Vid. infra v. 1410. et 1417. — ὁπλίτην] ὁπλίτα Neap. II. τὸν ὁπλίτην Par. B. repetita praecedentis vocabuli ultima syllaba.

939. 940. Huc respexit *Eustathius* p. 1323, 56. edit. Rom. Ἐπειδὸς κατὰ γαστρός, ἔτι ὢν ἔμβρυον, ἐνύκτευσέ πως τῷ διδύμῳ ἀδελφῷ, καὶ νικήσας προεξώδευσεν. ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. Cuius errorem iam notavit Potterus ad h. l.

ὁμιλίᾳ στερχθέντων νυμφευμάτων τῆς Κομαιθοῦς, ἢ τῆς Ἀλκμήνης· διχῶς γὰρ νοητέον Par. A. τοῦ Κεφάλου Par. C. 936. Ἐκαρτέρει, τὴν Ἀθηνᾶν· ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς τὰ τρία· Θαρσὼ δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν Par. A. ἐπίθετα Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος· Δίκτυννα παρὰ Κρησίν· Οὖπις παρὰ Θρᾳξίν· Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ Par. C. 937. Ὅρκον ὀμόσαι, ἐπιορκῆσαι — καὶ τῆς Θρᾴκης θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρηστώνης Par. A. Κρήτης (sic) Par. B. Θρᾴκης· θεὸς Θρᾳκικὸς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ πάλαι οἱ Θρᾷκες Par. C.

938. Ἐπώνυμα Ἄρεως — ἔνοπλον λύκον, διὰ τὸ ἰσχυρόν Par. A. γρ. καὶ Ὀ μ ά μ ε ρ τ ο ν Par. B. ἐπίθετον Ἄρεος παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν· ἐπίθετον πολεμικόν Par. C. φοβερόν Pal. 40. 939. Ὁ τῆς μητρὸς ἔσωθεν τῆς μήτρας, ὁ Πανοπεύς· δίδυμος γὰρ ἦν — φοβερὰν μάχην Par. A. 940. Πρὸς τὸν ἀδελφὸν — τὰς χεῖρας Par. A. καταπληκτι-

οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος,
οὐδ᾽ ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων.
τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ἤνδρωσαν σπόρον,
πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πτῶκα δ᾽ ἐν κλόνῳ δορός,
καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν. 945
ὅς ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρου γάνος

941. οὔπω] οὐδέπω Par. F. — φάος] φάους Par. A. — 942. ἀλγεινάς] Par. ABCHJ. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — ἀλγεινῶν Par. FL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. χαλεπάς Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II (in marg. γρ. ἀλγεινάς) IV. Vit. III. Ms. Canteri, et quinque apud Sebastianum. Quae glossa, cum in tot libris inveniatur, nostram lectionem optime confirmat. — 943. πόποι] *Dii.* Quod alii hac significatione Dryopibus (*Plut.* de Aud. poet. p. 22. c. *Schol. min.* ad Odyss. I. 32. *Tzetz.* ad h. l.) tribuunt, alii Scythis (*Etym. M.* p. 823, 31. *Theognost.* in Bekk. Anecd. p. 1433.) *Eustath.* ad Iliad. α'. 254. p. 98, 46. (T. I. p. 83, 17. edit. Lips.) τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν Ὅμηρον καὶ μετάγουσι πρὸς ἑτέρους ποιητὰς τὰ ἐκείνου ἀρέσκει λέγειν, τὸ ὦ πόποι ἀντὶ τοῦ ὦ θεοί· ἐπειδὴ εὕρηνται ἐν τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι, οἱονεὶ ἔποποι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς τὰ πάντα διοπτεύοντες. Et ad Iliad. δ'. 2. p. 437, 3. edit. Rom. (T. I. p. 350, 41. edit. Lips.) καὶ ἐκ τοῦ πόπος καὶ ἄναξ, θείων λέξεων, ὡς προδεδήλωται, πόπανον, τῷ θεῷ ἄνακτι καθοσιούμενον, ὡς ἐμφαίνει ὁ κωμικός. (Vid. *Aristoph.* Plut. 660.) Cf. *Hesych.* et *Favorin.* v. πόποι qui Apionis testimonio utuntur; et *Apollon.* Lex. Hom. p. 560. qui eandem significationem apud Euphorionem invenerat. Vid. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 157. *Blomf.* ad Aesch. Agam. 1039. — ἤνδρωσαν] ἐνδρώσας Par. H. (in marg. γρ. ἤνδρωσαν). — 945. ὠφελήσαντα] ὠφελήσοντα Par. J. Quae lectio licet locum habere possit, multo tamen gravior et significantior est Aoristus. Iam enim animo viderat urbem funesto illo Epei artificio captam et incendio deletam, et luctuosissimam Argivorum victoriam. — στρατόν] στρατῶ (ὸν) Par. B. Rehd.
946. Κῖριν] Κῆριν Par. A. Κῦριν Par. C. Κίρνιν Par. L. Vit. I. Ciz. Κῖρνι Edit. Ald. vitiose. Reliquae Editt. Κῖριν recte. Σῖριν maluerunt *Cluver.* Ital. Ant. IV. p. 1272. et *Onofrio Gargiulli* p. 63.: „In tutti gli esemplari si legge Κῖριν. Questo fiume è lo stesso che il Siri; il cambiamento del Σ in Κ ha potuto accadere per colpa degli amanuensi." — Κυλιστάρου] Sic Par. A. Vat. 1307. Pal. 40. et Paraph. Vatic. optimi libri, qui omnium minime interpolatorum manus experti sunt. Reliqui Codd. et Editt. omnes Κυλιστάρνου. Apud Etymologum autem p. 544,

κοῖς σπαραγμοῖς, ἤγουν πρὸς Κρίσσον Vind. II. 941. Οὔπω τὸ τῆς ἡμέρας· Τιτὼ εὐθεῖα· τὸ λαμπρὸν φῶς αὐγάζων Par. A. βλέπων Par. C. τοῦ Ἡλίου, τῆς ἡμέρας Vind. II.
942. Οὐδὲ τὰς ὠδῖνας ἐκφυγὼν τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν Par. A.
943. Τοιγὰρ οἱ θεοὶ φυγάδα, δειλόν — ὅθεν καὶ τό, ὦ πόποι, τινὲς ὦ θεοί ἢ Μοῦσαι παρ᾽ Ὁμήρῳ — ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπόρον Par. A. σοί, ἢ διὰ τοῦτο — θεοὶ φυγάδα, δειλὸν ἄνδρα ἐποίησαν γεννηθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειὸν Vind. II. 944. Ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν, δειλὸν δὲ ἐν τῷ δόρατι — παρὰ τὸ πτήσσειν Par. A. οἱ θεοὶ δειλὸν γάρ, ἀσθενῆ ἔθρειψαν τὸν Ἐπειόν — μάχῃ Vind. II.
945. Καὶ ἐν ταῖς τέχναις πολλάκις — καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα Par. A. 946. Ὅστις περὶ τὸν Κῖριν, ποταμὸν Ἰταλίας· Κῖρις εὐθεῖα καὶ Κυλίσταρος (sic) — καὶ τοῦ Κυ-

ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μερμέραν βλάβην,
καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις. 950
Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς

30. hic fluvius *Κυλίσταρος* vocatur: *Κυλίσταρος*, *πόλις* (corrige *ποταμὸς*) *Ἰταλίας· Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη. καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν, Κυλίσταρος ἐκλήθη.* Quae eadem habet *Favorinus* fol. 323. vers. edit. Rom. Ubi gravius vitium fortasse recte suspiceris in verbis, *Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο·* Parthax enim scriptoris nomen est, cuius *Ἰταλικὰ* laudat etiam *Herodianus* Dindorfii p. 19, 9. Eiusmodi autem derivationibus, quae saepenumero obscuri nominis, interdum etiam falsae lectionis causa inventae sunt, plane nihil tribuendum est. Crediderim potius vulgatam apud Lycophronem scripturam ita natam esse, ut, cum primum recte *Καλιστάρου* in textu scriptum esset, in antiquo autem Commentario (nam Etymologi verba verisimile est antiqui cuiusdam *ὑπομνήματος* partem continere) alterius formae *Κυλίσταρος* mentio facta esset, haec primum superscripto *ῡ* compendiose a librariis indicaretur; seriores autem scribae, non intelligentes, unde hoc *ῡ* venerit, e duplici forma unam conflarent. Ceterum de hoc fluvio ita scribit *Onofrio Gargiulli*, p. 63.: „è chiamato in oggi il *Racanello*, il quale sotto Cassano entra nel fiume Cochile anticamente Sibari appellato."

949. *μερμέραν*] Recte Paraphr. Vatic. *χαλεπήν. Hesych. μέρμερα. χαλεπά, δεινά, φροντίδος ἄξια.* Cf. *Etym. M.* p. 580, 23. Sic *μερμέρῳ κακῷ* accipiendum est apud *Eurip.* Rhes. 509. ubi miram huius vocis derivationem excogitavit Scholiastes Vaticanus, quem, ex Euripidis edit. Glasguensi an. 1821. repetitum, nuper ad Cod. scripturam optimo consilio edidit Vir doctissimus, *Ludovicus Dindorfius*, p. 480. edit Lips.

950. *Μυνδίας*] Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Μυδίας* Par. BDEFH (hic in marg. *Μηδείας, ἀλλαχοῦ Μυνδίας*) K. Neap. I. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Μωδίας* Par. J. Neap. II. *Μυωδίας* Vind. II. *Μηδείας* Par. L. Vid. *Muelleri* Annot. ad h. l. — 952. *πλαγκτοί*] *πλακτοί* Par. EFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — *μολόντες*] *μολῶντες* Vind. IV. Vit. III. *μολόντες* (superscr. ου, ας) Par. C. — *Λαομέδων*] Sic Par. ADEHJL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. praeter Aldinam omnes. *Λαομέδων* (superscr. αυ) Par. C. *Λαυμέδων* Par. BFGK. Vind. II. (hic in marg. *γρ. Λαομέδων*) Vind. IV.

λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλίας, τὸ ὕδωρ Par. A. *οὗτος ὁ Ἐπειός — ποταμὸς Ἰταλίας* Par. C. 947. *Ὁ μετανάστης καὶ ξένος οἴκους πόῤῥω τῆς πατρίδος οἰκήσει* Par. A. *ξένος κατοικήσει — ἤγουν τῆς Φωκίδος, τῆς πατρίδος αὐτοῦ* Vind. II.

948. *Τούτοις δέ — τὰ ἐργαλεῖα — κατασκευάσας — νῦν τὸν δούρειον ἵππον* Par. A. *ἐν οἷς κατασκευάσας, τρυπήσας τὸν δούρειον ἵππον* Vind. II.

949. *Τοῖς ἐγχωρίοις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἀξίαν βλάβην* Par. A. *τοῖς Τρωσί — φροντίδος ἀξίαν* Vind. II. 950. *Καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλείοις* Par. A. *ἱεροῖς* Par. C. *ἤγουν τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς ναοῖς, βασιλείοις* Vind. II. 951. *Οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν τὴν τῶν Σικελῶν γῆν* Par. A. *ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — Σικελῶν* Vind. II. 952. *Πλανῆται ἐλθόντες, ὅπου ὁ Λαομέδων, ὁ*

ναύταις ἔδωκε Φαινοδάμαντος κόρας,
ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν, 955
μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον Λαιστρυγόνων,
ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρινθίας
σηκὸν μέγαν δείμαντο, δωτίνην θεᾷ,
μόρον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἕδρας, 960

Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Vulgata lectio et aliis de causis et ipsius Lycophronis exemplis tutissima est:
v. 520. Βοαρμία Λογγᾶτις Ὁμολωῒς Βία.
v. 700. τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα Πολυδέγμων λόφος.
v. 1046. τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

954. δεδηγμένος] δεδειγμένος Par. A. — 955. προθεῖναι] προςθεῖναι Par. D. et Edit. Ald. Hic versus deest in Par. AK. — 956. μολόντας] Par. ABDFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. cum reliquis omnibus. μολόντας Rehd. μολόντες Par. J. Vit. I. Ciz. μολῶντες Par. L. μολοῦσιν Par. CE. Pal. 40. — Λεστρυγόνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. vv. 957—959. desunt in Cod. Ciz. — 958. αἱ δ'] αἵ δ' Vit. I. et Editt. Basil. I. Par. II. et Sebast. — Ζηρινθίας] Sic Par. A. Vid. supra ad v. 77. Reliqui libri et Editt. omnes h. l. Ζηρυνθίας.

959. δείμαντο] Hic verbo dicam de omissione augmenti, quam attentius legentes his duodecim in locis a Lycophrone admissam invenient: v. 6. φοίβαζεν. v. 17. ὑπερποτᾶτο. v. 21. λίαζον. v. 23. θεῖνον. v. 48. δομήσατο. v. 82. νήχοντο. v. 88. φέρβοντο. v. 274. φίλαντο. v. 422. θῆκε. v. 460. λάσκε. v. 882. ταρχύσαντο. 959. δείμαντο. Hic ingens sane numerus est, si Atticae poeseos severitatem respexeris; praesertim cum hi loci eiusmodi sint, ut neque ullam vitii suspicionem admittant, neque iis rationibus defendi possint, quibus nuper certum exemplorum numerum huius licentiae osoribus victrici argumentatione eripuit *Hermannus* in praefat. ad Eurip. Bacch. p. XXV. sqq. At nulla tali tamque subtili argumentorum inquisitione opus est apud nostrum poetam. Liberrime enim hic usus est omni, quam antiquior poesis suppeditavit, dialectorum varietate, ita ut etiam augmenti omissionem, praesertim in verbis ex Epica Lyricave dialecto desumtis, pro metri commoditate non detrectaret. — δωτίνην] δωτίνη Par. J.

960. μόρον] μόρφον Par. H. (in marg. γρ. μόρον) — μονοικήτους ἕδρας] *vastos ac solitarios locos*. Hanc lectionem tuentur Par. BDGJKL. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph.

τῆς Σικελίας βασιλεύς — τρεῖς Par. A. εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ὁ Λαυμέδων Vind. II. 953. Τοῖς ναύταις ἐδωρήσατο τοῦ Φοινοδάμαντος κόρας, θυγατέρας Par. A. 954. Ταῖς δοθείσαις θηρίοις βοράν — συμφοραῖς πεπληγμένος, ἢ τετρωμένος Par. A. λυπούμενος, λελυπημένος Vind. II. ταῖς θλίψεσι τετρωμένος Pal. 40.
955. Ὠμοφάγοις τροφήν Par. B. ὥςτε Pal. 40. 956. Ἀπελθόντας εἰς γῆν δυτικὴν τῶν Λεοντίνων τῶν ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρωποφάγων Par. A. ἑσπερίαν — Λεοντίνων ἔθνος Vind. II. δυτικήν Pal. 40.
957. Ἔνθα συνοικεῖ πάνυ πολλὴ ἐρημία Par. A. συνυπάρχει μεγάλη Vind. II. ἀνθρώπων Pal. 40.
958. Τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους Ἔρυκος — τῆς Ἀφροδίτης μητρός Par. A. τοῦ Ἔρυκος — τῆς Θρακικῆς Ἀφροδίτης Vind. II. θυγατέρες Pal. 40. 959. Μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησαν τῇ θεᾷ δωρεάν, ἤτοι ἀπαρχήν Par. A. ἔκτισαν δωρεὰν Ἀφροδίτῃ Vind. II. 960. Τὸν θάνατον

ὧν δὴ μίαν Κριμισὸς, ἰνδαλθεὶς κυνί,
ἔζευξε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι
τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

Pott. utrq. Reich. et Sebast. μονοκήτους Neap. I. Vind. IV. μονοικήτους Par. H. μονηκοίτους Par. AF. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. μονηκοίτους Par. C. μονοκοίτους Pal. 40. et Par. A. in Schol. μονοκοίτους Vit. I. Constitutum erat, ut Phoenodamantis filiae in deserta regione expositae morerentur. Iam vero cum mortem ac solitudinem, h. e. desertum locum, quo certam mortem invenissent, Deorum ope effugissent, Venerem templo donarunt. At cur Venerem? Minime vero ob contractas ibi contrahendasve nuptias, sed quippe quae mater esset herois, in cuius hospitalem regionem devenissent. Tzetzes more suo utramque lectionem interpretatur: καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μονήκοιτοι καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνήν. — 961. μίαν] μιᾷ Par. E. — Κριμισός] Κρημισσός Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Κριμησός Vat. 1307. Reliqui libri et Editt. omnes cum duplici σ, et cum accentu in ultima syllaba, Κριμισσός. *Muellerus* ad hunc locum haec adnotavit: „Varie in libris scribitur. *Plut.* Timol. 25. κριμησός. (Κρίμησος *Plut.* Timol. XXV. p. 403, 30. XXVII. p. 404, 28. XXVIII. p. 406, 9. edit. Schaef.) Olim in *Corn. Nep.* Timol. 2. Crimessus, iam Crimissus. Cf. Staveren ad h. l. In *Virg.* Aen. V. 38. olim Crinisus, iam vero Crimisus; cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzsch. putat lectionem κρημισσὸς non plane esse reiiciendam, quum et *Diod.* Sic. IX, 2. ita scribat; *Strabonem* vero (VI. p. 254. T. II. p. 219. edit. Tzsch. ubi urbs Κρίμισα, a Philoctete condita, et Κρίμισα ἄκρα commemorantur) *Suidam* et *Steph. Byz.* exhibere κριμισὸν simplici σ. Wesseling vero ad Diod. Sic. T. II. p. 319. lectionem κριμισσὸς praefert alteri, quae κρημισσὸς exhibet.“ Adde *Aelian.* Var. Hist. II. 33. ubi Κριμισσὸς nunc editum est, Cod. Lugd. vero Κρίμησον habet, teste Perizonio. Scripturam autem Κριμισός, quam unice probo, invenies apud *Dion. Hal.* Ant. Rom. I. c. 52. et apud *Suidam* et *Favorinum* h. v. Eliminanda enim sunt illa dubiae quantitatis fulcra, a librariis inventa. In accentu autem ponendo sequutus sum regulam *Arcadii* p. 77, 14. τὰ εἰς σος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα (sive ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ῑ ἐκτεταμένον) ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ· Κηφισός, Ἰλισός, Κερδισός. τὸ δὲ Ἄρχισος Ἄρχισα, Λάρισος Λάρισα, ἀπὸ θηλυκῶν. — 962. λέκτροις] λέκτραν Par. H. λέκτοις Vind. II. — δαίμονι] δαίμοσι Par. H. ἡ δαίμονι, omisso δέ, Par. J. — 963. σκύλακα] σκύλλακα Par. G. Vind. IV. Vit. III. σκύλα Vind. II. — τεκνοῖ] τεκοῖ Par. C.

ἐκφυγοῦσαι, καὶ μονοκοίτους καὶ ἐρήμους καθέδρας Par. A. ἐν ἐρήμοις Pal. 40. 961. Ποταμὸς Σικελίας ὁ Κριμισσός, ὁμοιωθεὶς κυνί Par. A. 962. Ὁ ποταμός, ταῖς κοίταις, ἐμίγη νῦν — ἡ δὲ τῷ δαίμονι Par. A. ἐμίγη — κοίταις, συγγαμίᾳ — σύν Vind. II.

963. Ἀνδρεῖον γεννᾷ Par. A. τὸν Αἰγέστην Par. C. τῷ Ποσειδῶνι — ποταμῷ — τὸν Ἐγέστην γεννᾷ Vind. II. τῷ Κριμίσσῳ — τὸν Αἰγέστην Pal. 40. 964. Τρισσῶν πόλεων κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἐγέστην· Ἐγέστας, Ἔρυκος καὶ Ἀτάλλας Par. A. ὅς γ' πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ

ὃς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965
ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,
τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον, σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
ἔσται πυρὸς ῥιπαῖσιν ᾐθαλωμένης. 970
μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεὼς

965. Ἀγχίσου] Ἀγχίστου Vit. II. — νόθον] γόνον Par. CDE. idemque habent Par. GH. Vind. II. Vit. II. III. cum nota in marg. γρ. νόθον. — 966. ἄξει] ἥξει Par. K. — τρίδειρον] τρίδηρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* 467. p. 188, 13. edit. Bernh. — ληκτηρίαν] Σικελίαν Par. G. in marg. et Vit. III. in textu quidem, quod tamen eadem manus obelo transfixit et in margine adscripsit, γρ. ληκτηρίαν. Vocem explicat *Eustath.* ad Odyss. ι. 21. p. 1613, 32. edit. Rom. (T. I. p. 320, 19. edit. Lips.) εὐδείελος δέ, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον, ἡ εὔδηλος δέ, ἤγουν εὐπεριόριστος καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δῆλον, ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν δέελον — καὶ κατὰ σύνθεσιν, εὐδέελον, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῑ εὐδείελον, τὸ εὐπεριόριστον καὶ εὐκατάληκτον· διὸ καὶ νῆσον ληκτηρίαν (non Ληκτηρίαν, quod nuperrimus editor videtur pro nomine proprio habuisse) ὁ Λυκόφρων λέγει, ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος οὐδὲ εὐδείελος· ὁ δὲ ληκτήριος (non Ληκτήριος) πάντως καὶ εὐδείελος διὰ τὸ εὐπέραντον. — 967. Δαρδανείων] Δαρδανίων Par. EJ. et Paraph. Vatic. — τόπον Vind. IV. Eadem fere verba recurrunt infra v. 1257.

968. Αἰγέστα] Ἐγέστα Par. ADGK. Vind. IV. Vit. II. III. et Ms. Cant. αἰ Ἐγέστα Vind. II. De nomine huius urbis vid. *Cluv.* Sicil. Antiq. p. 555. sq. *Salmas.* ad Solin. p. 78, 6. F. et *Fazell.* Hist. Sicil. VII. c. 4. Irritam Salmasii coniecturam, Αἴγεστε, iure improbavit Potterus. Poeta enim h. l. non conditorem urbis, sed ipsam urbem alloquitur. — σοὶ δέ] σὺ δέ Par. A. δέ omissum est in Vind. II. — 970. πυρός] Haec vox desideratur in Par. J. — ῥιπαῖσιν] ῥυπαῖσιν Par. H.

971. μόνη δέ] Hoc δὲ deest in Par. E. — δυστυχεῖς] δυστυχής Pal. 40. — κατὰ σκαφάς Ciz. Similiter πύργων κατασκαφὰς dixit *Eurip.* Phoen. 1212. (Pors.) — 973. στενάξεις] στενάζεις Par. DEGJK. Vind. IV. Vit.

Αἰγέσταν, Ἔρυκα καὶ Ἔστιλλαν (leg. Ἄταλλαν) Pal. 40. 965. Ὅστις δή, Ἐγέστης, ποδηγῶν τὸν νόθον Ἀγχίσου, Ἔλυμον Par. A.

966. Ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης τερματουμένην Par. A. τρία ἀκρωτήρια ἔχουσαν, Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωρίδα Pal. 40.

967. Ἐκ τοῦ Δαρδάνου τόπων πλέοντα Par. A. Τρωϊκῶν — πλέοντα Par. C. πλεύσαντα Pal. 40.

968. Ὦ Ἐγέστα ταλαίπωρε· ἔστι δὲ πόλις Σικελίας, ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις — σὺ δὲ τοῖς χρησμοῖς τῶν θεῶν Par. A. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος Par. B. ὦ πόλις Ἀκράγας — χρησμοῖς Par. C. αἱ πόλις Σικελίας — θεῶν συμβουλίαις, συμφοραῖς Vind. II. 969. Καὶ μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος Par. A. ἕνεκεν τῆς ἐμῆς δηλονότι πατρίδος, τῆς Τροίας Vind. II.

970. Γενήσεται, ταῖς ὁρμαῖς τοῦ πυρὸς κεκαυμένης Par. A. κινήσεσι κεκαυμένης Vind. II. 971. Μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχεῖς καταπτώσεις Par. A. 972. Ἀκατάπαυστον ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα Par. A. 973. Ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνητι-

ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγχλαινούμενος
αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον. 975
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίαν
ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δύσμορος

II. III. — λυγαίαν] λοιγαίαν Par. A. Rehd. et Edit. Ald. — 974. προστρόπαιον] πρὸς τρόπαιον Par. CEHJL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Rehd. Sic ante Canterum legebatur in Editt. Ald. et Basil. I. qui, distractas vocis partes consocians, certissima manu locum persanavit. „Lego autem, inquit, hic προστρόπαιον uno verbo; nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra; nisi quis malit Προστροπαῖον gentile; est enim Προστρόπαια Siciliae urbs. Quin etiam *Gregor. Nazianzenus*, in tragoedia sua (Christ. pat. v. 1402.) carmen hoc a Lycophrone mutuatus, προστρόπαιον habet.“ Hanc egregiam viri doctissimi emendationem nunc ex meis libris confirmant Par. BDFGK. Vind. IV. Vit. III. et Pal. 40. In Parisino A. autem librarius, non intelligens compendium vocis πρός, dedit πυροστρόπαιον. — 975. ἀμπρεύσει] ἀμπνεύσει Par. H. (in marg. γρ. ἀμπρεύσει) ἐμπρεύσει Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. ἐμπνεύσει Par. D. Vid. supr. ad v. 635. — 976. καλλυνεῖ] καλυνεῖ Par. E. — φόβη] φοβῆ Par. A. φοβῷ Vind. IV. — 977. παλαιῶν] παλαιαν Rehd.
978. Σῖριν] Sic Par. AF. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. Σίδριν Vind. IV. Vid. supra ad v. 856. — ἀμφί] Codd. recte ἀμφί et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Reliquae ἄμφι. Vid. supra ad v. 365. — Λευταρνίαν] Λευτερνίαν Par. A. Λευταρίαν Pal. 40. *Strabo* VI. p. 281. (Tom. II. p. 294. edit. Tzsch.) μυθεύουσι δ', ὅτι τοὺς περιληφθέντας τῶν Γιγάντων ἐν τῇ κατὰ Καμπανίαν Φλέγρᾳ, Λευτερνίους καλουμένους, Ἡρακλῆς ἐξελάσειε [καὶ] καταφυγόντας δεῦρο ὑπὸ γῆς περιστάλειεν· ἐκ δὲ ἰχώρων τοιοῦτον ἴσχοι ῥεῦμα ἡ πηγή· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν παραλίαν ταύτην Λευτερνίαν προσαγορεύουσιν. Exquisitior tamen forma Lycophroni non eripienda. *Onofrio Gargiulli* p. 66. „Da i giganti Flegrei, che detti furono Leuterni e che da Ercole furono inseguiti sino al promontorio Salentino, Strabone (VI. p. 281.) vuole, che avesse avuto il nome la spiaggia Leuternia non molto lontana da Leuca. *L'Antonini* Lucan. Part. III. D. 1, p. 14. crede col Barrio, che l'antica Leuternia sia *Albidona* posta fra il fiume Cilistarno ed il Siri.“

κήν, μέλαιναν Par. A. σκοτεινήν, μέλαιναν Par. C. ὅλος — μελαίνας Pal. 40. 974. Ἐσθῆτα, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον, ἐνδυόμενος, ἀμφιεννύμενος Par. A. πενθηράν, ἱκετηρίαν Par. C. παρακλητικήν, ἐνδεδυμένοι Pal. 40. 975. Ἄβροχος, τῇ ἀλουσίᾳ ῥυπαρός, λυπηρὸν βίον μετὰ κακοπαθείας διάξει Par. A. ξηρασμῷ λυπηρόν, ῥυπαρόν Par. B. ῥύπῳ, ἀλουσίᾳ — διάξει, ζήσει Par. C. τῇ ἀλουσίᾳ, λιμῷ — καὶ ῥυπώδης — λυπηρὸν ἀνύσει, κακοπαθήσει Vind. II. 976. Ἀκούρευτος δὲ τῆς κεφαλῆς τὰ ὀπίσθια κοσμήσει τῇ κόμῃ τῆς κεφαλῆς Par. A. ἀκούρητος· ἄκουροι γὰρ ἦσαν καὶ ἐκόμαζον, ἅτε καὶ ἐν λύπῃ ὄντες Par. B. θρίξ Par. C. κεφαλῆς ἄκειρος, ἄκοπος (sic) — τά Vind. II. ὑπάρχουσα Pal. 40.
977. Τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων ἐπιμελουμένη τὴν μνήμην Par. A. φροντίζουσα, ἔχουσα Par. C. αὔξουσα, σώζουσα Vind. II. τρέφουσα Pal. 40. 978. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σῖριν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας — καὶ αὐτὴ πόλις Ἰταλίας Par. A. Σῖρις καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας Vind. II.
979. Τὴν γῆν κατοικήσουσιν, ἤχι ὁ δυσθάνατος Par. A.

Κάλχας, ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων, 980
κεῖται, κάρα μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,
ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σῖνις,
ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985

980. Σισυφεύς] *Eustath.* ad Iliad. ζ. 153. p. 631, 46. (T. II. p. 95, 12. edit. Lips.) ὅσα δὲ καὶ θανὼν μυθεύεται δολιεύσασθαι Σίσυφος, καὶ ὡς ἐν Ἅιδου λίθον δι' αὐτὰ κυλίει, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ Σισυφεὺς παρὰ Λυκόφρονι ὁ σοφὸς ἀριθμητής, δῆλα ἐν ἄλλοις. — ἀνηρίθμων] ἀναρίθμων Par. BJ. Ciz. Rehd. ἀναρίθμων (η) Vit. I. — 981. κάρα] κάραν Par. E. Neap. I. Vind. II. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. De hac terminatione vid. supra ad v. 436. p. 108. Productionem ultimae syllabae docet *Etym. M.* 491, 9. ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, τὸ κάρα· τὸ ρα μακρόν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα συστέλλει τὸ α, πλὴν τοῦ κάρα. Cf. *Drac.* Strat. 37, 18. ubi corrige κάρα. *Regulae Prosod.* sect. 79. p. 438. — στρογγύλῃ Par. J. et Vit. I. Ciz. in Scholiis.

982. Σῖνις] Sic Par. ABCFH. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. Σῖρις Vit. II. Σῖρις Par. DEGJ KL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hunc fluvium, quem accuratiores *Sirim* nominant, *Strab.* VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. Σῖρις. *Plin.* Hist. Nat. III. c. 11. coll. *Etym.* M. p. 714, 11. videtur Alexandrinus poeta, sive quod utraque forma in usu esset, sive etiam ut, novum quiddam proferens, reconditioris scientiae speciem simularet, ficto nomine *Sinin* appellasse; declinans simul, ne in eiusdem nominis prima syllaba duplicem mensuram admittere cogeretur. Adde hunc fluvium etiamnunc ab accolis *Sino* vel *Senno* vocari; Vid. *Cluv.* Ital. Ant. IV. c. 14. *Leandr. Alberti* Descriz. di tutta l'Italia (Venet. 1577.) p. 223. „Poscia piu avanti passando incontrasi nel fiume *Sino*, Syrus (Siris) nominato da Strabone e da Plinio. Il quale, per esser molto alto di aqua, nei tempi di Strabone si navigava. Scende quello da i monti, e sbocca quì nel Golfo antidetto (Tarentino). Appresso il quale vi era posta la città di *Siro:* così è addimandata dal predetto fiume; e fu edificata da i Trojani, come ne facea fede la statua di Pallade quivi da Ilio portata, e molto honorata."

983. Χωνίας] Χωνίαν Par. J. Neap. II. Χωνίαν (ας) Vind. II. Hunc versum affert *Steph.* Byz. s. v. Χώνη.

980. Κάλχας, ἀγρίων σύκων — φρόνιμος, σοφός· ἀπὸ Σισύφου — τῶν ἀναριθμήτων Par. A. ὁ σοφός, ὁ μετρητής Par. B. σοφὸς ἀριθμητής Pal. 40. 981. Κατακεῖται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι· περιφερεῖ καὶ στρογγύλῃ πέτρᾳ, ἢ τῆς χειρὸς τῷ κονδύλῳ πληγείς Par. A. τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι, κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ τυφθείς Par. B.

982. Ἔνθα ὁ τοῖς ῥείθροις ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σῖνις, ποταμὸς Καλαβρίας Par. A. μορμυρίζει, πλημμυρεῖ — ποταμὸς Ἰταλίας Vind. II. κεῖται δέ, ὅπου πλημμυρεῖ Pal. 40.

983. Ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν, τὴν παγκληρίαν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας Par. A. ὄνομα χώρας· ἔστι δὲ πόλις αὐτόθι Χώνη Par. C. ποτίζων ὅλην — πόλις Ἰταλίας — ὅλον τὸν τόπον Vind. II.

984. Ὁμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς Par. A. τὴν Σῖριν πόλιν λέγει, ἣν οἱ λοιποὶ τῶν Τρώων ἔκτισαν Par. C. ἐπίλοιποι Τρώων Pal. 40. 985. Κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηνᾶν Par. A. τῆς Ἀθηνᾶς ἐπίθετον, ὡς λαφυραγωγόν Par. C.

Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας·
γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει,
στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων, 990
ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ

986. θεᾶς] θεοῖς Par. H. — 985. Ξουθίδας] Sic Par. AB. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ξουθίας Par. J. Ξουθίδος Par. C. Ξουθίδος Par. DEFH (hic in marg. γρ. Ξουθίδας) KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et, quae has sequutae sunt, praeter Sebast. omnes. Ξουθίδος Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. At iam dudum verum viderat *Io. Auratus*, cuius certissimam emendationem in versione expressit Canterus, vitium, ut solet, in textu relinquens: „Pro Ξουθίδος, inquit, repono Ξουθίδας, ex emendatione Io. Aurati, viri utraque lingua doctissimi; nam Ion fuit Xuthi filius, a quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesychio.“ Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες· Ἴων γὰρ Ξούθου. Commemorandum tamen est, etiam alteram lectionem, licet neque linguae neque metro conveniat, fautorem suum invenisse. Patrocinatur enim ei *Heynius* in Comment. de Instit. et legibus Heracliensium, Opusc. Acad. Vol. II. p. 237. ita tamen, ut iure mireris, virum doctissimum tam levi argumento, quod iam *Salmasius* ad Solin. p. 42, a. B. verbo profligaverat, adductum esse, ut certissimam lectionem repudiaret.

988. γλήναις — ταῖς ἀναιμάκτοις] γλήναι — τοῖς Vit. I. ἀναιμάκτοις Ciz. ἀναιλμάκτοις Par. F. Rem narrat *Strabo* VI. p. 264. (T. II. p. 246. edit. Tzsch.) Lauta coniecturarum fercula h. l. lectoribus apposuit Muellerus, ita tamen, ut in fine adnotationis ad veram lectionem ipse reverteretur. — 989. Ἰάονας] Ἰάονας Vit. II. — βλάβην] σκύλαξ Par. K.

990. λεῦσσον] Sic Par. ADE. Vind. II. Vit. II. et Editt. praeter Ald. et Basil. I. omnes. λεῦσον Par. BCFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — 991. λήταρχος] λῆταρχος solus Vit. I. λίταρχος Par. A. „Pro flamine, inquit Canterus, posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulae filius, poni.“ At huic sententiae refragatur consuetudo Lycophronis, nomina propria, ubicunque fieri possit, supprimendi. — ἱερείας] ἱρείας Par. DEG. Vind. IV. Vit. III.

986. Τὴν Σάλπιγγα — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς — τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ Par. A. ἐπίθετον, ὡς πολεμικήν Par. C. ἐπίθετον Ἀθηνᾶς — ἀφανίσαντες Vind. II. τὴν αὐτὴν ὡς πολεμικὴν Pal. 40.

987. Τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος, τοὺς Ἴωνας, οἰκήσαντας· ἀπὸ Ξούθου Par. A. ἔδος, γῆν — τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ξούθου Par. C. Ἴωνας, πρότερον ἔδαφος, γῆν τῆς Ἰωνίας οἰκήσαντας Vind. II. Ἀττικῆς, ὡς ἀπό τινος Ξούθου Pal. 40.

988. Τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἢ ταῖς κόραις ἄγαλμα ταῖς ἀδακρύτοις καμμύσει Par. A. ὀφθαλμοῖς, — τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον ἀδακρύτοις καμμύσει Vind. II. 989. Φοβεράν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν, εἰς τοὺς Ἴωνας βλάβην Par. A. τῶν Κροτωνιατῶν — Ἀθηναίους Par. C. διὰ φοβεράν, τὴν τῶν Κροτωνιατῶν τὴν ποιουμένην Vind. II. εἰς τὴν — Κροτωνιατῶν — τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους Pal. 40.

990. Βλέψον, εἰς τὸν ἐμφύλιον φόνον τῶν Κροτωνιατῶν Par. A. Ἰώνων καὶ Κροτωνιατῶν Par. C. Βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα — τῶν Ἠπειρωτῶν, Ἰώνων Vind. II.

991. Ὅταν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανών· τὸ γὰρ δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας Par. A. λή-

πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυςβάτους Τυλησίους
Λίνου θ' ἁλισμήκτοιο δειραίαν ἄκραν,
Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον, 995
δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι.
ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν Ὀτρήρης κόρης

992. αἱμάξῃ] αἱμάξει Par. AE. Pal. 40. et Basil. I. et Steph.
993. Τυλησίους] Solus Neap. III. simplici λ. Τυλλησίας Par. J. Vid. *Eustath.* ad Iliad. β'. 585. p. 295, 43. edit. Rom. (T. I. p. 240, 1. edit. Lips.) οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῦτο τοῖς ἀκριβέσιν, οἳ Τύλιν μὲν πόλιν Θρᾴκης οἴδασι κλινομένην Τύλεως· Τύλον δὲ οὐ πόλιν Λακωνικήν, καὶ Τυλησσὸν δὲ ὄρος ἐκεῖνοι λέγουσιν Ἰταλίας. *Steph. Byz.* v. Τυλησσός affert Lycophronis versum, cum varietate Τυλησσίων, quam Codd. quoque Parisini nr. 1412. et 1413. exhibent. *Onofrio Gargiulli* p. 66. „Tillesio monte, promontorio oggi detto Capo Corica; e Lino, oggi Capo Verre."
994. ἁλισμήκτοιο] *fluctibus marinis verberati.* Hanc optimam lectionem praebent Par. A. Vind. II. et Vat. 972. apud Sebastianum. ἁλισμίκτοιο (η) Par. C. et Vit. II. Cf. etiam Paraph. Vatic. et Schol. min. Reliqui libri et Editt. omnes ἁλισμίκτοιο, praeter utramque Meursii, qui veram lectionem iam dudum, suadente Ios. Scaligero, reposuerat.
995. ἄρσονται] νάσονται Par. L. Vit. I. Ciz. νάσσονται Par. HJ. Quod nil nisi glossa videtur esse verae lectionis. — 996. δούλης] Par. ABC FHJL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. Κλήτης Par. DEGK. Neap. I. (hic in marg. γρ. δούλης) Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Quod nomen e v. 1004. huc temere a Glossatoribus illatum est. — ζεῦγλαν] Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. *Choerob.* ad Theodos. in *Bekk.* Anecd. p. 1378. τὸ ζεῦγλα εὑρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν συνέστειλε τὸ η εἰς ᾱ. ζεύγλην Pal. 40. ζεύγλαν reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἐνδεδεγμένοι] ἐνδεδυμένοι Par. DEGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. (hic in glossa interlin. ἢ ἐνδεδεγμένοι) Vit. III. Pal. 40. et Ms. Cant. ἐνδεδεγμένοι (υ) Par. C. — 997. θῆσσαν] θῆσαν Par. GK. *Lex. Seguer.* p. 256, 19. θῆσσαν· μισθωτικήν· ἢ εὐτελῆ, ταρχος λέγεται ὁ δημόσιος ἱερεύς· λῆτον γὰρ τὸ δημόσιον· τινὲς δὲ τὸ Λήταρχος ὄνομα κύριον Par. B. ὁ δημόσιος ἱερεύς — παῖς Vind. II.

992. Πρῶτος τῷ μέλανι λύθρῳ τὸν βωμὸν αἱμάξῃ Par. A. δεινῷ, μέλανι — τὸν ναόν — μολυσμῷ, λύθρῳ Vind. II. μεμολυσμένῳ αἵματι Pal. 40. 993. Οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὀρέων — δύςβατα· Τυλλήσιον δὲ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par A. Τυλλήσιον ὄρος καὶ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par. C. τὰς ἀκρωρείας — ὄρος, πόλις Ἰταλίας Vind. II. 994. Λῖνον, ἀκρωτήριον Ἰταλίας· τοῦ ὑπὸ θαλάσσης σμηχομένου — τὴν ἐξέχουσαν Par. A. ἀκρωτήριον Ἰταλίας· Λῖνος ἀρσενικόν, καὶ Λῖνον οὐδέτερον — ὑπὸ θαλάσσης σμηχομένου — τὴν ἐξέχουσαν τραχηλικὴν ἐξοχήν Par. C. τραχηλικὴν ἐξοχὴν Pal. 40.
995. Συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης, τῆς τροφοῦ Πενθεσιλείας — ἐφαρμόσονται Par. A. ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, Κλήτης — τὴν κληρωθεῖσαν κατοικήσονται πόλιν, γῆν Vind. II. ὁμώνυμον Pal. 40. 996. Ὑποταγήν, δουλείαν δεξάμενοι Par. A. ὑποταγήν Par. C. ἤγουν δούλης γυναικὸς δουλείαν ἢ ὑποταγήν — ἢ δεδεγμένοι Vind. II. τῆς δούλης Πενθεσιλείας, Κλήτης Pal. 40.
997. Ἥντινα, Κλήτην, τῆς χαλκῆν ζώνην ἐχούσης θεράπαιναν, δούλην,

πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς
πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον 1000

δουλικὴν τροφήν. cuius glossae ultima pars pertinet ad θῆσσαν τράπεζαν apud *Eurip*. Alc. 2. Eadem habet *Photius* in Lex. p. 91. *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 193. θῆσσα ἡ δούλη· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τῷ Κρὴς παράκειται τὸ Κρῆσσα, οὕτω καὶ τῷ θὴς θῆσσα. Cf. *Etym. M.* p. 451, 54. ubi corrige pravum accentum in θῆττα. *Arcad.* de Accent. p. 96, 8. *Eustath.* ad Iliad. p. 1246, 12. edit. Rom. *Pollux.* Onom. III. 33. Aliter, neque tamen rectius, *Favorinus* in Eclog. p. 240. edit. Dind. θῆσσα. ὡς πείθω πείσω πεῖσσα, ὁ σταθμός, καὶ βῶ βήσω βῆσσα, ὁ τοῦ ὄρους βάσιμος τόπος, οὕτως θῶ θήσω θῆσσα, ἡ μισθωτὸς καὶ πενιχρά. οἱ δὲ ἐκ τῆς θήσσων θήσσοντος, μετοχῆς, τὸ θηλυκὸν θήσσουσα καὶ θῆσσα. — Ὀτρήρης] Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae. *Apollon.* Rhod. II. 386. sq. Ἀμαζονίδων βασίλειαι, || Ὀτρήρη τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο. *Quint.* Smyrn. I. 164. *Io. Tzetzae* Posthom. v. 8.

ἤλυθε Πενθεσίλεια κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης.

coll. vv. 57. et 227. *Schol. Venet.* ad Iliad. γ'. 189. Ἀμαζόνες — αἱ δὲ ἐπιφανεῖς αὐτῶν Ἱππολύτη, Ἀντιόπη, ἣν καὶ ἥρπασε Θησεύς· Ἀναία, Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ὀτρήρη, ἧς Πενθεσίλεια. Adde *Hygin.* Fab. CXII. Ὀτρήρης, cum accentu in secunda syllaba, quo nomen proprium indicatur, exhibent Par. CK. Neap. I. II. Vind. II. Pal. 40. Rehd. ὀτρήνης Par. H. ὀτρηρῆς reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ὀτρηροῦς (ab Ὀτρηρώ, quod habet Tzetzae Schol. in edit. Basil. I.) Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Quod fortasse in Lycophrone praestaret, si vel unius Codicis auctoritate firmari posset.

999. ὀφθαλμός] ὀφθαλμόν Par. G. et Vit. III. ὀφθαλμούς Par. L. *Potterus*: „Per τυπέντα ὀφθαλμὸν nonnulli intelligunt Achillis oculum, quoniam is caesae Penthesileae amore captus fuisse et Thersitem, cum id ei exprobravit, hasta, vel ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Cf. Schol. ad Hom. Iliad. β'. 220. (*Quint. Smyrn.* I. 765.) Alii Penthesileae oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuae Thersites, ab Achille occisus est. *Schol.* ad Soph. Phil. 445. λέγεται [ὁ Θερσίτης] ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε· ἐλέγετο γὰρ καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς αὐτῆς συνεληλυθέναι." Adde *Eustath.* ad Iliad. β'. 219. p. 208, 2. edit. Rom. (T. I. p. 169, 8. edit. Lips.) *Io. Tzetz.* Posthom. v. 205. — 1000. πιθηκομόρφῳ] πιθηκομόρφου Par. A. *Eustath.* ad Iliad. β'. 216. p. 206, 6. edit. Rom. (T. I. p. 167, 24. edit. Lips.) Λυκόφρων δὲ εἰδοποιήσας τὸ τοῦ Θερσίτου αἶσχος πιθηκόμορφον αὐτὸν ὠνόμασεν.

τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς Ὀτρηρῆς Ἀμαζόνος Par. A. Κλήτην, τῆς πολεμικῆς Πενθεσιλείας δούλην, τὴν τροφόν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας Vind. II. Κλήτην, προτέραν ὑπάρχουσαν δούλην, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς τῆς Ὀτρηρῆς Pal. 40.

998. Πλανωμένην τὸ κῦμα ἀπάξει εἰς τὴν ξένην γῆν Par. A.

999. Ἥστινος, Πενθεσιλείας, τὸ τελευταῖον ἐκπνευσάσης, ὁ ὀφθαλμὸς πληγείς Par. A. ἐξορυχθείς Pal. 40.

1000. Τῷ Θερσίτῃ — θάνατον τῷ Αἰτωλῷ, τῶν φθόρων (sic) Par. A. τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, φθαρτικὸν Vind. II. δυσμόρφῳ Pal. 40.

τεύξει τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.
Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ πέρσουσίν ποτε
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
Κλήτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ 1005
δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων
πύργους διαῤῥαίσουσι Λαυρήτης γόνοι.
Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς

1001. τράφηκι] *cuspide.* *Hesych.* τράφηξ. χάραξ, σκόλοψ· ἔνιοι δέ, τὸ δόρυ. et paullo ante: τράπηκι, δόρατι. Insolentiam verbi egregie imitatus est Scaliger: *trifaci saucium longurio.* et vernacule fortasse non inepte diceres: *durchbohrt mit blut'gem Schaft.* — 1002. πέρσουσίν] Par. ABDEFJK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. πέρσουσι Par. CGHL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast.

1003. Ἀμαζόνος] Ἀμαζόνες (ος) Par. H. — φθέρσαντες] πέρσαντες Par. K. 1004. Κλήτην] *Onofrio Gargiulli* p. 67. „A rischiaramento di questa istoria poco nota giova quì riportare ciò che su tal proposito ci vien riferito dall' autore dell' Etimologico grande: (Etym. M. p. 517, 54.) Κλειτή (scribe Κλείτη) μία τῶν Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν ᾤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτην ὠνόμασαν, καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασίλειαν Κλεῖται ὠνομάσθησαν. *Solino* cap. V. dice, che la città di Cleta, oggi *Pietramala*, fu da i Crotonesi edificata." — 1005. πρόσθεν] πρόσθε Par. C. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐκ κείνης] ἐκείνης Par. ADEGJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — 1006. δάψουσι] δάξουσι Par. K. — πόνων] πόνων (ον) Par. B. — 1007. διαῤῥαίσουσι] διαραίσουσι Par. G. Vind. IV. Vit. III. διαῤῥαίσσουσι Vit. II. — Λαυρήτης] Λαυρίας Par. H. (in marg. γρ. Λαυρήτης) Λαβρήτων Neap. III. *Onofr. Gargiulli* p. 67. „Figli di Laureta quì detti sono i Crotoniati ἀπὸ Λαύρης, dice lo Scoliaste, θυγατρὸς Λακινίου· αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος. Sembra meglio il dire, che Λαύρη sia stato un luogo, ovvero un distretto di Crotone."
1008. οἱ δ'] οἳ δ' Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Paris. II. et Sebast. Τέρειναν] Τέριναν solus Par. J. *Steph.* Byz. Τέρινα πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν· ὡς Φλέγων. Et *Marcian.* Hera-

1001. Κατασκευάσει τῷ φονικῷ δόρατι, ξίφει, πεπληγμένῳ, κεκομμένῳ Par. A. ὁ ὀφθαλμός — ἀκοντίῳ φονητικῷ συγκοπέντι Vind. II. 1002. Οἱ Κροτωνιᾶται δὲ τὴν πόλιν ἐκπορθήσουσιν ἤδη Par. A. 1003. Τῆς Κλήτης, φθείραντες τὴν ἄφοβον κόρην Par. A. et Vind. II. 1004. Τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. ὄνομα Ἀμαζόνος) ἐπωνύμου τῆς πατρίδος Par. A. ὁμωνύμου, ἤγουν Κλήτης Pal. 40. 1005. Πολλοὶ δὲ πρότερον τὴν γῆν μετὰ τῶν ὀδόντων, ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὀδοῦσι Par. A. ἔμπροσθεν καὶ πρότερον τῆς ἀναιρεθείσης Par. B. 1006. Διαφθαρέντες φάγωσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων Par. A. δήξουσι ἐπὶ πρόσωπον πεσόντες, ἤγουν διαφθαρέντες Par. B. δάκοιεν πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες, χωρὶς κόπων Vind. II. κοπέντες Pal. 40. 1007. Οἱ Κροτωνιᾶται Par. A. δηλονότι τῆς Κλήτης — φθείρουσιν, ἤγουν οἱ Κροτωνιᾶται· Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος Par. B. τοὺς τῆς Κλήτης — πόλιν πορθήσουσι — πόλις Ἰταλίας· τινὲς ὄνομα κύριον — οἱ Κροτωνιᾶται Vind. II. 1008. Οἱ δέ, τὴν πόλιν Ἰταλίας, ἐκεῖσε τοῖς νάμασιν ποτίζει, βρέχει Par. A. καὶ οὗτοι οἱ ἔτι-

Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ. 1010
Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην σῦν, καρτερὸν Γόργης τόκον,
πῇ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
Θρῇσσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις· 1015
πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπίπτων νότος

cleota Perieg. p. 12. edit. Hoesch. Ἑλληνικὰς οὖν παραθαλαττίους ἔχει || πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπῴκισαν || Κροτωνιᾶται πρότερον. Quae scribendi ratio alteri fortasse praeferenda. — μυδαίνει] μυδεύει Rehd.

1009. Ὠκίναρος] Ὠκήναρος Par. L. Vit. I. Ciz. Ὠχίναρος (η) Rehd. *Onofr. Gargiulli* p. 48. „Fiume di Terina, che oggi chiamano *il Santo.*" — ἐκβράσσων] ἐκβράσων Par. H. ἐκβράσων Vit. III. — 1010. ἄλῃ] ἄλῃ Ciz. ἄλλῃ Par. GH. (hic in marg. γρ. ἄλῃ) Vind. II. IV. Vit. III. Grammaticorum somnia de voce ἄλη commemorant *Eustath.* ad Odyss. κ'. 75. p. 1648, 3. edit. Rom. (T. I. p. 367, 34. edit. Lips.) παράγων δὲ Ἡρακλείδης πρὸς ὁμοιότητα τοῦ φθείρω εἴρω καὶ τὸ πλάνη ἄνη καί, ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ, ἄλη· καὶ εἰπὼν ἀντιστοιχεῖν τὸ λ καὶ ν Δωρικῶς, ὡς ἐν τῷ ἄνη ἄλη, οὕτω καὶ ἐν τῷ φίντατος φίλτατος. *Etym. M.* p. 62, 14. *Favorin.* Lex. p. 34. edit. Rom. Vid. etiam *Elmsl.* ad Eurip. Med. 1251. p. 300. edit. Lips. — πικρᾷ] πικρῶς Vind. II. χρυσᾶ (sic) Par A. miro scribae errore. — 1013. καρτερὸν] κρατερόν Par. B. — Γόργης] Γόργης Par. HL. et Vit. I. Γήργης Vind. II. — τόκον] γόνον Par. L. Vit. I. Ciz. — 1014. πὴ μέν] τῇ μὲν Par. A. Neap. III. quod licet in duobus optimis libris et in Seldeniano apud Potterum inveniatur, nihilominus tamen, ut sensui contrarium, librariorum negligentiae imputandum est. Haud raro enim π et τ inter se permutantur. Reliqui Codd. et Editt. omnes πῇ. De accentu vid. *Io. Alexandr.* de Accent. p. 31, 11. et *Arcad.* de Accent. p. 144, 16—26. *Etym. M.* p. 669. 10. πῇ ἐπίῤῥημα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἔστι καὶ ἀόριστον· ὅτε δέ ἐστιν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. — 1150. Θρῇσσαι] Θρῇσαι Par. C. — ποδωτοῖς] Lycophronis locum explicat *Eustath.* ad Odyss. ε'. 258. p. 1534, 26. edit. Rom. (T. I. p. 214, 21. ed. Lips.) Cf. *Potter.* ad h. l. — 1016. πὴ δ'] τῇ δ' Par. A. Neap. III. Re-

ροι — πόλις Ἰταλίας, ὅπου ἀρδεύει, λιπαίνει Vind. II. βρέχει Pal. 40.

1009. Τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας, καθαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων Par. A. ποταμός, καθαρόν — ῥέων, ἐκπέμπων Vind. II.

1010. Πλάνῃ κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοπιῶντες Par. A. ταλαιπωρούμενοι Par. B. 1011. Τοῦτον δὲ δὴ τὰ δεύτερα καλλιστευμάτων, ἤγουν τοῦ κάλλους Par. A. τῶν εὐμορφιῶν Par. B. τὸν Νιρέα — ἤτοι πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως Vind. II.

1012. Τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ Λυκόρμα, ποταμοῦ Αἰτωλίας, τοῦ νῦν Εὐήνου Par. A. Θόαντα — ποταμὸς Αἰτωλίας· τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου Vind. II.

1013. Τὸν Ἀνδραιμονίδην, λέγει Θόαντα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. μητρὸς Θόαντος) υἱὸν Par. A. Θόαντα πολεμικόν, τοῦ Θόαντος μητρός Vind. II. Οἰνέως θυγατρὸς Pal. 40. 1014. Ἐκεῖσε εἰς τὴν Λιβυκὴν ψάμμον ἄξουσιν οἱ ἄνεμοι Par. A. ποτὲ μὲν ἐνταῦθα εἰς πόλιν Vind. II. εἰς Λιβύην — βορέας Pal. 40. 1015. Θρακικαί, αἱ ἐκ Θράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἁρμένου ἐσχάτοις μέρεσιν ἐμπίπτουσαι Par. A. αἱ ἀπὸ Θρᾴκης — σχοινίοις ἐμπίπτουσαι Vind. II. ἐσχάτοις τοῦ ἁρμένου Pal. 40. 1016. Ἐκεῖσε δέ, ἐκ τῆς Λιβύης· πρῶτον μὲν περὶ

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα.

liqui omnes *πῇ δέ.* — *ἐμπίπτων*] *ἐκπίπτων* Par. K. *ἐμπιπρῶν* Par. C. — 1017. *Ἀργυρίνους*] Sic Par. G. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. *Ἀργυρίνους* Vit. I. *Ἀργυρίννας* (ους) Rehd. *Ἀργυρρίνους* Edit. Basil. I. Reliqui libri et Editt. omnes *Ἀργυρίννους*. *Potterus:* „Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: *Ἀργυρῖνοι*, inquit, *ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων καὶ Λυκόφρων·*

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.

Et de his populis intelligendum esse hoc nomen inde constat, quod caetera loca, quorum hic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra est igitur Tzetzes et qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argyrinos hos in Sicilia collocant.“ Adde *Suid.* h. v. *Ἀργυρῖνοι, ὄνομα ἔθνους.* — 1018. *κυμαίνων*] Hic in antiquissimis libris Par. A. et Neap. III. speciosissimam lectionem inveni, *ποιμαίνων ἅλα*, eamque talem, ut primum vix dubitarem, quin in textum recipienda esset, praesertim cum statim succurreret simillimus locus *Aeschyli* in Agamemn. 640 sqq. (Well.)

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ᾽ ὀμβροκτύπῳ,
ᾦχοντ᾽ ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

Accessit, quod in Paraphrasi Vaticana Scholiisque minoribus eandem lectionem viderem per *ἐλαύνων τὴν θάλασσαν* explicari. At paullatim subnatae sunt dubitationes, quae nunc me impediunt, quominus vulgatam derelinquam. Primum enim, si vim ac potestatem horum verborum ponderaveris, concedes, opinor, licet utrumque imaginem commoti maris praebeat, longe tamen vehementius quiddam a vulgata lectione indicari. *ποιμαίνειν* enim nihil aliud significat, quam *propellere*, quemadmodum greges pastum abiguntur; ita ut nulla neque perturbationis neque violentiae notio insit (cf. *Nonn.* Dion. I, 82. 330.); quo intelligitur, quam apte Aeschylus tempestatem, qua naves violenter conquassatae perierunt, *κακὸν ποιμένα* dixerit. *κυμαίνειν* autem, quod proprie quamvis undarum agitationem indicat, h. l. activa significatione de procellis dictum est, quae mare vehementer concutiunt, ut ingenti undarum aestu intumescat. Quod nostra lingua fortasse non minus insolenter dicas:

den Sund aufwogend mit gewalt'gem Wettersturm.

Deinde mutationi vulgatae lectionis obstant etiam rationes palaeographicae. Quo saepius enim in antiquis exemplaribus, praesertim in iis, quae ante saeculum XIV. scripta sunt, *ῡ* et *οῑ* permutata inveniuntur (vid. quae supra v. 968. et v. 973. e Par. A. attulimus; adde v. 579. *ἀλυφαῖον* pro *ἀλοιφαῖον*. v. 1059. *κυράνου* pro *κοιράνου*. *Lex. Seguer.* p. 85, 8. 100, 6. 458, 22. et *Bast.* ad Greg. Cor. Addend. p. 869. Rarius vero *οῑ* pro *ῑ*, cuius mutationis in Cod. Par. A. unum tantum exemplum inveni, *φοῖσκος* pro *φῖσκος*. Vid. *Lex. Seguer.* p. 407, 23.), eo magis attendendum est, ne, si quando talis corruptela commodum sensum praebeat, ea statim ad labefactandam vulgatam lectionem abutamur. Sic in nostro loco fieri facillime potuit, ut librarius, qui in antiquiori membrana fortasse iam scriptum invenerat *κοιμαίνων*, (sicuti supra in Schol. min. ad v. 736.

Λιβύην, πλανηθέντες ἄμφω, ὕστερον ἦλθον καὶ κατῴκησαν εἰς Ἰταλίαν — *πάλιν ὁ νότος ἐμπίπτων* Par. A. *πότε* — *πάλιν ἀντιπνέων* Vind. II. 1017. *Εἰς Ἠπειρωτικὸν ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίννους· ὄρη Ἠπειρωτικὰ τὰ Κεραύνια* Par. A. *ἔθνος Ἠπειρωτικόν* — *ὄρος Ἰταλίας* — *συμφύτους τόπους* Vind. II. *διότι πίπτουσιν ἐκεῖσε κεραυνοί* Pal. 40. 1018. *Ἄξει τῷ σφοδρῷ καὶ βιαίῳ ἀνέμῳ, ἐλαύνων τὴν θάλασσαν*

ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς. 1020
Κρᾶθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροις
χῶρος συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις,
μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυίας πόσις,
τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν, 1025

Cod. Par. A. ἀκοίμαντον habet pro ἀκύμαντον) ipse vitium quoddam suspicatus ποιμαίνων reponeret, et ita sanissimum locum pereleganti coniectura interpolaret. — 1019. πλανήτην] πλανῆτιν Pal. 40. — ὄψονται] ὄψεται Vit. II. ὄψεται (ον) Vit. III. — 1020. Αἴαντος] Cf. *Strab.* VI. p. 271. (T. II. p. 267. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. Λάκμων. et *Scylax* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν', καὶ ποταμός δίας (corrige Αἴας) παραῤῥεῖ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τκ'. καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραῤῥεῖ. — 1021. Κρᾶθις] Κράθις Par. GL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. — Μυλάκων] Μελαίνων Paraph. Vat. — ὅροις] ὅρος Par. A. et Neap. III. ὅρος (οι) Vind. II. ὅροις Par. C. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Hic versus apud Steph. Byz. v. Μύλακες nunc ita scribitur:

Κράθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροι.

ubi Codd. Paris. 1412. et 1413. Ms. Perusin. et Edit. Ald. constanter exhibent Κράθης et ῥόος. — 1022. Πόλαις] πόλεις Par. H. (in marg. γρ. πύλαις) πύλαις Rehd. (sed ō insertum ex correctura) et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Vid. fragm. *Callim.* apud Strabonem I. p. 46. et V. p. 216. (T. I. p. 123. et T. II. p. 113. edit. Tzsch.) et *Steph. Byz.* v. Πόλα, ibiq. Interpp. — 1023. ἔστειλεν] Par. DK. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἔστειλε reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. 1024. Εἰδυίας] Εἰδείας Par. J. — 1025. τρόπιν] *navem*. Vid. supra ad v. 747. adde *Opp.* Hal. V. 282. *Loll. Bass.* Epigr. v. 4. *Antiphil.* Epigr. v. 8. vid. Anthol. I. p. 74. et 80. Steph.

Par. A. διεγείρων Par. B. κινῶν Neap. III. σφοδρῷ ἀνέμῳ βορέᾳ συστρέφων ὁ νότος, ἐλαύνων Vind. II.

1019. Ἐκεῖσε πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον· ἀντὶ τοῦ θεάσονται Par. A. ὅπου λυπηρὸν θεάσονται Vind. II. 1020. Ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμωνία καλεῖται — τοῦ Αἴαντος, ποταμοῦ Ἠπείρου τὸ ὕδωρ Par. A. 1021. ὁ Κρᾶθις δέ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων — ἔθνος Ἰλλυρίας οἱ Μύλακες Par. A. ἔθνος Ἰλλυρικόν, ὥς φασί τινες Par. C. ποταμὸς Σικελίας, ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ — ἔθνος Ἰλλυρικὸν — τοῖς ὁροθεσίοις Vind. II. ποταμὸς Ἰταλίας — καὶ ὁ γείτων χῶρος — ἔθνος Ἰλλυρικὸν Pal. 40. 1022. Ὁ τόπος συνοίκους δέξεται ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις πόλεσιν· Πόλαι ὄνομα πόλεως Par. A. ὁ γείτων, ἤγουν ἐν ταῖς πόλεσιν, ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις Par. B. τόπος, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων τοῖς ὅροις — ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων· πύλεις εἰσὶν Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι Vind. II. 1023. Οὕστινας ἰχνευτὰς καὶ διώκτας τῆς θυγατρὸς ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς Par. A. ψηλαφητάς Par. B. ἰχνευτάς, ζητητάς, οὕστινας, Κόλχους — ἤτοι τῆς Μηδείας — ὁ χαλεπός Vind. II. ψηλαφήτας Pal. 40. 1024. Ὁ τῆς Κολχίδος τῶν πόλεων, τῆς Αἴας καὶ Κορίνθου, βασιλεύς, ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, γυναικὸς Αἰήτου Par. A. τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδεια καὶ Ἄψυρτος Par. C. Αἶα, γῆ Κολχίς — γῆ Πελοποννήσου Pal. 40. 1025. Τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν·

οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ.
Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσεται,
τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν 1030

1026. νάσσαντο] Par. CDEK. Neap. I, III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. praeter Aldinam omnes. νάσαντο Par. G. νάσσαντο Rehd. νάσσοντο Par. ABFH. Neap. II. et Edit. Ald. νάσσονται Par. J. νάσονται Par. L. Vit. I. Ciz. — Διζηροῦ] Διζήρου Par. C. alter accentus in ultima syllaba minio appietus est. Lycophronis versum affert Steph. Byz. Διζηρός, ποταμὸς Ἰλλυρίδος? Λυκόφρων· οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ· ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζεσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθείς.

1027. Ἄλλοι Μελίτην] ἄλλοι δὲ Μελ. Par. C. Onofrio Gargiulli p. 69. „Lo Scoliaste sostiene, che qui si parli di Melite, oggi Meleda, isola che con altra a lei vicina è posta nel mare adriatico tra Italia e la costa Illirica. Ma per Μελίτη qui pare, che intender si debba Malta, a cui il Pachino, uno de' tre promontorj di Sicilia, è posto di fronte." — Ὀθρωνοῦ] Ὀρθρωνοῦ Par. D. et Ms. Canteri. Ὀρθρονοῦ Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Steph. Byz. Ὄθρωνος πόλις· οἱ δέ, νῆσος πρὸς νότον Σικελίας· ἄλλοι δέ, Μελιτηνῆς (corrige Μελίτης νῆσον, sive πλησίον). Onofrio Gargiulli l. l. „Sembra esser questa l'isola del Gozzo, non molto lontana da Malta, e che Gaulus fu da i Latini appellata."

1028. πλαγκτοί] πλακτοί Par. CEGL. Vind. II. IV. Vit. III. — πέριξ] περὶ Par. J. πέλας Par. K. — 1029. ἔμπλην] Schol. ad Nicandr. Ther. 322. παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρίς, οἷον· ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφόλου· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ πλησίον. Cf. Etym. M. p. 336, 15. Suid. et Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Eustath. p. 173, 19. edit. Rom. et Favorin. h. v. ἔμπλην, πλησίον, ἐγγύς· ἢ ὅμως· ἢ τὸ ἐμπελαδόν· ἢ τὸ χωρίς· ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί. — Παχύνου] Παχήνου Vind. IV. Vit. III. Παχύνον Par. C. — πρὸς μάσσεται Par. CF. Vind. II. Vit. I.

1030. Σισυφείου] Σισυφίου Par. A. Canterus: „Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecatae, quae somniis praeest, templum exstruxit et Hecubae cenotaphium; unde factum est, ut pars quaedam Pachyni ab Ulyssi denominata fuerit Ulysseum promontorium." At minime h. l. de Hecatae templo cogitandum; παρθένος Λογγᾶτις est Minerva; vid. supr. v. 520.

ἀπὸ μέρους? τὴν Ἀργὼ λέγει Par. A. τὴν ὡς νύμφην τὴν Μήδειαν ἄγουσαν — θηρώμενος — τὴν Ἀργώ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν Par. B. ἤτοι τὴν Ἀργὼ ζητῶν, θηρώμενος — τὸ πλοῖον· λέγει τὴν Ἀργὼ Vind. II.

1026. Οἵτινες πρὸς τῷ βαθεῖ ᾤκουν τοῦ Διζηροῦ, ποταμοῦ Ἠπείρου, τῷ πόρῳ Par. A. Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης Par. C. Κόλχοι — κατῴκησαν — ποταμοῦ Vind. II.

1027. Ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην, νῆσον τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς Ὀθρονοῦ νήσου, ἥτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου Par. A. οἱ λοιποί, Κόλχοι Vind. II. ἡ πλησίον Ἰταλίας νῆσος Pal. 40. 1028. Πλανῆται κατοικήσουσιν — ἥντινα πέριξ ὁ κλύδων Par. A. κύκλωθεν Par. B.

1029. Πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας — ποταμὸς Σικελίας περιειλεῖται, περιγράφει Par. A. πλησίον ἀκρωτηρίου Σικελίας — περιγράφεται Par. B. πλησίον — προσκλύζει Par. C. et Pal. 40. πλησίον ἀκρωτηρίου — ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται Vind. II. 1030. Ἡ Ὀδυσσεία ἄκρα, ἡ τοῦ Ὀδυσσέως· Σισύφου γὰρ αὐτόν τινες παῖδα — τραχεῖαν ἄκραν Par. A. ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως — τραχεῖαν, κρημνώδη πέτραν Vind. II. μισητὸν Pal. 40.

ἐπώνυμόν ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων
κλεινόν θ' ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος,
Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος,
τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν. 1035
ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι
ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ.
χέρσου πατρῴας οὐ γὰρ ἂν φωνῇ ποσὶ
ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
Δίκης ἐάσει τάῤῥοθος Τελφουσία 1040

1031. χρόνῳ γράφων] γράφων χρόνῳ Par. AJ. Neap. III. γράφειν Par. DEG (hic cum glossa ἱστορεῖν, et in marg. γρ. γράφων) K. Neap. I. (in marg. γρ. γράφων) Vind. IV. Vit. II. III. χρόνος γράφων Neap. II. 1032. κλεινόν θ'] κλεινὸν δ' Par. BG. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald. 1033. Ἕλωρος] Ἔλωρος Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. Steph. Byz. h. v. et Scylax p. 112. edit. Hoesch. — 1034. Ὀθρωνόν] Ὀρθρωνόν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. — 1036. ὃς ἐν θαλάσσῃ] ὡς ἐν θαλ. Par. K. — 1037. ῥήτρας — ἐρεῖ] orationem ad populum habebit, de expeditione trans mare suscipienda. ῥῆτραι h. l. sunt δημηγορίαι. Vid. Favorin. h. v. ῥήτρη ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις· οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων. Simpliciter λόγον significat apud Nicandr. Alex. 132. — 1038. ποσί] πόσιν Par. AK. pravo accentu. — 1040. ἐάσει] Sic Par. AK. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Edit. Basil. II. et reliquae Canterianam recensionem sequutae. ἐάσῃ Par. BCDEFGHIJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — Τελφουσία libri omnes. Τελφουσσία autem apud Steph. Byz.

1031. Ποτὲ ἐπώνυμον τῷ ἐσχάτῳ χρόνῳ περιγράφων καὶ περιορίζων Par. A. τὴν Ὀδυσσείαν, τὴν ἐν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν — περιορίζων Par. B. ἤγουν Ὀδυσσείαν — συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἤγουν, ὁ τόπος Vind. II. τὴν ὁμώνυμον — περιορίζων Pal. 40. 1032. Ἔνδοξον ἱερὸν τῆς Ἑκάτης Par. A. et B. γράφων — ἱερὸν οἴκημα τῆς Ἑκάτης Vind. II. Ἀθηνᾶς Pal. 40. 1033. Ὅπου τὸ τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει Par. A. 1034. Ὁ Ἐλεφήνωρ, ὁ ἀνελὼν Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ πάππον· Ὀθρωνόν, νῆσον Ἰταλίας, κατοικήσει ὁ λύκος· διὰ τὸ φονικὸν αὐτὸν εἶναι Par. A. 1035. Πόῤῥω τὰ πατρικὰ ῥεῖθρα ποταμοῦ Εὐβοίης ἐπιποθῶν Par. A. ποταμὸς Εὐβοίας, ἤτοι Εὐρίπου Par. C. πόῤῥω — ποταμοῦ Εὐβοίας — ζητῶν Vind. II. 1036. Ὅστις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ὑφάλων πετρῶν ἐπιβεβηκὼς Par. A. σταθεὶς Vind. II. 1037. Τὰς ἱκεσίας, ὅ ἐστιν ἀγγελίας, τοῖς πολίταις τὰς πλευσθείσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐρεῖ Par. A. λόγους, ἱκεσίας, λιτὰς παρακελευομένας τὸν στρατὸν πλεῖν πρὸς τὴν Τροίαν Vind. II. δημηγορίας — Εὐβοίας — πλευσίμους Pal. 40. 1038. Τῆς πατρῴας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶν Par. A. φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν Par. C. τῆς πατρικῆς χέρσον, ἤγουν τῆς Εὐβοίας — τὸν φονέα, ἤγουν τὸν Ἐλεφήνορα Vind. II. 1039. Νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐνιαυτὸν ὅλον Par. A. τελειώσαντα Par. B. καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον Par. C. τί ποιῆσαι; χρόνον Vind. II. 1040. Ἡ τῆς δίκης βοηθὸς Ἐριννὺς συγχωρήσει — πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἐριννύς Par. A. ἡ Ἀρκαδικὴ Ἐριννὺς Par. C. ἡ ἔκδικος· πόλις ἐν Αρ-

Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ.
ὅθεν, πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
δρακοντομόρφων, εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολών,

v. *Τέλφουσσα*, qui Lycophronis testimonio utitur. Vid. supra ad v. 562. — 1041. *Λάδωνος*] *Pausan.* VIII. 25, 4. *Μετὰ δὲ Θέλπουσαν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ὁ Λάδων κάτεισι τὸ ἐν Ὀγκείῳ· καλοῦσι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεόν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἀντίμαχος ἐπιστρατείαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας, καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει*

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἕδεθλον.

1042. ὅθεν] ὅθε Par. H. — δεινήν] δεινῶν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. δεινῶν (ἣν) Vind. II. Vit. II. — 1043. Ἀμαντίαν] Par. ABCDEFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. Ἀβαντίαν Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis praeter Basil. I. omnibus. Ἀδαμαντίαν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Lectionem nostram confirmat fragmentum Callimachi a Stephano Byzantino servatum v. Ἀβαντίς: *μαρτυρεῖ δὲ τῷ πρώτῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς, τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτήν ἔφη·*

οἱ καὶ Ἀμαντίνην ᾤκισαν Ὠρικίην.

ut emendavit *Salmasius* ad Solin. p. 268. Quod autem de barbara literae mutatione dicit Stephanus, his ipsis, quos adducit, testibus satis refutatur. Et ipse infra s. v. Ἀμαντία haec habet: *Ἀμαντία Ἰλλυρίας μοῖρα, πλησίον Ὠρικοῦ καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστησάντων ᾠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτὴν φησίν.* Cf. *Scylac.* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. et *Etym. M.* p. 76, 55. ex antiquo in Lycophronem Commentario: *Ἄμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ Τροίας ἅλωσιν διέβησαν εἰς τὴν Ἤπειρον, καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη· ἔκτισαν δὲ Εὔβοιαν* (urbem; vid. *Strab.* p. 449. T. IV. p. 42. edit. Tzsch.) *ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν, καὶ κατὰ μεταφορὰν, Ἄμαντες. . . . . ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος.* Sic enim haec verba mihi videntur disponenda. Hunc Euboënsium adventum commemorat etiam *Marcianus Heracleota* in Perieg. p. 18. edit. Hoesch.

Ἑλληνὶς Ὠρικός τε παράλιος πόλις·
ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς
κτίζουσι κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.

1044. Ἀτιντάνων] Par. A. (in marg. γρ. Ἀντιτανῶν) BCDEHK. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. Ἀτιτάνων Par. F. Neap. III. et Edit. Basil. I. Ἀντιτάνων Par. GJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Cf. *Thucyd.* II. 80. *Polyb.* II. 5, 8. 11, 11. *Strab.* VII. p. 326. (T. II. p. 463. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* v. Ἀτιντανία. Apud *Scylac.* Peripl. p. 118. edit. Hoesch. editum est: *ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀγίνταnες* etc. quod corrige in Ἀτιντᾶνες.

καδία, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται Vind. II. *τῆς δικαιοσύνης — ἔκδικος, βοηθὸς — Ἀρκαδικὴ Ἐριννὺς* Pal. 40.

1041. *Περὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρκαδίας, Λάδωνος, κατοικοῦσα, ἡ ταρακτικὴ* Par. A. *πόλις Ἀρκαδίας — ἡ Ἀρκαδική, ἡ ταρακτικὴ* Vind. II. 1042. *Ὅθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ; φυγὼν ὁ Ἐλεφήνωρ τοὺς ὄφεις* Par. A.

1043. *Τοὺς δρακοντομόρφους, εἰς τὴν Ἀμαντίαν, πόλιν Ἠπείρου, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ἐξ ἧς μετωνομάσθησαν ἀντὶ Ἀβάντων* Par. A. *ὄφεων — πόλις Ἠπείρου* Vind. II.

1044. *Πλεύσει· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ἐλθών* Par. A.

Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας, 1045
τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

1045. *Πράκτιν*] Sic libri Parisini, uno excepto, omnes, Neapol. tres, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *πράκτην* Rehd. et Edit. Basil. I. *πλακτὺν* Par. K. et Canterus in marg. edit. Basil. II. non indicato, unde hanc varietatem sumserit. *ἀκτὴν* Meursius in utraque editione ex coniectura Canteri, cuius haec est ad hunc locum adnotatio: „pro *πράκτιν* vel *πράκτην* vel *πλακτὺν* (quorum nullum placet) lego *ἀκτὴν*, idque sumo *ἐμφατικῶς* (quemadmodum et Plutarchus Arato [cap. 40.], praesertim cum adiiciatur *αὐτὴν*) pro Leucade, quam Homerus [Odyss. *ω'*. 377. Cf. *Eustath.* ad Iliad. *β'*. 631. p. 306, 44. edit. Rom. T. I. p. 248, 40. edit. Lips.] *ἀκτὴν Ἠπείροιο* dixit; licet id Stephanus [v. *Νήρικος*] Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictae. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus [v. *Ἀκτή*]." Quo Canteri invento ita usus est Muellerus, ut, *ἀκτὴν* eo quidem loco, quo Cantero placuerat, improbans, id ipsum tamen in sedem vocis *αὐτὴν* transferret, *πράκτιν* autem in *πλαγκτὸς* mutaret; et ita, duabus Codd. lectionibus, quarum altera ne minimum quidem corruptelae indicium habet, expulsis, novum quiddam concinnaret: *πλαγκτὸς παρ' ἀκτήν*. „Malim, inquit, si quid sit immutandum, legere *πλακτὸς* s. *πλαγκτός*, *παρ' ἀκτήν*, ita ut *πλακτός*, quod vocabulum Lycophron in tali re amat, ut v. 1028. atque v. 852. *ἥξει ἀλήτης*, et cum *μολὼν* iungit, ut v. 952. *πλαγκτοὶ* sive *πλακτοὶ μολόντες*, retrahatur ad *μολών*." Quod quale artificium sit, tu, erudite Lector, ipse iudicabis. Scis enim, in tanto librorum consensu quam periculosum sit vel literulam tangere. Equidem autem, licet Scholiastarum expositioni, *ὄρος Ἠπείρου ἡ Πράκτις*, non multum tribuam, cum istorum hominum scientia admodum dubia sit, nec quicquam aliunde constet de tali in Epiro monte, lubentius tamen in hac incertitudine acquiescam, quam ut coniecturarum aleam experiar, quibus, ubi mens scriptoris in incerto est, vel tenuissimam verisimilitudinis speciem ipsi derogamus.

1046. *νᾶμα*] Haec vox deest in Vind. II. — *Πολυάνθου*] Sic Par. ABDEGJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Steph. *Πολυάνθους* (ου) Par. H. *Πολυάνθους* Par. CFKL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Hic iterum valde impedita crisis est, cum de duplici nominis proprii scriptura, cuius aliunde nulla est notitia, iudicandum sit, utraque autem forma h. l. in optimis libris inveniatur. Nihil enim illis testimoniis proficimus, quibus confisus Canterus maluit *Πολυάνθους* scribi; alterum enim, Apollonii Rhodii IV. 599., manifestum est huc non pertinere, cum vox *πολυανθὴς* ibi, si lectio sana est, sensu adiectivo sumenda sit; apud Stephanum autem Byzantinum (v. *Χαονία*) nihil aliud inveniamus, praeter hunc ipsum Lycophronis versum cum eadem lectionis diversitate. Ibi enim nunc *Πολυάνθου* editum est; Aldi autem liber praebuit *πολυανθέος*, et Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam *πόλυαν θεός*. Equidem, licet dubitanter, revocavi formam *Πολυάνθου*, quippe in qua, cum in alterutra lectione peccatum esse necesse sit, aliquanto plus occasionis viderem,

1045. *Ὄρος Ἠπείρου ἡ Πράκτις· τὸ τραχὺ οἰκήσει ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους* Par. A. *ὄρος Ἠπείρου· ὑψηλὸν κατοικήσει ἀκρωτήριον* Vind. II.
1046. *Τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου· ἐθνικὸν Ἠπείρου — τοῦ Πολυάνθου ποταμοῦ — μεταφορικῶς, ἀντλῶν* Par. A. *ἀρδευόμενος* Par. B. *ἀπὸ Χαονίας πόλεως Ἠπείρου, καὶ Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπειρωτικόν· πο-*

Ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις 1050
χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,

cur in alteram a sciolis librariis transformaretur. Multo enim proclivior error in eo esse videtur, quod, sensum loci non perpendentes, addita literula notiorem genitivum adiectivi πολυανθὴς effingerent, verae tamen lectionis accentu, ut fieri solet, in secunda syllaba relicto.

— δρέπων] λέπων Par. K. τρυγῶν Paraphr. Vatic.

1047. Αὐσονείων] Huic lectioni, quam metro flagitante retinuimus, refragantur Codd. mei omnes, ita quidem, ut Par. L. Vit. I. et Ciz. Αὐσονίαν praebeant, undeviginti autem reliqui sine ullo scripturae discrimine in lectione Αὐσονίων consentiant. Quae sane permira est scribarum in eodem vitio concors negligentia. De vocali enim per licentiam producta in tali nomine vix cogitandum est, quod imperitissime factum esset, et cuius licentiae vix alterum exemplum apud antiquos poetas reperiatur. Accedit, quod, si supellectili Sebastiana uti velis, quatuor inde possis nostrae lectionis testes evocare (Vat. 117. 915. Pal. 142. et Casan. membr. nam in Pal. 40., quem ibidem addit Sebast., scriptum est Αὐσονίων); et quod Stephanus Byzantinus v. Αἴσων hoc ipso Lycophronis versiculo usus sit ad formam Αὐσόνειος comprobandam. Αὔσων ὁ Ἰταλός· — καὶ Αὐσονὶς τὸ θηλυκόν· καὶ Αὐσόνιος καὶ Αὐσονία, ἡ χώρα· ἀφ' οὗ Αὐσονιεὺς καὶ Αὐσόνειος. Λυκόφρων· ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων. Praeterea Αὐσονείων habent Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Αὐσονίων Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. — τάφων] τάφον Vind. II. τάφον Par. H. τόπων Steph. Byz. l. l. — 1048. ἅτερος] ἕτερος Par. K.

1049. ὀγχήσει] οἰχήσει Par. E. a prima manu, quod correctum est inserto γ. ὀχήσει Par. KL. Vit. I. Ciz. peregrinam super ossa terram sustinebit, h. e. ut Scholia min. explicant, in peregrina terra morietur. Vid. supra ad v. 64. Varia h. l. protulerunt VV. DD. ὀγκώσει *Ios. Scaliger*; ὀχήσει *Reichardus*; ὀγκήσει *Sebastianus*; ἐγχεύσει sive ἐγχώσει *Muellerus*; quorum nullum vulgata melius est. — 1050. τύμβον] τύμβων Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. τύμβον Rehd. τύμβος *Scaliger*. At hic Accusativus optime sese habet. Vid. *Bernh.* Doctr. Synt. gr. ling. p. 115. — ἀγκοιμωμένοις Par. K. — 1051. καθ' ὕπνον] ὕπνων Par. B. ὕπνον Rehd. — πᾶσι νημερτῆ] πᾶσιν ἡμερτῆ Par. CF. cum glossa ἐπιθυμητήν. πᾶσαν νημερτῆ Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III.

ταμοῦ Ἠπείρου Par. C. — ποτίζων, ἀντλῶν Vind. II. 1047. Ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν (leg. Ἰταλικῶν) πλησίον τῶν τάφων τοῦ Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλειρίου) Par. A. τοῦ Μόψου δηλαδὴ Par. C. Ποδαλείριος, Ἰταλικῶν, πλησίον τοῦ Μόψου Vind. II. Ἰταλικῶν — τοῦ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἡρακλέους Pal. 40. 1048. Τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενοταφίων Par. A. ὁ ἕτερος, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος Par. C. τῶν δύο ἀδελφῶν, τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου ὁ εἷς Vind. II. 1049. Ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχήσεται κονίαν Par. A. ταφήσεται Par. B. Ἰταλικὴν — λειψάνοις — ἐποχήσεται γῆν Par. C. πλησιάσει, ἐπιθήσει, πεσεῖται, τεθνήξεται Vind. II. 1050. Ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων ἐν τῷ τάφῳ Ποδαλειρίου τοῖς κοιμωμένοις Par. A. δέρμασι, μηλωταῖς Vind. II.
1051. Χρησμοδοτήσει καθ' ὕπνους πᾶσιν ἀληθῆ φήμην Par. A. ἀπο-

νόσων δ' ἀκεστὴς Δαυνίοις κληθήσεται,
ὅταν κατικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς
ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἠπίου γόνον

1052. *νόσων δ'*] *νόσων τ'* Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Vulgatam tuentur reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — *ἀκεστής*] Sic ex regula; licet Codd. meorum nonnulli etiam in secunda syllaba tonum exhibeant. Vid. Aristarchi canonem apud *Favorin.* v. *ἀμηστής.* et *Arcad.* de Accent. p. 27, 6. *ἔτι τὰ διὰ τοῦ εστης, μὴ ῥηματικά, (βαρύνεται) Ὀρέστης, Θυέστης, Ἀκέστης. τὸ μέντοι κηδεστὴς καὶ ἀρχεστὴς* (corrige *ἀργεστὴς*) *ἐπιθετικὰ ὀξύνονται.* Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. λ'. 306. χ'. 2. *Etym. M.* 509, 57. 179, 23. — *Δαυνίοις*] *Δαυνίων* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — **1053.** *Ἀλθαίνου*] Par. ABCDGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Ἀλθαίου* Par. EF. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Ἀλθάνου* Par. K. *Etym. M.* p. 63, 3. *Ἄλθαινος ποταμὸς Ἰταλίας, ὅν φασιν ὀνομασθῆναι* (*κατὰ Τίμαιον* addit Tzetzes) *διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων* (*ζώων ἁπάντων* Tzetz.) Totum hunc locum illustrant verba *Strabonis* VI. p. 284. T. II. p. 302. edit. Tzsch.) *δείκνυται δὲ τῆς Δαυνίας περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρίον, ἡρῷα· τὸ μὲν Κάλχαντος ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ· ἐναγίζουσι δὲ αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι· τὸ δὲ Ποδαλειρίου κάτω πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης ὅσον σταδίους ρ'. ῥεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους.* — **1054.** *αὐδήσωσιν*] Par. BD. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *αὐδήσουσιν* Par. A. In reliquis libris et editt. *αὐδήσουσιν.* — *Ἠπίου*] *Ἡπίου* Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et fortasse unus alterve e Parisinis, quorum in spiritibus varietatem, seorsim diligenter enotatam, iniquus mihi casus abstulit. Hunc locum in Commentario suo tractaverat *Dection* ab Etymologo laudatus p. 434, 19. cuius nomen eliminare studuit *Valckenarius* in Diatr. Euripid. p. 291, a. parum felici, ut mihi quidem videtur, argumentatione usus; nam ex eo, quod alibi apud Etymologum, ubi huius Commentarii mentio facta est (vid. pp. 76, 58, 124, 26.) Grammatici nomen sive negligentia compilatoris exciderit, sive suppressum sit imperitia librariorum, qui compendium nominis (scribuntur enim talia saepissime compendiose; vid. *Bast.* Comment. Palaeogr. p. 798. 812. 814.) solvere nequiverunt, cui tandem inde persuadebis, etiam h. l. nomen illud omissum esse, et, cum adsit, nihilominus tamen abesse debere, et coniectura tollendum esse? Alteri autem sententiae, qua *Δεκτίων* h. l. in *Θέων* mutandum sit, cuius in Lycophronem Scholia commemorantur apud Steph. Byz. v. *Αἰνεία* et v. *Κύτινα*, non tantopere equidem repugnarem; licet non videam, cum plures fuerint Lycophronis *ὑπομνηματισταί*, quorum nomina ignoramus, quo iure in Dectionis nomen tam acerba proscriptione saeviendum sit. Iam vero Grammaticus ille, sive Dection sive Theon nominandus, ad nostrum locum haec annotavit: *Ἤπιος· οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκλη-*

καλύψει — ἐπιθυμητὴν προφητείαν Par. C. *μαντεύσει — ἀληθῆ μαντοσύνην* Vind. II. **1052.** *Νοσημάτων δὲ θεραπευτής, ἰατρὸς τοῖς Δαυνίοις· ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται* Par. A. *Καλαβροῖς, μᾶλλον Λογγιβάρδαις* (sic) Par. C. *θεραπευτὴς — Ἰταλοῖς, Καλαβροῖς — ἤγουν ὁ Ποδαλείριος* Vind. II. **1053.** *Ὁπόταν βρέχοντες, ἀντλοῦντες, λουόμενοι τοῖς ῥεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίνου* Par. A. *λούοντες, βρέχοντες, βρεχόμενοι — ὄνομα ποταμοῦ* Vind. II. **1054.** *Βοηθὸν φωνήσωσιν τὸν Ἀσκληπιοῦ υἱόν, Ποδαλείριον* Par. A. *βοηθὸν ἐπικαλέ-*

ἀστοῖσι καὶ ποίμνῃσι πρευμενῆ μολεῖν. 1055
ἔσται ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίσων θ' ἕδη
μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός. 1060

πιός· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἠπιόνην (cf. *Paus.* II. 29, 1.)· ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα (leg. Ἰασώ, cf. *Schol. ad Aristoph.* Plut. 701.), Πανάκειαν. Unde corrigendus est Etymologus p, 154, 46. et 604, 20. De spiritu vocis ἤπιος etiam legenda sunt, quae habet *Eustathius* ad Iliad. ε'. 417. p. 566, 40. edit. Rom. (T. II. p. 42, 32.) καὶ σημείωσαι ὡς ψιλοῦται τὸ ἤπιον· οὐ γὰρ λέγει καθηπιόωντο, ἀλλὰ ψιλῶς κατηπιόωντο· δῆλον δ' αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐκ τοῦ, ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν. τῶν δέ γε μεθ' Ὅμηρόν τινες ἐδάσυνον αὐτὸ ἐκ τοῦ ἥδω παράγοντες. Et ad Iliad. λ'. 515. p. 859, 57. edit. Rom. (T. III. p. 49, 41. edit. Lips.) τὸ δὲ ἤπια, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥδω γίνεται κατά τινας, ἀλλὰ ψιλοῦται, ὡς καὶ ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ τό, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα· καὶ ἴσως μὲν ὡς Αἰολικόν, ἴσως δὲ καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἠπεροπευτής, ἠπεδανός, ἠπύτα κῆρυξ, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰ δέ τις φιλονεικοίη γράφων, ἐπὶ θ' ἤπια, ἵνα δασύνῃ τὸ ἤπιος, ἴστω πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἀκρίβειαν ἀπομαχόμενος. αἰδείσθω δὲ καὶ τό, ὀδύναι κατηπίοωντο βαρεῖαι. Vid. etiam *Lex.* περὶ πνευμάτων a Valckenario editum, p. 224. — 1055. ποίμνῃσι] πρύμναισι Par. K. Reliqui libri et Editt. omnes ποίμναισι. Vid. supra ad v. 454.

1058. Σαλάγγων] Σαλώγγων Par. C. Vid. *Steph. Byz.* v. Σάλαγγος. — Ἀγγαίσων] Par. ACDFJL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀγγαισῶν Par. K. Ἀγαίσων Par. E. Neap. I. Ἀγαίσσων Par. B. Ἐγγαίσων Par. G. (in marg. γρ. Ἀγχαίσων) Ἐγέσσων Par. H. Αἰγέσσων Edit. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. — 1059. αἰτίζωσι] αἰτίζουσιν Par. L. Vit. I. Ciz. αἰτίζωσι (ου) Rehd. — κοιράνου] κοιράνων (ου) Par. G. κοιράνων Vind. IV. Vit. III. κυράνου Par. A. — γύας] γυίας Par. CGL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Basil. I. et Reich. omnes. — 1060. ἔγκληρον] εὔκληρον Par. E. ἐγκλήρων Vind. IV. Vit. III. — vv. 1057—1060. in Cod. Par. H. in textu omissos alia manus in margine adscripsit.

σονται Par. C. 1055. Τοῖς πολίταις καὶ ταῖς ποίμναις εὐμενῆ, προσηνῆ, λίαν πρᾶον ἐλθεῖν Par. A. ἱλαρόν — ὥστε Pal. 40. 1056. Γενήσεταί ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς ἀγγέλοις τῶν Αἰτωλῶν φῶς Par. A. γρ. πρέσβεσι· Δωρικὴ ἡ λέξις Par. B. περὶ Διομήδους· φανήσεται — ἀποκρισιαρίοις (sic) Ναυπακτιτῶν — φῶς· τὸ σχῆμα ἀστεϊσμός· ποῖον γὰρ φῶς ἔσται τοῖς ἀνῃρημένοις; Par. C. ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Δαυνίᾳ ἤγουν Καλαβροῖς εἰς τὸ μέλλον — ἡμέρα Pal. 40.

1057. Ἐκεῖ θρήνου ἄξιον καὶ λυπηρὸν καὶ παμμίσητον φανὲν Par. A. ἐν τοῖς Δαυνίοις — θρηνητικόν — παμμίσητον Par. C.

1058. Ὅταν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰταλίας γῆν, καὶ τοῦ Ἰταλίας ἔθνους ἐδάφη Par. A.

1059. Ἐρχόμενοι αἰτοῦσιν — τοῦ Διομήδους· μέτρον δὲ γῆς ὁ γύης Par. A. ζητῶσιν τοῦ Διομήδους τὰς χώρας Vind. II. οἱ Αἰτωλοὶ ζητήσωσι χῶρον, χωράφια Pal. 40.

1060. Ἀγαθῆς γῆς τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπαρὸν ἔδαφος Par. A. μέρος κληρονομικόν· τὸ πῖον ἔδαφος, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει Par. C. τὸ λιπαρὸν κεκληρωμένον, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει Vind. II. λῖπος ἢ λιπαρόν Pal. 40.

τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος.
τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
στήσουσι χωστῷ τροχμάλῳ κατηρεφές,

1061. τοὺς δ' εἰς] τούς δ' εἰς Vit. I. II. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Par. II. — ἐρεμνόν] ἐρυμνόν Par. HJ. — τάφον] τάφων Par. L. 1062. κοίλης] Par. ADGK. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40, Paraph. Vatic. κοίλης Par. C. Rehd. κοίλοις Par. BEFHJ. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. et ex Ald. et Basil. I. reliqui impressi omnes. *Muellerum* vides in Addend. p. 292 sq. satis verbosa annotatione vulgatam tueri. At congestis ibidem locis Euripideis quid tandem egit vir doctissimus, quam ut probaret, vocem μυχὸς haud raro apud Euripidem inveniri, interdum etiam (*Androm.* v. 1266. *Troad.* v. 84.) addito vocabulo κοῖλος, longe tamen diversa a nostro loco significatione? Ibi enim utroque in loco de *sinuoso littore* dictum est. Apud Lycophronem autem κοίλη διασφὰξ aptissimum videtur, cum non de voragine terrae, sed de fovea sermo sit, quam Daunii excavarant, ut Aetolorum legati in eam praecipitati morerentur. μυχὸς autem, ut saepe, profunditatem significat. — διασφάγος] διασφαγός Par. AJ. et Neap. I. in marg. De accentu vid. supra ad v. 317. et adde *Drac. Strat.* p. 19, 9. *Arcad.* de Accent. p. 18, 22. — 1063. τοῖς δ'] τοὶ δ' Par. ACH. τοίδ' Vit. I. Ciz. Pal. 40. τοὶ κ'ακτέριστον Neap. III. in quo δ ab alia manu superadditum est. ἀκτερίστων Par. C. ἀκτέριστα Par. J. — Δαυνῖται] Δαυνίτων Par. F. — νεκρῶν] νεκρόν Neap. II. Vind. II. — 1064. τροχμάλῳ] Par. ABCDEF HJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Reich. τριχμάλῳ Neap. I. γρ. τροχμάλῳ in marg. τροχάλῳ Par. G. Vind. IV. Vit. III. accentu verae lectionis in secunda syllaba relicto. Par. H. in margine: γρ. ἀλλαχοῦ τροχαλῷ. et sic etiam Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. contra metrum. *Hesych.* τρόχμαλον, τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν. *Etym. M.* p. 770, 3. τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά, ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι· οἱ κάχληκες· παρὰ Λυκόφρονι. Eadem habet *Favorinus* et priorem partem Glossae etiam *Photius* v. τρόχμαλος. Cf. *Etym. M.* p. 809, 54. cuius verba respiciunt ad *Nicandr.* Ther. v. 143. ubi vid.

1061. Τούτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ ἔρεβος· ὠμοφάγοι, ὠμοί, ἀπηνεῖς — μνημεῖον Par. A. τοὺς πρέσβεις· σκοτεινόν· ἐκ τοῦ ἔρεβος ἐρεβενόν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ ἐρεμνόν· ἢ γήϊνον ἀπὸ τοῦ ἔρα, ἡ γῆ Par. C. Αἰτωλούς — σκοτεινὸν ἢ γήϊνον — οἱ Δαύνιοι Vind. II. 1062. Κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίλης· βαθείας καὶ κοίλης· διασφὰξ γὰρ ἡ εὐθεῖα Par. A. ἀφανίσουσι — βαθείας ἢ βαθυτάτης — ἐνδοτάτοις τόποις ὀρύγματος, χάσματος Par. C. χώσουσι — χάσματος Vind. II. βαθείας — βαθυτάτοις τόποις σχίσματος Pal. 40. 1063. Οὗτοι δὲ ἄθαπτον καὶ ἀνενταφίαστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν· οἱ Ἰταλοί, τῶν νεκρῶν· κατεχώσθησαν γάρ, καὶ οὐκ ἐτάφησαν Par. A. ἀκτέριστον, ἀνενταφίαστον· οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντες κατεχώσθησαν Par. B. ἄθαπτον — μνῆμα — Καλαβροί Par. C. — ἀλλὰ ζῶντες κατεχρημνίσθησαν Vind. II. οὗτοι τὸ ἄταφον μνῆμα, οἱ Αἰτωλοί Pal. 40. 1064. Οὐ γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύνῳ κατεχώσθησαν, μικρῷ λίθῳ, κάχληκι κατάστεγον Par. A. ποιήσουσι — ὀρωρυγμένῳ — μικροῖς λίθοις ἐσκεπασμένον· ζῶντες γὰρ κατεχώ-

χώραν διδόντες, ἥν περ ἔχρηζον λαβεῖν 1065
τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
Τῶν Ναυβολείων δ᾽ εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
σκληρὸν νένευκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης ὅρων 1070

Schol. τροχοὶ μάλα ex eodem Nicandri loco vitiose legi apud Etymologum p. 35, 13. iam indicavit et correxit Bastius ad Gregor. Corinth. p. 512. Equidem eiusdem generis vitium suspicor in Glossa apud Photium: τροχίμαλλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrige τρόχμαλλον. — 1065. Hic versus in Neap. III. in textu omissus ab alia manu in margine adscriptus est. — 1066. ἀτρέστου] ἀτρεύστου (γρ. ἀτρέστου) Neap. I. — 1067. τῶν] τοῖς (γρ. τῶν) Par. H. — Ναυλοχείων (γρ. Ναυβολείων) Neap. I. — ἐγγόνων] Par. ABDGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἐκγόνων Par. C. ἐκγόνων Par. EFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Intelliguntur Schedius et Epistrophus, Nauboli nepotes. Vid. Iliad. β'. 517 sq. ibiq. Schol. Venet. — 1068. καταβλώξουσιν] καταβλώζουσιν Par. J. et *Lectius* in Collect. poet. gr. T. II. p. 156. operarum errore. — Λαμπέτης] Vid. *Tzschuck.* ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. *Onofrio Gargiulli* p. 71. „Λαμπέτης κέρας, oggi Capo Suvaro. Ipponio monte e città detta da' Romani Vibona, ed anche Valentia. Da Hipponium ebbe la denominazione il seno Ipponiate o Lametico oggi Golfo di S. Eufemia.“ Cf. *Leandro Alberti* Descriz. di tutta l'Italia p. 204.

1069. πρηῶνος] πρηῶνας Vit. III. — 1070. νένευκεν] ἔνεκεν Par. A. — Κρίσης] Κρήσσης Neap. I. II. Vind. II. et Vit. II. a prima manu. Κρίσης solus Par. A. in Schol. Cf. *Etym. M.* p. 515, 19. *Eustath.* ad Iliad. β'. 520. p. 273, 27. οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ᾽ ὅτι τινὲς τὴν Κρίσσαν, ὥσπερ καὶ

σθησαν ἐν τῷ βοθύνῳ, καὶ ὡς τάφον ἔσχον τοὺς λίθους Par. C. ποιήσουσι — κτίσιῳ, λιθοστρώτῳ Pal. 40. 1065. Χώραν παρέχοντες, ἥντινά περ λαβεῖν ἔχρηζον Par. A. τὸν τόπον, ἤγουν θάνατον, οἱ Δαυνῖται δηλαδή· τὸ σχῆμα ἀστεϊσμός· οὐ γὰρ ἔχρηζον λαβεῖν μόρον Par. C. γῆν — εἰρωνεία ἢ ἀστεϊσμός Pal. 40.

1066. Τοῦ τὴν κεφαλὴν φαγόντος Τυδέως Διομήδους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι· κρατοβρὼς οὖν Τυδεύς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης, ἀφόβου, ἀνδρείου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ τὸ δέρμα τοῦ Καλυδωνίου χοίρου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου Par. A. ἤγουν τοῦ Τυδέως· ἐπειδὴ τὸν μυελὸν τῆς κεφαλῆς τοῦ Μελανίππου ἐξερρόφησε — ἀκαταπλήκτου· ἀπὸ τοῦ δέρματος καπρικοῦ κάπρος ἐκλήθη Par. C.

1067. Περὶ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρόφου καὶ τῶν Φωκέων· τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλίας Par. A. περὶ Φωκέων· οἱ ναῦται δὲ τῶν τοῦ Ναυβόλου ἐγγόνων, υἱῶν δὲ Ἰφίτου, ἤγουν τοῦ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρόφου, καταβλώξουσι καὶ καταντήσουσιν εἰς Τέμεσαν πόλιν Par. C. τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυβόλου ἐκγόνων — πόλις Ἰταλίας — ἤγουν τῶν ἀνεψιῶν τοῦ Ναυβόλου Vind. II. 1068. Οἱ ναῦται καταντήσουσιν, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον τοῦ τῆς Ἰταλίας ὄρους Par. A. κατελθῶσιν, ὅπου τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον Par. C. καὶ οἱ — καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ὅπου ἀκρωτήριον Ἰταλίας Vind. II.

1069. Πόλεως Ἰταλίας καὶ ἐξοχῆς τοῦ ὄρους — εἰς τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον Par. A. ὄρους· ἔστι δὲ καὶ πόλις Par. C. 1070. Τραχὺ — ἀντὶ δὲ τῶν ὁρισμάτων τῆς Κρίσσης· πόλις Φωκίδος Par. A. τραχὺ κλίνει — ἢ ὁροθεσίων ἢ ὀρέων Par. C.

Κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ,
πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
ποθοῦντες, Ἄμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος 1075
μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
οἴκτιστα χαλκείῃσιν ὠργυιωμένη

τὴν πρὸ μικροῦ ῥηθεῖσαν Νῖσαν, δι' ἑνὸς σ γράφουσι, περισπῶντες τὴν ἄρχουσαν. Cum simplici σ legitur etiam apud *Paus.* X. 37, 5. et *Steph. Byz.* h. v. — ὅρων] ὀρῶν (sic) Par. C. ὕρων Ciz.

1071. Κροτωνιᾶτιν] Κροτωνιάτην Par. H. Neap. I. — ἀντίπορθμον] ἀντίπορθον Vit. II. — 1072. ἀροτρεύσουσιν] ἀροτρεύουσιν Par. J.

1073. Λίλαιαν] Λιλαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. Ληλαίαν Vind. II. — κἀνεμωρείας] κἀνεμωρίας Vind. II. Pal. 40. καὶ Ἀνεμωρείας Vit. I. Ciz.

1074. ποθοῦντες] πενθοῦντες Par. F. πορθοῦντες Vit. I. Ciz. — Ἄμφισσαν] Ἄμφισαν Par. H. Neap. I. et Edit. Basil. I. Cf. *Steph. Byzant.* h. v. Ἄμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις· παραγώγως δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ Ἄντισσα, καὶ τῆς ἐπὶ Ἔπισσα, οὕτως ἀμφὶ Ἄμφισσα. — Ἄβας] *Eustath.* ad Iliad. β'. 536. p. 278, 46. edit. Rom. (T. I. p. 225, 38. edit. Lips.) τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος (I, 46. VIII, 33.) πληθυντικῶς Ἄβας λέγει· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, φησί, πλούσιον. καὶ Σοφοκλῆς δὲ (Oedip. Tyr. 893. Herm.) ὁμοίως πληθύνει· παρ' ἐκείνῳ δὲ καὶ ὀξύνονται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων αἱ Ἀβαί. Cf. *Arcad.* de Accent. p. 104, 12. Lycophronis versum affert *Steph. Byz.* v. Ἄβαι.

1075. Σήταια] Σηταία Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Libri et accuratiores Editt. Σήταια. De Setaea vid. *Steph. Byz.* v. Σηταῖον. et *Etym. M.* p. 711, 39. — σοὶ] σοι Par. C. πρὸς πέτρας Neap. III. πρὸς deest in Vind. II. — 1076. γυιούχοις] γυούχοις Vind. II. Vit. II. πέδες Vind. IV. — 1077. οἴκτιστα] οἴκτιστα Par. L.

πόλις Φωκίδος Vind. II. εἰς τὴν θάλασσαν — πόλις Φωκίδος, παρὰ Κρίσσου, ἀδελφοῦ Πανοπέως κτισθεῖσα Pal. 40. 1071. Τὴν ἔναντι κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολικὴ, ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος Par. A. Κρότωνος — ἀντίπερα — γῆν Par. C. 1072. Τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσιν τῷ ἑλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕ ν ι ς Par. A. Κάμνουσι — τοῦ ἀρότρου· ἀντίπτωσις· τῷ ἄκρῳ, ἤγουν τῇ ὕννεϊ (leg. ὕννει)· τῷ ἑλκομένῳ τοῦ ἀρότρου ἄκρῳ, ὃ καλεῖται ὕννις Par. C. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου τῇ ὕννει, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι Vind. II.

1073. Τὴν Λίλαιαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἔδαφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. πατρίδα· Λίλαια καὶ Ἀνεμώρεια, Ἄμφισσα καὶ Ἄβαι πόλεις εἰσὶ Φωκίδος Par. C. 1074. Ποθοῦντες τὴν Ἄμφισσαν, πόλιν Φωκίδος, καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. ζητοῦντες — ἐνδόξους Par. C.

1075. Ὄνομα μιᾶς τῶν Τρῳάδων γυναικῶν· ὦ ταλαίπωρε, ὑπομονικὴ, ἀφ' οὗ δυστυχής· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις Par. A. ἀθλία Par. C. μία Τρῳάδων γυναικῶν· ταύτην φωραθεῖσαν φλέξαι τὰς ναῦς, ἀνεσταύρωσαν οἱ Ἕλληνες Pal. 40. 1076. Μένει δυστυχής, καὶ ε ὐ α ί ω ν ὁ εὐτυχής — ταῖς τὰ γυῖα ἐχούσαις καὶ δεσμούσαις — δεσμοῖς Par. A. ἐκδέχεται ἢ ὑπάρχει δυστυχής — καὶ τὰ ἄκρα συνεχούσαις, δεομέναις Par. C.

1077. Ἐλεεινῶς σιδηραῖς ἐκτετα-

θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας. 1080
σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
πόντον προσαυγάζουσα φημισθήσεται.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς,
νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες,

οἴκτισται Vit. I. Ciz. ἥκιστα Par. K. — ὠργυιωμένη] Sic libri Paris. duobus exceptis, omnes, Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Reich. ὠργυωμένη Par. A. Neap. I. ὀργυιωμένη Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ὀργοιωμένη Par. H. *Eustath.* ad Odyss. φ. 53. p. 1898, 47. edit. Rom. (T. II. p. 245, 21. edit. Lips.) τὸ δὲ ὀρεξαμένη ἀντὶ τοῦ ἁπλώσασα, ἀναταθεῖσα· ἐξ οὗ καὶ ὀργυιοῦσθαι παρὰ Λυκόφρονι. — 1078. στόλον] στόλων Par. J. — 1079. αἰάζουσα] αἰάξουσα Par. A. Κράθιος (δος) Par. C. — 1080. τόργοισιν] τόργαισιν — φονίαις Vind. IV. Vit. III. — 1081. σπιλὰς δ'] σπιλάς δ' Par. C. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Basil. I. II. Commel. et Steph. — ἐκείνη] ἐκείνης Par. K.
1082. προσαυγάζουσα] πρὸς αὐγάζουσα Par. CF. et Edit. Basil. I.
1083. Οἱ δ'] οἵ δ' Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. — Μέμβλητος] Μέβλητος Vind. II. et Vit. II. (non μεύβλητος, ut dictum est in Annotatione Muelleri). — 1084. Κερνεᾶτιν] Par. ABCFHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. Κερνεώτιν (α) Vit. II. Κερνεῶτιν (α) Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Κερῶτιν Vind. II. vitiose; Vid. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 219. p. 126, 35 sq. Κέρνην Ἐρατοσθένης ὀνομάζει καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γινωσκομένους. ὁ δὲ Λυκόφρων καὶ δυτικήν τινα Κέρνην παραδηλοῖ ὑπὲρ Τυρσηνίαν, ἔνθα Κερνεᾶτιν ἱστορεῖ νῆσον, δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι. *Muellerus* et *Gargiulli* una literula mutata, Κυρνεᾶτιν maluerunt, non reputantes, ubi artificio quodam poeta ambiguitatem quaesiverit, ibi nullum esse posse ne facillimae quidem coniecturae locum. Praeterea mentem suam

μένη, ἡπλωμένη Par. A. σταυρουμένη, ἐκτεταμένη Par. C. ἐλεεινῶς σιδηραῖς δεδεμένη, ἐκτεταμένη Vind. II. ἰσχυραῖς — ἐξηπλωμένη Pal. 40.
1078. Ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν Par. A.
1079. Ἀποβλητὸν θρηνοῦσα, στένουσα, πλησίον Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλίας· (in marg. Κρᾶθις εὐθεῖα) Par. A. ἀποβλητόν, ἐλεεινόν Par. C. ἐῤῥιμμένη ἢ δεδεμένη Pal. 40.
1080. Γυψὶν σπάραγμα ἢ βάσταγμα, τοῖς φονικοῖς τὸ σῶμα Par. A. γυψὶ ἕλκυσμα, σπάραγμα γενομένη δηλαδή — σαρκοβόροις Par. C. γυψὶ σπάραγμα — αἰωρῶ τὸ κρεμῶ — φονικοῖς σῶμα Vind. II. 1081. Ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σηταία ὠνομάσθη Par. A. ἕνεκα — ἤγουν Σηταία — τιμωρίας Par. C. ὁμώνυμος Pal. 40. 1082. Πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα, ἀφορῶσα, κληθήσεται Par. A. κληθήσεται, ὀνομασθήσεται Par. C. 1083. Οὗτοι δὲ Πελασγῶν περὶ ῥεύματος τοῦ Μέμβλητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, πλησίον Λευκανῶν Par. A. Λαρισσαῖοι ναῦται — Μέμβλης, ποταμὸς Ἰταλίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας Par. C. τινὲς Θετταλοὶ Λαρισσαῖοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Vind. II. 1084. Τὴν Κέρνην νῆσον· παραγωγόν — ἐκπεπλευκότες Par. A. ἤγουν τὴν Κέρνην, παραγωγῶς — ἐκστρατεύσαντες· Κερνεᾶτιν δὲ τὴν Κέρνην νῆσον παραγωγῶς Par. C. τὴν Κέρνην· παραγωγὴν ἀντὶ πρωτοτύπου Pal. 40.

ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις 1085
δίναισιν, οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
καὶ τοὺς μὲν ἄλγη ποικίλαι τε συμφοραὶ
ἄνοστον αἰάζοντας ἕξουσιν τύχην,
ἐμῶν ἕκατι δυςγάμων ῥυσταγμάτων.
Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολύντες ἀσπαστῶς δόμους, 1090
εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
χάριν τίνοντες Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ.

miro modo explicat Onofr. Gargiulli p. 73. „Il testo ha *Κερνεᾶτιν νῆσον*· ma io stimo doversi leggere *Κυρνεᾶτιν*. Questa non sembra esser la Corsica, che Cyrnus fu detta; ma piuttosto un' isoletta posta al settentrione della Iapigia. *Κύρνος νῆσος πρόςβοῤῥος Ἰαπυγίας*. Ecateo presso Stefano." — *ἐκπεπλωκότες*] Par. ABDEFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *ἐκπεπλευκότες* Par. C. *ἐμπεπλωκότες* Neap. III. *ἐκπεπλευκότες* Neap. I. II. *ἐκπεπληκότες* Vind. II. vitiose. *ἐκπεπτωκότες* Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — 1086. *πλάκας*] *πέλας* Par. H. — 1088. *ἕξουσιν*] *ἕξουσι* Par. CGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. In reliquis libris et editt. *ἕξουσαν*. — 1089. *ῥυσταγμάτων*] *Etym. M.* p. 706, 54. *ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω, καὶ πλεονασμῷ, ῥυστάζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί· καὶ Λυκόφρων ῥυσταγμάτων λέγει.* Cf. *Eustath.* ad Odyss. φ'. 172. p. 1906, 2. edit. Rom. (T. II. p. 255, 45. edit. Lips.) — 1090. *μολόντες*] *μουλόντες* Vind. II. — *δόμους*] *δόμοις* Vind. II. — 1091. *εὐκταῖον*] Vid. VV. DD. ad *Thom. Mag.* h. v. p. 387 sq. edit. Bern. et ad *Moerin.* p. 137 sq. — *ἐκλάμψουσι*] vid. supra ad v. 345. — 1092. *τίνοντες*] *τίοντες* Pal. 40. — *Κερδύλᾳ*] Par. BDEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Tzetzes*: *Κερδύλας καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ Διός.* — *Κερδύλῳ* Par. A. Neap. III. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Κερδύλῳ* (α) Par. C. *Κενδύλῳ* Par. F. *Κενδύλλᾳ* (γρ. *Κερδύλῳ*) Par. H. — *Λαρυνθίῳ*] *Λαβυνθίῳ* Neap. III. *Λαρβυνθίῳ*

1085. Ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον· Λάμητος, ποταμὸς Ἰταλίας Par. A. Λαμητίαις δίναις, ταῖς τοῦ Λάμητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, ὥς φησι Φιλοξένης Par. C. τόπος ἢ θάλασσα· Λαμήτης (sic) ποταμὸς Ἰταλίας Pal. 40. 1086. Ἐν ταῖς Λαμητίαις δίναις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί Par. A. τόπους, χώρας Par. C. συστροφαῖς Vind. II. εἰς τὴν γῆν Pal. 40. 1087. Καὶ τοὺς μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς Par. A. τούτους, ἤγουν τοὺς Πελασγούς Par. C. 1088. Ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τύχην ἕξουσιν Par. A. 1089. Τῶν ἐμῶν δυςγάμων ἕνεκεν βιαστικῶν μίξεων· ῥυστάζειν ἐστὶν τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί Par. A. ἕνεκα τῶν ἐμῶν βιαστικῶν μίξεων καὶ διακορήσεων, ἤγουν τῶν ἑλκυσμάτων Par. B. κακογάμων ἑλκυσμάτων Par. C. 1090. Οὐδὲ οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσπαστῶς, ἀσμένως Par. A. βραδέως Par. B. ποτὲ δηλαδὴ ἐλθόντες — ἀσμένως Par. C. 1091. Εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν ἢ ἐκκαύσουσιν — περιφραστικῶς τὰ θύματα Par. A. ἱκετήριον θύσουσιν Par. C. εὐχαριστήριον εὐχῆς ἄξιον Vind. II. λαμπρόν, εὐτυχὲς ἅψουσι φῶς, πῦρ Pal. 40. 1092. Τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ

τοιαῖσδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,
παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυφάγοι 1095
λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι,
πτόρθου διαῤῥαισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.
Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους

Par. B. *Onofr. Gargiulli* **p. 74. „Uno degli epiteti di Giove, che sembra derivato dall' Etrusca *Lar*, nome generico conveniente ad ogni deità, siccome vuole il *Passeri*, nella VII. delle sue Lettere Roncagliesi. Vid. Raccolt. di Opusc. Scient. T. XXII. p. 454. edit. Ven. 1740.“**

1094. *παραιολίξει*] **Par. ACDEFGJKL. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.** *παραιολίζει* **Par. H. (in marg.** *γρ. παρβουκολίξει*.**) Vind. II. Ciz.** *παρβουκολίξει* **solus Par. B. in textu et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Haec lectio, licet percommodum sensum praebeat, non tamen satis tuta videtur librorum praesidio. Vid. tamen *Hesych.* v.** *ἀποβουκολήσας* **ibiq. Interpp. *Etym. M.* p. 120, 9. et 656, 43. *Eustath.* ad Odyss. α'. 264. p. 1416, 38.** *ἔτι δὲ καὶ οὐ μόνον βουκολῶ, ἀλλὰ καὶ βουκολίζω· οἷον, τοὺς ἀλώσοντας ἀποβουκολίζουσιν ἀποσκευάζονταί τε τὸν κίνδυνον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἀπάτην.* **— 1096.** *λήξουσι πένθους*] *πένθος* **Par. L. Locus de Nauplii dolore intelligendus, qui etiam ultra illos funestes ignes alia in Graecorum perniciem sit machinaturus. —** *δυσμενεῖς*] *δυσμενεῖς* (superscr. *οὺς*) **Par. G. — 1097.** *διαρραισθέντος* **Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1098. Hic versus deest in Par. F.**

1099. *χύτλα*] **Vid. *Eustath.* ad Od. ζ'. 80. p. 1552, 33. edit. Rom. (T. I. p. 239, 33. edit. Lips.) —** *δυσεξόδους*] **Par. ABCEFL. Vind. II.**

Δι'· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμα εἰσὶ τοῦ Διός **Par. A.** **1093.** *Τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος, Παλαμήδους πατὴρ· ζῶον θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ λέγει τὸν Ναύπλιον μεταφορικῶς — μηχαναῖς τοὺς οἴκους φθείρων* **Par. A.** *τοιαύταις ὁ ἀκανθόχοιρος, ἤγουν ὁ Ναύπλιος, ὁ πατὴρ Παλαμήδους — πανουργίαις οἴκους φθείρων* **Par. C.** *ἐν τοῖς οἴκοις φθορὰν ἐργαζόμενος* **Pal. 40.** **1094.** *Ἀπατήσει, πλανήσει, παραλογήσεται τὰς τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν· ἢ καὶ διὰ τὸ μάχιμον* **Par. A.** *ἀπατήσει ποικίλως — Ἑλλήνων ὁμολέκτρων, συζύγων ἢ πολεμικῶν — δολίας* **Par. C.** *ὁμοζύγων Ἑλλήνων* **Pal. 40.** **1095.** *Τὰς κατοικιδίους ὄρνεις· μεταφορικῶς τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας· πυρσὸν ἅψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάνησεν τοὺς Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτούς, καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν* **Par. A.** *τὰς ἐν οἴκῳ νεμωμένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειράσας· ὄρνιθας νῦν τὰς γαμετὰς τῶν Ἑλλήνων* **Par. B.** *κατοικιδίους γυναῖκας· αἱ κατακλάσασαι καὶ φαγοῦσαι* **Par. C.** *τὸν ξυλοφάγον λέγει φανόν, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο* **Vind. II.**

1096. *Τοῦ πένθους παύσονται, αἱ δυσμενεῖς λαμπάδες, τὰ φῶτα* **Par. A.** *παύσουσι θρήνου — ἐναντίαι — φανοί, οὓς ὁ Ναύπλιος ἐποίησε* **Par. C.**

1097. *Κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλαμήδην λέγει, διὰ τὸ ἀκμαῖον — διαφθαρέντος· ὄντινα νεωστὶ ἐσκαμμένον, νεόθαπτον* **Par. A.** *εἵνεκα, ἤγουν τοῦ Παλαμήδους φονευθέντος — νεοταφές* **Par. C.** *τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους κτανθέντος — νεόῤῥυκτος* **Pal. 40.** **1098.** *Κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουχίᾳ· Μήθυμνα πόλις Λέσβου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἡ Λέσβος· Μήθυμναν, Μιτυλήνην, Πύῤῥαν, Ἄντισσαν, Ἐρισσόν* **Par. A.** *θάψει — καὶ τῇ κληρουχίᾳ, τοῖς ὁρίοις — πόλεως Μιτυλήνης — τάφος* **Par. C.** **1099.** *Ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρὰ — τὰς*

ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100
ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς.
θερμὴν δ' ὕπαι λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,

Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. διεξόδους Par. J. expuncto ι. διεξόδους Par. DGH (hic in marg. γρ. δυσεξόδους) K. Vind. IV. Vit. II. III. Haec lectio potest nata videri e glossa: ἀδιεξόδους.

1100. Vid. quae ad hunc locum larga manu protulerunt Meursius atque Potterus. — 1101. συντεταργανωμένος] *Etym. M.* p. 753, 52. τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι, τεταργανῶσθαι· Λυκόφρων. — 1102. τυφλαῖς] τυφλὰς Par. A. et Neap. III. ας in utroque a prima manu; sed postea correctum in αις. — κροσσωτούς] Par. B. et Rehd. κροσωτούς Par. AJ. κροσωτάς Par. H. κροσσοτούς Par. L. Vit. I. Ciz. κορσωτούς Par. DEFGK. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. Reliquae omnes κροσσωτούς. κορσωτούς Par. C. κόρσω τούς Neap. I. *Hesych.* κροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. De voce κροσσὸς vid. Herodiani canonem apud *Eustath.* ad Odyss. ν'. 401. p. 1746, 27. edit. Rom. (T. II. p. 55, 6. edit. Lips.) τὰ εἰς ος μονογενῆ δισσύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἢ ἐξ αὐτοῦ ἀρχόμενα, καὶ ἔχοντα δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον, βαρύνεται· κόνιος, ὄρρος, κόκκος, κόττος. — μάχεται τῷ κανόνι τὸ κομμός. θαυμαστὸν δέ, φησίν, οὐδέν, εἴπερ τὰ εἰς ος λήγοντα τῷ ο παραληγόμενα φιλεῖ ἓν ἔχειν σ, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τόσσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔσχε δισσὸν αὐτό· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὸν κανόνα τὸ νόσος καὶ δρόσος· τὸ γὰρ κροσσὸς οὐκ οἶδα, φησί, σύνηθες Ἕλλησιν. — ῥαφάς] ῥαμφάς Par. G.

1103. θερμὴν δ'] θερμήν δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1104. τιβῆνα] τυβῆνα Par. C. *Eustath.* ad Odyss. θ'. 434. p. 1605, 3. edit. Rom. (T. I. p. 309, 16. edit. Lips.) ὁ δὲ τρίπους καὶ τιβὴν παρά τε Λυκόφρονι καὶ ἄλλοις λέγεται· ὡς οἱονεὶ τριβήν, ὅ ἐστι τρεῖς βάσεις ἔχων. Cf. *Etym. M.* p. 758, 7. et *Favorin.* Lex. fol. 500. edit. Rom. — κύπελλον] ὕπελλον Vind. II. — ἐγκάρῳ] *Eustath.* ad Iliad. ι'. 378. p. 757, 35. edit. Rom. (T. I. p. 269, 8. edit. Lips.) ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως ἔγκαρος, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλου νοοῦσιν, ὅν φασιν ὑπὸ Ἀθηναίων μὴ ἐσθίεσθαι, ἵνα λέγῃ ὅτι ἀποτροπιάζομαι τὸν βα-

μὴ ἐχούσας ἔξοδον Par. A. Ἀγαμέμνων — περὶ τὸ λουτρόν — δυσεκβλήτους Vind. II. 1100. Ἐπιζητῶν ὁδούς — τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει Par. A. τοῦ τραχήλου τοῦ ἱματίου Par. C. τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου, τὸν τράχηλον λέγει· διότι καὶ καλεῖται Ἀγαμεμνόνειον ἱμάτιον Vind. II. 1101. Εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος, συνδεδεμένος Par. A. συγκεκλεισμένος Par. B. δικτύῳ, ἤγουν ἱματίῳ Pal. 40.

1102. Τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λίνου ἀδιεξόδους ῥαφάς Par. A. ψηλαφήσει, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων Par. B. τὰς χειρίδας, τὰ μανίκια Par. C. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔκφασιν — ζητήσει — ἀδιεξόδους τὰς τοῦ ἱματίου διεξόδους Vind. II. ἀνεκβάτοις — ἤγουν τὰ μανίκια Pal. 40.

1103. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών· ἔστι δὲ εὐθεῖα — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην Par. A. πηδῶν Par. C. τοῦ λουτροῦ — ζητῶν, πηδῶν — θερμὴν στέγην τὸ λουτρὸν λέγει Vind. II. τοῦ λουτροῦ· λουτρών, ὁ τόπος· λουτρόν, τὸ θερμόν· λοῦτρον, τὸ βαλανικόν Pal. 40. 1104. Τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ Par. A. λεκάνην,

τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον. 1105
οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,
λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.
ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη,
ἐπεί με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς 1110
ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης δρεύς,

σιλέα ὥς τινες τὸν ἔγκαρα· ὃν ὁ Λυκόφρων ἔγκαρον λέγει, ὡς εἴ τις εἴποι καὶ τὸν μάρτυρα μάρτυρον, καὶ τὸν ἀλάστορα ἀλάστορον, οὗ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις (*Soph.* Antig. 962. Herm.) Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. l. l. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. p. 8. Hanc vocem, cuius vix alium testem invenias praeter *Alcaeum* quendam Epigrammatographum (*Anthol.* II. p. 172. Steph.), et *Arcad.* de Accent. p. 70, 19. vix dubium est quin ex Homerico illo, ἐν καρὸς αἴσῃ, ipsi procuderint Grammatici, inepta interpretatione doctrinam ostentantes; quorum vestigia hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Vid. supra ad v. 461. p. 117. — 1105. κόγχον] *cranium.* Vid. *Poll.* Onom. II. 38. p. 172. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν (τῆς κεφαλῆς) πόλος, κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι· τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθέτῳ μέσον. ubi non amplius tolerandum videtur vitiosum illud εὐθέτῳ, praesertim cum vera lectio etiam in libro Falckenburgiano inventa sit. — 1106. πέμφιξ] πεμφίς Par. J. — 1107. Similiter *Eurip.* Hec. 1259. Pors. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.

1108. δροίτης] Vid. *Interpp.* ad Hesych. h. v. et *Blomf.* Gloss. ad Aesch. Agam. v. 1518. — 1109. Χαλυβδικῷ] Χαλυβικῷ Par. J. Χαρυβδικῷ Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Hunc locum tetigerunt *Steph. Byz.* v. Χάλυβες, et *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 768. p. 244, 22. edit. Bernh. Citatur hic versus etiam apud *Suidam* v. Χάλυβες. Praeterea cf. *Elmsl.* ad Eurip. Heracl. v. 162. — 1110. στύπος δρυός] δρυὸς κλῶνα Par. A. Cuius corruptelae vestigia animadvertimus in verbis *Etym. M.* p. 731, 44. fortasse ex antiquo in Lycophronem Commentario desumtis: στύπος· Λυκόφρων, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός — — πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται· ἢ τὸ ταπεινόν, παρὰ τὸ στρέφεσθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. Cf. *Hesych.* στυποχλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἤγουν τὸ πρέμνον. — 1111. ὑλοκουρὸς] ὑλακουργός Par. DEGK. Vind. IV. Vit.

πύελον Par. C. τρίποδα, λεκάνην — ἀγγεῖον — τῷ ἐγκεφάλῳ μολύνει Vind. II. 1105. Πληγεὶς τῷ πελέκει τὸν κόγχον· ἔστι δὲ ὀστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εὐακονήτῳ — μεταξύ Par. A. πέλεκει ἐγκέφαλον — καλῶν ἠκονημένῳ Vind. II.

1106. Ἡ ἐλεεινὴ δὲ ψυχή — ἔνθα κάθοδός ἐστιν Ἅιδου, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — πετασθήσεται Par. A. πετασθήσεται Par. C. 1107. Τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα οἴκου φυλακήν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν Par. A. ἐν τῷ οἴκῳ παραμονήν Pal. 40. 1108. Ἐγὼ δὲ ἡ Κασάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου (in marg. τῆς ξυλίνης πυρθου [sic. fors. πύθρου] νῦν δὲ τῆς πυέλου) — ἀναιρεθήσομαι Par. A. ἡ Κασσάνδρα — τῆς πυέλου, λεκάνης τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος — πεσοῦμαι Par. C. ξύλινος σκάφη Pal. 40. 1109. Τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ἔθνος Παφλαγονίας οἱ Χάλυβες, παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτος σίδηρος εὑρεθῆναι — τῷ πελέκει συντετριμμένη Par. A. κατακεκομμένη Par. B. ἀνῃρημένη Par. C. Σκυθικῷ πελέκει, ξίφει πεφονευμένη Vind. II. οἱ γὰρ Χάλυβες εὗρον τὸν σίδηρον — κεκομμένη Pal. 40. 1110. Ἀφ' οὗ με, ὁ τῆς πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος — ἢ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδον Par. A. στέλεχος, κορμός Par. C. 1111. Ὅπως τις ὑλοτό-

ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
δράκαινα διψάς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένος,
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας
δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη.

II. III. — ὀρεύς] Rectissime Schol. min.: ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης. *Muellerus* tamen in Addend. p. 294: „ὀρεὺς Reichardo in Indice pro ὄρειος, monticola, dictum videtur; legere tamen malim ὄρους, vel retinere ὀρεὺς sive ὄρευς, qui est Genitivus Doric. pro ὄρεος, ut sit ἐργάτης ὄρους vel ὄρευς, lignator, qui in montibus caedit materiem." Quae coniectura neminem fugiet quantum sit vulgata inferior.

1112. ῥήξει] ῥήξῃ Vit. I. III. Ciz. — 1113. πᾶν λακίζουσ'] λακτίζουσ' Neap. III. inter lin. Ineptam lectionem παλλακίζουσ' e libris commemorat Tzetzes. τινὲς δέ, inquit, παλλακίζουσα γράφουσιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. — 1114. ἐπ' αὐχένος] Sic Par. ACEJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. ἐπαυχένος Pal. 40. κἀπιέμβασ' αὐχένος Neap. I. ἐπ' αὐχένα Par. BDFK. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. reliquae omnes. ἐπαυχένα Par. GH. Vind. IV. Vit. III. Si locus indicatur, non quo quis conscendat, sed quo quis constiterit, hoc verbum rectius cum secundo casu iungitur. Vid. supra v. 1036. *Eurip.* Hec. 108. (Pors.) Herc. fur. 380. Cf. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 50. p. 1522, 48. edit. Rom. (Tom. I. p. 198, 6. edit. Lips.) Quod tamen non ita dico, ac si nescirem, hanc constructionem interdum a poetis variari. — 1116. κλεψίνυμφον] κλεψινύμφον Vit. II. κλειψόνυμφον Par. G. Vind. IV. Vit. III. — δορίκτητον] Sic Par. BCE FL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. — γέρας] γέρας (γρ. κόρην) Neap. I. — 1117. δύςζηλος] δύζηλος Par. K. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Vid. *Eustath.* ad Odyss. η'. 307. p. 1581, 7. edit. Rom. (T. I. p. 277, 19. edit. Lips.) — ἀστέμβακτα] Legebatur ἀστένακτα. Nostrum, quod vulgato longe est significantius, praebent Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. et Par. C. in Schol. Praeterea tuentur hanc lectionem *Etym. M.* p. 158, 39. ἀστεμφές, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Λυκόφρων δὲ ἀντὶ τοῦ πολυστένως, δρυτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης Par. A. ὥσπερ — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει — ὁ ἐν ὄρεσι διάγων Par. C. καὶ καθὰ — ὑλοτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων Vind. II.

1112. Κόψει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν, τῶν ὤμων, τόπον Par. A. κόψει μέγαν τράχηλον Par. C. τὸν ὠμοπλάτην, τὴν ῥάχιν Vind. II.

1113. Καὶ ὅλον ὑβρίζουσα ἢ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἔνθα ἐφονεύθη· καὶ Ὅμηρος· ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι (Il. κ'. 521.) νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἄψυχον σῶμα Par. A. σχίζουσα — φονεύσεσι νεκρόν Vind. II. 1114. Ἡ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντὶ εἴδους — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βᾶσα Par. A. δίψαν ἐμποιοῦσα τοῖς δηχθεῖσι Par. C. ἡ Κλυταιμνήστρα, ἡ ἔχιδνα — στᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ Vind. II. εἶδος ὄφεως Pal. 40.

1115. Πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς Par. A. καὶ ἀφ' οὗ πληρώσει καὶ τελειώσει Par. B.

1116. Ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην, καὶ οὐ δορυάλωτον τιμήν Par. A. μοίχαιναν — δορυάλωτον, αἰχμαλώτον Par. B. μοίχαιναν, ἐπιβάτιν, οὐχ αἰχμαλώτον, οὐ δορυάλωτον Vind. II. 1117. Ἡ βαρύζηλος — πολυστένακτα, μεμπτά — τιμωρουμένη Par. A. κακόζηλος· γρ. καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ τὸ στέμβω, τὸ

βοῶσα δ᾽ οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
θεύσω κατ᾽ ἴχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
σκύμνος δέ, πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου, 1120

νακτα, μεμπτά· δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη. Vid. etiam *Zonar.* p. 320. *Favorin.* Lex. fol. 86. edit. Rom. Et *Eustath.* ad Iliad. β'. 344. p. 235, 8. edit. Rom. (T. I. p. 190, 26. edit. Lips.) ἀστεμφὴς δὲ βουλὴ ἡ ἀμετακίνητος, κατὰ στέρησίν φασι τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῶς κινεῖν· ὅθεν καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ Λυκόφρονι — λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων κλέος ἀστέμβακτον. Quod est, *firma et inconcussa gloria; decus indelebile.* Ἀστέμβακτον enim et ἀστεμφὲς id significant, quod flecti ac convelli nequit, quod est firmum atque robustum. Sic ἀστεμφὴς Τελαμὼν apud *Theocr.* Id. XIII. 37. a Scholiasta exponitur στεῤῥός, ἐμβριθὴς τὴν ψυχήν, ἢ ἀκαμπὴς καὶ σκληρός. Βίη ἀστεμφὴς apud *Apollon. Rhod.* IV. 1375., est *infatigatum robur;* et ἀστεμφὴς δόμος in *Orph.* Argon. 665. dicitur regia domus, lapidibus extructa, reliquis mapalibus ac stabulis opposita. Apud Lycophronem autem Clytaemnestra dicitur tam truculento animo ab inimica vindictam sumptura esse, ut neque misericordia neque ullo humanitatis sensu commoveatur. Quod apprime convenit in illam feminam, quam cum horrore audimus apud Aeschylum de patrata caede laetabundam gloriari:

ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ᾽ ἄν, εἰ χαίροιτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐπεύχομαι.

1118. βοῶσα] *Canterus:* „Miror audaciam prioris interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω ausus est reponere: quum et sensus huic repugnet et scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum (Odyss. λ'. 420 sqq.) Agamemnon ad Ulyssem de Cassandrae clamore et eiulatu sic ait:

οἰκτροτάτην δ᾽ ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ᾽ ἐμοί· —

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.“ Prior ille interpres, cuius operam hic et in Prolegomenis satis acerbe notavit Canterus, est *Bernardus Bertrandus*, cuius liber, nunc rarissimus, prodiit Basileae, 1558. apud Ioan. Oporinum. Nos quum seorsim de omnibus Lycophronis versionibus disputare instituerimus, de hac quoque Bertrandi opera quid nobis visum sit, ibi accuratius explicabimus. — 1119. θεύσω] *Favorin.* fol. 260. edit. Rom. θεύσεσθαι· δραμεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω, θεύσω· θεύσομαι, θεύσεται, θεύσεσθαι. Formam θεύειν habet etiam *Etym. M.* p. 449, 56. et θεύω *Gregor.* Corinth. p. 612. edit. Schaef. Ceterum in Edit. Basil. II. operae dederunt θεύσῳ, quod repetitum est in Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et apud Lectium in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 157. mira profecto editorum socordia. — ἠνεμωμένη πτεροῖς] ἠνεμωμένοις Par. DEGK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Ms. Canteri, quod in Schol. min. exponitur ταχέσι. Equidem vulgatam praefero. Talia enim, ut διηνεμωμέναι ἔθειραι in *Philipp.* Epigr. v. 3. (Anthol. IV. p. 306. Steph.) apte comparari non possunt. — 1120. μαστεύων] ματεύων Par. C. — φόνου] φόνον Par. L.

κινῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀστεμφής· πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ Par. C. 1118. Βοῶσα μὴ ἀκούοντα δεσπότην πόσιν, ἤγουν ἄνδρα Par. A. ἐγὼ Par. C. ἐγώ, ἤγουν καλέσασα — καὶ ἀκούοντα — ἤγουν τὸν Ἀγαμέμνονα Vind. II. ἐπικαλουμένη Pal. 40.

1119. Δραμοῦμαι κατ᾽ ἴχνος, ἡ τοῖς πτεροῖς ἀνεμόφοιτος, ἐξ οὗ, ταχεῖα Par. A. πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ λόγος· κινουμένη ὡς ἄνεμος Par. B. δραμῶ — τοῦ Ἀγαμέμνονος Par. C. δραμοῦμαι, θρέξω — ταχέσι, δίκην ἀνέμου — ἐν Vind. II. 1120. Ὁ

εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.
Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωΐδος νύμφης ἄναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών. 1125
οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
ἔσται, μαρανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.

1123. ἐμὸς δ'] ἐμός δ' Vit. I. II. et sola Basil. I. — 1124. αἱμύλοις] αἱμύλοι Par. J. De hac voce docta est annotatio *Blomfieldii* ad *Aeschyl.* Prom. v. 214. Gloss. p. 99. edit. Lips. Adde *Lex. Seguer.* p. 52, 9. αἱμύλος· ὁ ἔμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατᾶν καὶ κόλαξ. Πλάτων αἱμύλος Ἔρως φησί, καὶ Σοφοκλῆς (αἱμυλώτατον Soph. Ai. 381. Herm.) Εὐριπίδης δὲ καὶ αἱμύλη εἶπε θηλυκῶς. *Eustath.* ad Odyss. α'. 54. p. 1391, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 19, 24. edit. Lips.) *Schol.* ad Aristoph. Equit. v. 690. (687. Dind.) αἱμύλος est *catus* et *callidus*, modo blande deliniens alterum, modo fraude decipiens.' Semper tamen quaedam reprehensionis nota inesse videtur; ita ut h. l. nimia adulatio notetur, quae in eo est, quod Spartani Agamemnonem non Deum, sed summum Deum, Iovem, appellaverint. De accentu vocis αἱμύλος vid. *Arcad.* p. 56, 16. *Suid.* h. v. et *Schaef.* ad Gregor. Corinth. p. 290. — κληθήσεται] κλυθήσεται Neap. II. In Par. K. vv. 1124. et 1125. in unum ita coniuncti sunt, ut post Σπαρτιάταις statim sequantur verba μεγίστας Οἰβ. τέκν. λαχών, reliquis utriusque versus verbis omissis.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] De hoc Dativi usu videndus omnino *Bernhardy* in Doctr. Synt. gr. p. 77 sq. — Oebalus, Tyndarei pater, rex Spartanorum. Cf. *Paus.* III. 1, 4. *Apollod.* III. 10, 4. *Eustath.* ad Iliad. β'. 581. p. 293, 11. edit. Rom. (T. I. p. 237, 30. edit. Lips.) Inde Spartanos *Oebalidas* vocari, tralaticium est. — λαχών] Vid. *Valcken.* ad Phoen. v. 1324. et *Pors.* ad Hecub. v. 41. — 1126. ἐμόν — σέβας] Similia adtulit Porsonus in egregia adnotatione ad *Eurip.* Med. v. 750. p. 81. edit. Lips. — νώνυμον] *Eustath.* ad Iliad. μ'. 70. p. 893, 7. edit. Rom. (T. III. p. 98, 11. edit. Lips.) νώνυμοι δὲ εἴτε νώνυμνοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι ἢ ὑμνεῖσθαι, ὅ ἐστιν οἱ ἀνώνυμοι ἢ ἀκλεεῖς. Sensus: *equidem non ero famae ac honoris expers.* — 1127. αὖθι] αὖθις Par. C. Eodem vitio inquinatus est Vat. 117., unde in textum illatum est a Sebastiano, quem in talibus iam nosti, erudite Lector.

Ὀρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τοῦ φόνου μοῖραν· ὅθεν μαστός, (fors. μαστήρ) ὁ ζητητικός Par. A. τὴν ἐκδίκησιν ζητῶν Par. C. ἤγουν ὁ Ὀρέστης ὁ παῖς Ἀγαμέμνονος θάνατον ζητῶν, ἰώμενος Vind. II. 1121. Εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης, μητρὸς Κλυταιμνήστρας, τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ Par. A. 1122. Ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ ἰώμενος Par. A. ἤγουν τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμέμνονος — ἤγουν ἐν τῷ φόνῳ τῆς αὐτοῦ μητρὸς Κλυταιμνήστρας Par. C. ὁμογενές, συγγενικόν — θεραπεύων Vind. II. 1123. Ὁ ἐμὸς δ' ἀνὴρ Ἀγαμέμνων, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης Par. A. δουλίδος Par. C. γυναικὸς βασιλεύς Pal. 40.

1124. Ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς Σπαρτιάταις δολίοις, πανούργοις — ὀνομασθήσεται Par. A. Λάκωσι ἀπατητικοῖς — ὀνομασθήσεται Par. C. ἐν Λακεδαιμονίοις πανούργοις Vind. II. θεὸς Λάκωσι ψεύσταις· Λάκωνες ψεῦσται Pal. 40. 1125. Οἴβαλος βασιλεὺς Λακεδαίμονος· τούτου τοῖς υἱέσιν τιμώμενος Par. A. ἀπὸ τοῦ προγόνου αὐτῶν — Λάκωσι Par. C.

1126. Οὐ μὴν τὸ ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον ἀνθρώποις — τιμήν Par. A. ἀνώνυμον, ἄδοξον Par. C. ἡ Κασσάνδρα λέγει περὶ ἑαυτῆς — ἀνώνυμον ἐν τοῖς Vind. II.

1127. Ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσε-

ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν. 1130
κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν

1128—1130. in Cod. Vit. II. in textu omissos, alia manus in extrema ora paginae satis negligenter adscripsit. — 1129. Σάλπης] *Salapinae paludis. Strab.* VI. p. 284. (T. II. p. 302. edit. Tzsch.) μεταξὺ δὲ τῆς Σαλαπίας καὶ τοῦ Σιποῦντος, ποταμός τε πλωτὸς καὶ σ τ ο μ α λ ί μ ν η μ ε γ ά λ η· δι' ἀμφοῖν δὲ τὰ ἐκ Σιποῦντος κατάγεται, καὶ μάλιστα ὁ σῖτος. Hunc Strabonis locum optime illustrat scriptor accuratissimus, *Leandro Alberti* in rarissimo libro, Descritt. di tutta l'Italia, fol. 248. Passato adunque di quà dal fiume Lofante, appare il luogo ove era l'antica Salapia, la qual era appresso il lito. Ella è talmente addimandata da *Strabone* et da *Plinio* (hist. nat. III. 11.); ma da *Tolomeo* et da *Appiano Alessand.* nel I. lib. dell' hist. Salpia; la quale fu fatta da Diomede, secondo *Varrone*, ma secondo altri, da Elfia Rodiano. — Vedesi poi il lago di Adoria, nominato da *Plinio* nel 106. cap. del II. lib. Mandurium; et dal *Boccacio* nel libro de i Laghi, Andurium, dal castello ivi vicino chiamato Andurio. — Caminando piu avanti si ritrova il fiume Candilare, talmente da gl' habitatori nominato. Al mio parere è questo fiume col lago antidetto quei nominati da *Strabone*, quando dice, che fra Salpia et Siponte si vede la foce d'un gran lago con un fiume, assai sufficiente da navigare. — ὄχθαις] ὄχθης Par. K. — Δάρδανον] Δάρδανοι Par. G. — 1131. κοῦραι] *Potterus:* „Praedicit statuae suae asyli ius fore tribuendum, quo virgines a nuptiis liberae praestabantur." — παρθένειον] παρθένιον Par. FJ. Sane insolenter h. l. dictum est παρθένειον ζυγὸν pro παρθενείας ζυγόν, *virginale iugum* pro eo, *quod virginibus imponitur; quo virginis libertas coercetur.* Sed hoc ex more suo fecit poeta, quo genitivos nominum substantivorum solet cum adiectivis indidem formatis commutare. Vid. supra ad v. 98. Neque cuiquam hodie ille genitivi usus, quem scimus latissime patere, ita impeditus videbitur, ut sanissimo loco velit coniectura mederi. Commemoranda tamen est *Valckenarii* sententia, qui ad *Eurip.* Hipp. v. 1425. haec adnotavit: „videtur difficultas non sine correctione superabilis in versu Lycophronis 1131. κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν || ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι. ex uno Cod. [intelligit Saldenianum] lectio adnotatur, δτ' οὐ θέλουσι. non sane παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν dixisse videtur Poeta, sed *coniugii iugum declinare*, vel *coniugale vinculum;* scripserat fortasse:

κοῦραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι —"

In qua coniectura miramur Valckenarium non sensisse, quantum id, quod reponeret, vulgato et impeditius esset et insolentius. Tres autem Muelleri coniecturae, quibus hunc locum in adnotatione ten-

ται Par. A. ἀφανεῖς Par. C. σβεσθὲν αὐτόθι λανθανικῷ τῆς λήθης Vind. II. σβεσθὲν ἐκεῖ Pal. 40.

1128. Ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἀρχοί Par. A. οἱ κρείσσονες Par. C. τῶν Καλαβρῶν οἱ προέχοντες, πρῶτοι Vind. II.

1129. Παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης Ἰταλίας — καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας Par. A. ποταμὸς Ἰταλίας Par. C. ὄνομα λίμνης Vind. II. 1130. Κατοικοῦσι, τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, ὅμουροι τῶν ναμάτων Par. A. Σάλπης πλησίον, πλησιόχωροι, γείτονες τῶν ναμάτων Vind. II. 1131. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρέποντα τοῖς παρθένοις ἐκφυγεῖν γάμον Par. A. αἱ θυγατέρες τῶν Δαυνίων Par. B. περιφράζει τὴν παρθενίαν Par. C. αἱ κοῦραι τῶν

ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἑκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις,
μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, 1135

tavit, profecto eiusmodi sunt, ut, qui viro honestissimo bene cupiunt, optare debeant, ut omnino silentio premantur. — 1132. ὅταν θέλωσι] ὅτ' οὐ θέλουσι Par. BFH. ὅταν θέλουσιν Par. C. ὅτ ἂν θέλουσι Par. J. Vat. 1307. Pal. 40. ὅτ οὐ θέλωσι Vind. II. inter lin.

1133. Ἑκτορείοις] Sic Par. CHL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. Ἑκτορείαις Par. ADEFGJK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Ἑκτορείους Par. B. et Edit. Ald. in qua operae Cod. lectionem vitiosius etiam dederunt Ἑκτορύους. Nostra scribendi ratio probatur testimonio *Eustathii* ad Iliad. χ'. 401. p. 1276, 29. edit. Rom. *Pollucis* Onomast. II. 29. ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλαος·

τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. De hoc tonsurae genere vid. *Hadr. Iunium* de Coma cap. VI. p. 388. et *Petav.* ad Synes. p. 34. quem laudat Thryllitschius apud Muellerum. *Onofrio Gargiulli* p. 76. haec adnotavit: „Il portare i capelli lunghi dietro la testa, e tosati sulla fronte è ciò, che chiamavasi κόμη ἢ κουρὰ Ἑκτορεία, chioma o tonditura Ettorea, perchè da Ettore usata. *Polieno*, Στρατ. lib. I. riferisce, che fu Teseo il primo ad introdurre questa moda, che perciò fu detta Θησηΐς, e che fu in sequito imitata dagli Abanti, i quali ὄπισθεν κομόωντες, chiomati di dietro, appellati sono da Omero. Veggasi ancora *Plutarco* nel Teseo [cap. 5.]. Passò tal costumanza colle Greche colonie in Italia; e quindi s'intende ciò, che dice *Esichio*: Ἑκτόρειοι κομῆται· Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα.“ Quae eadem habet etiam *Favorinus*, fol. 175. edit. Rom. — ἠγλαϊσμένους] ἠγλαισμέναι Par. A. — 1134. σίφλον] σῖφλον Par. H. σίμφλον Par. B. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. σίφλους Par. L. Vit. I. Ciz. (non σαφλοὺς, ut adnotatum vides apud Muellerum). Lycophronis locum commemorat *Eustath.* ad Iliad. ξ'. 142. p. 972, 30. edit. Rom. (T. III. p. 206, 15. edit. Lips.) σιπαλόν τινές φασι τὸν εἰδεχθῆ· παρὰ δὲ Λυκόφρονι σίφλον κεῖται τὸ τοιοῦτον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ πι εἰς δασὺ τὸ φι. *Suidas*: σίφλος· μῶμος, ψόγος, μέμψις. Cf. etiam *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 204. — μῶμαρ] Vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (T. I. p. 126, 30. edit. Lips.) — 1135. περιπτύξουσιν] περιπτύξωσιν Par. A. περιπτύξωσιν Vit. I.

Δαυνίων τὴν παρθενίαν περιφραστικῶς Vind. II. ἤγουν τὸν γάμον Pal. 40. 1132. Ὁπόταν θέλωσιν, τοὺς νυμφίους ἀρνούμεναι Par. A. γρ. ὅτ' οὐ θέλωσι — καταλλασσόμεναι Vind. II. ἄνδρας Pal. 40. 1133. Ἕκτορος ἡ κόμη, εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχός· κόμη τις λέγεται, ἡ τὰ ὄπισθεν καθειμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει Par. A. — ὡραϊζομένους Par. C. μακραῖς κατὰ τὰ ὄπισθεν — μὴ λελαμπρυσμέναις Vind. II.

1134. Μορφῆς ἔχοντας μομφήν, ἢ γένους ψόγον καὶ μῶμον Par. A. σῖνον (leg. σίνος) ψόγον Par. C. δυςμορφίαν, μῶμον Vind. II. ψεκτὸν — ἀγένειαν Pal. 40.

1135. Τὸ ἐμὸν ἀσπάσονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἴδωλον, ξόανον Par. A. ἀσπάσονται, ἀγκαλίσονται ἀγκάλαις εἴδωλον Vind. II.

ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
Ἐριννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.

1136. *Canterus:* „adumbravit illud *Euripidis* ex Hippolyto [v. 1427.] πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμέναι. Multa quidem habet hic poeta ex Euripide atque etiam Sophocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet." Nec omnino tanti est; talia, quale hoc est, inutili diligentia conquirere. Nihil enim in his animadvertimus, nisi fortuitam aliquam numerorum utriusque versus aequabilitatem.

1137. Ἐριννύων] Ἐρινύων Vind. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — ἐσθῆτα] nigra et ferali veste, qualis est Furiarum. Vid. *Aesch.* Eum. 332 et 353. (Well.) *Choeph.* 1036. ibiq. Gloss. Blomf. μελάμπεπλοι Ἐριννύες apud *Antipat. Sidon.* Epigr. 77. *Analect.* T. II. p. 27. — ῥέθους βαφὰς] βαφὴν Rehd. (in marg. βαφάς) *medicamen*, *tincturam faciei*. De hac propria sing. num. vocis ῥέθος significatione, vid. *Philem.* Lex. p. 109. *Eustath.* ad Iliad. π'. 856. p. 1090, 27. edit. Rom. (T. III. p. 362, 1. edit. Lips.) *Io.* Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 120, 15. *Etym. M.* p. 701, 33. et *Herm.* ad Soph. Antig. 524. Adde *Nicandr.* Alex. v. 438. 456. Ther. 165. Interdum autem ῥέθος *totum corpus* significat; vid. supra v. 173. *Nicandr.* Ther. 721. et μαλακὸν ῥέθος in Epigr. *Philodemi* Anthol. III. c. 12. p. 226. Steph. Quo autem colore virgines faciem fucaverint, doceemur a *Timaeo* apud Tzetzem: αἱ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος· quocum consentiunt Schol. min. et Paraph. Vatic. Et sane hic rufus color cum atrata veste coniunctus aptissimus erat ad horrorem incutiendum. Vid. etiam *Boettigerum* in egregio libello, quem de *persona Furiali* (*die Furienmaske*) composuit; ubi p. 44—47. hunc quoque Lycophronis locum diligenter pertractatum invenies. Miraberis tamen, virum doctissimum levibus quibusdam argumentis adductum esse, ut Furias Aeschyleas etiam *atrata facie* in scenam prodiisse sibi persuaderet. Quod maxime abhorret ab illo pulcri sensu atque iudicio, quo certissimo duce Graecos scimus ex omni arte, quod turpe atque deforme videri posset, secrevisse et, si quando etiam horribilia fingerent, operam dedisse, ut haec quoque certis quibusdam artis finibus continerentur. In scena tragica autem vereor ut plus iis licitum esse visum fuerit, quam in reliqua arte. Ille enim foedissimus adspectus tantum abest, ut horrorem augeat, ut ridiculi quiddam habere videatur, qualis ille Mercurius apud *Callimachum* (Hymn. in Dian. v. 69.) σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ. Illae autem μελαγχρῶτες Εὐμενίδες apud *Euripidem* (Orest. v. 315. Pors.), quo loco nititur Boettigeri sententia, nihil amplius sunt quam μέλαιναι, a nigro vestitu sic appellatae. Saepe enim vis vocabuli χρὼς in tali compositione prorsus perit. Vide mihi, ne dubites, illum μελανοχρῶτα πορθμὸν apud *Eurip.* Hec. 1087. et κυανοχρῶτα πλόκαμον in Phoeniss. v. 317. (Pors.) In eundem errorem delapsus est *Onofrio Gargiulli*, qui Lycophronis verba ita reddidit p. 77.:

Con verghe in man, quai furie, in nero panno
Avvolte, e denigrandosi le belle
Gote, il mio simulacro abbracceranno.

1138. πεπαμέναι] πεπαμμέναι Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. πεπαμμέ-

1136. Δύναμιν ἢ βοήθειαν κτώμεναι νυμφευματων Par. A. βοήθειαν — ὥστε μὴ γαμηθῆναι Vind. II.

1137. Τὴν τῶν Ἐριννύων ἐσθῆτα, τὴν φαιάν, ἢ τὴν μέλαιναν, καὶ προσώπου χρόας· τουτέστιν τοῖς ποικίλοις χρώμασιν Par. A. μέλαιναν σώματος εἴδωλον Vind. II.

1138. Βεβαμμέναι, ἠλειμμέναι τοῖς βαπτηρίοις τοῖς πυῤῥοῖς, τοῖς

κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι. 1140
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
ἀθεσμόλεκτρον, Κύπριδος ληστὴν θεᾶς,
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων. 1145
Λάρυμνα, καὶ Σπερχειέ, καὶ Βοάγριε,

ναι Rehd. — 1139. ἄφθιτος] ἄφθιτον Par. HK. — 1140. ῥαβδηφόροις] Vid. *Boettig*. l. l. p. 42. Cf. *Strab*. III. p. 175. (T. I. p. 469. edit. Tzsch.) τὰς δ' ἄλλας [Cassiterides insulas, quarum una deserta est] οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες τοὺς χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς. Quae leguntur etiam apud *Eustath*. ad Dion. Perieg. v. 561. p. 215, 6. edit. Bernh. — 1141. πένθος] Vit. III. in Schol. πένθους. — τητωμέναις] τιμώμενος Par. A. — 1143. ἀθεσμόλεκτρον] ἀθεσμόλεκτον Par. AH. Neap. III. — 1144. εἰς] ἐς Pal. 40. κλῆρον ἀνάρσιον dicit *hostilem terram*, Troianam. *Hesych*. ἀνάρσιοι· ἀνάρμοστοι, πολέμιοι· ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμόσθηναι τοῖς ἤθεσιν. Cf. *Etym*. *M*. p. 98, 51. *Eustath*. ad Iliad. ω'. 365. p. 1354, 59. edit. Rom. coll. *Odyss* κ'. 459. Vid. etiam *Blomf*. Glossar. ad *Aesch*. Agam. v. 494. et adde *Tryphiod*. v. 285. et 376. — De his virginibus, per mille annos ad expiandum Aiacis scelus a Locrensibus Troiam missis vid. *Strab*. XIII. p. 600. (T. V. p. 344. edit. Tzsch.) *Polyb*. XII. c. 5, 7. Alia veterum testimonia invenies apud *Kusterum* ad Suid. v. ποινή, et *Muellerum* in Hist. Graec. Civit. T. I. p. 167. Vid. etiam *Meineckium* ad Euphor. fragm. p. 23 sq.
1146. Λάρυμνα] Vid. *Paus*. IX. 23, 7. *Strab*. IX. p. 406. (T. III. p. 425. edit. Tzsch.) — Σπερχειέ] Sic accuratiores libri ex regula. Vid. *Arcad*. de Acc. p. 44, 20. Σπέρχειε Par. G. Vind. IV. et Editt. praeter Basil. I. omnes. Σπέρχειέ Vit. III. — Βοάγριε] Βοάγρια (in marg. Βοάγρια) Rehd. *Paus*. V. 22, 4. *Strab*. IX. p. 426. (T. III. p. 552. ed. Tzsch.) *Eustath*. ad Iliad. β'. 533. p. 277, 46. edit. Rom. (T. I. p. 225, 8. edit. Lips.).

ποικίλως κατεσκευασμένοις φαρμάκοις Par. A. βάμμασι βαπτικοῖς Par. C. ἔχουσαι, βεβαμμέναι, ἐνδυσάμεναι — χρώμασι βαπτικοῖς Vind. II. 1139. Ἐκείναις δ' ἐγὼ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ ἄφθαρτος θεά Par. A. ταῖς κόραις Pal. 40.
1140. Ταῖς θυρσοφόροις γυναιξὶν φωνηθήσομαι Par. A. κηρυχθήσομαι Par. B. 1141. Πολλαῖς δὲ θρῆνον παρθένων στερισκομέναις Par. A. Λοκρίσι — τῶν θυγατέρων δηλαδή Par. C. 1142. Κατασκευάσω γυναιξὶν αὐτόθι, αἱ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν Par. A. ποιήσω Par. C. ὕστερον· κοῦραι τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν Vind. II. Λοκρίδες Pal. 40.
1143. Τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μιγέντα, τῆς Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς τὸν ληστὴν καὶ ἅρπαγα καὶ βιαστήν Par. A. τὰ Ἀφροδίσια τοῦ γάμου — ἅρπαγα Par. C. κακόγαμον, τοῦ τῆς παρθενίας γάμου — ἅρπαγα — Ἀφροδίτης Vind. II. ἀσεβεῖς μίξεις ποιούμενον — τοῦ γάμου ἅρπαγα Pal. 40. 1144. Μακρὸν στενάζουσαι — εἰς τὸν ἀνάρμοστον καὶ ἐχθρὸν καὶ βλαβερὸν κλῆρον Par. A. λάχος αἰσχρόν, ἀνάρμοστον Par. C. ἐπιπολύ — χώραν, λάχησιν — πολέμιον, ἀνάρμοστον Vind. II. λάχος μισητόν Pal. 40. 1145. Τὰς παῖδας πέμψουσιν γάμων ἐστερημένας Par. A. ἤγουν παρθένους δύο Par. C. τὰς παρθένους Pal. 40.
1146. Πόλις Κολχίδος, Λοκρίδος — ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὅμηρος· Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρή-

καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ Φαλωριάς,
καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυράνθιοι νάπαι,
καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος, 1150
ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων,
ποινὰς Γυγαίᾳ τίσετ' Ἀγρίσκᾳ θεᾷ,

1147. *Κῦνε*] *Κύνε* Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. *Κωὲ* Par. K. Vid. *Mueller.* ad h. l. — *Φαλωριάς*] *Φαλωρίας* Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. *Φαλωρία* Pal. 40. Rehd. Vid. *Steph.* Byz. v. *Φαλωριὰς* et *Φαλώρη.*

1148. *Ναρύκειον*] Sic Par. ABCEFIIJ. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. *Νωρύκειον* (α) Par. D. *Νωρύκειαν* Par. GK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. *Νωρύκιον* Par. L. Vit. I. Ciz. *Steph.* Byz. *Νάρυξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Ναρύκιον τὴν πόλιν φασίν, ἐξ ἧς Αἴας· ὁ πολίτης Ναρύκιος καὶ Ναρυκία, καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρύκη, καὶ Ναρυκαῖος* [*καὶ*] *θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.* Cf. *Strab.* IX. p. 425. (T. III. p. 549. edit. Tzsch.) ubi corrige *Ναρυκίου.* *Suid.* v. *Νάρυξ*, ubi pro *Ναρυκίων* repone *Ναρύκιον.*

1149. *Πυράνθιοι νάπαι*] Sic libri sine ulla diversitate omnes. Memorabili tamen varietate *Stephanus Byzantinus: Πυρωναία, πόλις Λοκρίδος· ἀπὸ Πύρωνος. Λοκρῶν ἀγυιαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι.* Quae verba in Codd. Parisinis nr. 1412. et 1413. vitiosissime scripta sunt: *Λωκιανοῦ καὶ Πυρωναῖοι νάπαις.*

1150. *Ἰλέως*] Par. ACDFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. *Ἱλέως* Par. BEL. Vit. I. (in quo tamen ab alia manu ὁ additum est) et Edit. Basil. I. *Ἰλέος* Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Οἰλέως* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Quam lectionem iam Canterus e coniectura proposuerat. At post egregiam Hermanni disquisitionem in libro de emend. rat. graec. gramm. p. 41 sq., nemo hodie, opinor, hanc insolentiorem formam Lycophroni eripiet. — 1152. *Γυγαίᾳ*] *Γοιγαίᾳ* (υ) Par. A. *Γυιγαίᾳ* Vind. IV. *Γιγαία* Par. C. *συγαίᾳ* Par. D. cum glossa *σκοτεινῇ.* — *τίσετ'*] Par. ADFGHJK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. *τίσετ'* (αι) Vit. I. *τίσεθ'* (αι) Par. B. *τίσσεθ'* Rehd. *τίσαιτ'* Par. EL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. *τίσαισθ'* Par. C. *τὶ σεαὶ τ'* (sic) Ciz. mira scribae imperitia. *τίσσετ'* reliquae Editt. omnes. Poeta primam huius verbi syllabam Epicorum more produxit. — *Ἀγρίσκᾳ*] *Ἀργίσκᾳ* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Ἀγίσκᾳ* Par. K.

σατο (Il. ιβ'. 144.) — *ποταμὸς Λοκρίδος* Par. A. *Λάρισσα, Σαλαμβρία — ποταμὸς Λοκρίδος* Par. C.

1147. *Πόλεις Λοκρίδος ἀμφότεραι — πόλις Λοκρίδος* Par. A.

1148. *Καὶ πόλις Λοκρίδος — καὶ πόλις Λοκρίδος* Par. A. *λαμπρὸν* (sic) — *πόλις Λοκρῶν* Vind. II.

1149. *Αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραί* (sic) — *καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι* Par. A. *Πύρων* (sic) *ὄρος Λοκρίδος* Par. B. *τῶν — αἱ ὁδοί — ὄρος Λοκρίδος* Vind. II. *ὄρος Πυρανθος* Pal. 40. 1150. *Καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατρὸς Οἰλέως, πάππου Αἴαντος — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος* Par. A. 1151. *Ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων* Par. A. *ἀσεβῶν* Pal. 40. 1152. *Τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ· Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς — ἀποτίσετε* Par. A. *ἀποδόσετε* Par. C. *Ἀρχαίᾳ Ἀθηνᾷ* Pal. 40.

τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας.
αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένῃ ξέναις τάφος 1155
ψάμμῳ κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,
ὅταν ἀκάρποις γυῖα συμπλέξας φυτοῖς
Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσσῃ σποδὸν

1153. χρόνον] χρόνους Ciz. χρόνους Vind. IV. — 1154. γηροβοσκοῦσαι] γηρωβοσκοῦσαι Neap. III. Non *educantes* solum, ut Canterus vertit, sed *ad senectutem usque publice nutrientes*. Nam quum oraculo iussum esset, ut per mille deinceps annos semper duae virgines Ilieusi Minervae a Locrensibus mitterentur et, si utraque alterave ex his mortua esset, aliae statim in eius locum sufficerentur: verisimile est Locros, ut statim haberent, quas mitterent, duas semper virgines sorte lectas ad hanc rem publico sumtu aluisse. — κόρας] κόραν Par. L. (cum glossa τὴν Ἀθηνᾶν) et Vit. I. — 1155. αἷς] ὡς Par. K. — ἐν ξένῃ ξέναις] Sic Par. BCDFHJ. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. omnes. ἐν ξένῃ ξένος Par. AL. Vit. I. Ciz. ἐν ξένῃ ξένος Neap. II. Vind. II. Vit. II. ἐν ξένῃ ξεῖνος Par. E. ἐν ξένοις ξένος Par. K. Vind. IV. Vit. III. ἐν ξένοις ξένος Par. G. ἐν ξένῃ ξέναις Rehd. Vulgatam retineo, quum nihil in ea desiderem. Praeterea ξέναις compendiose in libris ξέν scribi, ξένος autem per ξέν vel ξέν indicari notum est; elige, in utro proclivior sit ad errorem via. — 1156. λυπρός] λυπρὰν Vit. III. — ἐκκλυσθήσεται] Par. EFGHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. ἐκκλυσθήσεται Par. C. ἐκλυσθήσεται Par. ABDJK. ἐλκυσθήσεται sola Edit. Basil. I. Reliquae omnes ἐκλυθήσεται.
1157. συμπλέξας] συμπλέξαι Ciz. — φυτοῖς] φυτου Rehd.
1158. εἰς] ἐς Vit. I. Haec vox deest in Cod. Ciz. — ἐκβράσσῃ] Par. CFJ. Vat. 1307. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἐκβράσσει Par. A. ἐκβράσῃ Par. BDEGHL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἐκβράσει Par. K.

1153. Τὸν χιλιετῆ· ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· Ὅμηρος· ἀλείφατος ἐννεώροιο (Il. ς. 351.) Par. A. τὰς παρθένους Par. C. τὸν χιλιετῆ· ὧρος ὁ ἐνιαυτός — κακονυμφεύτους Vind. II. κατὰ χιλιοστὸν — παρθένους Pal. 40.
1154. Πάλος ὁ κλῆρος· κλήρῳ γὰρ ἐστέλλοντο· ὡς καὶ Ὅμηρος. — τὰς κόρας γηροβοσκοῦσαι Par. A. παροχαῖς — τρέφουσαι Par. C. κλήρου παροχαῖς — τρέφουσαι Pal. 40.
1155. Αἷς τισιν ἄταφος ἐν ἀλλοτρίᾳ ταῖς ξέναις ὁ τάφος Par. A. Τίμαιος ἱστορεῖ, ὅτι αἱ παραγενόμεναι παρθένοι ἐδούλευον ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, δυῶν οὐσῶν· εἰ δέ τις ἀποθάνοι, ἑτέραν παραγίνεσθαι ἀντ' αὐτῆς· ἐκείνην δὲ οὐ θάπτεσθαι ὑπὸ τῶν Τρώων, ἀλλὰ καίεσθαι ἀγρίοις ξύλοις, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν Vat. 1307. — κόραις ἄταφος — Λοκροῖς Vind. II.
1156. Τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος ὁ λυπηρὸς ἀφανισθήσεται Par. A. θαλάσσης Par. C. ὑπὸ τοῦ — καταποντισθήσεται, ἀφανισθήσεται Vind. II. θαλάσσης — ῥαγήσεται Pal. 40. 1157. Ὅταν καὶ τὰ μέλη τοῖς ἀγρίοις συμπλέξῃ ξύλοις Par. A. ἀγρίοις δένδροις, ξύλοις Par. C.
1158. Ἡ τοῦ πυρὸς οὐσία — εἰς τὴν θάλασσαν ἐκρίψει τὸν χοῦν Par. A. ῥίψῃ τέφραν. Pal. 40.

τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι 1160

1159. Τράρωνος] Τράβωνος Vind. IV. Equidem non muto scripturam, licet valde blandiatur illud *Scaligeri* artificium, quo unius literulae mutatione importunum montem (Τράρωνα) videmus in virginem (τρήρωνα) transformari. Vertit enim:

cinerem procellis ventilabit Mulciber
columbae ab altis interemtae montibus.

Placuit idem *Cantero*, qui tamen prudenter, ne in versione quidem, quicquam immutare ausus est. Tuetur etiam *Potterus* in adnotatione, vulgata tamen lectione in textu relicta: „Τράρωνος, *columbae*, qua voce designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim est ab animalibus omnibus, praesertim vero innoxiis, desumere εὐφημισμούς, eorumque appellationibus homines afficere: hinc toties audimus χελιδόνας, σκύλακας, πελειάδας, graculos, turtures etc.“ *Godofredus* autem *Reichardus*, qui praeter praefationem docte et eleganter scriptam, admodum pauca in edendo Lycophrone promeruit, h. l. eo erroris delapsus est, ut in nomine Traron interfectae cuiusdam puellae nomen agnosceret. Quod refutare velle paene puerile esset. Fluctuatur denique, ut solet, *Muellerus;* in fine autem adnotationis violentius medelae genus, quam ab eo exspectaveris, meditari videtur: „Ceterum tenendum est, inquit, hoc versiculo plane omisso sensum reliquorum verborum sibi bene constare, servato autem omnia turbari atque obscurari.“ Quod scribens fortasse non meminerat, obscuritatem huius poematis arte et consilio quaesitam esse, ideoque tollendae obscuritatis causa neque mutandum esse quicquam in eo, neque recidendum. Et sane hoc obscurandi turbandique sensus artificium h. l. ita poetae cessit, ut multo facilius sit indicare, quae eius mens esse omnino non possit, quam, quid sibi voluerit, certa ratione expedire. Quod longe nunc facilius foret, si Timaei locus, quo fortasse usus est Lycophron, integer ex antiquioribus Scholiis a Tzetza servatus esset. Hoc unum tamen videre mihi videor, rectissime ab antiquo Scholiasta montem sive promontorium illud Troianae regionis, unde necatae puellae cineres in mare proiecerint Troiani, Traronem dici, sive ficto sive difficto nomine ita a poeta appellatum: πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τράρωνος, ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον. Quod verum esse, iam dialectus nominis Τράρων nos admonet. Iunge igitur: ὅταν — Ἥφαιστος τῆς ἐφθιτωμένης σποδὸν ἐκ λόφων Τράρωνος εἰς θάλασσαν ἐκβράσσῃ. Neque tamen negare ausim, talem verborum Synchysin durissimam esse; habet tamen, quo sese, in Lycophrone saltem, tueatur. Synchyses non minus impeditas invenies v. 84 sq. v. 144—146. v. 286 sq. v. 807 sq. v. 1172 sq. v. 1225. v. 1432—1433. — Praeterea vv. 1157—1159. memoriter citans Io. Tzetzes in Chiliad. V, 23. v. 740 sqq. dedit συμπλέξας κλάδοις.

1160. ἴσαι] ἶσαι Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἶσαι Vit. II. duplici accentu. Meliores libri et Edit. Ald. cum reliquis recte ἴσαι. In corripienda huius vocis prima syllaba Lycophroni placuit Tragicorum morem sequi (vid. vv. 167. 271. 1213. 1302.), licet alioquin non abhorreat ab Epicorum usu.

1159. Τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας ἐφθαρμένης Par. A. ἐκ τῶν ὀρέων — ὄρος Τροίας — ἐφθαρμένης Vind. II. ἀκρωτήριον Τροίας — Κλεοπάτρας Pal. 40. 1160. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποθνησκούσαις ἴσαι Par. A. οἱονεὶ τρέμουσαι Par. C. Ὅσαι γὰρ ἀπέ-

Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,
λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι,
ἕως ἂν εἰςθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι.
θεᾶς δ' ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον, 1165

Cf. *Etym. M.* p. 477, 10. *Drac. Strat.* p. 49, 19. *Gregor. Corinth.* p. 302. ibiq. Schaef. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 441. p. 569, 21. edit. Rom. (Tom. II. p. 44, 20. edit. Lips.) — 1161. Σιθῶνος] Sic Par. AG. (de reliquis Codd. Par. mihi nunc non constat) Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliquae Editt. Σίθωνος. Sic etiam editum est apud *Steph.* Byz. v. Παλλήνη, et in *Phot.* Bibl. p. 132, b. 8. edit. Bekk. Vide tamen Schol. Par. ad v. 583. — 1162. κἀκκέλευθα] κἀκέλευθα Par. A. *Non invia et inaccessa* (ἀκέλευθα), sed *devia* (ἐκκέλευθα) quaerebant; occultas semitas, quibus clam prorepentes Troiam pervenirent. Sola Edit. Reich. recte κἀκκέλευθα. reliquae κακκέλευθα sine coronide. — παπταλώμεναι] Sic Par. ABCDEFHIJL. Neap. I. II. Vit. I. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. πεπταλώμενοι Par. GK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. πεπαλώμενοι Vind. II. *Muellerus* emendat παιπαλώμεναι e Glossa *Hesychii:* παιπαλᾶν· περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν· quae leguntur etiam apud *Favorin.* fol. 403. edit. Rom. Quae emendatio, si glossa sana est, certe non omni caret probabilitate. Equidem autem crediderim potius verbum παπταλᾶν, quod significat *anxie et pavide circumspicere*, ita cum ΠΤΑΩ, πταίνω (Etym. M. p. 651, 12.), παπταίνω cognatum esse, ut παμφαλᾶν cum ΦΑΩ, φαίνω, παμφαίνω (Etym. M. p. 650, 17.), et cum ΧΑΩ, χαίνω, καγχαλᾶν. Neque tamen me fugit hoc ultimum etiam aliter derivari posse; vid. *Etym. M.* p. 482, 42. *Eustath.* ad Iliad. χ'. 564. p. 823, 59. edit. Rom. (T. III. p. 363, 41. edit. Lips.)

1163. Ἀμφείρας] Ἀμφήρας Rehd. Hic versus in Par. C. in textu omissus, ab alia manu minio inter lineas insertus est.

1164. Σθένειαν] Ἀθηνᾶν Σθενιάδα commemorat *Pausan.* II. 30, 6. et II. 32, 5. Locos indicavit Potterus. — γουνούμεναι] γονούμεναι Par. CFH. vv. 1163—1164. in Neap. III. post v. 1172. leguntur.

1165. ὀφελτρεύσουσι] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Paraph. Vatic. ὀφελτρεύσωσι (ου superscr.) Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. ὀφελτρεύσωσι Par. BDFHJ. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. ὀφελτρεύωσι Par. C. Recte monet *Muellerus* haec non cum ἕως ἂν coniungenda esse. Lectionem nostram tuetur etiam varietas, qua hic versus ab *Etymologo* p. 644, 1. et *Favorino* fol. 401. edit. Rom. laudatur: ὀφελτρεύω· ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον· Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν. Quae glossa latet fortasse etiam in *Suidae*

θνησκον, τοσαῦται εἰς Τρωάδα ἀπεστέλλοντο — ὅμοιαι Vind. II. κατὰ τὸν καιρόν — ἀπὸ τοῦ φάβου Pal. 40.

1161. Τόπος ἐν Τροίᾳ ἡ Σιθών· ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενήσονται Par. A. τῆς Ῥοιτείας· ἤγουν εἰς τὸ Ῥοίτειον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου πᾶσαν τὴν Τροίαν δηλοῖ Par. B.

1162. Σκοτεινὰ καὶ κακοκέλευθα· τὸ γὰρ ā κακὸν σημαίνει, ὡς τὸ ἄφωνος — περισκοποῦσαι Par. A. κακοκέλευθα Par. B. κατὰ ὁδοὺς περιβλέπουσαι Vind. II. κρυφίως, κατὰ τὰς ὁδούς Pal. 40.

1163. Μέχρις ἂν εἰςδράμωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς οἴκους Par. A. εἰςέλθωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τούς Vind. II.

1164. Προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν αἱ ἱκέτιδες παρακαλοῦσαι Par. A. δεητικαῖς Pal. 40.

1165. Τῆς θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι Par. A. σαρώσουσι,

δρόσῳ τε φοιβάσσουσιν, ἀστεργῆ χόλον
ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
στεῤῥὰν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον, 1170
μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
δῆμος δ᾽ ἀνατεὶ τὸν κτανόντ᾽ ἐπαινέσει,
τεθμῷ χαράξας, τοὐπιλώβητον γένος.

verbis: ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι. Cf. *Hesych.* vv. ὄφελμα et ὄφελτρον. *Eustath.* ad Odyss. υ'. 149. p. 1887, 34. edit. Rom. (T. II. p. 231, 36. edit. Lips.) et *Ez. Spanh.* ad *Callim.* hymn. in Del. v. 225. p. 519 sq. — κοσμοῦσαι] κοσμῆσαι Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1166. φοιβάσουσιν] Par. AEG. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. φοιβάζουσιν Par. K. et Ciz. φοιβάσωσιν (ου supra) Par. D. φοιβάσωσιν Par. BCFHJL. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes.

1168. κόρας] κόραις Par. C. — ἐν χεροῖν ἔχων] Comp. *Eurip.* Hec. 576. (Pors.) — 1170. στεῤῥὰν] στερὰν Par. G. Vind. IV. Vit. III. — κύβηλιν] securim. κύβηλην (ι supra) Vit. III. *Hesych.* κυβηλίς, μάχαιρα· ἄμεινον δὲ πέλεκυς, ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. Cf. *Phot.* Lex. h. v. ubi corrige ἢ — τραχηλοκοποῦσι. *Polluc.* Onom. X. 104. p. 1281. ibiq. Interpp. De accentu vocis vid. *Arcad.* de Acc. p. 31, 12. — Φαραχλαῖον Par. H vitiose. Hic versus legitur apud *Steph.* Byz. v. Φαλάκραι. ubi inepte in Cod. Par. 1412. scriptum est κεφαλακραῖον κλάδον.

1171. κορέσσαι] κορέσαι Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. κορεῦσαι Par. B. — χεῖρα διψῶσαν φόνου] Comparandus est *Soph.* Aiac. v. 50., quem locum fortasse imitatus est Lycophron.

1172. ἀνατεὶ] ἀνατί Par. A. ἀνακτεί Vit. I. ἀνακτεῖ Ciz. Synchysis horum verborum ita solvenda est: δῆμος δὲ τὸν τὸ ἐπιλώβητον γένος κτανόντα ἐπαινέσει, τεθμῷ χαράξας ἀνατεὶ scil. hoc civibus licitum esse.

καλυνοῦσι — τὸ ἔδαφος, τὸν ναόν Vind. II. 1166. Τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσωσιν — τὴν ἀστεργῆ ὀργήν Par. A. καθαρίσωσι — ἀκατάπαυστον ὀργήν Par. B. ὕδατι πλυνοῦσι, καθαρὸν ποιήσουσι· φοῖβος δὲ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ Par. C. φιλοκαλοῦσιν, καθαροποιήσουσιν — ἀκατάπαυστον Vind. II. ἄφιλον Pal. 40. 1167. Τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ Ἰλιεύς· ἤγουν Τρώς, ὁ ἐξ Ἰλίου Par. A. Τρώων Par. C. 1168. Τὰς κόρας ἐπιτηρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει, λίθον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν Par. A.

1169. Ἢ ξίφος ὀξὺ καὶ μέλαν, ἢ ταυροκτόνον Par. A. ὅτι τὸ παλαιὸν πελέκεσι τοὺς βόας ἔσφαττον Vind. II. et Pal. 40. 1170. Ἰσχυρὸν πέλεκυν· κύβηλις, πέλεκυς· ἢ κλάδον ἀπὸ Φαλακραίου ὄρους Par. A. Φαλάκρα ἐστὶν ὄρος, ἀφ᾽ οὗ τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες Par. B. ῥάβδον Pal. 40. 1171. Ἐπιθυμῶν κορέσσαι τὴν χεῖρα, τὴν διψῶσαν φόνου Par. A. αἱμάτων χορτάσαι Par. C. ἐπιθυμιῶν ἐμπλῆσαι Vind. II.

1172. Ὁ δῆμος ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει Par. A. ὁ ὄχλος τῶν Τρώων δηλονότι· νόμος δ᾽ ἐστὶ τὸν φόνον ἐργασάμενον ἢ κολάζειν, ἢ φεύγειν· ὧδε τοὐναντίον· ἀντὶ γὰρ τῆς φόνου κολάσεως μέλλουσι αὐτὸν ἐπαινεῖν Par. B. ἤγουν τῶν Τρώων — χωρὶς βλάβης Vind. II. 1173. Τῷ θεσπίσματι χαράξας, καὶ τῷ νόμῳ νόμιμον ποιήσας, τὸ ἀλώβητον γένος Par. A. νόμῳ — ἐφύβριστον Par. C. ἐν νόμῳ ποιήσας, γράψας τὸ λελωβημένον, τὸ ἐφύβριστον γένος τῶν Λοκρῶν Vind. II. ἐν νόμῳ τοῦτο γράψας, ἤγουν τὰς Λοκρίδας Pal. 40.

Ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος 1175
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας
δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις,

1175. ἄπυστον] ἄπαυστον Par. A. — 1176. Βριμὼ] Vid. *Etym. M.* p. 213, 49. — ἐπωπίδα] *pedissequum.* Sic cum aspero spiritu Neap. II. Vind. II. Vit. I. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. ἐπωπίδα Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. et reliquae editiones. 'ἐπωπῖδα Vit. II. De libris Parisinis nunc non habeo, quod certo dicam. *Etym. M.* p. 368, 32. ἐπωπίδα· εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὦπας· Λυκόφρων. ἐκ τοῦ ἕπω, ἐπωπίδες αἱ θεραπαινίδες. Cf. *Hesych.* v. ἐπωπίδες. — In Neap. III: omissum est σ'.

1177. ταρμύσσουσαν] Legebatur ταρβήσουσαν vel ταρβήσσουσαν. At certam medelam iam dudum indicaverat *Bentleius* ad Horat. Carm. I. 3, 18.: „*Etymologus:* ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν· ὡς Λυκόφρων. *Nota, hoc ex Lycophrone citari. At apud illum hodie legitur,* v. 1177. κλαγγαῖσι ταρβήσσουσαν ἐννύχοις βροτούς. *Restituendum vero, vel Etymologi auctoritate,* ταρμύσσουσαν, *ut et scriptus codex etiam exhibet.*" Quod verissime monitum esse a Viro immortali, nunc demum librorum testimoniis comprobatur. ταρμύσσουσαν praebent Par. A. et Neap. III. et eandem lectionem, levi tamen vitio inquinatam, Par. BF. Pal. 40. et Rehd. ταρβύσσουσαν exhibentes; ταρύνσουσαν Par. H. ταρβήσουσαν Par. CDEGJKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ταρβήσσουσαν Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. etiam *Hesych.* ταρμύξασθαι· φοβηθῆναι. — 1178. Ζηρινθίας] Ζηρηνθίας Ciz.

1179. δείκηλα] Vid. *Etym. M.* p. 260, 28. *Hesych.* v. δίκηλον, et *Eustath.* ad Iliad. Λ'. 781. p. 884, 23. edit. Rom. (T. III. p. 86, 15. edit. Lips.) — σέβουσι] σέβωσι Par. AEG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri.

1174. Περὶ Ἑκάβης· ὦ μῆτερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ τὴν σὴν δόξαν Par. A. 1175. Ἀνάκουστον ἔσται· τὴν Ἑκάτην λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας Par. A. ὑπάρξει — τοῦ Πέρσου Par. C. ἡ Ἑκάτη· ὁ γὰρ Ἡσίοδος (Theog. 409.) Περσέως καὶ Ἀστερίας γενεαλογεῖ αὐτήν· Τρίμορφος δέ, τρικεφάλαιος· ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ᾅδου· ἐπωπίδα δέ, εἰ μὲν δασέως, τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλῶς, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τὰς ὦπας Vat. 1307. ἀνήκουστον, μὴ ἀκουόμενον — ἡ θυγάτηρ, ἡ Ἑκάτη Vind. II. τοῦ Πέρσου Pal. 40. 1176. Ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη, παρὰ τὸ βριμᾶσθαι· ποιήσει σε ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον Par. A. διὰ τὸ ἐμβριμήσασθαι τῷ Ἑρμῇ — οὐρανοῦ γὰρ καὶ γῆς καὶ ᾅδου μετέχει — ὀπαδόν, ἀκόλουθον, ἐπειδὴ κύων γέγονεν Par. C. ἐπίθετον Ἑκάτης — τρικέφαλος — ποιήσει ἀκόλουθον Vind. II. 1177. Ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους Par. A. ὑλακαῖς — ἐκφοβοῦσαν Par. C. βοαῖς, ἤχοις ἐκφοβήσασαν — νυκτερινοῖς Vind. II. 1178. Ὅσοι τῆς βασιλίσσης Ἑκάτης τῆς Θρᾴκης — τῆς Ἑκάτης Par. A. ἀπὸ τῆς βασιλίσσης — πόλις Θρᾴκης Par. C. Ἑκάτης βασιλευούσης· Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θρᾴκῃ ἐτιμᾶτο — τῆς Θρᾳκικῆς Vind. II. 1179. Τὰ ξόανα καὶ ἀγάλματα μὴ τιμῶσιν φρυκτωρίαις ἢ λαμπάσιν Par. A. εἰκόνας — φρυκτωρίαις Par. C. Φεραίαν, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην· καὶ Καλλίμαχος (Hymn. in Dian. 259.) Ἄρτεμι Μουνιχίη, λιμενόσκοπε, χαῖρε Φεραίη· ἡ αὐτὴ δὲ δηλονότι τῇ Ἀρτε-

ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου
θοίνας ἀσέπτους, οὐδ' ἐπίανεν βορᾷ 1200
νηδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἱλημμένον,

Basil. I. ἐξυμνουμένην habent Par. BHJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. ἐξυμνουμένην (η) Rehd. Similiter *Marcian. Heracleota* de urbe Sybari: (p. 14. edit. Hoesch.): ἣν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη || πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία καλὴ etc.
1196. σφε] Recte Scholiastae min. explicant per αὐτόν. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. p. 825. edit. Bern. *Maxim. Planud.* περ. Γραμμ. p. 72, 13. *Buttm.* Lexil. I. p. 60. — 1197. ἐμβαλοῦσα] ἐκβαλοῦσα Par. A. et Vat. 1307. — 1199. παιδοβρώτους] παιδοβρῶτος Pal. 40. παιδοβρώτος (ους) Rehd. ὁμευνέτου] ὁμευνεύτου Vind. IV. Vit. III. ὁμενεύτου Ciz.
1200. ἀσέπτους] ἀσέμνους Par. E. — ἐπίανεν] Par. ADEFGHJK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Sebast., omnibus. ἐπίανε Par. L. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. δδ' ἐπίανε Par. B.
1201. ἐκλάψας] ἐκλάμψας Par. CEGKL. Vind. IV. Vit. II. III.
1202. εἱλημένον] *involutum*. Hanc lectionem tuentur Par. ADEGHJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. εἱλημένον Par. CF. εἱλημμένον Par. K. et Vat. 1307. εἱλιμμένον Par. L. εἱλιμμένον Par. B. Vit. I. Ciz. εἱλιγμένον solus Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Sebast. εἱλιγμένον Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Eandem lectionem ex interpolato Codice videtur hausisse *Gregorius Nazianzenus*, quum hunc Lycophronis locum in Dramate suo (Christ. pat. v. 1472.) ita imitaretur:

κεῖσαι γὰρ ὑφάσμασι τοῖσδ' εἱλιγμένος
ἐν σπαργάνοις πρὶν ἐνεσπαργανωμένος.

ubi corrige, ne metrum ruat, ἐντεταργανωμένος, e Lycophr. vers. 1101. Ex eiusmodi enim pannis totum hoc carmen artificiose consutum est.

1196. Ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ τῆς μάχης ἔμπειρος Par. A. ἔνθα — παλαιστρικῆς τέχνης πεπειραμένη Par. C. αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα — τῆς μάχης ἡ ἔμπειρος, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Vind. II. 1197. Τὴν ἔμπροσθεν βασίλισσαν ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ Par. A. τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα Εὐρυνόμην Par. B. ἤγουν ταρταρώσασα Par. C. 1198. Τὰς ὠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς Par. A. πόνους ἀπεβάλετο κρυφίας γέννας Par. C. ἤγουν ἐγέννησε τὸν Δία — τῆς κρυφίας — τόκου Vind. II. κρυφίας γεννήσεως Pal. 40.
1199. Τὰς παιδοφθόρους· λέγει δὲ τοῦ Κρόνου· ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου Par. A. παιδοφάγους τοῦ Κρόνου· ἤσθιε γὰρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα Par. C. 1200. Εὐωχίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπεῖς· οὐδαμῶς ἐλίπανεν τῇ τροφῇ Par. A. παρανόμους· ἐκόρεσε, ἐλίπανε Par. C. εὐωχίας — ἐκόρεσεν ἐν τῇ τροφῇ Vind. II. μισητούς — ἐν τῇ τροφῇ Pal. 40.
1201. Τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λίθον, καταπιὼν τὸν λίθον· παρὰ τὸ λάπτω Par. A. γαστέρα — καταπιὼν λίθον Par. C. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα ῥοφήσας, καταπιὼν Vind. II. κοιλίαν — ἴσον τοῦ Διός — ἐκροφήσας Pal. 40.
1202. Ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφίγγουσι σπαργάνοις ἀνειλημμένον Par. A. εἱλίγμασι Par. C. τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα — ἐντετυλιγμένον Vind. II.

τύμβος γεγὼς Κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς.
νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοικήσεις μέγας
ἥρως, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων, 1205
ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς
χρησμοῖς Ἰατροῦ Λεψίου Τερμινθέως
ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας

Ceterum εἰλημένος et εἰλιγμένος ita inter se differunt, ut prius illud *involvendi tegendique* notionem habeat (ab εἰλέω, *wickeln*, *einwickeln;* vid. *Buttm.* Lexil. II. p. 151.); alterum autem (ab εἱλίσσω, *winden*) latiori sensu omne id significet, quod *est flexum atque contortum;* licet non negem, utriusque verbi significationem ex eodem fonte defluxisse. Sic εἰλιγμένος βόστρυχος apud *Eurip.* Thes. frag. VII. 7. p. 358. Matth. est crispus capillus, cincinnus; εἰλιγμένος δράκων apud *Apollon.* Rhod. IV. 1541. et Νεῖλος εἰλιγμένος apud *Dionys. Perieg.* v. 228. dicuntur a flexibus, quibus torti prolabuntur. Adde *Hesiod.* Theog. 790. — 1203. γεγώς] γεγονώς Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — Κένταυρος] „Saturnus, qui Philyrae, Oceani filiae, amore captus, ut ab Ope seu Rhea uxore furta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus." Haec ex Tzetza *Potterus;* Tzetzes autem fortasse ex Pherecyde, cui haec narratio tribuitur a *Schol.* Apoll. Rhod. II. 1231. Cf. *Pind.* Pyth. III. 1—4. (Boekh.) ibique Schol. *Apollod.* I. 2, 4.

1204. νήσοις δὲ μακάρων] Legebatur νήσοις μακάρων (Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.), vel νήσοις μακάρων δ' (Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast.); quod vitium tale est, ut etiam sine libris recte repudiaverit *Valckenarius* ad *Eurip.* Hipp. v. 31. p. 166 quod idem nunc facimus librorum freti auctoritate. νήσοις δὲ μακ. Par. ACFJL. Vit. I. et Ciz. νήσοις μακάρων omisso δ', Par. B. νήσοις μακ. δ', Par. DEGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. μακάρων δὲ νήσοις Rehd. — ἐγκατοικήσεις] ἐγκατοικήσει Par. J. Vit. I. Ciz. — 1205. λοιμικῶν] μυθικῶν Par. K. — 1206. ὅπου σε] ὅπου γε Par. C. σπαρτὸς λεώς] *Thebani.* Sic σπαρτῶν λαός apud *Eurip.* Phoen. 1250. coll. 1022. et 1260. (Pors.) λόγχη σπαρτός Suppl. 578.

1207. Τερμινθέως] Τερμυθέως Par. DGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ταρμινθέως Editt. Basil. I. et Steph. Explicationem huius nominis valde obscuri tentavit *Potterus* in Annot. ad h. l.

1208. Ὀφρυνείων] Ὀσφρυνείων Par. H. Vid. *Pausan.* IX. 18, 5. *Strab.* XIII. p. 595. (T. V. p. 319. edit. Tzsch.)

τὰ μέλη τῶν βρεφῶν σφίγγουσι Pal. 40. 1203. Τάφος γεγονὼς ὁ Κρόνος, ὠμὰ φρονῶν κατὰ τῶν τέκνων Par. A. ἤγουν ὁ Κρόνος· ἵππῳ γὰρ ὁμοιωθείς, ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ, Ὠκεανοῦ θυγατρί, καὶ Χείρωνα γεννᾷ — ἤγουν ὁ ὠμὰ καὶ παράνομα φρονῶν Par. C. τάφος γενόμενος ὁ Κρόνος — ὁ Κρόνος ἀπηνής — καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Vind. II. 1204. Ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς τόπος καλεῖται μακάρων νῆσος, περιῤῥεόμενος ὑπὸ Ἰσμήνου καὶ Δίρκης· ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Διός (in marg. τὰς Θήβας λέγει νήσους μακάρων) — ὁ μέγας ἐγκατοικήσεις Par. A. ἐν Θήβαις Par. C. τὰς Θήβας λέγει κολακικῶς, ἐπεὶ αἱ τῶν μακάρων νῆσοι παρὰ τὸν Ὠκεανόν εἰσιν Pal. 40.

1205. Ἡμίθεος, βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης Par. A. ὁ Ἕκτωρ βοηθὸς ἢ διώκτης λοιμικῶν νόσων Vind. II. 1206. Ὅπου πεισθείς σε — ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν — ὁ σπαρτὸς λαός Par. A. βασιλεὺς Θηβῶν — τοῦ ἀρχαίου — ὁ ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀναφύς Par. C. τὸν Ἕκτορα — βασιλέως Θηβῶν — Θηβαϊκός Vind. II.

1207. Χρησμῳδήμασιν — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος Par. A.

1208. Τάφων, τύμβων ἀνελκύσας

ἄξει Καλύδνου τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
σωτῆρ᾿, ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ 1210
πέρθοντι χώραν Τηνέρου τ᾿ ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτήνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.
Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους,
τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ᾿ ἀνάστατος 1215
ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἥσυχος

1209. *Καλύδνου*] *Καλυδνοῦ* Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Vid. *Steph. Byz.* v. *Κάλυδνα.* De accentu vid. *Arcad.* p. 62, 3. — *Ἀόνων τε γῆν*] Vid. *Paus.* IX. 5, 1. *Strab.* IX. p. 401. (T. III. p. 390. edit. Tzsch.) *Steph. Byz.* vv. *Ἄονες* et *Βοιωτία.* et omnino Ez. *Spanh.* ad Callim. in Del. v. 75. Adde *Etym. M.* p. 203, 18. *Schol. Venet.* ad Iliad. β΄. 494. et *Sturz.* ad Hellan. fragm. p. 68 sq. — 1211. *Τηνέρου*] *Paus.* IX. 26, 1. *τοῦ Καβειρίου δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίον ἐστὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάντεως, ὃν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελίας νομίζουσι.* coll. IX. 10, 6. *Strab.* IX. p. 413. (T. III. p. 467. edit. Tzsch.) et *Schol.* ad Pind. Pyth. XI. 5. Haec iam indicavit Potterus. — 1212. *Ἐκτήνων*] Vid. supra ad v. 433. et adde *Nonn.* Dionys. V. 37. Scribarum errores sunt *Ἐκτύνων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Ἐκτίνων* Vit. I. *Ἐκτείνων* Ciz.

1213. *κυδανοῦσιν*] *κυδαλιοῦσιν* Par. K. — 1214. *Γόρτυνος*] *Γόρτυνος* (superscr. ας) Vind. II. Vit. II. — *δόμους*] *δόμος* (superscr. ους) Vind. IV. — 1216. *οὐ γὰρ ἥσυχος*] *irrequietus;* h. e. citissime, ut irae suae satisfaciat. Figura est, quam Litoten grammatici appellarunt. Sic apud *Eurip.* Hecub. 1091. Pors.) *οὐ γὰρ ἥσυχος || πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ᾿ ἀνὰ στρατὸν || Ἠχώ* ita dictum est, ut intelligamus, *ingenti clamore tota castra resonuisse.* Echus enim quies silentium est. Et Peloponnesii, qui apud *Polyb.* V. 106. ex incerto *Euripidis* fragmento dicuntur *τλησίμοχθοι κοὔποθ᾿ ἡσυ-*

Par. A. *τῶν τάφων ἀνελὼν* Par. C. *τόπος τῆς Τροίας* — *ἑλκύσας* Vind. II. *Ὀφρυνὸς τόπος Τροίας* Pal. 40.

1209. *Ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως τῶν Θηβῶν* — *τῶν Βοιωτῶν γῆν* Par. A. *τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν δηλαδή* — *ἔθνος Βοιωτῶν Ἄονες* Par. C. *τὰς Θήβας λέγει, ὡς ἀπό τινος Καλύδνου πρώτως ἐκεῖσε βασιλεύσαντος* — *τεῖχος τῶν αὐτῶν· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν* Pal. 40.

1210. *Λείπει τό, ἐσόμενον* — *τῷ ὡπλισμένῳ στρατῷ* Par. A. *βοηθόν, ἀσθενῶσι πολέμῳ* Par. C. *αἴσυμνον* — *τῷ καθωπλισμένῳ* Vind. II. *πολεμικῷ* Pal. 40. 1211. *Τὴν χώραν πορθοῦντι* — *τὰ τοῦ Τηνέρου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν* — *βασίλεια* Par. A. *αὐτῶν τῶν Θηβαίων δηλαδή* — *βασιλεὺς Θηβῶν· ἤγουν τὰς Θήβας* Par. C. *πορθοῦντι* — *ὄνομα κύριον, ἤγουν ὁ Ἀπόλλων* — *βασίλεια παλάτια* Vind. II. *μάντεως μαντεῖα* Pal. 40. 1212. *Δόξα δὲ σὴ μέγιστον τῶν Θηβαίων οἱ πρόμαχοι* Par. A. *ἀκρέμονες* Par. C. *Θηβῶν οἱ πρῶτοι* Vind. II.

1213. *Ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς* Par. A. *σπονδαῖσι* — *ζῶσι* — *ὁμοίως* Par. C. *θυσίαις δοξάσουσιν* — *τοῖς θεοῖς* Vind. II. 1214. *Παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης, καὶ εἰς τοὺς τῆς πόληος Κρήτης οἴκους· Γόρτυν γὰρ πόλις Κρήτης* Par. A. *περὶ Ἰδομενέως* Par. C. 1215. *Τὸ ἐμὸν κακὸν τῆς ταλαιπώρου· δυστυχήσουσι δὲ δι᾿ ἐμὲ καὶ οἱ Κρῆτες* — *πᾶς δὲ ἔρημος* Par. A. *βλάβη* — *ἠφανισμένος, ἔρημος* Par. C. *ἀστασίαστος, ἀφανὴς* Vind. II. *ἤγουν δυστυχήσουσι καὶ οἱ Κρῆτες δι᾿ ἐμέ* Pal. 40.

1216. *Γενήσεται τῶν στρατηγῶν οἱ οἶκος τοῦ Ἰδομενῆος* Par. A. *ἤγουν τοῦ Ἰδομενέως* Pal. 40.

πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ,
Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
ψυδραῖαί τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων.
ὅς οὔτε τέκνων φείσετ', οὔτε συγγάμου 1220
Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος φρένας,

χοι θοοί sunt infatigati acerrimique bellatores. Quo in loco ineptum illud πρασίμοχθοι, cui patrocinatus fuerat Schweighaeuserus, recte nuper repudiavit *Matthiae ad Eurip.* fragm. incert. XCIX. (Tom. IX. p. 385.) — 1217. πορκεύς] πορήρ Par. A. vitiose. — ἐλᾷ] πέρᾳ Par. C. minio tamen additum γρ. ἐλᾷ. — 1218. Λεῦκον] Ita recte exhibent Codd. mei omnes, Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. Λευκόν Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. Vid. *Etym. M.* p. 191, 55. ξανθός, Ξάνθος. λευκός, Λεῦκος· ὄνομα κύριον — Φίλων. Hunc *Herennii Philonis* locum e libro περὶ διαφόρων σημαινομένων integrum, ut videtur, exscripsit *Eustathius* ad Iliad. μ'. 310. p. 907, 2 sqq. edit. Rom. (T. III. p. 117, 8 sqq. edit. Lips.) — στροβήσων] στρομβήσων Par. J. στροβεῖν et στροβεῖσθαι apud poetas vertiginem illam indicat, qua mens humana aut cupiditate aut quavis alia vehementiori animi perturbatione perculsa corripitur. Vid. *Aesch.* Agam. 1189. Choeph. 1048. (Well.) *Hesych.* στροβεῖν. ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν. *Lex. Seguer.* p. 372, 2. στροβεῖ· ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ. Quae eadem habent *Phot.* Lex. p. 543, 17. et *Suidas* h. v., ubi nemo adhuc vitii quiddam suspicatus est. At vera lectio iam dudum latet apud *Favorinum* fol. 481. edit. Rom. στροβεῖ. ταράσσει, κινεῖ. περισοβεῖ. — φύλακα τῆς μοναρχίας] Sic Par. CFH. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. cum reliquis, excepta Basil. I., omnibus. φύλακας μοναρχίας Par. A. φύλακα μοναρχίας omisso articulo Par. BDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. Ad hunc Lycophronis locum respexit *Eustath.* ad Odyss. τ'. 174. p. 1860, 56. edit. Rom. (T. II. p. 197, 12. edit. Lips.) ἀναστατωθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε Λεῦκος αὐτὸν ἀπήλαυνεν· ὃν θετὸν παῖδα ὄντα φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε, δράκοντα θρεπτόν, ὡς ὁ Λυκόφρων φησί. De hac et similibus fabellis rectissime statuit *Hoeckius*, Creta T. II. p. 404 sq. — 1219. ψυδραῖαί τ'] ψυδραῖσι δ' Par. C. ψυδραῖς τ' Par. J. ψεύδεσι ἐχθραῖς, quod correctum est in ἔχθρας Par. E. — ἀναπλέκων] Scholiastes min. Cod. Par. B. et auctor Paraphr. Vat. videntur ἀναπνέων legisse; explicant enim: ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν.
1220. ὅς οὔτε] ὅς οὐ Par. JL. Vit. I. Ciz. — τέκνων] παίδων Par. K. — φείσεται Rehd. — 1221. ἠγριωμένος] ἠγριωμένας Vind. IV. — φρέ-

1217. Ὁ ἁλιεύς· λέγει δὲ Ναύπλιον — διήρη ναῦν· ἐπὶ νῆος καθήμενος ἐλαύνει Par. A. διήρη ναῦν Par. C. ἤγουν ὁ Ναύπλιος ἁλιεύς — τὸν Ναύπλιον λέγει — σκάφη, καθέδρα Vind. II. πλοῖον ἐλάσει Pal. 40. 1218. Τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσων, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας Par. A. δάκτυλος Par. C. Ταντάλου υἱόν, κινήσων, ἀπατήσων — τῆς τοῦ Ἰδομενέως Vind. II. παρακινήσων — τηρητήν Pal. 40.
1219. Τοῖς ψεύδεσιν ἔχθραν τοῦ μηχαναῖς ἀναπλέκων Par. A. ψεύδεσι — τοῖς Ἕλλησι δηλαδή, διὰ τὴν τοῦ Παλαμήδους ἀναίρεσιν — συστρέφων Par. C. ἐκκαίων, ἀναζωπυρῶν Par. B. ψεύδεσι — ἀναζητῶν, ἀνάπτων Vind. II. μῖσος ὃ εἶχεν Pal. 40. 1220. Ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς γαμετῆς Par. A. Λεῦκος — τοῦ Ἰδομενέως Ἰφίκλου καὶ Λεύκου — συγκοίτου Par. C. Ἰφίκλου καὶ Λεύκου — σύζυγου τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40.
1221. Μήδας γυναικός· ἔσχεν δὲ

τοιούσδ᾽ ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
σκύμνους λέοντας, ἔξοχον ῥώμῃ γένος,
ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χειράδος γόνος,

monstrari. Fuerunt enim, qui, distinctione post *ἄμνηστον* deleta, verba *ἀθλία πατρίς* arctissime cum verbo *ἐγκατακρύπτειν* coniungerent. Sic auctor Paraphaseos Vaticanae: *ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρὶς τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἄμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ κατακρύψει.* At neminem fugiet quantum aptior sit Apostrophe ad patriam, quum statim id commemoretur, unde maxima in eam gloria sit redundatura. — *ζόφῳ*] *ζόφος* Par. L. *ζόφῳ* Vit. I. Rehd. — 1232. *ἐμός τις*] *ἐμός τε* Par. A. *ἐμός τε* Par. C. *σύγγονος*] *συγγενής* Rehd. *διπλοῦς*] *διπλούς* Par. G. Vind. IV. Vit. III. In Vit. I. librarius negligenter scripsit *λει διπλοῦς*.

1233. *σκύμνους*] *σκύμνος* Vind. II. — *ἔξοχον ῥώμῃ γένος*] *ἔξοχος ῥώμῃ γεγώς* Par. A. Lectionem *ῥώμῃ* exhibent Par. CDEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Cizn. Pal. 40. hi omnes aut cum glossa interlin. *ἰσχύϊ*, aut superaddito *ἐν*, quo solent Scholiastae Dativum indicare. Accedunt huic lectioni quindecim Codd. apud Sebastianum, duo Potteriani, et Cod. Bononiensis in Edit. Basil. I. expressus. Refragantur autem ex omnibus libris, quotquot adhuc excussi sunt, tres solummodo: Par. B., in quo librarius dubitanter scripsit *ῥώμη*, Pal. 142. apud Sebastianum, et Cod. Venetus Aldinae editionis, uterque recentior et valde interpolatus, in quibus *ῥώμης* dederunt librarii. Quod, si ratio palaeographica te delectat, fortasse non inepte dicas ex altera lectione *ῥώμηι* cum Iota adscripto natum esse; cuius mutationis exempla invenies in *Schaeferi* Melet. Crit. p. 113. Praeterea Aldinae auctoritatem obsequuti sunt reliqui editores praeter Sebastianum, qui Codd. suorum consensu quasi perterritus, neque tamen, quid eorum lectio sibi vellet, intelligens, litera maiuscula *Ῥώμῃ* exhibuit, lectionem omni sensu prorsus destitutam. — Quae vero haec *gemella leonina proles, eximia robore praedita*, intelligenda sit, manifestissimum est, licet poeta eo, quo solet, artificio studiose evitaverit, ne notiori quodam nomine adhibito, totius orationis color mutaretur, et obscura illa tolleretur vaticiniorum ambiguitas. Allusit autem his verbis *ἔξοχον ῥώμῃ γένος* ad gemella fratrum nomina *Ῥῶμος* et *Ῥωμύλος*, idque fecit dexterrime; et talem allusionem concedes, opinor, multo magis ingenio Lycophronis convenire, quam si mater gemellipara, sive nunc Iliam, sive Romam, mulierem Troianam, cogitaverit, ipsa hic nominata inveniretur. Aliter de hoc loco statuit Meursius et quam valde equidem demiror, etiam *Niebuhrius* in Hist. Rom. T. I. p. 219. de cuius sententia dicam in Praefatione. — Tetigit etiam hunc locum Io. Tzetzes in Schol. ad Exeges. in Iliad. p. 141, 23. — 1234. *Καστνίας*] *Καστίας* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *τε* post *τῆς* deest in Par. B. Vind. II. et Edit. Ald. — *Χειράδος*] *Ταχειράδος* Par. A. *Χιράδος* Vit. I. *Χοιράδος* est emendatio Canteri, qui eam in Annot. p. 218. ita explicat: „Castnia et Choeras, Veneris epitheta, matris Aeneae. ac de Castnia quidem ante diximus (ad v. 403.); Choeras autem a porcis, quos illi mactabant Argivi potest nuncupata videri.“ Hanc lectionem recepit Reichardus.

1232. *Τοιούτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο* Par. A. *συγγενής, ἤγουν ὁ Αἰνείας, καταλείψει, ἀφήσει δύο* Par. C. *συγγενὴς καταλείψει* Pal. 40. 1233. *Τὸν Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον — ἔξοχος γεγονὼς ἐν τῇ ῥώμῃ* Par. A. *ὑπέροχον — ἐν — φυλήν* Par. C. *Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον — ἰσχύϊ* Vind. II. 1234. *Καστνία καὶ Ταχει .ι.* (sic) *ἐπώνυμα Ἀφροδίτης — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας* Par. A. *Καστνεῖα καὶ Ταχεῖρα, ἡ Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ χειροῦσθαι διὰ τῆς ἐπιθυμίας* Vat. 1307. *Κρατούσης διὰ τοῦ*

βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις. 1235
ὃς πρῶτα μὲν Ῥαίκηλον οἰκήσει μολών,
Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
κερασφόρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλμωνίας
πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία

Libri autem et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus vulgatam tuentur. — 1236. Ῥαίκηλον] Ex Lycophrone affert *Eustath.* ad Odyss. ξ. 508. p. 1769, 13. edit. Rom. (T. II. p. 84, 18. edit. Lips.) *Steph. Byz.* h. v. Ῥαίκηλος, πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικὸν, Ῥαικήλιος. Pertinet ad hunc locum *Theonis* Schollon, a Stephano Byz. servatum: Αἴνεια, τόπος (πόλις) Θρᾴκης, ὡς Αἴπεια, Ζέλεια· ἀπὸ Αἰνείου. Θέων Αἰνειάδας ταύτην καλεῖ, ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα· Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θρᾴκην παρεγένετο, καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνειάδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε. De hac urbe vid. *Salmas.* ad Solin. p. 114. et *Heyn.* ad Aen. III. 18. ibiq. Excurs. I. p. 562. Cf. *Conon.* in Phot. Bibl. p. 140. b. 34. edit. Bekk. *Scylac.* Peripl. p. 133. edit. Huesch. ubi vitiose editum est Ἄνεια. — 1237. Κισσοῦ] Κισοῦ Pal. 40. Κίσσου Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. Vid. *Nicandr.* Ther. v. 804. *Strab.* VII. p. 330. (T. II. p. 486. edit. Tzsch.) *Hesych.* et Favorin. v. Κισσοῦς.

1238. κερασφόρους] Vid. *Porson.* Praef. ad Eurip. Hecub. pag. X. — Ἀλμωνίας] Sic, quod formam attinet, libri mei omnes; quorum, qui nunc mihi ad manus sunt, Vind. II. Vit. II. et Paraph. Vatic. Ἀλμωνίας cum leni spiritu exhibent; Ἁλμωνίας Vit. I. et Ciz. θαλμωνίας Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ex Editt. sola Reich. Ἀλμωνίας. Canterus ex Thucydide (II, 99.), et Stephano Byz. correxit Ἀλμωπίας, idque non dubitavit in versione exprimere. Apud Steph. Byz. enim haec leguntur: Ἀλμωπία, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἄλμωπες. Λυκόφρων· ἐκ δ' Ἀλμωπίας || παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία· περὶ Αἰνείου λέγων. Vide tamen *Muellerum* Hist. Civit. Gr. p. 139. et 249.

1239. πάλιν πλανήτην] Libri et Editt. nihil variant. Apud *Steph. Byz.* autem l. l. editum est παλιμπλανήτην, quod extat etiam in Cod. Paris. 1412. Alter Cod. Paris. 1413. πάλιν πλανήτην exhibet. Recte. Dicitur enim Ulysses *novis erroribus* delatus esse in Tyrrheniam. πάλιν

ἔρωτος Pal. 40. 1235. Ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος καὶ βέλτιστος, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις· ἐξ οὗ ἀνδρεῖος Par. A. ἐν πολέμοις Par. C. ὁ φρονιμώτατος — μεμπτός Vind. II.

1236. Ὅστις πρῶτος μὲν τὴν νῦν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας καλουμένην οἰκήσει — παραγενόμενος ὁ Αἰνείας Par. A. πόλις Μακεδονίας, ἡ νῦν Αἶνος — παραγενόμενος Par. C. Ῥαίκηλος, Μακεδόνων πόλις· Κισσὸς δέ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον τὴν πόλιν ὠνόμασεν· Ἀλμωνία δέ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας εἰς Ἰταλίαν ἦλθεν Αἰνείας Vat. 1307.

1237. Τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἐξοχήν· Λαφύστιος ὁ Διόνυσος ἀπὸ τόπου· ἐξ οὗ Λαφυστίας λέγει τὰς Βακχικάς Par. A. ὑψηλόν — ἐξοχήν — τὰς ἀπὸ Λαφυστίου τοῦ ὄρους Par. C. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος ἀπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον· κερατοφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται, κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυρόκρανος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται· καὶ Εὐριπίδης, καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι (Eurip. Bacch. 917. Herm.) Vat. 1307. — κέρατα φορούσαις κατὰ μίμησιν Διονύσου· Μακεδονίας Pal. 40. 1238. Τὰς κέρατα φερούσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ πόλεως, ἢ ὄνομα τόπου Μακεδονίας Par. A. τὰς Βάκχας τὰς Μακεδονικάς — πόλις Μακεδονίας Par. C.

1239. Πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα Par. A. τὸν Αἰνείαν Par. C. ἡ Ἰταλία — πόλις Σι-

Λιγγεύς τε, θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν, 1240
καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύῤῥηνοι νάπαι.
σὺν δέ σφι μίξει φίλτον ἐχθρὸς ὢν στρατόν,

autem in compositione, praesertim cum verbis coniunctum quae motum indicant, significat *retrorsum*. Sic supra vv. 180. et 628. παλιμπόρευτος. v. 739. παλινστρόβητος. infra v. 1431. παλίμπλωτος. v. 1461. παλίσσυτος. Cf. *Schol. Venet.* ad Iliad. α'. 59. et Eustath. p. 47, 10. edit. Rom. (T. I. p. 41, 18. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 649, 28 sqq. Similiter παλίγναμπτοι κέλευθοι apud *Tryphiod.* 523. παλίνορσος πλοῦς *ibid.* v. 145. παλιντροπέες apud *Nicandr.* Ther. v. 402. At nolo notissimae rei exempla congerere. — Τυρσηνία] Τυρσηνίας Par. C.

1240. Λιγγεύς] Sic Par. K. Pal. 40. quinque apud Sebastianum (Vat. 117. 915. 916. 1421. et Pal. 142.), et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Λυγγεύς Par. L. Vit. I. Ciz. Λυγκεύς Par. ABCDEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ubi vide quam constanter vel in optimis libris peccatum sit. Paene persuasit *Heynius* Excurs. I. ad Aen. VII. p. 515. ut una literula deleta, Λιγεύς reponerem; sed manum retardarunt ille Λιγγαῖος χέρσος *Orph.* Argon. 1213. et τὸ λιγγούριον apud *Strab.* IV. p. 202. (Tom. II. p. 75. edit. Tzsch.) quae coniecturis vix crediderim amolienda. *Onofrio Gargiulli* p. 84. haec adnotavit: „Linceo, fiume della Toscana. Vid. *Cluverio* Ital. ant. lib. II. p. 71. Il *Mariani* de Etruria L. III. c. 12. crede, che sia questo fiume quello, che Aquas Caldas, o come vuole il Cluverio, Aquas calidas Vetulonienses, appellarono i Romani, oggi *Caldano*." — θερμῶν] Par. AJ. Vat. 1307. Neap. I. III. Paraph. Vatic. θερμόν (ων supra) Par. C. θερμόν reliqui libri et Editt. omnes. — ῥεῖθρον] εἶδος Par. K. ὕδωρ Par. D. Vit. III. — ποτῶν] ποτόν Par. F. ποτὸν (ῶν supra) Par. K. — 1241. Πῖσ'] Πίσ' Par. AC. Vat. 1307. Πίσσ' Par. BDEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. Alterum σ eliminavi, quum vox tali fulcro minime indigeat. Vid. *Drac. Strat.* p. 20 sq. τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκά, εἴτε ἐπὶ ὀνομάτων εἴτε ἐπὶ μετοχῶν, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον λήγουσαν, πάντως ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχει· πᾶσα, πλᾶσα, φῦσα, δῦσα, Πῖσα, Κρῖσα, κνῖσα. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι Πίσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολὴν Πίνδαρος. Inde etiam mutandus erat accentus. Cf. *Seidler.* ad Eurip. Iphig. Taur. v. 1. *Onofrio Gargiulli* l. l. „Il detto *Mariani* l. l. vuole, che Pissa quì non debba intendersi per Pisa non ancora fondata, quando Cassandra profetizava; ma per una città edificata de Pelasgi, alla riva del mar Tirreno, dove oggi è *Pescia*. Ma può dirsi, che il poeta forse parlò di Pisa per anticipazione." — Ἀγύλλης] Sic Par. ACDFH. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Reich. et Sebast. Ἀγγύλης Par. G. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ἀγγύλλης Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Ἀγγύλης Par. J. Ἀγκύλης Par. BEL. Neap. I. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. II. Commel. Par. II. et Meurs. utrq. Ἀκύλης Rehd. et Edit. Ald. Ἀγκύρης Par. K. Vid. *Steph. Byz.* s. v. Ἄγυλλα ibiq. Interpp. — πολύῤῥηνοι] πολύρηνοι Par. G. Vind. IV. Vit. III. πολύῤῥιοι Par. K. — 1242. σὺν δέ σφι] Scholiastae

κελίας (sic) ἀπὸ Τυρσήνου Τηλέφου υἱοῦ Vind. II. 1240. Ποταμὸς Τυρσηνίας — ῥεῦμα ἀναπέμπων τῶν ὑδάτων Par. A. Λυγκεύς, ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων Vat. 1307. et Pal. 40. 1241. Πῖσα καὶ Ἄγυλλα, πόλεις Τυρσηνίας ἢ Ἰταλίας — οἱ πολυθρέμματοι σύμφυτοι τόποι Par. A. πόλεις Τυρσηνῶν — πολύαρνοι, πολυθρέμματοι — ἡ Ἰταλία Vind. II. 1242. Τὸν Ὀδυσσέα φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ,

ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων
νάνος, πλάναισι πάντ᾽ ἐρευνήσας μυχὸν
ἁλός τε καὶ γῆς. σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι 1245
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ᾽ Οἰκουρὸς δόρυ
γνάμψει Θέοινος, γυῖα συνδήσας λύγοις,

recte per αὐτῷ intellexerunt. Similiter in *Hymn.* Hom. XIX. 19. σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι — μέλπονται. Vit. *Buttm.* Lexil. I. p. 60. *Herm.* ad Soph. Oedip. Col. v. 1487. Lycophronis locum attigit etiam *Lobeck.* ad Soph. Ai. v. 801. — στρατὸν] στρατῷ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III.

1243. λιταὶ γουνασμάτων dictae sunt, ut supra v. 408. ἄλγη κωκυμάτων. — 1244. νάνος] Par. ABCDEFHIJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes cum simplici ν. νάννος Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. νῶνος Par. L. Vid. *Hesych.* h. v. *Phot.* Lex. p. 286, 9. *Gellii* Noct. Att. XIX, 13. et *Fest.* lib. XII. s. v. nanus. Alii cum duplice ν, ut *Suidas* et *Favorinus* v. νάννος, (ubi tamen Codd. etiam alteram formam praebent), et *Schol.* ad *Aristoph.* Pac. v. 790., cuius Scholii ultimum comma emendatius et plenius extat apud Favorinum l. l. De accentu vocis νάνος vid. *Arcad.* p. 63, 12. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος ὁ μικρός. — 1246. οὗ ποτ᾽] οὗ π᾽ Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — Οἰκουρὸς] *Eustath.* ad *Dion. Perieg.* v. 566. p. 216, 21. ἰστέον δέ, ὅτι ἐννύχια τῷ Διονύσῳ ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια, πρὸς αἴνιγμα τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ μὴ ἐς προὖπτον ἀσχημονεῖν κωμάζοντας· ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον καὶ κρύπτεσθαι ὡς εἰς παλαίωσιν. διὸ καὶ Οἰκουρὸς Διόνυσος ἐλέγετο. — 1247. γνάμψει] γνάψει Par. A. Vind. II. IV. (uterque superaddito μ.)

καὶ ὅρκους ἀλλήλοις δοῦναι, ὥστε μήτε κακὸν ἀλλήλους δράσειν· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὤν, φίλον στρατὸν ἔχων, συμβήσεται διὰ τὰς σπονδάς, ὅρκοις καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγάς· νάνους καὶ τοὺς πλανήτας φησί· λιτανεύει οὖν μεταδοῦναι αὐτοῖς ἁλὸς καὶ γῆς· σὺν αὐτῷ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσουσι τὴν Τυρσηνίαν Par. A. Ὀδυσσέα φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ᾽ ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὤν, φίλον στρατὸν μίξει μετ᾽ αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδάς, ὅρκους καὶ λιτανείας ποιήσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν· νάνους δὲ τοὺς πλανήτας φησί· σὺν αὐτῷ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσουσι τὴν Τυρσηνίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ Τυρσηνοῦ ἡ χώρα Τυρσηνία καλεῖται Vat. 1307.

1243. Τοῖς ὅρκοις κατασχὼν — καὶ ταῖς ἐντεύξεσιν τῶν παρακλήσεων Par. A. καταπαθῆ ποιήσας Pal. 40. 1244. Ὁ πλανήτης, ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας Par. A. νάνος πλάναισιν· ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς νάνος καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην Vat. 1307. ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ μικρὸς Vind. II. 1245. Γῆς τε καὶ θαλάσσης — σὺν τούτοις δὲ οἱ δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου· ἀφ᾽ οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία Par. A. σὺν τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Αἰνείᾳ μίξουσι τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Par. B. οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς Vind. II. 1246. Τοῦ Τηλέφου, βασιλέως Μυσῶν — οὗτινός ποτε ὁ Διόνυσος τὸ ξίφος Par. A. Οἰκουρὸς ὁ Διόνυσος, διὰ τὸ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ εἰσέρχεσθαι· τὰς δὲ λοιπὰς (sic) οἴκοι μένειν καὶ οἰκουρεῖν Vat. 1307.

1247. Κάμψει, θραύσει ὁ Διόνυσος, τὰ μέλη συνδεσμήσας τοῖς λύγοις· ἔστιν δὲ εἶδος φυτοῦ ἁπαλοῦ Par. A. Διόνυσος ὁ εὔφορος (leg. ἔφορος) τοῦ οἴνου — μέλη, πόδας — συμποδίσας ἀμπέλοις Par. C. Θέοινος, ὁ αὐτός· ὡς Αἰσχύλος· πάτερ θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε. καὶ Διονύσιος Σκυμναῖος· μὰ τὰς θεοίνου καὶ Κορωνίδος κόρας Vat. 1307. κάμψει — ὁ αὐτὸς

Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς, αἴθωνες λύκοι,
τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν, 1250
τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,
πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς 1255

1248. Τάρχων] Sic libri omnes. Τάρχων nominatur apud *Strabon.* V. p. 219. (T. II. p. 123. edit. Tzsch.) *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 347. p. 154, 34. edit. Bernh. et ad Iliad. β'. 21. p. 167, 23. edit. Rom. (T. I. p. 137, 9. edit. Lips.) Eadem lectionis varietas etiam apud *Virgil.* Aen. VIII. 506. et 603. Lycophronis versum affert *Io. Tzetzes* in Schol. ad Exeges. Iliad. p. 134, 5. — αἴθωνες] αἴθονες Par. L. Vit. I. Ciz.

1250. Vid. *Dion. Halic.* I. 55. *Strab.* XIII. p. 608. (T. V. p. 382. edit. Tzsch.) *Conon.* apud Phot. Bibl. p. 140, b. 40. et omnino *Heynii* Excurs. II. ad Aen. VII. p. 519 sqq. — 1253. Βορειγόνων] Βορυγόνων Pal. 40. Hic deprehendimus poetam, Aboriginum nomen suo more ita diffingentem, ut nunc plane aliud quid sonet, quam antea. Quod artificium merito improbavit Tzetzes his verbis: πάντα τολμητά, βατὰ καὶ γραπτὰ τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἰταλοὶ πρῶτον Ἀβοριγῖνες ἐκαλοῦντο καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν ἐθνῶν. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγίνους. — 1254. Extat hic versus apud *Steph. Byz.* v. Δαύνιον, cum hac lectionis varietate: ὑπὲρ Λαχίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένη. Sic enim Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusinum a Iac. Gronovio collatum exhibent. — 1255. πύργους τριάκοντ'] τριήκοντ' Pal. 40. Recte senserunt Interpretes *de triginta urbibus* cogitari nullo modo posse. Nemo enim ex omnibus, qui historiae Romanae primordia scripserunt, hoc tradidit, nec potuit tale quid a quoquam tradi, quum plane absonum sit Troianos illos, quorum numerus vix uni oppidulo condendo sufficeret, *triginta urbes* condidisse. Miraberis autem Interpretes praeter Meursium omnes Lycophronem inscitiae incusare, quam aliam huius loci explicationem tentare maluisse. Nam quum in tali narratione, si

Διόνυσος — κλήμασι — τοῖς ἀμπέλοις Vind. II. κρατήσει, θεὸς οἴνου Pal. 40. 1248. Ὁ Τάρχων καὶ Τυρσηνός, υἱοὶ Τηλέφου Par. A.

1249. Ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων Par. A. ἐξ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, Τήλεφος· Τηλέφου δέ, Τάρχων καὶ Τυρσηνός Vat. 1307. γεγεννηκότες Vind. II.

1250. Ἐκεῖσε τράπεζαν, ἐδεσμάτων πλήρη, καταλαβὼν Par. A. ὁ Αἰνείας Par. C. χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν. ἐλθόντες δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν, ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τοὺς ἄρτους. συνεὶς οὖν τὸν χρησμὸν ὁ Αἰνείας, ἔκτισε τὴν Ῥώμην ἐκεῖσε Vat. 1307. ὅπου — βρωμάτων Vind. II.

1251. Τὴν βρωθεῖσαν ὕστερον ἐκ τῶν ἀκολούθων Par. A.

1252. Μνήμην παλαιῶν λάβῃ νόμων ἢ μαντευμάτων Par. A.

1253. Χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις — ἔθνους Ἰταλίας Par. A. εἰς τὰς χώρας· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλὰ ἡ πόλις Par. B. εἰς Par. C. Βορειγόνων· ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον Vat. 1307. πόλιν — τῶν Ἰταλικῶν· ὄνομα ἔθνους Ἰταλίας Vind. II. πόλιν οὐχὶ χώραν — Λατίνων Pal. 40. 1254. Λατῖνοι καὶ Δαύνιοι ἔθνη Ἰταλίας — ᾠκισμένην Par. A. Καλαβρούς Par. C.

1255. Πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισί Par. A. ἤγουν πο-

συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων
καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·

quis scriptor antiquus, cui tot, quae nobis interiere, veteris historiae monumenta suppeditarunt, aut novum quiddam aut a communi opinione diversum tradiderit, non mediocris est arrogantiae, id ex illius inscitia malle, quam ex nostra repetere: multo tamen incautius hoc factum videtur, si scriptor ille, quem incusamus, et doctrinae laude floruerit, et idoneas habuerit rationes, cur aut reconditius quiddam promeret, aut, nota referens, fallaci quodam verborum artificio uteretur. Difficultas autem, qua hic locus laborat, primum in eo esse videtur, quod poeta verbum κτίσει duplici significatione ad χώραν et πύργους retulerit; notat enim etiam, *coloniam aliquo deducere ibique habitare;* vid. *Etym. M.* p. 90, 47. τὸ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί· unde ἀμφικτίονες, περικτίονες, et περικτίται Odyss. λ'. 287.; deinde quod πόλει μιᾷ ita dixerit, ut non una quasi ex triginta urbibus, sed urbs illa, quam unam solam inter triginta propugnacula condiderat, debeat intelligi. Sensus igitur huius loci, nisi magnopere fallor, hic esse debet: *Considet tandem Aeneas in ditione Aboriginum, ibique regionem occupatam triginta turribus communiet; faciet autem hoc ad similitudinem prodigiosi illius partus Idaeae suis, cuius simulacrum deinde in ipsa urbe ad aeternam memoriam consecrabit.*

1256. συὸς κελαινῆς] Non *nigrae suis*, quemadmodum hunc locum intellectum video ab omnibus, sed *horrendae ac furiosae.* Constat enim, hanc suem, qua duce Aeneas locum condendae urbis invenerit, *albam* fuisse eamque, furore quasi percitam, a littore usque ad Albanos montes viginti quatuor stadiorum viam uno cursu confecisse, ibique in clivo quodam languore confectam procubuisse. De hoc autem *albae suis* portento, quod arctissime cohaeret cum primis gentis Romanae incunabulis, absurdum fuisset, si poeta contrarium quiddam narrare voluisset; lusisse tamen videtur in ancipiti vocis κελαινῆς significatione. Saepenumero enim apud Lycophronem obscuritas non in rebus, sed in artificiosa quaerenda est verborum ambiguitate. κελαινὸν autem, praeter notissimam significationem, non raro etiam id significat, quod horrendum est, sive quippe perniciosum sit, sive immane quoddam habeat atque portentosum. Vid. supra v. 7. Σφὶγξ κελαινή. v. 325. μήτηρ κελαινή. v. 471. δόρπον κελαινόν. v. 1169. φάσγανον κελαινόν. v. 1188. θύματα κελαινά. et infra v. 1425. δῖψα κελαινή. Cf. *Eurip.* Bacch. 621. (Herm.) Herc. fur. 780. *Opp.* Hal. II. 385. *Orph.* Lith. 415.

1257. Δαρδανείων] Δαρδανίων Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Steph. — ἐκ omissum est in Par. J. — ναυσθλώσεται] ναυαθλώσεται Par. C. ναυασθλώσεται Par. J. ναυσθώσεται Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1258. ἰσηρίθμων] ἰσαρίθμων Par. ADGK. Neap. III. Vit. III. et Edit. Basil. I. ἰσηρίθμων Vit. II. — κάπρον Par. L.

λεις Par. C. πύργους ἔκτισεν ἐν Ἰταλίᾳ ἰσαρίθμους τοῖς τῆς συὸς τεχθεῖσιν, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν Vat. 1307. ἔχουσαν — ἰσαρίθμους — τῆς χοίρου Vind. II. πόλεις Pal. 40.

1256. Τῆς τραχείας συός, ἥντινα ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ἄκρων Par. A. σῦν — Τρωϊκῶν Pal. 40.

1257. Καὶ ἐκ τῶν Δαρδάνου τόπων ἐπὶ νεὼς ἄξει Par. A. ἐπὶ νηὸς ἄξει Par. C. διὰ νηὸς ἄξει Pal. 40.

1258. Τὴν τροφὸν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων (sic) τοῖς υἱοῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον Par. A. ἰσαρίθμων· κακῶς τοὺς πύργους ἰσαρίθμους· λέγει τὰς πύργας (sic) τοὺς πύργους Par. B. ἰσαρίθμων τῶν πόλεων ἢ τῶν

Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς, αἴθωνες λύκ[illegible]
τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼ[illegible]
τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνω[illegible]
μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισ[illegible]
κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορ[illegible]
ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ὤ[illegible]
πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμ[illegible]

1248. Τάρχων] Sic libri omnes. [illegible] p. 219. (T. II. p. 123. edit. Tzsch.) [illegible] p. 154, 34. edit. Bernh. et ad Ilie[illegible] p. 137, 9. edit. Lips.) Eadem l[illegible] VIII. 506. et 603. Lycophron [illegible] Exeges. Iliad. p. 134, 5. — [illegible] 1250. Vid. *Dion. Halic.* [illegible] Tzsch.) *Conon.* apud Pho[illegible] curs. II. ad Aen. VII. [illegible] Pal. 40. Hic deprehend[illegible] diffingentem, ut nunc [illegible] ficium merito improb[illegible] γραπτὰ τῷ Λυκόφρον[illegible] μυρία ἀπὸ τῶν ο[illegible] τοὺς Ἀβοριγίνους. [illegible] νιον, cum hac [illegible] Sic enim Codd[illegible] collatum exhi[illegible] senserunt I[illegible] Nemo eni[illegible] hoc tradi[illegible] num sit [illegible] sufficer[illegible] ter M[illegible] loci [illegible]

[illegible] ...ad. IV. Vit. [illegible] Ciz. et Editt. Ba- [illegible] Vit. II. Vid. *Elmsl.* ad Eu- [illegible] πρεσβειώσεται] Sic Par. Fl. Neap. [illegible] πρεσβυώσεται Neap. I. Reliqui libri et [illegible] τοσαυταρίθμων [illegible] ...ροφόν Pal. 40. [illegible] ...ινος καὶ ἐν τῇ πόλει [illegible] εἰκώνισμα, εἴδωλον ἀνα- [illegible] κατὰ συγκοπὴν — τῇ μιᾷ [illegible] ἄγαλμα ἀναστηλώσει Par. C. [illegible] ...σει, κατὰ συγκοπὴν Vat. 1307. [illegible] εἴδωλον ἀναθήσει ὁ Αἰνείας, [illegible] ...αστηλώσει ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει Vind. II. 1260. Χαλκουργήσας, καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων, ...κομαζίων τέκνων Par. A. κατασκευάσας — ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων Vind. II. χαλκουργήσας — γαλαθηνῶν Pal. 40. 1261. Οἰκοδομήσας δὲ ναόν — ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς Par. A. κτίσας ναόν — ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. Μυνδία καὶ Παλληνὶς ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται· ὁ δὲ Αἰνείας, ἄγων τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίσην, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν Vat. 1307.

1262. Τὰ πρῶτα (sic) ξόανα ἐγκατοικήσει τῶν θεῶν Par. A. ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει ἦσαν τὰ ἐκ Τροίας ἀχθέντα ἀγάλματα Vind. II. εἰσκομίσει Pal. 40. 1263. Ἅτινα δὴ παρωσάμενος, παρωθήσας, ἐάσας, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Par. A. ἀγάλματα — καταλείψας Par. C. ἐν ὑπερβάτῳ ἡ σύνταξις· ἅτινα δὴ ἀγάλματα σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, τουτέστι τιμήσει, τοῖς ἱματίοις καλύψας· τὸ δὲ ἑξῆς, παρώσας δάμαρτα καὶ τέκνα καὶ τὸν πλοῦτον. Αἰνείου δὲ γυνὴ Κρέουσα, Πριάμου θυγάτηρ· ἀφ' ἧς ἔσχεν Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα· ὀμπνίαν δέ, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· ἐξ οὗ, πλουσίαν Vat. 1307. ἅτινα ἀγάλματα — παρεάσας — γυναῖκα τὴν Κρέουσαν — Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα Vind. II. 1264. Καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ, πλουσίαν Par. A. πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν, ἀπὸ τοῦ ἐμπνέω Vind. II.

1265. Σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ τιμήσει Par. A. Ἀγχίσῃ — τιμήσει Vind. II.

1266. Τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταὶ Par. A. ποικίλοις ὑφάσμασι περικαλύψας — οἱ Ἕλληνες Vind. II.

τα πάτρας συλλαφύξαντες πάλιν,
'νῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
ήζει κἀπενέγκασθαι δάνος.
ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς, 1270
υνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ίαν δωμήσεται,
ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας
μον Αἰήτην μέγαν,

ντες Par. K. — 1270. εὐσεβέστατος
r. Hist. III. 22. Post hunc versum
ε, ita ut verba *Κουρῆτες ἀντίπαι-*
hi versus infra post v. 1323. in-
ήσεται] Sic Par. AEF. Neap.
δωμήσεται Par. BL. Vit. I.
μησεται Par. CDGJK. Neap. I. II.
editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.
Vid. supra ad v. 719.
dubiae originis et admodum rara etiam apud
ή. 106. *Nicandr.* Ther. 472. Cf. *Eustath.* p. 1571,
I. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. —
ιας] νῆσος ὑλήεσσα apud *Hom.* Odyss. κ. 308. coll. v. 150. —
Vit. I. Ciz. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 692. p. 233, 10. edit.
rah. ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί
που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια. Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. *Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ* Par. A. *κλήρῳ γὰρ τὴν λείαν διένειμαν* Vat. 1307. *συναθροίσαντες καὶ καταπιόντες* Vind. II.
1268. *Τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογήν, οἴκων* Par. A. *αἱρέσεως δοθείσης Αἰνείᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκρινε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρεάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα* Vat. 1307. *τῷ Αἰνείᾳ παράσχωσιν — πρόκρισιν* Vind. II. *βούλησιν* Pal. 40.
1269. *Λαβεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν* Par. A. *δῶρον* Vind. II. 1270. *Δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβέστατος* (sic) *κριθείς* Par. A. *διὸ δή — λογισθείς* Pal. 40. 1271. *Τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα* Par. A. *πολέμοις — Ῥώμην* Par. C. *μάχαις — τὴν Ῥώμην λέγει* Vind. II. *καταπολὺ δοξασθεῖσαν* Pal. 40.
1272. *Ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει* Par. A. *βραδυγενέσι· Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμῦλος,* (sic) *οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν* Par. B. *ἐν ὀψιγόνοις — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἔκτισαν αὐτήν — κατασκευάσει* Vind. II. *ὑστερογεννήτοις — ἔνδοξον κτίσει* Pal. 40.
1273. *Πόλιν περὶ τὰς μακράς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων* Par. A. 1274. *Αἰήτης ὅρμος καὶ λιμὴν ἐν Κιρκαίῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὼ λέγεται προςωρμηκέναι· καὶ ἐκεῖ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔπλευσεν ἡ Ἀργώ, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτῃ ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κιρκαῖον δέ, ἀπὸ τῆς Κίρκης* Par. A. *Αἰήτης λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν τὴν Ἀργὼ ὁρ-*

ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾷ
χαλκῷ τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων. 1260
δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίᾳ Παλληνίδι,
πατρῷ' ἀγάλματ' ἐγκατοικιεῖ θεῶν.
ἃ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, 1265
πέπλοις περισχὼν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες,

1259. ἧς πόλει, omisso καί, Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1260. τυπώσας] τυπείσας (ω) Par. A. — γλαγοτρόφων] λαγοστρόφων Par. K. φηγοτρόφων Pal. 40. — 1261. δείμας] δήμας Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Μυνδίᾳ] Μινδίᾳ Par. L. Vit. I. Ciz. Μενδίᾳ Par. DEG. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Μενδίᾳ (υν) Vind. II. Vit. II. Μωδίᾳ Par. J. et Edit. Basil. I. — 1262. ἐγκατοικιεῖ] ἐγκατοικεῖ Par. G. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. ἐγκατοικίζει Par. L. Vit. I. ἐγκατοικήσει Ciz. litera ζ ab alia manu inserta. — 1263. παρώσας ἀγάλματα καὶ τέκνα Par. K. omissa voce δάμαρτα. — 1264. ὀμπνίαν] οὐμπνίαν Par. K. ὀπνίαν Neap. III. — 1265. τῷ omissum in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — γεραιῷ] γηραιῷ Par. DFG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. γεραιῷ (η) Vit. II. Vid. *Elmsl.* ad Eurip. Med. v. 62. p. 77. edit. Lips. — πρεσβειώσεται] Sic Par. FL. Neap. III. Ciz. πρεσβειώσεται (υ) Vit. I. πρεσβυώσεται Neap. I. Reliqui libri et Editt. omnes πρεσβιώσεται.

πύργων Vind. II. τοσαυταρίθμων ταῖς πόλεσι — τροφόν Pal. 40.

1259. Ἥςτινος καὶ ἐν τῇ πόλει ἄγαλμα, εἰκώνισμα, εἴδωλον ἀναθήσει· κατὰ συγκοπήν — τῇ μιᾷ Par. A. ἄγαλμα ἀναστηλώσει Par. C. ἀναθήσει, κατὰ συγκοπήν Vat. 1307. συὸς εἴδωλον ἀναθήσει ὁ Αἰνείας, ἀναστηλώσει ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει Vind. II. 1260. Χαλκουργήσας, καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων, ὑπομαζίων τέκνων Par. A. κατασκευάσας — ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων Vind. II. χαλκουργήσας — γαλαθηνῶν Pal. 40. 1261. Οἰκοδομήσας δὲ ναόν — ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς Par. A. κτίσας ναόν — ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. Μυνδία καὶ Παλληνὶς ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται· ὁ δὲ Αἰνείας, ἄγων τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίσην, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν Vat. 1307.

1262. Τὰ πρῶτα (sic) ξόανα ἐγκατοικήσει τῶν θεῶν Par. A. ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει ἦσαν τὰ ἐκ Τροίας ἀχθέντα ἀγάλματα Vind. II. εἰςκομίσει Pal. 40. 1263. Ἅτινα δὴ παρωσάμενος, παρωθήσας, ἐάσας, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Par. A. ἀγάλματα — καταλείψας Par. C. ἐν ὑπερβάτῳ ἡ σύνταξις· ἅτινα δὴ ἀγάλματα σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, τουτέστι τιμήσει, τοῖς ἱματίοις καλύψας· τὸ δὲ ἑξῆς, παρώσας δάμαρτα καὶ τέκνα καὶ τὸν πλοῦτον. Αἰνείου δὲ γυνὴ Κρέουσα, Πριάμου θυγάτηρ· ἀφ' ἧς ἔσχεν Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα· ὀμπνίαν δέ, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· ἐξ οὗ, πλουσίαν Vat. 1307. ἅτινα ἀγάλματα — παρεάσας — γυναῖκα τὴν Κρέουσαν — Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα Vind. II. 1264. Καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ, πλουσίαν Par. A. πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν, ἀπὸ τοῦ ἐμπνέω Vind. II.

1265. Σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ τιμήσει Par. A. Ἀγχίσῃ — τιμήσει Vind. II.

1266. Τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταί Par. A. ποικίλοις ὑφάσμασι περικαλύψας — οἱ Ἕλληνες Vind. II.

τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλιν,
τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
λαβεῖν δ' χρήζει κἀπενέγκασθαι δάνος.
τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς, 1270
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας·
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν,

1267. *συλλαφύξαντες*] *συλλαφήσαντες* Par. K. — 1270. *εὐσεβέστατος κριθείς*] Vid. Interpp. ad *Aelian.* Var. Hist. III. 22. Post hunc versum desunt in Neap. III. viginti sex versus, ita ut verba *Κουρῆτες ἀντίπειννον* statim sequantur. Sed reperiuntur hi versus infra post v. 1323. inserti. — 1272. *ἐν*] *τὴν* Par. K. — *δωμήσεται*] Sic Par. AEF. Neap. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *δωμήσεται* Par. BL. Vit. I. *δομήσεται* Par. H. Vit. II. Rehd. *δομήσεται* Par. CDGJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Vid. supra ad v. 719.
1273. *μακεδνάς*] Vox dubiae originis et admodum rara etiam apud Epicos. *Hom.* Odyss. η'. 106. *Nicandr.* Ther. 472. Cf. *Eustath.* p. 1571, 47. edit. Rom. (T. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. — *Κιρκαίου νάπας*] *νῆσος ὑλήεσσα* apud *Hom.* Odyss. κ'. 308. coll. v. 150. — *νάπους* Vit. I. Ciz. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 692. p. 233, 10. edit. Bernh. *ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια.* Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. *Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ* Par. A. *κλήρῳ γὰρ τὴν λείαν διένειμαν* Vat. 1307. *συναθροίσαντες καὶ καταπιόντες* Vind. II.
1268. *Τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογήν, οἴκων* Par. A. *αἱρέσεως δοθείσης Αἰνείᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκρινε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρεάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα* Vat. 1307. *τῷ Αἰνείᾳ παράσχωσιν — πρόκρισιν* Vind. II. *βούλησιν* Pal. 40.
1269. *Λαβεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν* Par. A. *δῶρον* Vind. II. 1270. *Δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβέστατος* (sic) *κριθείς* Par. A. *διὸ δή — λογισθείς* Pal. 40. 1271. *Τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα* Par. A. *πολέμοις — Ῥώμην* Par. C. *μάχαις — τὴν Ῥώμην λέγει* Vind. II. *καταπολὺ δοξασθεῖσαν* Pal. 40.
1272. *Ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει* Par. A. *βραδυγενέσι· Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος,* (sic) *οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν* Par. B. *ἐν ὀψιγόνοις — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἔκτισαν αὐτήν — κατασκευάσει* Vind. II. *ὑστερογεννήτοις — ἔνδοξον κτίσει* Pal. 40.
1273. *Πόλιν περὶ τὰς μακράς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων* Par. A. 1274. *Αἰήτης ὅρμος καὶ λιμὴν ἐν Κιρκαίῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὼ λέγεται προςωρμηκέναι· καὶ ἐκεῖ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔπλευσεν ἡ Ἀργώ, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτῃ ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κιρκαῖον δέ, ἀπὸ τῆς Κίρκης* Par. A. *Αἰήτης λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν τὴν Ἀργὼ ὁρ-*

λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ 1275
Τιτώνιόν τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη,
Ζωστηρίου τε κλιτύν, ἔνθα παρθένου
στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης. 1280
τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν.

1275. Φόρκης] Φόρβης Par. K. — 1276. Τιτώνιόν] Ἀτιτώνιον Par. K. 1277. εἰς ἄφαντα κευθμῶνος] εἰς ἄφευκτα δαιμόνων Par. K. — κεθμῶνος Par. D. Deest versus in Cod. Par. A. — 1278. Ζωστηρίου] Ζωτηρίου Par. K. Vid. *Meinek.* ad Euphor. fragm. p. 151 sq. — κλιτύν] κλιτήν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Rehd. κλείτην Par. K. 1280. γρούνῳ Par. G. γρόνῳ Vind. IV. Vit. III. — βαρέθρῳ Par. G. βαρέθρῳ Vind. IV. Vit. III. — 1282. αἰστώσειν] Sic Par. ABCFHJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. αἰστῶσαι Vind. II. Vit. II. αἰῤτῶσαι Par. DEGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. III. Alterum est, *qui eversores futuri sunt patriae meae*; alterum, *qui eversuri sunt patriam meam.* Eadem ratione supra v. 540. οἱ δεινὰ πείσεμίαι, καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν Vat. 1307. τοῦ πλοίου, τῆς νηός — ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ Vind. II. 1275. Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους θ΄. Μαρσοὶ δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος, παροικοῦν τὴν λίμνην, τὴν πλησίον τῶν Μαρσῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Φόρκη δὲ λίμνη, ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους πεντακοσίους· Μαρσοὶ δέ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ τὴν λίμνην οἰκοῦντες καὶ περὶ τοὺς φυτευσίμους καὶ εὐλείμωνας τόπους τῆς Μαρσῶν χώρας Vat. 1307.

1276. Ποταμὸς Ἰταλίας — τὸ ῥεῦμα, τοῦ κατὰ γῆν· οὐ γὰρ εἰς θάλασσαν ῥεῖ Par. A. Τίτων ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου. οὗτος δὲ ὁ ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος Vat. 1307. ὑποκάτω γῆς Pal. 40.

1277. Ὑπεισελθόντος ἀθεώρητα τοῦ Ἅιδου Vind. II. ὑπεσειρχομένου ἄδηλα Pal. 40. 1278. Ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος — εἰς ἐξοχὴν ὄρους Par. A. Ζωστήριον, ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος· φησὶ οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vat. 1307. τοῦ Ἀπόλλωνος — ἱερόν — ἐξοχὴν Vind. II.

1279. Ὅπου τῆς παρθένου οἴκημα ὑπάρχει· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Λητὼ εἰς Ἀθήνας παρεγένετο, βουλομένη ἀποτεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα, κἀκεῖσε ἔλυσε τὴν ζώνην, δι' ὃ καὶ Ζωστὴρ ὁ τόπος ὠνόμασται, καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν. Καὶ παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν, ἐν ᾧ ταφῆναί φασι τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὖσαν, ἣν Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν διὰ τῶν προφωνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιανή Par. A. φοβερόν Vind. II.

1280. Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ· τὸ τῆς στέγης συγκατηρεφὲς καὶ κατάστεγον Par. A. κοίλῳ σπηλαίῳ — σκεπασμένον Par. C. γρώνῳ δέ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ· ἄλλως· καὶ ἐπὶ τὸ μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ζωστηρίου ὠνομασμένου, ἢ τὴν ἐξοχὴν Vat. 1307. τετρυπημένῳ λίθῳ, σπηλαίῳ, κοίλῃ πέτρᾳ — ἐσκεπασμένον Vind. II. σπηλαίῳ σκοτεινῷ Pal. 40. 1281. Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν Par. A. δυσκαρτέρητα Vind. II. ἀπόθεσις Pal. 40. 1282. Τὴν Ἀσίαν λέγει· Ἰαπέτου γὰρ καὶ Ἀσίας Προμηθεύς·

Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως
ξυνὸν πέφυκε καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος,
ἅς πόντος Ἕλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες 1285
καὶ Σαλμυδησὸς καὶ κακόξεινος κλύδων,

σθαι μέλλοντες non sunt horribilia passuri, sed qui futuri sunt horribilia patientes. Inter quae quid discriminis intersit, nemo, opinor, hodie ignorabit. — 1283. μητρὶ τῇ] Par. ABEHJL. Neap. I. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. τῇ μητρί Par. C. Neap. II. Vind. II. μητρὶ τοῦ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. *Valcken.* ad Hippol. v. 224. p. 187. et *Schaef.* Melet. crit. p. 72. Hunc et sequentem versum affert *Schol.* ad Dion. Perieg. v. 270. p. 341, 26. edit. Bernh. Cf. *Etym. M.* p. 153, 29. *Eustath.* ad Dion. Perieg. vv. 270. et 620. et *Tzetz. Schol.* ad Exeg. Iliad. p. 135, 22.

1284. ξυνὸν πέφυκε] Similiter *Nonnus* Dionys. I. 430. τί ξυνὸν καλάμοισι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ; — 1285. Respicit hunc versum *Eustath.* ad Odyss. μ'. 70. p. 1712, 4. edit. Rom. (T. II. p. 9, 19. edit. Lips.)

1286. Σαλμυδησὸς] Sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III. Scribebatur Σαλμυδισσός, quod praebent Par. BCEFGL. Vit. I. III. Ciz. Quae forma non dubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam eius in notiorem aliquem sonum (δισσὸς) diffingentibus. E tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam Σαλμυδησσός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. praebeant, eandemque supra v. 186. equidem e bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim proniores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad *Eurip.* Phoen. p. 388. antiquiorem iudicavit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse probabilior. Quod sentiens *Blomfieldius* recte edidit in *Aesch.* Prom. v. 751. Σαλμυδησία γνάθος, et *Erfurdtius* in Soph. Antig. 956. ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησός. Eadem scriptura est apud *Hesych.* T. II. p. 1144. *Photium* Lex. p. 497. et *Favorinum* fol. 465. edit. Rom. — Hanc periculosissimam Thracii littoris oram describunt *Xenoph.* Anab. VII. 5, 12. *Strabo* VII. p. 319. (T. II. p. 438. edit. Tzsch.) et utriusque verba compilans *Marcianus Heracleota* p. 30. edit. Hoesch.

εἶτ' αἰγιαλός τις Σαλμυδησὸς λεγόμενος
ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
καὶ δυςπρόςορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν χώραν — ἀφανίσειν πατρίδα Par. A. ἀφανίσαι Vind. II. 1283. Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ τοῦ Προμηθέως Par. A. 1284. Τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς Εὐρώπη, Μίνως, Ῥαδάμανθυς· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα τὸ ὄνομα εἴληφεν — τῇ τοῦ Σαρπηδόνος μητρὶ καὶ τροφῷ, Εὐρώπῃ Par. A. κοινόν — τῇ Εὐρώπῃ, ἤγουν τῇ Ἑλλάδι Vind. II. 1285. Ἀστυνας ὁ Ἑλλήςποντος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, αἱ περὶ τὸ Βυζάντιον, ἃς καλεῖ Ὅμηρος Πλαγκτάς Par. A. Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην — Ἑλλήςποντος — πόλεις (leg. πέτραι), ἐν τῷ Στενῷ, λεγόμεναι κλεῖδες Vind. II. Πλαγκταὶ συγκρούουσαι Pal. 40.

1286. Καὶ ποταμὸς Σκυθίας, καὶ ὁ Εὔξεινος πόντος Par. A. πέλαγος — ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενὸν Vind. II. τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως

Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἴργει πάγοις,
λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνὴς μέσην
ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν. 1290
ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην
Λέρνης ἀνηρείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,
πλᾶτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,

— κακόξεινος] κακόξενος Par. AH. Neap. II. Vind. II. κακόξενος (ει) Par. C. κακόξυνος Ciz. Non delenda videtur allusio ad commune nomen Εὔξεινος. Deest hic versus in Cod. Par. K. — 1287. εἴργει] οἴγει Par. L. in marg. cum glossa διαχωρίζει, ἀνοίγει. — 1288. λίμνην τέμνων Par. D. Vit. III. omisso τε. — ἀκραιφνής] ἀκραιφνῆ Par. DK. Vind. IV. et Ms. Canteri. ἀκρεφνῆ (αι, ε) Par. G. ἀκρεφνῆ Vit. III. — μέσην] μέσον Par. K. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Cant. — 1289. πρὸς φιλεστάτην Vind. II. Ciz.
1290. χίμετλα] χίμαιτλα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 1206. (1167. Dind.) et *Eustath.* ad Iliad. ζ. 181. p. 635, 24. edit. Rom. (T. II. p. 100, 17. edit. Lips.) Primam huius vocis syllabam corripuit *Nicander* Ther. v. 682. — θρηνοῦσιν] Libri et Editt. omnes θρηνοῦσι. — 1291. πρῶτα] πρῶτοι Par. B. πρῶτοι (α) Rehd. — Καρνῖται] Καρνίται Par. G. Vind. IV. Vit. III. Versus legitur apud *Steph. Byz.* v. Κάρνη, ita corruptus in Cod. Par. 1413.: ὄλοντο ναῦται πρῶτ' ἀκονῖται κῦνες. — 1292. ταυροπάρθενον κόρην] Similiter supra v. 669. dixerat μιξοπάρθενος, et *Gregorius Nazianzenus* Christ. pat. Argum. v. 6. hanc analogiam sequutus ausus est dicere μητροπαρθένου κόρης. — 1294. πλᾶτιν] Hoc accentu Par. AC. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui libri et Editt. omnes πλάτιν. πλάτην Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. supra ad v. 821. — πορεῦσαι] περῶσαι Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III. Non erat, cur vulgatam addubitaret Muellerus. —

— ὁ Εὔξεινος πόντος, ἢ τὸ Στενόν Pal. 40. 1287. Καὶ τῶν Σκυθῶν γείτων, καὶ ἰσχυροῖς ἐπέχει ἢ κωλύει πάγοις Par. A. μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἱερὸν ἡ Σκυθία ἐστίν — κωλύει, τοῖς ἀκρωτηρίοις Vind. II. μεγάλοις χωρίζει βουνοῖς Pal. 40. 1288. Τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυθίας, μέσην, ὁ καθαρός· οἷον ἀκεραιοφανής Par. A. δάκτυλος Par. C. τὴν Μαιῶτιν — ποταμὸς Σκυθίας, καθαρός Vind. II. Μαιώτιδα Pal. 40.
1289. Ῥεύμασι διορίζει, ἀγαπητικὴν ἀνθρώποις Par. A. διαχωρίζει Vind. II. 1290. Τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα τοῖς Μαιώταις· διὰ τὴν ψῦξιν — θρηνοῦσι τὰ τῶν ποδῶν Par. A. Σκύθαις Par. C. τὰ ἐκ χείματος ἀποψύγματα, τὰς τῶν ποδῶν ἀποκαύσεις· ὑπὸ γὰρ τοῦ ψύχους ἀποκαίονται οἱ πόδες αὐτῶν Vind. II. τοῖς Σκύθαις Pal. 40.
1291. Ἀπόλοιντο ἐν πρώτοις οἱ Φοίνικες· ἀπὸ Κάρνης κώμης ἢ πόλεως Par. A. πόλις Φοινίκης Par. C. εἴθε — ἐκ πόλεως Φοινίκης Vind. II.
1292. Τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρην Par. A. τὴν μεγαλόφθαλμον ἢ βουπρόσωπον Par. B. τὴν Ἰώ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα — γένος ἀντὶ γένους ἔλαβεν, ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλείας — τὴν Ἰώ Par. C. βοὸς ὄμματα ἔχουσαν Pal. 40.
1293. Ἐκ τῆς πηγῆς Ἄργους ἀνήρπαξαν — οἱ Φοίνικες· ἔμποροι γὰρ Par. A. Λέρνη πηγὴ Ἄργους — ἥρπασαν ἔμποροι Par. C.
1294. Γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ προμάχῳ — ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως Αἰγυπτίας Par. A. περᾶσαι Par. B. γαμετήν, γυναῖκα

ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς. 1295
αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν πόριν
ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι
Σαραπτίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300

κῆρα] Compararunt priores Interpretes *Aesch.* Sept. 759. (Well.) et *Eurip.* Troad. 788. (Seidl.) Cui tamen non statim in mentem veniat Euripideum illud in Andromacha (v. 103 sq.):

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.

1295. ἠπείροις διπλαῖς] ἠπείρου διπλᾶς Par. L. διπλῆς Vit. I. διπλοῖς Ciz. Totum hunc locum cum Herodoteis (I, 1—4.) comparandum esse, iam monuit Canterus. — 1296. τὴν omissum est in Par. J.

1297. Κουρῆτες] Sic Par. G. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. Scribebatur Κούρητες. De accentu vid. *Etym. M.* p. 534, 14. *Schol. Venet.* ad Iliad. ι'. 529. p. 265, b 9. edit. Bekk. et *Eustath.* ad Iliad. ι'. 525. p. 771, 37. edit. Rom. (T. II. p. 289, 23. edit. Lips.) — Ἰδαῖοι] Hunc locum attigit *Schol.* ad *Aristoph.* Ran. 1389. (1356. Dind.)

1298. ἤμπρευσαν] *abstraxerunt, rapuerunt.* Vid. *Etym. M.* p. 86, 30. et *Eustath.* ad Iliad. ζ'. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (T. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — πόριν] Par. A. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. praeter Sebast. omnes. πόριν (ρ superscr.) Par. K. πόῤῥιν Par. BCDEFGHJL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. πόῤῥην Neap. II. et Vind. II. — 1299. τράμπιδος] τράπιδος Par. A. *Hesych.* et *Favorinus* fol. 531. τράμπις· ναῦς. ἄκατος. πορθμίς. τινές, πλοῖα βαρβαρικά. Cf. *Schol.* ad Nicandr. Ther. 268. et *Etym. M.* p. 157, 23. ubi in verbis τράμπις· ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον corrige πλοῖον. — τυπώματι] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. Reliquae τυμπώματι. Cf. *Eustath.* ad Iliad. η'. 86. p. 667, 15. edit. Rom. (T. II. p. 145, 20. edit. Lips.), et ad *Odyss.* ν'. 408. p. 1747, 15. edit. Rom. (T. II. p. 56, 24. edit. Lips.) — 1300. Σαραπτίαν] Par. BEFGJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et

— περῶσαι — θάνατον· ὅτι ἀρχὴ πολέμου αὕτη γέγονε τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ Par. C. τὴν νύμφην, γυναῖκα ἀγαγεῖν· λέγεται δέ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου τῶν ἀνθρώπων — τῷ Ὀσίριδι Vind. II. τὴν φθοράν — Ὀσίριδι βασιλεῖ Pal. 40.

1295. Τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἐπῆραν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Par. A. εἰς ὕψος ἤγαγον — Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Par. C. μάχης — φλόγα ἀνῆψαν Vind. II. 1296. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν, τῆς ἁρπαγῆς Par. A. εἰς — τῆς Ἰοῦς Vind. II. διὰ τὴν μεγάλην Pal. 40. 1297. Οἱ Κρῆτες ἀντιτιμωρίαν — οἱ ἐξ Ἴδης, ὄρους Κρήτης Par. A. οἱ Κρῆτες — ἀντιτιμώρημα — οἱ ἐξ Ἴδης ὄρους Κρῆτες Par. C. ἴσην τῆς Ἰοῦς — νέοι Pal. 40. 1298. Τὴν αἰχμάλωτον ζητοῦντες διήγαγον δάμαλιν Par. A. λέγεται ὁ στίχος οὗτος ἴαμβος χωλός Par. B. εἰς ζυγὸν ἤγαγον· ἄμπρα γὰρ λέγονται οἱ δεσμοὶ τῶν αὐχενιστήρων τῶν βοῶν καὶ τοῦ ζυγοῦ· πρὸς δὲ τὸ πόῤῥιν τοῦτο καλλίστως εἴρηται· πόῤῥις γὰρ ἡ δάμαλις Par. C. ἔλαβον δάμαλιν, εἰς ζυγὸν ἦγον, ἔλαβον Vind. II. ἥρπαξαν — τὴν Εὐρώπην Pal. 40.

1299. Ὅτι ἡ ναῦς ταύρου ἐκτύπωμα εἶχεν — τυπώματι τριήρους πλοίου Par. A. ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ πλοίου ταύρου μορφὴν ἔχοντος — βαρβαρικοῦ πλοίου, τῆς Ἀργοῦς Vind. II. εἰκονίσματι Pal. 40. 1300. Πόλις Φοινίκης Σαραφθὰ Σιδωνίης, Ἡλίου οἰκητήριον — τὸ Κρητικὸν εἰς τὸ

δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.
οὐδ᾽ οἵ γ᾽ ἀπηρκέσθησαν ἀντ᾽ ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν
καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ
εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον, 1305
σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,

Edit. Basil. I. Σαραππίαν Par. L. Σαραπίαν Par. CH. Neap. I. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis excepta Basil. I. omnibus. Σαρεπίαν Par. A. Σαραπίαν Par. D. *Steph. Byz.* v. Σάραπτα, πόλις Φοινίκης· ὁ πολίτης Σαράπτιος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπτηνός. „De varia huius urbis scriptura vid. *Iac. Gothofredum* ad Anonymum Geographum p. XIIX. et *Salmasium* ad Achill. Tat. p. 574." *Thrylkitzsch.* apud Muellerum. — Δικταῖον] Δικταίου Vind. IV. Vit. III. — ἀνάκτορον] ἀνάκτορα Par. DK. Vind. IV. Vit. III. — 1301. Ἀστέρῳ] Sic libri, quotquot collati sunt, omnes, etiam Vit. II. et III., e quibus tamen *Muellerus*, fortasse compendiosa nominis scriptura deceptus, Ἀστερίῳ protulit. Quod idem etiam Meursius voluit ex importuna coniectura Lycophroni obtrudere. In vulgata autem lectione nemo haerebit, qui Lycophronem paullo attentius perlegerit. Vide, quae supra ad v. 189. adnotavimus. De Asterione sive Asterio, Europae marito, vid. *Diod. Sic.* IV, 60. *Apollod.* III. 2, 1. ibiq. *Heyn.* Observ. p. 213 sq. *Nonn.* Dionys. I. 354. II. 695. *Io. Tzetz.* Antehom. v. 101. Chiliad. I. v. 473. et in *Exeges.* Iliad. p. 14, 22 sqq. *Etym. M.* p. 588, 24. et *Hoeck.* Creta, Vol. II. p. 48—50.
1304. Δραυκίῳ] Δρακείῳ Par. A. Δρωκίῳ Neap. II. Δαρκίῳ Rehd. Vid. *Hoeck.* Creta, Vol. I. p. 433. cuius coniecturam, Ῥαυκίῳ, (cf. *Steph. Byz.* v. Ῥαῦκος) vellem libri comprobarent. — 1306. σμίνθοισι] Vid. *Hesych.* v. σμίνθα et σμίνθος ibiq. Interpp. *Etym. M.* p. 721, 16. *Arcad.* de Acc. p. 49, 6. Fabellam hanc tradunt *Strabo* XIII. p. 604. (T. V. p. 364 sq. edit. Tzsch.) *Aelian.* H. A. XII. 5. *Schol. Venet.* ad Iliad. α'. 39. et *Eustath.* p. 34, 38. edit. Rom. (T. I. p. 30, 43. edit. Lips.) *Io. Tzetz.* Exeg. Iliad. p. 96, 24 sq. Vid. omnino *Hoeck.* Creta, T. II. p. 273—286. — δηρίσοντας] δηρήσαντες Neap. III. δηρήσοντας Vit. I. δηρήσοντες Ciz. — 1307. γενάρχας] γε ταγάρχας Par. C. γενάρχους Rehd. — Δάρδανος] Δάρδανον Vit. I. et Ciz.

βασίλειον Par. A. ἀπὸ πόλεως Σιδῶνος — Κρητικὸν βασίλειον Par. C. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πόλεως Σιδῶνος — βασίλειον Vind. II. τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν ἀπὸ πόλεως Σαραπίας — εἰς τὸ Κρητικὸν βασίλειον· Δίκτη γὰρ καὶ Ἴδη ὄρη Κρήτης Pal. 40.
1301. Γυναῖκα Κρήτης Par. A.
1302. Οὐδ᾽ οὗτοι ἀπηρκέσθησαν ἀντὶ ἴσων ἴσα Par. A. οἱ Κρῆτες καὶ οἱ Φοίνικες Vind. II. οἱ Κρῆτες — οἱ Ἕλληνες Pal. 40. 1303. Λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν τῷ Τεύκρῳ, τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ στράτευμα Par. A. κλέπτην Vind. II.
1304. Καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ, πατρὶ Τεύκρου, Κρητὶ τὸ γένος — Κρητί· ἀπὸ πόλεως Par. A. Κρητικῷ· Δραῦκος γὰρ πόλις Κρήτης Par. C. Κρητικῷ· πατρὶ Τεύκρου Pal. 40.
1305. Εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστειλαν οἰκητήριον Par. A.
1306. Τοῖς μυσὶ πολεμήσειν· Νίκανδρος δὲ τοὺς μύας ὕρακας ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις — ὧντινων ἀπὸ σπορᾶς Par. A. πολεμήσοντας — τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σκαμάνδρου Par. C. τοῖς μυσὶ φιλονεικήσοντας — Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου Vind. II. Τρωσὶ πολεμήσοντας Pal. 40. 1307. Τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρ-

γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν, εὐγενῆ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους

1308. Ἀρίσβαν] Ἀρίσβην Par. C. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur. Communem formam habet etiam *Etymologus* p. 143, 56. haec Lycophronis verba afferens. De Arisba, Dardani uxore, vid. *Steph. Byz.* v. Ἀρίσβη, qui eadem refert ex Cephalone Gergithio. Alii aliter. Vid. *Apollod.* III. 12, 5. et *Heyn.* Observ. p. 293. et 301. *Eustath.* ad Iliad. μ. 96. p. 894, 31. edit. Rom. (T. III. p. 100, 2. edit. Lips.)

1309. δευτέρους] δευτέρας Pal. 40. — ἔπεμψαν] ἔπεμψεν Vit. I. et Ciz. *Recte*, inquit Muellerus, *nam pluralis* ἔπεμψαν *non habet, ad quos pertineat.* Quod scribens vir doctissimus non meminerat, quam frequenter poetae ita transitum faciant a regione ad incolas eius. Vid. *Canteri* adnotationem ad v. 411. — ἅρπαγας λύκους] Sic uno consensu libri omnes, quotquot adhuc novimus, neque aliter impressi; et recte quidem, ut nobis videtur, atque ex more Lycophronis, apud quem vox λύκος saepe ita cum aliis nominibus coniuncta legitur, ut aut periphrasin faciat aut prorsus abundare videatur; vid. v. 147. ἁρπακτῆρας λύκους. v. 246. αἴθων λύκος. v. 524. πορθηταῖς λύκοις. v. 938. ὁπλίτην λύκον. v. 990. ἀγραύλων λύκων. v. 1034. παπποκτόνος λύκος. v. 1248. αἴθωνες λύκοι. v. 1293. φορτηγοὶ λύκοι. Neque in sensu huius lectionis quippiam desideramus, cum, quinam isti *rapaces lupi* intelligendi sint, statim ex sequentibus appareat. Aliam autem et speciosissimam lectionem e Stephano Byzantino et Eustathio iam Canterus adnotavit: „Pro ἅρπαγας Stephanus et Eustathius legunt Ἄτρακας, i. e. Thessalos; est enim Atrax Thessaliae oppidum et fluvius.“ *Stephani* verba haec sunt: Ἄτραξ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας. — τὸ ἐθνικὸν Ἀτράκιος, καὶ θηλυκὸν Ἀτρακία· καὶ Ἄτραξ, ὁμόφωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων· καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἄτρακας λύκους. Τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν, Ἄτραγος, ὡς Εὔπολις· εἰς Ἄτραγα νύκτωρ. Ἔστι καὶ Ἀτρακὶς θηλυκόν. *Eustath.* ad Iliad. β. 754. p. 337, 15. edit. Rom. (T. I. p. 273, 25. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν Ἄτρακα, ἧς οἱ πολῖται Ἄτρακες παρὰ Λυκόφρονι· κἂν ἀντὶ τοῦ Ἄτρακας λύκους, ὅ γράφει ὁ ἐθνικόλογος, ἅρπαγας λύκους γράφωσι τὰ τῶν ἀντιγράφων κοινότερα. Idem etiam (libet enim partem copiarum ad adversarium deducere) videtur in textu habuisse auctor glossae in Cod. Par. A., licet, quod nunc ibi scriptum est, ut nonnunquam fit, glossae non respondeat: τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἤγουν τοὺς Ἀργοναύτας. Hanc lectionem quivis sentiet perelegantem esse ingenioque Lycophronis dignissimam, neque deerunt fortasse, qui receptam velint; prudentiores tamen, opinor, non mirabuntur, quod Canterus tam leviter eam transmiserit. Intellexit enim vir praestantissimus, esse quidquam in vulgata lectione, quod illa elegantia ac poetico colore potius habendum sit; idque in eo positum esse, quod illa lectio et aptissima sit ac paene necessaria. Cassandrae enim narratio maxime in eo vertitur, ut intelligatur, *continuas illas rapinas*, quibus Europa priorem illam Asiae iniuriam ulta fuerit, causam exstitisse, ut tanta tamque horribilia bella in utriusque terrae perniciem exarserint; ideoque iteratis verbis studiose quaerit hanc culpam et ignominiam in Europaeos transferre. Sic coloniam Cretensem, quae Teucro duce in Phrygia consedit, κλῶπα στρατὸν appellat; Argonautas, lectissimum

δανος Par. A. τοὺς προγόνους μου Vind. II. 1308. Γήμας Ἀρίσβαν, θυγατέρα Τεύκρου, Δαρδάνου γυναῖκα, ἀφ' ὧν Ἐριχθόνιος — εὐγενῆ κόρην Par. A. 1309. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἅρπαγας λύκους· τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἤγουν τοὺς Ἀργοναύτας (in marg. περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν) Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας σὺν τῷ Ἰάσονι Vind. II.

ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην, 1310
δρακοντοφρουροῖς ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.

Graecae iuventutis florem, qui Iasonem, aureum vellus ab Aeeta rege petiturum, in Colchidem comitati erant, periculorum ac gloriae socios, contumeliose ἅρπαγας λύκους dicit, subiunctis statim verbis κλέψοντας et ἁρπάσας (vv. 1310. et 1317.); et Theseum, qui cum Hercule in Scythiam ad Amazones penetravit, ζωστηροκλέπτην vocat et duplicis furti incusat; quae omnia, nisi egregie fallor, ita a Cassandra dicta sunt, ut illa nimiae audaciae et rapacitatis nota Europaeis inureretur. Sed contendat fortasse aliquis, poetam, ut supra Καρνῖται κύνες et Ἰδαῖοι κάπροι posuerit, sic verisimillimum esse, etiam hoc loco Ἄτρακας λύκους dixisse. Quod prima fronte non leve videtur probabilitatis argumentum; concidet tamen, si paullo accuratius totius narrationis rationem et artem consideraveris. In enarranda enim tot raptuum ac bellorum serie, cum aut alternatim Europa Asiave nominandae essent aut indicandum certe, ex utra terra oriundi fuerint, qui iniuriam alteri aut fecerint aut rependerint: poeta hoc ita fecit, ut primos odii illius auctores Phoenices, Asiaticos homines, non κύνας solum, sed distincte, nomine ab urbe desumto, Καρνίτας κύνας appellaret; deinde huius sceleris ultores Ἰδαίους κάπρους, h. e. Cretenses, commemoraret; in sequentibus vero, quae usque ad v. 1332. ad eorundem Europaeorum iniurias pertinent, non a terra, sed ex fabulosa historia occultiora indicia suo more desumeret. Tum autem, ad Asiae vindictam transiens, iterum montium fluviorumque Asiaticorum nomina componit, ut appareat, *in cuius vindictam* illae ultrices virgines proruperint; quibus statim novus Asiae vindex succedit, ipsius Cassandrae avus, rex Troiae Laomedon. A quo poenas desumens narratur Europa Herculem Troiam misisse (ἧδ' ἀντὶ τούτων — στείλασα); et rursus e Tmolo, Asiae monte, accipitres devolasse (κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες) Italiam invasuri. Iam ex his, opinor, satis apparebit, quid discriminis inter illa priora (Καρνῖται κύνες et Ἰδαῖοι κάπροι) et nostrum locum intersit, et quo iure omnem inde factam coniecturam repudiandam censeamus. De Stephano autem Byzantino nullus dubito, quin lectionem suam non ex ipso Lycophrone, (apud quem etiam Eustathium nihil tale in exemplaribus suis invenisse, verba eius comprobant) sed ex Grammatici cuiusdam penu depromserit, qui videtur operam in eo lusisse, ut docti poetae verba emendando doctiora redderet.

1310. κλέψοντας] κλέψαντας Par. A. et Ciz. κλέψαντας (ον) Vind. II. — νάκην] *vellus.* Huc pertinet fortasse Scholium antiquum ab Etymologo p. 597, 13. servatum: νάκη, τὸ αἴγειον δέρμα· κῴδια (leg. κῶας) καὶ κῴδιον, τὸ προβάτειον· οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον· κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί. Hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odyss. ξ. 530.), modo de ovino vellere interpretantur, videtur proprie quamvis *villosam* pellem significasse, coriis oppositam; *Lex. Seguer.* p. 306, 5. νάκος· ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτων. Eadem leguntur apud *Photium* p. 286, 2. *Hesych.* νάκος· κῴδιον· αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν. Inde νακοτίλτης, *Poll.* Onom. VII. 28. *Eustath.* ad Odyss. ξ. 530. p. 1771, 47. edit. Rom. (T. II. p. 88, 16. edit. Lips.) *Festus* lib. XII. s. v. *naccae.*

1311. δρακοντοφρουροῖς] δρακοντοφλόροις Par. A. δρακοντοφόροις Par. J. — σκοπαῖς] φρουραῖς Par. K.

1310. Τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσονι, τῷ μονοπεδίλῳ, κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ Par. A. μονοπεδίλῳ — τοῦ κριοῦ τὸ χρυσοῦν δέρας Par. C. ἡγεμόνι, τῷ Ἰάσονι — τὸ χρυσοῦν δέρμα Vind. II. 1311. Ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις τοῦ δέρματος — ἀντὶ

ὃς, εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολών,
καὶ τὸν τετράπνην ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας, 1315
οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐῤῥάου κύτος,

1312. *Κύταιαν*] Ita Codd. mei plerique omnes cum Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. et utraque Potteri. Recte. Regulam vide apud *Arcad.* de Acc. p. 99, 24 sqq. Cf. *Etym. M.* p. 305, 34. et *Eustath.* ad Iliad. δ. 103. p. 449, 33. edit. Rom. (T. I. p. 360, 12. edit. Lips.) Aldina autem, Basil. II. et reliquae Editt. *Κυταίαν* exhibent; quo accentu hoc nomen legitur etiam apud *Steph. Byz.* h. v. et *Suid.* T. II. p. 404. Cytaeam, Colchidis urbem, quae *Κύτη* etiam sive *Κύτα* nominatur, commemorant *Etym. M.* p. 77, 46. *Scylac.* Peripl. p. 136. edit. Hoesch. (ubi editum est *Κυδαία*), *Schol.* ad Apoll. Rhod. II. 399. Inde Colchis dicitur apud poetas *γαῖα Κυταιΐς* (*Apoll. Rhod.* IV. 511.) sive *Κυτηΐς* (*Orph.* Arg. v. 824. et 1009. Herm.) et Aeetes, Colchidis rex, *Κυταῖος* (*Callim.* fragm. CXIII. p. 233. Blomf. *Apoll. Rhod.* II. 1094.) sive *Κυταιεύς* (*Apoll. Rhod.* II. 403.), et Medea *Κυταϊκή* (*Lycophr.* supra v. 174.) et *Κυταιΐς* (*Etym. M.* p. 77, 84.) sive *Κυτηϊὰς* in Euphorionis loco apud *Eustath.* ad Odyss. δ. 228. p. 1493, 46. edit. Rom. (T. I. p. 161, 34. edit. Lips.), quam formam ibi ex vitiosa lectione certissima manu refinxit *Meinekius* ad Euphor. fragm. p. 64. — *Λιγυστικήν* habent omnia exemplaria; neque aliter Editt. principes, Aldina et Basil. I., cum reliquis omnibus, et *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 76. p. 100, 10. edit. Bernh. ἰστέον δ' ὅτι ἐοίκασι καὶ Κολχικοί τινες Λίγυες εἶναι ἄποικοι τῶν Εὐρωπαίων· καὶ δηλοῖ ὁ Λυκόφρων ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Λιγυστικὴν πόλιν. ubi tamen fallitur doctissimus Editor Annot. p. 860. *Λιβυστίνην* scribens in Codicibus apud Lycophronem reperiri; quae lectio exstat solummodo apud Steph. Byzant. v. *Κύταια.* et in Paraphrasi Vaticana. — *μολών*] μολῶν Par. A. Vind. II. Vit. I. II. Ciz.

1314. *βαστάσας*] Vind. II. in marg. γρ. εὐνάσας. — 1315. *λέβητι δαιτρευθείς*] Eadem ex Pherecyde et Simonide commemorat Scholiastes Euripidis in Argum. Medeae: Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε. — 1316. *ἐῤῥάου*] ἐῤῥώου Par. D. et Edit. Ald. ἐῤῥώου (superscr. α) Rehd. *Hesych.* et *Favorin.* ἐῤῥάς, κριός. Aliter *Callimachus* apud Tzetzam: ἐῤῥάου, τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει, τοῦ κάπρου· παρὰ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ. Utramque significationem

τοῦ, δράκοντος παραφυλάσσοντος τὸ δέρος Par. A. ὡς ἐπὶ θήκης· ψυχρὸν καὶ μωρόν Par. C. ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις — φυλακαῖς Vind. II. 1312. Πόλιν Κολχίδος· ὅςτις εἰς τὴν Κύταιαν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου — τὴν γείτονα τῶν Λιγυστίνων, ἐλθὼν Par. A. Ἰάσων Par. C. ὁ Ἰάσων — ἄποικοι γὰρ Λιβύης οἱ Κόλχοι Pal. 40.

1313. Καὶ τὸν τετρακέφαλον, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν — ὕδρος εἶδος ὄφιος· νῦν δὲ δράκοντα λέγει — ἡμερώσας φαρμάκοις Par. A. τετρακέφαλον Par. C. τὸν τέσσαρας πνοὰς ἔχοντα, τὸν δικέφαλον — κοιμήσας, φονεύσας φαρμάκοις Vind. II. δικέφαλον, δ' πνοὰς ἔχοντα Pal. 40.

1314. Καὶ τὰ περιφερῆ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων Par. A. περιφερῆ, ἐπικαμπῆ Par. C. ἐπικαμπῆ κρατήσας Pal. 40. 1315. Ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκείῳ μαγειρευθεὶς τὸ σῶμα· φασὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ὑπὸ Μηδείας ἑψηθῆναι, καὶ γενέσθαι νέον Par. A. φασί, ὅτι Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς πάλιν νέος ἐβράζετο Vind. II. 1316. Οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ κάπρου τὸ δέρμα τὸ χρυσοῦν Par. A. οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν — εἶδος τράγου — τοῦ

ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο 1320
βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας

proferunt etiam Schol. min. et auctor Paraphraseos Vaticanae. — κύτος] Libri omnes, quos ipse viderim, et Editt. σκύτος exhibent, cuius tamen prima syllaba ubique producitur. Vid. *Aristoph*. Vesp. 643. Eccl. 385. 432. *Meinek*. Cur. crit. p. 66. Dedi igitur κύτος, quod hac significatione, apud Lycophronem saltem, nihil habet offensionis, et quo ducit librariorum in his vocibus solemnis error. Vid. supra v. 73. et Paraphr. Vatic. ad v. 1312. ubi Σκύταιαν pro Κύταιαν in Codice scriptum est.

1318. γνωτοφόντιν] γνωτοφόντην Par. EG. Vind. IV. Vit. II. III.

1320. φθογγήν] φθόγγον Neap. I. — ἐδώλων] Par. BDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. ἑδώλων Par. ACH. cum leni spiritu. Vid. tamen *Lex. de Spirit*. p. 215. coll. *Etym. M*. p. 317, 9. ἐδωλίων ex Edit. Aldina transiit in reliquas omnes, praeter Basileensem primam, quae accurate ad Codicis scripturam edita est. Refragantur autem huic lectioni libri, quantum sciam, omnes, neque videtur eam Sebastianus in Codd. Vatic. invenisse, licet ille, ex parte tantum eorum scripturam referens, reliquorum lectionem aut negligentia dubiam reddiderit aut consulto suppresserit. — Χαονιτικῶν] Sic Par. ADEFGHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Χαωνιτικῶν Par. C. et Neap. III. Χαονιτικήν Par. K. Χαονικῶν Par. BL. Vit. I. Χαωνικῶν Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Primae et tertiae syllabae mensuram Editores docere potuit ipse Lycophron v. 1046.: τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων. Adde *Euphorionis* locum apud Steph. Byz. s. v. Χαονία. *Aristoph*. Acharn. 613. (580. Dind.) Equit. 78. et *Orph*. Argon. v. 130. Herm. — 1321. δρόμων] δρόμον Par. D. — 1322. ἀσκέρας] *Pollux* Onom. VII. 86. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον. Vid. Interpp. ad *Hesych*. h. v. et *Hemsterh*. ad *Polluc*. X. 50. p. 1204.

κριοῦ δέρμα Vind. II. μεθ' ἡδονῆς· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι ἄσμενος καὶ ἀσμένως, ἤγουν μετὰ χαρᾶς, καὶ μετὰ τοῦ οὐχί, ἀρνητικοῦ ἐπιῤῥήματος, οὐχὶ ἀσμένως καὶ οὐκ ἀσμένως, ἤγουν οὐ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνέσεως, ἀλλὰ μετὰ κόπου δηλονότι Pal. 40. 1317. Ἀλλ' αὐτόμολον ἁρπάσας· τὴν Μήδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραῒς εἶδος ὀρνέου μικροῦ Par. A. ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Μήδειαν Vind. II. ἐθελουσίαν Pal. 40. αὐτόμολον Μήδειαν· ἤγουν τὴν λελυπημένην Par. C. 1318. Τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελοῦσαν· τὴν τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα Par. A. ἀδελφοφόντιν Par. C. τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον — τὴν φονεύτριαν Vind. II.

1319. Εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργώ — ἀνεβίβασεν Par. A. τὴν φωνήεσσαν, τὴν Ἀργώ Par. C. λαλοῦσαν, Ἀργώ, ἐκάθισεν Pal. 40.

1320. Φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη Par. A. φωνὴν τῶν σανιδωμάτων — ἔθνος Ἠπειρωτικὸν Vind. II.

1321. Ἀνθρωπίνην προπέμπουσαν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων Par. A. ἐπιστήμονα τῆς ὁδοῦ Pal. 40.

1322. Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνελκύσας Par. A. τὰ ὀρτάρια, νῦν τὰ ὑποδήματα Par. B. ἀνελκύσας, λαβὼν Par. C.

καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων 1325
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,
σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,

1323. φασγάνου] φάσγανον Vind. II. φάσγανον Vit. II. Hunc Lycophronis locum tetigit *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 1017. p. 296, 30. edit. Bernh.
1324. Σκῦρος] Σκύρος Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — Aldina et reliquae Editt. Σκῦρος. Vid. *Arcad.* de Acc. p. 69, 7. Vox deest in Vind. IV. — λυγρούς] λυγρούς Par. C.
1325. αἰγίλιψ] *Eustath.* ad Iliad. ι'. 664. p. 782, 38. edit. Rom. (T. II. p. 306, 12. edit. Lips.) Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν· Λυκόφρων δὲ ἐντεῦθεν λαβὼν αἰγίλιπα ταύτην φησίν, ὅπερ ἔοικε πρὸς τὸ αἰπεῖαν. *Dionys. Perieg.* v. 521. Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα. — ῥοιζουμένων] Si hoc littore undarum aestu resonante accipias, neque Canteri emendationem, ῥοιζουμένῳ, desiderabis, neque Muellerum audies, vulgatam lectionem miro modo explicantem: „Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est movenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomede deturbabatur, multum stridorem edentes, *quum simul cum corpore multa saxa, ut fit, devoluta raperentur.* Id quod innuit Schol. interlin. suo: ἠχουμένων." Minime; Scholia interlin. pleniora habent: ἠχούντων, ἀνεμωδῶν. — 1326. δοκεύει] δοκεύσει Par. A.
1327. δηΐας] Sic libri omnes. Vid. supra ad v. 861.
1328. Μύστῃ] Μύστᾳ Neap. II. — Τροπαίας] *Reichardus*: „Nescio an contextui convenientius legatur Τροφαίας. Caussa in proximis verbis est: σπάσαντι μαστόν." Quod merito repudiavit Muellerus. — μαστόν] μαζόν Neap. I. μασθόν Pal. 40. — εὔθηλον] Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. εὔγλαγον Par. C. inter lin. εὐθήγλαγον Par. A. ex utraque lectione conflatum. εὐθαλῆ Neap. I. εὔθυλον (γρ. εὐθαλῆ) Neap. II. Vind. II. Cf. Eurip. Bacch. 736. εὔθηλον πόριν, ubi vide Elmsleii annotationem.

1323. Καὶ τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ Θησεύς Par. A. ἐπίθετον (ad lectionem φάσγανον) Par. C. τὸ φάσγανον καὶ τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης ἔλαβεν Vind. II. τῆς σπάθης Pal. 40.
1324. Αἰγέως γάρ, ὁ δὲ Φημίου — νῆσος περὶ Εὔβοιαν· ᾧτινι χαλεποὺς τάφους Par. A. κατὰ τοῦτον· ὁ τοῦ Φημίου, ἤγουν τοῦ Φημιάδου Αἰγέως Par. C. τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεύς — πόλις Δολόπων — θανασίμους Vind. II. οὐ Φημίου παῖς, ἀλλὰ Αἰγέως ὁ Θησεύς — ἡ νῆσος Θησεῖ Pal. 40. 1325. Κάτωθεν τῶν κρημνῶν — ὑψηλοτάτη — ἠχούντων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων Par. A. ὑποκάτω — ὑψηλή — ἠχούντων, ἀνεμωδῶν Par. C. κάτωθεν· ὁ Λυκομήδης Pal. 40. 1326. Πάλαι ἑτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει τὰς ἀνενταφιάστους ῥιφάς Par. A. ἑτοιμάζει, ἐπιτηρεῖ Par. C. ἑτοιμάζει — ἀτάφους Vind. II. φυλάσσει Pal. 40. 1327. Σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας, τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον τῆς Ἥρας τὸ Δηΐας Par. A. παραγενόμενος — θηλάσαντι πολεμικῆς Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας — μεταλαβόντι τῆς Ἥρας ἀφανιστικῆς Vind. II. πλεύσας — λαβόντι τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ Pal. 40.
1328. Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμυήθη γὰρ τὰ Ἐλευσίνια· Τροπαίας δέ, ἐπώνυμον Ἥρας· τῆς Ἥρας τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθήλασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανατίσθη Par. A. τῆς νικοποιοῦ Ἥρας — γρ. εὔγλαγον Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ — τῆς Ἥρας — εὐ-

ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο 1320
βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας

proferunt etiam Schol. min. et auctor Paraphraseos Vaticanae. — κύτος] Libri omnes, quos ipse viderim, et Editt. σκύτος exhibent, cuius tamen prima syllaba ubique producitur. Vid. *Aristoph.* Vesp. 643. Eccl. 385. 432. *Meinek.* Cur. crit. p. 66. Dedi igitur κύτος, quod hac significatione, apud Lycophronem saltem, nihil habet offensionis, et quo ducit librariorum in his vocibus solemnis error. Vid. supra v. 73. et Paraphr. Vatic. ad v. 1312. ubi Σκύταιαν pro Κύταιαν in Codice scriptum est.

1318. γνωτοφόντιν] γνωτοφόντην Par. EG. Vind. IV. Vit. II. III.

1320. φθογγήν] φθόγγον Neap. I. — ἐδώλων] Par. BDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. ἐδώλων Par. ACH. cum leni spiritu. Vid. tamen *Lex. de Spirit.* p. 215. coll. *Etym. M.* p. 317, 9. ἑδωλίων ex Edit. Aldina transiit in reliquas omnes, praeter Basileensem primam, quae accurate ad Codicis scripturam edita est. Refragantur autem huic lectioni libri, quantum sciam, omnes, neque videtur eam Sebastianus in Codd. Vatic. invenisse, licet ille, ex parte tantum eorum scripturam referens, reliquorum lectionem aut negligentia dubiam reddiderit aut consulto suppresserit. — Χαονιτικῶν] Sic Par. ADEFGHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Χαωνιτικῶν Par. C. et Neap. III. Χαονιτικήν Par. K. Χαονικῶν Par. BL. Vit. I. Χαωνικῶν Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Primae et tertiae syllabae mensuram Editores docere potuit ipse Lycophron v. 1046.: τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων. Adde *Euphorionis* locum apud Steph. Byz. s. v. Χαονία. *Aristoph.* Acharn. 613. (580. Dind.) Equit. 78. et *Orph.* Argon. v. 130. Herm. — 1321. δρόμων] δρόμον Par. D. — 1322. ἀσκέρας] *Pollux* Onom. VII. 86. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον. Vid. Interpp. ad *Hesych.* h. v. et *Hemsterh.* ad *Polluc.* X. 50. p. 1204.

κριοῦ δέρμα Vind. II. μεθ' ἡδονῆς· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι ἄσμενος καὶ ἀσμένως, ἤγουν μετὰ χαρᾶς, καὶ μετὰ τοῦ οὐχί, ἀρνητικοῦ ἐπιῤῥήματος, οὐχὶ ἀσμένως καὶ οὐκ ἀσμένως, ἤγουν οὐ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνέσεως, ἀλλὰ μετὰ κόπου δηλονότι Pal. 40. 1317. Ἀλλ' αὐτόμολον ἁρπάσας· τὴν Μήδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραΐς εἶδος ὀρνέου μικροῦ Par. A. ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Μήδειαν Vind. II. ἐθελουσίαν Pal. 40. αὐτόμολον Μήδειαν· ἤγουν τὴν λελυπημένην Par. C. 1318. Τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελοῦσαν· τὴν τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα Par. A. ἀδελφοφόντιν Par. C. τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον — τὴν φονεύτριαν Vind. II.

1319. Εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργώ — ἀνεβίβασεν Par. A. τὴν φωνήεσσαν, τὴν Ἀργώ Par. C. λαλοῦσαν, Ἀργώ, ἐκάθισεν Pal. 40.

1320. Φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη Par. A. φωνὴν τῶν σανιδωμάτων — ἔθνος Ἠπειρωτικὸν Vind. II.

1321. Ἀνθρωπίνην προπέμπουσαν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων Par. A. ἐπιστήμονα τῆς ὁδοῦ Pal. 40.

1322. Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνελκύσας Par. A. τὰ ὀρτάρια, νῦν τὰ ὑποδήματα Par. B. ἀνελκύσας, λαβὼν Par. C.

καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων 1325
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,
σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,

1323. φασγάνου] φάσγανον Vind. II. φάσγάνον Vit. II. Hunc Lycophronis locum tetigit *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 1017. p. 296, 30. edit. Bernh.
1324. Σκῦρος] Σκύρος Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — Aldina et reliquae Editt. Σκῦρος. Vid. *Arcad.* de Acc. p. 69, 7. Vox deest in Vind. IV. — λυγροὺς] λυγρούς Par. C.
1325. αἰγίλιψ] *Eustath.* ad Iliad. ι'. 664. p. 782, 38. edit. Rom. (T. II. p. 306, 12. edit. Lips.) Σκῦρον, ἑλὼν αἰπεῖαν· Λυκόφρων δὲ ἐντεῦθεν λαβὼν αἰγίλιπα ταύτην φησίν, ὅπερ ἔοικε πρὸς τὸ αἰπεῖαν. *Dionys. Perieg.* v. 521. Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα. — ῥοιζουμένων] Si hoc littore undarum aestu resonante accipias, neque Canteri emendationem, ῥοιζουμένῳ, desiderabis, neque Muellerum audies, vulgatam lectionem miro modo explicantem: „Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est movenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomede deturbabatur, multum stridorem edentes, *quum simul cum corpore multa saxa, ut fit, devoluta raperentur.* Id quod innuit Schol. interlin. suo: ἠχουμένων." Minime; Scholia interlin. pleniora habent: ἠχούντων, ἀνεμωδῶν. — 1326. δοκεύει] δοκεύσει Par. A.
1327. δηΐας] Sic libri omnes. Vid. supra ad v. 861.
1328. Μύστῃ] Μύστᾳ Neap. II. — Τροπαίας] *Reichardus:* „Nescio an contextui convenientius legatur Τροφαίας. Caussa in proximis verbis est: σπάσαντι μαστόν." Quod merito repudiavit Muellerus. — μαστόν] μαζόν Neap. I. μασθόν Pal. 40. — εὔθηλον] Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. εὔγλαγον Par. C. inter lin. εὐθήγλαγον Par. A. ex utraque lectione conflatum. εὐθαλῆ Neap. I. εὔθυλον (γρ. εὐθαλῆ) Neap. II. Vind. II. Cf. Eurip. Bacch. 736. εὔθηλον πόριν, ubi vide Elmsleii annotationem.

1323. Καὶ τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ Θησεύς Par. A. ἐπίθετον (ad lectionem φάσγανον) Par. C. τὸ φάσγανον καὶ τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης ἔλαβεν Vind. II. τῆς σπάθης Pal. 40.
1324. Αἰγέως γάρ, ὁ δὲ Φημίου — νῆσος περὶ Εὔβοιαν· ᾧτινι χαλεποὺς τάφους Par. A. κατὰ τοῦτον· ὁ τοῦ Φημίου, ἤγουν τοῦ Φημιάδου Αἰγέως Par. C. τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεύς — πόλις Δολόπων — θανασίμους Vind. II. οὐ Φημίου παῖς, ἀλλὰ Αἰγέως ὁ Θησεύς — ἡ νῆσος Θησεῖ Pal. 40. 1325. Κάτωθεν τῶν κρημνῶν — ὑψηλοτάτη — ἠχούντων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων Par. A. ὑποκάτω — ὑψηλή — ἠχούντων, ἀνεμωδῶν Par. C. κάτωθεν· ὁ Λυκομήδης Pal. 40. 1326. Πάλαι ἑτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει τὰς ἀνενταφιάστους ῥιφάς Par. A. ἑτοιμάζει, ἐπιτηρεῖ Par. C. ἑτοιμάζει — ἀτάφους Vind. II. φυλάσσει Pal. 40. 1327. Σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας, τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον τῆς Ἥρας τὸ Δηΐας Par. A. παραγενόμενος — θηλάσαντι πολεμικῆς Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας — μεταλαβόντι τῆς Ἥρας ἀφανιστικῆς Vind. II. πλεύσας — λαβόντι τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ Pal. 40.
1328. Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμυήθη γὰρ τὰ Ἐλευσίνια· Τροπαίας δέ, ἐπώνυμον Ἥρας· τῆς Ἥρας τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθήλασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανατίσθη Par. A. τῆς νικοποιοῦ Ἥρας — γρ. εὔγλαγον Par. C. τῷ Ἡρακλεῖ — τῆς Ἥρας — εὐ-

ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν,
στόρνην τ᾽ ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο 1330
τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
ἧς αἱ ξύναιμοι παρθένοι Νεπουνίδος,
Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,

1329. ὤρινεν] ὤρινε Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Aldina autem cum reliquis recte ὤρινεν. — διπλοῦν] διπλουν Vind. II. Vit. II. — 1330. στόρνην] τόρνην Par. L. Vit. I. Ciz. — Θεμισκύρας ἄπο] Θεμισκύρας βλάβην Par. K. — 1331. τοξόδαμνον] Hoc accentu Codd. Paris. fere omnes, Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. τοξοδάμνον Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Pott. utrq. et Sebast. Prius illud etiam Tzetzes in omnibus exemplaribus invenerat: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως τοξόδαμνον γράφουσιν· ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσιν· οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων· τὸ τοξοδάμνον δὲ τὴν δαμάζουσαν τόξοις. Vide tamen τοξόδαμνον Ἄρτεμιν apud *Eurip.* Hipp. 1470. (Valck.) et *Diphili* fragm. apud *Athen.* VI. 223, b. p. 486. (Dind.)

Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε.

— Ὀρθωσίαν] Vid. *Etym. M.* p. 631, 2. et *Potteri* Annot. ad h. l.
1332. Νεπουνίδος] Par. ABDGH. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. Νεπτουνίδος Par. F. Neap. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Νεπτουνίδος Par. C. Νεπουνίδες Par. JL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Νεπτουνίδες Par. E. Neap. I. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. παρθένοις ἐπουνίδος Vind. II. παρθένοιν ἐπουλίδος Par. K. — 1333. Ἔριν] Ἶριν Par. F. et Casaub. membr. apud Sebast. quod probavit *Muellerus* in Addend. p. 294. ex loco *Strabonis* XII. 556. [et 561. T. V. p. 125. et 145. edit. Tzsch.] *Irim* fluvium commemorant etiam *Menippus* in Periplo apud Steph. Byz. v. Χαδισία. *Scylax* p. 138. edit. Hoesch. *Dionys. Perieg.* v. 783. *Plin.* Hist. Nat. VI. 3. Ἄρδιν Rehd. Vulgata tamen lectio, quam accuratiores libri omnes uno consensu retinent, satis tuta videtur ex *Arriani* loco apud *Eustath.* ad Dion. Perieg. p. 248, 32. edit. Bernh. ὅτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ἶρις ποταμὸς καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τούτου ὁ Ἀῤῥιανὸς ταῦτά φησιν· Αἶμος, βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ἐρίθαλῆ· υἱοθετήσατο γὰρ αὐτὸν ἡ Ἥρα Vind. II. 1329. Τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν· ἆθλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρυσθῆος ἕκτον, ὥς φασι· ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν. — ὁ δὲ Θησεὺς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἱππολύτην ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἱππόλυτον — διπλοῦν παρεσκεύασε φιλονείκημα Par. A.
1330. Τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλήσας, στερήσας — Θεμίσκυρα πόλις Παφλαγόνων, ἡ καὶ τῶν Ἀμαζόνων Par. A. κλέψας Par. C. τὴν ζώνην ἀφελών, συλήσας — ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας Vind. II.

1331. Τὴν τοξικὴν κλέψας· ἐπώνυμον δὲ τῆς Ἱππολύτης τὸ Ὀρθωσίαν Par. A. τῆς Ἱππολύτης Par. C. τὴν τοξότιν — ἐπώνυμον Ἱππολύτης Vind. II. Ἱππολύτην ἀγαπωμένην τῇ Ἀρτέμιδι· τὴν Ἄρτεμιν ἀπὸ τὸ ὀρθοῦν τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ Ἄρτεμις Pal. 40.
1332. Ἧς αἱ ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες — ἐπώνυμον Ἱππολύτης· ἡ δὲ εὐθεῖά ἐστιν Νεπουνίς Par. A. τῆς Ἱππολύτης Par. C. συγγενεῖς Pal. 40.
1333. Καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμοὺς Πόντου Par. A. ποταμὸς Σκυθίας Par. C.

καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς διζήμεναι, 1335
ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν
Γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
τὰς Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας. 1340
Πάππος δὲ Θρήκης οὑμὸς αἰστώσας πλάκα

διος· ἀφ' οὗ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἐρίδιος ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἶρις. — Τήλαμον] Τήλαμνον Par. F. Τήλαμνον Par. C. — 1335. ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς] Legebatur ἁρπαγῆς sine copula. Editiones autem principes et Codd., quos ipse viderim, ἁρπαγὰς exhibent; copulam autem alii prorsus omittunt, alii alio loco inserunt, ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Par. AE. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. ποινάς τ' ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. ποινὰς κἀθέλκτους θ' ἁρπαγάς Vind. II. ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγάς Par. BCDFGHJK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ald. et Basil. I. ἁρπαγῆς primus edidit Canterus ex coniectura, quem sequuti sunt praeter reliquos editores etiam Potterus et Sebastianus, licet ille in utroque Codice suo, alter autem in tredecim libris ἁρπαγὰς invenisset. — 1339. Ἀκτήν] Atticam. Vid. *Steph. Byz.* v. Ἀκτή. *Helladium* in Phot. Bibl. p. 534, a 26. Bekk. *Lex. Seguer.* p. 60, 5. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 423. p. 117, 10. Bernh. et ad *Iliad.* ν'. 689. p. 954, 64. edit. Rom. (T. III. p. 182, 17. edit. Lips.) Cf. *Strab.* IX. 391. (T. III. p. 334. edit. Tzsch.) — δορί] δουρί Par. H.
1340. Μοψοπείους] Par. ACGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. et Sebast. Μοψοπειούς Par. BFJK. et sola Edit. Meurs. II. Μοψοπειούς Rehd. Μοψοποιούς Par. DEL. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. *Steph. Byz.* p. 473. Pin. Μοψοπία ἡ Ἀττική, ἀπὸ Μόψοπος —. ὁ πολίτης Μοψόπειος, διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ Μοψοπιεύς. — γύας] γυίας Par. GL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes.
1341. πλάκα] πλάκας Par. ACDEFK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

1334. Καὶ ῥεῦμα ποταμοῦ Θεμισκύρας Θερμώδων· αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες (Tryphiod. v. 33.) — καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων Θεμισκύρας πόλεως Par. A. ποταμὸς Σκυθίας — Σκυθικὸν ὄρος Vind. II. 1335. Τιμωρίας ἀμειλίκτους καὶ ἀγρίους, ἀνημέρους ἁρπαγὰς ζητοῦσαι Par. A. ἀσπόνδους Par. C. ἀμειλίκτους, σκληρούς, ἀσπόνδους ζητοῦσαι Vind. II. 1336. Ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυθίας, τὸν Δανούβιον Par. A. βαθὺν — Σκυθικάς Par. C. τοὺς μεθ' ἑαυτῶν Pal. 40. 1337. Τοὺς ἵππους, ἀπηνῆ καὶ ἀπότομον ἀφιεῖσαι θόρυβον Par. A. ἀπειλητικὴν Par. C. et Pal. 40. ἱππικὴν τάξιν — ἀπειλητηρίαν πέμπουσαι αἱ Ἀμαζόνες Vind. II. 1338. Τοῖς Ἕλλησιν καὶ τοῖς ἀπογόνοις, τοῖς Ἀθηναίοις Par. A. τοῖς Ἕλλησι — τοῖς ἐγγόνοις, ἀπογόνοις, ἤγουν τοῖς Ἀθηναίοις Vind. II. 1339. Καὶ πᾶσαν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν Par. A. τὴν Ἀττικὴν Par. C. 1340. Τοὺς Ἀττικούς· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — κατακαύσασαι τόπους, ἢ μέρη τῆς γῆς Par. A. τὰς Ἀττικάς, ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — καύσασαι Par. C. Μόψος βασιλεὺς Ἀθηνῶν — ὑποτάξασαι, ἐμπρήσασαι — τόπους, χώρας Vind. II. τὰς τοῦ Μόψου Pal. 40.
1341. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θρᾴκης· λέγει δὲ τὸν Ἶλον — ὁ ἐμός, ἀφα-

χώραν τ' Ἐορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον,
ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
στεῤῥὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,
ἀλκῇ νέανδρος, ἐκπρεπέστατος γένους. 1345
ἥδ' ἀντὶ τούτων τάῤῥοθον βοηλάτην

et Ms. Canteri. Vulgatam retinent Par. BGHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. — 1342. Ἐορδῶν] Par. ADEGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἐωρδῶν Par. B. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Ἑωρδῶν Reich. Ἐορδνῶν Par. C. Ἐορδνῶν Par. F. et Edit. Basil. I. Veram lectionem restituit Sebastianus. Vid. *Herodot.* VII. 185. *Thucyd.* II. 99. ubi Ἐόρδους editum est contra Herodiani praeceptum apud *Steph. Byz.* v. Ἐορδαῖαι· ὀξύνεται δὲ τὸ Ἐορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἔχει. Adde *Alberti* annot. ad *Hesych.* v. Ἔορτος ἢ Ἔορδος. — Γαλαδραίων] Par. AF. Neap. III. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Γαλαδραίων Neap. II. Vit. II. Γαλαδραῖον Vind. II. Γαλαδραῖον Par. BCEHL. Neap. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. Χαλαδραίων Par. J. Χαλαδραίων Par. D. Χαραδραίων Par. K. Χαλαδρυῶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. γχαλαδραῖον Vit. I. Ciz. Χαλαδραῖον Sebastianus. Genitivum plures et accuratiores libri praebuerunt; nec refragari videtur *Stephanus Byzantinus*, apud quem s. v. Γαλάδραι haec leguntur: ὁ πολίτης Γαλαδραῖος· Λυκόφρων· καὶ Γαλαδραῖον πέδον. ubi genuina lectio mutata videtur ob sequentia: τὸ κτητικὸν ἔδει Γαλαδραϊκόν· in quibus tamen non dubito quin plura, quae intermedia posita fuerant, resciderit Epitomator. Hoc certe nemo, opinor, contendet, vulgatam lectionem apud Lycophronem hoc Stephani testimonio contra meliorum Codd. auctoritatem confirmari. — πέδον] πέδων Par. C. — 1343. ὅρους] ὅρκους Vind. II. altera lectione in margine notata.
1344. ζεῦγλαν] Ita quidem optimi libri et Editt. omnes, una excepta Reichardiana, in qua est ζεύγλαν, quod exhibent etiam Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et probavit *Muellerus*. Vide supra ad v. 996. — ἀμφιθεὶς] ἀντιθεὶς Neap. III. ἐντιθεὶς Neap. I. ἀμφὶ θεὶς Vit. II. Pal. 40.
1345. ἐκπρεπέστατος] Legebatur εὐπρεπέστατος, quod est in Par. BJL. (in hoc tamen correctum in ἐκπρ.) Vit. I. Ciz. et Rehd. Nostram autem lectionem tuentur Par. ACDEFGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. Vid. *Valcken.* ad Phoen. v. 171. — 1346. ἥδ'] Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. ἢ δ' Reich. ἡ δ' Potteri utrq. et Sebast.

νίσας ἢ ὑποτάξας τὰς πόλεις Par. A. *ὁ Ἶλος — γῆν* Par. C.
1342. *Καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακεδονίας οἵ τε Ἐορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι* Par. A. *Μακεδόνων — πόλις Μακεδονίας* Par. C. *Θρᾳκῶν — Γαλάδρα πόλις Μακεδονίας* Pal. 40.
1343. *Περὶ τοὺς ὅρους ἔπηξεν — τοῦ ποταμοῦ Θεσσαλίας τοῖς ῥεύμασιν* Par. A. *μέχρι γὰρ Θεσσαλίας ὁ Ἶλος ἐκράτει* Par. C. *ὁροθέσια — ποταμοῦ Θεσσαλίας — ἕως δὲ θαλάσσης* (sic) *ὁ Ἶλος ἐκράτει* Vind. II.
1344. *Ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περιθεὶς δεσμοῖς* Par. A. *δουλείαν περιθεὶς — αὐτοῖς* Vind. II. 1345. *Τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρεῖος καὶ εὐγενής* Par. A. *εὐγενής* Par. C. *ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος* Pal. 40. 1346. *Η ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα* (in marg. *περὶ τοῦ Ἡρακλέους*) Par. A. *ἤγουν τούτων τιμωρημάτων βοηθόν — τὸν τὰς βοῦς ἐλάσαντα τοῦ Γηρυόνου Ἡρα-*

τὸν ἐξάπρυμνον, στέρφος ἐγχλαινούμενον,
στείλασα, λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,
τὸν ἣ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν
καθιερώσει, πημάτων ἀρχηγέτις. 1350
αὖθις δὲ κίρκοι, Τμῶλον ἐκλελοιπότες
Κίμψον τε καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά,
καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ·
κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὐδάνει μυχόν,

1348. ἤρειψεν] ἤριψεν Par. A. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. ἤριψε Par. CF. et Edit. Sebast. ἤρειψε Par. BG. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ἤρειψεν libri reliqui et Edit. Reich. — 1350. ἀρχηγέτις] ἀρχηγέτης Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vitiosum ἀργηγέτις, quod ex typographico errore Aldinae editionis in reliquas omnes, excepta Basil. I., intactum transierat, sustulit tandem Potterus; in Reichardiana autem, nolente sine dubio editore, iterum apparuit. — 1354. αἰνόλεκτρον] αἰνολέκτρου Ciz. αἰνόλεκτον Rehd. — εὐδάνει] Hoc verbum libri omnes, qui hanc scripturam praebent, cum leni spiritu exhibent; uno excepto Vit. I., in quo alter spiritus ab alia, ut videtur, manu illatus est. In aliis exemplaribus librarii hoc novum ac insolens verbum varie corruperunt. εὐδάνει Par. BDEJKL. Vind. II. Vit. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae, una excepta Meursiana II., omnes. ἐνδά-νει (εὐ ά) Par. AG. Vind. IV. Vit. III. εὐδύνει Par. H. ἐνδύνει Par. F. ἐνδυνει Par. C. Verbum εὐδάνω secundum analogiam ita ab εὕδω formatum

κλέα Par. C. Ἑλλὰς ἤγουν Εὐρώπη — τῶν τιμωρημάτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα Vind. II. 1347. Τὸν ἓξ τριήρεις ἔχοντα ἢ ναῦς — τὴν λεοντῆν ἀμφιεννύμενον Par. A. τὸν ἓξ ναῦς ἔχοντα — λεοντῇ ἐνδεδυμένον Par. C. δέρμα ἐνδεδυμένον Vind. II. τὸν ἓξ νῆας ἄγοντα — λεοντῆν Pal. 40.

1348. Ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δικέλλαις τὸ ὑψηλὸν κατέαξε καὶ ἔῤῥιψε τὸ ἀκρωτήριον, καὶ λόφον, τὴν Ἴλιον Par. A. ἀξίναις — ἰσχυρόν, ὑψηλὸν κατέβαλε — πύργους Par. C. ξύλοις, ἀξίναις, δικέλλαις — τὸ ἀκρωτήριον, τὴν Ἴλιον Vind. II.

1349. Τοῦτον ἡ ἐμποιητικὴ φόβον Ἥρα ἢ Ἀθηνᾶ — ἐν τοῖς τῶν θεῶν λαχμοῖς Par. A. ἀγανόφρων, καταπληκτική — μοίραις Par. C. τοῦτον τὸν Ἡρακλέα ἡ Ἥρα καταπληκτική, φοβερὰ Vind. II. ἐκπληκτικὴ Pal. 40.

1350. Θεὸν ποιήσει ἢ ἱερώσει — ἡ κακῶν ἀρχηγός Par. A. θεὸν ποιήσει Par. C. θεὸν ποιήσει — τῶν βλαβῶν Vind. II. αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ ἀρχή, αἰτία Pal. 40. 1351. Πάλιν δὲ τοῦ Ἄτυος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς, τοῦ Λυδῶν βασιλέως — τὸ ὄρος Λυδίας ἐκλελοιπότες Par. A. ἱέρακες, ἤγουν οἱ Τυρσηνοὶ ἢ Λυδοί Par. C. πάλιν Τυρσηνοί — ὄρος Λυδίας Vind. II. οἱ υἱοὶ Ἄτυος — ὄρος ἐν Λυδίᾳ Pal. 40.

1352. Πόλις Λυδίας, καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ ῥεύματα Par. A. κώμη Λυδίας — ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦν πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον Par. C. 1353. Καὶ τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἢ τῆς Ἀσκανίας· πλησίον δὲ τῆς Λυδίας εἰσὶ τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου ἡ Ἔχιδνα, ἡ συνεμίγη Τυφών· καὶ Ὅμηρος (Iliad. υ΄. 391 sq.)

ἔνθα δέ τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν.

ἔνθα ἡ γυνὴ Τυφῶνος Ἔχιδνα, κατὰ Ἡσίοδον (Theog. 304.) Par. A. τῆς Ἀσκανίας — ἤγουν ἡ Ἔχιδνα, ἡ γυνὴ Par. C. ὕδωρ τῆς Γυγαίας — ἡ γυνὴ Ἔχιδνα Vind. II. ἐν Λυδίᾳ τὴν Γυγαίαν λέγει ἢ τὴν Ἀσκανίαν Pal. 40. 1354. Τὸ δεινόκοιτον καὶ κακοκοίμητον τοῦ κευθμῶνος ἐνδιατρίβει μυχόν Par. A. κακόλεκτρον —

Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰςεκώμασαν, 1355
δεινὴν Λιγυστίνοισι τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις
λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην.
εἷλον δὲ Πῖσαν καὶ δορίκτητον χθόνα
πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὄμβρων πέλας 1360
καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

est, ut αὐξάνω ab αὔξω et similia; vid. *Etym. M.* p. 566, 25. coll. p. 450, 13. — 1355. Ἄγυλλαν] Par. ABCJL. Vit. I. et Editt. omnes. Ἄγυλαν Pal. 40. Ἄγγυλαν Par. DEFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Αἴγυλλαν Rehd. Ἄγκυλλαν Ciz. — Αὐσονῖτιν] Αὐσονίτην Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — εἰςεκώμασεν Ciz. et *Steph. Byz.* p. 19. Pin. Ἄγυλλα, πόλις Τυῤῥηνίας. Λυκόφρων· Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰςεκώμασεν. ubi eandem scripturam servant etiam Codd. Par. 1412. et 1413.

1356. Λιγυστίνοισι] Vide *Polybii* locum a Cantero prolatum. Adde *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 76. p. 99, 30. Bernh. ὅτι μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστίνους ὁ Λυκόφρων καλεῖ. *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. λιγυστόνοισι Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — τοῖς ἀφ' Ciz. omisso τ'. ἀμφ' Vind. IV. Vit. III. — 1357. Σιθόνων] Σιθώνων Par. ACFL. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σιθόνων reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Recte. Vid. infra ad v. 1406. — 1358. λόγχης] λόγχαις Par. L. — πάλην] πάλιν Par. DH. Vind. II. Vit. II. — 1359. Πῖσαν] Sic accuratiores libri et Paraphr. Vaticana cum simplici σ. Editi autem omnes Πίσσαν, praeter Sebast. Accentum autem ex regula posui, quam supra ad v. 1241. attuli ex *Dracone* Stratonicensi p. 21, 4. Eundem Grammaticorum canonem sequuti sunt *Guil. Dindorfius* in Aristoph. Ran. 1232. et *Fr. Passovius* in Prosod. gr. ling. Tab. II. b. — δορίκτητον] Par. ACDF. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. Vid. supra ad v. 933. — 1360. τὴν Ὄμβρων πέλας] *Marcian. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. Τυῤῥηνίαν δ' ὁ Λυδὸς Ἄτυος ἔκτισεν || Τυῤῥηνὸς ἐπὶ τοὺς Ὀμβρικοὺς ἐλθών ποτε. — 1361. Σαλπίων] Σαλπίγγων Neap. III. *Thrylitzschius* apud Muellerum p. 227. „Σάλπια dixit τὰ Ἄλπια ὄρη Lycophron, quod veteres Graeci promiscue huiusmodi voces modo cum σίγμα, modo sine eo efferebant, ut ad *Strab.* [I. p. 134. T. VII. p. 381. edit. Tzsch.] docuit Casaubonus et probat L. Holstenius ad *Steph.* p. 27.

καθεύδει, κρύπτεται Par. C. κατὰ τοῦ — δεινόλεκτρον, δεινόκοιτον Vind. II. διατρίβει Pal. 40.

1355. Εἰς πόλιν Ἰταλίας — εἰς κώμας ᾤκησαν Par. A. ἐν κώμαις ᾤκησαν Par. C.

1356. Τὴν χαλεπὴν τοῖς Λιγυστίνοις· ἔστιν δὲ ἔθνος Ἰταλίας — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος Par. A. ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1357. Τὴν τῶν Γιγάντων ῥίζαν, τὴν Σιθωνίαν κεκτημένοις· ἔστι δὲ ἡ Θρᾴκη· οἱ δὲ Γίγαντες Πιθηκοῦσαν ᾤκουν Par. A. γενεάν — Θρᾳκικῶν Vind. II. τοῦ αἵματος — ἀπὸ τοῦ Σιθῶνος, υἱοῦ Γίγαντος, ὁ Σίθων βασιλεὺς Θρᾴκης Pal. 40. 1358. Ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινήν — πάλιν, τὸ ἑξῆς — μίξαντες ἄθλοις (sic) Par. A. παλαίστραν Vind. II. 1359. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας, καὶ τὴν γῆν αἰχμάλωτον Par. A. ἐπόρθησαν πόλιν Ἰταλίας ἢ Τυρσηνίας Par. C. 1360. Ἅπασαν ἐποίησαν τὴν πλησίον Ὄμβρων· Ὄμβροι δὲ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Γαλατῶν, ἤτοι Ἰταλίας Par. C. ὑπέταξαν — ἔθνος Ἰταλίας Vind. II. 1361. Τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων Par. A. ὀρέων Par. C. ὄρος Τυρσηνίας — ἐπιβεβηκυῖαν

Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος. 1365
ἡ δ' αὖθις οἰστρήσασα τιμωρουμένη

neque enim verisimile putaverim, ex altera Holstenii coniectura Lycophronem reputasse, ἀπὸ Σάλπης supra v. 1129. memoratae montes illos vocatos esse." — πάγων] πάγον Par. A. — 1363. γρυνός] Ita quidem meliores libri omnes praeter unum Par. A. in quo est γρουνόν. Vid. supra ad v. 86. et adde *Tzetz.* Antehom. v. 41. Vitiosa autem scriptura γρηνός, quam habent Par. K. Vind. IV. Vit. III., cum ex falsa pronuntiatione orta sit, aperte facit pro nostra lectione. — 1363. ἐξάπτων] ἐξάπτον Par. B. ἐξάπτον (ων) Rehd. — φλογί] φλόγιν (sic) Vit. I. et Ciz.
1364. Ῥυνδακοῦ] Sic libri Parisini plerique omnes, Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. cum reliquis omnibus. Ῥυνδάκου Neap. II. Vit. II. Ῥηνδακοῦ Rehd. Ῥηνδάκου Par. G. Vind. IV. Vit. III. Oxytonon hoc nomen legitur etiam in *Conon.* Narrat. apud Photium in Bibl. p. 139, a 30. Bekk. apud *Tzetz.* Chil. XI. 968. et apud *Schol.* ad Apoll. Rhod. I. 1165. Ῥυνδακὸς ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ· ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ διακόσμῳ. Ἄλλως. Ῥυνδακός, ποταμὸς Φρυγίας — Ῥυνδακὸς δέ, ὡς Αἰακός. Proparoxytonon autem est apud *Strab.* XII. p. 576. (T. V. p. 225. edit. Tzsch.) *Scyl.* Peripl. p. 141. edit. Hoesch. *Steph. Byz.* h. v. quod probare videtur *Eustath.* ad Iliad. ν'. 771. p. 959, 32. edit. Rom. (T. III. p. 188, 8. edit. Lips.) τὸ δὲ Ὕρτακος πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὸν τόνον κανονικῶς. τὰ γὰρ εἰς κος τρισύλλαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχοντα λήγουσαν εἰς ἀμετάβολον, προπαροξύνονται. Λάμψακος, Ὕρτακος, Ῥύνδακος· οἷον, Ῥ ύ ν δ α κ ο ν ἀ μ φ ὶ β α θ ύ σ χ ο ι ν ο ν. οὕτως ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου. καὶ σκοπητέον, εἰ καλῶς ποιοῦσιν οἱ παρὰ Λυκόφρονι τὸ Ῥύνδακος ὀξύνοντες, οὗ ποταμοῦ ὄντος φυλάττεται μέχρι καὶ νῦν τὸ ὄνομα. — ποτῶν] ποτοῦ Par. L. Vit. I. Ciz. — 1365. κρωσσοῖσιν] κροσσοῖσιν Par. A. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 738. p. 603, 22. edit. Rom. (T. II. p. 68, 38. edit. Lips.) τῶν δὲ μνημονευθέντων κ ρ ο σ σ ῶ ν διὰ τοῦ ο μικροῦ ἡ παραλήγουσα, οἷς δηλαδὴ τὸ ἄκρον σείεται. ὁ μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ κ ρ ω σ σ ὸ ς (Oed. Col. 479. Herm.), ὅ ἐστι κρατήρ, γενόμενος, φασί, παρὰ τὸ κερῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ κρῶ, τὸ σταλάσσω καὶ ἐπιχέω· καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις κ ρ ω σ σ ο ί, ἀγγεῖα ἐκεῖνα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λάγυνοι ἴσως ἢ ξέσται καὶ τοιαῦτά τινα, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. — βάψαντας] βάψαντος Vit., I. Ciz. βάψαντος (ας) Par. L. βάψαντας Rehd. βάψασα Par. K. — 1366. αὖθις] Hoc dedi e Par. EK. Neap. I. quibuscum consentiunt tres apud Sebastianum. Reliqui libri et Editt. omnes αὖτις. Vid. supra ad v. 546. —

τραχυτάτων ἀκρωτηρίων Vind. II. Ἀλπίων ὄρος — χειμένην πέλας μεγάλων Pal. 40. 1362. Ἔσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ Ἰοῦς — τῶν ἠπείρων Par. A.
1363. Τὸ πρότερον πῦρ ἤδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει — τῇ φλογὶ ἐξάπτων Par. A. 1364. Ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο — ποταμὸς Μυσίας· ὀξυτόνως ὁ Ῥυνδακός Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας — Μυσίας Par. C. Ἀργείους Pal. 40. 1365. Ἀμφορεῦσιν ἤτοι ἀγγείοις ξένοις εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας Par. A. ἀγγείοις ἀπαντλοῦντας ὕδωρ Vind. II. ταβάροις Pal. 40. 1366. Ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα κακουμένη Par. A.

τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ᾐόνα.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεύς, ὅς, καταιβάτης μολών, 1370
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἂν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοίπ᾽ ἀκούσω ταῦθ᾽, ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δέ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ

οἰστρήσασα] οἰστρήσουσα Par. L. Vit. I. Ciz. οἰστρήσασα (ου) Rehd. Desinit in hoc versu Cod. Par. H. — 1367. τριπλὰς τετραπλὰς Vind. IV. Vit. III. — ἂν τίσεται Par. J. Vit. I. Ciz. — 1368. χώρας ἀντίπορθμον] χώρας ἀντίπορθμόν τ᾽ Rehd. χώραν ἀντίπορθμον Vit. I. et Ciz. 1369. πρῶτος] πρῶτον Vind. IV. Vit. III. — 1370. καταιβάτης] καταιβάτις Vit. I. Ciz. καταιβάτης Rehd. Vid. *Petr. Burmannum* in libello eruditionis plenissimo, cui titulus: Ζεὺς Καταιβάτης, sive Iupiter Fulgurator (Trai. Batav. 1700.), p. 15—19. — μολών] μολῶν Neap. I. II. Vit. I. II. Ciz. et Edit. Basil. I. — 1371. σκηπτῷ] σκηπτῷ (ὅς) Par. L. σκηπτῶν Rehd. — σταθμά] στρατόν Neap. I. Inepte Glossator in Cod. Neap. III. addidit: τὰ πλοῖα. — 1372. θανοῦμαι] νεκροῦμαι. Vit. I. Ciz. — στρωφωμένη] στροφωμένη Par. G. Vind. IV. Vit. III. στροφουμένη (ω) Par. A. στροφουμένη Par. L. στροφωμένη (ω ου) Vit. I. ex correct. scriptum erat στροφωμένη· στρωφουμένη Ciz.
1373. ἀκούσας Par. C. — ταῦτα ἃ μέλλω Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. omisso νῦν. — θροεῖν] θρηνεῖν Par. DEK. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Eadem corruptela etiam in Par. G. Neap. II. Vind. II. Vit. II. superaddito tamen ἢ θροεῖν καὶ λέγειν. Hoc θρηνεῖν autem in textum recepit Sebastianus, quem in talibus non amplius mirabimini, eruditi Lectores. — 1374. πεφασμένου] *Eustath.* ad Odyss. μ΄. 385. p. 1728, 11. edit. Rom. (T. II. p. 32, 3. edit. Lips.) ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φῶ, κατάρχον τοῦ φένω καὶ τοῦ φόνος καὶ τῶν ὅσα ἐκ τούτων· μυρία δὲ ἐκεῖνα. — τοῦ δ᾽ αὐτοῦ φῶ παράγωγον τὸ σφάζω. — αὐτοῦ δὲ καὶ δύο παθητικοὶ παρακείμενοι, ὁ μὲν εἷς μετὰ τοῦ σ, οὗ μετοχὴ πεφασμένος ταῦρος ὁ παρὰ Λυκόφρονι (v. 269.), καὶ ἕτερος δίχα τοῦ σ ἔχων τρίτον πληθυντικόν, τὸ πέφανται. *Hesychius:* πεφασμένον· ἀνῃρημένον ἢ πεφανερωμένον.

1367. Πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται Par. A. πολλαπλᾶς Par. C. ἀνταποδώσει Pal. 40. 1368. Χώρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἔναντι αὐτῆς κειμένην ᾐόνα Par. A. ἀντικρὺ αὐτῆς κειμένην Par. C. τῶν Τρώων — τὴν ἐναντίον αὐτῆς κειμένην ᾐόνα, Ἀσίαν Vind. II. ἀντίπεραν Pal. 40. 1369. Περὶ Ἀγαμέμνονος — πρῶτος μὲν παραγενήσεται ὁ τῷ Διΐ Par. A. 1370. Ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις κεραυνὸς κατερχόμενος Par. A. ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεύς — κατωφερής, σφοδρός Vind. II. 1371. Τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα Par. A. οἰκίας Par. C. τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύσει — θύρετρα Vind. II. ὀργῇ ἀφανίσει, καύσει Pal. 40. 1372. Σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι, καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στρεφομένη Par. A. διάγουσα Pal. 40. 1373. Τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν Par. A. τὰ ἐπίλοιπα — ἢ θροεῖν καὶ λέγειν Vind. II. 1374. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεύτερος υἱὸς καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γρᾶς, υἱὸς Ὀρέστου Par. A. τοῦ ἀνῃρημένου Ἀγαμέμνονος Par. C. ἥξει — τοῦ

ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην, 1375
καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, μολὼν
χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
Τρίτος δ', ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
παραιολίξας, βῶλον ἐμπεφυρμένην 1380
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

1375. μυνδοῦ] μυδοῦ Par. JL. Vit. I. Ciz. μινδοῦ Par. C. μηνδοῦ Par. G. Vind. IV. Vit. III. Accentum autem libri omnes et Editt. principes in ultima ponunt. Recte; ita enim μυνδὸς et Μύνδος, Cariae urbs, dignoscuntur. Vide etiam *Steph. Byz.* v. Βάλλος. et *Arcad.* de acc. p. 48, 11. — 1376. μολὼν] μολῶν Vind. II. Neap. I. II. Vit. I. II. et Edit. Basil. I. — 1377. στρατῷ] γένει Rehd. — 1378. δρυηκόπου] δρυκόπου Par. J. δρυοκόπου Par. C. — γόνος] γένος Par. AC.. γένους Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 1379. τὴν] τοῦ Par. A. — Βραγχεσίαν Par. G. Vind. IV. Βραγχησίαν Vit. III. Intelligit Κάειραν Milesiam. Branchidarum oraculum commemorant *Herodot.* I. 92. II. 159. *Paus.* VII. 5, 4. *Strab.* XIV. p. 634. (T. V. p. 508. Tzsch.) *Conon.* Narrat. in Phot. Bibl. p. 136, b. 32. edit. Bekk. — 1381. κεχρημένῳ] κεχρησμένῳ Par. EGK. Vind. IV. Vit. III. — 1382. σφραγῖδα] Hoc accentu meliores ex Parisinis, Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Meurs. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. σφραγίδα reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. I. De his femininis disyllabis in ις exeuntibus dixerunt *Lobeck.* ad Phrynich. p. 171. *Spitzner.* de vers. Graec. her. p. 49 sqq. *Spohn.* in Comment. de extr. Odyss. parte p. 169—176. et nuper etiam acute, ut solet, *Bernhardy* ad Dionys. Perieg. p. 649. Veterum autem Grammaticorum canones neque certo fundamento nituntur, neque omnino poetarum usu comprobantur. Ex ingenti enim horum nominum multitudine, quorum maxima pars apud Aristophanem inque reliquorum Comicorum fragmentis inveniuntur, perpauca sunt, quae constanti ratione ultimam producant; reliqua fere omnia, quorum facillimum esset quam plenissimum agmen producere, paronyma maximam partem et deminutiva, brevi ubique

ἀναιρεθέντος υἱός, ἀπόγονος Vind. II. τοῦ φονευθέντος Ἀγαμέμνονος υἱός, Ὀρέστης Pal. 40. 1375. παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνῄρηται — ἰχθύος ἀφώνου δίκην Par. A.
1376. Κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος Par. A. τὴν Μιτυλήνην Pal. 40. 1377. Τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἰατρὸς γάρ — σὺν στρατῷ πολυεθνεῖ Par. A. πολυπληθεῖ Par. C. τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος — τοῖς Αἰολεῦσι — πολυεθνεῖ Vind. II. 1378. Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως (in marg. περὶ τοῦ Νηλέως) τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν τοῦ Κόδρου Νηλέα Par. A. Νηλεὺς τοῦ Κόδρου τοῦ δρυοκόπου — γρ. γόνος Vind. II. ὁ υἱός, ὁ Νηλεύς Pal. 40. 1379. Τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα, τὴν Κάειραν — ἀπὸ Βράγχου, τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον Par. A. χυτροπρμόν — Κάειραν Par. C. τὴν τευχοποιὸν λέγει κεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου — Καρικὴν Vind. II. χυτροπλάστιν — Καρικὴν Pal. 40. 1380. Ἀπατήσας, παραλογισάμενος, γῆν πλίνθον — μεμιγμένην Par. A. γῆν ὑγρὰν Pal. 40. 1381. Ὕδασι — δοῦναι τῷ χρῄζοντι δωρεὰν Par. A. ὕδασι — δοῦναι τῷ ζητοῦντι δῶρον Vind. II. μεμαντευμένῳ Pal. 40. 1382. Τὴν σφραγῖδα τῇ βίβλῳ, ἢ τῷ χάρτῃ — τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι Par. A.

Φθειρῶν ὀρείαν νάσσεται μοναρχίαν,

ultima leguntur; sunt tamen etiam, in quibus modo corripiendis modo producendis dominetur poetarum licentia. Sic καρίς, *squilla*, brevi ultima legitur apud *Aristoph*. Vesp. 1522. longa apud *Opp*. Hal. I. 281. II. 132. καρῖδες et καρίδες in Comicor. fragmentis apud *Athen*. III. 105. cf. 106, a. b. (p. 241. Dind.). κληΐς, quod ex canone eximunt Grammatici, longam ei ultimam tribuentes, vid. *Etym. M*. p. 518, 18. *Drac. Strat*. 56, 15. σεσημείωται τὸ κληΐς καθαρὸν καὶ ἐκτεῖνον τὸ ῑ. (Cf. *Dion*. Perieg. 703. *Callim*. hymn. in Ap. 7. *Arat*. 192. *Orph*. Arg. 1380. *Nonn*. Dion. VII. 23.) brevi ultima adhibuit *Pindarus* Pyth. IX. 40. Boeckh. κνημίς, alias ubique longum, ultimam corripit in *Alcaei* fragmento apud *Athen*. XIV. 627. b. (p. 1393. Dind.). νεβρίς breviter efferunt *Eurip*. Phoen. 1768. (Pors.) *Opp*. Cyn. IV. 245. *Nonn*. Dion. XI. 233. Producit tamen *Dion*. *Perieg*. v. 307. 946. 1155. νησίς, de quo dissentiunt Grammatici, (vid. supra ad v. 599.), producta ultima legitur apud *Dion*. *Perieg*. 479. in *Antiphili* Epigr. v. 2. Anth. Steph. p. 81. et apud *Marcian*. *Heracl*. p. 11. et 24. edit. Hoesch. μαινίς breve est apud *Aristoph*. Ran. 985. in *Antiphili* fragm. apud Athen. VII. 295. c. et 313. c. (p. 641. et 682. Dind.) et apud *Opp*. Hal. III. 188., longum tamen apud eundem *Opp*. Hal. I. 108. χυτρίς brevi ultima legitur in *Callim*. fragm. 478. p. 316. Blomf. producta autem in *Batonis* comici fragmento apud *Athen*. VII. 279. c. (p. 640. Dind.); ἀκτίς autem, γλωχίς, ὠδίς et similia, quorum genitivus in ῖνος formatur, huc non pertinent; neque ἰκτίς et τευθίς iis annumeranda sunt, quae ultimam interdum producant; vid. *Nicandr*. Ther. 196. et *Aristoph*. Acharn. 880. (846. Dind.), ubi nunc recte ἰκτῖδος in ἰκτίδος commutatum vidimus; τευθίδος *Aristoph*. *Acharn*. 1156. (1121. Dind.) coll. Equit. 929. τευθίδας *Sotades* comicus in fragm. apud *Athen*. VII. 293. c. (p. 637. Dind.) τευθίδες *Opp*. Hal. I. 428. coll. III. 167. IV. 439. 446. De trisyllabis autem oxytonis in ις exeuntibus Grammatici docent, quae penultimam brevem habeant, eorum ultimam apud Atticos corripi, produci autem in Ionica et communi dialecto. Vid. *Drac*. *Strat*. p. 23, 16. δισύλλαβα δὲ παρεθέμην, ἐπεὶ ὁρᾶται, τρισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα κατὰ μὲν τὴν συνήθη χρῆσιν καὶ τὴν τῶν Ἰώνων ἐκτείνοντα τὸ ῑ· κατὰ δὲ τοὺς Ἀττικοὺς συστέλλοντα. Cf. *Eustath*. ad Iliad. φ'. p. 1220, 53. edit. Rom. Quorum ex numero nunc haec delibare sufficiat: βατραχίς brevi ultima apud *Aristoph*. Eq. 1406. longa apud *Nicandr*. Ther. 416. πλοκαμίς etiam Attici producunt. Vid. *Menandr*. apud *Photium* p. 434, 21. Similiter *Nonnus* Dion. IV. 133. XI. 462. ῥαφανίς ultima longa apud *Aristoph*. Nub. 981. Plut. 544. et in Comicorum fragmentis apud *Athen*. II. 55, d. 56, e. et VII. 277, c. (p. 127. 129 et 600. Dind.). τροφαλίς ultimam producit apud *Aristoph*. Vesp. 838. et ψαμαθίς in *Numenii Heracleotae* fragmento apud *Athen*. VII. 306, d. (p. 666. Dind.). — δακτύλων] δακτύλῳ Par. JK. Vind. IV. Vit. III. δακτύλῳ Par. G. — 1383. Φθειρῶν] Ita quidem libri omnes summo consensu; neque aliter Editt. principes, unde reliquae fluxerunt; *Stephanus* vero *Byzantinus*, et ex eo desumens *Eustathius* ad Iliad. β'. 868. p. 368, 8. edit. Rom. (T. I. p. 298, 24. edit. Lips.) hoc nomen cum simplici ῑ afferunt: Φθίρ, ὄρος Καρίας· οἱ κατοικοῦντες Φθῖρες. ubi statim haec sequuntur: ἡ δὲ γραφὴ τῆς παραληγούσης τῶν Φθειρῶν τούτων διάφορος κατὰ τὸν Χοιροβοσκόν· οἱ μὲν γὰρ πλείους διὰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό· ὁ δὲ τεχνικός φησι διὰ τοῦ ῑ, τεχνικὸν λέγων τὸν Ἡρωδιανόν· παρὰ τὸ Φθὶρ γάρ, φησί, γέγονε κύριον τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἡ δὲ διὰ διφθόγγου γραφὴ παρὰ τὸ φθείρ, ὃ σημαίνει τὴν πίτυν, τραχεῖαν, κραναήν· Φθεὶρ ὄρος Ἀρκαδίας, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν· ἔστιν δὲ καρπὸς τῆς πίτυος,

χάρτη Par. C. τύπῳ — ὥστε σφραγῖσαι Pal. 40. 1383. Ὅτι ἡ Μιλητος τὸ πρὶν Φθεὶρ ἐκαλεῖτο· ὀρεί-

τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δῃώσας στρατόν,
ὅταν κόρη κασωρίς, εἰς ἐπείσιον 1385
χλεύην ὑλακτήσασα, κηκάσῃ γάμους
νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σπορᾶς,

των, ἢ τοὺς κώνους τῆς πίτυος, οἱονεὶ τὸ ἔχον ὄρος τοιούτους φθεῖρας. Cf. *Hesych.* s. v. Φθειρῶν ὄρος, et *Etym. M.* p. 792, 43. — νάσσεται] Par. ABCDFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. νάσεται Par. E. στήσεται solus Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. Equidem Codd. lectionem reduxi. — 1384. Κᾶρα δῃώσας] καραδῃώσας Par. E. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Totum hunc Lycophronis locum expressit *Tzetz.* Chiliad. XIII. 113—122. Cf. praeterea *Strab.* XIV. 632. (T. V. p. 499. sq. edit. Tzsch.) *Sturz.* ad Pherecyd. fragm. p. 124. et *Schol.* ad Aristid. Panath. p. 32. et 43. edit. From. — 1385. κασωρίς] Par. ABDK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. κασσωρίς Par. CEF GJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐπείσιον] ἐπίσειον Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. sola Sebast. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur, quae etiam ob metrum non erat sollicitanda. *Eustath.* ad Odyss. η'. 129. p. 1572, 15. edit. Rom. (T. I. p. 265, 38. edit. Lips.) ὅς δὴ κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε· γυναῖκα γάρ τις μανιόκηπον εἶπε, τὴν μεμηνυῖαν περὶ μίξεις· κῆπον ἐκεῖνος ὑποθέμενος εἶναι τὸ παρὰ Λυκόφρονι ἐπείσιον. Eadem habet ad *Iliad.* ε'. 185. p. 536, 23. edit. Rom. (T. II. p. 20, 9. edit. Lips.) ἐπίσιον editum est apud *Etym. M.* p. 363, 56. *Suid.* T. I. p. 828. et *Favorin.* fol. 120. edit. Rom. ἐπίσειον autem apud *Hesych.* h. v. *Polluc.* Onom. II. 170. 174. 224. *Galen.* Gloss. Hipp. p. 73. edit. Steph. — 1386. χλεύην] χλεύη Neap. II. — κηκάσσῃ Vind. II. — γάμος Par. A. — 1387. κηλωστά] κηλωτά Par. L. Neap. II. Vit. I. Ciz. κηλοστά Par. A. *Eustath.* ad Iliad. α'. 156. p. 70, 27. edit. Rom. (T. I. p. 60, 5. edit. Lips.) κηλήσω μὲν τὸ θέλξω, ἐξ οὗ ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ κηληθμός· κηλώσω δὲ ῥῆμα οὐ σεμνόν, ἐξ οὗ κηλωστὰ τὰ πορνεῖα παρὰ Λυκόφρονι. — καρβάνων] καρβανῶν Par. AL. Vit. I. inque margine Par. G. et Neap. I. γρ. καρβανῶν. et Editt. omnes. βαρβάρων Par. EGK. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. καρβάρων Neap. II. Vind. II. βαρβάνων Par. C. καρκανῶν Ciz. Vid. supra ad v. 605. — 1388. οἱ δ'] οἵ δ' solus Vit. I. et Editt. Commel. et Sebast. — Δυμαντείου] Δυμαντείας Neap. III.

τὰ λεγόμενα στρόβιλα Par. A. τῶν Καρῶν Vind. II. 1384. Τὸν πρώτως ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα, καταπολεμήσας, κατακαύσας στρατὸν Par. A. πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἐμισθοφορήθησαν εἰς ἐπικουρίαν· ἤγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμάχουν Par. B. πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν· ἡ Μιλήτου χώρα Φθεὶρ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ποιεῖν Vind. II. μέγαν — Καρικὴν Pal. 40. 1385. Ὅταν κόρη πόρνη καὶ κατωφερὴς εἰς αἰδοῖον γυναικὸς Par. A. ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ Par. C. ἐπακτόν (sic) Pal. 40. 1386. Κατὰ χλεύην ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσῃ τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ Par. A. κατὰ φλυαρίαν ἀθέσμως βοήσασα ὑβρίσῃ Vind. II. λοιδορήσῃ Pal. 40.

1387. Πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεῖα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων ἐπιτελεῖν Par. A. χαμαιτυπεῖα, πορνεῖα βαρβάρων — δουλεύειν Vind. II.

1388. Περὶ Ἱππότου καὶ τῶν Δωριέων. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι τῆς τοῦ Δύμαντος· τοὺς Δωριεῖς λέγει Par. A. οἱ Δωριεῖς — τοῦ Δύμαντος, βασιλέως Δωριέων Vind. II.

Λακμώνιοί τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
οἳ Θίγρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ᾽ ὄρος, 1390
καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι ληκτηρίαν
θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ᾽ ἀλφαῖσι ταῖς καθ᾽ ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός, 1395

1389. *Λακμώνιοί τε*] *Λακμώνειοί τε* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — *Κυτιναῖοι*] *Steph. Byz.* *Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ὁ πολίτης, Κυτιναῖος.* Vid. ibi Interpp. — *Κόδροι*] Hunc locum respexit *Eustath.* ad Odyss. α΄. 58. p. 1391, 37. edit. Rom. (T. I. p. 20, 15. edit. Lips.) *Κόδρος δὲ θανάτῳ ἑαυτὸν ἐπιδοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν πατριωτῶν Ἀθηναίων νίκης, ὡς καὶ Λυκόφρων ὑπολαλεῖ, ἐποίησε Κόδρους καλεῖσθαι τοὺς δι᾽ ἀρχαιότητα εὐήθεις.* — 1390. *Θίγρον*] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana. *Θίγγρον* Par. B. Rehd. et ex Editt. Ald. et Basil. I. reliquae deinceps omnes. *Θρίγγον* Par. DK. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. *Θρίγκον* Par. E. *Θρύγγον* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Stephanus Byzantinus:* *Θίβρος, πόλις· Λυκόφρων· οἳ Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ᾽ ὄρος. τὸ ἐθνικόν, Θίβριος.* Quam Stephani lectionem, cum nihil aliunde habeat, quo confirmetur, tantum commemorasse sufficiat. — 1392. *Κουρίτᾳ* Par. C. — *ἐστυγημένον* Par. D. — 1393. *παντομόρφου*] *Thrylitzschius* apud Muellerum: „*Vit. I. et Vit. III. et Schol.* *παντεμόρφου*, *quae lectio nulli alii Codici propria favet emendationi J. Tollii*, *πενταμόρφου*. *Vid. eius Fortuita I*, 2." — Quae non satis accurate a Thrylitzschio notata Muellerus, licet iisdem Codicibus utens, corrigere tamen neglexit. Cod. Vit. I. enim in textu habet *παντεμόρφου*, vulgatam autem lectionem in Scholiis; in Vit. III. vero in textu recte scriptum est *παντομόρφου*, in Scholiis autem idem, quod J. Tollius olim coniecerat, *τῆς πενταμόρφου*. — *λαμπουρίδος*] *λαμπυρίδος* Vat. 1307. *λαπουρίδος* Vind. II. *Philox. Gloss.* p. 37. edit. Vulcan. *cicindela*, *λαμπυρίς*. Lycophronis versum affert *Etym. M.* p. 190, 55.
1394. *καθ᾽ ἡμέραν*] *καθημέραν* Par. CFGL. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.
1395. *ἀλκμαίαν* Neap. I. vitiose.

1389. *Οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν· Περραιβοί, ἀπὸ ὄρους Λακμῶνος· λείπει ὁ καί, ἵν᾽ ᾖ, καὶ οἱ Κόδροι· οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως* Par. A. *Δωριεῖς — ἤγουν οἱ Ἀθηναῖοι* Pal. 40.
1390. *Οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγρον οἰκήσουσιν — Καρίας ὄρος* Par. A. *οὗτοι πόλιν Καρίας — ὄρος Καρίας* Vind. II. *πόλις Καρίας* Pal. 40. 1391. *Τὴν περὶ τὸ Δωτίνιον*, (sic) *ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων — τοῦ πάλαι — τὴν Δήμητραν, τὴν παύσασαν καὶ λῆξαι ποιήσασαν* Par. A. *τὴν περὶ τὸ Δωτίνιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων — καταπαύστριαν* Vind. II. 1392. *Τῇ Θεᾷ Δήμητρι· ἔστι ἐπώνυμον — παντελῶς μεμισημένου* Par. A. *ἐπίθετον τῆς Δήμητρος — τοῦ Ἐρυσίχθονος* Vind. II. *μισουμένου* Pal. 40. 1393. *Τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσίχθονος — τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης — ἀλώπεκος, λαμπουρὶς γὰρ ἡ κερδὼ* Par. A. *ἤγουν τῆς Μήστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βάκχης — ἀλώπεκος* Vind. II. Neap. I. et II. *πόρνης τῆς Μνήστρας* (sic) Pal. 40.
1394. *Ἥτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορείαις, ἤτοι πραγματείαις — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν* Par. A. *τοῦ πατρός, τοῦ Ἐρυσίχθονος ταῖς ἐμπορείαις* Vind. II. 1395. *Τὴν μεγάλην λιμὸν ἐθεράπευσεν τοῦ πατρός, τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀεὶ ἀκμάζουσαν*

ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πτερά.
Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος,
πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ. 1400
ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,

1396. Hic versus cum tribus qui antecedunt legitur apud *Io. Tzetzam* in *Chiliad.* II. 672—675. ubi tamen iure miraberis turbatum verborum ordinem etiam a nupero Chiliadum editore relictum esse. Anne Tzetzen notissimi metri tam rudem fuisse existimavit, ut talia quoque, nulla licentia excusanda, concoqueret? — 1397. ἀδελφόν] Hoc dedi ex Par. FGK. Vat. 1307. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. III. Legebatur ἀδελφῆς, quod habent etiam Par. BDL. Neap. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. aperte ex glossemate; unde tertia etiam lectio ἀδελφῶν provenisse videtur, cum verisimile sit Glossatorem illud ἀδελφὸν αἷμα per ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῶν reddidisse. ἀδελφῶν exhibent Par. AJ. Neap. III. et Paraph. Vatic. ἀδελ-φῶν (ὸν ὸν) Vit. II. ἀδηλφῆς Par. C. Lectionem nostram, quam Scholia Paris. rectissime explicant τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν, vix opus est simillimis poetarum locis comprobare. Vid. *Aesch.* Sept. 700. 793. (Well.) *Soph.* Oed. Tyr. 1468. Ant. 1. (Herm.) *Eurip.* Orest. 216. (Pors.) — τιμωρούμενος] *Eurip.* Oen. frag. IV. p. 239. Matth. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην. Vid. etiam *Monk.* ad Eurip. Alc. 743. — 1398. τιθηνόν] τιθωνόν Par. L. Vit. I. Ciz. τιθηνόν (ω) Rehd. — 1399. νεκροτάγου] νεκροτάτου Par. CEGK. Vind. IV. Vit. III. — ἀθωπεύτους] ἀθωπεύκτους Par. A.
1400. ῥητρεύοντος] ῥητρεύοντας Vind. II. ῥητορεύοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν Vind. IV. Vit. III. omissa huius et sequentis versus particula.
1401. ἀμφώδοντος] In Cod. Par. D. haec adscripta leguntur: ὑπὸ τοῦ ξίφους κατὰ τοῦτον, ἤγουν τὸν Λυκόφρονα· ἢ λέγει τοῦ ὄνου. Vid. *Etym. M.* p. 94, 4. et *Hesych.* v. ἀμφώδων. ibique Interpp. Adde *Schol.* ad Aristoph. Plut. v. 287. — 1402. κύφελλα] κύφελα Vind. IV. Vit. III.

Par. A. τὸν μέγαν λιμόν — πολλὴν Vind. II. μεγάλην πεῖναν, ἰσχυρὰν Pal. 40. 1396. Ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸ βίαιον τῆς λιμοῦ ἐπεκλήθη· ὡς καὶ Ἡσίοδος, (Ἔργ. v. 333.) ὁ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν Par. A. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου Vind. II.
1397. Ὁ Μίδας βασιλεὺς Λυδίας — τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα· τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν — μαστιγούμενος Par. A. ὁ Μίδας — γρ. ἀδελφῆς, ἤγουν τῆς Κλεοπάτρας — ἐκδικῶν Vind. II. 1398. Πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀντιπορθήσει γῆν Par. A. τὸ θρεπτήριον — τὴν Εὐρώπην Vind. II. Εὐρώπην λέγει τροφόν Pal. 40.
1399. Τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος — τὰς ἀκολακεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπείαις μὴ πειθομένας Par. A. τοῦ τοὺς νεκροὺς δικάζοντος Μίνωος, καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς· — ἀκολακεύτους Vind. II. Μίνωος Pal. 40. 1400. Τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος, θεμιστεύοντος, κρίνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτόμῳ τρόπῳ Par. A. ἀκολακεύτῳ Pal. 40.
1401. Ὅστις δήποτε περὶ τοῦ Ὄνου τὰ Ὦτα· ἔστιν δὲ δολόφονος (leg. εἰσὶ δὲ δύο λόφοι) ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἀληθῶς ὦτα ὄνου ὁ Μίδας — ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τῶν ὤτων· λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὤτων Par. A. ὁ Μίδας — τοῦ ὄνου — ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τοῦ σώματος Vind. II. διὰ τοῦ ξίφους — ῥιζῶν Pal. 40.
1402. Ἀμοτεμών — νεφέλη· νῦν δὲ τὰ ὦτα — κοσμήσει τοὺς λοβούς,

δαπταῖς τιτύσκων αἱμοπώτησιν φόβον.
τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται
Θραμβουσία τε δειρὰς ἥ τ' ἐπάκτιος 1405
στόρθυγξ Τίτωνος αἵ τε Σιθόνων πλάκες

Etym. M. p. 90, 44. Ἀρίσταρχός φησι σημαίνειν τὴν λέξιν (κύφελον) τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν. — 1403. δαπταῖς] Hoc accentu Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Scribebatur δάπταις. Vid. *Eustath.* ad Iliad. ν'. 831. p. 962, 58. edit. Rom. (T. III. p. 193, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ δάψει, ἐξ οὗ καὶ δαπταὶ παρὰ Λυκόφρονι αἱ μυῖαι, καὶ τὸ δαρδάπτειν ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ δόρατος καὶ αὐτὸ εἴρηται. — δαπαῖς Par. EL. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. — τιστύκων Vit. I. et Ciz. vitiose. — αἱμοπώτησιν] αἱμοπώτησι Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἱμοπότοισι Par. L. αἱμοπώτοισι Ciz. αἱμοπωτοισι (ό) Vit. I. αἱμοπώτισι Neap. III. — 1404. Φλέγρας] Vid. *Steph. Byz.* vv. Φλέγρα et Παλλήνη, ibiq. Interpp. *Eustath.* ad Iliad. β'. 574. p. 291, 45. edit. Rom. (T. I. p. 236, 33. edit. Lips.) ἡ μέντοι Παλλήνη διὰ τοῦ ᾱ πόλις ἐστὶ Θρᾴκης· καὶ χεῤῥόνησος δὲ τρίγωνος ἡ καὶ Φλέγρα λεγομένη, περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς Γίγαντας κατεπολέμησεν. *Marcianus Heracleota* p. 26. edit. Hoesch.

— Παλλήνη τ' ἐπ' ἰσθμοῦ κειμένη·
ταύτην δὲ Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην
τοὺς θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος.

1405. Θραμβουσία] Vid. *Steph. Byz.* v. Θράμβος. In Vit. III. scriptum erat Θραμβουσίας, quod eadem manus correxit. — 1406. στόρθυξ Par. A. et Vind. II. In quo tamen γ superadditum est. — Τίτωνος] Τιτῶνος Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Retinui accentum ex Codd. Paris. et Editt. omnibus. *Steph. Byz.* p. 658. Pin. Τιτωνεύς, ὄρος· Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ· ὁ οἰκήτωρ, Τιτωνεύς. Ubi nomen montis facili negotio in Τίτων refingendum esse, iam alii viderunt. — Σιθόνων] Sic Par. L. et Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. Σιθώνων Par. ABCEF. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Σιθῶνος Par. GJK. Vind. IV. Vit. III. Σιθώνος (ων) Neap. II. Vind. II. Vit. II. Σιθῶνες Par. D. Equidem nolui ab illa forma discedere, quam supra v. 1357. metrum efflagitavit; ubi eodem modo librarios inter utramque formam titubantes invenies. Utraque enim, apud poetas saltem, in usu fuisse videtur. Σιθόνα *Nonn. Dion.* XLVIII. 185. Σιθόνος ibid. 209. 226. Σιθονίς ibid. 113. Σιθῶνες autem in *Conon.* Narrat. in *Phot.* Bibl. p. 136, b 1. Bekk. *Schol.* in Dion. Perieg. 323. p. 344, 36. Bernh. Σιθονίη *Nonn.* Dion. III. 40. Σιθωνίη *Herodot.* VII. 122. Similiter Σιδόνες Iliad. ψ'. 743. Σιδῶνος autem *Odyss.* ο'. 424. Σιδονίς *Nonn.* XLI. 243. Σιδωνίς apud *Eund.* IX. 99. Σιδόνιος *Iliad.* ζ'. 290. *Callim.* fragm. 217. *Nicandr.* Ther. 608. *Nonn.* Dion. I. 46. III. 40. et saepius. Σιδώνιος *Eurip.* Bacch. 168.

τὰ ἄκρα τῶν ὤτων Par. A. ἀποτεμεῖν ὠτία Par. C. κόψας ὦτα — ὡραΐσει Pal. 40. 1403. Ταῖς μυίαις καταστοχαζόμενος, ποιῶν· διὰ τῆς κινήσεως τῶν ὤτων — ταῖς τὸ αἷμα πινούσαις φόβον παρέχων Par. A. μυίαις ἢ λησταῖς Vind. II. τρωκτικαῖς μυίαις Pal. 40. 1404. Οὕτως ἐκαλεῖτο πρὶν ἡ Θρᾴκη Φλέγρα· τούτῳ πᾶσα ἡ τῆς Θρᾴκης γῆ ὑποταγήσεται — ἡ Μακεδονία περιφραστικῶς Par. A. ᾧτινι, τῷ Μίδᾳ — τῆς Θρᾴκης Vind. II. 1405. Ἀκρωτήριον Μακεδονίας — ἀκρώρεια, λόφος — καὶ ἡ παραθαλάσσιος Χεῤῥόνησος Par. A. ἐξοχή Pal. 40.
1406. Ἀκρωτήριον τῆς Χεῤῥονήσου — καὶ ἡ Θρᾴκη ἀπὸ μέρους Par.

Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.
Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μάμερτος, ἢ τί χρὴ καλεῖν 1410
τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις;

(Herm.) *Helen*. 1413. *Aristoph*. Ran. 1249. Vid. *Eustath*. ad Odyss. ο'. 424. p. 1787, 32. edit. Rom. (T. II. p. 106, 2. edit. Lips.) σημείωσαι δὲ καί, ὅτι ἐν τούτοις εὕρηται ἡ Σιδὼν φυλάττουσα τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ· οἷον, ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι· καὶ τὸ τοπικὸν αὐτῆς πανταχοῦ κατὰ συστολὴν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ Σιδόνιος, τὸ Σιδονίη, καὶ τὰ τοιαῦτα. Cf. *Etym. M.* p. 713, 34. *Steph. Byz.* v. Σιδών. et *Grammaticum Parisin.* quem edidit *Schaeferus* post Gregor. Corinth. p. 677. καὶ Ἀττικὴ μέν ἐστιν [ἔκτασις] ἐν τῷ Σιδῶνος, ὅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ γράφουσι.

1408. Βρύχων] *Hesych.* Βρύχος· ποταμὸς περὶ Πελλήνην (leg. Παλλήνην). *Favorin.* fol. 113. edit. Rom. Βρύχος· ποταμός.

1409. ἐναλλάξ] *Etym. M.* p. 337, 18. et *Favorin.* fol. 184. edit. Rom. ὡς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μὶξ καὶ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ, ἤγουν ἐνηλλαγμένως. De accentu vid. *Herodianum* Dindorfii p. 25, 7. Utitur hac voce *Pindarus* Nem. X. 55. *Boeckh.* μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν — νέμονται. — ἀπάρξεται] Legebatur ἀμείψεται, quod cum h. l. vix ullum sensum praebeat, mirum est ab Editoribus tam diu toleratum esse. Vide etiam, quam concordes libri sint in hac lectione repellenda: ἀπάρξεται Par. ABCD EFJL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic. κατάρξεται Par. GK. Vind. IV. Vit. III. ἀμείψεται solus Par. G. in margine, et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Reliquae ἀπάρξεται. Sensus totius loci hic est: *Multorum vicissim bellorum, h. e. alternante vice Europam Asiamque depopulantium, primitias sibi decerpet Candaeus sive Mamers, aut quo nomine appellandus est is, qui cruenta caede delectatur?* — 1410. Κανδαῖος] Hanc formam praebent Par. ADEGJK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Κανδᾶος Par. BCF. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Κανδάων Par. L. Vit. I. Ciz. — Μάμερτος] Hoc accentu accuratiores libri, ut Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. — 1411. αἱμοφύρτοις] Vid. *Eustath.* ad Odyss. σ'. 21. p. 1835, 28. edit. Rom. (T. II. p. 164, 43. edit. Lips.) et ad Odyss. υ'. 348. p. 1895, 33. edit. Rom. (T. II. p. 241, 36. edit. Lips.) αἱμοφόρυκτα δὲ κρέα τὰ αἱμοβαφῆ, ὁποῖα καὶ τὰ ὠμά. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ αἱματοφόρυκτα· ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα αἱμαφόρυκτα ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἱμόῤῥυτον καὶ τὸ αἱμοβαφὲς καὶ αἱ παρὰ τῷ Λυκόφρονι α ἱ μ ό φ υ ρ τ ο ι μ ά χ α ι.

A. ἀκρωτήριον ὁ Τίτων — ἀπὸ μέρους ἡ Θρᾴκη Par. C. 1407. Πόλις Θρᾴκης ἡ Παλληνία, ἥντινα ὁ βουκέφαλος· ἔστιν δὲ ἐπίθετον τῶν ποταμῶν Par. A. 1408. Ποταμὸς Μακεδονίας· λιπαίνει δέ, ἀντὶ τοῦ πιαίνει — ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός Par. A. ποταμὸς Θρᾴκης — ἀρδεύει Vind. II. ἠχῶν Pal. 40.

1409. Πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀμοιβαδὶς κακῶν ἀ π ά ρ ξ ε τ α ι Par. A. ἄλλοτε ἄλλο κατὰ ἐναλλαγήν Vind. II. ἀμοιβαδὸν πότε ἐν Εὐρώπῃ, πότε ἐν Ἀσίᾳ πόλεμοι γενήσονται Pal. 40.

1410. Ἐπώνυμα Ἄρεως Par. A. ὁ Ἄρης Vind. II.

1411. Τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέμοις εὐωχούμενον Par. A. αἵμασι μολυνόμενον Vind. II.

Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ 'πιμηθέως τοκάς,
ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς
στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται 1415
ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
οἶκοι Μαμέρσας, ᾐθαλωμένοι φλογὶ
σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν. 1420

1412. *οὐ μὰν*] *οὐ μὴν* Paraphr. Vatic. et sola Edit. Ald. — *ὑπείξει γ'*] *ὑπείξῃ γ'* Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. *οὐ μάν γ' ὑπείξει γ'* Par. JL. Vit. I. Ciz. — 1413. *ἕνα*] *υἷα* Par. K.
1416. *οἱ δὲ Λαφρίας*] *οἳ δ' ἐλαφρίας* Vit. I. Ciz. et Rehd. vitiose.
1417. *ᾐθαλωμένοι*] *ᾐθαλωμένη* Vit. I. Ciz. — 1418. *καλίνοισι*] *καλινοῖσι* Vind. IV. Vit. III. Vide tamen *Arcad.* de acc. p. 65, 9. — *τειχέων*] *πημάτων* Par. K. superaddito *τειχέων*. — *προβλήμασιν* Par. B.
1420. *ψαίνυνθα*] Scribebatur *ψαίνυθα*, ex correctura Canteri, quam ille (quod rarissime fecit vir prudentissimus) tacite in textu posuerat, respiciens fortasse ad illam glossam *Hesychii: ψαινύθιος· ψευδές, μάταιον, εὐτελές, φλύαρον, οἰκτρόν.* quam eandem habet etiam *Favorinus*, fol. 538. edit. Rom. Codices autem ad unum omnes formam *ψαίνυνθα* reposcunt, in accentu tantum discrepantes: *ψαίνῦνθα* Par. ABCEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. *ψαινῦνθα* Par. DF. *ψαίνηνθα* Edit. Ald. Consentiunt Codd. Potteri et novem apud Sebastianum; nec quidquam contra hanc lectionem probare potest eiusdem de reliquorum scriptura silentium. Scholiastae hoc *ψαίνυνθα* explicant *ψευδῆ*. Equidem autem adverbialiter dictum crediderim, formatum a Lycophrone ad analogiam Homerici illis *μίνυνθα*, de quo vid. *Eustath.* ad Iliad. α'. 352. p. 116, 34. edit. Rom. (T. I. p. 97, 21. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 588, 15. *Bekk.* Anecd. gr. p. 562, 5.

1412. *Οὐ μὴν ὑποχωρήσει γε ἡ Ἀσία — μήτηρ· ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα* Par. A. *ὑποταγήσεται ἡ Ἀσία — ἡ μήτηρ, ἡ Ἀσία* Vind. II.
1413. *Ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σπορᾶς ἕνα* Par. A. *τὸν Ξέρξην* Vind. II.
1414. *Ἀποστελεῖ γίγαντα· τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὁδευτὴ* Par. A. *ξηρὰ γενήσεται* Pal. 40. 1415. *Πεζῷ ποτε ὄντι — γενήσεται — ἡ γῆ δὲ ναυσὶ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κοίλας ἐποίησε θάλασσαν* Par. A. *ὄντι — γενήσεται — πλευσθήσεται* Vind. II. *πλευσθήσεται, ἤγουν θάλασσα γενήσεται* Pal. 40.
1416. *Ῥήσσοντι, τῷ κόπτοντι, τοῖς πηδαλίοις τὴν γῆν· Λαφρία καὶ Μάμερσα ἐπώνυμα Ἀθήνης* Par. A. *ταῖς κώπαις, ὡς Ὅμηρος· ἀναῤῥίπτειν ἅλα πηδῷ.* (Odyss. η'. 328.) Par. B. *κόπτοντι κώπαις — τῆς Ἀθηνᾶς* Vind. II.
1417. *Κεκαυμένοι τῷ πυρὶ* Par. A. *ἐπίθετον Ἀθηνᾶς* Vind. II. *αἱ Ἀθῆναι* Pal. 40.
1418. *Σὺν τοῖς ξυλίνοις· κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον, καὶ καλοπόδιον ὁ ξύλινος πούς· — τῶν τειχέων προμαχῶσι* Par. A. *τειχήμασι — προπυργίοις* Par. C. *ξυλίνοις προμαχῶσι* Vind. II. *ἐξοχαῖς* Pal. 40.
1419. *Τὸν χρησμοδότην, μάντιν, μέμψονται τῆς βλάβης* Par. A. *τὸν χρησμοδότην, Ἀπόλλωνα — ἕνεκεν* Vind. II. 1420. *Ψευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ Ἅιδου τὸν ἄγγελον, Ἀπόλλωνα* Par. A. *ψευδῆ μαντευόμενον — ὑπηρέτην* Par. C.

στρατῷ δ' ἀμίκτῳ πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην,
καρποτρόφος δρῦς ἀγριάς τ' ὀρειθαλής.
ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται,
χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων. 1425
κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων

1421. βρωθήσεται] βροθήσεται Vind. IV. Vit. III. Ciz.
1423. ἀγριάς τ'] Sic Par. ACFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. ἀγριάς sine τ' Par. E. ἀγρείας Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἀγρία Par. BDJL. Vit. I. Ciz., et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Tales formae in ιας et ας poetis, serioribus praesertim, usitatissimae; nulli tamen magis quam Dionysiacorum scriptori: ἀγριάς XII. 299. XIV. 211. (cf. Nicandr. Ther. 89. *Arat.* 918.) ἀλωϊάς XXX. 68. ἀμοιβάς XXV. 208. δενδράς XIII. 399. διψάς II. 58. ἐρημάς XV. 169. θαλυσιάς XIX. 86. κοιλάς XV. 195. κυκλάς I. 133. λυσσάς XIV. 207. λευκάς I. 150. ὀρειάς XIII. 11. ὀρεστιάς XV. 158. πενθάς II. 136. ποντιάς XXI. 173. πολυδειράς III. 380. ῥωγάς I. 420. στοιχάς XVIII. 282. ὑδριάς XL. 212. φωλάς I. 163. φορβάς II. 1. Similiter etiam Ἀδωνιάς XXXIII. 25. Ἀθωϊάς III. 399. Βακχιάς XXV. 77. Ἰσθμιάς XLIII. 88. Κενταυριάς XIV. 143. Κυδωνιάς XLVII. 298. Δηλαντιάς XLVIII. 245. Ναξιάς XLVII. 287. Πανιάς XXIII. 212. Πελασγιάς XXVIII. 34. Τιτηνιάς I. 219. Nolo plura apponere; hoc enim ferculo sine dubio iam satiatus es, erudite Lector.
1424. νασμὸς αὐανθήσεται] βασμὸς αὐδηθήσεται Par. K. Hic versus deest in Cod. Ciz. — 1425. δίψαν] δίψην Vind. II. — αἰονωμένων] αἰονουμένων Par. A. Vat. 1307. Vind. II. αἰονουμένων Neap. II. Vit. II. αἰονημένων Neap. III. Scribebatur αἰονουμένων. — 1426. κύφελλα] *Hesych.* κύφελλα· τὰ νέφη. νεφέλη γνοφώδης. ὀμίχλη. ὀμιχλῶδες κατάστημα. *Etym. M.* p. 549, 16. κύφελλα· τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἕλην, ἤγουν τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Eadem leguntur apud *Suid.* II. p. 405. et *Favorin.* fol. 326. edit. Rom. — δι' ὧν Par. D. Vit. II. vitiose. — ῥοιζουμένων] ῥοιζουμένων Vit. II.

1421. Τοῦ Ξέρξου — τῶν Περσῶν τῷ παγγενεῖ, παμμιγεῖ Vind. II. πολυμίκτῳ Pal. 40.
1422. Τὴν τῶν φλοιῶν διπλῆν σκέπην· ἡ γὰρ βάλανος διπλῆν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἑνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν Par. A. τὴν τοῦ δέρματος ἐκβάλλουσα διπλῆν Vind. II. 1423. Βοτάνη ἡ ἄγρωστις, ἡ ἐν οὔρεσι θάλλουσα Par. A. ἡ ἄγρωστις· καὶ εὖ λέγεται [Vit. II. καὶ κλίνεται] ἀγρώστιος Vind. II. εἶδος φυτοῦ Pal. 40.
1424. Ἅπασα δὲ τῶν ποταμῶν πλήρωσις ξηρανθήσεται Par. A. ἄναυρος ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός Pal. 40. 1425. Νῦν χαίνοντες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν ἢ μεγάλην δίψαν μεταφορικῶς· ἐπισκοτοῖ γὰρ τὸν νοῦν — ἀντλούντων ἢ ἀρυομένων Par. A. κεχηνότως Par. C. κεχηνότως — τὴν μεγάλην, χαλεπήν — ἀντλούντων, ἀρυομένων Vind. II. βεβρεγμένων τῶν Περσῶν Pal. 40. 1426. Τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν πλήθη — βελῶν· Ὅμηρος (Iliad. ν'. 68.) Ἀκερσοκόμης ἔχων ἰὰ πτερόεντα — πόῤῥωθεν ἠχούντων, ποιὸν ἦχον ἀποτελούντων Par. A. κύφελλα νῦν τὰ νέφη, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι· λέγεται δὲ τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν Vind. II. τὰ νέφη βελῶν Pal. 40.

ὑπὲρ κάρα στήσουσι, Κίμμερός θ' ὅπως
σκιὰ καλύψει πέῤῥαν, ἀμβλύνων σέλας.
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,

1427. στήσουσι] *Muellerus:* „Interpretes omnes vertunt: *stabunt*, quod leges linguae graecae violat; est enim *statuent*, sive potius, *excitabunt nubes sagittarum*, ut apud Homerum νεφέλας στῆσαι. Sed quinam! Nil fere in iis est, quae praemittuntur, ad quod referri possit, nisi ad στρατός, vel absolute est sumendum. Insolenter tamen dictum." Vid. *Eustath.* ad Iliad. ε'. 523. p. 578, 33. edit. Rom. (T. II. p. 51, 3. edit. Lips.) et ad *Odyss.* λ'. 313. p. 1688, 7. (T. I. p. 420, 13. ed. Lips)

1428. σκιά] σκιᾷ Par. ACDGK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. σκιᾷ Vit. II. utramque lectionem indicans. — καλύψει Vind. II. Vit. II. — πέῤῥαν] πέραν Neap. I. πέραν Vit. III. Reliqui libri ad unum omnes vulgatam tuentur. Quam cum Canterus satis infelici coniectura tentasset, neque quidquam auxilii apud Scholiastam inque Glossariis graecis inveniretur, aliam viam ingressus est Potterus, cuius in priore editione haec legitur annotatio: „πέῤῥαν, *solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium linguarum peritissimus, *L. Pickius* Gallus a Copticis petitam esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis *G. Wake*, Decanus Exon. Illi enim solem vocant ⲠⲈ ⲢⲎ (pe re). Nec absimile vero est, Lycophronem, qui Alexandriae cum Ptolemaeo familiariter vixit, et e Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticae originis usum fuisse; cum alii quoque auctores verba quaedam ex ea lingua in Graecam transtulisse comperiantur. Sic enim Sappho vinum vocavit ἔρπιν, quod Coptitae appellant ⲠⲈ ⲎⲢⲠ (pe erp). Quae vox apud Lycophronem quoque occurrit v. 579." Equidem in hac re imitatus sum exemplum Potteri. Cum enim his nostris temporibus viri doctissimi memorabili conatu vetustissimae linguae Aegyptiacae studia redintegraverint, et tali quidem successu, ut, quod olim vix speratum esset aliquando exploratum iri, qua lingua quibusve litteris illa antiquissimae gentis monumenta consignata sint, id nunc, magna ex parte saltem, constet certissime: equidem non dubitavi, quin ex hoc ingenti linguarum scientiae incremento aliqua lux etiam in nostrum locum sit redundatura. Aut enim fieri potuit, ut ea, quae Potterus attulerat, vana et irrita invenirentur: et tunc hoc certe in lucro deputandum videbatur, a diuturno tandem errore liberari; aut, probata illa sententia, nova eius et luculenta testimonia exspectabam, quibus omnis in posterum ea de re dubitatio doctis hominibus eximeretur. Quae cum ita essent, petii a Viro Clarissimo, *Gustavo Seyffartho*, qui, edito illo praeclaro opere de rudimentis Hieroglyphices, quam admirabili studio omnia ubique antiquitatis Aegyptiacae monumenta pervestigaverit, ego ipse testis fui, cum duobus abhinc annis Lutetiae Parisiorum per aliquot menses coniunctissime viveremus: una cum *Gustavo Haenelio*, cuius eximiam et indefessam operam in recensendis totius fere Europae Bibliothecis Mss. nunc docti omnes admirantur; — ab eo igitur petii, ut, quid sibi de hoc Lycophronis loco

1427. Ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στήσουσιν, ὡς ὁ Κίμμερος· ἔστιν δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν Par. A.

1428. Τῇ σκιᾷ σκεπάσει — κατὰ γλῶσσαν τὴν γῆν — τὸ φῶς ἀμαλύνων Par. A. τὸ φῶς, ἀέρα Par. C. τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν — κωλύων Neap. III. τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν, διάλεκτον — σκοτίζων τὸ φῶς Vind. II. τὸν ἥλιον αὐτόν — κατά Pal. 40.

καὶ πάντα φλέξας, ὥςτε κάγκανον στάχυν, 1430
αὖτις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν

videretur, litteris mecum vellet communicare. Ad quae Vir Clarissimus ea, qua in me est, voluntate ita respondit, ut non solum exspectationi meae satisfieret, sed etiam non mediocre editioni meae accederet ab illius doctrina ornamentum. Haec enim ad me dedit *Seyffarthus:* „Vox πέῤῥα, de qua sententiam meam requiris, est mera Aegyptiaca, *solem* significans. Sol enim in dialecto Memphitica dicitur ⲡⲓ ⲣⲏ, ⲫ ⲣⲏ: in Saidica ⲡ ⲣⲏ, ⲡⲉ ⲣⲏ: in vetustissima autem Aegyptiorum lingua et scriptura

i. e. pe ra, pi re.

Vid. Biblioth. mea Aegypt. p. 9579. delin. thecae sepulcralis in Museo Britannico. Hanc duplicem autem eiusdem vocis (ⲣⲁ ⲣⲏ) pronuntiationem non est quod mireris in lingua Coptica, in qua vocales literae alternare solent, vid. Apocal. VIII. 7. coll. Zoeg. Cat. p. 281. adde vocem ⲣⲁ etiam in Compositis *solem* significare, ut in ⲣⲁⲥϯ: *proximus sol*, h. e. *proximus dies;* et in ⲣⲁⲙⲥⲓ: *a sole prognatus, solis filius.* Praeterea duplex ⲣ in ⲡⲉⲣⲣⲁ pro ⲡⲉⲣⲁ positum est ad analogiam vocis ⲡⲟⲩⲣⲣⲟ, *rex*, pro ⲡⲟⲩⲣⲟ. quod clarius fortasse apparebit ex ipsa Hieroglyphica Aegyptiorum scriptura, in qua *sol, Deus solis*, saepe ita exprimitur:

(perra) pro 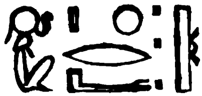 (perera)

Vid. Lex. meum Hieroglyphicum Vol. II. p. 699." — σέλας] Ad hunc locum respexit *Eustath.* ad Odyss. φ'. 246. p. 1908, 20. edit. Rom. (T. II. p. 258, 34. edit. Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι σέλας οὐ μόνον πυρὸς ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, παρὰ τὸ σέλας φασὶν ἐμβιβάζειν· ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

1431. αὖτις] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. αὖθις Par. BEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. cum reliquis. Vid. supra ad v. 546. — παλιμπρώτοιο Par. B. Neap. II. Vind. II. Rehd. — 1432. μόσσυνα] μόσυνα Codd. mei omnes praeter Par. A. in quo est μόσσυνα. Quam scripturam nunc alteri

1429. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας, ὁ Ξέρξης Par. A. ἐπὶ τῶν ὠκυμόρων Par. B. ὁ Ξέρξης ὀλίγον χρόνον κρατήσας Vind. II. Λοκρὸν ῥόδον τὴν λαγινίδα (sic) λέγει Pal. 40. 1430. Καὶ πάντα κατακαύσας καθάπερ ξηρὸν στάχυν Par. A. 1431. Ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετάσχῃ, φυγῆς Par. A. εἰς τοὐπίσω ἢ πάλιν — μετάσχῃ Vind. II. ὀπισθορμήτου — ἅψεται Pal. 40. 1432. Πύργον ξύλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην τὰς (leg. εἰς) ναυμαχίας —

κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι 1435
λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,

praeferendam existimo, cum vix locus ullus apud graecos poetas inveniatur, in quo metrum primam syllabam brevem postulet. Vid. *Apoll. Rhod.* II. 1017. 1026. *Dion. Perieg.* 766. *Orph. Arg.* 745. Herm. Cuius rei me nuper admonuit *Ludovicus Dindorfius*, quem vide ad Xenoph. Anab. V. c. 4, 27. p. 133. edit. ster. — φηγότευκτον] φυγότευκτον Par. FGL. Vind. IV. Vit. III. Ciz. — 1433. κόρη] κόρη Vit. II. — κνεφαίαν] κρειφναίαν Par. GK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. — παμφαλώμενος] *Schol. ad Apoll. Rhod.* II. 127. παμφαλᾶν, τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων. Cf. *Etymologum* p. 650, 16. qui Apollonii loco utitur. — 1434. δειματουμένη] δειματουμένη Vit. II. Totum hunc locum interpres Italus pereleganter, sed liberrime, ut solet, ita reddidit:

Simili a rosa di Locrese valle
Fiano i trionfi, ed arrestato il corso
Sarà di sue vittorie a mezzo il calle:
E ricalando d'Anfitrite il dorso,
Qual donna guarderà, smarrita il volto,
Ove ritrovi scampo, ove soccorso.

1435. πολλοί δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1436. ἐν γαίᾳ] Verte: *ad terram, prope littus;* vid. Odyss. ε'. 466. quod ita dictum existimo, ut in sequentibus (v. 1438.) insit quaedam consulto quaesita ambiguitas. ἐν γαίῃ Rehd. ἐν γαίης Par. L. Vit. I. Ciz. *Potterus:* „Difficilis locus, et secundum Canteri versionem plane ineptus, cum idem sit *in terra,* quod *in dorsis aratis terrae.* Sensus facile constabit, si pro γαίᾳ legamus γαίας, et cum Tzetze γαίας ἀρχαῖς exponamus ταῖς ἀκταῖς. Tunc enim praedicit Cassandra, *proelia quaedam in littore maris, quaedam in locis mediterraneis futura esse.*" — πάλας] πέλας Par. BC. et Par. L. in marg. πελας Rehd. — 1437. δειναῖσιν] Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. δίναισιν Neap. I. II. Vit. I. Ciz. et Vind. II. inter lin. γρ. δίναισιν. Par. L. in marg. inferiori: οἱ μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς δίναις τῆς γῆς, ἤγουν εἰς τοὺς αἰγιαλούς. Varia explicandi et corrigendi tentamina invenies apud Muellerum, qui longa annotatione hoc saltem effecit, ut intelligas, obfirmato animo ad vulgatam redeundum esse. Sensus enim hic esse debet: *Multa interim certamina ac caedes component populorum contentiones, nunc ad terrae littora, nunc in locis mediterraneis,* h. e. *terra marique, de principatu depugnantium.*

ὡς ἐρημίαν· οἱ δέ, ἀστραπήν Par. A. πύργον ξύλινον, τὴν ναῦν — τὴν ἐρημίαν, ἀμαύρωσιν Vind. II. καθὰ σκέπην Pal. 40. 1433. Κόρη μέλαιναν, σκοτεινήν — πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος Par A. σκοτεινήν — πανταχόθεν περιβλεπόμενος, ψηλαφῶν Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ, ψηλαφᾷ — ψηλαφῶν Pal. 40.

1434. Χαλκηλάτῳ ξίφει ἐπιφοβουμένη Par. A. 1435. Πολλοὶ δὲ ἆθλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξὺ Par. A. ἐν τῷ μέσῳ Pal. 40.
1436. Λύσουσιν τῶν ἀνδρῶν — οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ — παλαίστρας Par. A.
1437. Ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχομένων Par. A. γρ. δίναισιν —

οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς 1440
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Καναστραῖος λέων,
πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
ἀναγκάσει πτήξαντας Ἀργείων πρόμους,
σῆναι Γαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον

1439. *εὐνάσῃ*] *εὐνάσει* Vit. I. Ciz. — 1440. *ἀπ' Αἰακοῦ*] *ἐπ' Αἰακοῦ* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1441. *Καναστραῖος*] Par. ADEFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Tzetz. in Schol. *Χαλαστραῖος* Par. A. in marg. et Steph. Byz. v. *Χαλάστρα* p. 710. Pin. Hanc lectionem recepit Sebastianus. *Καλαστραῖος* Neap. I. in marg. *Χαλαδραῖος* Par. BCJL. Vit. I. Ciz. (Neap. II. et Vind. II. inter lin. *γρ. Χαλαδραῖος*) et Pott. utrq. *Χαραδραῖος* solus Par. G. in marg. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. *Χαλανδραῖος* Edit. Basil. I. operarum, ut videtur, errore pro *Χαλάδραῖος*. Nostra lectio et aptissima est (vid. *Apoll. Rhod.* I. 599. *Ptolem.* III. 13. *Steph. Byz.* v. *Κάναστρον*. *Scyl. Peripl.* Maced. p. 133. edit. Hoesch.) et librorum praesidio firmissima. Fortasse inest etiam allusio ad fabulosos illius regionis Gigantes. Fons interpolationis in v. 1444. quaerendus est. — *λέων*] *λεώς* Par. L. Vit. I. Ciz.

1442. *ὁμαίμων*] *Onofrio Gargiulli* p. 99. „Per congiunti di Alessandro intende il Cantero i Persiani, e così soggiunge: *Alexander enim a Perseo per Herculem, non minus quam Persae, ducebat originem.* Ma sembra doversi restringere nome di congiunti alla sola stirpe di Dario." Aliter hunc locum intellexit Vir doctus, e cuius Notis Mss. supra ad v. 1229. aliquid delibavimus: „*Hic versus de Thebanis intelligendus, non de Persis.*" — 1443. *Ἀργείων*] Neap. II. et Vit. II. in margine: *γρ. Ἀχταίων*. Eandem lectionem commemorat etiam Tzetzes in Comment. — 1444. *Γαλάδρης*] Sic exhibent Par. AGK. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. et Steph. Byz. v. *Γαλάδραι* p. 195. Pin. *Χαλάδρης* Par. CF. Neap. I. III. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. *Χαλάδρας* Par. JL. Vit. I. Ciz. *Χαράδρης* Par. BD. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *Χαράδρης*

ἐν ταῖς ἀρχαῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, μαχομένων Vind. II. *βασιλείαις* Pal. 40. 1438. *Οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις, τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν* Par. A. *ταῖς ἀρούραις* Par. C. *ἀντὶ τοῦ, ἐν πεδίοις· ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριώσεως* Vind. II. *γῆς, τῆς ὑπὸ βοῶν στρεφομένης* Pal. 40.

1439. *Ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδών, καταπαύσῃ τὸν πόλεμον* (in marg. *περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος*) Par. A. *ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος — κατακοιμήσει* Vind. II.

1440. *Ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγονώς· ὃ ἐστιν, τὸ γένος ἔχων* Par. A. *τὸ γένος ἔχων* Vind. II.

1441. *Ἄμφω, Ἠπειρώτης καὶ Μακεδών· γρ. Χαλαστραῖος ἢ Γαλαστραῖος* Par. A. *Ἠπειρώτης· ἐν γὰρ Ἠπείρῳ οἱ Θεσπρωτοί· γρ. Χαλαδραῖος* Vind. II. *ἤγουν Χαραδραῖος· Χαράδρα πόλις Μακεδονίας, ἀφ' ἧς τὴν ὅλην Μακεδονίαν δηλοῖ, ἣν μέλλει δηλῶσαι κάτωθεν* Pal. 40.

1442. *Πρὶν πάντα ὁ ἀδελφὸς Ξέρξης· γρ. πρὶν ἦνθ'* (leg. *πρηνῆ θ'*) — *ταράξας, κλίνας τὸν οἶκον* Par. A. *ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος — ταράξας* Vind. II. 1443. *Ἀναγκάσει φοβηθέντας τοὺς τῶν Ἑλλήνων προμάχους* Par. A. *τῶν Περσῶν· γρ. Ἀχταίων* Vind. II. *φοβηθέντας· γρ. Ἀχταίων* Pal. 40. 1444. *Κολακεῦσαι, ὑποταγῆναι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξανδρον λέγει* Par. A. *κολακεῦσαι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξ-*

καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας. 1445
ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
εἷς τις παλαιστής, συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς
πόντου τε καὶ γῆς κεἰς διαλλαγὰς μολών,
πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβών. 1450

Rehd. *Λαγάδρης* Par. E. Similes scribarum errores vid. supra ad v. 1342. — 1445. *ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν*] De hoc implicatissimo loco vid. *Laur. Begeri* Examen Dubiorum quorundam p. 14. *I. C. Wolfium* ad Theoph. Antioch. II. 7. p. 98. et p. 410 sqq. *Comment.* Acad. Petropol. an. 1735. Tom. IV. p. 255. et *Niebuhrii* Opuscul. Hist. et Phil. T. I. p. 443 sqq. Equidem sententiam meam in Commentariis, qui tertiam huius editionis partem constituent, explicabo. — 1447. *εἴ τις* Par. A. — *ἀκὴν δορός* Vind. IV. Vid. *Eurip.* Phoen. 1381. (Pors.) Heracl. 761. — 1448. *κεἰς*] Par. ABCDFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Reich., omnibus. *εἰς* Par. EJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Reich. et sic e coniectura Scaligeri scribendum videbatur Cantero: „Pro *κεἰς διαλλαγάς* lego cum Scaligero *εἰς διαλλαγάς*· ac similis est in Euripide loquendi modus, quum ad nutricem sic ait Hippolytus: (v. 652.) *ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κάρα, || λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.*" Vulgata tamen optime sese habet. *μολών*] *μολῶν* Neap. I. II. Vind. II. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. — 1449. *ὑμνησθήσεται* Par. A. 1450. *σκύλων ἀπαρχάς*] *σκύλων τ'* Par. ADEGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. *σκύλων γ'* Neap. III. Duriusculum videtur, haec ita prioribus participiis annectere. Similiter *Euripides* in Phoenissis 871. (Pors.) *λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.* — *δορικτήτους*] Par. ABCF. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. *δορυκτήτους* Par. L. Reliqui libri et editt. omnes *δορυκτήτους*. In hoc versu finitur Cod. Neap. II.

ανδρον Vind. II. 1445. *Καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλῶσαι τῆς ποτε μονοκρατορίας* Par. A. *δοῦναι — μονοκρατορίας* Par. C. 1446. *Ὥιτινι δὴ μετὰ τὴν ἕκτην γενεάν· περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμός* Par. A. *ἀδελφός μου, φησί, μετὰ ἓξ γενεάς, ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ συγγενής· λέγει δὲ τὸν Ταρπίνιον· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου ἕκτος ἐστὶν οὕτως· Ῥωμύλος· Μύαλος Πομπήϊος Δάλιος· Ὀστίνιος Ἄγγυς· Μάρκος Καρπίνιος· Πρίσκος Ἑρπίνιος· Τύλλιος Ταρπίνιος· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσι ἐχρῶντο ὀνόμασιν. ἕκτος οὖν ὁ Ταρπίνιος ἀπὸ Ῥωμύλου· ὁ δὲ Ῥωμύλος, ὥς φασι, Αἰνείου ἦν υἱός. Ἄλλως· Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες ἔσχον μετ' ἀλλήλων πόλεμον, καὶ πολλάκις καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἐπολέμησαν· ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ Μακεδόνων ζῶντα· καὶ πάλιν Ἀλέξανδρόν τινα συγγενῆ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου ἠμείψαντο· καὶ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀπέδοντο τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ Μακεδόνες τὸν στρατηγόν· καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο εἰρήνη* Vat. 1307. *Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἄλλῳ μετ' αὐτὸν ὁμωνύμῳ — συγγενής* Pal. 40. 1447. *Εἷς τις μονόμαχος συμβαλὼν μάχην δόρατος* Par. A. *ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος — μονομαχῶν μάχην* Vind. II. 1448. *Γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ παραγενόμενος εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης* Par. A. *εἰς εἰρήνην* Par. C. — *εἶτα δέ* Pal. 40. 1449. *Ἔντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος ἐν τοῖς φίλοις κηρυχθήσεται* Par. A. *μέγας — ἑαυτοῦ ἀρχουσιν* Pal. 40. 1450. *Τὰς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβών, τὰς ἐκ δόρατος κτηθείσας* Par. A.

Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφόν, εἰς νάπας δασπλήτιδας
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάσταχος κρότον;
πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη, 1455
καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένιν,
λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.

1452. εἰς κῦμα κωφόν] Nonn. Dion. I. 128. κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναυδέες. — εἰς — ἢ Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. ἢ — ἢ Vat. 1307. et Neap. III. Reliqui omnes εἰς — εἰς. — νάπας δασπλήτιδας] *ingentes horrendosque saltus*. Haec optime locum depingunt, ubi infelicissima virgo ex hominum consortione relegata vaticinabatur. Turrim enim intelligimus ita fuisse collocatam, ut ab altera parte mare eiusque promontoria, ab altera autem saltuosa Idae iuga prospiceret. δασπλήτιδας Par. A. Neap. III. et Seld. apud Potterum. δυςπλήτιδας reliquorum est lectio, quam etiam Impressi sequuntur. δυςπλητίδας Vit. III. et Rehd. δυςπλήττιδας Par. L. Ciz. Utramque explicat *Tzetzes*: δυςπλήτιδες, αἱ δυςκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ αἱ καταπληκτικαί. Quorum alterum perquam ineptum est. Vid. etiam Schol. ad *Nicandr*. Ther. 609. De voce δασπλής egerunt *Ruhnkenius* Epist. crit. p. 155. sq. (p. 204. edit. Lips.), et *Meinekius* ad *Euphor*. fragm. p. 121. sq. cui tamen dubitanti, an apud poetas Nonno antiquiores haec vox etiam ad res inanimatas translata inveniatur, hic Lycophronis locus videtur non succurrisse. — 1453. βάζω] βαύζω Par. A. — 1454. γὰρ ἡμῶν] *Fidem meam*, inquit, *Apollo abstulit, fictis fabellis et verba mea et fatidicam mentem calumniatus*. Genuinam lectionem e Codd. suis iam restituit Sebastianus. γὰρ ἡμῶν Par. ABCEFJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. γὰρ ὑμῶν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. γὰρ ἐμῶν Rehd. Lectionem λόγων γὰρ Aldus invexit, locum ita exhibens: πίστιν γὰρ λόγων γάρ, ubi fortasse non temere coniicias, duas Codicis lectiones, alteram in textu, alteram inter lin. positam, coaluisse. Aldinam sequutae sunt reliquae omnes. — ἐνόσφισεν Neap. III. — 1455. ψευδηγόροις] Sic Par. ADEGK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Sebast. ψευδηρίοις Par. ACFJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. — 1457. ἐκάλ-

1451. Ἐπίλογος. Τί μακρά, ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, εἰς ἀνηκόους λίθους Par. A. δυςαισθήτους Pal. 40.
1452. Εἰς κῦμα ἀναίσθητον, ἢ εἰς θαλασσίας πέτρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων Par. A. τὰς λίαν πληττομένας· δυςπλήτιδες δέ, αἱ καταπληκτικαί Vind. II.
1453. Μάτην φθέγγομαι, μάταιον κινοῦσα τοῦ στόματος ἢ τοῦ χείλους τὸν ἦχον, τὸν ψόφον Par. A. κινοῦσα τοῦ στόματος ἦχον Vind. II. λαλίαν Pal. 40. 1454. Τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν — ἐπώνυμον· ὁ Ἀπόλλων, ἀπεχώρισε Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχρίσας· τὸ δὲ ἑξῆς, ἐν ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους καὶ τὴν ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων ἐγχρίσας· φήμην γὰρ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Κασσάνδρα οὐκ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην λέγει Vat. 1307. ἐπίθετον Ἀπόλλωνος — ἐχώρισεν Vind. II. ὑπόληψιν — Ἀπόλλων, ὁ κεκαλυμμένα λέγων Pal. 40. 1455. Ἐμφράξας τοὺς λόγους Par. A. ψευδέσι, ἐμφράξας λόγους Vind. II. ψευδέσι λογίοις — ἐμβαλὼν Pal. 40. 1456. Καὶ τῶν θείων προῤῥήσεων πρόμαντιν, ἀληθῆ φρόνησιν, βουλήν, διάνοιαν Par. A. τῶν θείων προῤῥήσεων φρόνησιν Vind. II. μαντευμάτων προγνωστικὴν φρόνησιν Pal. 40. 1457. Τῆς κοίτης στερηθεὶς, ἧς ἐπεθύμει, ἐμε-

19 *

Θήσει δ᾽ ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
ὅτ᾽ οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα. 1460
Τόσσ᾽ ἠγόρευε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός. ἐν δὲ καρδίᾳ
Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον μέλος,

χαινεν] ἐκάλχαινεν Neap. III. et Rhed. ἐκάλχαινε Par. BCF. ἐχάλκαινε Par. EG. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. ἐκάλχαινε Par. AI., Neap. I. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Reliqui ἐκάλχαινεν, ut etiam Editt. Ald. et Basil. II. cum reliquis. καλχαίνειν de animo dicitur curis aut affectu aliquo vehementer perturbato. Vid. Schol. ad *Soph. Ant.* 20. *Hesych.* h. v. ibiq. interpp. Propria significatione legitur apud *Nicandr.* Ther. 641. — 1458. θήσει δ᾽] θήσει τ᾽ Vind. IV. Vit. III. — 1459. ἔσται] Sic ex meis solus Par. A. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ἐστι Par. BCEFIL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. πατράν] πάτρᾳ Par. A. πάτραν Vit. II. Desideratur hic versus in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. 1460. φοιβόληπτον] νυμφόληπτον Par. DGK. Vind. IV. Vit III. — αἰνέσαι Par. A. — χελιδόνα] *Schol.* ad Aristoph. Ran. 93. χελιδόνων μουσεῖα· ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. *Hesych.* v. χελιδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν. *Eustath.* ad Odyss. φ. 411. p. 1914, 31. edit. Rom. (T. II. p. 265. 40. edit. Lips.) Vid. etiam *Meurs.* ad h. l. et *Blomf.* Glossar. ad Aesch. Agam. 1017. p. 234. edit. Lips.) — 1464. Τόσσ᾽] Par. ABCDEGK. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. — τόσ᾽ Par. FJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. cum reliquis. — ἠγόρευε] Par. ABCDFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. praeter Sebast. omnes. ἠγόρευσε Par. EJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Sebast. Imperfectum in talibus necessario adhibetur. Vid. *Eurip.* Phoen. 1193. (Pors.) Electr. 788. Bacch. 1074. (Herm.) coll. Orest. 888. Phoen. 1269. (Pors.) Cf. *Valken.* ad Herodot. III. 135. — 1462. καρδίᾳ] Par. BJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. cum reliquis, excepta Basil. I., omnibus. καρδίῃ Par. ACDEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — 1463. ἐστέναξε] ἐστέναζε Par. DE. Vit. II. et Edit. Basil. I. in textu, in Scholiis autem Vit. I. et Ciz. ἐστάλαζε Par. GK. Vind. IV. Vit. III. hic quidem in Scholiis ἐστέναξε, (non ἐστέναζε, ut Muellerus enotavit). Vulgatam multo plures et meliores libri recte tuentur. Opponitur enim hoc ultimum longis illis prioribus vati-

ρίμνα λαβεῖν Par. A. συνουσιῶν — ἐπεθύμει Par. C. βουληθέντος γὰρ Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι τῇ Κασσάνδρᾳ, αὕτη οὐκ ἔδωκεν ἑαυτήν· διὸ μηνιῶν ὁ Ἀπόλλων παρεσκεύασεν, ἵνα, ὅταν μαντεύηται, μηδεὶς αὐτῇ προσέχῃ, μηδὲ πιστεύηται Vat. 1307.
1458. Ποήσει δ᾽ ἀψευδῆ· σὺν δεινῷ δέ τις γνούς Par. A. δηλονότι ὁ Πρίαμος Par. C. ποιήσει ὁ χρόνος — ταῦτα ὁ Πρίαμος Pal. 40.
1459. Ὅτε οὐδὲ μία μηχανὴ ἔσται συμβαλέσθαι τῇ πατρίδι Par. A. ὅτε οὐδὲ μία μηχανή Vind. II.
1460. Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα — τὴν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνιερωμένην ἐπαινέσει χελιδόνα Par. A. τὴν τῷ θεῷ ἀφιερωσαμένην· εἱρκτῆς ἐντός, τοῦ παρθενῶνος Par. B. τὴν μαντικήν Par. C. 1461. Τοσαῦτα εἶπεν, καὶ ὀπισθόρμητος τοῖς ποσίν Par. A.
1462. Ἐπέβαινεν τοῦ παρθενῶνος καὶ τῆς φυλακῆς ἔσω· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ Par. A. 1463. Ἀνεστέναξε· Σει-

Κλάρου Μιμαλλών, ἢ Μελαγκραίρας κόπις
Νησοῦς θυγατρός, ἤ τι Φίκιον τέρας, 1465

ciniis. — λοίσθιον μέλος] Cassandra, dum se ex illo loco, ubi vaticinia ediderat, intus reciperet, vehementi dolore commota funesta et obscura verba furibundo eiulatu ita miscuit, ut nuncius nihil amplius, quod referre posset, dignosceret. Inde dicit, eam postremum illud lugubre Sirenaeum melos edidisse; eamque ob furorem Mimallonibus, ob horribilia et portentosa verba Sibyllae et Sphingi similem pronuntiat. Quae cum et antiquus interpres ita intellexisset et Potterus luculenta annotatione exposuisset, ecce, Sebastianus, acutius videre sibi visus, ad Tzetzae verba haec protulit: „Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem atque imo corde suspiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et suspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est, aientium, poetam hic loqui de nescio qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione, quum praeter alia clare pateat, illa verba, λοίσθιον μέλος, non ad τὸ Σειρῆνος pertinere, sed ad Cassandram, h. e. postremo luctuosae suae cantilenae alta suspiria, dum se intus recipiebat, imo corde ducendo, *lugubrem crabronis sirenis sonitum imitantem.* Vox igitur Σειρὴν duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et praecipue unam ex poeticis illis tribus virginibus notat; secundo et minus usitate quoddam *crabronum saevum genus*, mali omnino ominis, ἀμυδρόν τι, ut inquit *Eustathius* ad Odyss. φ΄. p. 767. edit. Rom., κλαυθμυρίζεται· unde in proverbium cessit: σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. vid. *Erasm.* Chil. II. Cent. 8. nr. 5. Apum generi accensent nonnulli, ut *Aelian.* Hist. An. V. 42. *Suidas* et *Hesychius.* Tzetza autem ipse hic et antea ad v. 653. non de apum genere, verum apibus similem esse sirenem scribit; sed longe melius *Aristoteles* Hist. An. IX. init. tradens, sirenem fucorum genus quoddam esse solitarium ac duplicis formae, maioris nempe et minoris. Aristoteli assentitur *Plinius* Hist. Nat. XI. 16. licet non adeo accurate: de apibus verba faciens ait sirenes et cephenes esse, quos fucos latine vocant. Interpretes graeci Vet. Test. putarunt τὴν σειρῆνα esse animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominosum, tetram et luctuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis versans urbibus. Sic Scholiasta graecus Isai. 34, 13. σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα, οἷον ἡ γλαῦξ καὶ τὰ ἐοικότα." — 1464. Μιμαλλών] Μιμαλών Par. G. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. praeter Reich. omnes. Vid. *Etym. M.* p. 588, 43. *Eustath.* ad Dion. Perieg. 444. p. 184, 11. edit. Bernh. et ad *Iliad.* ξ΄. 320. p. 989, 33. edit. Rom. (T. III. p. 231, 32. edit. Lips.) — Μελαγκραίρας] Μελαγκραίας Par. C. Vind. II. Μελαγκράρας Vit. III. Μελαγκάρας Vind. IV. Meursius maluit Μελαγχραίναν. — 1465. Φίκιον] Par. All. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Φίκειον Par. C. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Σφίκειον Par. E.

ρῆνα δὲ αὐτὴν λέγει, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν — ἔσχατον μέλος Par. A. 1464. Ὄνομα τόπου Κολοφῶνος· ἡ Βάκχη — τῆς Σιβύλλης τῆς ἐπιστήμονος Par. A. ῥήτωρ Par. B. κόπις, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοῖς λόγοις, ἢ ὅτι ἔμπειρος· μελαγκραίρα δέ, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς· Νησῶ δέ, μήτηρ Σιβύλλης· Κλάρος δὲ Κολοφῶνος τόπος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. Εἰκάζει ὁ ποιητὴς τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρῳ, καὶ τῇ Σιβύλλῃ ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγί· ἡ δὲ Σφίγξ .... αὐτὴ γὰρ αἰνιγματωδῶς διελέγετο, ὥςπερ καὶ ἡ Σίβυλλα· καὶ ἡ Κασσάνδρα.... παρεβάλετο· λέγει δέ· Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη, καθὼς προείρηται Vat. 1307. Ἀπόλλωνος, ὡς Βάκχη Pal. 40. 1465. Τῆς μητρὸς Σιβύλλης — ἢ τὸ τῆς Σφιγγὸς

ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυςφράστως ἔπη.
ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, ἄναξ,
σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας,
ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον 1470
ἐτητύμως ἄψοῤῥον ὤτρυνας τρόχιν.
δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
τεύξειεν, ὅςπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Neap. I. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σφίγκειον Par. D. Σφήκειον Par. GK. Vind. IV. Vit. III. φίλιον Par. F. κίφειον Par. B. Cf. *Hesiod.* Scut. 33. ibiq. Schol. *Steph. Byz.* p. 697. Pin. Φίκειον ὄρος Βοιωτίας· καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ βραχέως τοῦ ῑ. Vid. *Valcken.* ad Eurip. Phoen. 813. (p. 315. edit. Lips.) — 1466. κωτίλλουσα] κωτύλλουσα Vind. IV. Vit. III. Cf. *Etym. M.* 551, 55. Hesiodi locum, quem afferunt Schol. min., imitati sunt *Nonn.* Dion. XXXI. 72. et *Manetho* Apotel. II. 330. — 1467. ἀγγέλλων] Par. ABCEFJKL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. et Editt., excepta Aldina, omnes. ἀγγέλων Par. DG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Emendationem Valckenarii ἀγγελῶν, quam ad Eurip. Phoen. 1082. proposuit, nemo hodie necessariam existimabit. — 1469. λαΐνου] λαΐου Par. K. Vind. IV. Vit. III. — 1471. ὤτρυνας] Codd. mei miro consensu omnes ὀτρύνας exhibent, quod participium h. l. vix ferendum videtur. ὄτρυνας Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Reliquae ὀτρύνας. Correxit Potterus. — τρόχιν] Cf. *Aesch.* Prom. 943. (Well.) ibique Schol. τρόχιν, ἄγγελον· ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προςτεταγμένα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονίζοντα. — 1472. ἐς] εἰς Par. G. Vit. II. III. Vid. supra ad v. 423. — 1473. θρόνον (ων) Vind. IV. — 1474. Ad Βεβρύκων in Par. L. adscriptum: ἐκ Βεβρύκων γὰρ κατήγετο ὁ Πρίαμος.

σημεῖον, τῆς ἐν Φικίῳ ὄρει διατριβούσης· τὸ δὲ Φίκιον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν Par. A.

1466. Συνεστραμμένα, δυςχερῆ λέγουσα ἢ ἀπατῶσα· Ἡσίοδος (Ἔργ. 344.) αἵμυλα κωτίλλουσα — δυςκόλως, λόγους Par. A. αἰνιγματώδη Pal. 40. 1467. Ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύςκολον — παρεγενόμην, ὦ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων Par. A. λοξόν, τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, διὰ . . . λον τῶν χρησμῶν· τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελον, παρὰ τὸ τρέχειν· οἱ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ λέγοντος ἀγγέλου Τρόχιν θέλουσιν ἀκούειν. λείπει δὲ τὸ ἐμέ, ἀντὶ τοῦ, ἐμαυτὸν διηγείρας τοῦ ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν περὶ πάντων Vat. 1307. 1468. Σοὶ τοῦτον τὸν λόγον τῆς μαντικῆς παρθένου Par. A. μαντευτρίας Par. C.

1469. Ἐπειδή με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας τοῦ λιθίνου δώματος Par. A. ἀνάπαιστος Par. C. λιθίνου οἴκου, δόμου Vind. II.

1470. Καὶ πάντα λέγειν λόγον, καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογίζεσθαι Par. A.

1471. Ἀληθῶς ὀπισθόρμητον παροτρύνας — τὸν ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν Par. A. 1472. Ὁ δὲ θεὸς — νῦν τοὺς χρησμούς· εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐκβῆναι Par. A. et Vind. II.

1473. Κατασκευάσει, ὅςτις δὴ φροντίζει τῆς βασιλείας Par. A. εἴθε εὐδοκήσειεν, κατασκευάσειεν — μεγαλῶς φροντίζει — βασίλειαν Vind. II.

1474. Σώζων τὴν παλαιὰν τῶν Τρώων πολυπληθίαν Par. A. τὴν τῶν Τρώων πόλιν, πλῆθος Vind. II. γενεάν Pal. 40.

PARAPHRASIS.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

1—27. *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης καὶ τὰ ἑξῆς· εἴπω καὶ φράσω τὰ πάντα, ἅ μ' ἐπερωτᾷς*[1], *ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γὰρ, καθάπερ τὸ πρότερον ἥσυχος οὖσα, ἡ κόρη τῶν χρησμῶν*[2] *τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα*[3] *πολύμικτον*[4] *φωνήν, ἐκ τῶν δαφνηφάγων*[5] *λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαξαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσειας ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφίζων*[6] *τῇ συνετῇ διανοίᾳ, δίελθε*[7] *τοὺς δυςφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδούς, ἐρευνῶν ὅπου εὐτριβὴς*[8] *καὶ σαφὴς*[9] *ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει· ἐγὼ δὲ, τῆς ἀρχῆς τῆς βάσεως*[10] *σχοινίον*[11] *διαῤῥήξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφητηρίαν, ὡς ταχὺς δρομεύς. Ἡ ἡμέρα δὴ*[12] *τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοῦ Φηγίου*[13]

Particulam huius antiquissimae Paraphraseos, quam e Cod. Vatic. 1307. descripsimus, delibavit quidem indidem iam ante viginti tres annos Leopoldus Sebastianus, in praefatione tamen ad Lycophronem ita de ea loquutus est, ut neque, quanti ea momenti sit, perspexisse neque omnino huic rei administrandae par fuisse censendus sit. Tali enim in describendo Codice usus est sive levitate sive inscitia, ut verba lectu paulo difficiliora aut proprio Marte mutaret, aut e Tzetzianis Scholiis, ut ipsi quidem videbatur, corrigeret, aut, nullo lacunae indicio posito, prorsus supprimeret. De Inscriptione huius Paraphraseos, quam idem Sebastianus ne verbo quidem commemoravit, diximus supra eo loco, ubi de Codd. in universum disputavimus.

1) *ἐρωτᾷς* Sebast. omissa praeposit. 2) *τοῖς χρησμοῖς* Sebast.
3) *ἐκχέασα* Sebast. miro errore. 4) *πάμμικτον* Sebast.
5) Cod. *δαφνηφαγῶν*. 6) *ἀναψηφιζόμενος* Sebast.
7) *διέρχου* Sebast. e Schol. Tzetz.
8) *ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθὴς* Sebast. e Schol. Tzetz.
9) *σαφὴ* apud Sebast., operarum fortasse vitio, legitur.
10) *βαλβίδος* Sebast. 11) *σχοινίου* Sebast.
12) *δὴ* omisit Sebast. 13) *τοῦ φηγίου ὄρους* Sebast.

τὸ ἀκρωτήριον τοῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερέπτατο[1], τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρνης, τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφόν, καταλιποῦσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλυον καὶ ἐχώριζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπων[2]· αἱ δὲ πολύποδες καὶ λευκοχρώματοι καὶ ψιλαὶ καὶ λαῖαι καὶ εὐόφθαλμοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν ἐπὶ[3] τὸν Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον θάλασσαν ἔτυπτον καὶ ἔπαιον[4], ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν[5] νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀναφαίνουσαι, τὰ ἀκροατόλια[6], καὶ τὰ ἱστία ἐκτεταμένα[7] ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέμου πνοαῖς[8].

28 — 51. Ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα, Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων, τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχε, καὶ τὰ ἑξῆς[9]· ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ μαντικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τοῦ βοὸς κτισθέντων πύργων, τοιούτων ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατο λόγων· Φεῦ, φεῦ ταλαίπωρε τροφέ[10], ἐμπεπρησμένη καὶ πρότερον ταῖς πολεμηφόροις ναυσὶ τοῦ τριεσπέρου λέοντος, ἤτοι τοῦ Ἡρακλέος· ὅντινά ποτε ταῖς σιαγόσιν ὁ καρχαρόδους[11] κύων, ἤτοι τὸ κῆτος, τοῦ Τρίτωνος ἠφάνισε· ζῶν δὲ μάγειρος τῶν σπλάγχνων, φλεγόμενος[12] τῷ θερμῷ κύτει τοῦ λέβητος, ἤτοι τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, καὶ τῷ ἐπιπέδῳ, ἐν ταῖς μὴ φλεγούσαις ἐσχάραις, τουτέστι ἐντέροις, τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλλετο, ὁ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρέτης, ὁ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος· ὁ τὴν κατὰ δεύτερον λόγον τεκοῦσαν αὐτὸν ἄφθαρτον Ἥραν βαρεῖ καὶ ἐπιπόνῳ βέλει κατὰ τὸ στέρνον πλήξας· ὁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Διὸς Παλαίοντος ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα κρατήσας ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ παρὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον τοῦ Κρόνου, ὅπου ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ ταράσσοντος τοὺς ἵππους Γίγαντος· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης τοὺς ἐσωτάτους καὶ στενοὺς τόπους περιβλεπομένην ἀγρίαν Σκύλλαν[13] καὶ ταυροσφάγον λέαιναν, ὑπὲρ τοῦ σπηλαίου δίκην ἰχθύος πλέουσαν, ἀποκτείνας· ἥντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρ-

1) ὑπερεπέτατο Sebast. 2) ἀπέσπαζον Sebast.
3) περὶ Sebast. 4) καὶ ἔπαιον omisit Sebast.
5) τῶν Καλυδωνίων Cod. perperam. 6) Cod. τὰ ἀκρόστομα vitiose.
7) ἐκτεταμέναι Sebast. 8) Cod. πνοιαῖς.
9) Haec prorsus omisit Sebastiani. 10) Cod. τροφεῦ.
11) Cod. καρχαρώδης. 12) Cod. φαγόμενος. 13) Cod. σκύλαν.

κυν, τὰς σάρκας κατακαύσας ταῖς λαμπάσιν, ἀνεκτήσατο καὶ ἀνεσώσατο· τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα Περσεφόνην τὴν καταχθονίαν θεὸν οὐ τρέμουσαν, οὐδὲ φοβουμένην· ὅντινά ποτε ἄνευ ξίφους δόλῳ ἀπέκτεινεν ὁ νεκρὸς Νέσσος, τὸν τὸν Ἅιδην πρώην χειρωσάμενον.

52—68. Δεύσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην κ. τ. ἑ. βλέπω σε, ταλαίπωρε, τὸ δεύτερον ἐμπεπρησμένην ταῖς ἀπ' Αἰακοῦ καταγομέναις χερσί· τοῖς οἰκουροῦσι καὶ φυλάττουσι τὴν Λαίσριναν πόλιν λειψάνοις τοῦ παιδὸς τοῦ Ταντάλου Πέλοπος, τοῦ καταποθέντος τῇ σποδιᾷ τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα, τοῖς τε τοῦ βουκόλου Τευτάρου οἰστοῖς καὶ βέλεσι. Ταῦτα πάντα εἰς φανέρωσιν ἄξει ἡ βαρύμηνις καὶ βαρύζηλος γαμετὴ Οἰνώνη· ἀποστείλασα τὸν υἱὸν κατήγορον τῆς πατρίδος, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀνείδεσιν ἐξηγριωμένη· χάριν τῶν ἐπεισάκτων κοιτῶν καὶ νόθων· αὕτη δὲ φαρμακοεργὸς ὑπάρχουσα, τὸ ἀνίατον καὶ χαλεπὸν τραῦμα τοῦ συζύγου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοὺς Γίγαντας ἀνελούσαις ἀκίσι τῶν βελῶν ἰδοῦσα παρὰ τοῦ ὁμοιοπλίτου Φιλοκτήτου, τοῦ κοινοῦ μεθέξει θανάτου, ἀπὸ τῶν ἄκρων πύργων πρὸς τὸν νεόπληκτον νεκρὸν μετὰ ῥοίζου καὶ ἤχου ἐκρίψασα ἐπὶ κεφαλὴν τὸ σῶμα· φιλίᾳ γὰρ καὶ στοργῇ τοῦ ἀποθανόντος ἑλκομένη, τὴν ψυχὴν σκαρίζοντι καὶ ἀποπνέοντι ἐκπνεύσει τῷ νεκρῷ.

69—89. Στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς αὖθις κ. τ. ἑξ. στενάζω, στενάζω σε δισσῶς καὶ τρισσῶς δόρατος πάλιν πρὸς μάχην, καὶ πρὸς διαρπαγὰς οἴκων, καὶ πῦρ ἀναφαίνουσαν ἀφανιστήριον· στενάζω σε, ὦ πατρίς, καὶ τοὺς τάφους τοῦ κολυμβητοῦ Δαρδάνου, τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς Ἄτλαντος Ἠλέκτρας· ὅστις ποτὲ ἐν τῇ Θρᾳκικῇ σχεδίᾳ, καθάπερ ὁ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ τετρασκελὴς πόρκος, τῷ δέρματι περικάμψας[1] τὸ σῶμα, μιᾷ κώπῃ Κρητικὸς ὥσπερ κέπφος ἔπλευσε, τὸ Θρᾳκικὸν σπήλαιον τῆς τοὺς κύνας θυομένης θεᾶς Ἑκάτης καταλιπών· τὸ σκοτεινὸν οἴκημα τῶν ἐπὶ τὴν Ῥέαν δαιμόνων· ὁπότ' ἠφάνισε πᾶσαν ὕσας καὶ βρέξας ὁ τοῦ Διὸς ἠχῶν καὶ ψοφῶν ὑετὸς τὴν γῆν· οἱ δὲ πρὸς τὸν χέρσον πύργοι κατέπιπτον· οὗτοι δὲ ἔπλεον τὴν ἐσχάτην μοῖραν βλέποντες πρὸ τῶν ὀμμάτων· αἱ δὲ φάλαιναι καὶ οἱ δελφῖνες καὶ αἱ τῶν ἀρσένων ἀνθρώπων τὰς κοίτας

1) Corrige περικαλύψας.

ἐπιθυμοῦσαι φῶκαι τὴν δρῦν καὶ τὰ δρύκαρπα καὶ τὸν γλυκὺν ἐτρέφοντο βότρυν. Βλέπω τρέχοντα κορμὸν πλεόμενον εἰς ἁρπαγὴν περιστερᾶς τῆς φονικῆς καὶ ἀναιδοῦς Ἑλένης· ἥντινα ὁ ἐν ταῖς ὑγροῖς φοιτῶν καὶ ἀναστρεφόμενος κύκνος γεννᾷ τῷ περιφερεῖ ὠῷ ὠστρακωμένην.

90—109. Καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος καταιβάτις πύγαργον οὐ πατρὸς κόπρους στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται κ. τ. ἑξ. καὶ δή σε, ὦ Ἀλέξανδρε, ναύτην ἡ εἰς τὸν[1] Ἅιδην κατάγουσα ὁδός, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἅρπαγα ξενώσεται καὶ ὑποδέξεται, οὐ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις πατοῦντα τῶν τραχέων βουσταθίων, ὡς ἔμπροσθεν τραπεζίτην καὶ κριτὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς, Ἀθηνᾷ καὶ Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, τοῦ κάλλους γεγονότα· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὄρους τῆς Φρυγίας, τοῦ καλουμένου Ὀστρίμου, καὶ τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου, τὸν τόπον περάσεις τῆς Λακωνικῆς καὶ τὴν Μάλειαν· ἀντὶ δὲ τῆς εὐχίλου φάτνης, καὶ τῶν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεων, καὶ τῆς καλαύροπος[2], βαρβαρικόν σε πλοῖον ἀπάξει καὶ οἱ τοῦ Φερέκλου πόδες, τουτέστιν αἱ νῆες· εἰς τὰς διστὰς θυρίδας καὶ εἰς τὰς ἐπὶ[3] Γυθίου πλάκας· ἐν αἷς πρὸς τραχεῖς καὶ ἀνειμένους τόπους τοὺς ἐπικαμπεῖς ἀφήσεις καὶ βαλεῖ νεῶν ὀδόντας, ἤτοι τὰς ἀγκύρας, τὰς ἐχέτορας καὶ φυλακτικὰς τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς ζάλης, ὁρμίσεις ἐννεάπλοιον στόλον· καὶ τὴν πολύνυμφον δάμαλιν ὡς λύκος ἁρπάσας, δυοῖν περιστεραῖν, τουτέστι δυῶν θυγατέρων, ἠλλοτριωμένην· καὶ δεύτερον εἰς δίκτυον ξένων βρόχων ληϊστὴν ἐμπεσοῦσαν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου πτερῷ, ταῖς θυσίαις νεωστὶ τῶν προβάτων ἀπαρχὰς καίουσαν ἐν ταῖς θαλασσίαις ψήφοις τῇ θεᾷ Ἰνοῖ, δραμῇ ὑπὲρ τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Αἰγίλου ἄκραν, διάπυρος κυνηγὸς χαίρων τῷ θηράματι.

110—146. Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος κ. τ. ἑξ. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκροπος διφυοῦς Γίγαντος βασιλείας, τὸν πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενώσας, τὴν χθεσινὴν καὶ παλαιὰν μίξιν τῆς Ἑλένης οὐκ ὄψει· κενὸν παρηγόρημα ἐκ τῶν ὀνειράτων κεναῖς ἀγκάλαις ψηλαφῶν τὰ κοιτάρια· ὁ γὰρ Πρωτεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραίας πόλεως Τορώνης στυγνὸς ἀνήρ, ᾧτινι γέλως καὶ δάκρυ μεμίσηται καὶ ἀπέστραπται· ἄπειρος

1) Inserui τόν. 2) Cod. καλάβροπος. 3) Cod. ἀπὸ.

γάρ ἐστι καὶ στερισκόμενος ἀμφοτέρων· ὁπότε ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν χέρσον τὴν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Νείλου ἐπεσκεπασμένην περάσας, οὐχὶ διὰ προπομπῆς νηός, ἀλλὰ ἄβατον ὁδόν· καθάπερ τις ἀσπάλαξ ἐν σπηλαίῳ κρυπτῆρος τρυπήσας τοὺς ἐσωτάτους τόπους, τοὺς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἀστιβήτους ὁδοὺς διῆλθε, τῶν τέκνων ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους χεῖρας· καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς ὑπηκόους παρακλήσεις, στῆσαι αὐτὸν παλιμπόρευτον εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν πλανώμενος τὴν Παλληνίαν πόλιν ἐπῆλθε, τὴν τῶν Γιγάντων τροφόν· ἐκεῖνός σε, καθάπερ τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης Γονεύς, τῆς τοῦ Ἡλίου θυγατρὸς τῆς κατ' ἴχνος τῶν ἀνθρώπων πορευομένης Θέμιδος βραβευτής, λοιδορήσει[1] χαλεπά· χωρίσει τῶν γάμων ἐπιθυμοῦντα τῆς νεοττείας καὶ τεκνογονίας τῆς περιστερᾶς ἐκβαλών· ὅστις, τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους τοῖς χρησμοῖς κυδαίνοντας καὶ δοξάζοντας Ἕλληνας οὐκ αἰδούμενος, οὐ τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀνθέως, οὐδὲ τὸν ξένοις σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος ἁγνὸν ἅλα, ἐτόλμησας, ἁμαρτωλέ, τῇ δίκῃ τῶν θεῶν παρεκβῆναι, λακτίσας τὴν τράπεζαν καὶ ἀναστρέψας τὸν νόμον, τῆς τροφοῦ ἄρκτου τοὺς τρόπους ἀναμαξάμενος. Τοιγαροῦν κτυπήσας κενὸν καὶ μάτην τῆς νευρᾶς τὸν κτύπον, ἄνευ σίτου καὶ ἄνευ δόρων κιθαρίζων μέλη· κλαίων δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρότερον κεκαυμένην ἥξεις, ταῖν χεροῖν τὸ εἴδωλον ἐνηγκαλισμένος τῆς πέντε ἀνδράσι γεγαμημένης μαινάδου καὶ σοβαρίδος[2] καὶ Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρῶνος πόλεως Ἑλένης. Αἱ χωλαὶ γὰρ Μοῖραι, ἀπόγονοι τῆς παλαιᾶς θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος, τοὺς μνηστῆρας τρισσαῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν τὰ νυμφεύματα τῶν γάμων τῆς Ἑλένης πέντανδρα εὐωχηθῆναι.

147 — 179. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας κ. τ. ἑξ. ἁρπακτῆρας λύκους ἰδεῖν τοὺς ταχεῖς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας· τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε καὶ τῶν Καρικῶν πομάτων τῆς ῥίζης βλαστήσαντα· τὸν ἐξ ἡμισείας Κρητικὸν βάρβαρον, τὸν οὔτ' Ἐπειόν, οὔτε Λακεδαιμόνιον καθαρὸν γοναῖς Μενέλαον. Οὗτινός ποτε τὸν πάππον ἡ Δημήτηρ ἡ ὁρμητική, ἔνθους, Ἐριννὺς καὶ ξιφηφόρος, πολύσαρκα κατακόψασα τῷ λαιμῷ ἔφαγε, τὸν ὠμοπλάτην καθεσθίουσα· ὅντινα δὶς αὐξηθέντα καὶ τὸν βαρὺν ἔρωτα ἁρπακτικὸν διαφυγόντα τοῦ Ποσειδῶνος ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὰς τῆς Λατρίνης πόλεις, ἤγουν

1) Sic. 2) Corrige σοβάδος.

τῆς Ἤλιδος ὁδούς, ὁμαλὴν δραμούμενον πέτραν τοῦ Μόλπιδος, τοῦ τῷ ὀμβρίῳ Διῒ τὸ σῶμα σφαγιασθέντος, τὸν γαμβροκτόνον Οἰνομάον ἀποκτεῖναι, ταῖς πενθεροφθόροις βουλαῖς καὶ ἀκαθάρτοις, ἃς ὁ τοῦ Καδμίλου υἱὸς Μυρτίλος κατεσκεύασε· τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον, τοὺς φερωνύμους ἀπ' αὐτοῦ κατέδυ τοῦ Νηρέως τάφους, πανθάνατον μίασμα βοήσας καὶ καταρασάμενος τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας, ὁ τὴν ταχεῖαν τοῖς ποσὶ Ψύλλαν, καὶ τὴν ταῖς ὁπλαῖς ταῖς τῶν ἀνέμων φοραῖς ἴσην Ἅρπιναν ἡνιοχῶν. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν ἀδελφὸν θεάσεται τοῦ ἰσχυροῦ ἱέρακος, τουτέστι τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸν Δηΐφοβον, ὅντινα τῶν ὁμογενῶν τὰ δεύτερα τῆς πάλης καὶ μάχης ἕνεκα λαβόντα ἀναγορεύσουσιν· ἐν δὲ ταῖς κοίταις τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον τεταραγμένον Ἀχιλλέα τῷ πεπλανημένῳ εἰδώλῳ προςκατατρίψει τῷ σώματι, τὸν μελλόνυμφον ξυνευνέτην ἐν τῷ Ἅιδῃ τῆς Κυταϊκῆς Μηδείας, τῆς τῷ ξένῳ βακχευθείσης Ἰάσονι. Ὅντινά ποτε ὁ πατὴρ καὶ φυγὰς ὁ Πηλεύς, τῶν μυρμήκων τὸν ἑξάπουν στρατὸν ἀνδρεῖον ποιήσας, Θεσσαλικὸν γίγαντα γεννᾷ ἀπὸ ἑπτὰ παίδων τεφρουμένων καὶ καιομένων μόνον τὴν φλέγουσαν σποδὸν ἐκδραμόντα καὶ ἐκφυγόντα.

180—215. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος παλίνοστος καὶ ὑποστραφεὶς[1] τὴν τρίβον παραγενήσεται τοὺς θερμοὺς σφῆκας, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῶν καταδύσεων ἀνελκύσας, καθάπερ νέος κατὰ τὸ δῶμα τῷ καπνῷ κινήσας καὶ ταράξας· οἱ δὲ ὠμοφάγοι Ἕλληνες τὴν πρώτην γεννήσασαν τὸν ἐπώνυμον τοῦ πολέμου Νεοπτόλεμον, Ἰφιγένειαν, τοῖς ἀνέμοις ὡς δάμαλιν σφαγιάσαντες, τὴν τὸν ἀπὸ Σκύρου δράκοντα, τουτέστι Νεοπτόλεμον, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην· ἥντινα ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἔσωθε ζητῶν, τὴν τῶν Ἑλλήνων καρατόμον καὶ φονεύτριαν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην Σπῖλον, κατοικήσει, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων πομάτων τῆς Κέλτρου λίμνης, ποθῶν τὴν γαμετήν· ἥντινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς ἔλαφος, τὸν λαιμὸν ἐκτείνασα, ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται· βαθὺς δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἐρημικὸς ἐν ταῖς ψαμμοις τοῦ νυμφίου, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν πορείαν τῶν πλοίων, καὶ τὴν ἀφανῆ, τὴν τὸ εἶδος ἀλλάξασαν, γραῖαν Ἰφιγένειαν,

1) Cod. ἐξ ὑποστροφῆς.

ἐγγὺς τῶν σφαγίων, καὶ τῶν θυσιῶν, καὶ τοῦ παφλάζοντος καὶ βράζοντος κρατῆρος τῇ φλογὶ ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ Ἅιδου· ὅντινα ἡ μέλαινα θεὸς, ἤτοι Περσεφόνη, φυσήσει τῶν νεκρῶν τὰς σάρκας τῷ λέβητι ἐκκαίουσα τῇ μαγειρίᾳ. Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πατήσει τόπον Σκυθικὸν στενάζων εἰς πέντε που ἐνιαυτοὺς ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως υἱοῦ τοῦ Κρόνου Διός, τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων τέκνων σὺν τῇ μητρὶ αὐτῶν, ἤτοι τῶν στρουθῶν, τὸν δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες τῶν ὅρκων, ἰσχυρὰν καθοπλίσουσι ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν καὶ κωπηλασίαν, σωτῆρα τὸν Διόνυσον, καὶ Βάκχον καὶ Σφάλτην, τῶν ἔμπροσθεν κακῶν καὶ κινδύνων ἀνακαλούμενοι· ᾧτινί ποτε τῷ Ταύρῳ Διονύσῳ ἐν[1] τοῖς ἐσωτάτοις παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Κερδώου καὶ Δελφινίου θεοῦ, Ἀπόλλωνος, μυστικὰς θυσίας τελέσει ὁ τῶν χιλιάδων ἄρχων τοῦ τὰς πόλεις πορθοῦντος στρατοῦ Ἀγαμέμνων. Ὧιτινι τῶν θυμάτων τὴν πρόσφατον χάριν ἀποτιννύων καὶ ἀνταμειβόμενος ὁ Ἐνόρχης Φιγαλεὺς καὶ Φαυστήριος θεός, Διόνυσος, τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Τήλεφον, τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει· τὸ ἴχνος, ἤτοι τὸν πόδα, τοῖς κλάδοις τοῖς ἀμπέλου ἐμπλέξας, τὸ μὴ ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς στάχυν, τέμνοντι τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόσιν.

216—242. Λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν κ. τ. ἑξ. βλέψω πάλαι τὴν συναγωγὴν κακῶν, τῶν ἀπὸ τῶν ὁλκάδων καὶ πλοίων συρομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν καὶ θροοῦσαν τῇ πατρίδι φοβερὰς ἀπειλάς, καὶ ἐκ πυρὸς βλάβας. Ὡς ὤφελέ σε μηδαμῶς ὁ Ἑρμῆς τὸν Πρύλιν ἐν τῇ περιῤῥεομένῃ νήσῳ, τῇ Ἴσσῃ[2], γεννῆσαι, τῶν πολεμίων Ἑλλήνων ὁδηγόν, συμπορθητὴν τῶν ἀδελφῶν, τὸν τέταρτον σπόρον ἐκ τοῦ ἀθλίου Ἄτλαντος, ὦ μάντι, πρὸς τὰ μέγιστα ἀληθέστατε. Μὴ δὲ τῶν τοῦ Αἰσάκου ὤφελεν ὁ ἐμὸς πατὴρ χρησμῶν καὶ τὰ ἐν τῇ νυκτὶ φάσματα ἀποπέμψασθαι· μιᾷ δὲ μοίρᾳ, ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, τοὺς δύω ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀφανίσαι, καύσας καὶ αἰθαλώσας τὰ μέλη τῷ Λημναίῳ πυρί· οὐκ ἂν τοσούτων κακῶν κῦμα ἐπέκλυσε καὶ ἐπεκάλυψε. Καὶ δὴ ὁ βρεφοκτόνος Παλαίμων βλέπει τὴν παλαιὰν αὔγκαιαν καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ τροφὸν[3]

---

1) Inserui ἐν. 2) Cod. Ἴσῃ.
3) Scholiastes videtur in textu habuisse τιθήνην.

θάλλουσαν καὶ βράζουσαν ταῖς πολύποσι καὶ πολυκώπαις — ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος πλεκτανῶν· — γραῖαν ξύνευνον λέγει τὴν Τηθὺν τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ θαλάσσῃ· Ὠγένου δέ, τοῦ Ὠκεανοῦ, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρότερον. — Καὶ δὴ δισσὰ σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρεῖται τέκνα, ἰσχυρῷ πληγέντα κατὰ τὰς κλεῖδας λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως· τὰ ἔμπροσθεν διαφυγόντα ταῖς ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητοῦ τοῦ Μόλπου σὺν τῷ λάρνακι ῥιφάς· ᾧτινι δὴ Μόλπῳ πιστεύσας ὁ φοβερὸς φονεὺς τῶν τέκνων Κύκνος, ὑπὸ τῶν αἰθυιῶν τεθραμμένος· ὁ ὑπὸ ἁλιέων τοῖς δικτύοις ἀγρευθείς, ὁ τοῖς ὀστρέοις καὶ τοῖς κοχλίαις τοῖς θαλασσίοις φίλος, τῇ κιβώτῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέκλεισε τὰ δύο τέκνα. Σὺν τούτοις δὲ ὁ ταλαίπωρος μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλείς, ἐπὶ πρόςωπον πεσὼν ἀποθανεῖται, κατὰ τὸ στῆθος πληγεὶς ξίφει.

243 — 280. Καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται ἡ Μύρινα, καὶ αἱ ὄχθαι, τῶν ἵππων τὸν χρεμετισμὸν οἱ αἰγιαλοὶ προςδεχόμενοι, ὁπόταν τὸ Θεσσαλικὸν πήδημα τοῦ ταχέος ποδὸς εἰς τὸν αἰγιαλὸν στηρίξας τὸ ἔσχατον καὶ τελευταῖον ὁ θερμὸς λύκος Ἀχιλλεὺς πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδώσῃ ὕδωρ, τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας. Καὶ δὴ κατακαίει τὴν γῆν ὀρχηστὴς πόλεμος τῷ κόχλῳ, ἤγουν τῇ σάλπιγγι, τὸν πολέμιον νόμον ἠχῶν καὶ κτυπῶν· ἅπασα δὲ ἡ γῆ πρὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, πορθουμένη καὶ αἰχμαλωτιζομένη πρόκειται· πεφρίκασι δὲ ταῖς λόγχαις, καὶ τοῖς ξίφεσι ἀποστίλβοντες οἱ Ἕλληνες, καθάπερ σιτοφόρου χώρου πλέθρα, ἤτοι μέτρα· οἰμωγὴ δὲ καὶ βοὴ ἐν τοῖς ὠσί μου ἐκ τῶν ἀκροπόλεων τυποῦται καὶ ὁμοιοῦται τὰς τοῦ αἰθέρος νηνέμους βάσεις[1], τῷ γόῳ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαῤῥαγαῖς[2] τῶν πέπλων, ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλῃ συμφορὰν προςδεχομένων. Ἐκεῖνό σε, ὦ ταλαίπωρε καρδία, τὸ ὑπέρτατον κακὸν τῶν βλαβῶν ποιήσει[3], ὁπόταν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερὸς πολεμιστὴς χάρων Ἀχιλλεὺς τοῖς τροχοῖς τὴν γῆν, ὡς ἀετός, διαχαράσσων, τῇ ἐπικαμπεῖ καὶ ἀγκύλῃ βάσει τετυπωμένην αὔλακα, κλάζων τε ἀνόμοιον καὶ παρηλλαγμένην τῷ στόματι φοβερὰν βοήν, τὸν προσφιλέστατόν σου τῶν ὁμογαστρίων ἐν-

1) Deest ἐπιτυγχάνουσα. 2) Cod. διαῤῥαγαῖς.
3) Corrige πιέσει, sive, quod malim, λυπήσει.

τροφον[1], ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Πτώου, μετάρσιον ἁρπάξας τοῖς ὄνυξι τοῖς ἐπικαμπέσι τὸ σῶμα καθαιμάσσων καὶ κατεσθίων, τὰ ἔγχωρα ἕλη καὶ τὸ ἔδαφος τῷ φόνῳ μιαίνῃ, διὰ τῆς ὁμαλῆς γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτριεὺς τέμνων τὴν αὔλακα· λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκτανθέντος ταύρου Ἕκτορος τὸ δῶρον, ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τρυτάνης ἐπηρμένον καὶ μετεωρισμένον, πάλιν τὸν ἀντίδοτον ἴσον ἐγχέας τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν, τὸν κρατῆρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται κεκλαυσμένος ταῖς Νύμφαις, αἵτινες ἠσπάσαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ ἀκρώρειαν, καὶ τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμπλείας πόλιν, ὁ νεκροπέρνας καὶ νεκροπόλος[2], ὅςτις, φοβούμενος τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖον περὶ τὸ σῶμα ἱμάτιον καρτερήσει ἐνδύσασθαι, παρὰ τοῖς ἱστοῖς τῆς κερκίδος ἀψάμενος τῶν κρότων, καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν πολεμίων τὸν πόδα ῥίψαι, τὸ σόν, ὦ ἀδελφὲ Ἕκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ δόρυ φοβούμενος.

281 — 306.[3] Ὦ δυςδαῖμον Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσεις τῶν οἴκων, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυςτυχοῦς καὶ ἀτυχοῦς πατρίδος ἀποσπάσας· οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ λῃστὴς στρατὸς Ἕλλην γελᾷ, ἐπεγγελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος· ἀλλὰ ἐπὶ ταῖς πρύμναις τὴν ἐσχάτην τοῦ βίου βλάβην δραμών, ταῖς ναυσὶ συμφλεχθήσεται, προςκαλούμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ τὸν φυγαδευτικὸν

---

1) Scholiastes haec verba ita distinxit: ὁμογαστρίων· ἔντροφον· Codex enim nullam interpunctionis notam habet, praeter eam, quam Grammatici *μέσην στιγμὴν* appellant.

2) Corrige *νεκροπώλης*.

3) Afferam hic locum alterius Paraphraseos ineditae, quae in Cod. Vat. CXVII. legitur, et quam Sebastianus eandem cum Paraphrasi Cod. MCCCVII. esse censuit. Quantum vero ea et ab hac, quam edimus, et a Tzetzianis expositionibus diversa sit, ex his, quae sequuntur, luculenter apparebit. V. 281 — 313. *Ὦ Ἕκτορ ἀδελφέ, ὁποῖον ἕκτορα, διὰ τὴν ἰσχύν, ἀφανίσεις οἴκων, ἐπιστήριγμα τῆς πατρίδος ἀτυχοῦς ἀφελόμενος· οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης οὐδὲ χωρὶς πικρῶν κακῶν καὶ τοῦ πένθους τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικὸς* (omissum est *γελάσει στρατὸς*) *ἐπεγγελῶν τοῦ Ἕκτορος τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμών, ταῖς ναυσὶ τὸν βίοτον συγκαυθήσεται, καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πλεῖστα τὸν τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλησι Δία, τοῖς πολιορκουμένοις τὰς πικρὰς μοίρας ἀποστρέψαι. Τότε οὐδαμῶς ἡ τάφρος, οὔτε τοῦ λιμένος τῶν στασέων ἡ περιβολή, σταυρώμασιν, ἤγουν τοῖς ξύλοις, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος, οὔτε ἡ στεφανὶς τοῦ τείχεος βοηθήσουσι, οὐδὲ αἱ προμαχῶνες· ἀλλ' ὥςπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συντεταραγμέναι, τῆς ἀναδύσεως τοῦ καπνοῦ ταῖς ὁρμαῖς καὶ κορμῶν βολαῖς, τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυ-*

Δία, τοῖς πορθουμένοις τὰς πικρὰς καὶ θανατηφόρους μοίρας ἀποστρέψαι· τότε οὔτε ἡ τάφρος, οὔτε τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐπαύλεων ἡ περιβολή, καὶ τὸ τοῖς ὀρθοῖς λίθοις κλιμακωτὸν τεῖχος, οὐδὲ αἱ στεφανίδες τῶν τειχέων βοηθήσουσιν, οὔτε αἱ κλίμακες· ἀλλ' ὥςπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συμπεφυρμέναι καὶ ταῖς τοῦ κάπνου φοραῖς καὶ τοῦ κορμοῦ ταῖς βολαῖς, τὰ εὔθλαστα πρυμνήσια, καὶ πρώρας, καὶ τοὺς θρόνους, καὶ τὰ καθεστήρια τῶν ἐρεσσόντων καὶ κωπηλατούντων, πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τῶν σανίδων φυγόντες, τῷ αἵματι μολυνοῦσι[1] *τὴν ἀλλοτρίαν γῆν. Πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς τὰ πρῶτα ἐπινίκια τῆς Ἑλλάδος τῷ δόρατι φέροντας, καὶ ταῖς σποραῖς καὶ τῇ εὐγενείᾳ ἐπῃρμένους, αἱ σαὶ ἰσχυραὶ χεῖρες κατακόψουσι, τῷ φόνῳ* β ρ ύ ο υ σ α ι *καὶ ἐπιθυμοῦσαι τῆς μάχης. Ἐγὼ δὲ οὐ μικρὸν τὸ πένθος ἀποίσομαι, τὰς σὰς στενάζουσα διὰ τοῦ αἰῶνος ταφὰς καὶ κηδείας· ἐλεινὸν γὰρ ἐκεῖνο, ἐλεινὸν τὸ φῶς θεάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν καὶ συμφορῶν τὸ μέγιστον, ὧντινων ὁ τελεστὴς χρόνος τῆς σελήνης περιελίσσων καὶ περιφέρων τὸν κύκλον ὀνομασθήσεται.*

307 — 347. *Αἴ, αἴ* σ τ ε ν ά ζ ω κ α ὶ σ ὸ ν ε ὔ γ λ α γ ο ν θ ά λ ο ς *κ. τ. ἑξ. ἰού, στενάζω τὸ σὸν*[2] *εὐτραφὲς ἄνθος, ὦ σκύμνε, τὸ φαιδρὸν ἐμοὶ περίπλεγμα τῶν ἀδελφῶν, Τρωΐλε· ὅςτις τὸν ἄγριον δράκοντα τῷ ἐρωτικῷ ἴυγγι τῶν τόξων τρώ-*

μναῖα κατ' εὐφημισμόν, (omissa est vox *ἄφλαστα*, ad quam spectat *κατ' εὐφημισμόν*. Cf. Tzetz. ad h. l.) *τὰ πρωραῖα ἄκρα καὶ τὰς κλεῖδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες συνεχεῖς κολυμβηταί, ἐκ τῶν καταστρωμάτων τῆς νεὼς ἀλλόμενοι, αἱματώσουσι τὴν ξένην γῆν. Πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἑλλήνων καὶ τὰ ἐξαίρετα τοῦ πολέμου λάφυρα τῷ δόρατι κομίζοντας, καὶ εὐγενείᾳ μεγαλαυχοῦντας, αἱ σαὶ ἀναιρήσουσιν, ὦ Ἕκτορ, αἱ ἰσχυραὶ χεῖρες, τοῦ φόνου βρύουσαι καὶ μάχης ἐπιθυμοῦσαι, ὁρμῶσαι· ἐγὼ δὲ θρῆνος οὐ μικρόν, ἀλλὰ πολὺ καὶ μέγα ἀπενέγκομαι* (sic), *τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς. Ἐλεεινὴν γάρ, ἐλεεινὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν θεάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ ἐπιτελῆς* (leg. *ἐπιτελεστὴς*) *χρόνος τῆς σελήνης* (in Cod. haec vox figurate expressa est ☾) *συστρέφων τὸν κύκλον ῥηθήσεται. Φεῦ, φεῦ, θρηνῶ καὶ τὸ σὸν εὐτραφὲς σῶμα, λέγει τὸν Τρωΐλον — φασὶ γὰρ διδύμους Τρωΐλον καὶ Κασσάνδραν — καλεῖ φίλτατον τῶν συγγόνων, ἤτοι ἀδελφῶν·* (omissum est *ὃς τὸν ἄγριον δράκοντα,*) *τὸν Ἀχιλλέα λέγει, τῷ ἐρωτικῷ βαλών, τρώσας τῷ ἔρωτι τῶν τόξων· τὸν δὲ τυπέντα ἐν τοῖς βρόχοις καταλαβὼν τοῖς ἀλύτοις τὸν μικρὸν, ἤτοι ὀλίγον, ἠγαπημένον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος Ἀχιλλέως αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωΐλε, τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς* (omissum est *τύμβον αἱμάξεις*) *τοῦ Ἀπόλλωνος λέγει.* Praeterea haec apprime cum iis Scholiis conveniunt, quae e Cod. Parisino A. edidimus.

1) Cod. *μολύνουσι*. 2) *τὸ σὸν* inserui.

σας, τὸν δὲ βληθέντα ἐν τοῖς ἀλύτοις βρόχοις κατασχών, ὀλίγον καὶ ἄστατον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτὸς μὴ τετρωμένος ἔρωτι, κεφαλοτομηθεὶς τὸν τάφον αἱματώσεις τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος. Φεῦ μοι, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, Ἑκάβη, καὶ τὸν σόν, ταλαίπωρε, θάνατον στενάζω, καὶ τὰς σάς[1] ἀηδόνας, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· ὧν τὴν μέν, Λαοδίκην, σὺν τοῖς κλάδοις καὶ ῥίζαις ἡ τεκοῦσα γῆ χανοῦσα τῷ μυχῷ διὰ τοῦ χάσματος χείσεται καὶ καταπίεται[2] βλέπουσαν τῆς πατρίδος τὴν βλάβην πλησίον τῶν στεναγμῶν, ὅπου τὸ ἄλσος τοῦ πάππου Τρωός, καὶ τῆς πόρνης Κίλλας οἱ θάνατοι, τῆς λαθραίως νυμφευθείσης δαμάλεως, μεμιγμένοι τῷ τέκνῳ κέχυνται, πρὶν ἢ γεύσασθαι γάμων, πρὶν ἢ ἐκ τῶν λοχευμάτων τὰ μέλη ἀποπλύναι τῷ ὕδατι. Σὲ δέ, ὦ Πολυξένη, ὠμῶς καὶ ἀπηνῶς πρὸς νυμφευτήρια καὶ γαμηλίους θυσίας ἄξει ὁ φοβερὸς λέων τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς Πύῤῥος, τῆς χαλεπῆς μητρὸς τὰς θυσίας μιμούμενος· ἥντινα εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον λαιμοτομήσας, εἰς τὴν πόλιν Βοιωτίας τὴν Ποιμανδρίαν ἐστολισμένην βοῦν, φοβερὸς ἐπηρμένος δράκων ἀποκτενεῖ τῷ ξίφει τοῦ τριπάτρου Ἄρεος τοῖς λύκοις Ἕλλησι τὸ πρῶτον σφαγὲν ὁρκωμόσιον λύσας. Σὲ δέ, ὦ Ἑκάβη, ἐπὶ τὴν κοίλην καὶ βαθεῖαν ἠϊόνα τῶν Δολόγκων ἔθνους, πρέσβυν καὶ παλαιὰν ὑβριστικαῖς κατάραις παροξύνουσαν, τῇ χειρὶ τοῦ δήμου λιθόλευστον γενομένην, καλύψει χιτών τις τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν χειροπληθῶν λίθων, ὅταν εἰς κυνὸς φαιὸν σῶμα ἀλλάξῃς τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Πρίαμος, ἐπὶ τῷ βωμῷ[3] τοῦ Διὸς ἀποκτανθείς, τὴν βάσιν λευκῷ τῷ πλοκάμῳ κάτωθεν καλλωπίσει· ὁ διὰ τῆς καλύπτρης τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης ταλαίπωρος ἀγοραστός, εἰς τὴν ἐμπεπρησμένην πατρίδα παραγενόμενος, τὸ πρότερον ταπεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῇ λήθῃ· ὁπηνίκα ὁ χέλυδρος Ἀντήνωρ, ὁ ὠμόθριξ τῷ Πριάμῳ[4], ὁ προδότης καὶ πράτης τῆς φυσάσης αὐτὸν πατρῴας γῆς, τὸν βαρὺν σπινθῆρα καύσας, τὸν γεννήσαντα τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, ἤγουν τὸν δούρειον ἵππον ἀνοίξει, τῆς γαστρὸς ἑλκύσας τὰς σανίδας· τῆς δὲ τοῦ Σισύφου[5] σκολιᾶς[6] ἀλώπεκος, ἤτοι τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ αὐτανέψιος Σίνων, ἀνάψει κακὴν λαμπηδόνα

---

1) Sic. 2) Cod. χύσει καὶ καταπίει vitiose. 3) Cod. τὸν βωμόν.

4) Scribendum ex mente Scholiastae ὁμόθριξ, voluit enim exprimere, Antenorem Priamo aequalem, i. e. grandaevum, fuisse.

5) Cod. Σισυφείου. 6) Cod. κοιλίας.

τοῖς εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρυν, νῦν δὲ Τένεδον, ἐκπεπλευκόσι Ἕλλησι, καὶ τοῦ τοὺς παῖδας καταβιβρώσκοντος Πόρκεως δράκοντος δισσὰς Καλυδνὰς νήσους.

348—386. Ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη κ. τ. ἑξ. ἐγὼ δὲ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ τοὺς γάμους ἀθετοῦσα καὶ ἀποστρεφομένη, ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ λιθίνου παρθενῶνος χωρὶς παστάδων καὶ ὀροφωμάτων ξυλίνων, εἰς ἄξυλον στέγην ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς ἀφανίσασα τὸ σῶμα, ἡ τὸν Θοραῖον καὶ Πτῷον καὶ Ὡρίτην θεὸν Ἀπόλλωνα, ἐπιθυμοῦντα τῶν εὐνῶν καὶ μίξεων, ἐκβαλοῦσα τῶν δεμνίων, ὡς ἂν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη πρὸς ἄκρον γῆρας, τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς καὶ μισογάμου καὶ Λαφρίας καὶ Πυλαίτιδος τοῖς ζηλοτυπήμασι, τότε βιαίως, ὡς φάσσα, εἰς γυπὸς κοίτην γνάθοις ἐπικαμπέσι, ἢ δρεπάναις, ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς ἄμπελος, ἑλκυσθήσομαι· ἥτις πολλὰ τὴν Βούδειαν καὶ Αἴθυιαν κόρην Ἀθηνᾶν ἀντιλήπτορα καλέσασα, καὶ βοηθὸν τῶν γάμων· αὕτη δὲ εἰς τὰς ὀροφὰς τῆς ἀπὸ ξύλου γεγλυμμένης στέγης τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω στρέψασα, κοτέσσεται καὶ μηνίσει τῷ στρατῷ· ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ τῶν τοῦ Διὸς θρόνων, τῷ βασιλεῖ πάππῳ Ἴλῳ πρᾶγμα τιμαλφέστατον. Ἀντὶ ἑνὸς δὲ ἁμαρτίας Αἴαντος, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει τῶν μυρίων τέκνων τὰ κενοτάφια τῶν ὑφάλων πετρῶν ὑποκαθήμενα, οὐχὶ τοῖς τάφοις καὶ ταῖς τῶν ὀστῶν θήκαις· οὐδὲ τὴν ἐσχάτην ὁρῶντες ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν τοῖς ἀμφορεῦσιν, ἢ τοῖς ξέσταις, ταφεῖσαν, ὡς νόμος ἐστὶ θνητῶν· ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν, καὶ κενοταφίων ἐπιγραφὰς τοῖς θερμοῖς τῶν τεκόντων δάκρυσι καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν γαμετῶν τοῖς θρήνοις βεβρεγμένας. Ὦ Ὀφέλτα, καὶ ὦ μύχουρε, καὶ ὦ Ζάραξ τῶν ὑφάλων πετρῶν· καὶ ὦ σπιλάδες, καὶ ὦ Τρύχατα, καὶ ὦ Νέδων τραχύς· καὶ πάντα τὰ τοῦ Διρφωσσοῦ ὄρους, καὶ τῶν Διακρίων[1], καὶ αἱ καταδύσεις τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ τοῦ Φόρκυνος οἰκητήρια· ὁπόσων στεναγμῶν τῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν σὺν τοῖς ἡμιθραύστοις ξύλοις ἀκούσετε· ὁπόσον δὲ φλοῖσβον τῆς ἀνεκβάτου καὶ τραχείας πέτρας, ταῖς συστροφαῖς καὶ παλιῤῥοίαις τοῦ σάλου ἕλκοντος ἀκούσετε· ὁπόσων δὲ Ἑλλήνων διεφθαρμένων τὰς συνθέσεις τῆς κεφαλῆς πρὸς ταῖς πλατείαις πέτραις· ὥντινων καταιβάτης κεραυνὸς κατὰ τὴν νύκτα φάγεται διακοπτομένων, ὁπό-

1) Cod. ὦ Διακρίων.

ταν ὡς μεθύοντας ἐκ τῆς μέθης ἀπάγων ὁ Ναύπλιος[1] φανὸν φαίνῃ, τὸν ὁδηγὸν τοῦ σκότους, ὁ βλαπτικὸς τῇ ἀγρύπνῳ τέχνῃ παρακαθήμενος.

387 — 416. Τὸν δὲ Αἴαντα, ὥςπερ κολυμβητὴν ἀλκυόνα, διὰ στενοῦ πορθμοῦ, ἢ εἰςόδου, ἀπάξει τὸ κῦμα τὸν γυμνὸν φάγρον, μεταξὺ δύο πετρῶν σπαραγμένον. Ἐν ταῖς Γυραῖς δὲ πέτραις τινάσσων καὶ ξηραίνων καὶ ψύχων τὰ πτερὰ ἀποστάζοντα τῆς θαλάσσης, δευτέραν θάλασσαν ἐπισπάσεται, τυπεὶς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν τῷ τριαίνῳ[2] δόρατι· ᾧτινι αὐτὸν ὁ φοβερὸς τιμωρός, καὶ λατρεὺς τοῦ Λαομέδοντος, Ποσειδῶν, πλήξας, ἀναγκάσει τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν, τὸν ὡς κόκκυγα καυχώμενον ματαίας λοιδορίας. Ψυχρὸν δὲ ἐν ταῖς ἀκταῖς, καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ἐκβεβρασμένον καὶ ἐκπεπτωκότα, ὡς δελφῖνα, νεκρόν, ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς καταξηρανεῖ· τεταριχευμένον ἐν τοῖς μνίοις δὲ καὶ βρύοις καὶ διαλελυμένον κατακρύψει καὶ διασώσει ἐλεήσασα ἡ τῆς Νησαίας Νηρηΐδος ἀδελφὴ Θέτις, ἡ τοῦ μεγίστου Διὸς καὶ Κυναιθέως βοηθός. Ὁ γείτων τάφος τῆς πετρωθείσης[3] Ὀρτυγίας, ἤτοι Δήλου νήσου, ὁ Τρέμων διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελινναίαν θεὸν Ἀφροδίτην ὁ λυπηρὸς Αἴας παρὰ τὸν Ἅιδην ὑβρίσει κακολογῶν καὶ λοιδορῶν, ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς ἀλύτοις τοῦ πόθου δικτύοις· ἔρωτας καὶ οὐκ ἔρωτας, ἀλλὰ τῶν Ἐριννύων, καὶ τιμωρητικῶν δαιμόνων, πικρὰν καὶ χαλεπὴν ἀποτινάξασα καὶ ἀποκινήσασα τὴν εἰς θάνατον καὶ κῆρα θανατηφόρον ἕλκουσαν παγίδα.

Ἅπασα δὲ ἡ γῆ πόνους καὶ ἀλγηδόνας δέχεται τῶν θρήνων καὶ στεναγμάτων, ὁπόσην ὁ Ἄραιθος ποταμός, καὶ αἱ κακόβατοι[4] Λειβηθρίαι συνέχουσιν ἐν ταῖς τοῦ Δωτίου ἀκρωτηρίου πυλαῖς, ἤτοι πᾶσα ἡ Ἑλλάς· οἷςτισιν ὁ ἐμὸς ἔσται παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν ῥηγμῖνα καὶ ἀκτὴν ἐπὶ πολὺ ἐστεναγμένος γάμος. Πολλῶν γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ταφήσεται βρωθεὶς τοῖς πολυοδοῦσι γνάθοις τῶν κητῶν, ἀναρίθμητος ὄχλος· οἱ δ᾽ ἐπὶ ξένης ξένοι τῶν συγγενῶν χωρὶς τάφους ἀσπάσονται.

---

1) Cod. ὁ ναύτιλος, ita ut ipse accentus vitii indicium habeat.
2) Incipit Cod. fol. 47. rect.
3) Cod. πετροθήκης. Scholiastes videtur in textu legisse πετρουμένης.
4) Cod. κακώτατοι.

417 — 477. *Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία*[1]· *τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ πόλις τῶν Θρᾳκῶν Ἠιὼν τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, ἔθνους τῶν Βισάλτων, τῶν Ἀψυνθίων καὶ τῶν Βιστόνων ἡ ἀστυγείτων ἄγχουρος, καὶ τῶν Ἠδωνῶν ἡ ἐγγύς, τὸν παιδοτρόφον τοῦ Ἀχιλλέως Φοίνικα τὸν γέροντα καλύψει, πρὸ τοῦ τὸ Τυμφρηστὸν θεάσασθαι ἀκρωτήριον· τὸν τῷ πατρὶ πολὺ μεμισημένον τῶν ἀνθρώπων, ὅςτις αὐτὸν ἐποίησεν τυφλόν, διατρήσας καὶ τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς, ὁπόταν εἰς νόθον κοίτην περιστερᾶς, ἤτοι τῆς Κλυτίας, παλλακίδος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκοιμήθη* (sic). *Τοὺς τρεῖς δὲ λάρους*[2], *Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον, θάψουσι τοῦ Κερκάφου ὄρους ἐξοχαί, τουτέστιν ἡ Κολοφών, οὐ μακρόθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ· τὸν μὲν τοῦ Μολοσσοῦ καὶ Κυπέως καὶ Κοίτου Ἀπόλλωνος σκύμνον Κάλχαντα, τῆς θηλείας συὸς πλανηθέντα τῶν τόκων, ὅταν εἰς τὴν τῶν ἀγρίων σύκων μάχην σοφὴν ἄξας τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, σφαλεὶς ὑπνώσει τὸν πεπρωμένον θάνατον. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν καλούμενον ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διός, τὸν αὐτάδελφον τοῦ Ὀδυσσέως, τοῦ πεπλασμένως καλουμένου Αἴθωνος, Ἰδομενέα*[3]. *Τρίτον δὲ τὸν Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως, τὸν τὰ τείχη τῶν Θηβῶν ποτε τῇ ἰσχυρᾷ δικέλλῃ σκάψαντα, ὅντινα ὁ Γογγυλάτης καὶ Βουλαῖος καὶ Μυλεὺς Ζεὺς ἀνεῖλε, τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι, ἤτοι τῷ κεραυνῷ, συνθλάσας τὴν κεφαλήν· ὁπηνίκα τοὺς ἀδελφούς, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος, αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Μοῖραι πρὸς πόθον καὶ ἔρωτα τοῦ ἑαυτοὺς ἀποκτεῖναι ὥπλισαν*[4]. *Δύο δὲ οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος κύνες, καθὸ μάντεις, ὁ Ἀμφίλοχος καὶ ὁ Μόψος, παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥείθρων τοῦ Πυράμου πολεμήσαντες τὴν ἐσχάτην μάχην, ταῖς ὑφ᾽ ἑαυτῶν σφαγαῖς ἀνῃρέθησαν, ὑπὸ ταῖς πτέρναις τῶν πύργων τῆς Παμφυλίας πόλεως. Ὑψηλὸς δὲ παραθαλάσσιος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Μεγαρσίας τῶν ἁγνῶν θυμάτων*[5] *οἰκοδομηθήσεται, ὅπως μὴ βλέπωσι, μηδὲ τῶν κατωτέρων καὶ ἐν Ἅιδου τὰς ἕδρας εἰςδύντες, τοὺς ἀλλήλων τάφους τῷ φόνῳ μιανθέντας. Οἱ πέντε δέ, Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ, Ἀκάμας, Πράξανδρος, Κηφεύς, εἰς τὴν Σφήκειαν καὶ Κεραστίαν, ἤτοι τὴν Κύπρον, καὶ τὴν Σάτραχον πελάσαντες καὶ παραγε-*

---

1) Cod. in margine: *περὶ Φοίνικος.* 2) In margine: *περὶ Ἰδομένεως.* 3) Cod. *Ἰδομενέως.* 4) Cod. *ὥπλισε.* 5) Fortasse *μνημάτων.*

νόμενοι, τήν τε γῆν τοῦ Ὑλάτου ἤτοι Ἀπόλλωνος, τὴν Ἀφροδίτην παροικήσουσι, τὴν ἐν Ζηρυνθίᾳ τιμωμένην. Ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενής, τὸ τοῦ πώλου, ἤτοι Τελαμῶνος[1], νόθον γέννημα, ἡ τῶν συγγενῶν βλάβη, ταῖς τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος μομφαῖς καὶ ὕβρεσιν ἐξελαθήσεται[2] τοῦ διφυοῦς Κέκροπος τῶν σπηλαίων, ἤτοι τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Βωκάρου ποταμοῦ, ὡς τοῦ ὁ μ ο γ α σ τ ρ ί ο υ φονεὺς Αἴαντος, τοῦ τὴν μανίαν τὴν πολεμικὴν ἐν ταῖς ποίμναις ἐκχέαντος· ὅντινα τοῦ ὠμοφάγου λέοντος ἡ δορὰ τῷ σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν ἐν τῇ μάχῃ, μίαν πρὸς τὸν Ἅιδην καὶ τοὺς θνητοὺς κεκτημένον ὁδόν, ἣν ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα ἔκρυψεν[3], ὁπηνίκα κατακαίων θύματα ὁ λέων, ἤτοι Ἡρακλῆς, τῷ Διΐ, τῷ ἰδίῳ πατρί, ἔλεγε τὰς εὐπροσδέκτους εὐχὰς καὶ παρακλήσεις, τὸν σκύμνον, ἤτοι τὸ βρέφος, Αἴαντα, τ ο ῦ φ ί λ ο υ κ α ὶ τ ο ῦ ἐ ρ ω μ έ ν ο υ Τελαμῶνος παρὰ ταῖς ἀγκάλαις πήλας καὶ τινάξας. Οὐ γάρ τι πείσει τὸν πατέρα. ὡς ὁ διάπυρος καὶ χαλεπὸς πρηστὴρ τῆς μάχης, οὐδέποτ' εἰς φυγὴν τραπείς, ὁ βαρύφρων καὶ ἰσχυρόφρων ταῦρος Αἴας, τῷ τοῦ πολεμικωτάτου τῶν ξένων δώρῳ ἔπληξε κατὰ τὸ σπλάγχνον, μάτην (sic) κυβιστήσας[4] καὶ πηδήσας χαλεπὸν πήδημα πρὸς α ὐ τ ο υ ρ γ ο ῦ ξίφους σφαγάς. Ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόῤῥω τὸν τοῦ Τραμβήλου ἀδελφοῦ ὁμοπάτριον Τεῦκρον, ὅντινα ἡ συγγενὴς Ἡσιόνη ἐκ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος γεννᾷ, δοθεῖσα ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου τῷ καταστρέφοντι τοὺς πύργους τῆς Τρωάδος· ἥντινα δή ποτε ἐν ταῖς ῥητορείαις τῶν δημοτῶν, ἤτοι τοῦ πλήθους, σταθεὶς ὁ Φοινοδάμας ῥήτωρ, ὁ τὰς τρεῖς θυγατέρας σπείρας. τῷ φοβερῷ κυνί, ἤτοι τῷ κήτει, π ο ι κ ί λ η ν (sic) τροφὴν διήγειρεν ἀποστεῖλαι καὶ παραδοῦναι, τῷ πᾶσαν τὴν γῆν τῷ ὕδατι τῆς θαλάσσης πηλοποιοῦντι, ὅταν ἐκ στόματος ἐρεύγηται τ ο ῦ κ λ ύ δ ω ν ο ς τῇ σφοδρᾷ τρικυμίᾳ σαλεύων πᾶν ἔδαφος. Ὁ δὲ κύων ἀντὶ ὀρνέου θαλαττίου σκορπίον, ἤτοι τὸν Ἡρακλέα, τῷ λαιμῷ σπασάμενος, τῷ Νηρεῖ τῆς κακῆς ὠδῖνος, ἤτοι τοῦ ἐμέτου, τὸ βάρος ἔκλαυσε, χρῄζων ἐπερωτῆσαι τῶν συμφορῶν καὶ βλαβῶν συμβουλίαν.

1) Incipit Cod. fol. 47. vers.
2) Cod. ἐξαναθήσεται.
3) In margine: πῶς ἀποθνήσκει ὁ Αἴας.
4) Fortasse κατακυβιστήσας.

478—493. Ὁ Ἀγαπήνωρ[1] δέ, ὁ ἀγρότης καὶ χερσαῖος καὶ αὐτόδαιτος, δεύτερος τὴν νῆσον Κύπρον παραγενόμενος, ὁ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς δρυός, τῶν εἰς λύκους μεταμορφωθέντων, τῶν κρεανομησάντων τὸν Νύκτιμον, τῶν πρὸ τῆς σελήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ παραγενομένης, δρυΐνων σιτίων τροφὴν τῇ σποδῷ κατὰ τὸν ἄκρον χειμῶνα τοῦ πυρὸς θερμανάντων, χαλκοῦ εὕρεσιν ὀρύξει, καὶ τὸν ἐκ λάκκου ἐπισπάσεται[2], τῇ δικέλλῃ πᾶν τὸ ὄρυγμα μεταζητῶν καὶ διερευνῶν. Οὕτινος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἀπέκτεινεν ὁ ὀξὺς ὀδοὺς τοῦ χοίρου, ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος θραύσας τὸ σῶμα· ἔγνω δὲ ὁ ταλαίπωρος σὺν τῷ κακῷ τραύματι μαθὼν τὸ ἔπος· ὡς πολλὰ ἐν μέσῳ κυλίει ἡ πάντων τῶν ἀνθρώπων μήτηρ Μοῖρα τοῦ χείλους καὶ τῶν ἐκ ποτηρίων πομάτων. Αὐτὸς δὲ ὁ ὀδούς, περιφραστικῶς ὁ χοῖρος· τῷ λευκῷ περιλευκαινόμενος ἀφρῷ, πεπτωκὼς τὸν ἀποκτείναντα[3] τρώσας ἀνιάτως κατὰ τὸ ἄκρον σφυρὸν τοῦ πολεμικοῦ Ἀγκαίου.

494—534. Τρίτος δὲ Ἀκάμας[4], ὁ υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ ἐκ τῆς κοίλης πέτρας τὰ ὅπλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰγέως ἁψαμένου καὶ λαβόντος, ὅντινά ποτε εἰς κοίτην λαθραίαν αὐτοπροαίρετος ἡ ἐκ τῆς Ἴδης ἔλαφος, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ Λαοδίκη· ἥτις ζῶσα εἰς τὸν Ἅιδην καταβαίνουσα, παραγενήσεται, τοῖς θρήνοις ἐκτακεῖσα καὶ ἐκλιποῦσα ἡ μήτηρ τοῦ Μουνίτου· ὅντινα δήποτε ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον τῆς Θρᾴκης ὄφις ἀποκτενεῖ τὴν πτέρναν τῷ ἀγρίῳ βέλει πλήξας, ὅταν αἰχμάλωτος ἡ Αἴθρα, ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως μήτηρ, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς Ἀκάμαντος τὸν ἐν κρυφεῖ τεθραμμένον νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον, ἤτοι τὸν Μούνιτον, βάλῃ· ἥτινι μόνῃ τῇ Αἴθρᾳ τὸν δουλικὸν ζυγὸν οἱ τῆς Ἀττικῆς λύκοι Διόσκουροι, Πράξανδρος καὶ Κηφεύς (sic), περιέθηκαν, ἀντὶ τῆς ἁρπαγείσης ὁρμητικῆς καὶ Μαινάδος Ἑλένης ποινήν. Ὥντινων τοῦ λεπύρου τοῦ ᾠοῦ τὸ περιφερὲς διχοτόμημα τὴν κεφαλὴν σκεπάσει, σωτήριον φύλαγμα[5] τοῦ φονικοῦ δόρατος. Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἀττικῆς ἡ ἐκ τῶν σκωλήκων βεβρωμένη ἀσάλευτος σφραγὶς τῶν οἴκων τηρήσει, θαῦμα ἐγχωρίοις μέγα· ἅτινα δὲ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων κλίμακας καὶ ἀναβάσεις τὸν

1) In margine: περὶ Ἀγαπήνορος.
2) Deest βῶλον. 3) Adde ἔκτεινε.
4) In margine: περὶ Ἀκάμαντος. 5) Incipit Cod. fol. 48. rect.

δρόμον στήσει τοῖς δυσὶν ἡμιθνήτοις καὶ ἡμιθέοις, κατ' ἐπωνυμίαν Λαπερσίοις. Οὕςτινας, ὦ Ζεῦ, μὴ ὤφελές ποτε εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα βοηθοὺς ἀποστεῖλαι τῇ δ ι ς α ρ π ά γ ῳ, τῇ δ ὶ ς ἁ ρ π α γ ε ί σ ῃ κ ρ ε κ ί, τῇ κακονύμφῳ· μηδὲ τὰς ἐπτερωμένας ναῦς εὐτρεπίσαντες ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνὸν ταχὺν πόδα [1] εἰς τὴν τῶν Βεβρύκων καὶ Τρώων ἔξοδον ῥίψειαν· μηδὲ οἱ τούτων τῶν λεόντων, ἤγουν τῶν Διοςκούρων, ἰσχυρότεροι, Ἴδας καὶ Λυγκεύς, οἱ κατὰ τὴν δύναμιν ἀσύγκριτοι, οὕςτινας ὁ Ἄρης ἐπόθησε, καὶ ἡ ἔνδοξος Ἐνυώ, καὶ ἡ Τριτογένεια θεά, καὶ Βοαρμία καὶ Λογγᾶτις καὶ Ὁμολωῒς τ ῇ μ ά χ ῃ (sic). Οὐκ ἂν ἅτινα οἱ χειροτέχναι δύο ἐργάται, ὁ Δρύμας, ἤγουν Ἀπόλλων, καὶ ὁ Πρόφαντος, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῆς Κρώμνης χώρας βασιλεύς, ᾠκοδόμησαν τῷ ψευδωμότῃ Λαομέδοντι βασιλεῖ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διήρκεσε τοῖς πορθηταῖς λύκοις, ἤγουν τῷ Ἴδᾳ καὶ τῷ Λυγκεῖ, ὑπομεῖναι τὴν βαρεῖαν καὶ ἀφανιστικὴν προςβολήν, καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Καναστραῖον τὸν μέγαν ἐπιχώριον Ἕκτορα γίγαντα, κατὰ τῶν πολεμίων μέγαν μοχλόν, ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον προθυμούμενον τῇ εὐστόχῳ βολῇ πλῆξαι τὸν ὀλετῆρα τῶν ποιμνίων, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων, Πρωτεσίλαον. Ὅτου δήποτε ὁ θερμὸς καὶ θρασὺς κίρκος ἐ γ κ α ι ν ί σ ε ι τὸ δόρυ, πήδημα ταχὺ βαλών, Ἑλλήνων πολλῶν κράτιστος· ᾧτινί ποτε κατασκευάζει τοὺς τάφους ἡ ἀκτὴ τοῦ Δολόγκων ἔθνους ἀποθανόντι η ὐ τ ρ ε π ι σ μ έ ν ο υ ς [2], καὶ ἡ Μαζουσία, τὸ ἀκρωτήριον, ἡ προέχουσα τοῦ χερσαίου κέρατος, τῆς Χεῤῥονήσου.

535—583. Ἀ λ λ' ἔ σ τ ι γ ά ρ τ ι ς, ἔ σ τ ι κ α ὶ π α ρ' ἐ λ π ί δ α ἡ μ ῖ ν ἀ ρ ω γ ό ς· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν καὶ παρ' ἐλπίδα βοηθὸς ὁ πρᾶος θεὸς ὁ Δρύμνιος, ὁ Π ρ ο μ η θ ε ύ ς (sic), ὁ Αἰθίοψ, ὁ Γυράψιος, Ζεύς· ὅςτις, ὅταν πλανήτην καὶ ἅρπαγα καὶ βλαπτικὸν καὶ καταῤῥακτῆρα πικρὸν Ἀλέξανδρον δέξωνται ἐν τοῖς οἴκοις οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Διόςκουροι, ἐν τῇ εὐωχίᾳ, καὶ τῇ κομιδῇ τῶν καρπῶν, ταῖς σπονδαῖς ἐξιλεῶνται τὸν μὴ στέρξαντα Κράγον, ἤτοι τὸν Δία, οἱ χαλεπὰ καὶ μισητὰ παθεῖν μέλλοντες, θήσει βαρὺν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μέσαις. Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλους ὀργίλως βρύξουσι, ταῖς λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι τετραχυσμένοι [3]·

1) Cod. coniunctim, ταχύποδα.

2) Scholiastes interpretatus est lectionem εὐπρεπεῖς.

3) Cod. τετραχυμένοι.

δεύτερον δὲ πολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι Τυνδάρεως υἱοὶ καὶ Ἀφαρέως τῶν ἀδελφῶν ταῖς ἀνεψιαῖς, ἤτοι ταῖς τοῦ θείου Λευκίππου θυγατράσιν ὄρνισιν, τουτέστι Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ, βοηθῆσαι τοὺς βιαίους καὶ κλωπιμαίους καὶ ἁρπακτικοὺς τῶν συγγενῶν γάμους αἰτοῦντες. Ἥτις (sic) *δὴ πολλὰ βέλη ὁ ποταμὸς Κνηκείων ταῖς τόλμαις τῶν ἀετῶν ῥιφέντα, ἤτοι τῶν περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Λυγκέα καὶ Διοσκούρους, θεάσεται, ἄπιστα καὶ θαυμαστὰ τοῖς Μεσηνιακοῖς ἀκούειν· Φηραὶ γὰρ πόλις τῆς Μεσηνιακῆς, ἀφ' ἧς οἱ περὶ Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Ὁ μὲν Ἴδας τῷ ἀπὸ κρανείας δόρατι ὑπὸ τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς βαθείας δρυὸς τρώσας τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον*[1] *λέοντα τὸν Κάστορα, τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ Ἴδᾳ, συμβαλόντα πόλεμον, διαφθερεῖ. Ὁ δὲ Πολυδεύκης τῷ ὁλοσιδήρῳ τὰ πλευρὰ τοῦ βοός*[2]*, ἤτοι τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὴν γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκῃ δευτέραν πληγὴν ὁ καταπληκτικὸς κριός, τουτέστιν ὁ Ἴδας, βαλεῖ, στήλην ῥίψας ἐκ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων. Ὁμοῦ δὲ ὅ τε χαλκὸς καὶ αἱ βολαὶ τῶν κεραυνῶν ταύρους, ἤτοι τοὺς Τυνδαρίδας καὶ Ἀφαρητιάδας, κατακόψουσιν· ὥντινων τοῦ ἑνὸς τὴν δύναμιν οὐδ' ὁ Σκιαστὴς καὶ Ὀρχιεὺς Τελφούσιος Ἀπόλλων ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις, ἀλλ' ἐθαύμασε κυκλώσας καὶ ...μίσας*[3] *τὸ τόξον. Καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἅιδης, τοὺς δὲ αἱ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πλάκες, ἤτοι οἱ κεραυνοὶ* (leg. *οὐρανοὶ*), *παρὰ μίαν ἡμέραν*[4] *ἀεὶ δεξιώσονται τοὺς ξένους, φιλαδέλφους, ἀθανάτους τε καὶ θνητούς. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ δόρυ κοιμήσει, μικρόν τι μηχάνημα ἐν τοῖς κακοῖς χαριζόμενος· τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπροσπέλαστον καὶ πολὺ τῇ χειρὶ κινήσει νέφος, ὥντινων οὐδὲ ὁ τῆς Ῥοιοῦς υἱὸς Ἶνις* (sic) *κοιμίζων τὴν δύναμιν κατάσχῃ τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ μένειν προτρεπόμενος, ταῖς θεοπροπίαις πεισθέντας· τροφὴν δὲ ἄφθονον καὶ πολλὴν πᾶσι λέγων παρέξειν τὰς τρεῖς θυγατέρας τήν τε Οἰνὼ καὶ Σπερμὼ καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὁπόσοι τὴν ἐξοχὴν τοῦ Κυνθίου ὄρους μένοντες διατρίβουσιν ἐγγὺς τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ, τοῦ τὸ Αἰγύπτιον τοῦ Νείλου ἕλκοντος πόμα. Ἅστινας δὴ ὁ Πρόβλαστος καὶ θρασὺς Διόνυσος ἐδίδαξε τῆς Δημητριακῆς τρο-*

---

1) **Corrige** *τὸν ἕνα τῶν δύο*. **Auctor paraphraseos scripserat:** *τὸν ā τῶν* **(sive** *ἐκ*) *β̄*. **quam compendiosam scripturam librarius noster non eo, quo debuit, modo intellexit.**

2) **Deest** *ἀναῤῥήξας*. 3) **Syllaba deest.** 4) **Cod.** *μιᾷ ἡμέρᾳ*.

φῆς κατασκευαστρίας, οἶνόν τε ἐξεργάζεσθαι καὶ τὸ ἀλειφόμενον ἔλαιον, τὰς οἰνοτρόπους τοῦ Ζάρηκός τε ἀπογόνους φάβας ὄρνιθας. Αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἰσχυρὰν βούπειναν τῶν ξένων κυνῶν καταπονοῦσαν ἰάσονται, παραγενόμεναί ποτε εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἄρεος[1] Σιθῶνος, ἤγουν τὸ Ῥοίτειον.

584—609. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι στρόμβων ἐπιῤῥοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι· καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι καὶ κλώσμασι τῶν χαλκῶν ἀτράκτων ἐπινήθουσι αἱ παλαιαὶ κόραι, ἤτοι αἱ Μοῖραι· ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος οὐ ναυκληρίας λαῶν βασιλεῖς, ἀλλ' ἀκατονόμαστοι γενεταί, πέντε καὶ τέσσαρες[2] εἰς τὴν γῆν παραγενήσονται τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, τῆς βασιλίσσης τῶν Γόλγων· ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος Λακώνων πλῆθος ἄγων ἀπὸ τῆς Θεράπνης πόλεως· ὁ δὲ ἕτερος, ἤγουν ὁ Κηφεύς, ἀπὸ τῆς πόλεως Ὠλένης, καὶ τῆς φυλῆς[3] τῶν Βουραίων καὶ Ἀχαιῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμών.

Ὁ δὲ Διομήδης παρὰ τὴν παγκληρίαν τῶν Δαυνιτῶν, τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, τουτέστι τὸ Ἄργος τὸ Ἵππιον[4], οἰκοδομήσει, πικρὰν καὶ χαλεπὴν τὴν οἰωνόμικτον τῶν φίλων μοῖραν ἐπτερωμένην θεασάμενος· οἵτινες τὴν θαλασσίαν διατριβὴν ἐπαινέσουσι καὶ ποθήσουσι, ἁλιέων δίκην, κύκνοις εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα ὁμοιωθέντες, τοῖς χείλεσι δὲ ἀγρεύοντες τὰ ἔκγονα τῶν ἰχθύων, τὴν ἐπώνυμον νησίδα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντος Διομήδους κατοικήσουσι, θεάτρῳ ἐοικυῖαν[5], πρὸς ἡμικυκλίῳ τῷ ὑψηλῷ ἀγυιὰς ποιήσαντες ταῖς ἀσφαλέσι κατατομαῖς ἀλλεπαλλήλους νεοσσιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι. Ὁμοῦ δὲ εἰς τὴν ἄγραν καὶ εἰς τὴν τῆς κοίτης νάπην, ἤτοι ἐξοχήν, ἐν νυκτὶ γένωνται, πάντα φεύγοντες ἀνθρώπων βάρβαρον ὄχλον· ἐν δὲ Ἑλληνικοῖς ἱματίοις τῶν κόλπων ἐπαύλεις τὰς εἰθισμένας ζητοῦντες, καὶ σταλάγματα κυκεώνων καὶ ἀπὸ χειρῶν καὶ ἀπὸ τροφῆς κλάσματα ἄρτων λήψονται, προςφιλὲς ἀσήμως φθεγγόμενοι, τῆς πάλαι διαίτης οἱ ταλαίπωροι μεμνημένοι.

---

1) Cod. ἀέρος.
2) Librarius iterum male intellexit literas έ καὶ δ'.
3) Scholiastes legisse videtur δήμου τε Βουραίοισιν.
4) Cod. ἵππειον.
5) Legit θεατρόμορφον.

610 — 641. *Τῆς Τροιζηνίας δέ, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, τὸ τραῦμα, τῆς τε ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτήσεως καὶ πλάνης, καὶ τῶν κακῶν βλαβῶν ἔσται τῷ Διομήδει αἴτιον, ὅταν ἡ θρασεῖα πόρνη καὶ ἀναιδὴς πρὸς κοίτας Ἱππολύτου ἐκμανῇ Αἰγιάλεια. Ὁ ναὸς δὲ αὐτὸν τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ θανάτου ἐκσώσει, ταῖς σφαγαῖς ὄντα ἑτοῖμον. Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν σταθείς, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ* τ ε ι χ ο π ο ι ο ῦ τ ῶ ν ἐ δ α φ ῶ ν *τοῦ Ἀμοιβέως, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν λίθον. Τῇ κρίσει δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλαίνου βλαβεὶς καὶ ἀδικηθείς, περὶ τὰς γᾶς* (sic) *εὐχὰς ἀληθεῖς καὶ ἀρὰς βαλεῖ, τῆς Δήμητρος μηδέποτε ἀναβῆναι καὶ ἀναδοῦναι καὶ ἀναβλαστῆσαι Δημητριακὸν καρπόν, τὰς ἀρόσεις ἐπιμελομένου τῷ ὑετῷ τοῦ Διός, ἂν μή τις αὐτοῦ τῶν Αἰτωλῶν ῥίζαν ἀποσπάσας τὴν χέρσον ἐργάσηται, τοῖς βουσὶ τοὺς αὔλακας διατεμὼν καὶ διακόψας. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις κατὰ τὸ ἔδαφος κρατήσει καὶ σαλεύσει ὁ Δαῦνος, ἃς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καὶ δυνάμεως ὀλίγον μετακινήσας καυχήσεται. Ὄντως γὰρ ἄνευ πτερῶν αὗται αἱ στῆλαι παλιμπόρευτοι* [1] *πρὸς τὴν βάσιν γενήσονται, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ μὴ ἔχοντα* (sic) *πόδας τοῖς ἴχνεσι διακοπεῖσαι. Θεὸς δὲ παρὰ πολλοῖς ὁ Διομήδης ὑψηλὸς φημισθήσεται, ὁπόσοι παρὰ τὸ Ἰοῦς, ἤγουν τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ἢ τὸν κόλπον, οἰκοῦσι τὴν γῆν, τὸν* φ θ ε ί ρ ο ν τ α *τοὺς Φαίακας δράκοντα ἀποκτείνας.*

Οἱ δὲ Βοιωτοὶ [2] *τὰς περικλύστους καὶ ὑφάλους πέτρας καὶ Γυμνασίας νήσους τῆς Τυρσηνίας, δερματίνους χιτῶνας ἐνδεδυμένοι, καρκίνων δίκην πεπλωκότες, ἄνευ χλαίνης καὶ ἄνευ ἱματίου κακοπαθήσουσιν ἀνυπόδετοι τὸν βίον, τρισσαῖς διπλόκοις σφενδόναις καθωπλισμένοι. Ὧντινων αἱ μητέρες τὴν ἕκαθεν καὶ πόῤῥωθεν βόλου* [3] *τέχνην ἄνευ τροφῆς διδάξουσι τὰς νηπίους* γ ο ν ά ς, *τουτέστι τὰ τέκνα. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γεύσεται τῷ στόματι τροφήν, πρὶν ἂν κρατήσῃ τῷ εὐστόχῳ λίθῳ, ἤτοι τῇ εὐστοχίᾳ, τὸν πλαστὸν ἄρτον ὑπὲρ τῆς ὑποπλάτου βάσεως σημεῖον κείμενον τοῦ σκοποῦ.*

642 — 665. **Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς·** *καὶ οὗτοι μὲν τὰς ἀκτὰς τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης*

---

1) Incipit Cod. fol. 49. rect.

2) In margine: *περὶ Βοιωτῶν.* 3) Cod. *βάλλου.*

βεβρωμένας, τὰς τοὺς Ἴβηρους τρεφούσας ἐγγὺς τῆς Ταρτησσοῦ πύλης, ἤτοι τῆς ἐπὶ τῶν Γαδείρων νήσου, ἐμβατεύσουσι καὶ παραγενήσονται, τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Βοιωτῶν Ἄρνης γεννήματα, τῶν Τεμμίκων οἱ πρώταρχοι· τὴν Γραῖαν πόλιν τῶν Βοιωτῶν, ἤτοι τὴν Τάναγραν, ποθοῦντες, καὶ τῆς Λεοντάρνης πόλεως ἐξοχάς· καὶ τὴν Σκῶλον πόλιν, καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ὀγχηστοῦ, καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ Ὑψάρνου ποταμοῦ.

Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα περί τε τὴν Σύρτιν καὶ τὰς Λιβυστικὰς πλάκας, περιφραστικῶς δὲ τὴν Λιβύην, καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Τυρσηνικοῦ τὴν συνδρομήν, ἐκ μεταξὺ τοῦ Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Ἀδριαντικοῦ πελάγους, καὶ τοὺς σκοπέλους· τοὺς ναυτιλοφθόρους τῆς μιξόθηρος Σκύλλας, τῆς προαποθανούσης ἐκ τῶν χειρῶν Μηκιστέως, ἤγουν τοῦ Ἡρακλέος, τοῦ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος πέπλον ἔχοντος, τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν, τοῦ ἀγαγόντος τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνος, τοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν ἐκ τῶν Ἁρπυιῶν γεγεννημένων Σειρήνων ἀηδόνων πλανηθέντας, ὠμοὺς ἐσθιομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, ὁ πάντας ὑποδεχόμενος Ἅιδης ἀγρεύσει, βλάβαις καὶ τιμωρίαις παντοίαις διεσπαραγμένους, ἕνα τῶν φθαρέντων φίλων καταλιπὼν ἄγγελον, τὸν δελφῖνος τύπον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντα Ὀδυσσέα, τὸν κλέπτην τῆς Φοινίκης θεᾶς Ἀθηνᾶς. Ὅστις θεάσεται μὲν τοῦ μονοφθάλμου χάρωνος, ἤτοι τοῦ Κύκλωπος, τὰς στέγας καὶ τὰς οἰκίας, οἴνου ἔκπωμα τῷ *κρεωφάγῳ* ταῖς χερσὶ προτείνων τὸν ἐπιδείπνιον πότον. Θεάσεται δὲ τοὺς καταλοίπους τῶν Λαιστρυγόνων ἐκ τῶν τοξευμάτων τοῦ τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀμυνομένου καὶ παλαίσαντος τὸν Δία, Πευκέως Ἡρακλέος. Οἵτινες πάντα συντρίψαντες τῇ *εὐτόρνῳ σκάφῃ*, τῷ περιφερεῖ λιμένι, τῇ σχοίνῳ περονήσουσι καὶ διαπλέξουσιν ἰχθύων ἄγραν κακήν, ἤτοι τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα.

666 — 819. Ἄλλος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ κάματος δυςφόρητος καὶ ταλαίπωρος μενεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ, τοῦ ἔμπροσθεν ἀεὶ χαλεπώτερος καὶ ὀλεθριώτερος. Ποία ἴλιγξ τοῦ θαλαττίου ὕδατος οὐ γεύσεται καὶ εὐωχηθήσεται τῶν νεκρῶν; ποῖος δὲ τιμωρητικὸς δαίμων, ἐξ ἀνθρώπου καὶ κυνὸς μεμιγμένη κύων; τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα καὶ παρθένος Σειρὴν[1] Κενταυροκτόνος, Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις, τῷ ποικίλῳ μέλει πείσει τακῆναι ἢ

---

1) Cod. Σειρῆν.

ἰσχνωθῆναι τὰς σάρκας ἀγεύστου τροφῆς; Ποίαν δὲ εἰς θηρία μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην οὐ θεάσεται, τὴν δράκαιναν τὴν μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ τὰ φάρμακα ποικίλα, καὶ συμφορὰν θηριόμορφον; οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα, δυςθάνατοι στενάζοντες τὴν βλάβην, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν ἔνδοθεν ὄντα σπέρματα, τῇ ἐκ σίτου τροφῇ συμμεμιγμένα, καὶ τῶν σταφυλῶν λέπυρα φάγονται. Ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα τῆς βλάβης ἡ ῥίζα σαώσει, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀναφανεὶς ὁ Νωνακριάτης[1] καὶ τρικέφαλος καὶ φαιδρὸς θεός. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὸ σκοτεινὸν καὶ λεῖον πεδίον τῶν νεκρῶν, καὶ τὸν γέροντα καὶ μάντιν Τειρεσίαν ζητήσει, τὸν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τὰς συνουσίας ἐπιστάμενον. Ταῖς ψυχαῖς θερμὸν αἷμα τῷ βόθρῳ σπείσας καὶ ῥάνας, καὶ τοῦ ξίφους τὴν προςβολὴν πήλας καὶ σείσας, τοῖς ὑποταρταρίοις φόβον, ἀκούσει ἐκεῖθεν[2] ἀσθενοῦς καὶ λεπτοῦ λάρυγγος ἀποφθέγμασιν. Ἐκεῖ τῶν Γιγάντων νῆσος καὶ πέριξ θάλασσα, καὶ τὸ τοῦ ἀγρίου Τυφῶνος δέμας, τῷ βρασμῷ ζέουσα δέχεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα. Ἐν ᾗ νήσῳ τὸ τῶν πιθήκων δύςμορφον τοσοῦτον γένος ὁ τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων Ζεὺς βασιλεύς, [3]ὀνειδισμὸν καὶ γέλωτα κατῴκισεν, οἵτινες πόλεμον διήγειραν τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Κρόνου. Τοῦ κυβερνήτου δὲ τοῦ Βαίου τὸν τάφον παραλλάξας, ἤτοι τὴν Σικελίαν, καὶ τῶν Κιμμερίων ἐθνῶν τὰς ἐπαύλεις, καὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦ Ἅιδου τοῖς ῥεύμασιν ὀγκοῦσαν καὶ κυμαίνουσαν τοῦ οἴδματος καὶ κύματος τὴν ῥεῦσιν· καὶ τὴν Ὄσσαν τὸ ὄρος, καὶ τοῦ λέοντος, ἤτοι τοῦ Ἡρακλέος, τὰς χωστὰς ὁδοὺς τῶν βοῶν, καὶ τὸ ἄλσος τῆς Ὀβριμοῦς, ἤγουν τῆς Περσεφόνης, τῆς τοῦ Ἅιδου κόρης· τό τε πυριφλεγὲς ῥεῦμα, τουτέστι τὸν Πυριφλεγέθοντα τὸν ποταμόν, ὅπου ὁ δυςεξόδευτος Πολυδέγμων, ἤτοι τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κορυφήν· ἐξ οὗ τὰ παντοῖα νάματα καὶ ῥεύματα, πᾶσαι τῶν ἐσωτάτων αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν γῆν ἕλκονται καὶ φέρονται. Καταλιπὼν δὲ τοῦ Ληθαιῶνος, ὄρους τῆς Ἰταλίας, ἀκρώρειαν, καὶ τὴν Ἄορνον λίμνην, τὴν δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένην, καὶ ῥεῦμα τοῦ Κωκυτοῦ ποταμοῦ ὑψωθὲν[4] τῷ σκότῳ, τῆς μελαί-

1) Incipit Cod. fol. 49. vers. Cod. ὀνωνακριάτης.
2) Desunt verba πεμφίδων ὄπα λεπτήν.
3) Deest εἰς. 4) Cod. ὑψόθεν.

νης Στυγὸς τὸ νᾶμα, ὅπου ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ὁρκωμοσιῶν τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς καθέδρας κατεσκεύασεν· καὶ τὰς σπονδὰς ἀπαντλῶν τοῖς χρυσοῖς ποτηρίοις τὸ ὕδωρ, μέλλων τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας διαπερᾶν, θήσει τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ ξυνευνέτῃ αὐτῆς δῶρον τὴν περικεφαλαίαν, τῇ κορυφῇ τοῦ κίονος ἐφαρμόσας. Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Τηθύος Ἀχελώου, τὰς ὁδοὺς (sic) τῆς μελῳδοῦ μητρὸς Τερψιχόρης ἀναμαξαμένας καὶ ἀνατυπουμένας [1], ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐξοχῆς πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα καὶ ῥεῦμα δυπτούσας τοῖς πτεροῖς, ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λίνα, ἤγουν ἡ πεπρωμένη πικρὰ Μοῖρα ἄξει. Καὶ τὴν Παρθενόπην τοῦ Φαλάριδος τὸ τεῖχος, ἤτοι ἡ Νεάπολις, ἐκβεβρασμένην ὅ τε Γλάνις ποταμὸς τοῖς ῥεύμασιν δέξεται βρέχων τὴν γῆν. ὅπου τάφον δομήσαντες, ἤτοι οἰκοδομήσαντες οἱ ἐγχώριοι τῆς κόρης, λοιβαῖς καὶ θυσίαις βοῶν ἐτησίαις δοξάσουσι τὴν οἰωνὸν θεὰν τὴν Παρθενόπην. Τὴν δὲ προκειμένην ἀκτὴν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, ἤτοι Ποσειδήϊον ἀκρωτήριον, Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπώνυμον πέτραν, ἤτοι νῆσον, ἐποχήσεται ἐπὶ πολύ· ὅπου ὁ σφοδρώτατος ποταμὸς Ἶς, καὶ ὁ γείτων Λάρις, τὰ πόματα ἐξερεύγονται καὶ ἐκχέουσι. Ἡ Λίγεια δὲ εἰς τὴν Τέρειναν πόλιν τῆς Ἰταλίας ἐκπλεύσει [2] καὶ ῥιφήσεται, τὸν κλύδωνα νηχομένη. Ταύτην δὲ ἐν ταῖς ναυσὶ βαίνοντες ταῖς ψάμμοις καταχώσουσιν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ταῖς συστροφαῖς τοῦ Ὠκινάρου ποταμοῦ γείτονα καὶ ὅμουρον. Λούσει δὲ τὸν τάφον τοῖς νάμασιν ὁ ἰσχυρὸς βούκερως, ἤτοι ποταμός, τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρῆνος λευκαίνων [3] τοῖς ῥεύμασιν. Τῇ πρώτῃ δὲ τῶν ἀδελφῶν θεᾷ Παρθενόπῃ ποτὲ ὁ κρατῶν καὶ ἄρχων πάσης τῆς Ἀττικῆς ναυαρχίας τοῖς πλέουσιν λαμπαδοῦχον βαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν δρόμον· ὃν ὁ τῶν Νεαπολιτῶν λαὸς αὐξήσει, οἵτινες παρὰ τὸ ἀκύμαντον σκέπασμα τῶν ὅρμων τοῦ Μισηνίου λιμένος τὰ τραχέα ἀκρωτήρια κατοικοῦσιν. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν ἀσκῷ βοὸς συγκατακλείσας, ὀπισθορμήτοις βλάβαις ἀλώμενος, τῇ κεραυνίῃ [4] μάστιγι συγκατακαυθήσεται ὁ λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀγρίας συκῆς ἐπικαθήμενος κλάδῳ, ἤγουν [5] τῷ πλοίῳ, ὅπως αὐτὸν

1) Cod. ἀναμαξάμενος καὶ ἀνατυπούμενος.
2) Cod. ἐκπνεύσει. 3) Cod. λευκαίνειν. deest ἴσμα.
4) Cod. κεραυνίνῃ. 5) Incipit Cod. fol. 50. rect.

μὴ καταπίῃ ἐν τοῖς ῥεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδιν ἐκπνέουσαν ἑλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλίγον δὲ τερφθεὶς τοῖς τῆς τοῦ Ἄτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἀλίμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνῃ καὶ καρτερήσει, καὶ κυβερνήσει ὁ ταλαίπωρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν ναῦν κατὰ τὴν μέσην τρόπιν εἰκῇ καὶ μάτην τοῖς ξυλίνοις γόμφοις συμπεπλεγμένην καὶ συνειληγμένην. Ἧς ὁποῖα μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδὺς καὶ ἀναφήνας τῆς τοῦ ἄρσενος ἀλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσοίς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Ἄϋπνος δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολίτῃ τῆς Θρᾳκικῆς πόλεως Ἀνθηδόνος Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ᾽ ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἀλλόμενος τοῖς φυσήμασι· μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, ἤτοι τῆς Ἰνοῦς, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ῥεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσέα κατὰ τὰ στέρνα ἠσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἵτινι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἀπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν ὀξύτησιν τῶν πετρῶν αἱμαχθήσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἅρπην, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὡς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσει τῶν θρήνων, τὰς κατάρας τιμωρηθεὶς τοῦ τυφλωθέντος θηρίου, ἤγουν Κύκλωπος. Οὔπω λίαν, οὔπω τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανθον καὶ Ἱππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὸν καλούμενον Ῥείθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὄψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ κατωφερέσι μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πενελόπη, ὑπερηφάνως πορνεύουσα, κενώσει καὶ δαπανήσει τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόνους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσει μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβερὰς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθείς· καρτερήσει δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀστράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι αὗται αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγὶς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἅστινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσει, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξαιμάσσων, ὅπως ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅντινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Τεμμικία, μεγάλην βλάβην ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαίπωρος. Ἔσχατον δὲ καθάπερ καύηξ τὸ ὄρνεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεύς, ὥσπερ κοχύλος τῇ ἅλμῃ περιτριβεὶς καὶ περιβληθείς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωνίων, ἤτοι μνηστήρων, λαφυσσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης Πηνελόπης καταλαβών, καὶ λίαν γεγηρακὼς ἀποθανῇ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἤτοι τὴν ναῦν, διαφυγών, κόραξ σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν θαλασσίων δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ ὀλέθριος στόνυξ, ἤτοι τὸ κέντρον τὸ δυςφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ αὐτανέψιος, ἤτοι[1] ἐξάδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδείας Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσέως κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρυτὰν ἀναγορεύσει λεώς· ὅ ἐστιν ἔθνος Ἠπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπυίας χώρας· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ[2] καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς εὐωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόῤῥωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρσηνῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέξεται, ὁπόταν στενάζων τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἥντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅιδην δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν τράχηλον τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσούτων βλαβῶν σωρὸν ἰδών, ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν Ἅιδην τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers. 2) Inepte pro χώρᾳ.

ἡμέραν οὐδαμῶς ποτε ἐν τῇ ζωῇ θεασάμενος. Ὦ ἁμαρτωλὲ καὶ ἄδικε, ὁ τὰ ἐπισχεθῆναι ἄξια ἔργα τελειῶν· ὡς κρεῖσσον ἦν σοι ἐν τῇ πατρίδι μένειν, τὸν βοῦν ἐλαύνοντι καὶ τὸν ἐργαστὴν μύκλον κάνθωνα ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις τοῦ λοιποῦ ζευγνύειν, ταῖς ἐπιπλάστοις μανίας μηχαναῖς μαινόμενον, ἢ τηλικούτων κακῶν πεῖραν ταλαιπωρῆσαι!

820 — 876. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης· ὁ δὲ ἀνὴρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος, τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα ἁρπαγεῖσαν ζητῶν καὶ πυνθανόμενος τῆς φήμης, ποθῶν δὲ τὸ πτηνὸν φάντασμα τὸ εἰς οὐρανὸν διαφυγόν, ποίας τῆς θαλάσσης τόπους ἐσωτάτους οὐκ ἐρευνήσει; ποίαν δὲ στερεὰν γῆν παραγενόμενος οὐ ψηλαφήσει; Θεάσεται μὲν πρῶτον τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην γραῦν, μαρμαρωθεῖσαν τῷ σώματι· καὶ τὰς τῶν Ἀράβων προνενευκυίας πέτρας, τοῖς ναύταις μεμισημένας· θεάσεται δὲ καὶ τῆς ταλαιπώρου Μύῤῥας τὸ ἰσχυρὸν πόλισμα, τὸ λεγόμενον Βύβλον· ἥςτινος τὰς ἐν τῷ τίκτειν οἰμωγὰς ποιούσας ὠδῖνας ὁ δενδρώδης κλάδος διέλυσε· καὶ τὸν παρὰ τῇ θεᾷ Σχοινῖδι[1] καὶ Ἀρέντᾳ καὶ Ξένῃ Ἀφροδίτῃ κλαυσθέντα Ἀδώνιδος τάφον, τοῦ ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντος· ὅντινά ποτε τῷ λευκῷ ὀδόντι ὁ χοῖρος ἀπέκτεινε. Θεάσεται δὲ τὰς Αἰγυπτίας πόλεις καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πηγὴν ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ γενομένην· καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ἐν αἷς τὸ κῆτος προςήλατο, χρῇζον τῆς εὐωχίας τῆς Ἀνδρομέδας· ἀντὶ δὲ αὐτῆς ἐπορεύθη τὸν αὐτὸν Περσέα τὸν ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον μάγειρον, τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα ταῖς σιαγόσιν ἁρπάσας (sic). Φονευθήσεται δὲ τῷ ξίφει τοῦ Περσέως ἡ πολυμίσητος Γοργὼ ἐκνευριζομένη, τὰς ἱπποτρόφους ὠδῖνας τῶν τόκων τοῦ Περσέως ἀνοίξαντος, τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης καὶ ἀπομαρμαρούσης τοὺς ἀνθρώπους Γοργόνος· ὁ ἀπολιθῶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους Περσεὺς ἐκ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν[2] ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑποκλέψας τῆς τριπλῆς Γοργόνος, καὶ τῷ λίθῳ αὐτοὺς[3] περισκεπάσει, ἤγουν ἀπολιθώσει. Θεάσεται δὲ καὶ ἐν θέρει ἀρδευομένας ὁδούς, καὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ Νείλου ποταμοῦ, καὶ τὰς χάμαι κοιμωμένας φώκας, εἰς δυςόδμους κοίτας ταῖς φώκαις συγκοιμώμενος. Καὶ πάντα καρτερήσει χάριν τῆς ἀναιδοῦς Ἑλένης, τῆς πολυάνδρου, καὶ μίαν θῆλυν παῖδα

---

1) Cod. Σχοινῆδι. 2) Cod. τῶν ὀφθαλμῶν. 3) Cod. αὐτῆς.

τεκούσης κόρης. Παραγενήσεται δὲ πλανήτης εἰς τὸ τῶν Ἰαπύγων[1] στράτευμα, καὶ δῶρα ἀναθήσει τῇ παρθένῳ Ἀθηνᾷ, κρατῆρα Ταμάσιον καὶ[2] ἀσπίδα ἐξ ἀγρίου βοὸς κατασκευασθεῖσαν, καὶ τὰς δυςχερῶς ποιηθείσας τῆς γαμετῆς Ἑλένης ἀσκέρας· ἅπερ εἰσὶν εἴδη ὑποδημάτων. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὴν Σῖριν[3], πόλιν Ἰταλίας, καὶ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ Λακινίου, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον Κρότωνος· ἐν οἷς τόποις ἡ Θέτις κῆπον τῇ θεᾷ Ἥρᾳ κατασκευάσει τοῖς φυτοῖς ἐξειργασμένον. Ταῖς γυναιξὶ δὲ ταῖς ἐγχωρίοις ἀεὶ ἔσται νόμος, πενθεῖν τὸν ἀπ' Αἰακοῦ καὶ τῆς Δωρίδος τρίτον ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα, τὸν ἄνεμον[4] τοῦ καυστικοῦ πολέμου· καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ λαμπρὰ σώματα εὐτρεπίζειν, μήτε εὐφυεῖς καὶ καλοὺς περιβάλλεσθαι χιτῶνας τῇ πορφύρᾳ βεβαμμένους, διότι ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ἥρᾳ μέγα ἀκρωτήριον τόπῳ (sic) ἀμείβεται ἐνοικεῖν καὶ ἱερὸν ἔχειν. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὰς κακοξένους γυμνικὰς παλαίστρας τοῦ Ἔρυκος, ὅντινα ἡ Κωλῶτις καὶ Ἀλεντία Ἀφροδίτη γεννᾷ, ἡ βασίλισσα τῶν ἐσωτάτων τόπων τῆς Λογγούρου λίμνης· καὶ εἰς τὸ πήδημα τῆς τοῦ Κρόνου δρεπάνης, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κογχίας (sic) λίμνης ἀνακάμψας, εἰς τὴν Γονοῦσαν λίμνην, καὶ εἰς τὰς πλάκας τῶν Σικελῶν. Καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ θηροχλαίνου Ἡρακλέους. τοῦ πολλὰ ἐσθίοντος λύκου· ὅντινα ὁ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας τὴν Ἀργώ, σὺν ν' Ἀργοναύταις ἱδρύσατο. Αἱ δὲ παραθαλάσσιοι ψῆφοι τῶν Ἀργοναυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀποξύσματα φυλάττουσιν, ἅτινα οὐδὲ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδων, οὐδὲ ἡ ὀμβρία χιὼν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποπλύνουσα[5] καθαίρει.

877 — 910. Τοὺς δὲ λοιποὺς Ἀργοναύτας οἱ αἰγιαλοὶ καὶ αἱ πλησίον τῶν Ταυχείρων πόλεως ὕφαλοι πέτραι στενάζουσιν ἐξεῤῥιμένους εἰς τὸ τοῦ Ἄτλαντος οἰκητήριον ἔρημον τοῖς ξύσμασι τῶν σωμάτων προςκεχηνότας, ὅπου τὸν Τιταιρώνος ἀπόγονον Μόψον ἀποθανόντα οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, καὶ ὑπεράνωθεν τυμβείαν βάσιν ἐκ τῶν κατωτέρων μερῶν τῆς Ἀργοῦς, κλασθὲν ὑπερκείμενον ξύλον, ἤτοι πλατεῖαν σανίδα, εἰς στήλην ἔστησαν, ὡς ἂν γνωρίζοιτο ἐκεῖσε· καὶ ὁ τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ ῥοῦς τὴν Αὔσιγδα πόλιν βρέχων τοῖς ὕδασιν ἀρδεύει. Καὶ τῷ υἱῷ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος Τρίτωνι ἡ γυνὴ

1) Cod. Ἰαπυγείων.. 2) Incipit Cod. fol. 51. rect.
3) Cod. Σῖριν. 4) Cod. ἄννεμον. 5) Cod. ἀποπλυνοῦσα.

Μήδεια δῶρον ἐχαρίσατο κεχαρισμένη μέγαν κρατῆρα δείξαντι πλευστὴν ὁδόν, ἔνθα διὰ τῶν στενῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης ὁ κυβερνήτης Τῖφυς ἄκλαστον [1] τὸ σκάφος ἐλάσει, ὁδηγήσει. Τοὺς δὲ Ἕλληνας χρήσει καὶ φωνήσει [2] ὁ δύο μορφὰς ἔχων Τρίτων θεός, τηνικαῦτα κρατήσειν τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας τῶν Λιβύων, ὁπόταν ἐξοπίσω ὁ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύων Λίβυς λαὸς κλέψας τῆς πατρίδος τὸν κρατῆρα Ἕλληνι ἀνδρὶ παρέξει· τοὺς δὲ χρησμοὺς φοβούμενοι, οἱ Λίβυες τὸ κτῆμα, ἤγουν τὸν κρατῆρα, ἀφανῆ ποιήσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις καὶ κοίλοις τόποις τῆς γῆς· ἐφ᾽ ἥτινι γῇ τὸν κακοθάνατον τῶν Κυφαίων στρατηγέτην Γουνέα σὺν τοῖς ναύταις αὐτοῦ Βοῤῥέου πνοαὶ ἐκρίψουσι· τόν τε υἱὸν τοῦ Τεθρηδόνος, Πρόθοον, τὸν τῶν Παλαύθρων καὶ Ἀφρυσίων καὶ Εὐρυαμπίων Μαγνήτων βασιλέα, καὶ τὸν τοῦ ἀποπετρωθέντος λύκου πεδίου, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, καὶ τὸν τῶν ἀκρωτηρίων τοῦ ὄρους τῶν Μηλιέων βασιλέα Εὐρύπυλον. Ὥντινων οἱ μὲν ἄθλιοι τὴν Αἰγώνειαν πόλιν καὶ πατρίδα τῶν Μηλιέων ποθοῦντες, οἱ δὲ τὴν Ἐχῖνον, οἱ δὲ τὴν Τίταρον, τήν τε Ἴρον [3] καὶ Τρηχῖνα καὶ Πεῤῥαιβικὴν [4] Γόνον, Φάλαννόν τε καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν Ὀλοσσόνων, καὶ τὴν Κασταναῖαν· αἵτινές εἰσι πόλεις Λυκίης (sic)· ἄταφον ἐν ταῖς πέτραις εἰς αἰῶνα θρηνήσουσιν ἐσπαραγμένοι. Ἄλλην δὲ ἐπὶ ἄλλην θανατηφόρον μοῖραν καὶ χαλεπὴν συμφορὰν πρὸ τῆς ἐπανόδου δωρούμενος ὁ [5] θεὸς κινήσει.

911 — 929. Τὸν δ᾽ Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνῃ βεβρωμένον· Τὸν δὲ ὑπὸ ὄφεως κεγχρίνης βεβρωμένον καὶ τοῦ κορμοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν αἵμασι μιαινόμενον Φιλοκτήτην, τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ καὶ ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας γῆς Κρίμισσα δέξεται. Αὕτη γὰρ ἡ Σάλπιγξ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν καὶ ἄκραν τοῦ βέλους ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ, κατ᾽ Ἀλεξάνδρου ἀποπέμπουσα τὸν Σκυθικὸν τῆς νευρᾶς κτύπον. Ὅστις ποτὲ Φιλοκτήτης παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Λύρα ποταμοῦ καύσας τὸν ἰσχυρὸν λυρόκτυπον [6] λέοντα Ἡρακλέα τῷ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ αὐτοῦ τόξῳ, καὶ τῷ μὴ ἀποτυγχάνοντι τῶν βελῶν τὰς χεῖρας ὥπλισεν. Ὁ δὲ

---

1) Cod. ἄκλαυστον. 2) Cod. repetit ὁδηγήσει. 3) Cod. Ἦρον.
4) Cod. Περαιβικήν. 5) Incipit Cod. fol. 51. vers.
6) Cod. εὐρόκτυπον.

Κρᾶθις[1], ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους τοῦ Φιλοκτήτου θεασάμενος ἀναιρεθέντος ἐκ πλαγίου τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀλαίου καὶ Παταρέως Ἀπόλλωνος, ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας, τὸν κλύδωνα ἐρεύγεται. Ἀποκτενοῦσι δὲ καὶ αὐτὸν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἄποικοι τῆς Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχοῦντα τοῖς τῶν Ῥοδίων στρατιώταις. Οὕςτινας, πόῤῥωθεν τῶν ὁρίων τοῦ Θερμύδρου λιμένος καὶ τῶν Καρπάθου νήσων πεπλανημένους, ὁ Θρᾳκικὸς ἰσχυρὸς κύων Βοῤῥᾶς πέμψει ἐπὶ ξένην καὶ ἀλλοτρίαν κατοικήσοντας. Ἐν δὲ δὴ τοῖς Μακάλλοις, ὅ ἐστι πόλις τῆς Ἰταλίας, ναὸν μέγαν οἱ ἐγχώριοι ὑπεράνω τῶν τάφων τοῦ Φιλοκτήτου κατασκευάσαντες αἰώνιον καὶ διηνεκῆ θεὸν ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις τῶν βοῶν δοξάσουσιν.

930—950. Ὁ δὲ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειός, διὰ τὸν πατρῷον ψευδώμοτον ὅρκον τιμωρηθείς, τὸ δόρυ πεφοβημένος καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ ἰσχυρὰν παράταξιν τοῦ πολέμου, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας πόλεως Ἰταλίας παραγενήσεται· ὅντινα ὅρκον ταλαίπωρος αὐτοῦ πατὴρ Πανοπεὺς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διὰ τοῦ πολέμου αὐτοῖς κτηθέντων ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κομαιθοῦς θυγατρὸς Πτερελάου[2], τῶν ἐν τῷ στρατῷ βεβολημένων χάριν τῶν στερχθέντων γάμων Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος, ἐκαρτέρησε τὴν Ἀλοῖτιν καὶ Κυδωνίαν καὶ Θρασὼ Ἀθηνᾶν ἐπιορκῆσαι, καὶ τὸν ἐκ τῆς Θρᾴκης Κανδάονα ἢ Μάμερτον θεὸν Ἀρέα τὸν πολεμιστὴν λύκον· ὁ ἔσωθεν μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ Πανοπεὺς στήσας φοβερὰν μάχην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῖς σπαραγμοῖς τῶν χειρῶν, οὔπω τὸ τῆς ἡμέρας λαμπρὸν φάος βλέπων, οὐδὲ τὰς χαλεπὰς ὠδῖνας τῶν τόκων ἐκφυγών. Τοιγαροῦν οἱ θεοὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ φυγάδα ἄνδρα ἐποίησαν, ἐν μὲν τῇ πυγμῇ ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τοῦ δόρατος δειλόν, καὶ πλεῖστα ἐν τῇ τεκτονικῇ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα. Ὅςτις περὶ τὸν Κῖριν[3] ποταμὸν καὶ τοῦ Κυλιστάρου τὸ ὕδωρ ὁ ξένος καὶ μετανάστης πόῤῥω τῆς πατρίδος τοὺς οἴκους κατασκευάσει. Τὰ γὰρ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ἐν τούτοις ποτὲ τορνεύσας χαλεπὴν βλάβην τοῖς ἐγχωρίοις, ἤγουν τοῖς Τρωσί, τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσει, καὶ τῆς Μυνδίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἀναθήσει.

951—977. Οἱ δὲ λοιποὶ πλανῆται παραγενόμενοι εἰς

---

1) Cod. Κράθις. 2) Cod. Περιλάου. 3) Cod. Κίριν.

τὴν τῶν Σικελῶν γῆν κατοικήσουσιν, ὅπου ὁ Λαομέδων τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Φοινοδάμαντος τοῖς ναύταις ἔδωκε, τετρωμένος ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς τῆς αὐτοῦ θυγατρός, πόῤῥω παραγενομένους εἰς τὴν ἑσπερίαν γῆν τῶν Λαιστρυγόνων, ὅ ἐστιν ἔθνος ἀνθρωποφάγον, τοῖς ὠμοφάγοις θηρίοις τροφὴν προθεῖναι, ἔνθα πολλὴ ἐρημία συνυπάρχει. Αὗται δὲ δή, τὸν θάνατον καὶ τὰς μονοκοίτους καὶ ἐρήμους καθέδρας διὰ τῆς τοῦ Ἔρυκος μητρὸς Ἀφροδίτης φυγοῦσαι, μέγαν ναὸν δωρεὰν τῇ θεᾷ κατεσκεύασαν· ὧντινων δὴ μιᾷ ὁ Κριμισσὸς ποταμός, ὁμοιωθεὶς κυνί, ἐν ταῖς κοίταις συνεγένετο· ἡ δὲ τῷ θηρομίκτῳ δαίμονι τὸν γενναῖον Αἰγέστην γεννᾷ, συνοικήτορα καὶ [1] κτίστην τριῶν πόλεων. Ὅςτις δὴ ὁδηγῶν τὸν νόθον υἱὸν Ἀγχίσου Ἔλυμον εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης λήγουσαν νῆσον Σικελίαν ἀπάξει ἐκ τῶν Δαρδανίων τόπων πλέοντα. Ὦ ταλαίπωρε Αἰγέστα, πόλις Σικελίας, ταῖς τῶν δαιμόνων διδαχαῖς μέγιστόν σοι πένθος ὑπὲρ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ αἰῶνος ἔσται ταῖς τοῦ πυρὸς βολαῖς κεκαυμένης. Μόνη δὲ σὺ τῶν πόλεων τὰς δυςτυχεῖς ἐκπορθήσεις τῆς Ἰλίου ἀκατάπαυστον κλαίουσα καὶ ὀδυρομένη ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις· πᾶς δὲ ὁ λαός, ἀβρόχῳ τρόπῳ μέλαιναν ἐσθῆτα καὶ ῥυπαρὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον ἐνδεδυμένος, λυπηρὸν βίον διάξει· ἄκουρος δὲ τῇ κόμῃ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχων, τὰ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς καλλωπίσει τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων τὴν μνήμην ἐπιμελουμένη.

978—1010. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σῖριν [2] καὶ Λευταρνίαν γῆν οἰκήσουσιν, ὅπου ὁ δυςθάνατος καὶ φρόνιμος καὶ σοφὸς Κάλχας χάριν τῶν ἀναριθμήτων ἀγρίων σύκων τῷ κονδύλῳ τοῦ Ἡρακλέους πληγεὶς τὴν κεφαλὴν κατακεῖται, ἔνθα καὶ ὁ ταχὺς Σῖρις ποταμὸς Ἰταλίας τοῖς ῥεύμασιν πλημμυρεῖ, πᾶσαν τὴν βαθεῖαν γῆν τῆς Χωνίας [3] πόλεως ἀρδεύων. Τὴν πόλιν δὲ Σῖριν [4] ὁμοίαν τῇ Ἰλίῳ οἱ κακοδαίμονες Τρῶες κατασκευάσαντες λυπήσουσι τὴν Λαφρίαν καὶ Σάλπιγγα κόρην Ἀθηνᾶν, χειρωσάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐν τῷ ναῷ τῆς θεᾶς τοὺς πρόσθεν Ἴωνας τὸ ἔδαφος κατοικοῦντας. Τοῖς δὲ ἀδακρύτοις ὀφθαλμοῖς τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς καμμύσει, βλέπον φοβερὰν βλάβην τὴν εἰς τοὺς Κροτωνιάτας ἐκ τῶν Ἰώνων γενομένην, φόνον τε ἔμφυλον τῶν ἐν ἀγρῷ διανυκτερευόντων

1) Incipit Cod. fol. 55. rect. 2) Cod. Σίριν.
3) Cod. Χωνείας. 4) Cod. Σίρικ.

λύκων, ὁπόταν ὁ τῆς ἱερείας υἱὸς ἱερεύς, ἀποθανών, πρῶτος τῷ μέλανι ἀνθρωπίνῳ αἵματι τὸν ναὸν αἱματώσῃ.

Ἕτεροι δὲ τὰς Τυλλησσίους δυςβάτους ἐξοχάς, καὶ τὴν ἀνέχουσαν ἄκραν τοῦ ὑπὸ τῆς θαλάσσης σμηχομένου ἀκρωτηρίου Λίνου, τὴν σύγκληρον [1] Πενθεσιλείας ὀτρηρῆς πεπλανημένην πρὸς ξένην γῆν ἀπάξει· ἥστινος Πενθεσιλείας τὸ ἔσχατον ἐκπνεούσης πληγεὶς ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ τῷ Αἰτωλῷ Θερσίτῃ φθαρτικὸν θάνατον αὐτῷ δεδασμένῳ τῷ φοινικῷ δόρατι ὁ Ἀχιλλεὺς κατασκευάσει. Οἱ δὲ Κροτωνιᾶται τὴν πόλιν ποτὲ ἐκπορθήσουσιν, ἀποκτείναντες τῆς Ἀμαζόνος τὴν ἄφοβον κόρην Κλείτην, τὴν βασίλισσαν τῆς ἐπωνύμου πατρίδος· πολλοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐξ ἐκείνης διαφθαρέντες τὴν γῆν τοῖς ὀδοῦσι χανόντες δήξουσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων τοὺς πύργους διακόψουσιν οἱ τῆς Λαυρήτης[2] ἀπόγονοι Κροτωνιᾶται. Οὗτοι δὲ δὴ τὴν Τέρειναν πόλιν Ἰταλίας τῇ πικρᾷ πλάνῃ κάμνοντες κατοικήσουσιν, ὅπου τοῖς πόμασιν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς τὸ καθαρὸν ὕδωρ ἐκβράσσων τὴν γῆν ποτίζει.

1011 — 1046. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα· τὸν δὲ δὴ Νιρέα τὸν τὰ δεύτερα κάλλη τοῦ Ἀχιλλέως λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν δεινὸν καὶ ἰσχυρὸν ἡγεμόνα υἱὸν τῆς Γόργης Θόαντα, πῇ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ψάμμον αἱ Θρακικαὶ πνοαὶ τοῖς ἐσχάτοις ἀρμένοις ἐμπίπτουσαι ἀπάξουσι· πῇ δὲ ἐκ τῆς Λιβύης πάλιν ὁ Νότος ἐμπίπτων εἰς τοὺς Ἀργυρίννους, ὅ ἐστιν ἔθνος Ἠπείρου, καὶ εἰς τὰς ὕλας τῶν Κεραυνίων ὀρῶν, τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἐλαύνων τὴν θάλασσαν, ἀπάξει· ὅπου πεπλανημένον καὶ λυπηρὸν βίον θεάσονται τοῦ Λακμωνίου ὄρους καὶ τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ τὰς ἐκρεύσεις πίνοντες. Ὁ δὲ γείτων Κρᾶθις,[3] ὁ ποταμὸς Ἰταλίας, σὺν τοῖς ὅροις τῶν Μελαίνων (sic) καὶ ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων οἰκήτορας ἄξεται, (sic) οὕςτινας Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας πόλεως καὶ τῆς Κορίνθου Αἰήτης, καὶ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, διώκτας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀπέστειλε, τὴν νυμφαγωγὸν τρόπιν, ἤγουν τὴν Ἀργώ, ἀγρεῦσαι θέλων· οἵτινες Κόλχοι πρὸς τῷ βαθεῖ πόρῳ τοῦ Διζηροῦ ποταμοῦ κατῴκησαν.

Οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Μελίτην νῆσον πλησίον τῆς Ὀθρω-

---

1) Desunt duo versus. 2) Cod. Λαυρίτης.
3) Cod. Κράθις.

νοῦ νήσου πεπλανημένοι οἰκήσουσιν· ἥντινα Μελίτην νῆσον[1] πέριξ ἐγγὺς τοῦ Παχύνου ποταμοῦ ὁ Σικελὸς κλύδων ἐπιῤῥεῖ καὶ ἐπικλύζει, τὴν τοῦ Σισυφείου παιδός, ἤγουν Ὀδυσσέως, ἐπώνυμον τραχεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἄκραν, ἣν ποτε τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ περιγράφων ὁ Ὀδυσσεὺς ἔνδοξον οἴκημα τῆς παρθένου Ἑκάτης Ὀδύσσειαν ἐκάλεσεν, ὅπου ὁ Ἕλωρος ποταμὸς Σικελίας τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. Ὁ δὲ τὸν πάππον ἀποκτείνας Ἄβαντα λύκος, Ἐλεφήνωρ, τὴν Ὀθρωνὸν νῆσον κατοικήσει, τὰ πόῤῥω ὄντα πατρῷα ῥεύματα τοῦ Κοσκύνθου ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιθυμῶν. Ὅςτις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν πετρῶν ἐπιβάς, τὰς στρατοπλώτους ἱκεσίας, ἤγουν βοηθείας, τῆς πατρῴας γῆς τοῖς Ἀτρείδαις λέξει· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶ προςψαῦσαι τῆς πατρίδος ἐπὶ πλείονα χρόνον μὴ πεφευγότα ἡ βοηθὸς τῆς δίκης Τελφουσία Ἐριννὺς παραχωρήσει, ἡ περὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεῖθρα κατοικοῦσα. Ὅθεν, πεφευγὼς τὴν δεινὴν μάχην τῶν δρακοντομόρφων ἑρπετῶν τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, εἰς τὴν Ἀμαντίαν πόλιν τῆς Ἠπείρου πλεύσει· πλησίον δὲ τῆς Ἀτιντανῶν (sic) γῆς παραγενόμενος, παρ' αὐτὴν τὴν πράκτιν εἰς τὸ ὑψηλὸν λέπας, ὅ ἐστιν ὄρος, οἰκήσει, τοῦ Ἠπειρώτου Πολυάνθου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ τρυγῶν καὶ πίνων.

1047 — 1089. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν δύο ἀδελφῶν Ποδαλείριος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος ἐπὶ ξένην γῆν τοῖς ὀστέοις ταφήσεται· τοῖς δὲ ἐν μηλωταῖς περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ κοιμωμένοις πᾶσιν ἀληθῆ λόγον καθ' ὕπνους χρησμοδοτήσει· ἰατρὸς δὲ τῶν νόσων παρὰ τοῖς Δαυνίοις ὁ Ποδαλείριος κληθήσεται, ὁπότε λουόμενοι ἐν τοῖς ῥεύμασιν τοῦ Ἀλθαίνου ποταμοῦ βοηθὸν ἀναβοήσουσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν υἱόν, τοῖς πολίταις καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτῶν ἄγαν εὐμενῆ παραγενέσθαι. Γενήσεταί ποτε τοῖς πρεσβευταῖς τῶν Αἰτωλῶν καὶ ἀγγέλοις ἐκεῖ φῶς λυπηρὸν καὶ ἐχθρότατον φανὲν παρὰ τῶν Δαυνίων, ὁπόταν ἐπὶ τῶν Σαλάγγων τὴν γῆν καὶ τῶν Ἀγγαίσων τὰ ἑδράσματα παραγενόμενοι οἱ Αἰτωλοὶ καὶ ἀπαιτοῦντες ἀπαιτήσουσι (sic) τοῦ Διομήδους τοὺς τόπους, τῆς ἀγαθῆς ἠροτριασμένης γῆς τὸ κληρωθὲν αὐτῷ λιπαρὸν μέρος. Τούτους δὲ οἱ ὠμοφάγοι Δαύνιοι ζῶντας εἰς σκοτεινὸν τάφον χώσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις τόποις τῆς ὠρυγμένης καὶ φαραγγώδους κοίλης γῆς. Οὗτοι δὲ οἱ Δαύνιοι

1) Incipit Cod. fol. 55. vers.

ἐντελὲς ἄταφον μνῆμα τῶν νεκρῶν Αἰτωλῶν τῷ κεχωσμένῳ σμικρῷ λίθῳ κατασκευάσουσι, τὴν χώραν παρέχοντες, ἥντινα ἀπολαβεῖν ἔχρῃζον τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι, κρατοβρῶτος οὖν τοῦ Τυδέως· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης.

Τῶν τοῦ Ναυβόλου[1] δὲ παίδων εἰς Τέμεσαν, πόλιν Ἰταλίας, οἱ ναῦται καταντήσουσι, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον[2] σκληρὸν νένευκεν· ἀντὶ δὲ τῶν ὁρισμάτων τῆς Κρίσσης, πόλεως Φωκίδος· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολική[3], ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος, τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσι τῷ ἑλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕνις, τὴν Λίλαιαν πατρίδα· ἐστὶ δὲ Φωκίδος πόλις· καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνεμωρείας· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· ποθοῦντες Ἄμφισσαν· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρῳάδων. Ὦ ταλαίπωρε Σήταια· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρῳάδων· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις μενεῖ δυστυχής, ταῖς τὰ γυῖα δεσμούσαις σιδηραῖς ἐλεεινῶς ἐκτεταμένη ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν· ἀπόβλητον[4] θρηνοῦσα πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ Ἰταλίας γυψὶ σπάραγμα τοῖς φοινικοῖς τὸ σῶμα. Ἐκείνη δὲ ἡ πέτρα· ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη· πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα κληθήσεται.

Οὗτοι δὲ τῶν Πελασγῶν περὶ τὰς ῥοὰς τοῦ Μέμβλητος ποταμοῦ Ἰταλίας πλησίον Λευκανῶν, τὴν Κέρνην νῆσον, παραγωγῶς, ἐκπεπλευκότες, ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον[5] Λάμητος ποταμοῦ Ἰταλίας ἐν Λαμητίαις δίναις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί· καὶ τούτους μὲν λῦπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τύχην ἕξουσιν ἕνεκα τῶν δυσγάμων βιαστικῶν μίξεων.

1090—1122. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς· οὐδ' οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσμένως εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν ἢ ἐκκαύσουσι, περιφραστικῶς, τὰ θύματα, τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διΐ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διός. Τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος Παλαμήδους πατὴρ μηχαναῖς οἴκους φθείρων, ἀπατήσει καὶ πλανήσει τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν, διὰ τὸ μάχιμον, τὰς κατ-

---

1) Cod. Ναυβολείου. 2) Deest versus.
3) Cod. ἐπειδὴ ἡμεῖς Κρίσσαν ἀνατολικήν.
4) Incipit Cod. fol. 52. rect. 5) Cod. πόθον.

οικιδίους ὄρνις (sic), μεταφορικῶς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων· πῦρ γὰρ ἀνάψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάνησε τοὺς Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν· οὐδὲ τοῦ πένθους παύσονται αἱ δυςμενεῖς λαμπάδες· τὸν Παλαμήδην δὲ λέγει διὰ τὸ ἀκμαῖον· διαφθαρέντα, ὅντινα νεόθαπτον κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουχίᾳ. Ὁ μὲν γὰρ περὶ τὰ λουτρά, ὁ Ἀγαμέμνων, τὰς μὴ ἐχούσας ἐξόδους ἐπιζητῶν ὁδούς· τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος ἢ τεταραγμένος, τυφλὰς ζητήσει ταῖς χερσὶ τοῦ λίνου ἀδιεξοδεύτους ῥαφάς. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ πηδῶν ἢ ἁλλόμενος στέγην, τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ, πληγεὶς σκεπάρνῳ τὸν κόγχον· ἐστὶ ὀστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον· τῷ εὐακονήτῳ μεταξύ· ἡ ἐλεεινὴ δὲ ψυχὴ τὸ Ταίναρον ἀκρωτήριον πετασθήσεται, τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰςιδοῦσα οἴκου φυλακήν· λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Ἐγὼ δέ, ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου ἀναιρεθήσομαι τῷ πελέκει· ἐστὶ δὲ ἔθνος Παφλαγόνων οἱ Χάλυβες· συντετριμμένη· ἀφ' οὗ ὁ κλάδος τῆς πεύκης, ἢ τὸ στέλεχος τῆς δρυός, ὅπως τις ὑλοτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης, τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος κόψει καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν τόπον· καὶ ὅλον ὑβρίζουσα καὶ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς φόνοις τὸ νεκρὸν σῶμα ἡ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντὶ εἴδους· *καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος* βᾶσα, πληρώσει τὸν γέμοντα θυμόν[1]· ὁμοῦ ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην καὶ οὐ δορυάλωτον τιμὴν ἡ βαρύζηλος *πολυστένακτα* τιμωρουμένη. Βοῶσα μὴ ἀκούοντα τὸν δεσπότην, ἀναδραμοῦμαι κατ' ἴχνος, ὡς ὑπ' ἀνέμου κουφιζομένη τοῖς πτεροῖς, ἐξ οὗ, ταχεῖα· σκύμνος δὲ ὁ Ὀρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὸν φόνον, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης μητρὸς Κλυταιμνήστρας τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ, ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ ἰώμενος.

1123 — 1175. Ὁ ἐμὸς δὲ ἀνήρ, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης, Ἀγαμέμνων, τοῖς πανούργοις Σπαρτιάταις Ζεὺς ὀνομασθήσεται·[2] Οἴβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμονίας. Οὐ μὴν ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον τοῖς ἀνθρώποις ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται, τῷ τῆς λήθης σκότῳ· ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλῶν ἀρχοὶ παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπιδος λίμνης Ἰταλίας, καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας κατοικοῦντες, οἱ

1) Desunt verba ἀγρίας χολῆς. 2) Deest versus.

πλησιόχωροι τῶν ναμάτων τῆς λίμνης. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρέποντα τῆς παρθενίας γάμον· Ἑκτόρειος κόμη λέγεται ἡ τὰ ὀπίσω καθιεμένη, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα[1] ἔχουσα· κεκαλλωπισμέναις θριξὶν, ὅταν θέλωσι τοὺς νυμφίους ἐκφυγεῖν, ἀρνούμεναι τούτους ἢ διὰ δυςμορφίαν, ἢ διὰ γένους ψόγον καὶ μῶμον, τὸ ἐμὸν περιλαβοῦσιν εἴδωλον ταῖς χερσὶ, δύναμιν ἢ ἰσχὺν ἢ βοήθειαν κτώμεναι ὁμοῦ τὴν ἐσθῆτα τῶν Ἐριννύων τὴν φαιὰν, καὶ πρόςωπα χροὰς βεβαμμέναι τοῖς βαπτηρίοις[2], τοῖς πυῤῥοῖς φαρμάκοις. Ἐκείναις δὲ ἐγὼ ἐπὶ πολὺ ἄφθαρτος θεὰ ταῖς θυρσοφόροις γυναιξὶ φωνηθήσομαι. Πολλαῖς δὲ γυναιξὶ κατασκευάσω πένθος αὐτόθι στερισκομέναις παρθένων, αἳ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν, τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μιχθέντα, τῆς Ἀφροδίτης θεᾶς τὸν λῃστὴν καὶ ἅρπαγα, μακρὸν στενάζουσαι εἰς τὸν ἀνάρμοστον κλῆρον τὰς κόρας πέμψουσι γάμων ἐστερημένας. Λάρυμνα, καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις Λοκρίδος· Σπερχειὸς δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας· πόλεις Λοκρίδος· αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ ὄρος Λοκρίδος, καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὁδοιδόκου, πατρὸς Ὀϊλέως, πάππου Αἴαντος· καὶ Ὀϊλέως οἶκος· ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυςσεβῶν γάμων τιμωρίας τῇ θεᾷ Ἀθηνᾷ ἀποτίσετε[3], τὸν χιλιετῆ χρόνον· ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· τὰς ἀνυμφεύτους· κλήρῳ γὰρ ἐστέλλοντο· κόρας γηροβοσκοῦσαι. Αἷςτισι ξέναις ἐν ξένῃ ἀνενταφίαστος τάφος ἐν ψάμμῳ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυπρὰς ἀφανισθήσεται, ὅταν δὲ τὰ μέλη τοῖς ἀγρίοις ξύλοις συμφλέξῃ τὸ πῦρ, εἰς τὴν θάλασσαν τὴν σποδὸν ἐκρίψει, τῆς ἐκ τῶν λόφων τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας ἐφθαρμένης. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποθνησκούσαις ἴσαι· τόπος ἐν Τροίᾳ ἡ Σιθὼν, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενήσονται· λαθραῖα κἀκκέλευθα περισκοποῦσαι, μέχρις ἂν εἰςδραμῶσιν εἰς τοὺς οἴκους τῆς Ἀθηνᾶς, ἱκετίδες προςευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλοῦσαι· τῆς δὲ θεᾶς καλυναῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι, τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσουσι, τὴν ἀστεργῆ ὀργὴν τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι.[4] ἀνὴρ Ἰλιεύς, ἤγουν Τρώς, τὰς κόρας ἐπιτηρήσει λίθον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν, ἢ ξίφος μέλαν, ἢ ταυροκτόνον ἰσχυρὰν πέλεκυν, ἢ ξύλον ἀπὸ Φαλακραίου ὄρους, ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα τὴν διψῶσαν φόνου· ὁ δῆμος

---

1) Incipit Cod. fol. 52. vers. 2) Cod. βακτηρίοις.
3) Cod. ἀποτίσεται.
4) Desunt verba πᾶς γάρ.

δὲ ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει, τῷ θεσπίσματι χαράξας καὶ νόμον ποιήσας τὸ ἀλώβητον γένος.

1174 — 1213. Ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος ἄπυστον ἔσται· ὦ μῆτερ, ὦ κακόμητερ, οὐδὲ ἡ σὴ δόξα ἀνάκουστος ἔσται· τὴν Ἑκάβην[1] λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας[2] ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη· Βριμὼ παρὰ τὸ βριμᾶσθαι· ποιήσει ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον, ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους· ὅσοι τῆς μεδούσης τῆς Θρᾳκικῆς Ἑκάτης τὰ ἀγάλματα μὴ σέβωσι φρυκτωρίαις ἢ λαμπάσι, κλάδοις τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμενίζεσθαι. Ὁ νησιωτικὸς δὲ κενοτάφιον τῇ Ἑκάβῃ[3] σεβάσμιον τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἕξει, καὶ ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν οἰκοδομημένον ἔμπροσθεν τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου ποταμοῦ Σικελίας τεθαμμένης· ὅστις παρὰ ταῖς ἀκταῖς τῆς τλήμονος τὰς ἐπὶ νεκροῖς χεύσεις ῥανεῖ, τῆς Ἑκάτης τὸ μήνιμα τῆς θεᾶς φοβούμενος. Πρῶτος δὲ τὸν λιθοβόλον ῥίψας λίθον τῷ Ἅιδῃ τῶν μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα.

Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς διανοίας ἀγαπηθείς, ἀσφάλεια τοῦ οἴκου καὶ ὅλης τῆς πατρίδος, οὐκ εἰς κενὸν τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ αἱμάξεις τῷ φόνῳ τῶν ταύρων, τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ τῶν Τιτάνων Διὶ πλείστας ἀπαρχὰς καὶ θυσίας δωρούμενος· ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς τὰς Θήβας, τὰς ἐξόχως τοῖς Ἕλλησιν ᾀδομένας· ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ ἔμπειρος τῆς πάλης, τὴν ἔμπροσθεν βασίλισσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ, τὰς ὠδῖνας ἐξέλυσε τῆς λαθραίας γονῆς· τὰς παιδοφθόρους, λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου εὐωχίας ἀσέμνους[4], οὐδαμῶς ἐλίπανε τῇ τροφῇ τὴν γαστέρα, τὸν ἀναδοθέντα λίθον καταπιών, ἐν τοῖς τὸ σῶμα σφίγγουσι σπαργάνοις ἐνειλημμένον, τύμβος γέγονεν ὁ Κρόνος· Νήσοις δὲ μακάρων· τὰς Θήβας λέγει ὁ Λυκόφρων· ἐγκατοικήσεις ἡμίθεος βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης· ὅπου πεισθείς σε ὁ σπαρτὸς λαὸς τοῦ ἀρχαιοτάτου βασιλέως τοῦ τῶν Θηβῶν τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκ τῶν Ὀφρυνείων· ἐστὶ δὲ τόπος ἐν Τροίᾳ· τάφων[5] ἀνελκύσας, ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου[6], βασιλέως τῶν Θηβῶν τῶν Βοιω-

---

1) Cod. τὴν Ἑκάτην. 2) Cod. Ἀστέρας. 3) Cod. τῇ Ἑκάτῃ.
4) Incipit Cod. fol. 53. rect. 5) Cod. τάφον.
6) Cod. Καλυδώνων.

τῶν· λείπει τὸ ἐσόμενον[1]· τῷ ὡπλισμένῳ στρατῷ[2] τὴν χώραν πορθοῦντι, καὶ τὰ βασίλεια τοῦ Τηνέρου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν. Σὸν δὲ μέγιστον κλέος τῶν Θηβῶν οἱ πρόμαχοι ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς.

1214 — 1282. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος· παραγενήσεται δὲ καὶ εἰς τὴν Κρήτην νῆσον· Γόρτυνος (sic) πόλις Κρήτης· τὸ ἐμὸν πῆμα τῆς ταλαίνης· δυστυχήσουσι δὲ καὶ δι' ἐμὲ οἱ Κρῆτες· πᾶς δὲ ἔρημος ὁ οἶκος τῶν στρατηγῶν γενήσεται· οὐ γὰρ ἥσυχος ὁ ἁλιεὺς Ναύπλιος διήρη ναῦν ἐπικαθημένος ἐλαύνει, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας ἀπατήσας Λεῦκον ταῖς ψευδέσι μηχαναῖς, ἔχθραν ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν· ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς συγγάμου Μήδας γυναικός· ἐστὶ δὲ κύριον τὸ Μήδας· τὰς φρένας ἄγριος· οὐ τῆς θυγατρὸς Κλεισιθήρας, ἥστινος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ τῷ Λεύκῳ πικρὸν ὁμογνωμονήσει· πάντας δὲ ἀνάγνοις ἐν τῷ ναῷ ἀποκτείνει πληγαῖς τραυματισθέντας, τοῦ Ἐριννυώδους βόθρου.

Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε, δόρασι τὸ πρωτεῖον ἁρμοσάμενοι στέφος, τῆς τε γῆς καὶ τῆς φυλῆς τὰ σκῆπτρα λαβόντες. Ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρὶς τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἀμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ κατακρύψει. Τοιούτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον ἔξοχον γένος ἐν τῇ ῥώμῃ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης δὲ υἱὸς Αἰνείας, ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρεῖος· ὅστις πρῶτον μὲν τὴν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας οἰκήσει, παραγενόμενος εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ Μακεδόνος ὄρους, καὶ τὰς Βάκχας τὰς κερασφόρους γυναῖκας· ἐκ δὲ τῆς Ἀλμωνίας, ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου, πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα, ὁ Λυγκεὺς τῶν θερμῶν τὸ ῥεῖθρον ἀναπέμπων, καὶ αἱ πόλεις Ἰταλίας, αἱ πολυθρέμματοι νάπαι[3]. Τοῖς ὅρκοις κρατήσας καὶ τῶν παρακλήσεων ἐντεύξεσιν ὁ πλανήτης ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας γῆς τε καὶ τῆς θαλάσσης· σὺν τούτοις δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ υἱοὶ Τηλέφου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία· τοῦ Τηλέφου βασιλέως Μυσῶν, οὕτινός ποτε τὸ δόρυ ὁ Διόνυσος κάμψει τὰ μέλη συνδεσμήσας τοῖς λύγοις· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ· υἱοὶ Τηλέφου ὁ Τάρ-

1) Pertinet ad σωτῆρα. Cod. ἐπόμενον.

2) Desunt verba ὅταν κάμνωσι. 3) Deest versus.

χων καὶ ὁ Τυρσηνός, ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων. Ἐκεῖσε τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη καταλαβών, τὴν βρωθεῖσαν ἐκ τῶν ἀκολούθων, μνήμην παλαιῶν νόμων λάβῃ· χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις ἔθνους Ἰταλίας, ὑπὲρ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Δαυνίους ᾠκισμένην, πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισὶ τῆς συός, ἥντινα ἀπὸ τῶν Ἰδαίων λόφων, καὶ τῶν Δαρδανείων τόπων ἐπὶ νηὸς ἄξει, τὴν τροφὸν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων (sic) τοῖς νίαῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον. Ἥστινος καὶ ἐν πόλει μιᾷ ἄγαλμα ἀναθήσει χαλκουργήσας, καὶ τῶν ὑπομαζίων τέκνων. Οἰκοδομήσας δὲ ναὸν τῇ Ἀθηνᾷ, τὰ πατρῷα ξόανα τῶν θεῶν ἐγκατοικήσει· ἅτινα δή, παρωσάμενος καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν· παρὰ τὸ πνέω, ἐξ οὗ πλουσίαν· σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ[1] τιμήσει τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταί, τὰ πάντα τῆς πατρίδος τῷ κλήρῳ καταπιόντες[2], τούτῳ μόνῳ δώσουσιν ἐκλογὴν οἴκου λαβεῖν, ὅπερ θέλει δωρεὰν ἀπενέγκασθαι. Διὸ καὶ παρ' ἐχθροῖς κριθεὶς εὐλαβέστατος, τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα ἐν τοῖς βραδυγενέσι πλουσίαν κατασκευάσει πόλιν, περὶ Μακεδνὰς ὄρος Ἰταλίας, καὶ τὸν ὅρμον τῆς Ἀργοῦς τὸν κλεινόν, τὴν ἐν Ῥώμῃ λίμνην, καὶ τῆς Φόρκης λίμνης πλησίον τῆς Ῥώμης· Τιτὼν Ἰταλίας ποταμός· τοῦ κατὰ τῆς γῆς δύνοντος εἰς τὰ ἀφανῆ βάθη κευθμῶνος· Ἀπόλλωνός τε εἰς ἐξοχήν, ὅπου τῆς παρθένου Σιβύλλης στυγνὸν οἴκημα ὑπάρχει, τῷ κοίλῳ σπηλαίῳ τὸ συγκατηρεφὲς καὶ κατάστεγον. Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν οἱ μέλλοντες τὴν ἐμὴν ἀφανίσαι πατρίδα.

1283—1308. Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ μητρὶ Ἀσίᾳ τοῦ Προμηθέως καὶ τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς καὶ Εὐρώπης Σαρπηδών, Ῥαδάμανθυς, Μίνως· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα· καὶ τῇ τοῦ Σαρπηδόνος τροφῷ κοινὸν εἴληφεν; ἅστινας ὁ Ἑλλήσποντος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, καὶ Σαλμυδησσὸς ποταμὸς Σκυθίας, καὶ ὁ Εὔξεινος πόντος ὁ γείτων τοῖς Σκύθαις εἴργει τοῖς ἰσχυροῖς πάγοις, τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον ὁ καθαρὸς τοῖς ῥείθροις διορίζει, τὴν προσφιλεστάτην βροτοῖς, τοῖς ἀποκαύματα ποδῶν θρηνοῦσι Μαιώταις διὰ τὴν ψύξιν.

---

1) Incipit Cod. fol. 53. vers.

2) Cod. καταλιπόντες.

Ὄλοιντο καῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες, οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην· τὴν Εὐρώπην λέγει· οἳ τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρην ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἄργους ἀνήρπαξαν· κυρίως δὲ φορτηγοὶ οἱ Φοίνικες, ἔμποροι γάρ· πρωμάχῳ[1] ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ· πρῶτον δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἐπῆραν Εὐρώπη καὶ Ἀσίᾳ. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν τῆς ἁρπαγῆς οἱ Κρῆτες οἱ ἐξ Ἴδης ὄρους Κρήτης ἀντιτιμωρίαν ζητοῦντες, τὴν αἰχμάλωτον διήγαγον δάμαλιν, ἐν ταυρομόρφῳ τυπώματι τρωΐρους εἰς Σαραπτίαν πόλιν Κρήτης, τῷ βασιλεῖ Κρήτης. Οὐδὲ οὗτοι ἀπηρνήθησαν ἀντὶ ἴσων ἴσα λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν Τεύκρῳ στρατὸν καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ πατρὶ εἰς τὸ τῶν Τρώων ἔστειλαν οἰκητήριον, πολεμήσοντας τοῖς μυσίν· ὧντινων ἀπὸ σπορᾶς τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρδανος, γήμας Ἀρίσβαν θυγατέρα Τεύκρου· ἀφ' ὧν γέγονεν Ἐριχθόνιος.

1309 — 1321. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἅρπαγας λύκους τῷ μονοπεδίλῳ ἄρχοντι Ἰάσονι τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ κλέψοντας, ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλαττομέναις θήκαις τοῦ δέρματος ἐσκεπασμένην σκεπαῖς. Ὅστις εἰς τὴν Κύταιαν[2]· ἐστὶ δὲ τόπος· ἐλθών, τὴν γείτονα τῶν Λιγυστίνων, καὶ τὸν τετρακέφαλον δράκοντα, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσι· καὶ τὰ περιφερῆ τῶν ταύρων τῶν πυριπνόων βαστάσας ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκείῳ τὸ σῶμα μαγειρευθείς, οὐκ εὐτυχῶς κατέλαβε τοῦ κρίου τὸ δέρμα, ἢ τοῦ κάπρου· ἀλλ' αὐτόμολον ἁρπάσας τὴν Μήδειαν· εἶδος δὲ ὀρνέου μικροῦ ἡ κεραΐς· τὴν ἀναιροῦσαν τοὺς ἑαυτῆς γνωστούς, καὶ τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα εἰς τὴν φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε, φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν, ἔνθεν τῆς Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη, ἀνθρωπείαν πέμπουσαν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων.

1322 — 1340. Πάλιν δὲ ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνελκύσας καὶ ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβε, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος ὁ Θησεύς· Αἰγεὺς γὰρ ὁ Φημίου· ᾧτινι χαλεποὺς τοὺς τάφους ἡ ὑψηλοτάτη κάτωθεν τῶν[3] ἠχούντων κρημνῶν, διὰ

1) Cod. vitiose: ἔμπειροι γὰρ μάχης. Vid. Schol. Cod. Par. A.

2) Cod. Σκύταιαν.

3) Incipit Cod. fol. 54. rect.

τὰς βολὰς τῶν ἀνέμων· πάλαι ἐπιτηρήσει τὰς ἀνενταφιάστους ῥιφάς· σὺν τῷ Θηρὶ καταντήσας τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐστὶ γὰρ ἐπώνυμον τὸ Μύστη· τῆς Ἥρας, παρόσον οἱ νικῶντες τρόπαιον ἐτίθεσαν τῆς Ἥρας· τὸν ε ὐ θ η λ ῆ μαστὸν ἐθήλασεν Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανατίσθη· τὸν ζωστῆρα Ἱππολύτης ἔλαβεν· ἆθλον δέ ἐστι· τοῦτο διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος[1], τὴν ζώνην τῆς Ἀμαζόνος ἀποσυλήσας, καὶ πόλεως Παφλαγόνος Θεμισκύρας ἄπο τὴν τοξότιν κλέψας· Ὀρθωσία δὲ ἐπώνυμον Ἱππολύτης. Καταλιποῦσαι δὲ αἱ ταύτης ἀδελφαὶ τὴν Ἔριν καὶ τὸν Λάγμον καὶ τὸν Τήλαμον· εἰσὶ δὲ οἱ τρεῖς ποταμοὶ Πόντου· καὶ τὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος[2], Θεμισκύρας ἐξήλασαν τοὺς ἵππους, καὶ τὴν ἀπηνῆ βοὴν καὶ θόρυβον ἀφιεῖσαι τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν, τοὺς Μο ψ ο π ο ί ο υ ς· ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως· καύσασαι τόπους.

1341 — 1361. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θρᾴκης· λέγει δὲ τὸν Ἶλον· ὁ ἐμός, ἀφανίσας τὰς πόλεις, καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γ α λ α δ ρ α ί ω ν· εἰσὶ δὲ ἔθνη[3] Μακεδόνων οἵ τε Ἐ ο ρ δ ο ὶ καὶ οἱ Γ α λ ά δ ρ α ῖ ο ι· ὅρους ἔπηξεν[4] περὶ τοῖς ῥεύμασιν τοῦ Πηνειοῦ, ποταμοῦ Θεσσαλίας, τὴν στεῤῥὰν τῷ τραχήλῳ δουλικὴν δέσμην περιθείς· τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς νέοις ἀνδρεῖος, ὁ εὐγενής. Ἡ δὲ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα, ἓξ τριήρεις ἔχοντα, ἤγουν ναῦς, τὴν λεοντῆν ἀμφιεννύμενον ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δικέλλαις κατέαξε καὶ ἔῤῥιψε τὸ ἀκρωτήριον· τοῦτον ἡ ἐμποιητικὴ φόβου Ἥρα ἢ Ἀθηνᾶ ἐν τοῖς κλήροις τῶν θεῶν καθιερώσει, ἡ πημάτων ἀρχηγός. Πάλιν δὲ τοῦ Ἄτυος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς καὶ Λυδός, τῶν Λυδῶν τὸ ὄρος ἐκλελοιπότες, Κιμψόν τε, πόλιν Λυδίας, καὶ τὰ χρυσάεργα τοῦ Πακτωλοῦ νάματα, τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἤγουν Ἀσκανίας· πλησίον τῆς Λυδίας ἐστί τινα ὄρη, ὅπου ἡ Ἔχιδνα, ᾗ συνεμίγη ὁ Τυφών, τὸν δεινόκοιτον τοῦ κευθμῶνος μυχὸν ἐνδιατρίβει· εἰς τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Ἄγυλλαν ᾤκησαν, τὴν δεινὴν τοῖς Λιγυστίνοις· ἐστὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας· καὶ ταῖς ἀφ' αἵματος τὴν ῥίζαν τῶν Γιγάντων τῶν Σ ι θ ώ ν ω ν κεκτημένοις· ἐστὶ δὲ Θρᾴκη, εἰς ἣν οἱ Γίγαντες Παλλήνην[5] ᾤκουν· ἐν ταῖς μάχαις

---

1) Cod. εἶκος. 2) Desunt duo versus.
3) Cod. ἔστι δὲ ἔθνος. 4) Cod. ἔπηξαν.
5) Cod. Ποθήνην.

λόγχης δεινὴν μίξαντες πάλην τὸ ἑξῆς μίξαντες ἄθλοις. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν Πίσαν· πόλιν Ἰταλίας· καὶ τὴν γῆν δορύκτητον πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν πλησίον τῶν Ὄμβρων καὶ βεβηκυῖαν τῶν ὀρῶν Τυρσηνίας τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.

1362 — 1408. Ἔσχατος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγείρει τὴν ἀρχαίαν ἐ ρ ι ν ν ῦ ν (sic) ἀπὸ Ἰοῦς· τῶν ἠπείρων· ἤδη τὸ πρὶν πῦρ εὗδον τῇ φλογὶ ἐξάπτων, ἐπεὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο· Ῥ υ ν δ α κ ὸ ς ποταμὸς Μυσίας ὀξυτόνως· καὶ τοῖς ξένοις ἀμφορεῦσιν, ἤτοι ἀγγείοις, εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας· ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα κακουμένη πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται, πορθοῦσα χώρας τὴν ἐναντίαν ἀντικειμένην ἠϊόνα. Πρῶτος μὲν παραγενήσεται τῷ Διῒ τῷ Λαπερσίῳ· ἐπώνυμον δὲ Διός· ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅςτις, κεραυνὸς κατερχόμενος, τῷ πυρὶ τοῦ κεραυνοῦ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα· σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στρεφομένη, τὰ λοιπὰ ἀκούσω, ἃ μέλλω νῦν λέγειν. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅςτις δεύτερος υἱὸς καλεῖται· υἱὸς Ὀρέστου, ὅς ἐστιν ὁ Γρᾶς· παρόσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνῄρηται, κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος, τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, σὺν στρατῷ πολυεθνεῖ. Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως τοῦ δρυτόμου Νηλέως, τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ τὴν κεραμέως θυγατέρα τὴν Κάειραν· ἀπὸ Βράγχου[1] τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον· ἀπατήσας, παραλογισάμενος ἐμπεφυρμένην ὕδασι τῷ κεχρημένῳ δοῦναι[2] δωρεάν, τὴν σφραγῖδα τῇ βίβλῳ ἢ τῷ χάρτῃ τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι· ὀρείαν Φθειρῶν· ἡ Μίλητος γὰρ Φθεὶρ ἐκαλεῖτο· κ α τ α σ κ ε υ ά σ ε ι μοναρχίαν, τὸν πρῶτον ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα[3] στρατὸν Κᾶρα δῃώσας καὶ ἀφανίσας ἢ κατακαύσας, ὅταν κόρη πόρνη εἰς αἰδοῖον ἀθέσμως βοήσασα κατὰ χλεύην ὑβρίσῃ λοιδορουμένη πρὸς τὰ ἀκόλαστα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων τελεῖν. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι· τοὺς Δωριεῖς λέγει· οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν· οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς· Κύτινον πολίχνιον Δωριέων· οἵτινες οἰκήσουσι πόλιν Θ ί γ ρ ο ν· Σάτνιον Καρίας ὄρος· τῶν περὶ τὸ Δώτιον[4], ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων, ὁ πάλαι τῇ Κυρίτᾳ· ἐστὶ δὲ ἐπώνυμον Ἥρας· παντελῶς μεμισημένος, τῆς εἰς πᾶν εἶδος μεταβαλλομένης Μνήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσί-

1) Cod. Βράχου. 2) Incipit Cod. fol. 54. vers.

3) Cod. συμμαχήσοντα. 4) Cod. τὸ τίνον.

χθονος, τῆς κατωφεροῦς ἀλώπεκος, ἥτις ταῖς ἐμπορίαις ἢ πραγματείαις ταῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν μεγάλην λιμὸν τοῦ πατρὸς ἐθεράπευε τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀεὶ ἀκμάζουσαν, ξένα ἀροτριοῦντος πτερά, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου· Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸν λιμόν. Ὁ Μίδας δὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τιμωρούμενος, πάλιν τὴν τροφὸν καὶ μητέρα ἀντιπορθήσει γῆν τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος τὰς ἀκολακεύτους δίκας τοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος τῷ στεῤῥῷ τρόπῳ· ὅςτις δήποτε περὶ τοῦ Ὄνου τὰ ὦτα· ἐστὶ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ἔχων ἀληθῆ ὦτα ὄνου· κοσμήσει. νῦν[1] τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων· τούτῳ πᾶσα ἡ γῆ δουλωθήσεται τῆς Θρᾴκης, καὶ ἡ Μακεδονία, περιφραστικῶς· ἡ παραθαλασσία Χερσόνησος, καὶ ἡ Παλληνία· ἥντινα ὁ βουκέφαλος· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ποταμοῦ· ποταμὸς λιπαίνει, ὁ τῶν Γιγάντων ὑπηρέτης.

1409 — 1440. Πολλῶν δὲ ἄλλοθεν ἄλλως πημάτων ἀπάρξεται ὁ Ἄρης, ἐπωνύμως· ἢ τί χρὴ καλεῖν τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον, ἤγουν ἐν τοῖς πολέμοις εὐωχούμενον; Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡ Ἐπιμηθέως τοκάς· οὐ μὴν ὑποχωρήσει γ' ἡ Ἀσία, ἥτις ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα· ἀλλ' ἀντὶ πάντων ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σπορᾶς ἕνα ἀποστελεῖ γίγαντα, τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βατὴ πεζῷ ποτε ὄντι γενήσεται· ἡ δὲ γῆ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθω τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν· τὴν γῆν ταῖς κώπαις ῥήσσοντι· οἱ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐπώνυμοι[2], ἤγουν οἱ κεκαυμένοι τῷ πυρὶ σὺν τοῖς ξυλίνοις τῶν τειχέων προμαχῶσι, τὸν χρησμοδότην τῆς βλάβης αἰτιάσονται, ψευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον τὰ τοῦ Ἅιδου. Τῷ παμμιγεῖ δὲ στρατῷ πᾶσα μὲν βρωθήσεται ἡ τὴν φλοιῶτιν ἐκδιδοῦσα διπλῆν σκέπην· ἡ γὰρ βάλανος διπλῆν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· ἢ καρποβότος, ἀγριὰς ὀρειθαλής, ἡ ἄγρωστις, ἡ ἐν τοῖς ὄρεσι θάλλουσα. Ἅπασα δὲ πλήρωσις τῶν ποταμῶν ξηρανθήσεται, τὴν μεγάλην νῦν χαίνοντες δίψαν τῶν ἀντλούντων ἢ ἀρυομένων· νέφη βελῶν ἠχούντων, ποιὸν ἦχον ἀποτελούντων, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στήσουσί πως· ὁ Κίμμερός τε· ἐστὶ δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν· τῇ σκιᾷ καλύψει τὴν γῆν, τὸ φῶς ἀμβλύνων. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας ὁ Ξέρξης, καὶ πάντα κατακαύ-

---

1) Cod. ναῦν. 2) Deest οἶκοι ἠθαλωμένοι.

σας καθάπερ ξηρὸν στάχυν, ἐκ δευτέρου τῆς παλιμπλεύσεως, φυγῆς μετάσχῃ, τὰ ναυμαχῆ[1] μόσυνα δέ· ἐστὶ δὲ μόσυν πύργος ξύλινος· ὡς λυκοψίαν· ἐστὶ δὲ ἡ ἐρημία, οἱ δέ, ἀστραπή· κόρη σκοτεινήν, πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος, χαλκηλάτῳ ξίφει ἐκφοβουμένη.

Πολλοὶ δὲ ἆθλοι καὶ φόνοι μεταξὺ λύσουσι τῶν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ τὰς παλαίστρας ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχουμένων· οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν· ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, ἀπ' Αἰακοῦ καὶ Δαρδάνου τὸ γένος.[2]

---

1) Cod. μετάσχῃ· τὰ ναυμαχῆ. Integrum locum praebent Scholia Paris. Cod. A. ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην εἰς τὰς ναυμαχίας. Pertinent ad φηγότευκτον.

2) Reliqua in Codice desiderantur.

VARIETAS LECTIONIS

A

IOANNE POTTERO ET LEOPOLDO SEBASTIANO

COLLECTA.

CUM ANNOTATIONE EDITORIS.

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a Ioanne Pottero collati:

1) Cod. Baroccianus.
2) Cod. Seldenianus.

Asservantur Oxonii in Bibliotheca Bodleiana nr. 153. et 3406. Vid. *Ed. Bernardi* Catal. libr. Mss. Angliae et Hiberniae p. 20. et 164.

Codices Mss. a Leopoldo Sebastiano collati:

I. Codd. Vaticani.

1. nr. 117. bomb. saec. XIII.
2. nr. 915. bomb. saec. XIII.
3. nr. 916. chart. saec. XVI.
4. nr. 972. chart. saec. XVI.
5. nr. 1306. membr. saec. XII.
6. nr. 1307. membr. saec. X.
7. nr. 1421. bomb. saec. XIV.
8. nr. 1471. chart. saec. XV.

II. Codd. olim Palatini.

1. nr. 40. chart. saec. XV.
2. nr. 139. chart. saec. XVI.
3. nr. 142. chart. saec XV.
4. nr. 158. chart. saec. XV.

Asservantur hi libri hucusque in Bibl. Vaticana, uno excepto Pal. 40. qui an. 1816. Bibl. Heidelbergensi redditus est.

III. Codd. Casanatenses.

1. nr. I. 2, 11. membr. saec. XIV.
2. nr. I. 2, 5. chart. saec. XV.

Asservantur Romae in Monasterio S. Maria sopra Minerva.

IV. Cod. Bibl. Alexandrinae, sive Christinae Reginae.
Cod. chart. saec. XV.

Asservatur in Bibl. Vaticana.

V. Cod. Bibliothecae Barberinae.
Cod. chart. saec. XV.

Editiones, in usum huius Collectionis a me collatae:

1. **Aldina, edit. princeps, Venet. an. 1513. (8.)**
2. **Basileensis I. (Arlenii Peraxyli) an. 1546. (fol.)**
3. **Parisina I. (ap. Iacob. Bogardum) an. 1547. (4.)**
4. **Basileensis II. (Guil. Canteri) an. 1566. (4.)**
5. **Parisina II. (ap. Feder. Morellum) an. 1584. (4.)**
6. **Commeliniana. Heidelbergae, an. 1596. (8.)**
7. **Meursiana I. Lugd. Batav. an. 1597. (8.)**
8. **Meursiana II. Lugd. Batav. an. 1599. (8.)**
9. **Stephaniana. Genevae, an. 1601. (4.)**
10. **Iac. Lectii in Collect. Poet. gr. Colon. Allobr. 1614. (fol.)**
11. **Potteriana I. Oxonii, an. 1697. (fol.)**
12. **Potteriana II. Oxonii, an. 1702. (fol.)**
13. **Godofr. Reichardi. Lipsiae, an. 1788. (8.)**
14. **Sebastiana. Romae, an. 1803. (4.)**

De his criticis subsidiis, quibus usi sunt Potterus et Sebastianus, iam supra disputavimus. Nunc verbo dicam, cur annotationem subiecerim. Insunt enim huic Collectioni etiam aliunde desumtae lectiones, quarum maximam partem margines priorum Editt. Pottero suppeditarunt; aliae sunt Codicis Canteri, quae in Edit. Basil. II. seorsim in una plagula recensentur; reliquae autem, ex variis Editt. petitae, mera sunt menda typographica. Haec omnia sine ullo delectu congessit ac confudit Potterus; Sebastianus autem, neque iudicio neque diligentia Pottero comparandus, inconsultius etiam ea in farraginem suam ita transfudit, ut manifestissimum sit, eum hanc triplicem eorum originem prorsus ignorasse. Inde enim natum importunum illud et identidem repetitum „*alii*“, quod nisi quis ex Potteri lectionibus ortum animadverterit, facillime poterit pro variis Codd. lectionibus habere. Eo autem fallacior est ista apud Sebastianum negligentia, quo fuit a magna librorum Mss. copia instructior. Quis vero huic homini non succenseat, si viderit eum interdum lectiones, quae unius libri sunt, aliis temere aliisque tribuentem, aut, quod peius etiam est, lectiones marginales Canteri, quae casu in alius editionis margine exstant vitiosiores, quasi tot diver-

sas lectiones commemorantem? Talia et detegenda erant, et iusta ignominia in aliorum exemplum denotanda.

In Annotatione igitur haec duo potissimum egi, primum, ut illa turpissima vitiorum messis, nullius pretii ususque nullius, temere atque immerito huc illata, nunc tandem, indicato ubique erroris fonte, profligaretur; deinde, ut de lectionibus illis marginalibus, quae priores Editiones exhibent, quantum fieri posset, certissime constaret. De quibus cum Canterus in Prolegomenis dixisset: „*Quin etiam in colligendis undequaque variis lectionibus, quae marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim ut aliis aliquid inveniendi melius occasionem praeberemus, partim ut varia corruptelae exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus.*" — constans adhuc erat apud doctos opinio, eas universas a Cantero collectas ac digestas esse. Pervestiganti autem mihi pleraque omnia, unde verisimile erat Canterum hunc variarum lectionum indicem concinasse, primum, cum haud exigua earum pars in editis libris non inveniretur, non levis suspicio subnata est, Canterum eas fortasse ex alio Codice, quam cuius lectiones seorsim indicaverat, tacite desumpsisse; postea vero, quippe cum talis negligentia vix cadere videretur in hominem prudentissimum, meum ea de re iudicium distuli, usque dum editionem Parisinam I., tamdiu desideratam, videre atque excutere mihi contigisset. Quod rarissimum exemplar nunc tandem ante paucos dies liberaliter mihi utendum concessit Vir Illustrissimus, *Ioannes Schulzius*, quo singulari beneficio me in hac re mirifice adiutum esse gratissime testor. Inspecto enim hoc libro, qui undeviginti annos ante Canteri editionem prodiit, non amplius erat dubitandi locus. Conspiciuntur ibi etiam in margine adiectae lectiones, quarum partem ex Aldina et Basileensi I. desumsit Editor, (quem suspicor fuisse *Ioannem Auratum* [1508—1588] cuius in fronte libri legitur Epigramma in Lycophronem) reliquas autem ex Cod. Parisin. 2840. (Par. K.) depromtas esse veri fit simillimum ex iis locis, ubi discrepantes scripturae in solo hoc Codice inveniuntur. Vide infra ad vv. 95. 275. 633. 867. 1045. cf. etiam vv. 103. 163. 502. 517. 579. 678. 743. 784. 786. 864. 996. 1282. 1294. 1463. Hanc Collectionem ita auxit Canterus, ut non solum

plures eiusdem Codicis lectiones *) accederent, vid. vv. 30. 55. 64. 92. 159. 160. 212. 238. 430. 1152. 1390. 1444., sed etiam, quicquid discrepantis scripturae apud Stephanum Byzantinum, Favorinum, inque prioribus Editt. et Tzetzae Commentario deprehendisset, id diligenter in margine notaretur, omissis tamen omnibus, quae manifesto falsa et inutilia viderentur. Contulit etiam alium Codicem, cuius lectiones seorsim a reliquis exhibuit, qui, nisi me coniectura fallit, fuit liber Parisinus nr. 2724. (Par. D.) Vid. infra ad v. 380. 461. 475. 758. 1027. Reliqua suo quaeque loco indicabuntur. Totam hanc criticam suppellectilem, suppresso tamen Canteri nomine, suis opibus adiunxerunt Potterus ac Sebastianus; prior quidem ita, ut ex antiquioribus Editt., Meursianis praesertim, et Iac. Lectii Collectione Poetar. Graecor. T. II. p. 140—162., libris inquinatissimis, vitiosissima quaeque sine ullo delectu adiiceret; alter autem, etiam ea in re Pottero inferior, quod, unde haec congesta essent, nesciret, incredibili levitate effecit, ut tota haec farrago prudentioribus quam maxime incerta ac nullius fidei esse videretur.

Equidem editoris esse existimavi, ut huic incommodo, quantum posset, mederetur. Igitur totam hanc telam non sine summo taedio retexui, et in expiscandis notandisque aliorum erroribus subtilior fortasse et largior, quam cum fastidio quodam parcior esse malui.

---

*) Quas fortasse idem *Auratus* suppeditavit, cuius institutione Canterus, dum Parisiis versaretur, (an. 1559—1562.) in graecis literis plurimum profecit. Testatur hoc in Epistola ad *Cornelium Valerium* editioni Pepli Aristotelici praemissa: „Ego Te, et I. Auratum, utrumque summum et maximum virum, praeceptores nunquam poenitendos agnosco: quibus quantum debeam (debeo autem permultum) et privatim libenter, et publice, cum datur occasio, testatum soleo reddere. Itaque sicut ante dies aliquot Lycophronis oraculorum compendium versibus brevibus utraque lingua conscriptum Aurato misi, ita nunc haec Aristotelis carmina tanquam a mortuis revocata sub Tuo nomine proferre volui, atque hoc pacto grati et memoris animi significationem aliquam dare.“

VARIETAS LECTIONIS.

Inscript. Al.[1] *Κασσάνδρα*. (*Pott.*)

v. 1. Al. *ἃ μὴ ἱστόρεις*. al. *ἀλλ' ἱστόρει*. (*P.*)

— *ἃ μὴ ἱστόρεις* aliqui. *ἀλλ' ἱστόρει* alii[2], Tzetza referente. (*Sebast.*)

v. 3. Quidam[3] distinguunt post *κόρη*, et particulam *οὐ* connectunt voci *ἥσυχος*. Ego vero sine distinctione legendum puto, et particulam negativam verbo *ἔλυσε* coniungo, Scholiasten in hoc secutus. (*P.*)

— *ἡσύχως* Vatic. 972. Membr. autem Casanat. ea post *κόρη* interpunctione legit, ut dicat: *neque enim tacita est virgo. Δέσποτα*, Vatic. 916. (*S.*)

v. 4. *αἰόλων* Ms. Seld. (*P.*)

— *αἰόλων* Vat. 117. (*S.*)

v. 6. Al. *δαφνηφάγον*.[4] *δάφνην φάγων* Coel.[5] *δαφνηφάγων* habet quidem Seld., isti tamen *ω̄* superscribitur *ο̄* eadem, ut videtur, manu. (*P.*)

---

1) Sola Edit. Par. II. in fronte: *Ἀλεξάνδρα ἢ Κασάνδρα*.

2) Iam in limine huius collectionis notare debemus eorum levitatem, qui has Scholiastarum explicandi rationes pro variis Codd. lectionibus habere non dubitarunt. Quod non ita esse, et Tzetzae verba docent, et multo etiam clarius Scholiastes antiquus Codic. Vat. 1307., cuius annotationem, cum non una ex parte mutilatam ediderit Sebastianus, non abs re existimo, integram h. l. adscribere: *λέξω τὰ πάντα· τοῦτο τριχῶς ἀποδίδοται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὦ Πρίαμε, ἅ με πυνθάνῃ· ἤτοι οὖν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναλοιφῆς, ἢ ἀπολύτως, ἀλλ' ἱστόρει· ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς, ἃ μηδὲ καθιστορῶν ἐγίνωσκες· ἢ ἅ μ' ἱστορεῖς· ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ σιωπώμενον· ὡς Ἀριστοφάνης· εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι τἄλλα ψεύδομαι. θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς τὸν Πρίαμον· ἐκβάλλεται δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος.*

3) Sola Edit. Basil. I. Eandem distinctionem habent etiam Codd. Vind. II. Vit. I.

4) Lectio marginal. Canteri ex Etym. M. p. 797, 7. et Tzetzae Commentario.

5) Coel. Rhodigin. Lect. Antiq. lib. V. p. 169.

v. 6. δαφνηφάγον Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117. et Palat. 158. Sed eadem in utroque manus, ut videtur, ῶ isti ό superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetza legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. (*S.*)

v. 9. ὤναξ Bar.[1] ὦναξ Seld. (*P.*)

— ὤναξ Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. ὦ ἄναξ Vatic. 1421. Ἀναπεπάζων Vat. 117. (*S.*)

v. 10. διΐχνει videtur legisse Theodorus Beza, quod expl. *pervestiga*, ad D. Lucae Evang. cap. I. com. 7. (*P.*)

— διΐχνει Theod. Beza ad D. Lucae Evang. cap. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss. δυςφάτων Vat. 1421. (*S.*)

v. 11. οἴμους Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142. et Casan. membr. (*S.*)

v. 12. σκότει Seld. (*P.*)

— σκότει Seld. tanquam a σκότος, εος. ποδηγέτει alii imper. teste Tzetza. (*S.*)

v. 13. βαλβίδα Vat. 916. et Pal. 139. (*S.*)

v. 15. ἀῤῥάξας Bar. observa hic Scholiasten, et ex antiquioribus editt. nonnullas hunc versum priore loco posuisse ante ἄνειμι etc. Sed non multum interest, utrum hoc vel illo colloces, cum sensus integer prorsus et idem maneat. (*P.*)

— νύσαν Pal. 158. Caeterum apud aliquos versus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. (*S.*)

v. 16. αἰπὺν non agnoscit Bar. Al. Φηγίνου. (*P.*)

— φηγίνου alii.[2] (*S.*)

v. 17. Al. ὑπὲρ ποτᾶτο. (*P.*)

— ὑπὲρ ποτᾶτο nonnulli.[3] (*S.*)

v. 21. λύαζον Pal. 139. at λυάζω de garrulis ac seditiosis hominibus usurpari licet. ἐσχάζουσαν in textu et in scholiis Vat. 972. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I. in Schol.
2) Canterus, ut videtur, e Favorino fol. 522. edit. Rom.
3) Editionum, quod sciam, nulla.

v. 22. ὕσπλιγγας Bar. et Impressi quidam. (*P.*)
— ὕσπληγας pro ὕσπληγγας ex Vat. 916. 972. utroque Casan. aliisque.[1] ὕσπληγα Pal. 40. (*S.*)
v. 23. εὐώπαις Pal. 142. (*S.*)
v. 25. πτύλα Pal. 139. (*S.*)
v. 26. Al. ἄπλαστα. Phavorinus legit ἄλφιτα. Verba eius haec sunt: φώσσων, σινδὼν, φωσσώνιον λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ πεφυσημένον ἱστίον τῆς νεώς, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, ἄλφιτα καὶ φώσσωνας ὀργνομένους. — ὠργνωμένους habent Codd. Mss. eandemque lectionem in Scholiis repetunt. Ὀργυιωμένους Etymologus, qui tamen in edit. Venetiana ὠργυωμένους legit. (*P.*)
— ὠργυωμένους Vat. 117. Casan. chart. et Potteriani Mss. ἄπλαστα aliqui.[2] ἄλφιτα Etymol. in φώσσων, ex eoque Varinus. ὠργυωμένας Vat. 916. ὀργυιωμένους Etymol. loco cit. (*S.*)
v. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις πνοαῖς πρηστῆρος αἴθωνος. (*S.*)
v. 30. Al. ἦρχε Κασσάνδρα.[3] (*P.*)
— ἦρχε Κασάνδρα Pal. 139. (*S.*)
v. 31. Al. αἶ αἶ.[4] (*P.*)
— αἶ, αἶ Pal. 40. et 158. (*S.*)
v. 32. Al. πρόσθεν.[5] (*P.*)
— πρόσθεν Barberinus. (*S.*)
v. 33. ἐκποντίου Barinus Camers in suis Collectaneis. — ὃν ποτ' ἐν γνάθοις Bar. aliique.[6] (*P.*)
v. 34. ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers, atque ita legisse videtur Canterus.[7] (*P.*)
v. 35. ἐγκάτοις Seld. (*P.*)
— ἢ πάντων pro ἡπάτων Cas. membr. φλυδούμενος Suidas in voce. (*S.*)

---

1) Editt. Basil. I. et Steph.
2) Quinam?
3) Lectio marg. Cant. e Cod. Par. K.
4) Editt. Basil. I. et Steph.
5) Hoc vitium in Editt. non inveni.
6) Codex Canteri (Par. D.)
7) Apud Favorin. fol. 248. edit. Rom. et in Canteri editione est ἠμάλαψε cum tenui spiritu.

v. 37. κωδίας Bar. (*P.*)
— κωδίας Vat. 916. (*S.*)
v. 38. τεκνοραίστης ὁ λυμεὼν Steph. (*P.*)
— τεκνοραίστης, ὁ λυμεὼν Stephanus. Barberinus autem art. non agnoscit. (*S.*)
v. 43. Quidam legere malunt Ὠλένου, vide Canteri notas. (*P.*)
— ἀράχνης pro ταρακτῆς Pal. 158. Ἰσχαίνου Vat. 915. (*S.*)
v. 44. τῆς Bar. aliique. (*P.*)
— τῆς Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. aliique.[1] θαλάσσην Pal. 158. θαλάττης alii.[2] Αὐσονήτιδος Vat. 972. (*S.*)
v. 45. ὀπιπτεύουσα Seld. (*P.*)
v. 46. σπήλιγγας Pal. 40. (*S.*)
v. 47. Al. ταυροσφάγην. (*P.*)
— ταυροφάγον Vat. 972. et Casan. membr. ταυροσφάγον Pal. 158. ταυροσφάγην alii.[3] (*S.*)
v. 48. Al. λοφνίσι sine ν̄ finali, repugnante metro.[4] δωμήσατο Seld. δομήσατο quidem habet Bar. sed isti primae ō superscribitur ω̄; eadem, ut videtur, manu; quod rursum in Scholiis factum. (*P.*)
— λοφνίσι sine ν̄ finali Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alexandr. Barberin. Casan. chart. aliique. δωμήσατο Vat. 916. 1306. et Pal. 158. Parvo ō Vat. 117. et Baroc. eadem manus superscripsit magnum ω̄. (*S.*)
v. 49. Versum hunc non agnoscit Seld. οὐδέαν θεὸν Bar. alii etiam θεὸν habent.[5] (*P.*)
— οὐδέαν Barb. et Casan. chart. θεάν Vat. 916. 972. aliique: reliqui omnes θεόν. (*S.*)
v. 50. ἀξίῳ Vat. 1471. (*S.*)
v. 51. δεξιούμενος πάλαι Bar. Al. δεξιούμενον πάλιν.[6] (*P.*)
— δεξιούμενος Barb. et Baroc. vid. scholia. πάλας Pal. 158. πάλιν alii. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. Αὔσων.
2) Immo Editt. omnes, excepta Sebastiana.
3) Sola Meursiana II. operarum negligentia. Prior recte habet ταυροσφάγον.
4) Editt. Basil. I. et Steph.
5) Editt. Ald. Basil. II. Par. I. II. Commel. Meurs. utrq.
6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

v. 52. *λεύσω* Bar. aliique.[1] (*P.*)

— *λεύσω* reposui pro *λεύσσω* ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. utroque Casan. Baroc. aliisque. (*S.*)

v. 53. *Αἰακείαις* Bar. eandemque lectionem servat in Scholiis, ubi Seld. etiam legit *Αἰακείαις*, sed isti *ᾱ* superscriptum habet *ō*. (*P.*)

— *Αἰακείαις* pro *Αἰακείοις* tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. et Casan. chart. Baroc. et Seld. (*S.*)

v. 54. *Λαίτρυναν* Bar. *Λέτριναν* Seld. quas lectiones in Scholiis etiam tuetur uterque. (*P.*)

— *Λαίτρυναν* Pal. 139. (*S.*)

v. 55. *πυρὸς καταβρωθέντος* Bar. Al. *καταβρωσθέντος*. (*P.*)

— *καταβρωθέντος* pro *καταβρωχθέντος* ex Vat. 916. 972. 1471. et Pal. 139. *καταβροθέντος* Barb. *καταβρωσθέντος* alii.[2] *Αἰθάλῃ* Pal. 140. (*S.*)

v. 56. Al. *Τευταρίοις*. Al. *Τευταριείοις*. *βουκώλου* Bar. (*P.*)

— *βουκώλου* Vat. 915. et Barb. *Τευταρίοις* alii, aliique *Τευταριείοις*.[3] (*S.*)

v. 57. *βαρίζηλος* Pal. 139. (*S.*)

v. 59. Al. *ἠγριομένη*. (*P.*)

— *μομφῆισιν* Vat. 1307. *ἠγριομένη* alii.[4] (*S.*)

v. 60. Al. *λέκτρον*. (*P.*)

— *λέκτρον* alii.[5] *ἐπισάκτων* Pal. 142. (*S.*).

v. 62. *ξυνευνείτου* Pal. 158. *λυγρῶν* Pal. 158. (*S.*)

v. 63. *ἄρδεσι* Bar. *τετρωμένον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnoscit.[6] (*P.*)

— *γιγαντοραίστης* Vat. 1421. *ἄρδεσι* alii.[7] *τετρωμένον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex-

---

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph.

2) Canterus e Cod. Par. K. notaverat *καταβρωθέντος*, quod operae in Basil. II. depravarunt in *καταβρωσθέντος*. At vitium iam sublatum est in marg. Edit. Par. II.

3) Duplex vitium Editt. Basil. I. et Steph. Hae enim in textu habent *Τευταριείοις*, in Tzetzae Scholiis vero *Τευταρίοις*.

4) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

6) Lectio marg. Cant. ex Aldina.

7) Quinam?

andr. Barb. et Casan. chart. Tzetza etiam innuente. Vat. autem 117. lectionis varietatem innuit. (*S.*)

v. 64. Al. *ὀχμήσει*, Al. *ὀκμήσει*. Bar. habet *οἰχήσει*. Quid si legas *ὀκχήσει*? id certe valet *βαστάξει*, qua voce utuntur Scholia lineis Barocciani Cod. interpolata, ad explicandam suam *οἰχήσει*, eodemque modo explicant *ὀχήσει* vers. 97. sequente, *ὀχέω* autem et *ὀκχέω* idem sunt. (*P.*)

— *αὐτοπλήτου* Vat. 915. *ὀχήσῃ* Pal. 40. et Barb. *ὀχμήσει* alii, aliique *ὀκμήσει*.[1] (*S.*)

v. 68. *περισπέροντι* uterque Ms. — Al. *φυσσήσει*. (*P.*)

— *φυσσήσει* Vat. 915. aliique.[2] *φυσσίσει* Pal. 142. *νεκρῶν* Pal. 158. (*S.*)

v. 69. Al. *στένω δισσά*. Bar. habet *διπλᾶ*, sed eadem, ut videtur, manu superscribitur duplex *σσ*. (*P.*)

— *τὸ σὲ* aliqui non agnoscunt.[3] (*S.*)

v. 70. *ἀλκμὴν* Casan. membr. (*S.*)

v. 71. Al. *ἐναυγάξουσαν*. (*P.*)

— *ἐναυγάξουσαν* alii.[4] (*S.*)

v. 72. *δόμους* pro *τάφους* Vat. 915. (*S.*)

v. 73. *σκύτει* Bar. aliique[5]; Tzetzes utramque lectionem agnovit. (*P.*)

— *μέλωρος* pro *κέλωρος* Casan. membr. *ῥάπτῳ* pro *ῥαπτῷ* Palat. 158. *κύτει* Vat. 117. 972. 1306. 1421. Casan. membr. quamvis recentior manus praefixerit *σ*, Seld. aliique[6]: *σκύθει* Pal. 158. (*S.*)

v. 74. *ἰστοβιὰς* pro *ἰστριεὺς* Cas. membr. (*S.*)

v. 75. *μονείρη* Pal. 158. (*S.*)

v. 76. *Ῥειθιμνιάτης* Bar. Al. *Ῥυθειμνιάτης*.[7] (*P.*)

— *Ῥυθειμνιάτης* Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142.

---

1) Canterus in marg. Basil. II. e Cod. Par. K. protulerat *ὀχμήσει*. Hoc vitium in marg. Par. II. vitiosius factum apparet *ὀκμήσει*. Utrumque pro variis lectionibus nobis venditant Potterus et Sebastianus.

2) Editt. Ald. et Par. II. Prior habet *φυσήσει*.

3) Deest hoc *σὲ* operarum negligentia in Edit. Commel. et in *Lectii* Collect. Poet. graec. T. II. p. 143.

4) Utraque Meursiana.

5) Vid. supra p. 24.

6) De Seldeniano libro h. l. nihil apud Potterum.

7) Vid. supra p. 24.

158. et Alexandr. Ῥειθιμνιάκης alii.[1] κέμφος Vat. 916. 1306. Pal. 142. (*S.*)

v. 77. Al. Ζήρυνθον. — Al. κυνοσφάγου θεοῦ. κυνοσφάγους Seld. κυνοσφαγοῦς Bar. aliique.[2] (*P.*)

— Ζήρυνθον alii.[3] κυνοφαγοῦς Vat. 1421. Alex. et Cas. chart. κυνοσφάγου alii.[4] κυνοσφακοῦς impressi[5], aliique. Θεοῦ aliqui. (*S.*)

v. 78. κυρβάτων Pal. 142. (*S.*)

v. 79. ὀμβρίσας Bar. (*P.*)

— ὀμβρίσας Pal. 139. (*S.*)

v. 80. πέδων Pal. 158. (*S.*)

v. 81. κατερείποντο Pal. 40. κατηρίποντο Vat. 117. 916. 1307.[6] Pal. 142. 158. et Cas. membr. λισθοίαν Pal. 158. (*S.*)

v. 82. προδμάτων Vat. 972. et Pal. 139. (*S.*)

v. 83. Al. φηγόνδε. (*P.*)

— φηγόνδε alii.[7] (*S.*)

v. 84. Al. φάλλαι. (*P.*)

— φάλλαι Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Casan. chart. aliique.[8] δελφίνες Vat. 916. (*S.*)

v. 85. θορῶσαι Vat. 915. (*S.*)

v. 86. γρυνὸν Bar. Seld. γρῦνον Al. (*P.*)

— λεύσσω Vat. 916. 972. 1306. 1307.[9] Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et Barb. γρυνὸν Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. et Casan. membr. Nonnulli autem γρῦγον.[10] (*S.*)

v. 89. Al. ὀστρακωμένην. (*P.*)

— στρόβυλον Vat. 1421. et Casan. membr. ὀστρακωμέ-

1) Quinam?
2) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.
3) Sola Meursiana II.
4) Lect. marg. Canteri e Schol. ad *Nicandr.* Ther. v. 462.
5) vid. supra p. 25.
6) Erravit Sebastianus. In Vat. 1307. scriptum est κατερείποντο.
7) Editt. Basil. I. et Steph.
8) Editt. Basil. I. et Steph.
9) In Vat. 1307., quem ipse inspexi, legitur λεύσω.
10) Mendum typogr. e marg. Par. I. a Cantero repetitum. Aldinae lectio, quae ibi notatur, est γρυνόν.

νην Vat. 915. 1307.[1] 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. aliique.[2] (*S.*)

v. 90. Al. ἡ Ἀχερουσία. (*P.*)

— ἡ Ἀχερουσία aliqui.[3] (*S.*)

v. 91. καταιβάτης Vat. 1421. Pal. 40. et Cas. membr. (*S.*)

v. 92. ξεινώσεται Bar. Al. χειρώσεται. (*P.*)

— στείβοντε Vat. 1421. στείκοντα Pal. 158. βουσταθμῶν Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. ξεινώσεται Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Alii autem χειρώσεται.[4] (*S.*)

v. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. (*S.*)

v. 94. γαμφίλας Vat. 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307. 1421. σταμφηλὰς Pal. 158. (*S.*)

v. 95. Al. εὐχείλου.[5] Al. εὐχύλου.[6] (*P.*)

— Λὰν Cas. membr. εὐχίλου Vat. 117. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Cas. membr. ἐκχίλου Vat. 916. εὐχύλου alii. (*S.*)

v. 96. μηλιαθμὸν Etymol. in v. μηλιαθμός. Al. μηλιανθμῶν. (*P.*)

— μηλιανθμῶν Vat. 915. aliique.[7] μηλιανμῶν Vat. 916. μηλιασθμῶν Cas. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in voce.[8] ἤδε pro ἠδὲ Vat. 117. (*S.*)

v. 97. Al. δ᾽ ὀχήσει.[9] at Bar. γ᾽ ὀχήσει habet. (*P.*)

v. 98. Al. Γυθίους. (*P.*)

— Γυδίους alii.[10] Γιθύου Pal. 40. (*S.*)

v. 99. Al. καμπύλου. (*P.*)

— καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. membr. καμπύλου alii.[11] (*S.*)

---

1) Minime vero. Cod. Vat. 1307. habet sine ulla litura ὠστρακωμένην.

2) Vid. supra p. 27. 3) Utraque Meursiana.

4) Lect. marg. Canteri e Cod. Par. K.

5) Vid. supra p. 29.

6) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Canterus in marg. Basil. II. addidit εὐχίλου e Favorino fol. 233.

7) Canterus, respiciens ad Etym. M. p. 586, 33., notaverat μηλιανθμῶν, quod operae in marg. Basil. II. depravarunt in μηλιανθμῶν. Errorem repetierunt Par. II. Commel. et utraque Meursiana.

8) Apud Etym. M. l. l. editum est μηλιανθμόν.

9) Vid. Schol. ad *Nicandr.* Ther. v. 268.

10) Lect. marg. Canteri e *Steph. Byz.* v. Γύθειον.

11) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

v. 100. Al. πλημυρίδος. (*P.*)

— ἕκτορος Pal. 142. πλημυρίδος alii.[1] (*S.*)

v. 101. εἰνναφώσσωνα Bar. Al. εἰναφώσσονα. Al. Θῖνα φώσσωνα.[2] (*P.*)

— σκαρμῶν Pal. 142. ἰαύσῃς Cas. chart. εἰνναφώσσωνα Alex. Cas. chart. et Barb. εἰνναφώσσονα Vat. 915. et Pal. 139. εἰναφώσσονα alii.[3] Θῖνα φώσσωνα aliqui, referente Tzetza. (*S.*)

v. 102. πόρτην Vat. 117. et Pal. 158. ὡς λύκος Pal. 158. (*S.*)

v. 103. πελείαιν Steph. γοναῖν Bar. aliique. γοναῖς Steph. (*P.*)

— δυεῖν Pal. 158. et sane potius reliquis. πελειαῖν Vat. 972. 1421. 1471. Pal. 40. 158. Alex. Barb. et uterque Cas. πελίαιν Pal. 40. γοναῖν Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. aliique.[4] γοναῖς Vat. 1421. Pal. 40. 142. Cas. membr. Steph. et ed. Basil. γόνης Pal. 158. (*S.*)

v. 104. ὀθνίων Vat. 916. (*S.*)

v. 105. ληίτην Bar. — ἐμπεσοῦσαν Seld. et eandem lectionem in Scholiis retinet. ἐμπέσασαν Bar. et in suis etiam Scholiis. Al. ἐμπαίσασαν. (*P.*)

— ληΐτην Vat. 1306. ἐμπεσοῦσαν pro ἐμπταίσασαν ex Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. membr. ἐμπέσασαν Vat. 916. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. ἐμπαίσασαν Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. aliique.[5] ἐμπέασαα Vat. 915. Vat. autem 1421. sic hunc versum legit: ληΐτιν ἐμπταίσασαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ Θεᾷ, prosiliens ad alterum hemistichium versus 107. omisso 106. (*S.*)

v. 106. Al. Θύσσῃσιν. (*P.*)

— Θύσσῃσιν Pal. 142. Cas. membr. aliique.[6] Θύσεισιν Alex. ἀφπάγματα Pal. 158. (*S.*)

---

1) Non inveni.
3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.
2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
4) Lect. marg. Par. I. e Codice Par. K.
5) Vid. supra p. 32.
6) Editt. Ald. Par. I. II.

v. 107. *φλύγουσαν* Vat. 916. *φλάγουσαν* Alex. *Δύνῃ* alii, Tzetza testante. (*S.*)
v. 108. *θρύξεις* Vat. 1421. (*S.*)
v. 109. *καγχάλων* Pal. 40. (*S.*)
v. 110. Al. *δράκωντος*. (*P.*)
— *δράκωντος* alii.[1] (*S.*)
v. 113. *κᾆξ* Bar. Seld. aliique.[2] (*P.*)
— *ψυχῆς* pro *ψυχρὸν* Pal. 142. *κᾆξ* pro *κὲξ* ex omnibus Mss. (*S.*)
v. 115. Haec in Seld. hoc modo distinguuntur: *πόσις στυγνός, Τορώνης ᾧ γέλως ἀπέχθεται.* (*P.*)
— Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. (*S.*)
v. 117. *νῆϋς* Vat. 1471. (*S.*)
v. 118. *ἐπακτείαν* Pal. 158. (*S.*)
v. 119. *ἢ λοχισμένην* Pal. 158. (*S.*)
v. 120. *ναυβάτῃ* Bar. (*P.*)
— *ναυβάτῃ* reposui pro *ναυέτῃ* ex Vat. 972. et 1306. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 121. *σιφεὺς* Seld. (*P.*)
— *οἶμον* Vat. 1306. *σιφνὼς* Pal. 158. (*S.*)
v. 122. *τετρήνας μυχοὺς νέρθεν θαλάσσης, ἀτραποὺς διήνυσε* Seld. *διήνυσε* etiam habent Bar. aliique.[3] (*P.*)
— *κευμῶνος* Vat. 916. *σύραγγι* Vat. 916. et Pal. 142. (*S.*)
v. 123. Al. *νέρθεν* cum *ν* finali.[4] (*P.*)
— *νέρθεν* Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142. 158. Alex. Barb. Cas. chart. *διήνυσε* pro *διήνυσας* ex utroque lib. Cas. (*S.*)
v. 126. *ὅθε* Vat. 117. (*S.*)
v. 127. *Παλλήνιαν τ' ἐπῆλθε* Seld. (*P.*)
— *Παλανηνίαν* Vat. 117. (*S.*)
v. 128. Al. *ὥπερ*. (*P.*)
— *κεῖνο* Pal. 158. *ὥπερ* alii.[5] (*S.*)

---

1) Sola Basil. I. operar. negligentia.
2) *κᾆξ* Edit. Steph. et *Lectius* in Collect. Poet. graec. T. II. p. 142. *κἀξ* Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.
3) Editt. Ald. Par. I. Basil. II., Par. II. Commel. Meurs. utrq.
4) Editt. ante Potterum omnes.
5) Sola Meurs. II. operarum errore.

v. 130. *ἐπεσβολήσας λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων* Bar. (*P.*)
— Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Cas. chart. post *ἐπεσβολήσας* incisum ponunt, et *λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων* legunt. (*S.*)
v. 131. *κάσις ἐμβαλὼν* corrupte legit Barinus Camers. (*P.*)
— *λίποντα* Vat. 972. *κάσις ἐμβαλὼν* Varinus. *κάσις* legit etiam Pal. 40. (*S.*)
v. 132. *τοῦ Λύκου τε* Seld. aliique. (*P.*)
— *τοῦ* legunt pro *τοὺς* Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Seld. aliique.[1] *Χιμερέως* Pal. 40. (*S.*)
v. 134. *οὐκ* pro *οὐδ'* Pal. 142. (*S.*)
v. 135. *Αἰγαίωνος* pro *Αἰγαιῶνος* ex Vat. 916. et 1471. *Αἰγέωνος* Pal. 40. (*S.*)
v. 136. Al. *δίκῃ.*[2] (*P.*)
— *ἀλοιτὸς* Barb. *δίκῃ* vetustus Cod. 1307. vide Tzetzem. (*S.*)
v. 137. Al. *κἀνακυκώσας.* (*P.*)
— *κἀνακυκώσας* Vat. 972. aliique[3]; nec spernenda quidem lectio. (*S.*)
v. 138. *ἐκμεμαγμένους* Vat. 916. et Pal. 40. (*S.*)
v. 139. Al. *τοίγαρ.*[4] at Bar. habet *τοὶ γάρ.* (*P.*)
— *τοίγαρ* pene omnes Codd. *τοὶ γὰρ* Cas. chart. *ἐς* pro *εἰς* Vat. 117. (*S.*)
v. 142. Al. *ἔξῃ.* (*P.*)
— *ἕξῃ* alii.[5] (*S.*)
v. 143. *Πλευρωνείας* Pal. 158. (*S.*)
v. 144. Versus ab hocce inclusive ad 200 usque exclusive, cum folio ob vetustatem amisit Vat. 915. (*S.*)
v. 145. *δηναίας* Vat. 1307. et Pal. 158. (*S.*)
v. 146. *πεντάγαυρα* Pal. 139. (*S.*)
v. 147. *λύκου* Palat. idem. (*S.*)
v. 148. *πηγοὺς* pro *πτηνοὺς* Alex. nec male. (*S.*)

---

1) Vid. supra p. 38.

2) Tzetzes in Commentario: *οἱ δὲ λοιποὶ δίκῃ χωρὶς τοῦ ν̄ γράφουσιν.*

3) Lect. marg. Canteri.

4) Editt. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

5) Sola Meurs. II. vitiose.

v. 149. τὸν δ' Seld. aliique.[1] τόν τ' Bar. quam lectionem in Scholiis uterque Mss. habet. (*P.*)

— τὸ δ' non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. uterque Cas. in τ' convertunt. (*S.*)

v. 150. βλαστῶντα Vat. 1421. et Cas. membr. βλάστοντα Pal. 158. (*S.*)

v. 151. Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis una cum Seld. retinet. Al. Ἐλειόν. (*P.*)

— Ἐλειὸν alii.[2] Caeterum Alex. et Pal. 139. incisum ponunt post Ἀργεῖον. (*S.*)

v. 152. Ἐνναῖα cum circumflex. Barb. (*S.*)

v. 153. Ἔρκυν Mss. uterque. — Al. Ἐρινύς. ξιφοφόρος Bar. (*P.*)

— Ἔρκυν' uterque Casan. Ἔρκυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. et Barb. Ἔρκυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινὺς alii.[3] Ξιφοφόρος Barb. (*S.*)

v. 154. μιστύλλασα τύμβευσε Seld. Al. μιστύλασ'. φάρῳ Etymologus, cuius haec sunt verba: ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. (*P.*)

— μιστύλασ' Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliique[4]; μιστύλλασα Pal. 40. ἐτύμβευσεν Vat. 1307. φάρῳ pro τάφῳ Etymol. exponitque φάραγγι. (*S*)

v. 155. Al. ἐνδαιτουμένη. (*P.*)

— ἐνδαιτουμένη alii.[5] (*S.*)

v. 156. ὃν δὶς ἡβήσαντα Seld. ἡβήσαντα etiam habet Bar. (*P.*)

— ἡβήσαντα pro ἡβάσαντα ex Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. et Barb. (*S.*)

v. 157. Al. Λαυμέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes. (*P.*)

— Λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetza. (*S.*)

v. 158. ἔστειλε Ῥεχθεὺς ἐς Λετριναίους γαίας Seld. εἰς Λαιτριναίας Bar. et ex Impressis quidam.[6] Al. Λετριναίας. Al. γυΐας.[7] (*P.*)

---

1) Vid. supra p. 41. 2) Utraque Meursiana.
3) Sola Basil. I.
4) Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.
5) Sola Meurs. II. vitiose. 6) Vid. supra p. 44.
7) γυΐας cum punctis diaeres. sola Par. II.

v. 158. ἔστειλε Ῥεχθεὺς Pal. 40. εἰς pro ἐς Alex. *Λαιτριναίους* Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex. Casan. chart. et Barb. *Λετριναίους* Pal. 40. et Cas. membr. *Λετρυναίους* Vat. 1421. *Λετριναίας* alii. [1] (*S.*)

v. 159. ἀλετρεύσαντα Bar. aliique. ἀλετρεύσαντος Seld. (*P.*)

— ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliique. [2] ἀλετρεύσαντος alii. (*S.*)

v. 160. ἀγρίῳ Bar. aliique. (*P.*)

— ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Casan. chart. Baroc. aliique. [3] Vat. 117. folii iacturam fecit, 16 versus complectentis ab 160 ad 176 exclusive. (*S.*)

v. 161. ῥαίσαντα Bar. Seld. aliique. (*P.*)

— ῥαίσαντα Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Casan. chart. aliique. [4] *παρθενοκτόνον* Pal. 142. pro *γαμβροκτόνον*. (*S.*)

v. 162. ἀνάγναις Vat. 1306. ἀνάγροις Pal. 139. (*S.*)

v. 163. ἤρτησε Bar. Seld. aliique. δὲ non agnoscit Bar. (*P.*)

— ἤρτησε Baroc. Seld. aliique. [5] (*S.*)

v. 165. κυλίδα Bar. al. κηλίδα. (*P.*)

— κηλίδα alii. [6] θωΐξας Vat. 1471. (*S.*)

v. 167. ὁπλὰς Eustath. Comment. in Iliad. χ'. vide Notas meas. — Al. Ἄρπιναν. — Ἁρπύαις Eustath. loc. cit. (*P.*)

— ταῖς pro τὴν Pal. 158. ὁπλὰς Eustath. ad Iliad. χ. ὁπλαῖς Palat. 40. Ἄρπιναν Vat. 972. 1306. in scholiis, Cas. membr. aliique. [7] Ἄρπιναν Vat. 1421. Ἄρπυναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἁρπίαις Vat. 916. ἴσιν Cas. membr. (*S.*)

v. 168. Al. αὐθομαίμον'. (*P.*)

— αὐθομαίμον' Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique. [8] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Canteri ex Aldina.
2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.
3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. 4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
6) Editt. Basil. I. et Steph.
7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
8) Codex Canteri (Par. D.).

v. 169. Al. *καταρακτῆρος*. — Al. *συγγόνου*. (*P.*)
— *καταρακτῆρος* alii.[1] *συγγόνου* alii.[2] (*S.*)
v. 170. Al. *δευτέρεια*. (*P.*)
— *δευτέρεια* alii.[3] *δαιφάλτου* Vat. 1471. (*S.*)
v. 172. *πέμπον* Pal. 158. *ἐστρωβημένον* Vat. 1421. (*S.*)
v. 173. *εἰδολοπλάστῳ* Vat. 1421. *πρὸς κατανεξεῖ* Pal. 158. (*S.*)
v. 174. *μελόνυμφον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
v. 176. *ἐξάπεσον* Pal. 158. *ἀνδρώας* Cas. chart. (*S.*)
v. 177. *γεννᾶται* Vat. 1471. (*S.*)
v. 178. *φεψάλλῳ* Bar. (*P.*)
— *φεψάλλῳ* Pal. 139. (*S.*)
v. 179. *ἐξαλέξαντα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 181. Al. *χειράμων*. — Al. *ἀρυειρύσας*. (*P.*)
— *σφήκας* Vat. 1421. *δαφινοὺς* Pal. 158. *χειραμῶν* Vat. 1471. *χηράμων* Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. *χειράμων* nonnulli.[4] *ἀρυειρύσας* alii.[5] (*S.*)
v. 183. Al. *Οὐλαδωνύμου*.[6] (*P.*)
— *προγεννήτριαν* Pal. 40. *οὐλαδωνύμου* Pal. 158. aliique. *οὐλαμονύμου* Pal. 40. (*S.*)
v. 184. *πόρριν* Bar. aliique.[7] (*P.*)
— *χερνίψαντες* Vat. 1307. *ὠμισταὶ* Vat. 916. et Pal. 158. *πόριν* Vat. 1306. et 1307. (*S.*)
v. 185. *ἔντοχον λέχω* Pal. 158. (*S.*)
v. 186. Al. *Σαλμυδησσίας*. (*P.*)
— *Σαλμυδησσίας* Vat. 1307. Pal. 40. 158. aliique.[8] (*S.*)
v. 187. *χαράτομον* Seld. quoad voces Cod. Baroc. eandem cum Impressis lectionem habet, in punctione vero ab iis variat; hoc enim modo sententiam hanc

---

1) Sola Edit. Aldina.

2) Lectio marginalis Canteri. Vid. supra p. 48. In Par. I., ut in reliquis omnibus, est *συγγόνων*.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 810, 25. mutato tamen accentu.

5) Sola Basil. I. operarum negligentia.

6) Tzetzes in Comment. ad h. l.

7) Vid. supra p. 52.

8) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* v. *Σαλμυδησσός*.

profert: Ἑλλάδος καρατόμον δαρὸν, φαληριῶσαν etc. quasi poeta vellet Iphigeniam per longum tempus Graecos Dianae Tauricae sacrificàsse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia moram referendum videatur. (*P.*)

v. 187. μαντεύων Cas. membr. Post καρατόμον, quod proparox. Seld. profert, nullam Baroc. aliique[1] distinctionis notam ponunt, quasi diu Iphigenia, Tauris sacrificulà, in hospitum Graecorum capita saevierit. (*S.*)

v. 188. Al. σπίλον paroxyton.[2] sed πέλαν habet Seld. (*P.*)

— φαλληριῶσαν Vat. 117. et Cas. membr. σπίλόν parox. omnes Codd. legunt, si excipias Cas. chart. (*S.*)

v. 189. Κέλτρον Mss. uterque, Scholiastes, et alii.[3] (*P.*)

— Κέλτον alii.[4] ἐκβολαῖς Vat. 1307. ἐκβολαῖσιν Cas. membr. (*S.*)

v. 191. Al. ἐκρύσεται, coniunctim.[5] (*P.*)

— iacturae τοῦ φασγάνου in Pal. 139. nuperior manus consuluit. ἐκ ῥύσεται alii.[6] (*S.*)

v. 193. Al. εὔρημος. (*P.*)

— εὔρημος alii[7]: κρόκνισι Vat. 1307. (*S.*)

v. 195. ἠλλιωμένην Vat. 916. (*S.*)

v. 196. γαῖαν Bar. — σφαγίων Mss. uterque. (*P.*)

— γαῖαν Barb. σφαγείων Vat. 117. 1307. 1421. Pal. 40. (*S.*)

v. 200. Σκύθον Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)

v. 202. προμάντεως Bar. Seld. aliique.[8] (*P.*)

— προμάντεως pro προμάντιος ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. πρωμάντεως Vat. 1471. (*S.*)

v. 203. κτένων Bar. (*P.*)

— κρεονόμου Vat. 1421. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. et Par. II.

2) Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reliquae omnes σπῖλον. 3) Vid. supra p. 53.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Vid. supra p. 54.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

v. 204. ὅρκον Bar. (*P.*)
— ὅρκον Barber. (*S.*)
v. 205. πλάτυν Bar. Steph. (*P.*)
v. 206. Al. *Βάκχων*. — πάροιθεν cum ν finali Seld. (*P.*)
— *Βάκχων* alii.[1] (*S.*)
v. 207. φάλτην Pal. 158. μύχοις plerumque librorum. (*S.*)
v. 210. πτολιραίστου Seld. πολυραίστου Bar. Al. πολυῤῥαίστου.[2] (*P.*)
— πολυραίστου Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. πολιῤῥαίστου Potter. et alii.[3] πολιραίστου Vat. 915. 1421. et Pal. 139. πτολιραίστου alii.[4] (*S.*)
v. 212. Φηγαλεὺς Bar. Seld. aliique; verum in Seld. ι ab eadem manu superscribitur. Al. Φυγαλεύς. — Φαυστήριον Bar. sed σ finali ν superscripta est nuperiori manu. (*P.*)
— Φηγαλεὺς reposui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. Cas. membr. ipso Tzetza aliisque.[5] φυγαλεὺς alii[6]; φιγαλεὺς aliqui.[7] φαυστήριον Barber. (*S.*)
v. 213. λίγοις Vat. 915. (*S.*)
v. 216. λεύσω Bar. Seld. — δὲ Bar. — ὀλκαίων cum tenui spiritu Mss. uterque. (*P.*)
— λεύσσω Pal. 142. 158. aliique.[8] (*S.*)
v. 217. ἅλμην Seld. — κἀπιροιζοῦσαν Seld. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Bar. κἀπιῤῥιζοῦσαν Al.[9] (*P.*)
— κἀπιροιζοῦσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. et Cas. membr. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)
v. 218. δειλὰς, δεινὰς Vat. 916. (*S.*)
v. 219. ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. (*P.*)
— Χάδμος Vat. 915. ὤφελλ' Vat. 972. et 1471. ὤφελεν

---

1) Solus Lectius in Collect. Poet. gr. T. II. p. 143.
2) Vid. supra p. 58.
3) Vid. supra p. 58.
4) Solus Seld. apud Pott.
5) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.
6) Vid. supra p. 58.
7) Lect. marg. Cant. ex Edit. Basil. I.
8) Editt. omnes, exceptis Ald. et Par. I.
9) Mend. typ. Editt. Basil. I. et Steph.

περιῤῥύτῳ Vat. 1307. ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. lectionibus minime spernendis. (*S.*)

v. 220. Ἴση Bar. (P.)

— Ἴση Barb. (*S.*)

v. 221. ἄθλιον σπόρον Bar. σπόρου Al.[1] (*P.*)

— ἄθλιον σπόρον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. ἄθλιον σπόρου Vat. 1306. Barb. et Cas. chart. ἀθλίου σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. (*S.*)

v. 222. Πρύλην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— αὐθομαίνων Vat. 916. αὐθηγμήμων Vat. 1421. Πρύλιν quidem, ut Potterus, Vat. 916. sed eadem manu litura deletum videtur ν finale, ut vocandi casus sit. Πρύλε Pal. 158. Caetero omissum hunc vers. in Vat. 915. longe recentior manus interlinearem restituit. (*S.*)

v. 223. τούμουρε Vat. 916. τούμορε Vat. 1471. (*S.*)

v. 224. οὑμὸς Mss. uterque. οὗμος Al. ὤφειλε Bar. aliique.[2] ὤφελε Seld. (*P.*)

— οὑμὸς plerumque Codicum, alii autem οὔμός.[3] ὤφελε Vat. 117. 1306. 1307. 1471. omnes Palat. uterque Casan. et Alexandr. ὤφελεν alii.[4] ὤφελλεν Vat. 972. (*S.*)

v. 226. διπλοῦς Seld. (*P.*)

— διπλοῦς Pal. 139. Baroc. aliique.[5] (*S.*)

v. 227. λιμναίῳ Seld. (*P.*)

v. 228. τοσόνδε Bar. aliique. — κακὸν Bar. (*P.*)

— τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal. 139. et Barb. τοσόνδε κακὸν Baroc. aliique.[6] ἐπέκλωσε Vat. 915. (*S.*)

v. 230. αἰθυίοισι Seld. αἰθύῃσι Bar. (*P.*)

— αἰθύῃσι Barb. αἰθυίοισι Seld. aliique.[7] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
2) Editt. Basil. I. et Steph.
3) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.
4) Vid. supra p. 60.
5) Quinam?
6) Cod. Canteri.
7) Quinam?

v. 231. Al. *σύνευνον*. — *Ὠγενοῦ* Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. (*P.*)
— *σύνευνον* Vat. 1471. Pal. 139. 142. aliique.[1] *Ὠγίνου* Vat. 1421. (*S.*)
v. 233. *στερῷ* Bar. — *κλείδας* permacent. Bar. (*P.*)
— *στερῷ* Barb. *κλείδας* Barb. *εὐάρχῳ* Eustath. ad Odyss. *τ'*. p. 1857, 62. (*S.*)
v. 235. *λαρνακοφόρους* Bar. (*P.*)
— *λαρνακιοφόρους* Vat. 916. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. aliique, teste Tzetza.[2] (*S.*)
v. 236. *κύκνων* Bar. (*P.*)
— *πειθήσας* Vat. 916. 972. *κύκνων* pro *τέκνων* Vat. 1471. Pal. 139. et Barber. (*S.*)
v. 237. *αἰθιόθρεπτος* Bar. Al. *αἰθυόθρεπτος*. — Al. *λιναγρέτῳ*. (*P.*)
— *αἰθυόθρεπτος* Pal. 158. aliique.[3] *αἰθιόθρεπτος* Vat. 1471. Pal. 139. Barb. *αἰθυοθρίπτος* Vat. 1421. *λιναργέτης* Pal. 139. *λιναγρέτῳ* alii.[4] (*S.*)
v. 238. Al. *κρυθμοῖσι*. — *ῥαιβαῖσι* Seld. — *νηρίταις* Seld. aliique. (*P.*)
— *κρυθμοῖσι* Vat. 915. Pal. 142. aliique.[5] *ῥαβοῖσι* Vat. 1471. *ῥαβοῖσιν εἰρίταις* Cas. membr. *νοιρίταις* Vat. 1421. *νηρίταις* Seld. aliique[6], saniori sane lectione, quam recepissem utique, si per unum saltem librum mihi licuisset. (*S.*)
v. 239. *χιλῷ* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — Al. *κατεδρύφραξε*.[7] (*P.*)
— *χηλῷ τε* Pal. 158. *χιλῷ* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *κατεδρύφαζε* Vat. 972. 1306. aliique.[8] *κατεδρύφαψε* Vat. 915. (*S.*)
v. 240. *θεὰς* Seld. (*P.*)

---

1) Vid. supra p. 62.
2) Tzetzes in Comment.: *λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι.*
3) Editt. Basil. I. et Steph.
4) In Editis non legitur.
5) Vid. supra p. 63.
6) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 604, 42.
7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
8) Quinam?

v. 240. *φρᾶσαι* Vat. 1421. (*S.*)
v. 241. *λιθάργῳ* Seld. (*P.*)
— *ἐφετριὰς* Vat. 1421. *ληθαργῷ* Barb. (*S.*)
v. 242. *οὐταθεὶς* Bar. (*P.*)
— *οὐταθεὶς* Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)
v. 243. *Μύῤῥινα* Seld. idemque in Scholiis habet; alii *Μύρινα*.[1] (*P.*)
— *Μύρινα* Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. *β'*. p. 759. ed. Flor. aliique.[2] *Μύῤῥινα* Vat. 117. Pal. 158. Cas. membr. (*S.*)
v. 244. Al. *ἵππον*. — *φρυμαγμὸν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — Al. *ᾐόνες*. at Seld. *ἠόνες*, sine *ι* subscripto, solentque uterque Mss. ut id semel dicam, literae istius subscriptionem omittere. — *δεδεγμένοι* Etymolog. (*P.*)
— *ἵππον* alii.[3] *φρυαγμὸν* Vat. 1471. *φρυμαγμὸν* Vat. 972. Barb. *ᾐόνες* Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique.[4] *δεδεγμένοι* Pal. 40. et Etymolog. in *ᾐών*. (*S.*)
v. 245. pro *ὅταν*, *εὖτ' ἂν* Vat. 915. *ὅτ' ἂν* Vat. 117. (*S.*)
v. 247. *ἄμοιο* cum simplici *μ* Bar. — *ῥοιβδήσει* Bar. aliique. (*P.*)
— *ἄμοιο* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *ῥοιβδήσει* Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. aliique.[5] (*S.*)
v. 249. *κατέθει* Bar. (*P.*)
v. 251. *προυμάτων* Bar. — *δηουμένη* uterque Mss. aliique.[6] (*P.*)
— *προυμάτων* Vat. 1471. Pal. 139. *δηουμένη* omnes Codd. exceptis Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)
v. 252. *γυῖα* Seld. *γύαι* al. (*P.*)

---

1) Vid. supra p. 64.
2) Vid. supra p. 64.
3) Utraque Meursiana operarum errore.
4) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *ἠϊόνες* Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.
5) Vid. supr. p. 65.
6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *δηϊουμένη* Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

v. 252. *ὡς* pro *ὥστε* Pal. 139. *γύαι* alii. [1] (*S.*)
v. 253. *ἀποστίλβοντος* legi posse existimavit Canterus, cuius Annotationes videndae. (*P.*)
— *ἀποστίλβοντος* Canterus. (*S.*)
v. 255. *κινοῦσα* Vat. 915. (*S.*)
v. 257. *ἐπ' ἄλλην* Vat. 972. (*S.*)
v. 258. *τὸ σ'* deficit in Vat. 1421. (*S.*)
v. 260. Nonnulli videntur legisse *χαίνων*, ut patet ex Scholiis, quae Mss. Codd. suppeditarunt. (*P.*)
— *χαίνων* pro *χάρων* aliqui. [2] (*S.*)
v. 262. *ἀγκύλῃ* Mss. aliique. [3] (*P.*)
— *ἀγκύλῳ* cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 142. et Alex. Placuit tamen *ἀγκύλῃ* ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetza reponere. (*S.*)
v. 263. Hunc versum hoc loco posui, Ios. Scaligerum et Ioan. Meursium secutus, quem alii [4] posuerunt loco ducent. sexag. octavo, post *ἔγχωρα τίφη* etc. (*P.*)
v. 264. Al. *κράζων*. (*P.*)
— *κράζων* alii. [5] *ῥιγίστων* Cas. membr. (*S.*)
v. 265. *τῶν φιλτάτων* Etymol. ib. *ἀγαστόρων τρόφιν* coniunctim al. (*P.*)
— *τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων* alii. [6] (*S.*)
v. 266. *δὲ* Bar. (*P.*)
— *δὲ* pro *τὲ* Barb. (*S.*)
v. 267. *γαμφηλῇσι δ'* Vat. 1307. *αἱμάξας* Vat. 915. Caeterum hunc versum Vat. 1471. insequenti posthabet. (*S.*)
v. 268. *παίδων* pro *πέδον*, Vat. 1421. (*S.*)
v. 269. *κηφασμένου* Vat. 1421. (*S.*)
v. 270. *ἠρτυμένον* al. *ἠρτημένον* al. (*P.*)
— *ἠρτημένου* Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique [7],

---

1) Vid. supr. p. 66.
2) Scholia *Potteri*: *πτεροῖσι χαίνων καὶ κόπτων*. Nihil amplius.
3) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.
4) Editt. ante Meursium omnes. Vid. supr. p. 69.
5) Quinam?
6) Etym. M. p. 6, 20.
7) Vid. supr. p. 71.

nec sane ineleganter. ἠρτυμένον alii[1]: ἠρτημένον Barb. ἀρτημένον Pal. 158. (*S.*)

v. 271. αὖτις al. (*P.*)

— αὖτις Vat. 117. 1306. 1307. 1421. Pal. 40. aliique.[2] ἶσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. aliique.[3] (*S.*)

v. 272. σταθμὸν Etymol. in μύδρος. De cetero hunc versum Vatic. 916. pessime insequenti postponit. (*S.*)

v. 273. κεκλαισμένος al. (*P.*)

— ῥακτῆρα Pal. 139. pro κρατῆρα. Βάκχον Pal. 158. κεκλαισμένος alii.[4] (*S.*)

v. 275. Λειβηθρίης al. — ὕπερθεν cum ν̄ finali Mss. uterque, quorum Seld. in Scholiis eandem habet lectionem. (*P.*)

— Λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. aliique.[5] ὕπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal. et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal. 142. (*S.*)

v. 276. τόπων Seld. (*P.*)

— προδημαίνων Vat. 1471. πότμων Pal. 158. (*S.*)

v. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915. et Cas. membr. πλήσεται Vat. 1471. (*S.*)

v. 278. δύναι al. — κρότον Bar. sed isti finali ŏ superscripsit aliquis ω̄. κρόκην Seld. (*P.*)

— δύναι alii.[6] ψαῦσαι reposui pro ψαύσας e Vat. 1307. κρότον Baroc. (*S.*)

v. 279. λοῖσθον Seld. — ἐς al.[7] — ῥίψας pleraeque editt.[8] Impress. habuerunt. Nos Mss. utriusque, nec

---

1) Cum in marg. Par. I. recte ex Aldina et Basileensi I. notatum esset ἠρτημένον, operae hanc lectionem in marg. Basil. II. corruperunt in ἠρτυμένον, quod vitium deinde in textum recepit Meursius.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I. operarum errore.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. δῦναι Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

7) Lect. marg. Cant. e Basil. I. Vid. supr. p. 72.

8) Immo omnes ante Potterum. Canterus e Codice suo (Par. D.): „ῥίψαι· *quod melius videtur.*"

non G. Canteri auctoritate et iudicio freti, *ῥίψαι* legimus. (*P.*)

v. 279. *εἰς* Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. aliique.[1] *ῥίψας* solus Pal. 142. male tuetur. *πόδας* Vat. 916. 972. (*S.*)

v. 280. *ὑποπτήσσων* Bar. *πτήσων* Seld. (*P.*)

— *ξύναυνε* Pal. 142. *ὑποπτήσσων* pro: *ὕπνῳ πτήσσων*, Barb. *πτήσων* Vat. 1471. (*S.*)

v. 281. *οἷον* deest in Seld. scriptoris, opinor, negligentia. Et *κίονα* deest in Meursii edit. typographorum incuria. (*P.*)

— *δαίμων* Pal. 158. *ἀϊστόσας* Pal. 158. (*S.*)

v. 282. *ἀποσπάσεις* Seld. (*P.*)

— *ἔρισμα* Vat. 1421. (*S.*)

v. 283. Al. *μήν.*[2] — *δ'* Bar. aliique. — *οὖν δ'* Seld. aliique. (*P.*)

— *μὰν* alii[3], *δ'* pro *γ'* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Alex. Baroc. aliique.[4] *ἀνατοὶ* Vat. 1421. *οὐδ' ἂν εὐμόχθων* Pal. 158. *οὖν δ'* pro *οὐδ'* Seld. aliique.[5] (*S.*)

v. 285. *ἐπικαγχάζων* Bar. *ἐπεγκαγχάζων* Al. — *ὀδοντόμος* Seld. (*P.*)

— *ἐπικαγχάζων* Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. *ἐπικαγχλάζων* Vat. 1471. *ἐπεγκαγχάζων* Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)

v. 286. Post *δραμὼν* distinctionis notam habet uterque Mss. (*P.*)

v. 287. *βαλβίδα* Vat. 915. Pal. 40. et 139. (*S.*)

v. 289. *ἀλύξαι* Seld. (*P.*)

— *ποθουμένοισι* Pal. 158. *ἀλύξαι* pro *ἀρκέσαι* Vat. 1307. (*S.*)

v. 290. *τάφρων* Pal. 158. (*S.*)

v. 291. *κροσσωτὴ* Seld. (*P.*)

---

1) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

2) Corrige *μέν*. Sic Meurs. II. operarum incuria. Reliquae Editt. omnes *μήν*.

3) Quinam?

4) Sola Edit. Ald.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

6) Mend. typogr. Editt. Ald. et Par. II.

v. 291. χροσσωτῇ Pal. 40. 158. (*S.*)
v. 292. γεῖσσα Bar. aliique. (*P.*)
— γεῖσσα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. uterque Cas. Barb. aliique.[1] χραισμήσσουσιν Alex. χραισμήσῃ Etymol. in γεῖσα. ἐπάλξεις Vat. 1421. (*S.*)
v. 294. λιγνύων Seld. — Al. γρουνῶν. (*P.*)
— λυγνίος Vat. 1421. γρουνῶν Vat. 916. 972. aliique.[2] βουλαῖς Pal. 139. (*S.*)
v. 295. Al. κληδῶν.[3] Al. κλήδων sine ἰῶτα subscripto. (*P.*)
— κληδῶν pro κλήδων Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. et uterque Casan. κλήδων alii.[4] (*S.*)
v. 297. αἱμάσσουσι Vat. 1306. αἱμάττουσι Vat. 1421. (*S.*)
v. 299. ὀγκουμένους Seld. (*P.*)
— ὀγκωμένους Vat. 915. 1421. Caeterum Vat. 1307. post 301. hunc versum legit. ὠγκωμένους Vat. 916. 1306. κύκνον pro κύκλον Vat. 1421. (*S.*)
v. 300. ὄβριμοι Seld. aliique. (*P.*)
— ὄβριμοι Vat. 117. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Alex. Cas. membr. Seld. aliique.[5] χεῖρες Vat. 1421. (*S.*)
v. 301. βλύουσαι Mss. uterque, aliique.[6] — φόνον Seld. (*P.*)
— φόνον Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. Cas. membr. βλύουσαι omnes Codd. si excipias Vat. 1306., cuius fide Potterianam lectionem retinui. (*S.*)
v. 302. πένθους Bar. (*P.*)
— πένθους Vat. 1471. (*S.*)
v. 304. ἐσόψομαι Bar. (*P.*)
— τότε pro κεῖν' Vat. 1307. lectione non contemnenda. ἐσόψομοι Vat. 972. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)
v. 307. αἶ αἶ Seld. (*P.*)
— αἶ αἶ Vat. 915. Pal. 40. et 158. εὔγαλον Vat. 916. εὔγλαλον Cas. chart. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.
2) Utraque Meursiana. 3) Editt. Basil. I. et Reich.
4) Editt. Ald. Par. I. et reliquae omnes, exceptis Basil. I. et Reich.
5) Vid. supr. p. 76.
6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

v. 308. *ἀγκάλισμα* Mss. uterque et alii, nec repugnat metri ratio. (*P.*)

— *τερπνῶν* Cas. membr. *ἀγκάλισμα* pro *ἐναγκάλισμα* e Vat. 117. 916. 1421. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.[1] (*S.*)

v. 309. Al. *ὅς τἄγριον.*[2] al. *ὅστ' ἄγριον.*[3] (*P.*)

v. 312. Vat. 972. in scholiis a me erutis negativum *οὐ* non agnoscit, longe satius. (*S.*)

v. 313. *αἱμάξας* Vat. 1471. (*S.*)

v. 314. *δυσσαίων* Seld. (*P.*)

— *δυσσέων* Vat. 1421. *διπλὰς* Vat. 1471. Cas. membr. et Barb. (*S.*)

v. 315. *αἰάξω* Seld. (*P.*)

v. 316. *ἧ* pro *ἡ* Pal. 158. (*S.*)

v. 317. Al. *κεθμῷ.* al. *χασμῷ.* — *διὰ σφαγὸς* Bar. (*P.*)

— *χασμῷ* Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. aliique[4] pro *κευθμῷ. κευμῷ* Vat. 916. *κεθμῷ* alii.[5] *χώσεται* Vat. 972. *διὰ σφάγος* Alexandr. *διὰ φάγος* Pal. 139. (*S.*)

v. 318. Al. *λεύσουσαν.*[6] (*P.*)

— *λεύσσουσαν* Vat. 915. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Cas. chart. *λούσασαν* Vat. 1471. *αὐτὴν* pro *ἔτην* Pal. 139. *ἀγχίτου* Vat. 1471. (*S.*)

v. 319. Versum hunc hoc modo legit Etymologus: *ἵν' ἅλμα πομποῦ καὶ χαμευνίδου διπλοῦν.* (*P.*)

— *χαμευνίδος* Casan. membr. (*S.*)

v. 322. Al. *λοχίας.*[7] — al. *λοκείας.*[8] — Al. *κυκλῶσαι.* (*P.*)

— *κυκλῶσαι* alii[9] pro *χυτλῶσαι.* (*S.*)

v. 323. *νυμφία* Bar. (*P.*)

— *νυμφία* Pal. 158. (*S.*)

v. 324. *στιγνὸς* Bar. (*P.*)

---

1) Codex Canteri. Editt. omnes *ἐναγκάλισμα.*

2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. Reich.

3) Editt. Basil. I. Steph. Meurs. II.

4) Vid. supr. p. 79.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

7) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

8) Mend. typogr. Edit. Steph.

9) Sola Par. II. operarum errore. Prior recte habet *χυτλῶσαι.*

v. 324. θυλὰς Cas. membr. (*S.*)
v. 325. μιμουμένας Pal. 158. (*S.*)
v. 326. Al. λαιμίσσας. al. λαιμάσας. (*P.*)
— λαιμάσας alii, aliique λαιμίσσας.[1] (*S.*)
v. 327. στεφανηφόρον al. στεφιφόρον Bar. (*P.*)
— στεφανηφόρον alii.[2] τὸ δεινὸς Vat. 117. et Pal. 139. non agnoscunt: in illo vero recentior manus superaddidit. (*S.*)
v. 328. Canterus dubitat, an legendum sit τριπάτρου. Eius Annotationes videsis. (*P.*)
— τριπάτρῳ omnes Codd. si excipias Vat. 916. (*S.*)
v. 330. ἠόνα Seld. Bar. aliique.[3] (*P.*)
— ἠόνα, si excipias Vat. 972. et 1307., omnes Codd. legunt. (*S.*)
v. 331. πρέσβην al. (*P.*)
— πρέσβην alii.[4] (*S.*)
v. 332. ἠρεθισμένην al. (*P.*)
— ἐπεσβόλης Vat. 972. ἐπεσβολῆσ Vat. 916. ἠρεθισμένην Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Cas. chart. Barb. aliique.[5] (*S.*)
v. 333. κόπας habet Seld. sed isti ο aliquis superscripsit υ, ut videatur lectionis variationem agnovisse. (*P.*)
v. 334. φαιουργὸν al. (*P.*)
— Μαῖραν Vat. 915. ὅτ' ἂν Vat. 117. φαιουργὸν Vat. 916. Pal. 142. 158. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)
v. 335. τ'ἀγαμέμνονος una voce al. (*P.*)
— τὸ τ' non agnoscit Vat. 1421. δαμασθεὶς Vat. 117. (*S.*)
v. 336. πηγῶν Seld. (*P.*)
— κρηπῖδα Vat. 916. πηγῶν Vat. 1471. καλυνεῖ Pal. 139. et 158. (*S.*)
v. 337. καλλύπτρης Bar. (*P.*)

---

1) Vid. *Steph. Byz.* v. *Τάναγρα* p. 633. edit. Pin.
2) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.
3) Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. ἠϊόνα habent Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.
4) Editt. Ald. et Par. II.
5) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. *Canterus* tacite hunc locum correxit, eumque sequuti sunt reliqui Editores.
6) Sola Edit. Aldina.

v. 337. καλύπτρας Pal. 158. καλλύπτρης Barb. (S.)
v. 338. ἐπὶ πέτραν Bar. Quinetiam in Scholiis πέτραν habet Seld. (P.)
— pro ἐς ἐπὶ Barb. πρὸς Vat. 1307. (S.)
v. 339. δ' abest in Seld. — ὄνομ' Bar. (P.)
— Articulus τὸ abest in Barb. Coniunct. δ', quam post πρὶν habent omnes Codd., delevi auctoritate Vat. 916. ὄνομ' Pal. 139. et 158. (S.)
v. 340. ὅτ' ἂν Vat. 117. et Pal. 158. (S.)
v. 342. μυρμωτὸν Al. (P.)
— μυρμωτὸν Vat. 117. 1421. Palat. 142. 158. Alex. aliique.[1] 'μόρρυν pro μορμωτὸν Vat. 1471. (S.)
v. 344. δαγκύλιος Bar. (P.)
— Σισυφίας Vat. 916. 972. 1421. et Cas. membr. (S.)
v. 345. λάμψει al. — αὐτενέψιος Seld. (P.)
— λάμψει Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique.[2] φρύκτωρα Tzetziana scholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. φρύκτωνον Cas. chart. (S.)
v. 346. Λεύκοφριν Vat. 916. (S.)
v. 347. Πορκέος Pal. 158. διπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. διπλοὺς Cas. chart. (S.)
v. 348. ἐγὼ δὲ τλήμων Seld. (P.)
— τλῆμον Vat. 915. Priorem articulum ἡ non agnoscit Cas. membr. ἐγὼ δ' ἡ τλήμων Alex. (S.)
v. 350. ἀνώφορον Vat. 916. ἀνόρωφον Vat. 1471. (S.)
v. 351. ἁλιβδύσασα al.[3] ἀλυβδήσασα Seld. Eustath. in Iliad. Χ'. aliique. (P.)
— εἱρκτῆς Vat. 1471. ἁλιβδήσασα Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. aliique.[4] ἁλυβδήσασα Vat. 117. Eustath. ad Il. λ'. aliique.[5] ἁλιβδίσασα Vat. 1306. λυγαίης Vat. 1471. (S.)
v. 352. Θωραῖον Bar. (P.)
— Θωραῖον Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)

---

1) Vid. supra p. 83.
2) Vid. supra p. 84.
3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 63, 16.
4) Vid. supra v. 85.
5) Vid. supra v. 85.

v. 353. *λίπτοντ᾽ ἀλέκτρων* Seld. aliique.[1] (*P.*)
— *λίπτοντ᾽ ἀλέκτρων* Vat. 972. 1306. 1421. Cas. membr. aliique, Tzetza testante. *λίποντα* Vat. 1471. (*S.*)
v. 354. Al. *πεπαμμένη*.[2] (*P.*)
— *πεπαμμένη* Vat. 117. 1307. aliique; immo omnes exscriptores, ut Tzetza loquitur. (*S.*)
v. 355. Al. *πατρὸς γῆρας*. (*P.*)
— *πατρὸς* alii pro *πρός*.[3] (*S.*)
v. 356. *Λαφρύας* Vat. 117. (*S.*)
v. 358. Al. *ἄρπης*.[4] — *ἑλκυθήσομαι* al. (*P.*)
— *ἄρπης* Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetza teste. *ἑλκυθήσομαι* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique.[5] (*S.*)
v. 359. *Εἰλείθυιαν* Ms. Vossianus, Berkelio in Stephani *Βούδεια* ad hunc modum referente: *Βούδειαν αἴθυιαν — ita hunc Lycophronis locum legunt libri editi omnes; sed variat mirum in modum Ms. Voss. in quo haec verba ita concipiuntur: Οἱ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰλείθυιαν κόρην. Neque haec lectio adeo inconcinna et invenusta, ut speciosae interpretationis non sit capax. Omnes norunt Εἰλείθυιαν esse Lucinam, quae a parturientibus invocatur, ut partus in lucem veniat. Multo rectius haec ταῤῥοθὸς γάμων, id est, nuptiarum auxiliatrix, dici potest, quam αἴθυια, licet illa voce Ἀθηνᾶ intelligatur. Quicquid sit, Lycophronis locus in mendi suspicionem venit; nam Stephani scopus est, ex Lycophrone probare, Minervam in Thessalia Budiam appellari et coli, cuius praenomen in versu, nisi sensu quodammodo detorto, non conspicitur.* *Βούδειαν* Vat. 1471. *Αἴθηαν* Vat. 139. (*S.*)
v. 360. *αὐδέξουσα* Seld. (*P.*)
— *γάμον* Cas. membr. (*S.*)

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
2) Vid. Tzetz. Comment. ad h. l.
3) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
4) Vid. supra p. 87.
5) Editt., quod sciam, nulla.

v. 361. *τέρεμνα* Vat. 915. 916. *δουρατογλύφου* Vat. 1421. (*S.*)

v. 362. Al. *ἄνω στράψασα.* al. *ἀναστρέψασα.* (*P.*)

— *ἀναστρέψασα* Vat. 1307. aliique.[1] *ἄνω στράψασα* alii.[2] *ἀνωτρέψασα* Vat. 972. et 1306. (*S.*)

v. 363. *καὶ Διὸς θρόνων* Seld. (*P.*)

— *θρόνον* Pal. 139. (*S.*)

v. 364. *χρῆμα* Seld. aliique. (*P.*)

— *χρῆμα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. Seld. aliique.[3] *τιμαλγέστατον* Vat. 972. uterque Cas. (*S.*)

v. 365. Al. *ἄντι*[4] penacut. quod casui suo postponatur: nam, ut aiunt Grammatici, postposita praepositione retrahitur accentus; non desunt tamen exempla, in quibus haec regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur. (*P.*)

— *ἀντὶ* alii[5] contra canonem Grammat. nec audienda sunt, quae Potterus causatur. (*S.*)

v. 366. *στενάζει* Mss. uterque. (*P.*)

— *στενάζει* Vat. 117. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 367. *ἐφημμένους* Seld. *ἐφειμένους* al. (*P.*)

— *ἐφειμένους* Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique.[6] *ἐφημίους* Vat. 1471. (*S.*)

v. 368. Al. *κέρθοντας.* — Al. *τέπρην.* (*P.*)

— *κέρθοντας* alii.[7] *χειρὸς* pro *πυρὸς* Vat. 1471. *τέφραν* Pal. 158. *τέφρης* Vat. 1471. *τέπρην* alii.[8] (*S.*)

v. 369. *κροσσοῖαι* Seld. — *ὡς θέμις φθιτῶν* Seld. (*P.*)

— *κρόσσοισι* Vat. 1306. *κρωσσοῖσι* Vat. 915. et Pal. 158. *ταρχηθεῖσαν* Vat. 1306. *ὡς θέμις φθιτῶν* Pal. 40. 158. (*S.*)

v. 370. *ταφὰς* Bar. (*P.*)

— *πεννηρίων* Vat. 972. pro *κενηρίων.* *ταφὰς* pro *γραφὰς* Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)

---

1) Vid. supra p. 89. 2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Vid. supra p. 90. *κτῆμα* Cod. Canteri. (Par. D.)

4) Vid. supra p. 90. 5) Ibid. 6) Ibid.

7) Sola Par. II. operarum negligentia.

8) Sola Meurs. II. vitiose.

v. 371. Versum hunc non agnoscit Bar. (*P.*)

— Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (*S.*)

v. 373. *καὶ* in quodam Impress. deest. (*P.*)

— *Ὀφέλτρα* Vat. 1306. et 1471. *τὸ καὶ* quidam non agnoscunt.[1] *χιράδων* Pal. 158. (*S.*)

v. 374. *Τρυχάτα* paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. (*P.*)

— *σπίλοι* Vat. 1471. *Τρίχατα* Vat. 1421. et Pal. 40. *Τρύχαντα* Stephanus in *Τρύχαι*, ubi etiam nominis metaphrasten nominat Lycophronem. *Τραχῖτα* Pal. 158. Caetero hunc et insequentem versum non agnoscit Cas. chart. (*S.*)

v. 375. *Διρφωσοῖο* Vat. 915. *Διάκρια* Pal. 40. (*S.*)

v. 376. *γωλοιὰ* Bar. eiusque Scholia, et alii. *γηλειὰ* al. (*P.*)

— *γωλοιὰ* Vat. 1471. Pal. 139. Barb. aliique.[2] *γηλειὰ* alii.[3] (*S.*)

v. 377. *ὅσον* al. (*P.*)

— *ὅσον* alii.[4] *ἐκβεβρασμένον* Alex. (*S.*)

v. 378. *ἀκούσεται* Cas. membr. (*S.*)

v. 379. *ὅσον δὲ φλοῖσβον* Vat. 915. 1421. et Casan. membr. *φοίσβων* Pal. 142. *ἀνρηβάτου* Vat. 1421. pro *ἀνεκβάτου*. (*S.*)

v. 380. *παλλιρόοισιν* Bar. *παλιῤῥόοισιν* al.[5] Scaliger *παλιῤῥοίβδησιν* legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (*P.*)

— *παλιῤῥοίοισιν* Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique.[6] *παλιῤῥοίβδησιν* Scaliger. *παλλιῤῥαίησιν* Pal. 139. 158. et Cas. chart. *παλιφρόοισι* Vat. 916. et 1306. (*S.*)

---

1) Accuratius Potterus. Solus enim Lectius in Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. vitiose exhibuit: *Ὀφέλτα μύχουρε*, omisso *καί*.

2) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 127. edit. Rom.

3) Haec est eadem lectio marginalis Canteri, in margine Editt. Meurs. in *γηλειὰ* depravata. Vide, qualia corraserint Potterus et Sebastianus.

4) Edit. Commel. et Lectius in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 146.

5) Codex Canteri. (Par. D.)

6) Quinam?

v. 381. *θύνων* (Seld. aliique. (*P.*)
— *θύνων* Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliique.[1] *ἠλοκισμένῳ* Vat. 1471. (*S.*)
v. 382. *τηγάνοις* Cas. chart. (*S.*)
v. 383. *ὀρφνὴν* Vat. 1306. *κατόρφνην* pro *κατ' ὄρφνην* Vat. 916. *δηϊουμένων* Vat. 1307. (*S.*)
v. 384. Al. *καρηβαροῦντας*. (*P.*)
— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *καρηβαροῦντας* Pal. 142. aliique.[2] (*S.*)
v. 385. *σκότον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (*P.*)
— *φαίνει* Vat. 916. et Pal. 158. *σκότον* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 386. *προςκαθήμενον* Vat. 916. (*S.*)
v. 387. *κόνδ'* Mss. uterque, et idem in Scholiis retinent. (*P.*)
— *κήρυλον* proparox. *κυρήλου* Pal. 158. (*S.*)
v. 388. *γυμνίτα φαγρὸν* Seld. (*P.*)
— *οἴσοι* Vat. 1421. (*S.*)
v. 389. *χιράδων* Pal. 158. (*S.*)
v. 390. *πέτραισι* Mss. uterque. (*P.*)
— *γηραῦσι* Pal. 40. *πέτρῃσι* Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. (*S.*)
v. 391. Post *στάζοντα* omnes Codd. distinctionis notam ponunt, ut *τὸ πόντου* ad *ἅλμην* pertineat. *στύζοντα* Vat. 1306. (*S.*)
v. 392. Al. *ἀφ'*. — *τριονύχῳ* Seld. (*P.*)
— *ἀφ' ὄχθων* alii.[3] *τριονύχῳ* Vat. 915. Pal. 40. (*S.*)
v. 393. *οὐτασάσας* Seld. (*P.*)
— *κολαστὸς* Vat. 1421. *τὸ δεινὸς* Pal. 142. non agnoscit: legit vero *λατρεὺς τότε*. *οὐτάσαν* Vat. 1471. (*S.*)
v. 394. Al. *φάλαισι*. — *δρόμων* Seld. (*P.*)
— *ἀναγκάσι* Vat. 1421. *ἀγκάσει* Pal. 139. *φάλαισι* Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique.[4] (*S.*)

---

1) Editt. Basil. I. Steph. et Lect. Coll. p. 146.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
3) Sola Edit. Steph. operarum errore.
4) Editt. Basil. II. Par. II. (prior habet *φάλλαισι*) Commel. Meurs. utrq. et Reich.

v. 395. *κόκυνγα* Bar. sed ad oram paginae scripsit aliquis *κόκκυγα*. — *μαψαύρους* Seld. — *στόμους* Mss. uterque, eandem lectionem in Scholiis retinent. *στόβους* al. (*P.*)

— *κόκυγγα* Pal. 40. *κόρυγγα* Vat. 1421. et Cas. membr. *μαψαύρους* Pal. 40. *μαψαύραις* Vat. 1307. *στόβους* Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. aliique. [1] *στόμβους* Potter. aliique. [2] *στάθους* alii. [3] *στόμα* Vat. 1471. (*S.*)

v. 396. *ἐπ' αὐταῖς* Bar. (*P.*)

— *ἐπάκταις* Cas. membr. (*S.*)

v. 397. *Σειρίου* Mss. uterque, et alii. [4] — *κάτανανεῖ* Bar. cum editt. vulgg. at Seld. et alii nonnulli habent *καθαναυεῖ*, siquidem *αὔω*, *sicco*, asperum est, ut nos docuit Bisetus in Aristoph. Ran. Act. 4. sc. 2. quem videsis. Huic tamen contradicit Tzetzes. (*P.*)

— Pro *ἀκτὶς ἀκταῖς* Vat. 117. *ἀκτὴ* Pal. 158. *Σειρία* Potterus et alii [5], teste etiam Tzetza. *καθαυανεῖ* Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. aliique [6], ut qui *αὔω*, *sicco*, aspiratum cum Biseto in Aristoph. effefant. *καυθανεῖ* Vat. 1421. (*S.*)

v. 398. *βρίοις* Seld. (*P.*)

— *τάῤῥιχον* metri gratia Cas. membr. (*S.*)

v. 400. *Νησσαίας* Seld. (*P.*)

— *ταρόθος* Pal. 142. *Κυναθέως* Cas. chart. (*S.*)

v. 403. Al. *Κυσταυίαν*. al. *Καστανaίαν*. (*P.*)

— *Καρκανίαν* alii. [7] *Κασταναῖαν* aliqui. [8] *Μελιδναίαν* Pal. 142. *Μελλιναίαν* Pal. 158. *Μελινναίαν* Vat. 915. (*S.*)

v. 405. *μὲν* pro *μὶν* Vat. 1421. *παλεύσεσι* Vat. 972. *βροχοῖς* Pal. 158. (*S.*)

---

1) Vid. supra p. 95.
2) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.
3) Quinam?
4) Vid. supra p. 96.
5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.
7 — 8) Utramque lectionem exhibet margo Edit. Par. I. In Editt. nulla est varietas.

v. 406. Ἐρινόων Al. (*P.*)
— Ἐριννύων Vat. 117. 1471. aliique.[1] (*S.*)
v. 407. ἀποψήλλαισα Seld. — πάγιν Al. (*P.*)
— πάγιν alii.[2] Caetero hunc versum non agnoscit Pal. 139. (*S.*)
v. 408. κωμυσμάτων Palat. 158. (*S.*)
v. 409. ὅση Palat. 158. ἰνύβατος Vat. 1421. et Pal. 158. (*S.*)
v. 410. Λειβήθριοι al. Et Seld. habet ο̄ eadem manu τῷ ᾱ superscriptum. (*P.*)
— Λειβήθριοι Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. aliique.[3] Λοτίου Vat. 916. πύλον Vat. 117. (*S.*)
v. 411. οὐμὸς alii.[4] ὁ ὑμὸς Vat. 1471. ὁ ὑμὸς Vat. 972. (*S.*)
v. 412. ἐστεναγμέναι Vat. 1421. (*S.*)
v. 413. σπλάγχνοις Vat. 916. σπλάγχνοισι alii.[5] (*S.*)
v. 414. Al. πολυστίχοισι. (*P.*)
— πολυστίχοισι Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes, aliique.[6] (*S.*)
v. 415. Al. οἱ δ'.[7] — ἐπὶ ξένοις ξένοι Mss. uterque. (*P.*)
— ξένοις Vat. 1421. Pal. 40. 142. Barb. pro ξένης. (*S.*)
v. 416. πηῶν Bar. (*P.*)
— πηῶν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Cas. chart. Barb. τάφοις Palat. 142. φίλους pro τάφους Vat. 916. (*S.*)
v. 417. Βυσαλτία Seld. aliique. Βυσαλγία Bar. Βισσαλτία al. (*P.*)
— τὸ pro τὸν Pal. 158. Ἠιὼν ex Vat. 916. 1306. Barb. et utroque Cas. Βυσαλτία Vat. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 158. aliique.[8] Βισαλγία Alex. Βισαλτίας Vat. 117. Βισσαλτία alii.[9] (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Meurs. II. operarum errore.

3) Codex Canterianus.

4) Editt. Meurs. II. Pott. utrq. et Reich. Reliquae omnes οὑμός.

5) Editt. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. Reich. σχλάχνοισι Ald. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. *Lect.* Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. 6) Vid. supra p. 100.

7) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq.

8) Vid. supra p. 100.

9) Lect. marg. Cant. e Basil. I. vitiose notata. Errorem non animadverterunt Editores.

v. 418. Ἀψιρθίων Bar. Ἀψινθίων al. (P.)
— Ἀψινθίων Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. aliique.[1] ἦδε pro ἠδὲ Vat. 117. (S.)
v. 419. Ἡδονῶν Seld. quod habuisse videtur etiam Bar. Sed ō illud emendator aliquis in ω̄ mutavit. (P.)
v. 420. Al. πρὶν ἥ.[2] — Al. Τυφρηστάν. (P.)
— κρύψῃ Vat. 1307. et Pal. 40. πρὶν ἢ pro πρινὴ Vat. 916. πρὶν οὐ pro πρινὴ, alii.[3] Τύμφρηστον Vat. 972. Τυφρηστὸν alii.[4] (S.)
v. 421. τὸν πρὶν πλεῖστον Seld. (P.)
v. 422. λύχνοις Vat. 1421. (S.)
v. 423. Al. ἐς.[5] — ηὐνάθη Bar. εὐνάσθη al. (P.)
— εἰς Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. et Alex. εὐνάσθη alii.[6] ηὔνασεν Vat. 1307. sed antiqua perinde manus isti σεν finali superscripsit τὸ θη. εὐνάθη Pal. 142. (S.)
v. 424. ταρχεύσουσι Bar. ταρχήσουσι al. — Κεκάρφου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — πάπας Seld. (P.)
— ταρχύσσουσι Vat. 1471. ταρχήσουσι Vat. 1306. aliique.[7] Κεκάρφου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
v. 425. ἄπωθεν al. sic etiam Seld. sed isti ω̄ habet ō superscriptam. — Ἀλέντος al. (P.)
— ἄπωθεν Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Cas. membr. Seld. aliique.[8] Ἀλέντος Vat. 915. 916. 1307. 1421. Pal. 142. aliique.[9] Ἀλλέντα Vat. 117. (S.)
v. 426. Κυπέος Bar. (P.)
v. 427. τόκον Bar. τόκοις Seld. (P.)
— συὸς παρὰ πλαγχθέντα Vat. 916. παραπλαχθέντα

1) Vid. supra p. 101.
2) Sola Meursiana II.
3) Quinam?
4) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* p. 674. Pin.
5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.
6) Editt. Ald. et utrq. Meurs.
7) Sola edit. Steph.
8) Vid. supra p. 103.
9) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. Ἀλέντα Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et. Alex. παραπλησθέντος Vat. 1421. τόκον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 428. ἐλαύσας pro ἐλκύσας Pal. 158. (*S.*)

v. 429. ἀνθάμελον Seld. (*P.*)

v. 430. Al. σφαγείς. (*P.*)

— σφαγεὶς pro σφαλεὶς alii.[1] μεμυρμένον Vat. 1306. (*S.*)

v. 431. ἐκγόνων Seld. (*P.*)

— ἐγγόνων Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Potter. aliique.[2] συγγόνων Vat. 916. 972. (*S.*)

v. 432. Al. αὐτάδελτον. — πλαστοῖς Bar. aliique. (*P.*)

— αὐτάδελτον alii.[3] ἐν λόγοις μόνοις pro: ἐν πλασταῖς γραφαῖς Pal. 40. πλαστοῖς Baroc. aliique.[4] (*S.*)

v. 433. μόσυνας Bar. aliique. (*P.*)

— τρίτων Pal. 139. μόσσυνας Vat. 117. 915. 916. 972. 1307. Pal. omnes, Baroc. aliique.[5] (*S.*)

v. 434. βουσκαφήσοντος Seld. aliique. (*P.*)

— βουσκαφήσοντος pro βουσκαφήσαντος rescripsi ex Pal. 158. Cas. membr. Seld. aliique.[6] (*S.*)

v. 435. Βουαῖος Seld. (*P.*)

v. 436. ἀγηλάτῳ alii, in quibus Mss. uterque, cum tenui spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scholiasten. — συνθλάσας Etymol. συνθράψας Bar. — κάρα Etymol. et Seld. (*P.*)

— ἁγηλάτῳ alii[7], ut Pott. uterque, cum tenui, alii cum aspero, vide Tzetzem. συνθράψας Vat. 916. 972. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. συνθλάσας Etymol. κάρα Vat. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. aliique. (*S.*)

v. 437. ἧμος alias cum tenui, alias cum denso spiritu pingitur. (*P.*)

1) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

2) Editt. ante Sebast. omnes.

3) Mend. typogr. in Edit. Commel. et in *Lect.* Coll. P. Gr. T. II. p. 147.

4) Lectio Cod. Canteri.

5) Sola Aldina.

6) Non inveni.

7) Editt. omnes cum tenui spiritu.

v. 437. ἦμος alii cum tenui [1]: ἧμος Pal. 158. (S.)

v. 438. αὐτοφόντην Mss. uterque, [2] et alii. — μόρον Mss. uterque, et alii. [3] (P.)

— αὐτοφόντην. μόρον omnes Vat. si excipias 915. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. Alex. Barb. uterque Potter. aliique. (S.)

v. 439. Πυράνου Bar. (P.)

— ῥεῖθρον Vat. 1421. Πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)

v. 440. Al. Δηραίου. (P.)

— Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex. aliique. [4] (S.)

v. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. (S.)

v. 442. Παμφίλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)

— ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρνησι Vat. 1307. Παμφίλου Alex. (S.)

v. 443. Al. ἀλιβρῶς, quam etiam lectionem habet Seld. sed τῷ ω̄ habet ο̄ eadem, ut videtur, manu superscriptum. (P.)

— ἀλιβρὸς Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. et Barb. ἀλιβρὸς Vat. 915. 916. 1421. (S.)

v. 444. Μάγαρσος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubon. (P.)

— Μάγαρσος Seld. aliique. [5] Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. (S.)

v. 445. μὴ δὲ al. (P.)

— μὴ δὲ alii [6], μὴ tantum Pal. 158. (S.)

v. 446. λουσθέντες al. (P.)

— λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. (S.)

v. 447. Al. Κεραστίδα. (P.)

— δὴ pro δὲ Pal. 158. Κεραστείαν Vat. 1471. et Pal. 142. Κεραστίδα alii. [7] (S.)

---

1) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.
2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
3) Sola Basil. I.
4) Vid. supra p. 108.
5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 483. Pin.
6) Sola Aldina.
7) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 627. Pin.

v. 448. *Σέτρεχον βλώσαντες* al. (*P.*)
— *Σέτρεχον* alii, Tzetza teste.[1] *βλώσαντες* alii.[2] *τὸ γῆν* deest in Pal. 158. (*S.*)

v. 449. *Τροιζηνίαν* al. *Ξηρυνθίαν* Seld. *Ζηρινθίαν* al. *Ζηρηνθίαν* al. (*P.*)
— *Μορφῷ* Vat. 972. *Ζηρινθίαν* Vat. 915. Pal. 139. aliique. *Ζηρηνθίαν* alii.[3] *Τροιζηνίην* alii.[4] (*S.*)

v. 450. *ἠλαστρημμένος* Pal. 139. (*S.*)

v. 451. *Κιχρεῖος* Seld. istique *ει* habet *η* superscriptum. al. *Κυχρεῖος*. al. *Κεγχρῆος*. — Al. *Βοκάρου*. (*P.*)
— *Κυγχρεῖος* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. et Barb. *Κυχρεῖος* Vat. 915. aliique.[5] *Κυχρῆος* Pal. 142. *Κυγχρῆος* Vat. 1307. *Κεγχρῆος* alii[6]: *Κιχρεῖος* alii. *Βοκάρου* alii.[7] (*S.*)

v. 452. *οὐμὸς* al. *ὁ ὑμὸς* al. — Al. *ὁ πατρίου*. al. *ὁγαστρίου*. at quod Canterus separatim haec legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. (*P.*)
— *ὁ οὐμὸς* Vat. 1306. *ὁ ὑμὸς* Pal. 158. *ὁγαστρίου* alii, teste Tzetza: *ὁ πατρίου* alii. (*S.*)

v. 453. *φύτημα*. Bar. Seld. (*P.*)
— *φύτημα* Vat. 915. 916. 1471. Barb. *φίτημα* alii.[8] *φοίτημα* Pal. 139. (*S.*)

v. 454. *τοῦ λύσαντος ἐν* Seld. — Al. *ποίμνησιν*. (*P.*)
— *ποίμνησιν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique.[9] (*S.*)

v. 455. Al. *χέοντος*. (*P.*)
— *χέοντος* Vat. 117. aliique. (*S.*)

v. 456. *τὸ ῥητὸν* Seld. (*P.*)
— *τὸ ῥηκτὸν* Pal. 158. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.
2) Quinam?
3) Lect. marg. Cant.
4) Schol. a Pottero editum: *γράφεται τὴν Τροιζηνίαν*.
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Vid. supra p. 111.
7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
8) Quinam?
9) Vid. supra p. 113.

v. 457. *πέπαμμένον* Vat. 117. et 1307. *πεπαυμένος* Cas. membr.. *πεταμένον* Pal. 139. (*S.*)
v. 458. *ὃν* al. (*P.*)
— *ὃν* pro *ἣν* alii. [1] *γορητὸς* Vat. 915. *γυρωτὸς* Pal. 158. *γωρητὸς* Pal. 139. *σκύτης* Pal. 158. (*S.*).
v. 459. *θύσθα* Vat. 916. *θύθλα* Cas. membr. *κωμύρως* Cas. chart. (*S.*)
v. 460. *λάσεις* pro *λάσκε* Vat. 1421. *ὑπηκόους* Cas. chart. *ἐπηκόας* Vat. 1471. (*S.*)
v. 461. *ἀείτην* Seld. *αἰέτου* al. *ἀείτου* al. Canterus *ἀήτου* vel *αἰήτου* rescribendum existimat. Al. *ἀεί τ' ἀβράσας*. al. *βράσαι*. (*P.*)
— *ἀείτου* Vat. 1421. Pal. 142. aliique. *αἰέτου* alii. [2] *ἀήτου* vel *αἰήτου* Canterus: *αἶτα* alii, teste Tzetza. *ἀεὶ τὰ* pro *ἀεῖτα* Pal. 158. *ἀεί τ' ἀβράσας* alii. [3] *βράσαι* alii. [4] (*S.*)
v. 462. *φίτην* Bar. (*P.*)
— *φίτην* Pal. 158. *Λίμνιος* Cas. membr. (*S.*)
v. 463. *Ἐννοῦς* Bar. (*P.*)
— *Ἐννοῦς* Cas. chart. Barb. *οὔτ' ποτ'* Pal. 158. *φύξαν* Alex. (*S.*)
v. 464. *δυςμενεστάτων* Seld. (*P.*)
— *δυσμενεστάτων* Vat. 1421. *ξένου* Vat. 915., ubi recentior manus *Ἕκτορος* superscripsit, et 972. (*S.*)
v. 465. *σπλάγχν'* Seld. (*P.*)
v. 466. *προςκνώδοντος* Seld. — *αὐτουργοῦ* Seld. aliique. (*P.*)
— *πνήδημα* Vat. 916. *αὐτουργοῦ* Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158. Barb. aliique. [5] (*S.*)
v. 468. *ξύνευνος* Seld. (*P.*)
v. 469. *πρωταίχμιά* al. *προταίχμια* Bar. (*P.*)
— *πρωταίχμια* Vat. 916. 1306. 1471. Cas. membr. Barb. aliique. *πρὸς αἴχμα* Pal. 142. Hic versus superiori anteponitur in Cas. membr. (*S.*)
v. 470. Al. *δήποτ'* una voce. (*P.*)

---

1) In Editt. non vidi.
2) Editt. Par. II. et Meurs. II.
3) Sola Basil. I. operarum negligentia.
4) Codex Canteri (Par. D.).
5) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 470. ἣ pro ἣν Pal. 158. ῥηκρησισι Vat. 1307. ῥήτηρσι Vat. 915. δηδοτῶν Vat. 916. (*S.*)

v. 471. Al. ὄτρυνε. (*P.*)

— κελαινῷ Vat. 1421. ὤτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421. et Pal. 40. ὄτριωε alii.[1] (*S.*)

v. 472. τριπλὰς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis habet. — θυγατέρας ὁ σπείρων Seld. (*P.*)

— τριπλὰς Vat. 915. 1471. Pal. 139. θυγατέρας Vat. 1421. 1471. Caeterum hanc vocem, quae deerat, in Vat. 117. recentior manus reduxit. (*S.*)

v. 473. ἅλμην Vat. 1421. (*S.*)

v. 474. ὅτ' ἂν Seld. — ἐξερεύγεται Seld. (*P.*)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. 915. Cas. membr. κλύδων Vat. 1421. (*S.*)

v. 475. λάβρῳ lego ex Bar. Canteri etiam iudicio fretus.[2] λάβρως Seld. aliique. λαύρως al. (*P.*)

— λάβρως Vat. 117. Cas. membr. aliique. λαύρῳ Pal. 139. λαύρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. aliique. λάμβρως Pal. 158. πάδον pro πέδον Vat. 1471. (*S.*)

v. 476. σκορπίῳ Seld. (*P.*)

— πίπους Pal. 158. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro σπάσας Pal. 158. (*S.*)

v. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. (*S.*)

v. 478. versum proximum, qui priorem locum occupavit, transposuit Canterus, ita re exigente. (*P.*)

v. 479. Al. συμβουλίαν. (*P.*)

— συμβουλίαν alii[3]: ξυμβουλλίαν Pal. 158. (*S.*)

v. 481. Νυκτίου Cas. membr. (*S.*)

v. 482. πρόσθεν cum ν finali Bar. idque in Scholiis repetit. — Al. μήνις. — φυγίνων Bar. — πύργων Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. (*P.*)

— πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex. φηγίνης Pal. 139. φυγίνων Barb. πύργων idem pro πύρνων. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

2) Canterus e Codice (Par. D.) notavit: „λάβρῳ" *quod equidem malim.*"

3) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 483. *σπληδῷ* Seld. aliique. *σπλεδῷ* Bar. *σπληδοῖ* al. (*P.*)
— *σπληδῷ* pro *σποδῷ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. Cas. membr. aliique. *σπλεδῷ* Alex. Barb. Cas. chart. Pal. 139. *σπληδῶν* Vat. 1421. *σπληδνῷ* Vat. 915. *σπληδοῖ* alii.[1] *τὸ πυρὸς* non agnoscit Pal. 139. (*S.*)
v. 484. Al. *χαλκωρυχῆσαι.* (*P.*)
— *χαλκωρυχῆσαι* alii.[2] *γνάθος* pro *γνύθος* Vat. 1421. et Pal. 158. (*S.*)
v. 485. *μεταλεύων* Seld. (*P.*)
v. 486. *φίτην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — *Οἰσταῖος* Bar. — *στόναξ* Seld. (*P.*)
— *Οἰσταῖος* Vat. 1471. Pal. 139. *Οἰσαῖος* Alex. (*S.*)
v. 487. Al. *ἐν τόμαισι.* al. *ἐντόμαισι.* — *θρυλίξας* Seld. *θρυλλήξας* Bar. (*P.*)
— *ἐν τόρμαισι* pro *ἐν τόμαισι* tuentur Vat. 972. 1421. Barb. aliique.[3] *ἐν τόμαισι* alii, aliique *ἐντόμαισι.*[4] *τόρκεσι* Cas. chart. *θρυλλήξας* Alex. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 489. Al. *χειλεὺς* oxyton. — *δεπατραίων* Bar. (*P.*)
— *χίλευς* Vat. 916. *χειλεὺς* oxyt. alii.[5] *δεπαστρέων* Vat. 1307. (*S.*)
v. 490. Al. *μέσον.* — *παμμήτωρ* Mss. uterque et alii. (*P.*)
— *μέσον* Pal. 142. aliique.[6] *μέσσῳ* Vat. 916. *μοίρᾳ* paroxyt. Vat. 117. *παμμήστωρ* Cas. chart. aliique. (*S.*)
v. 492. *στρόθιξ* Seld. — *κτανόντ'* Bar. aliique. (*P.*)
— *στόρθυξ* Vat. 915. et Pal. 139. *στρόθυγξ* Cas. membr. *κτανόντ'* Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. Baroc. aliique.[7] *ἡμύκετο* Vat. 1421. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Par. I. vitiose fortasse pro *σπληδῷ.*
2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
3) Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich.
4) *ἐν τόμαισι* Editt. Par. utraque. *ἐντόμαισι* Basil. II. Commel. Meurs. utrq. operarum incuria.
5) Mend. typogr. Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.
6) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
7) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment. *τὸ δὲ γράφειν κτανόντα μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου.* Vid. tamen supra p. 122.

v. 493. *σφύραν* paroxyt. al. (*P.*)
— *σφύρον* alii. *σκυρὸν* Pal. 158. (*S.*)
v. 495. *τὸν* Bar. aliique. (*P.*)
— *τὸν* pro *τοῦ* Vat. 916. Pal. 158. Alex. Tzetzes aliique. (*S.*)
v. 496. Al. *πόρις*. (*P.*)
— *λαθραιὸν* Vat. 1471. *Ἰδαία* Cas. membr. aliique. *Ἰδέα* Vat. 915. *πόρις* Vat. 915. Pal. 142. et alii. (*S.*)
v. 497. *Ἴζουσ'* legendum putavit Auratus, vide Canteri Annotationes. (*P.*)
— *ἴζεται* Vat. 915. *καταιβάτης* Vat. 916. 972. (*S.*)
v. 498. *ἐκτακεῖσα* Seld. et alii. (*P.*)
— *ἐκτακεῖσα* reposui pro *ἐντακεῖσα* ex Vat. 916. 1306. 1307. Alex. et aliis.[1] (*S.*)
v. 499. *ἀγρεύσοντα Κρηστόνης* Seld. (*P.*)
— *ἀγρώσοντα* Vat. 117. *Κρητώνης* Cas. chart. (*S.*)
v. 501. *ὅτ' ἂν* Seld. (*P.*)
— *ὅτ' ἂν* Vat. 117. 915. *εἰς* pro *ἐς* Pal. 158. et Cas. membr. *αἰχμάλωτον* Pal. 142. *χάρας* pro *χέρας* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 502. *γνόφῳ* Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— *γνόφῳ* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)
v. 503. *βάλλῃ* Seld. (*P.*)
— *βάλλῃ* Vat. 972. *μόνον* Cas. chart. (*S.*)
v. 504. *ἀφηρείσαν* Seld. (*P.*)
— *ἀμφίρεισαν* Vat. 1471. *ἀμφείρησαν* Pal. 139. (*S.*)
v. 505. *Θριάδος* Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)
v. 506. *ὂν ὧν* Vat. 915. *ἐντετριμμένος* idem. (*S.*)
v. 507. Al. *κόρσιν*.[3] (*P.*)
— *κόρσιν* Pal. 158. aliique. (*S.*)
v. 508. Al. *θιπόβρωτος*.[4] — *ἄψαυστα* Bar. (*P.*)
— *θριπόβρωτος* Vat. 1471. Pal. 139. Barb. (*S.*)

---

1) Cod. Canteri (Par. D.).

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. in Tzetzae Schol.

4) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 262. edit. Rom. *θριπόβρωτος· κακῶς δίχα τοῦ ρ̄ λέγεται καὶ θιπόβρωτος· ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος.*

v. 509. σφαγεὶς Vat. 1471. et Alex. (S.)
v. 510. κλίμακος Pal. 139. (S.)
v. 512. οὓς μήτ', ὦ ζεῦ πάτερ Vat. 916. πάτερ pro σῶτερ legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
v. 513. Al. διςαρπάγῳ. Et hanc lectionem habet etiam Bar. (P.)
— στείλαις pro στείλας tuentur Vat. 972. 1306. Barb. aliique. δυσαρπάγῳ Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Alex. et alii. κρεκαὶ Pal. 158. (S.)
v. 514. μὴ δὲ Mss. uterque cum aliis. (P.)
— μὴ δὲ Vat. 117. 1471. omnes Pal. et Cas. membr. (S.)
v. 515. λαιψηρὸν Bar. et alii. (P.)
— πρυμνῆς Pal. 139. ῥύμνης Pal. 158. λαιψηρὸν pro αἰψηρὸν ex Vat. 1471. Cas. chart. aliisque.[1] (S.)
v. 516. ὡς εἰς Βεβρύκων al.[2] Ceterum hic versus sequenti postponitur in Seld. — Al. ἐκβακτηρίαν. (P.)
— ἐκβατηρίαν omnes Codd. si excipias Pal. 158. Barb. et Casanatenses. (S.)
v. 517. Al. μὴ δ'. — Al. καρτερώτατοι. (P.)
— μὴ δ', ut supra in μηδέ. καρτερώτατοι alii.[3] καρτερώτατος Vat. 1306. (S.)
v. 518. ἀμίκτους Vat. 1307. (S.)
v. 519. Ἐννὼ Bar. (P.)
— Ἐννὼ Cas. chart. Ἐννύω Pal. 158. (S.)
v. 520. Λογχάτις quidam legendum putant. Vide Canteri Annotationes. — Al. Ὁμολοῖς. (P.)
— Λωγγάτις Pal. 158. Λογχάτις alii. Ὁμολοῖς alii.[4] Ὁμωλοὶς Vat. 916. (S.)
v. 521. χειρόνακτες Vat. 915. (S.)
v. 523. τυράννῳ Pal. 158. pro κοιράνῳ. ψευμωμότη Vat. 916. (S.)
v. 525. στέξαι malit Canterus. Sed mihi videtur nullam esse rationem, ob quam recepta lectio mutari

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.
2) Male hoc Potterus desumsit ex Tzetzae verbis: τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψ. ἐκβ.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
4) Mend. typogr. Editt. Meurs. utrq.

debeat. Vide Commentarium nostrum. — ῥαιστιρίαν Seld. (*P.*)

— στέξαι Canter. (*S.*)

v. 526. καὶ πέρσαι πρὸ πύργων Vat. 916. πύργον Pal. 158. (*S.*)

v. 527. ἐχώριον Cas. membr. μόχλον Cas. chart. (*S.*)

v. 528. εὐστόλῳ pro εὐστόχῳ Cas. chart. quin amplius exponitur ab eadem manu, εὐκόσμῳ. (*S.*)

v. 529. Al. ποινίων. (*P.*)

— ποινίων alii [1], auctore Tzetza. (*S.*)

v. 530. Al. κινήσει. [2] (*P.*)

— καινίσει omnes Codd. si excipias Vat. 915. et Barb. (*S.*)

v. 531. δίκην Seld. (*P.*)

— Pro δικὼν δίχον Pal. 158. (*S.*)

v. 532. τεύχη Seld. (*P.*)

v. 533. εὐτρεπεῖς Seld. (*P.*)

— Δολόγκρων Cas. chart. κεκμηκότα Vat. 916. (*S.*)

v. 534. Al. ἡ μαζουσία. — Al. κέρας. (*P.*)

— ἡ Μαζουσία alii, teste scholiasta. Μαζουσίας Pal. 158. κέρας pro κέρως ex Vat. 1307. aliisque. (*S.*)

v. 535. παρελπίδα Seld. (*P.*)

v. 536. Al. Δρύμιος. (*P.*)

— πνευμένης Pal. 158. Δρύμιος Pal. 142. aliique. [3] (*S.*)

v. 537. Al. Προμαθεύς. (*P.*)

— Προμαθεὺς alii. [4] Αἴθιοψ Vat. 915. Pal. 40. 139. Αἴθυοψ Pal. 158. Αἰθύοψ Vat. 117. (*S.*)

v. 538. ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. (*S.*)

v. 539. Al. σίννιν. al. σίνιν. [5] — καταρακτῆρα cum simplici ρ Bar. καταῤῥατῆρα al. (*P.*)

— σίννιν Vat. 117. 1307. Cas. membr. aliique. σίνιν Pal. 40. aliique. σίτιν Vat. 916. καταρακτῆρα Pal. 139. 142. Alex. et Cas. chart. καταῤῥατῆρα alii. [6] (*S.*)

---

1) Tzetzes in Comment.: γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetza. 3) Sola Aldina.

4) Lect. marg. Par. I. e Codice. Priores enim Editt. habent προμάνθεύς.

5) σῖνιν est lect. marg. Canteri ex Basil. I., in qua tamen legitur σίννιν. Utrumque ergo idem est, et ex eodem loco petitum.

6) Sola Par. II. operarum errore.

v. 540. Al. *κἀπόθεστα*. (*P.*)
— *κἀπόθετα* Vat. 916. 1306. et Cas. membr. *κἀπόθεστα* Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique.[1] (*S.*)
v. 541. *θαλαττίοις* Seld. *θαλασσίοις* al. *Θαλυσίαις* al. (*P.*)
— *θαλασσίοις* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139. et alii. *θαλυσίαις* alii.[2] (*S.*)
v. 542. *μειλίξωσιν* pro *μειλίσσωσι* reposui ex Vat. 972. et 1307. (*S.*)
v. 543. *μέσαις* Seld. (*P.*)
— *μέσαις* pro *μέσον* ex Cas. membr. et Seld. *μέσοις* pro *μέσον* aut *μέσαις* Pal. 142. (*S.*)
v. 545. *βρίξουσι* Etymolog. — *κυκασμοῖσιν* Seld. — *ὠκρυωμένοι* Bar. (*P.*)
— *βρίξουσι* Etymol. *κοκισμοῖσιν* Pal. 139. *ὠκρυωμένοι* rescripsi pro *ὠκριωμένοι* ex Alex. Cas. membr. et Baroc. (*S.*)
v. 546. *αὖτις* Seld. (*P.*)
— *αὖτις* Vat. 1307. Pal. 142. 158. et Seld. *ἐναιχμάσσουσι* Vat. 915. 916. et 1306. *ἐν αἰχμάζουσιν* Pal. 158. (*S.*)
v. 547. *γάμος* Seld. (*P.*)
— *χραισμᾶσαι* Pal. 158. *γάμοις* Pal. 158. (*S.*)
v. 549. *ἀλφῆς τινὸς ἀέδνου δίκην* Seld. (*P.*)
— *ἀλφῆες* Vat. 916. (*S.*)
v. 550. *Κνηκείων* Mss. uterque, cum aliis. (*P.*)
— *Κνηκείων* pro *Κνηκείου* ex omnibus prorsus Mss. (*S.*)
v. 551. *ῥιφέντα* Bar. aliique. (*P.*)
— *ῥιφέντα* pro *ῥιφθέντα* ex cunctis plane Codd. si excipias Pal. 40. *ἀετνῶν* pro *αἰετῶν* Vat. 916. (*S.*)
v. 552. *Φηραίης* Seld. (*P.*)
— *θαμβητικὰ* Vat. 1471. *Φηραίους* Pal. 158. *κλύειν* pro *κλύει* ex omnibus libris. (*S.*)
v. 553. *κρανίῳ* Seld. (*P.*)
— *κρανείᾳ* pro *κρανείῳ* ex cunctis Mss. (*S.*)
v. 555. *συμβάλλοντα* Cas. membr. *φυλόπην* Pal. 158. (*S.*)
v. 558. *ἐκκορύψεται* Vat. 915. Pal. 40. 158. (*S.*)

---

1) Vid. supr. p. 129. *κἀπόθητα* Cod. Canteri (Par. D.).
2) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I. *θαλυσίοις* Cod. Cant. (Par. D.).

v. 560. *κεραύνιος* Pal. 158. (*S.*)

v. 562. Canterus maluit *Τιλφούσιος*, auctore Pausania. *Δελφούσιος* legi posse existimat Meursius. Eorum Annotationes videsis. (*P.*)

— *Δελφούσιος* Meursius. *Τιλφούσιος* Canter. ex Pausania. (*S.*)

v. 563. *ἐπέμψατ'* Vat. 915. *χάρματι* Vat. 1306. (*S.*)

v. 565. Al. *ἀεί*. (*P.*)

— *ἀεὶ* Vat. 117. aliique. (*S.*)

v. 566. Al. *φιλαυτομαίμους*. (*P.*)

— *φιλαυτομαίμους* alii.[1] (*S.*)

v. 567. *ἀνάσσει* Seld. (*P.*)

v. 569. *ἄπλαστον* Seld. *ἄπλατον* quidem habet Bar. sed isti secundae *α* aliquis recentiori manu superposuit *ε*. (*P.*)

— *ἄπλαστον* Cas. membr. (*S.*)

v. 570. *ἆνις* Bar. *ἶνις* paroxyt. Seld. (*P.*)

— *ἄνις* Barb. (*S.*)

v. 571. *σχοίσει* Vat. 1306. (*S.*)

v. 573. *δ'* Mss. uterque. Alii neutrum agnoscunt. (*P.*)

— *δ'* pro *τ'* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. 1471. utroque Cas. et Potter. Alii autem neutrum agnoscunt.[2] (*S.*)

v. 574. *ἴσχων* Vat. 916. *Κυνδίας* Pal. 40. (*S.*)

v. 575. *Οἰνωποῦ* Bar. idemque in Scholiis habet. (*P.*)

— *Οἰνοποῦ* Vat. 972. *Οἰνώπου* Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 576. Al. *Ἕλκοντες*. (*P.*)

— *Ἕλκοντες* Cas. membr. aliique[3], Tzetza testante. *ποτῶν* Vat. 915. (*S.*)

v. 577. *Πρόβλαστος* quidem habet Seld. sed isti *β* eâdem, ut videtur, manu *κ* superimposita est. (*P.*)

v. 578. *μηλυφάτου χηλοῖο* Bar. aliique. (*P.*)

— *μηλυφάτου* Vat. 1471. Barb. Baroc. aliique.[4] *χηλοῖο* Baroc. aliique. *δαιταλευτρίας* Pal. 139. 158. et Alex. (*S.*)

v. 579. *ῥέξειν* Bar. (*P.*)

---

1) Sola edit. Steph. vitiose.

2) Sola Meurs. II. operarum negligentia habet *τροφὴν ἀμεμφῆ*, omisso *τ'*. 3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Scholiis. 4) Quinam?

v. 579. *ῥέξειν* Vat. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. et Barb. (*S.*)
v. 580. *οἰνοτρόπου* Pal. 142. (*S.*)
v. 581. Al. *ὀθνείαν*. (*P.*)
— *ὀθνείαν* alii.[1] *κακῶν* pro *κυνῶν* Pal. 142. (*S.*)
v. 582. *ἀλθαίνουσαν* Pal. 139. (*S.*)
v. 583. *ἐκ* pro *εἰς* Cas. chart. (*S.*)
v. 584. *καὶ* non agnoscit Bar. (*P.*)
— Initialem coniunctionem *καὶ* non agnoscunt Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 585. *ἐπὶ ῥοιζοῦσι* Bar. *ἐπιρροιζοῦσι* al. (*P.*)
— *ἐπιρροιζοῦσι* Vat. 915. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barber. et alii. (*S.*)
v. 586. Al. *Κηφᾶς*. al. *Κηφάς*. (*P.*)
— *Κηφᾶς* alii, aliique *Κηφὰς*.[2] (*S.*)
v. 590. *ἅτερος* Seld. (*P.*)
— *ἀπὸ* Pal. 158. (*S.*)
v. 591. *Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου* Etymologus, si bene memini. — Al. *στόλου*. (*P.*)
— *Δύμη* Etymol. in voce. *Βουρέοισιν* Vat. 1306. *ὄχλου* Etymolog. *στόλου* alii pro *στρατοῦ*.[3] (*S.*)
v. 592. Al. *Ἀργυρίπα*. (*P.*)
— *Ἀργυρίπαν* Vat. 1306. Pal. 139. *Ἀργυρίπα* alii.[4] (*S.*)
v. 593. *Φιλαμὸν* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. *Πύραμον* Stephanus Byzantinus lib. de urb. et pop. *Πυραμοῦν* reponendum existimat Meursius, cuius Commentarius videndus. (*P.*)
— *Αὐσονίτην* Vat. 916. 972. Pal. 139. Alex. uterque Cas. Barb. et Stephanus. *Φυλαμὴν* Pal. 158. *Πύραμον* Steph. *Πυραμοῦν* putavit Meursius. (*S.*)
v. 594. *ἐπτερωμένων* mavult Canterus, emendatione, ut opinor, minime necessaria, cum recepta lectio non

---

1) Sola Par. II. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. quae in textu quidem *Κηφᾶς*, in Scholiis autem *Κηφὰς* exhibet. Utrumque ergo vitium idem est, eiusdemque originis.

3) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* v. *Βοῦρα*. p. 179. Pin.

4) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* h. v. cuius Edit. Aldina, qua Canterus usus est, hunc versum sic exhibet: *ὁ δ' Ἀργυρίππα δαυνίων παγκληρία.*

minus commode retineri possit. Eius Annotationes consulendae. (*P.*)

v. 595. *οἰνόμικτον* Cas. membr. (*S.*)

v. 596. *αἰνήσσουσι* Vat. 1471. (*S.*)

v. 598. *ῥάμφεσι* al. *ῥάμφαισι* Seld. — *ἀγρώσσοντες* Seld. (*P.*)

— *ῥάμφεσι* Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158. *ἐλλύπων* Vat. 916. *ἐλόπων* Pal. 139. (*S.*)

v. 599. *νάσονται* Seld. aliique. (*P.*)

— *νηαίδα* Pal. 139. et Cas. chart. *νάσσονται* Vat. 1307. Pal. 142. 158. aliique. (*S.*)

v. 600. *καὶ πρὸς* Pal. 139. (*S.*)

v. 602. *καλλιὰς* Vat. 1471. et Cas. membr. (*S.*)

v. 604. *τελοῦνται* Seld. (*P.*)

— *νύκτα* Vat. 1307. (*S.*)

v. 605. *Χραικίταις* Seld. (*P.*)

— *κάρβανον, ὄχλον δὲ Γραικίταις* Vat. 1471. *κάρβαρον* Pal. 158. (*S.*)

v. 606. *ἠθάσας διψημένοι* Bar. (*P.*)

— *διζήμενος* Vat. 916. (*S.*)

v. 607. *τρίφον* Pal. 158. (*S.*)

v. 608. Versum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus: *μάζης σπάσονται πρὸς φιλαῖς κνιζούμενοι.* Ubi notatu dignum est, in voce *μάζῃς* subscriptam esse ῑ, quam alibi fere negligit. — Al. *πάσονται.*[1] (*P.*)

— *μαζῆς* Vat. 1471. et Cas. chart. *ἀποσπάσονται* Pal. 158. *προςφιλῶς* Pal. 139. *προςφιλαῖς κνιζούμενοι* Vat. 1471. et Cas. chart. *προςφιλεὺς* Vat. 916. (*S.*)

v. 612. *ὅτ' ἂν* Vat. 117. *οἰστρήσει* Vat. 1471. (*S.*)

v. 613. *ἐκσώσῃ* Seld. et alii. — Notandum in utroque Mss. post *μόρου* distinctionis notam poni, ut *Ὁπλοσμίας* non tam ad *τύμβος*, quod fit in caeteris, quam ad *σφαγαῖσιν* referri possit. (*P.*)

— *αὐτῶν* Vat. 916. *ἐκσώσῃ* Seld. aliique.[2] (*S.*)

v. 614. Al. *σφραγαῖσιν.* — *ἠντρεπισμένον* Bar. ubi tamen ηυ superscripsit τῷ ην manus aliqua recentior. (*P.*)

---

1) Lect. marg. edit. Par. I. e Codice.

2) Sola Basil. I.

v. 614. Ὁπλεσμαίας Vat. 916. Ὁπλόσμένας Vat. 1471. Ὀπλισμαίας Vat. 972. σφραγάϊσιν alii.[1] εὐτρεπισμένον Vat. 1307. (*S.*)
v. 615. πυχαῖσιν Vat. 916. πτωχαῖσι Vat. 1471. (*S.*)
v. 617. Al. τοιχοποιοῦ. — γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. — Ἀμειβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. (*P.*)
— τοιχοποιοῦ, si excipias Vat. 972. 1306. et Barber., omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.[2] (*S.*)
v. 618. πέτρου Pal. 158. (*S.*)
v. 619. σφαγεὶς al. (*P.*)
— σφαγεὶς alii pro σφαλείς.[3] (*S.*)
v. 620. ἀφ' ἐπητύμους Seld. (*P.*)
— ἀμφ' ἐπητύμους Pal. 40. 158. et Cas. membr. (*S.*)
v. 621. ἔπνιον Seld. (*P.*)
— Δηνοῦς Vat. 916. (*S.*)
v. 622. τιθαιβώσοντος Seld. (*P.*)
— τιθαιβώσοντος Pal. 40. 139. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. (*S.*)
v. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. (*S.*)
v. 624. χέρσην Vat. 1471. αὔλακα Vat. 972. (*S.*)
v. 625. στῆλαι Vat. 915. ὀχμάσῃ Vat. 972. (*S.*)
v. 627. μετοχλήσας al.[4] ὀλίζον Seld. aliique. (*P.*)
— ὄλιζον pro ὀλίζον ex Vat. 916. 1471. et utroque Cas. Alii autem ὀλίγον.[5] (*S.*)
v. 628. αὖται Cas. membr. (*S.*)
v. 629. Al. ἂν δὴ ῥ'. (*P.*)
— ἂν δή ῥ' alii[6] pro ἄνδηρ'. ἴχναισι Vat. 1471. (*S.*)
v. 630. Versus ab hocce inclusive ad 919. exclusive desunt cum aliquot foliis in Vat. 915. (*S.*)
v. 631. Al. χρῶνον οἰκοῦνται. Al. οἰκοῦντες. (*P.*)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
2) Lect. marg. edit. Par. I. ex Edit. Basil. I. quae sola hanc varietatem suppeditat.
3) Sola Par. II. operarum errore.
4) Sola Basil. I. vitiose.
5) Editt. Pott. utrq. et Steph.
6) Sola Meurs. II. vitiosissime.

v. 631. *γνῶμον* pro *γρῶνον* Vat. 916. *χρῶνον οἰκοῦνται* alii.[1] *οἰκοῦντες* alii.[2] (*S.*)

v. 632. *φθείραντα* Seld. aliique. (*P.*)

— *φθείραντα* Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique. *κτείναντα* Pal. 40. et 158. (*S.*)

v. 633. *ἀμφικλύστρους* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. al. *ἀμφὶ κλύστους.*[3] — Al. *δειράδας.* — *Γυμνησίας* Seld. (*P.*)

— *ἀμφὶ κλύστρους* Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. *ἀμφικλείστρους* Cas. chart. *δειράδας* alii[4] pro *χοιράδας.* *Γυμνασίας* ut Pott. Vat. 117. 916. 1471. Pal. 139. 142. et 158. (*S.*)

v. 634. *σισυρνοδῦται* al. *σισυρνιδῦται*, Crispin. Lexic. *σιαρνοδῖται* Bar. — *καρκῖνοι* Bar. aliique. *καρκῖνοι τε* al. — *πεπλωκότες* Mss. uterque, et alii.[5] (*P.*)

— *σισυρνοδῖται* Vat. 1306. Alex. et Cas. chart. *σισυρνιδῦται* Crispin. Lex. *σιαρνοδῖται* Barb. *καρκῖνοι* Vat. 916. 1306. Cas. membr. et alii. Coniunct. *τε*, quae post *καρκῖνοι* haud necessario sequebatur, sustuli auctoritate Vat. 972. Alex. aliorumque. *πεπλευκότες* Vat. 972. Pal. 142. aliique. (*S.*)

v. 635. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι* Etymol. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιποι* Seld. (*P.*)

— *ἀμπρέουσι* Vat. 1471. *ἀμπρέουσι* Pal. 139. *ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι* Etymolog. in *ἀμπρεύω*. *νήλιποι* pro *νήλιπον* ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex. utroque Cas. et Barb. *βίου* Vat. 916. (*S.*)

v. 637. *ἐκηβόλου* Bar. aliique. (*P.*)

— *ἐκηβόλου* Baroc. aliique.[6] Caetero hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 638. *παιδεύουσι* Bar. — *γονὰς* Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— *ἄδοντα* pro *ἄδορπα* Vat. 916. *παιδεύουσιν ἠπίους* Vat. 1306. et Alex. *παιδεύουσι* Vat. 916. 972.

---

1) Quinam? 2) Codex Canteri.

3) Codex Canteri.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

6) Codex Canteri (Par. D.).

1307. 1471. Pal. 158. Cas. chart. et Barb. νηπίων Vat. 1307. γενὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. Barb. uterque Potter. aliique.[1] Caetero neque hunc versum agnoscit Pal. 139. (*S.*)

v. 639. φήσεται Etymolog. Seld. (*P.*)

— αὐτὸς pro αὐτῶν Etymolog. in ναστός. ψήσεται Pal. 158. Cas. membr. Etymolog. in ναστός. ψύσεται Pal. 139. (*S.*)

v. 640. Al. κρατῆσι. (*P.*)

— κρατῆσι alii.[2] εὐστόλῳ pro εὐστόχῳ Vat. 916. (*S.*)

v. 641. τραφῆκος Bar. idemque habet in Scholiis. (*P.*)

— τραφήκος Alex. τραφῆκος Pal. 139. ἐκβατήσονται Pal. 139. ἐμβατεύσονται Pal. 158. Seld. aliique.[3] λέπρας uterque Cas. Barb. aliique.[4] (*S.*)

v. 642. καίτοι Bar. — ἐμβατεύσονται Seld. aliique. — λέπρας al. (*P.*)

v. 643. Al. Ἰβηροβοσκοὺς.[5] — Al. Ταρτησσοῦ. (*P.*)

— Ἰβηροβοσκοὺς Vat. 1306. 1307. et Cas. chart. Ἰβηροβοσκοῦ Pal. 139. Ταρτησσοῦ pro Ταρτησοῦ ex Pal. 158. Cas. membr. Ταρτήτου Pal. 139. πέλας Vat. 1471. et Cas. chart. πέλης Barb. πέλει Alex. (*S.*)

v. 644. Τεμμίκτων Vat. 1307. (*S.*)

v. 645. πάγας Seld. (*P.*)

v. 646. Τέγυρον Bar. Τέγγυραν al. — Al. δ'. (*P.*)

— δ' pro θ' alii.[6] Τέγυραν Vat. 117. 916. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Barb. et alii. Τέγυρον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)

v. 647. Ὑψαύρου Pal. 139. (*S.*)

v. 648. Λιγυστικὰς al. Λιβυστικὰς Seld. sed isti β eadem, ut videtur, manus γ superposuit. Λυβιστικὰς Bar. ibi vero τῷ υ recentior manus ι, et τῷ ι superposuit υ. (*P.*)

---

1) Editt., quod sciam, nulla.
2) *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.
3) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
4) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
5) Sola Edit. Basil. I.
6) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 648. *Σύρτην* Vat. 916. et 1306. *Λυβιστικὰς* Pal. 158. et Barb. *Λυβικὰς* Pal. 139. (*S.*)
v. 649. Al. *πορθμῷ.*[1] al. *πορθμοῖσιν δρόμην.*[2] — Al. *Τυρσηνικοῦ.* (*P.*)
— *Τυρσηνοκοῦ* alii.[3] (*S.*)
v. 650. *ναυτιλοφθόρου* Pal. 139. *ναυτιλοφθόρους* Cas. membr. *σκόλακας* Pal. 139. (*S.*)
v. 651. *χειρῶν* al. *χειρὸς* Bar. (*P.*)
— *χειρὸς* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *χειρῶν* Vat. 117. aliique. *Μηκιστίως* Vat. 916. (*S.*)
v. 652. Al. *Βουγαιάδα.* (*P.*)
— *Βουαγίδα* Pal. 142. *Βουγαιάδα* alii.[4] (*S.*)
v. 653. Al. *ἀρπυφγούνων.* (*P.*)
— *Ἀρπυεγούνων* alii.[5] (*S.*)
v. 654. *δαιταλουμένους* Bar. (*P.*)
— *πλαχθέντας* Pal. 40. 142. *πλαγχέντας* Vat. 1471. *δαισαλουμένους* pro *δαισαλωμένους* ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. et Barb. (*S.*)
v. 655. *πρὸ πάντας* Seld. (*P.*)
— *ἀγρεύεται* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 657. *φίλον* Mss. uterque. ubi tamen *ο* isti *ω* eaedem, ut videntur, manus superposuerunt. (*P.*)
— *φίλον* Vat. 972. et Pal. 158. (*S.*)
v. 658. Al. *δελφινόσαμον.* (*P.*)
— *δελφινόσαμον* alii. (*S.*)
v. 659. Al. *μονοφλήνου.* (*P.*)
— *μονοφλήνου* alii.[6] *τέγας* Vat. 1471. *στέγους* Cas. membr. (*S.*)
v. 660. *χάρωνος οἴνης, τῷ κρεασφάγῳ, σκύφον* Seld. *κρεασφάγῳ* etiam Bar. aliique habent. (*P.*)
— *κρεασφάγῳ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.

---

1) Sola Par. II. operarum errore.
2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.
3) Solus *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.
4) Vid. *Etym. M.* p. 726, 28.
5) Sola Edit. Steph.
6) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 150. vitiose.

Alex. Barb. Cas. chart. uterque Potter. aliique.[1]
κρεωσφάγῳ Pal. 40. κρεφάγῳ Pal. 158. (*S.*)

v. 661. τοὔπι δόρπιον Bar. (*P.*)

v. 662. ἐπ' ὄψεσι Pal. 139. λείψανα Vat. 117. et Cas. membr. (*S.*)

v. 663. Κηραβύνιου Seld. (*P.*)

v. 664. Al. σκάφῃ. Quam lectionem si quis malit sequi, is εὔτορνα ponat, pro εὐτόρνῳ. Canter. (*P.*)

— εὔτορνα σκάφῃ alii.[2] σκάφῃ habet etiam Pal. 158. reliqui omnes σκάφει. (*S.*)

v. 665. Al. καλόν. (*P.*)

— καλὴν pro κακὴν alii.[3] σχοῖνον Pal. 158. χρήσουσι Alex. (*S.*)

v. 667. πλεῖστον Seld. (*P.*)

— ἀεὶ Pal. 40. πλείων Vat. 972. et 1307. πλεῖστον Cas. membr. ἐξολέστερος Cas. chart. (*S.*)

v. 668. ποίῳ Pal. 40. δεύσεται pro δαίσεται Vat. 916. (*S.*)

v. 669. μιξοπάρθενον Seld. (*P.*)

— Ἐρινὺς Vat. 117. (*S.*)

v. 671. Κορῆτις Vat. 916. (*S.*)

v. 672. ἀκμῆνας Vat. 1471. ἀκμήνου Vat. 916. (*S.*)

v. 673. ἐπόψεται al. (*P.*)

— ἐπόψεται Pal. 142. aliique.[4] (*S.*)

v. 674. ἀλφίτις Seld. fortasse voluit ἀλφίτοις. (*P.*)

— ἐγκυπλῶσαν Vat. 1306. (*S.*)

v. 677. τριγός Bar. (*P.*)

— γίγαντα pro γίγαρτα Pal. 158. χυλῷ Pal. 158. μεμιγμένα Pal. 139. (*S.*)

v. 678. βρύξουσιν Seld. aliique. (*P.*)

— βρύξουσιν pro βρώξουσιν e Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliisque.[5] (*S.*)

---

1) Lect. marg. edit. Par. I. ex Basil. I.

2) Vide mihi levitatem hominis. Cum lectionem σκάφῃ ex sola Edit. Basil. I. (in qua tamen est σκάφῃ) et Tzetzae Comment. commemorasset Canterus, εὔτορνα autem ex coniectura proposuisset, Sebastianus non dubitavit utrumque in unam aliorum quasi librorum lectionem conflare.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. I. Altera vitiosius etiam habet καλόν.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 679. κυάνος Vat. 1306. (S.)

v. 681. Al. ἐρυμνὸν. — Al. ἀλίπεδον cum tenui. (P.)

— ἴξει Vat. 916. ἐρυμνὸν alii. ἐρημνὸν Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Cas. membr. et Barber. ἀλίπεδον alii.[1] (S.)

v. 682. νεκρομάντιν Pal. 40. πέπλον pro πέμπελον Pal. 139. et Barb. (S.)

v. 683. συνουσίας al. (P.)

— συνουσίας Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (S.)

v. 684. πρὸς ῥάνας Vat. 916. (S.)

v. 685. φάσγανον Pal. 139. φόβος Pal. 139. (S.)

v. 686. κινήσας pro ἀκούσει Vat. 1306. πεμφθίτων Cas. membr. (S.)

v. 687. Al. ἀμυδροῦ. (P.)

— ἀμυδροῦ pro ἀμαυρᾶς Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. προςφλέγμασιν Casan. chart. (S.)

v. 688. ὅθι Seld. (P.)

— ὅθι Vat. 972. Barb. Seld. aliique. (S.)

v. 689. τλάσασα al. θάλασσα Bar. idemque legit in Scholiis. (P.)

— τλάσασα alii.[2] θάλασσα pro θλάσασα Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)

v. 691. πάλμης Vat. 916. (S.)

v. 692. κηκασμὸς ᾤκισε τόσων Bar. (P.)

— ᾤκισε sine ν finali ex Vat. 1307. Pal. 40. et Barb. (S.)

v. 693. ἐκγόνων Seld. (P.)

— ἐκγόνοις fere omnes Codd. Κρόνον Vat. 1471. (S.)

v. 694. Mallem hic *Βαίου* scribere, ut distinguatur ab adiectivo *βαιὸς*, quod in propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Stephanus Byzantinus *Βαίου* scribit in v. *Βαία*. τοῦ non agnoscit Seld. (P.)

v. 695. Al. κ' Ἀχερουσίαν. (P.)

v. 696. κομαίνουσαν Bar. (P.)

v. 697. ὅσαν Pal. 139. (S.)

---

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

2) Sola Par. II. operarum errore.

v. 698. Ὀβρίμους Pal. 139. Ὀμβριμοῦς alii, Tzetza teste. (*S.*)
v. 699. τὸ τὲ non agnoscit Vat. 916. (*S.*)
v. 700. αἴθραν κράτα Seld. κράτα etiam habet Bar. (*P.*)
— αἴθραν κράτα Vat. 916. κράτα etiam Cas. membr. πολυδέσμων Cas. chart. (*S.*)
v. 701. χῦτλας Cas. membr. μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. (*S.*)
v. 702. Αὐσονίτην Mss. uterque. in Seld. vero aliquis ιν superposuit τῷ ην. — ἕλκοντα Seld. (*P.*)
— Αὐσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 703. τὲ Bar. aliique. (*P.*)
— δὲ pro τὲ tuentur Vat. 1307. et 1471. (*S.*)
v. 704. ἄορνιν Bar. — ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Bar.[1] (*P.*)
— Ἄορνιν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. et Barb. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alex. βρόχον habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb. Caeterum hic versus praepositus antecedenti est in Pal. 139. (*S.*)
v. 705. λαμβρωθὲν Seld. (*P.*)
v. 707. ἀφθίτους Bar. (*P.*)
— ἔτευξαν Vat. 1471. (*S.*)
v. 708. Versum hunc et sequentem transposuit Guil. Canterus, ne vacillaret sententia. — Τιτᾶνας al. Τιτίνας Seld. (*P.*)
— χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158. γάνους Pal. 139. (*S.*)
v. 709. πέλαις Seld. (*P.*)
— Τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. aliique. καπιτιτῆνας Vat. 916. Caetero hunc versum Canterus, nescio qua innovandi libidine, contra omnium plane Mss., Scholiastae, ipsiusque potissimum sententiae auctoritatem praecedenti anteposuit. (*S.*)
v. 710. Non paucae Editiones Δαείρα et ξυνευνέτη sine ι proferunt, quam Bar. praeter morem subscripsit. (*P.*)
v. 711. Al. πήλικα. (*P.*)
— πήλικα alii.[2] (*S.*)

---

1) Eandem lectionem exhibet etiam Codex Canteri (Par. D.).
2) Sola Basil. I. vitiose.

v. 712. κτανεῖ tanquam Futur. 2. Pal. 40. τρίπλας Vat. 916. τριπλὰς Vat. 1471. (*S.*)
v. 713. Al. οἶμας cum aspero.[1] — ἐκμεμασμένας Seld. (*P.*)
v. 714. Al. αὐτοχθόνοις. al. αὐτοφθέροις. (*P.*)
— αὐτοχθόνοις alii.[2] αὐτοφθόροις alii.[3] (*S.*)
v. 717. τύρσης Vat. 972. (*S.*)
v. 718. δὲ Bar. (*P.*)
— Γλάνοις Vat. 1471. δὲ pro τὲ Vat. 916. 1306. 1471. Cas. chart. (*S.*)
v. 719. δομήσαντες Bar. aliique, et Seld. Sed in hoc linea isti ō superducta est, eâque videtur lectionis diversitas significari. (*P.*)
— δωμήσαντες Vat. 916. 1306. Pal. 142. Cas. membr. aliique. (*S.*)
v. 721. θεὸν Vat. 1307. (*S.*)
v. 722. Ἐνιπηέως Vat. 1307. (*S.*)
v. 724. λαῦρος Vat. 117. (*S.*)
v. 725. Al. ἐξερεύγεται. (*P.*)
— ἐξερεύγεται alii.[4] πολλὰ pro ποτὰ Vat. 1471. et Barb. (*S.*)
v. 726. Al. Τέρινιν. (*P.*)
— ἐς pro εἰς Pal. 139. Τέρινιν alii.[5] Τέρεινα Vat. 916. (*S.*)
v. 727. χελλύσσουσα Mss. uterque. χελύσσουσα al. — Al. ναυάται. (*P.*)
— κλύδονα Vat. 916. et Pal. 142. χελλύσουσα Vat. 1471. Pal. 139. 142. Barb. uterque Cas. χελλύσσουσα Pott. et alii, teste Tzetza. ναυάται Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. (*S.*)
v. 728. κρόσαισι Seld. — Al. ταρχήσουσιν. (*P.*)
— ταρχήσουσιν alii.[6] (*S.*)
v. 729. Ὠχαρίνου Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. al. Ὠκηνάρου. — ἀγχιτέρμονος Seld. (*P.*)

---

1) Sola Basil. I. reliquae omnes οἶμας.
2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Haec plane eadem lectio est, in margine Edit. Meurs. II. ita depravata.
4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 649. Pin.
6) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

v. 729. Ὠκινάρου pro Ὠκηνάρου ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. utroque Cas. aliisque. δινῆσιν Pal. 158. (*S.*)
v. 730. λεύσσει pro λούσει Pal. 158. (*S.*)
v. 731. ὀρνιθόπεδος Pal. 142. (*S.*)
v. 732. Al. αὖθις. al. οὖθι. (*P.*)
— αὖθι Vat. 916. Cas. membr. Potter. aliique. οὖθι alii pro αὖθις.[1] (*S.*)
v. 733. Al. Μοψόπους. (*P.*)
— Μοψόπους alii.[2] (*S.*)
v. 734. ἐκτείνει Pal. 139. (*S.*)
v. 736. σκέποις Seld. (*P.*)
— Νεαπολίων Pal. 40. (*S.*)
v. 737. μοσύνου al. — στύφλα paroxyton. al. (*P.*)
— Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μεσηνοῦ Pal. 142. Μοσύνου alii.[3] στύμφλα Pal. 142. στύφλα uterque Cas. aliique. νάσονται Pal. 158. (*S.*)
v. 738. δ' nonnulli haud agnoscunt. — Al. συγκατακλεῖσαι. (*P.*)
— τὸ δ' aliqui non agnoscunt. συγκατακλεῖσαι alii.[4] (*S.*)
v. 739. Al. παλινστομβήτοις. — Al. ἁλώμενος cum aspero. (*P.*)
— πάλιν στροβήτοις divisim Vat. 916. et Pal. 158. παλινστρομβήτοις alii.[5] ἀλώμενος alii. (*S.*)
v. 740. Al. μαστιχθήσεται. (*P.*)
— συμφλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliique. (*S.*)
v. 741. Al. κάβηξ. (*P.*)
— κάβηξ alii.[6] (*S.*)
v. 742. Al. μὶν. (*P.*)
— μιν alii.[7] ῥόθοις Vat. 1307. (*S.*)
v. 743. βυθοῦ Bar. aliique. βυθῶν alii. (*P.*)
— χάριβδιν Vat. 916. ἐκφυσσῶσαν Pal. 40. et Cas. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139.

1) Sola Meurs. II. operarum errore.
2) Sola Basil. I. reliquae omnes Μόψοπος.
3) Lect. marg. Cant. e cod. Par. K.
4) Hoc vitium in Editt. non inveni.
5) Sola Basil. I. vitiose.
6) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.
7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

Cas. chart. Barocc. aliique.[1] βυθῶν Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (S.)

v. 744. τῆς Bar. aliique. (P.)

— τοῖς pro τῆς servavi ex Vat. 1307. Barb. et utroque Cas. (S.)

v. 745. Al. αὐτοκάρβδαλον.[2] al. αὐτοκάνδαλον. (P.)

— αὐτοκαίδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter. aliique. αὐτοκάνδαλον Vat. 972. Cas. membr. et alii. κάφος Vat. 1307. (S.)

v. 746. ταλάσει Seld. aliique. — Al. κυβερνῆσαι.[3] (P.)

— ταλάσει Cas. membr. aliique.[4] κυβερνήσει Vat. 1307. Pal. 142. 158. Alex. Cas. membr. et alii. (S.)

v. 747. Al. ἐς. (P.)

— εἰς pro ἐς Vat. 972. 1471. Barb. uterque Cas. et alii. (S.)

v. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμφοις Pal. 139. et Cas. membr. πρὸς τεταργανωμένην Cas. membr. προς-τεταργανομένην Pal. 139. (S.)

v. 749. Ἀμφίβεος Vat. 117. (S.)

v. 750. κυρύλλα Cas. membr. κηρύχου Vat. 916. (S.)

v. 751. μεσόδμοις Vat. 916. (S.)

v. 752. δύπτην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior superscripsit. (P.)

v. 753. ἐκσαρούμενος Cas. membr. (S.)

v. 754. Θρακίας al. — post Ἀνθηδόνος periodum faciunt Impress. nonnulli[5], et Seld. (P.)

— Θρᾳκίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliique. Θρῃκίας Steph. Byz. in Ἀνθηδών. (S.)

v. 755. κλάδος rescribendum putavit Ioseph. Scaliger. (P.)

— ἄλλως pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ios. Scaliger. (S.)

v. 756. στροβήσῃ Bar. — ἐκθρώσκων Seld. (P.)

— στρομβήσει Vat. 1307. ἐντρόσκων Pal. 139. ἐκθρόσκων Vat. 916. (S.)

v. 757. καλλιῤῥοίας Vat. 1306. (S.)

---

1) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
2) *Etym. M.* p. 173, 49. laudato Lycophrone.
3) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
4) Sola edit. Basil. I.
5) Sola Stephaniana, vitiose.

v. 758. Al. δεδρυφαγμένα. (*P.*)
— ἄμυξ Vat. 916. δεδρυφαγμένα alii.[1] δεδρυφραγμένον Cas. chart. δὲ δρυφαγμένον Vat. 1306. (*S.*)
v. 759. κρεαγρέπτους Mss. uterque, et alii. — κρεαγράπτοις al. (*P.*)
— Initialem coniunct. non agnoscit Cas. chart. κρεαγρέπτους Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Cas. membr. Barb. uterque Mss. Potter. aliique. κρεαγράπτοις alii.[2] κρεαγρεύτους Pal. 40. (*S.*)
v. 760. ἀλιβρότοισιν Vat. 117. ἀλιβρώτοισι Pal. 139. (*S.*)
v. 761. στόρθιγξε Bar. alliique. στόρτυγξι al. (*P.*)
— στόρθιγξι Cas. membr. aliique.[3] στόρτυγξι alii.[4] (*S.*)
v. 762. μαζέων Vat. 916. κρεανόμον Pal. 139. κρεανόμων Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)
v. 763. ληγρῶν Pal. 158. (*S.*)
v. 764. μυθοπλάστον Alex. ἐξηλακτήσει Vat. 1306. γόνον Pal. 139. (*S.*)
v. 766. τόσον δ' al. τοσόν δ' Bar. (*P.*)
— τοσόςδ' reposui ex Vat. 117. et Pal. 158. τοσόνδ' Vat. 972. 1306. 1471. uterque Cas. Alex. et Barb. τόσον δ' alii.[5] λάβῃ Vat. 972. (*S.*)
v. 767. Al. *Μέλανθρον.* al. *Μέλανθον.* al. *Μέλαθον.* — Ἱππηγέτῃ Seld. (*P.*)
— *Μέλανθρον* Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. *Μέλαθον* alii.[6] ἐγκλινηθένθ' Pal. 158. (*S.*)
v. 770. βόθρων Seld. (*P.*)
— μέλανθρον Pal. 158. (*S.*)
v. 771. βασσάρα Seld. κασσάρα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. κάσσαρα al. (*P.*)
— γυναικίκλωψιν Pal. 158. κασσάρα pro βασσάρα ex Vat. 972. κάσσαρα alii.[7] (*S.*)
v. 772. κασσωρεύουσα Etymol. et Bar. qui in Scholiis etiam eandem lectionem habet. — Hunc locum Ety-

1) Codex Canteri (Par. D.).
2) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 151. inepte.
3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.
4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Sola Basil. I. vitiose. Vitiosius etiam Meurs. II. *Μέλινθρον.*
7) *Favorinus* in Eclog. v. κασσωρεύουσα.

mologicographus sic distinguendo variavit: κοιλανεῖ δόμους θοίναισιν, ὄλβον ἐκχέασα — (P.)

v. 772. κασσωρεύουσα Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex. Cas. membr. Etymolog. in σεμνός. κασσωρέουσα vero Vat. 916. 1306. et Cas. chart. Caeterum comma, aliter τῷ δόμους apponendum, post τὸ θοίναισιν collocans Etymologistes, sententiam variat. (S.)

v. 774. πλείω al. et Bar. qui id etiam habet in Scholiis. πλεῖον al. (P.)

— πλείους Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter. aliique. πλείου alii.[1] Σκαιῆς Vat. 916. 972. et 1306. πύλαις pro πόνους Pal. 158., lectione non contemnenda. (S.)

v. 777. δένοις Vat. 1307. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471. χειρῶν Pal. 142. (S.)

v. 781. λίγοισι Pal. 142. λύγρισι Pal. 158. (S.)

v. 782. Al. ἐσεγκολάπτειν. (P.)

— ἀπεγκολάπτειν Vat. 916. ἐσεγκολάπτειν alii. (S.)

v. 784. παλαίσῃ Bar. aliique. παλεύσει Seld. aliique. — Al. κατασκόπους. (P.)

— παλεύσει Seld. aliique.[2] παλαίσῃ Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. aliique.[3] παλαίσει Vat. 916. κατασκόπους alii.[4] (S.)

v. 785. κλανθμῆσι Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. κανθμοῖσι Vat. 916. (S.)

v. 786. Βαμβυλίας Bar. Βαμφυλίας al. Βομβυλείας al. et Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta est ῑ eadem, ut videtur, manu. (P.)

— Βομβυλείας Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld. aliique. Βομβυλεία Vat. 972. Βαμβυλίας Alex. Cas. chart. Barb. Βαμφυλίας Pal. 139. aliique.[5] Τεκμηκία Vat. 916. et 1306. (S.)

v. 789. Al. κάβηξ. (P.)

---

1) Mend. typogr. in marg. Par. II.
2) Sola Edit. Basil. I.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
4) Quinam?
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 789. *κάβηξ* Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142. et alii. (*S.*)
v. 790. Al. *περιτριβής*. Codex Seld. habet quidem *περιτριβεὶς*, sed istis ε et ι eadem manus α superscripsit, ut videatur aliquis legisse *παρατριβεὶς*. (*P.*)
— *περιτριβὴς* Pal. 139. aliique.[1] (*S.*)
v. 792. *πρὸ* Seld. — *κιχὴν* Seld. (*P.*)
— *αἰνοβάκχου* Pal. 158. (*S.*)
v. 793. *σκέπας φυγὼν* Vat. 1307. (*S.*)
v. 794. *Νηριτῶν* Bar. (*P.*)
— *Νηριτῶν* Pal. 139. (*S.*)
v. 795. *κτείνει* Schottus. — *λύγιος* Seld. — *στόνωξ* Schottus. (*P.*)
v. 796. versum hunc sic profert Seld.: *κέντρῳ δυςαλθεὶς, ἔλλοπος Σαρδονικῆς*. — Al. *δυσαλγής*. *ἔλλοπος* cum spiritu aspero Bar. — *Σαρδανικῆς* al. *Σαρδωνικῆς* al. (*P.*)
— *δυσαλγὴς* alii. *ἔλλοπι* Pal. 158. *Σαρδανικῆς* alii.[2] *Σαρδωνικῆς* legunt cuncti Mss. excepto Vat. 916. qui egregie receptam a Scholiasta lectionem tuetur. (*S.*)
v. 797. *κέλλωρ* Vat. 972. metri gratia. (*S.*)
v. 798. *Ἀχιλέως* Seld. aliique. — post *αὐτανέψιος* interrogationis signum habet Seld. (*P.*)
— *Ἀχιλέως* pro *Ἀχιλλέως* tuentur Vat. 972. 1471. Barb. Seld. aliique.[3] (*S.*)
v. 799. Al. *στέφει*. (*P.*)
— *στέφει* alii.[4] (*S.*)
v. 800. *Τραμπυίας* Bar. idque in Scholiis retinet. *Τραμπύας* habet Seld. sed isti υ superposita est diphthongus υι. — *ἐδέθλιον* cum aspero Seld. (*P.*)
— *ὅταν πυναίων* pro: *ὅ τ' αἰπὺ ναίων* Pal. 158. *Τραπυίας* Vat. 1471. *Τραμπείας* Vat. 916. 972. 1306. *Τραμπύας* alii. *ἐδέσθλιον* Vat. 1306. (*S.*)
v. 801. *Ἡρακλεῖ* Seld. (*P.*)
— *Ἡρακλεῖ* Pal. 139. (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I.
2) Vide Scholia Ttetzae.
3) Sola Basil. I.
4) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 802. θοίνησιν Pal. 158. (S.)

v. 804. ἄπωθεν Seld. aliique; in illo autem τῷ ω superscriptum reperio ο. (P.)

— Τεμενείων Pal. 139. ἄποθεν cum ο tuentur Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)

v. 805. Πέρση Vat. 916. (S.)

v. 806. Γορτυναίῳ al. Γορτυναίᾳ Seld. Bar. quorum hic in Scholiis eandem lectionem retinet. (P.)

— Γορτυναίᾳ pro Γορτυνίᾳ ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. Tzetza in scholiis, aliisque. Γορτυναίῳ alii.[1] (S.)

v. 807. δτ' ἂν Seld. (P.)

— δε' ἂν Cas. membr. ἐκ πνεύσει Pal. 139. ἐκπνέοι Vat. 1471. (S.)

v. 808. κτείνει Pal. 139. (S.)

v. 810. δέριν Seld. (P.)

— σφάγαις Vat. 1471. (S.)

v. 811. Γλαύκωνος τ' Ἀχύρτοιο Bar. (P.)

— Γλαύκωνός τ' Ἀψύρτοιό τ' Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. Γλαῦκος τ' Vat. 916. αὐτανεψίαις Pal. 158. αὐτανεψίοις Cas. chart. (S.)

v. 812. τοσούτων Seld. aliique. (P.)

— τοσούτων Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique.[2] (S.)

v. 813. ἄτρεπτον Mss. uterque. (P.)

— ἄτρεπτον Pal. 139. Cas. chart. et Barber. τοδεύτερον Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. (S.)

v. 814. γληνὸν Cas. membr. (S.)

v. 815. πάτραν Vat. 916. 1307. et 1471. (S.)

v. 816. βοηλατοῦντα Vat. 1307. βοηλατοῦν Pal. 158. (S.)

v. 817. Al. ζεύγλαισιν. (P.)

— κάνθον Pal. 139. ζεύγλαισι Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. et Cas. membr. ζεύγλαισιν alii.[3] ζεύγλησιν Barb. μεσαβοῦν Vat. 117. et Pal. 158. ἔστι pro ἔτι Pal. 139. (S.)

v. 818. λήθης pro λύσσης Pal. 139. οἰστρημένον Vat. 1307. et Cas. membr. (S.)

v. 819. τηλικῶν δὲ al. (P.)

---

1) Sola Basil. I. 2) Editt. Basil. I. et Steph.
3) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 819. *τηλικῶνδε* pro *τηλικῶν δὲ* ex Vat. 117. 972. Barb. Cas. chart. aliisque. *τηλίκων δὲ* Vat. 916. et 1307. (*S.*)

v. 820. *αἰνόλεκτρον* Pal. 139. *εὐνάστης* pro *εὐνέτης* Pal. 158. (*S.*)

v. 821. *πλάτην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— *πλάτιν* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. *πλάτιν* Alex. *μαστεύων* Pal. 139. *ματεύων* Vat. 972. *κληδόνος* Vat. 117. Pal. 40. et Cas. membr. (*S.*)

v. 822. *πάθῶν* Seld. ubi tamen ō superscripsit eadem, ut videtur, manus. — *φυγὼν* Bar. (*P.*)

— *φυγὼν* Pal. 139. Barb. (*S.*)

v. 826. *πέμπλον* Seld. (*P.*)

— *τὸ καὶ* non agnoscit Vat. 916. (*S.*)

v. 827. Al. *ναυβάταις*. — Al. *ἰχθυμένας*.[1] (*P.*)

— *τῶν* pro *τὰς* Pal. 142. *γαυσίαις* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Cas. chart. Alex. aliique. *ἰχθυωμένας* reposui pro *ἠχθημένας* ex Vatican. 117. (*S.*)

v. 829. *μονοστίχου* Palatin. 139. (*S.*)

v. 833. *κρατῆρι* Seld. Et hanc lectionem Mss. Scholia utriusque Codicis defendunt. — *ἐκάτανε* Seld. (*P.*)

— *πέλας* Vat. 916. (*S.*)

v. 834. *τυρσίας* Mss. uterque et alii. — *Κηφηνίδας* al. (*P.*)

— *κηφηνίδας* alii, teste Tzetza. (*S.*)

v. 835. *λάκτισμά θ'* Mss. uterque. — *Ἑρμαίου* Bar. aliique. *Ἑρμέου* Seld. aliique.[2] Et hanc lectionem habent Mss. Scholia Codicis utriusque. (*P.*)

— *λακτίσματα* Vat. 916. *Ἑρμαίου* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. aliique; imo omnes, teste Tzetza. *Ἑρμείου* Vat. 1306. Pott. et alii. (*S.*)

v. 836. *προςήλλατο* Bar. aliique. (*P.*)

— *δὲ* pro *τὲ* Vat. 1307. *κέμφος* Vat. 916. *προςήλλατο* Vat. 117. 916. 972. 1471. Pal. 158. Alex. uterque Cas. Barb. Baroc. aliique.[3] *προςύλλατο* Vat. 1306. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. 2) Sola Aldina.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 839. ἱπποτένροχον Seld. (*P.*)

v. 840. πεφύσεται Alex. (*S.*)

v. 841. Al. φάλλαινα. (*P.*)

— φάλλαινα Vat. 1307. Pal. 158. Cas. membr. aliique.[1] ἀξινωμένη Vat. 916. (*S.*)

v. 842. Al. ἱπποβρώτους. (*P.*)

— ἱπποβρώτους Vat. 1306. Pal. 139. aliique.[2] (*S.*)

v. 843. μαρμαρόπιδος Vat. 1471. Alex. et Barb. μαρμαρόπαιδας γαιῆς Pal. 139. (*S.*)

v. 845. πέτρον legendum existimavit Guil. Canterus; πέτρῳ Scaliger. (*P.*)

— ἀμφελυτρώσας Vat. 916. ἀμφελιτρώσας Pal. 142. πετρῶν Vat. 972. πέτρῳ Scaliger: πέτρον Canterus: πέπλων Palatin. 158. (*S.*)

v. 846. Al. ποδηγιάς. (*P.*)

— ποδηγιὰς alii.[3] (*S.*)

v. 847. Al. γύας. Quam lectionem habet etiam Seld. sed aliquis diphthongum υι isti ῡ superposuit. (*P.*)

v. 848. χαμευνίδας al. (*P.*)

— χαμευνίδας Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. aliique.[4] χαμευνέδας Pal. 142. χαμωνίδας Vat. 1471. (*S.*)

v. 849. εὐνὰς δυσόδμους Bar. aliique.[5] (*P.*)

— δυσόδμοις Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii, vid. Schol. δυσόθμοις Vat. 916. (*S.*)

v. 850. τλήσετ' εἵνεκ' Seld. aliique.[6] τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἴγυας Stephanus Byzantinus. Vide Commentarios. (*P.*)

— τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἴγυας κυνὸς legit Stephanus in Αἴγυς, quam Meursius lectionem veram esse ait; sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem, mea sententia, optanda affulgeat. τλήσεαί θ' Cas. membr. (*S.*)

v. 851. τριάνηρος Vat. 972. (*S.*)

v. 852. Ἰαπύων Vat. 916. (*S.*)

---

1) Sola Basil. I. 2) non inveni.
3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 4) Sola Edit. Ald.
5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
6) Vid. Tzetz. Schol. ad h. l.

v. 853. *Σκυλευτρίᾳ* Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. (*S.*)
v. 854. *Τεμέσιον* Pal. 158. (*S.*)
v. 855. *ἀσκαίρας* Pal. 139. et 142. (*S.*)
v. 856. Al. *Λακινίους*. (*P.*)
— *Λαχινίους* alii.[1] *Λακινίου* Vat. 117. (*S.*)
v. 858. *Ὀπλιστρίᾳ* Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)
v. 859. Al. *τ'*. (*P.*)
— *τ'* pro *δ'* Pal. 142. aliique.[2] *ἐγχωρίοις* Pal. 142. (*S.*)
v. 860. *εἰννάπηχυν* Bar. (*P.*)
— *εἰννάπηχυν* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 861. *πρηστῆρος* Seld. — *δαΐου* Seld. *δαίου* al.[3] (*P.*)
— *δαΐου* pro *δαίου* ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. utroque Cas. aliisque. (*S.*)
v. 862. *καλύνειν* Palat. 158. (*S.*)
v. 863. *μήτ'* *αὐροπήνους* Vat. 1307. *ἀβροπήνους* Pal. 139. *ἀμφιβαλέσθαι* Pal. 139. et 158. (*S.*)
v. 864. *χάλκη* Al. — *θεὸς θεᾷ* Bar. (*P.*)
— *χάλκη* Pal. 139. Cas. chart. aliique.[4] *θορυκτοὺς* Vat. 1307. *οὕνεκεν* Vat. 1307. *θεὸς θεᾷ* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 865. *χέρσον* al. — *κτίσει* Bar. (*P.*)
— *χέρσον* alii. *στόρθιγγα* Pal. 142. *κτίσει* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (*S.*)
v. 867. *πάλις* Seld. — Al. *κωλῖτις*. (*P.*)
— *Κωλῶσις* Pal. 158. *Κωλῖτις* alii.[5] *Κολῷ τις* Pal. 40. (*S.*)
v. 868. *κρίουσα* Seld. — *Λογγύρου* Bar. (*P.*)
— *Ἀλεντείους* Vat. 117. *κρίουσα* Vat. 916. Seld. aliique. *Λογγόρου* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Λογγύρου* Pal. 158. (*S.*)
v. 869. Hanc particulam non agnoscit Seld. (*P.*)
— *τὸ θ'* non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 870. *κάψας* Bar. (*P.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 413. ed. Pin.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.
3) Editt. Basil. II. Commel. Meurs. I.
4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 870. *κάρφαν* Pal. 139. (*S.*)
v. 871. Al. *ὠμμηστοῦ*. (*P.*)
— *ὠμμηστοῦ* alii.[1] (*S.*)
v. 872. *ἄμνονος* Pal. 158. (*S.*)
v. 873. *συναυηγέταις* Vat. 1421. pro *τὸν ναυπηγέταις*. *ἐπ-πηγέταις* Vat. 916. *ναυηγέταις* Pal. 139. et uterque Cas. (*S.*)
v. 874. *κρόκοι* Bar. *κρόκαι Μεννάδι δ' εὐλιπῆ* Seld. *Μι-νίων* Bar. sed isti ῑ eadem, ut videtur, manus ῡ superposuit. — *στλεγίσματα* Bar. aliique. *στλεγ-γίσματα* al. (*P.*)
— *κρόκκαι* Vat. 1307. sed alterum κ̄ obelo transfixum est. *κρόκοι* Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. *κρό-κροι* Alex. *τὸ δὲ* non agnoscit Vat. 972. *Μη-νυῶν* Vat. 1306. *ἀλίπῇ* Pal. 158. *στλεγγίσματα* alii.[2] *στλεγίσματα* Vat. 117. 972. Pal. 40. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[3] *στλογίσματα* Vat. 1471. *στελεγγίσματα* Alex. Aphrodis. in lib. VI. Topic. Aristot. p. 222. (*S.*)
v. 875. *οὐ* pro *οὐδὲ* Vat. 916. *φθιβάζωσι* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 876. *θυναιὸν* alii.[4] *θηναῖον* Pal. 158. (*S.*)
v. 877. Al. *Τευχειρῶν*. al. *Ταυχείρων*. (*P.*)
— *Τευχειρῶν* Vat. 916. 972. aliique.[5] *Ταυχείρων* alii.[6] Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in margine vero ab recentiori manu restitutus; et ab hoc usque ad 888. exclusive deficiunt ob folii iacturam in Vat. 117. (*S.*)
v. 878. *αἰάξουσιν* Seld. (*P.*)
— *μύρηκες* Vat. 916. *αἰάξουσιν* pro *αἰάζουσιν* ex Pal. 40. Cas. membr. *αἰάσουσιν* Vat. 916. *ἐκβεβρα-μένους* Vat. 1471. (*S.*)
v. 880. *θρυλιγμάτων* Mss. uterque, et alii. — *δένδροισι* Bar. aliique. — *προσερηρότας* Bar. (*P.*)

1) Sola Meurs. II. vitiose.
2) Vit. typogr. in marg. Edit. Meurs. II.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Editt. omnes *στελγίσματα*.
4) Editt. Basil. II. Par. II. Commel.
5) Sola Edit. Basil. I. cum accentu in ultima.
6) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v.

v. 880. *θρυλιγμάτων* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Cas. chart. uterque Ms. Potter. aliique.[1] *θρηλιγμάτων δέντροισι* Vat. 916. Alex. Cas. membr. et Barb. *δένδροισι* Vat. 1471. Pal. 139. aliique.[2] *προσεσηρότας* Vat. 1306. Pal. 139. et 158. *προσαρηρότας* Vat. 916. 972. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 881. *Τιταιρώνειον* Bar. aliique. — *ναυβάται* Seld. aliique. (*P.*)

— *Τιταιρώνιον* Cas. membr. Barb. aliique.[3] *ναυβάται* Vat. 972. Alex. Cas. membr. Seld. aliique. (*S.*)

v. 882. *ταρχύσαντος* Seld. (*P.*)

— *συμβίαν* Pal. 158. Caeterum sic corrupte, et mendose hunc locum profert Cas. chart.

ταρχύσαντο Ἀργώου φορὲς
κλασθὲν . . . . . (*S.*)

v. 883. *ἀνεστήσαντο* Bar. (*P.*)

— *ἀνεστήσαντο* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 884. *κλαυσθὲν* Bar. — *πέταυρον* Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (*P.*)

— *κλαυσθὲν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. *λασθὲν* Vat. 916. *πέταυρον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. et Cas. membr. (*S.*)

v. 885. Al. *Αὐσίδα.* Malim *Αὐσίγδᾳ.* — *Κινύφειος* Mss. uterque. (*P.*)

— *Αὐσίδα* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 139. aliique.[4] Potterus autem mavult *Αὐσίγδᾳ.* *Κινύφειος* pro *Κιννύφειος* ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Alex. *Κιννύφιος* legunt Pal. 40. et Cas. membr. *Κιννυφεῖος* autem Pal. 158. (*S.*)

v. 887. *ὤπασε* sine $\bar{\nu}$ finali Mss. uterque. (*P.*)

— *ὤπασεν* Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique.[5] (*S.*)

v. 889. *πλατὺν* Bar. — *οἶμον* cum aspero Seld. (*P.*)

— *πλατὺν* Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *πλατὴν* Vat. 1471. (*S.*)

---

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. (altera habet *θρυλλιγμάτων*).
2) Cod. Canteri. (Par. D.)
3) Editt. Basil. Par. I. (altera habet *Τιταιρώνειον*) et Steph.
4) Lect. marg. Cant. e *Favorino* fol. 91. edit. Rom.
5) Editt. ante Sebast. omnes.

v. 890. Al. ἐνῆσαι (*P.*)

— μύρμων μ' Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. ἐνῆσαι alii.[1] (*S.*)

v. 892. δύσμορφος Pal. 139. (*S.*)

v. 893. ὅτ' ἂν Seld. (*P.*)

— ὅτ' ἄν Vat. 117. (*S.*)

v. 894. Ἕλλης Vat. 916. Λίβις Vat. 1471. (*S.*)

v. 895. δειμαίνοντες Vat. 1471. δεδειμαίνοντος Pal. 139. (*S.*)

v. 896. νηροῖς Etymolog. aliique. (*P.*)

— νηροῖς Etymolog. in voce, Suidas in Νηρίτης aliique.[2] (*S.*)

v. 897. Κυφαῖον Cas. chart. δύσμορφον Pal. 139. (*S.*)

v. 898. συνεκβράσσουσι Bar. — Βορέαι Seld. aliique. Βορεαὶ Bar. αἱ Βορεαὶ al. (*P.*)

— συνεκβράσσουσι Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. membr. βράσσουσι Cas. chart. Βορειαὶ Vat. 1471. et Pal. 139. βορέαι Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliique.[3] βορεαὶ Vat. 117. Barb. et Alex. βοραῖαι Pal. 158. αἱ βορεαὶ alii.[4] βοῤῥέαι Cas. chart. (*S.*)

v. 899. Παλύθρων al. — Τερθρηδόνος Bar. (*P.*)

— τὸ τ' non agnoscit Vat. 916. Παλύθρων alii.[5] ἔγγονον pro ἔκγονον tuentur Vat. 972. et Pal. 158. Τερθρηδόνος Vat. 1307. 1471. Pal. 158. et Cas. chart. (*S.*)

v. 900. Ἀφρυσίων Mss. uterque. Ἀφρυσσίων al. Canterus hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit: Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον. Vide Stephanum in voce Εὐρυάμπιος. Idem in v. Ἄμφρυσος hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod Ἀμφρύσιον cum simplici σ proferat. (*P.*)

— Ἀφρυσίων Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. uterque. Ἀφρυσσίων Vat. 972. 1307. Pal. 40. aliique.[6] Ἀφρουσίων Vat. 117. Pal. 139. Pot-

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Hi „*alii*" iidem sunt, quos modo nominavit, *Suidas* et *Etym. M.* p. 640, 52. e quibus Canterus hanc lectionem in marg. Edit. Basil. II. adnotavit.

3) Sola Basil. I. 4) Lect. marg. Canteri.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. 6) Sola Edit. Aldina.

ter. aliique. Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον Vossianus Stephani Byz. Ms. in voce. Idem in v. Ἄμφρυσος hunc versum eodem modo laudat, nisi quod Ἀμφρύσιον cum simplici σ efferat. Εὐρυαμπύων Alex. Εὐρυαπίων Vat. 916. (*S.*)

v. 901. πτερωθέντος Cas. membr. πεπρωθέντος Vat. 1471. (*S.*)

v. 903. Al. ἀθλιοπάτρον.[1] (*P.*)

— Αἰγώνιαν Vat. 916. ἀθλιοπάτρον Pal. 139. Alex. aliique. (*S.*)

v. 904. Al. ἠδ'. — Al. ἠδέ. (*P.*)

— ἠδ' pro οἶδ', et mox ἠδὲ pro οἱ δὲ legunt Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 40. 158. uterque Cas. Alex. Barb. et alii.[2] (*S.*)

v. 905. Περαιβικὴν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Περρ͂αιβίην al. (*P.*)

— Ἶριν Pal. 142. et Cas. chart. Τρηχῖνα, si excipias Vat. 117. et duos illos, qui mendosam lectionem habent, omnes omnino libri legunt. Τριχῖνα Vat. 1471. Τρηχία Vat. 916. Περαιβικὴν Vat. 916. 972. 1307. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. Περῤῥαιβίην alii.[3] (*S.*)

v. 906. Al. Γόννον. — Al. Φάλαννον. al. Φάλανον.[4] — Al. γύας. (*P.*)

— Γόννον Vat. 1307. aliique.[5] Φάλαννον Vat. 1307. aliique.[6] Φάλαινον Pal. 158. aliique. γύας alii.[7] (*S.*)

v. 907. Κασταναίαν Pal. 158. (*S.*)

v. 908. κωκύσσουσιν Vat. 117. 1307. et Alex. κωλύσουσιν Cas. chart. ἠλοκισμένον Vat. 916. (*S.*)

v. 909. ἄλλην Bar. (*P.*)

— ἐπ' ἄλλην Vat. 1471. (*S.*)

v. 910. πρὸς Seld. (*P.*)

---

1) Rectius dedit in priore Edit. ἀθλιοπάτραν, quod legitur in Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Hoc in Edit. Pott. II. operae depravarunt in ἀθλιοπάτρον, idque repetivit Sebastianus.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. Γόννος.

6) *Cant.* in marg. Basil. II. e *Steph. Byz.* citavit: Φάλανναν.

7) Utraque Meursiana.

v. 910. πρὸς νόσσων reponi pro: πρὸ νόσσου ex Vat. 916. et Pal. 142. (*S.*)

v. 911. βραχύπολις Bar. (*P.*)

— βραχύπολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. βραχυπτόλης Vat. 916. (*S.*)

v. 912. κεχρίνη Pal. 158. βεβρεγμένου Pal. 139. (*S.*)

v. 913. Κρίμισα Vat. 1307. et Alex. μιαιφόνου Pal. 139. (*S.*)

v. 914. ἄκρον Bar. aliique. — ἄρδην Seld. (*P.*)

— Αὐτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Pal. idem, Baroc. aliique[1]: ἄχρι Vat. 1471. (*S.*)

v. 915. ἀποψάλουσα Bar. — Μαιώτιν Bar. Μαιῶτιν Seld. — Al. πλόκων. (*P.*)

— ἀποψάλουσα Alex. Cas. chart. Barb. ἀποψαλοῦσα Vat. 1471. Μαιῶτιν Cas. chart. πλόκων alii.[2] (*S.*)

v. 916. Δύῤῥα Pal. 158. (*S.*)

v. 918. Al. λυροτύπῳ,[3] al. λυροκτύπῳ.[4] Quam lectionem amplexus est in sua versione G. Canterus. λυροκτύπου quidem habet Seld. in eo tamen isti ō finali eadem manus ῶ superposuit, ut videatur iste librarius lectionis varietatem agnovisse, quam a Tzetze etiam observatam fuisse constat. Vide Commentarios. (*P.*)

— λυροκτύπου pro λυροκτύπῳ tuentur Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. λυροκτύπων Cas. membr. (*S.*)

v. 919. Κράθις paroxyt. Mss. uterque. — τύμβας Bar. sed eadem manus isti ας superposuit ους. — δεδουπόλος Bar. sed isti λ manus nuperior superposuit τ. (*P.*)

— Κρᾶθις Vat. 117. 1307. 1471. aliique. τύμβας Vat. 1471. τυμβὰς Pal. 139. δεδουπόλος Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. (*S.*)

v. 920. Ἐλαίου Cas. membr. Πατρέως alii.[5] (*S.*)

v. 921. pro ἐρεύγεται ἐῤῥύσεται Vat. 916. ἐῤῥύγεται Vat. 1306. εὐεργέται Vat. 1471. (*S.*)

v. 922. Αὔδονες Bar. (*P.*)

---

1) Codex Canteri. 2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel.

5) E Tzetzae Comment.: καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστιν.

v. 922. *κτείνουσιν* Steph. in *Ἄισων*. (S.)

v. 925. Al. *Θρακίας*. Et hanc lectionem Mss. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. (P.)

— *Θρασκίας* Vat. 1307. Pal. 40. 142. Cas. chart. Eustath. in Iliad. *η'*. aliique. (S.)

v. 926. *ἐποικήσοντας* pro *ἐποικήσαντας* ex Vat. 117. *ἐποικήσαντος* Vat. 916. et Alex. *χθόνα* pro *κόνιν* Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)

v. 927. *Μακάλλοις* Seld. itaque Tzetzen legisse constat. (P.)

— *Μακέλλοις* Vat. 916. cum Potter. *ἔγχωρον* Pal. 158. (S.)

v. 929. *κυδαννοῦσι* Pal. 158. *θυάσθλοις* pro *θύσθλοις* Pal. 158. (S.)

v. 930. Al. *Λαγαρίας*. — hanc vocem (*ἐν*) non agnoscit Seld. (P.)

— *Λαγαρίας* Vat. 1307. aliique.[1] *Λαγκαρίας* Vat. 1471. et Barb. *Λαγκαρίαις* Alex. (S.)

v. 931. *φάλαγκα* Bar. (P.)

— *φάλαγκα* Barb. (S.)

v. 932. Al. *ἐκτείνων*. (P.)

— *ἐκτείνων* alii.[2] *ψευδόματον* Vat. 916. et 1306. *ψευδόμωτον* Vat. 1471. (S.)

v. 933. *δουρικμήτων* Pal. 158. *πάλας* pro *τάλας* alii, teste Tzetza. (S.)

v. 934. *Κυμαιθοῦς* Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. — *συμπεφραγμένων* Bar. quae lectio non est prorsus reiicienda. (P.)

— *Κυμαιθοῦς* Vat. 972. Cas. chart. et Barb. *συμπεφραγμένων* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *συμπεφυρμένον* Vat. 915. *συνεφραμένων* Vat. 916. (S.)

v. 935. *στοργοξυνεύνων* Vat. 916. *οὕνεκεν* Vat. 916. 1306. 1307. et Cas. chart. *οὕνεκα* Barb. (S.)

v. 936. Al. *Κλυδωνίαν*. — *Θαρσῶ* Seld. (P.)

— *τὸ τὴν* deest in Pal. 158. *Κλυδωνίαν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliique.[3] *Θρασῶ* Pal. 117. (S.)

v. 937. *τὸν, τε* Seld. (P.)

---

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v. et Etym. M. p. 554, 15.

2) Sola Edit. Basil. I. in Schol. vitiose; in textu autem *ἐκ τίνων*.

3) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 937. *δρχομωτῆσαι* Alex. *ὀρχομωτῆσαι* Barb. (*S.*)

v. 938. Versum hunc non agnoscit Seld. (*P.*)

— *Κανδάον'* pro *Κανδάον* tuentur Vat. 972. Pal. 142. 158. et Cas. chart. *ῆ* pro *ἤ* Cas. chart. (*S.*)

v. 941. *αὐγάζον* Bar. Sed isti finali syllabae recentior manus superposuit *ων*. (*P.*)

— *οὐδέπω* Cas. membr. *αὐγάζον* Vat. 1471. et Alex. (*S.*)

v. 942. *ἀλγεινῶν* al. *χαλεπὰς* Bar. aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit Canterus. (*P.*)

— *ἀλγεινῶν* Vat. 117. Pal. 158. aliique. *χαλεπὰς* pro *ἀλγεινὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et alii. *χαλεπῶν* Vat. 1306. et Alex. (*S.*)

v. 943. *τοὶ γὰρ* Bar. (*P.*)

— *τοὶ γὰρ* Vat. 916. Cas. chart. *φύλιξιν* Pal. 142. *ἥνδρωσε* Alex. (*S.*)

v. 945. *στρατῷ* Pal. 142. longe melius caeteris. (*S.*)

v. 946. *Κίριν* paroxyt. Bar. *Κίρνιν* Seld. *Κεῖριν* al. *Σῖριν* legendum esse putavit Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. — Al. *Κιλιστάρνου*. (*P.*)

— *Κίρην* Vat. 916. 1806. *Κίριν* Vat. 1471. Pal. 158. *Κύριν* Vat. 915. *Κοίριν* Pal. 139. *Κεῖριν* alii.[1] *Σῖριν* denique Cluverius Ital. Antiq. L. IV. p. 1272. *Κυλιστάρου* Vat. 1307. *Κιλιστάρνου* Pal. 139. aliique.[2] (*S.*)

v. 947. *ἔπηλις* Pal. 139. *νάσσεσθαι* Cas. chart. *πάτρης* Pal. 142. (*S.*)

v. 950. *καθ' ἱερώσει* Seld. — *Μυδίας* Mss. uterque, et alii. — post *ἀνακτόροις* interrogationis notam habet Seld. (*P.*)

— *Μωδίας* Vat. 1306. *Μυνδίας* pro *Μυδίας* tuentur Vat. 117. Pal. 40. et 142. (*S.*)

v. 952. *πλακτοὶ* Bar. aliique. — *μολόντες* Bar. (*P.*)

— *πλακτοὶ* Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. uterque Cas. Baroc. aliique.[3] *μολῶντες* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *Αὐυμέδων* Vat. 1471. Pal. 40. uterque Cas. et Barb. *Ναυμέδων*

---

1) *Κοῖριν*, exhibet marg. Edit. Par. I. e Codice; hoc Editt. Pott. utrq. depravavit in *Κεῖριν* errorem propagavit Sebastianus.

2) Lect. marg. Edit. Par. I. e Codice. 3) Sola Edit. Basil. I.

Pal. 139. τριπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 953. ναύτας Pal. 142. (*S.*)

v. 955. προσθεῖναι Bar. (*P.*)

— προσθεῖναι Vat. 972. Pal. 142. (*S.*)

v. 956. μολόντες Vat. 916. μολοῦσιν Vat. 1307. βολοῦσιν Pal 40. (*S.*)

v. 957—59. Tres hi versus desunt in Pal. 158. (*S.*)

v. 960. μονοικοίτους al. μονηκοίτους al. μονοικήτους quidem habet Seld. sed eadem manus η isti οι, et οι isti η superposuit; idemque in Scholiis factum. (*P.*)

— μονοικήτους pro μονηκοίτους tuentur modo Vat. 1306. et Cas. chart. μονοκοίτους Pal. 40. μονοικοίτους alii.[1] (*S.*)

v. 961. Κριμιαγὸς Seld. (*P.*)

— Κριμησὸς Vat. 1307. (*S.*)

v. 962. λέκτρας Bar. sed isti ας eadem manus superscripsit οις. — Seld. habet ἠδέ. (*P.*)

v. 963. σκύλλακα Vat. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (*S.*)

v. 964. συνοικηστῆρα Vat. 916. 1306. (*S.*)

v. 965. Ἀγχέσου al. Ἀγχίςου Bar. in eo tamen isti ς nuperior manus superposuit σ. — γόνον Mss. uterque. (*P.*)

— Ἀγχίστου Vat. 916. 1471. Cas. chart. Ἀγχέσου alii.[2] γόνον pro νόθον ex Vat. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 967. Δαρδανίων Vat. 916. et Pal. 139. ναυσθλώμενον Vat. 1306. ναυσθλουμένων Cas. membr. ναυθλούμενον Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 968. Ἐγέστα Mss. uterque, et eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in Scholiis retinent. Salmasius in Plinian. Exercit. in Solini Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit Αἴγεστε, idque de Troiano heroe dictum putat, insulse quidem et ridicule, cum in versibus sequentibus

---

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose in Scholiis: καὶ μονοικοίτους ἕδρας.

2) Rectius Potterus Ἀγχέσου, quod legitur apud *Lectium* in Collect. P. gr. T. II. p. 154.

27

quatuor adiectiva foeminina huic voci copulet poeta. Sed quid mirum, si quando bonus dormitet Homerus? (*P.*) *

v. 968. *Ἔγεστα* Alex. uterque Potter. aliique.[1] *Ἐγέστα* Pal. 139. (*S.*)

v. 970. *ῥυπαῖσιν* Seld. (*P.*)

v. 971. *δυστυχὴς* Pal. 40. nec male. (*S.*)

v. 972. *γοωμένους* Vat. 916. (*S.*)

v. 973. *στενάζεις* Bar. — Al. *λοιγαίαν.*[2] (*P.*)

— *στενάζεις* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. *λοιγαίαν* cum parox. omnes Codd. si excipias Pal. 142. (*S.*)

v. 974. *πρὸς τρόπαιον* Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero *προςτρόπαιον* una voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragoedia versum hunc a Lycophrone mutuatus, *προςτρόπαιον* habet. Posset etiam legi *Προςτροπαῖον* gentile; est enim *Προςτροπαία* Siciliae urbs. Vide Canteri Annotationes. (*P.*)

— *προςτρόπαιον* una voce pro: *πρὸς τρόπαιον* tuentur modo Barb. et Cas. membr. (*S.*)

v. 975. *ἐμπρεύσει* Bar. (*P.*)

— *τηνώδης* Pal. 142. *ἐμπρεύσει* Alex. et Barb. *ἐμπορεῦσει* Vat. 1471. *ἀμπνεύσει* Vat. 972. *εὐπεύσει* Pal. 139. (*S.*)

v. 976. *καλυνεῖ* Vat. 915. et 916. (*S.*)

v. 978. *Σίριν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *Λευταρίαν* Vat. 1471. et Pal. 40. (*S.*)

v. 980. *ὀλύνθον* Pal. 158. *ἀναρίθμων* Pal. 142. (*S.*)

v. 981. Al. *κάρα.* (*P.*)

— *κάραν* pro *κάρα* tuentur Vat. 916. 1306. et Cas. membr. (*S.*)

v. 982. *Σίρις* Bar. aliique. Quam lectionem genuinam esse, testatur Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Troianos urbem ad

1) Codex Canteri (Par. D.).
2) Sola Edit. Aldina.

eum fluvium condituros ait Lycophron, quam eius Commentator Isaacius Sirim intelligit una cum Strabone ibid. p. 1274. (*P.*)

v. 982. ἤθροισαν Pal. 158. Σίρις pro Σίνις ex Vat. 915. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. Baroc. aliisque. (*S.*)

v. 983. Al. Χωνίαν.[1] (*P.*)

— Χωνίαν Vat. 117. et Pal. 142. (*S.*)

v. 985. ἀλγυνοῦσι Vat. 916. (*S.*)

v. 986. θεοῖς Seld. (*P.*)

v. 987. Al. πρὸς θ'. — Ξουθίδας reposuit, ex emendatione Ioan. Aurati, Guil. Canterus, cuius Annotationes consulendae. (*P.*)

— πρὸς θ' alii.[2] Ξουθίδας pro Ξουθίδος reposui e Vat. 915., quam lectionem Canterus ex Io. Aurati emendatione iam probarat. Ξουθίδος Vat. 1306. 1471. ψῳκότας Vat. 916. εὐκηκότας Vat. 916. (*S.*)

v. 988. μύει Seld. (*P.*)

— γλήνας Vat. 916. aliique[3]: γλῆναι Pal. 158. τοῖς pro ταῖς idem. ἀναιμάκταις Vat. 916. ἀναιλμάκτοις Cas. membr. (*S.*)

v. 989. Ἰώνας Seld. (*P.*)

— Ἰάνας pro Ἰάονας utrumque modo Cas. tuetur. σκύλαξ pro βλάβην Pal. 139. (*S.*)

v. 990. Al. λεῦσον. (*P.*)

— λεύσον Vat. 916. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. aliique.[4] (*S.*)

v. 991. ὅτ' ἂν Seld. — ἱερείας Bar. (*P.*)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Cas. membr. Λίταρχος Vat. 972. ἱρείας Pal. 139. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 992. Al. αἱμάξει. (*P.*)

— αἱμάξει Vat. 916. Alex. aliique.[5] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. Χώνη. ibi enim Edit. Ald., qua Canterus usus est, exhibet Χωνίαν.

2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.

3) Quinam?

4) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. λεῦσον· reliquae omnes λεύσσων.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

v. 993. Al. *Τυλησσίων*, al. *Τυλησσέων*. (*P.*)
— *Τυλησσίων* alii.[1] *Τυλλησσίων* alii.[2] Hunc versum non agnoscit Pal. 139. (*S.*)

v. 994. *ἀλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, emendatione etsi non ineruditа, me tamen iudice, minus necessaria. (*P.*)
— *ἄλις μίκτοιο* Vat. 1471. *ἀλισμήκτοιο* reponendum putavit Scaliger, *emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime necessaria*. Nos vero, intercedente potissimum praestantissimi Cod. Vat. 972. auctoritate, si non recipimus lectionem, magis certe magisque probamus. *ἰλισμίκτοιο* Vat. 916. (*S.*)

v. 995. *ἄρδονται* Bar. *νάσσονται* Seld. (*P.*)
— *νάσονται* Pal. 158. et *νάσσονται* Seld. pro *ἄρσονται*, lectione minime gentium despicienda. *ἄρδονται* Baroc. (*S.*)

v. 996. *Κλήτης* Bar. aliique. — *ἐνδεδυμένοι* Bar. aliique. (*P.*)
— *Κλήτης* pro *δούλης* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique.[3] *ζεῦγλαν* properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. *ζεύγλην* Pal. 40. *ἐνδεδυμένοι* omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. aliique[4]; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. (*S.*)

v. 997. *ὀτρηρῆς* Bar. aliique. *ὀτρήνης* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
— *χαλκομίτου* Vat. 915. *ϑῆσαν* Vat. 916. et Pal. 139. *ὀτρηρῆς* reposui pro *ὀτρηροῦς* ex Vat. 972. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. (*S.*)

v. 998. *πλανήτην* Pal. 139. (*S.*)

v. 999. *ὀφϑαλμὸν* Pal. 139. *κτυπεὶς* Vat. 117. (*S.*)

v. 1002. *Κροτωνιᾶται* paroxyton. Mss. uterque, et alii. — *πέρσουσι* sine *ν* finali Mss. uterque et alii. Quidam sunt, qui post *ποτὲ* notam distinctionis po-

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Τυλησσός*.
2) Non inveni.
3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.
4) Cod. Canteri (Par. D.)

nunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur, inter quos etiam est Tzetzes. (*P.*)

v. 1002. Κροτωνιάται Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. uterque Cas. uterque Potter. et alii.[1] πέρσουσι pro πέρσουσιν ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Cas. chart. utroque Potteriano libro aliisque.[2] Quidam[3] post κοτὶ notam distinctionis ponunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur; sed perperam. (*S.*)

v. 1003. φθέσαντες Vat. 1471. (*S.*)

v. 1004. Κλητὴν Cas. membr. (*S.*)

v. 1005. πρόσθε sine ν finali Seld. πρὸς θε al. — ἐκείνης Bar. (*P.*)

— πρὸςθε pro πρόςθεν ex Pal. 142. et Cas. membr. πρὸς θ' alii.[4] ἐκείνης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1007. διαραίσουσι Bar. — Λαυρῆτας Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— διαραίσσουσι Vat. 1471. Barb. Alex. Cas. chart. διαῤῥαίσσουσι Vat. 1306. 1307. διαραίσου Pal. 139. Λαυρήτας Pal. 142. Λαυρίτης Vat. 1307. (*S.*)

v. 1008. κυδαίνει al.[5] (*P.*)

— Τέρειραν Vat. 1306. μυδάσει Vat. 117. μυδεύει Pal. 142. (*S.*)

v. 1009. γῆς Bar. — ἐκβράσων Seld. (*P.*)

— Ὠκήναρος Pal. 158. γῆ̃ς Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. ἐκβράσων Pal. 139. (*S.*)

v. 1010. ἄλλῃ Seld. (*P.*)

— ἄλλῃ Vat. 972. Pal. 142. καμόντες Vat. 916. (*S.*)

v. 1013. κερτερὸν Bar. (*P.*)

— γόνον pro τόκον Palat. 158. (*S.*)

v. 1014. τῇ Seld. (*P.*)

— ψάμον Vat. 117. (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I. quam temere secutus est Sebastianus.

3) Quidam? — Immo omnes ante Potterum ita interpunxerunt. *Canterus* in versione tantum comma transposuit.

4) Rectius Potterus πρὸς θε. Respicit hoc ad Edit. Basil. I. in qua vitiose operae dederunt πρὸς θεγαῖαν.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

v. 1015. Θρῆσαι Seld. — ἐμφηρούμεναι Al. (*P.*)

— Θρῆσαι Vat. 916. Cas. chart. ἐμφορουμένας Pal. 139. ἐμφορούμεναι alii.[1] (*S.*)

v. 1016. τῇ Seld. (*P.*)

v. 1017. Ἀργυρίνους al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholiis habet Bar. Ἀργυῤῥίνους al. (*P.*)

— Ἀργυρίνους pro Ἀργυρίννους ex omnibus exemplaribus, si excipias Vat. 972. Pal. 40. 142. et Cas. membr. qui Ἀργυριννοῦς c. perispom. legit. Alii autem[2], inter quos Steph. Byz. in voce, Ἀργυῤῥίνους. (*S.*)

v. 1019. ὄψεται Bar. (*P.*)

— πλανῆτιν Pal. 40. ὄψεται Vat. 1471. Cas. chart. Barb. (*S.*)

v. 1021. Al. ὄρος.[3] (*P.*)

— Κράθις cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Cas. membr. Κράθης Cas. chart. ἐν δὲ pro ἠδὲ mavult Berkel. in Stephani *Μυλάκων*. (*S.*)

v. 1022. πύλαις al. πόλεις Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar. (*P.*)

— πύλαις pro Πόλαις Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. aliique. (*S.*)

v. 1023. ἔσταιλε Cas. chart. (*S.*)

v. 1026. νάσσαντο Pal. 142. Barb. aliique. νάσσονται Vat. 916. et Pal. 158. Διζηρῷ Vat. 916. et 1306. (*S.*)

v. 1027. Al. Ὀρθρωνοῦ. Et hanc lectionem tam in Textu, quam in Commentariis habet Bar. (*P.*)

— Ὀρθρωνοῦ Cas. chart. Barb. et alii.[4] Ὀρθρανοῦ Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1028. πλακτοὶ Bar. (*P.*)

— πλακτοὶ Vat. 916. 1306. 1471. Alex. Barb. Casan. chart. πτέρυξ Vat. 117. (*S.*)

v. 1029. προςμάσεται Seld. (*P.*)

v. 1030. τῆς Σισυφείου Bar. (*P.*)

---

1) Accuratius Potterus ἐμφηρούμεναι. Hoc vitium habet *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 155.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Μύλακες.* In Editione enim Aldina Stephani legitur ὄρος.

4) Codex Canteri (Par. D.).

v. 1030. *Σισιφεῖον* Vat. 1471. *Σισυφίου* Pal. 139. (*S.*)

v. 1031. Al. *ποδ'*.[1] — *γράφειν* Bar. (*P.*)

— *γράφειν* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. *γράφει* Cas. chart. (*S.*)

v. 1032. Hunc locum sic distinguit Bar. *παρθένου Λογγάτιδος Ἕλωρος, ἔνθα* — (*P.*)

— *κλένοντα* pro *κλεινόν θ'* Vat. 916. (*S.*)

v. 1033. Al. *πόρον*. Hic etiam Codex Baroccianus diversa interpunctione sensum variavit; sic enim legit: *ποτὸν παπποκτόνος· δ' Ὀρθρωνὸν* — (*P.*)

— *Ἕλλωρος* Pal. 139. *ἐκβάλει* Vat. 1306. *πόρον* pro *ποτὸν* alii.[2] (*S.*)

v. 1034. *Ὀρθρωνὸν* Bar. aliique. (*P.*)

— *παππωκτόνον* Pal. 139. *Ὀρθρωνὸν* Cas. chart. Barb. aliique.[3] (*S.*)

v. 1035. Hanc vocem non agnoscit Bar. (*P.*)

— *πατρῴου* Vat. 1307. (*S.*)

v. 1036. *ὡς* pro *ὃς* Palat. 139. *χειράδος* Pal. 139. *ἔπει* pro *ἐπὶ* Pal. 158. (*S.*)

v. 1038. *ποσὶν* Pal. 139. (*S.*)

v. 1039. *πλείωνα* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1040. *ἐάσῃ* Bar. — *Τελφουσσία* al. *Τελφουσίαι* Seld. (*P.*)

— *ἐάσῃ* Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142. 158. Cas. chart. *Τελφουσσία* Steph. in voce, aliique.[4] (*S.*)

v. 1041. *ῥεῖθραν* Pal. 158. *νεύουσα* Vat. 916. (*S.*)

v. 1042. *ὄθε* Seld. (*P.*)

— *δεινῶν* Cas. chart. et Barb. *δεινικὴν* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1043. *Ἀμαντίαν* Bar. aliique. (*P.*)

— *Ἀμαντίαν* Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique.[5] *Ἀβαμαντίαν* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1044. Al. *Ἀτιτάνων*. (*P.*)

— *Ἀτιτάνων* Vat. 915. 916. 972. Alex. Cas. membr. aliique.[6] (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
2) Quinam?
3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
4) Solus *Steph. Byz.* p. 646. ed. Pin.
5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.
6) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

v. 1045. Al. πράκτην. al. πλακτόν. Guil. Canterus reposuit ἀκτήν. Eius Annotationes videndae. (*P.*)

— πράκτην Pal. 142. aliique.[1] πλακτὸν alii.[2] ἀκτὴν Canter. (*S.*)

v. 1046. Πολυάνθου habent Impress. omnes, et Bar. Ego Πολυάνθους lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus, cuius Annotationes hac de re consulendae. (*P.*)

— Πολυάνθους pro Πολυάνθου tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1047. Αὐσονίων Mss. uterque, et alii.[3] — τάφον Seld. τόπων al. (*P.*)

— Αὐσονείων Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. Αὐσονίαν Pal. 158. τόπων pro τάφων Seld. aliique.[4] (*S.*)

v. 1049. Al. ξένοις. — ὀστέοισιν Mss. uterque et alii. — Scaliger mavult ὀγκώσει. Vide quae in hanc vocem adnotavi initio huius libelli. (*P.*)

— ξένοις alii.[5] ὀστέοισσιν Pott. ὀσταίοισιν Vat. 1306. uterque Cas. aliique. ὀχήσει Pal. 139. et 158. ὀγκώσει Scaliger. οὐχήσει Vat. 916. Ego vero mallem ὀγκήσει. (*S.*)

v. 1050. τύμβος scribendum existimat Scaliger. (*P.*)

— τύμβος Scaliger. (*S.*)

v. 1051. πᾶσιν cum ν finali Seld. πᾶσαν Bar. — Al. νημερτήν. (*P.*)

— πᾶσαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Baroc. πᾶσιν ἡμερτῆ Cas. membr. et Seld. νημερτὴν alii.[6] (*S.*)

v. 1052. ἀκεστὴς Bar. aliique. Differunt autem ἀκέστης et ἀκεστὴς, ut nonnulli aiunt. — Δαυνὶ Bar. (*P.*)

— τ' pro δ' Vat. 916. et 1471. ἀκεστὴς pro ἀκέστης ex Vat. 972. Pal. 139. utroque Cas. Barb. Baroc.

---

1) Sola Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. qui solus omnium hanc lectionem exhibet.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex *Steph. Byz.* v. Αὔσων. p. 141. ed. Pin.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Sola Edit. Basil. I.

aliisque. ἀκιστὴς Vat. 1471. Δαυνίων Pal. 139. Δαυνὶ pro Δαυνίοις Vat. 1471. et Baroc. (*S.*)

v. 1053. ὅτ' ἂν Seld. — Al. κακτὶ μαίνοντας. — Al. Ἀλθαίου. (*P.*)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 1307. Cas. membr. et Seld. κατικμάνοντες Vat. 916. κατιμάνοντες Vat. 1306. κακτὶ μαίνοντες pro κατικμαίνοντες, alii.[1] Ἀλθαίου Vat. 1307. Pal. 40. aliique. (*S.*)

v. 1054. Al. αὐδήσουσιν. — Ἡπίου cum spiritu aspero Bar. caeteri cum leni scribunt. (*P.*)

— αὐδήσουσιν Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. aliique. (*S.*)

v. 1055. πρύμναισι Pal. 139. (*S.*)

v. 1056. ἰαταί ποτε Bar. (*P.*)

v. 1057. πανεχθινέστου Vat. 916. πανέχθιον Cas. membr. (*S.*)

v. 1058. ὅτ' ἂν Seld. — Al. Σελάγγων. — Ἀγγαισῶν Bar. Αἰγέσσων al. (*P.*)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. et Seld. Σελάγγων alii.[2] Ἀγγαίσσων Vat. 117. et Cas. membr. Ἀγγαισῶν Pal. 139. Baroc. aliique. Αἰγέσσων Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. Αἰγαίσων Vat. 1307. Ἀγαίσων Vat. 916. (*S.*)

v. 1059. κοιράνων Bar. — Al. γύας. (*P.*)

— μολοῦντες Vat. 916. αἰτίζουσι Pal. 158. κοιράνων Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. γύας Cas. chart. aliique. (*S.*)

v. 1060. ἔκκληρον Vat. 916. ἐγκλήρων Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1061. ἐρυμνὸν Seld. (*P.*)

— ἐς Vat. 972. aliique. In Vat. 117. trina, ut videtur, folia periere, versus complectentia 33. ab hocce inclusive ad 1094. exclusive. ὠμήσται Vat. 1471. (*S.*)

v. 1062. κοίλης Mss. uterque. — μοιχοῖς Seld. — διὰ σφάγος Bar. (*P.*)

— κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. κοίλαις Vat. 1307. διὰ σφάγος Casan. chart. et Barb. διάσφαγος Pal. 139. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Solo. Edit. Basil. I.

v. 1063. τοὶ al. (*P.*)

— τοὶ pro τοῖς alii.[1] ἀκτέριστον Pal. 139. ἀκτερνίστων, et mox Δαυνίτων Cas. membr. Δαυνῖται Vat. 1306. 1471. et Barb. (*S.*)

v. 1064. τροχμάλῳ Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— στήχουσι Alex. τροχμάλῳ Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. uterque Potter. aliique. τροχμαλῷ Barb. τροχμάλῳ Vat. 1471. τριχμάλῳ Vat. 972. κατήφερες Pal. 158. (*S.*)

v. 1066. καραβρῶτος Vat. 916. κάπου Pal. 142. (*S.*)

v. 1067. τοῖς Seld. — Al. Τέμεσαν. — Al. ἐγγόνων. (*P.*)

— Ναυβολίων Vat. 915. Τέμεσσαν Cas. chart. aliique[2], et fortasse rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Cas. chart. aliique. ἐκγόνον Pal. 158. (*S.*)

v. 1068. Al. καταβλώξουσι. (*P.*)

— ναῦται Vat. 1471. καταβλώξουσι alii.[3] καταβρώξουσιν Vat. 1471. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1069. πρηῶνας Bar. (*P.*)

— Ἰπωνίου Pal. 139. πρηῶνας Barb. τηθὲν pro Τηθὺν Vat. 1471. Τιθὺν Alex. (*S.*)

v. 1070. Κρήσσης Bar. Κρίσης Seld.— Al. ὄρον. Al. ὁρῶν. (*P.*)

— σκλῆρον Pal. 158. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 916. Κρήσσης Barb. ὁρῶν Vat. 915. aliique.[4] ὅρον alii.[5] (*S.*)

v. 1071. Κροτωνιάτιν Bar. Κροτοντάτην Seld. — ἀντίπορθον Bar. (*P.*)

— Κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb. Κροτωνιάτην Vat. 916. ἀντὶ πορθμὸν Pal. 158. (*S.*)

v. 1073. Al. Λιλαῖαν paroxyton. Et hanc lectionem tam in Scholiis, quam in Textu habet Bar. (*P.*)

— Λιλαίαν Vat. 916. 1471. Cas. chart. Baroc. aliique. χάνεμωρίας Vat. 1471. Pal. 40. et 139. (*S.*)

---

1) Basil. I. in Schol. vitiose: τοῖσ' ἀκτέριστον.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Accuratius Potterus καταβλώζουσι. Hoc vitium est apud Lectium in Coll. Poet. gr. T. II. p. 156.

4) Lect. marg. Cant. e Codice.

5) Vitiose in Lectii Collect. Poet. gr. T. II. p. 156. editum est ὅραν, quod festinanter a Pottero enotatum repetivit Sebastianus.

v. 1074. *Ἀμφισὰν τε* Bar. aliique. (*P.*)
— *πενθοῦντες* Cas. membr. *πορθοῦντες* Pal. 158. *κλει-νὸν* Cas. membr. (*S.*)
v. 1075. Al. *Σηταία* paroxyton. (*P.*)
— *Σήταια* alii. (*S.*)
v. 1076. *γυούχοις* Vat. 916. (*S.*)
v. 1077. *ὠργυιωμένη* Bar. aliique. (*P.*)
— *οἴκτησα χαλκίῃσιν* Pal. 189. *χαλκείοισιν* Pal. 142. *ὠργυιωμένη* Vat. 915. Pal. 158. uterque Cas. Barb. aliique. *ὠργυωμένη* Vat. 916. 1306. et 1307. (*S.*)
v. 1078. *στόλων* Vat. 1306. (*S.*)
v. 1079. *ἔκβληστον* Vat. 916. et 1306. (*S.*)
v. 1080. *τόργῃσιν* Vat. 1471. et Cas. membr. (*S.*)
v. 1082. *πρὸς αὐγάζουσα* Seld. aliique. (*P.*)
— *πρὸς αὐγάζουσα* Cas. membr. Seld. aliique.[1] (*S.*)
v. 1083. *Μέβλητος* Seld. (*P.*)
— *Μέμβητος* Vat. 916. (*S.*)
v. 1084. *Κερνεῶτιν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. *Κερνεάτιν* al. — *ἐκπεπλωκότες* Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— *Κερνεῶτιν* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. *Κερνεάτιν* alii.[2] *ἐκπεπλωκότες* paene omnes Codices; attamen Potterianam lectionem mutare nolui. *ἐκπεπλευκότες* Vat. 915. 1307. *ἐμπεπλωκότες* Cas. chart. (*S.*)
v. 1085. *σπόρον* Vat. 916. *Τυρσηνικὸν* Vat. 1306. *Λατμη-τίαις* Vat. 972. (*S.*)
v. 1086. *πέλας* Seld. (*P.*)
v. 1088. Al. *ἕξουσι* sine *ν* finali. (*P.*)
— *ἄνοσον* pro *ἄνοστον* Pal. 158. *ἕξουσιν* alii. (*S.*)
v. 1090. *οἵ δ'* pro *οὐδ'* Vat. 1471. et Pal. 139. *δόμοις* Vat. 916. 972. et 1306. (*S.*)
v. 1091. *εὔκλαιον* Pal. 40. *ἐκλάψουσι* Vat. 916. (*S.*)
v. 1092. *Κερδύλλᾳ* Bar. *Κερδύλῳ* al. — Al. *Λαρινθίῳ*. (*P.*)
— *τίννοντες* Vat. 972. *Κερδύλῳ* Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. aliique. *Κενδύλῳ* Cas. membr. *Λαρβυδίῳ* Vat. 972. et Pal. 142. *Λαρινθίῳ* alii.[3] (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. 2) Sola Edit. Basil. I.
3) Sola Edit. Basil. I.

v. 1094. Al. *παρβουκολίξει*. (*P.*)
— *παρβουκολίξει* Pal. 142. aliique pro *παραιολίξει*. *παραιολίζει* Pal. 158. (*S.*)
v. 1095. *οὐδὲν* Seld. (*P.*)
v. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1306. (*S.*)
v. 1097. *διαῤῥαιθέντος* Bar. (*P.*)
— *διαῤῥαιθέντος* Vat. 916. (*S.*)
v. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. (*S.*)
v. 1099. *διεξόδους* Mss. uterque. (*P.*)
— *διεξόδους* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. (*S.*)
v. 1100. Al. *κελεύσθους*. (*P.*)
— *κελεύσθους* alii.[1] (*S.*)
v. 1101. Versus iste adverbio comparat. *ὡς* infit in vetusto Cod. Vat. 1307. (*S.*)
v. 1102. *κροσωτοὺς* Bar. *κορσωτοὺς* al. (*P.*)
— *κορσωτοὺς* omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Cas. chart. Barb. et alii. *κροσωτοὺς* Barb. *κορσωτοὺς* Pal. 139. *κροσσοτοὺς* Pal. 158. (*S.*)
v. 1104. *κύπελον* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1105. *εὐθέτῳ* Iulius Pollux Onomast. Videsis Commentarium meum. (*P.*)
— *εὐθέτῳ* Pollux. Onom. L. II. cap. 4. (*S.*)
v. 1106. *οἰκτὰ* Vat. 1471. *πέφλιξ* Vat. 1307. (*S.*)
v. 1107. *εἰσιδοῦσαι κουρίαν* Cas. chart. (*S.*)
v. 1108. *ἐγώδε* Bar. — Al. *δρύτης*. (*P.*)
— *ἐγώδε* Bar. *δρύτης* Vat. 117. aliique.[2] *δροίτος* Pal. 142. *δρόντης* Pal. 139. *ἀμφικείσομαι* pro *ἄγχι κείσομαι* Pal. 139. (*S.*)
v. 1109. *Χαρυβδικῷ* Bar. (*P.*)
— *χαρυβδικῷ* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *συντεθραυμένη* Pal. 139. (*S.*)
v. 1111. *ὑλακουργὸς* Bar. Et hic Codex versus hos interpunctione sic variavit: *ἐργάτης ὀρεὺς ῥήξει· πλατὺν* —. (*P.*)
— *ὑλοκουργὸς* Vat. 972. *ὑλακουργὸς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 288, 3. et *Favorin.* fol. 153. edit. Rom.

v. 1113. Al. παλλακίζοισ᾽.. (*P.*)
— παλλακίζουσ᾽ alii, teste Tzetza.[1] (*S.*)
v. 1114. ἐπαυχένα una voce Seld. ἐπ᾽ αὐχένος al. (*P.*)
— ἐπ᾽ αὐχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique.[2] ἐπαυχένος Pal. 40. (*S.*)
v. 1115. πλήσσει Vat. 915. et Cas. chart. χωλῆς Pal. 158. (*S.*)
v. 1116. κλαιψόνυμφον Vat. 1471. δορίκτητον Vat. 117. 1306. 1307. et Pal. 158. (*S.*)
v. 1117. Al. δύζηλος. — ἀστέμβακτα Etymologici Auctor, quam lectionem Scholiastas quosdam Graecos amplexos fuisse tradit Canterus. (*P.*)
— δύζηλος Pal. 40. 139. aliique. ἀστέμβακτα Vat. 1307. Etymolog. in ἀστεμφὴς et Eustath. in Iliad. α′. p. 441. ed. Flor. (*S.*)
v. 1118. δεσπότιν Bar. (*P.*)
— βρῶσα pro βοῶσα Pal. 139. κλυτάον pro κλύοντα Etymol. in ἀστεμφής. δασπότιν Vat. 1471. (*S.*)
v. 1119. Miror audaciam prioris Interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω ausus est reponere; quum et sensus huic repugnet, et Scriptorum testimonia longe alio vergant. *Canterus.* — Al. κατίχνος. — ἠνεμωμένοις Bar. aliique. (*P.*)
— θεύσει alii.[3] κατίχνος alii.[4] ἠνεμωμένοις Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[5] (*S.*)
v. 1121. αὐτόχει Seld. (*P.*)
— σπλάχν᾽ Vat. 916. βάξει Vat. 117. (*S.*)
v. 1122. ἔκφυλον Cas. chart. (*S.*)
v. 1123. νύμφης δ᾽ ἄναξ Vat. 1306. (*S.*)
v. 1124. αἱμύλοις cum tenui Mss. uterque. (*P.*)

---

1) Tzetzes in Comment.: τινὲς δὲ παλλακίζουσα φασίν, ἵν᾽ ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.
2) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
3) Solus *Bertrandus* hoc in versione expressit. Vitiosum θεύσῳ, quod notavi ad h. l. p. 232., habet, ut nunc demum video, etiam Edit. Par. I. alioquin emendate expressa.
4) Sola Edit. Basil. I.
5) Codex Canteri (Par. D.).

v. 1124. *αἰμύλοις* cum tenui Vat. 1208. Pal. 139. et uterque Potter. (*S.*)

v. 1127. Al. *λιθαίῳ.* (*P.*)

— *αὖθις* reposui pro *αὖθι* auctoritate Vat. 117. *λιθαίῳ* alii.[1] (*S.*)

v. 1128. Al. *μὴν.* — Al. *ἄκραις.* (*P.*)

— *μὴν* pro *μοὶ* alii.[2] *ἄκραις* pro *ἄκροι* alii.[3] (*S.*)

v. 1129. *Δαρδάνου* Vat. 972. (*S.*)

v. 1131. *παρθένιον* Vat. 117. Pal. 139. 142. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1132. *ὅτ' οὐ θέλουσι* Seld. (*P.*)

— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *θέλουσι* Vat. 1307. et Pal. 40. *ὅτ' οὐ θέλουσι* Cas. membr. (*S.*)

v. 1133. *τοὺς, Ἑκτορείοις* Seld. *τοὺς Ἑκτορείαις* al. (*P.*)

— *ταῖς* pro *τοὺς* Pal. 142. *Ἑκτορείοις* pro *Ἑκτορείαις* ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1134. *σίφλον* Seld. *σίμφλον* al. (*P.*)

— *ἔχοντα* Pal. 139. *σιφλὸν* Pal. 139. *σίμφλον* Pal. 142. aliique.[4] *σίφλους* Pal. 158. *μῶμον* Pal. 142. (*S.*)

v. 1137. Al. *Ἐρινύων.* (*P.*)

— *Ἐρινύων* Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique.[5] *ἐσθῆτας* Vat. 972. (*S.*)

v. 1138. *πεπαμμέναι* Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in hoc aliquis $\overline{\mu}$ illud prius deletorio signo notavit. (*P.*)

— *πεπαμμέναι* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. *πεπταμέναι* Vat. 916. *φραμακτηρίοις* Vat. 916. (*S.*)

v. 1139. *κείναις δ' ἐγώ* Seld. — *ἄφθιτον* Seld. (*P.*)

v. 1140. *ῥαβδηφόρος* Vat. 1471. *ῥανδηφόρος* Pal. 139. (*S.*)

v. 1143. *ἀθεσμόλεκτον* Mss. uterque. (*P.*)

— *ἀθεσμόλεκτον* Pal. 139. Cas. membr. *Κυπρίδος* Cas. membr. *θέας* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1144. Versus hos sic distinguit Seld. *δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον. πέμψουσι.* (*P.*)

---

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.
2) Basil. I. in Scholiis vitiose: *ναὸν δὲ μήν.*
3) Lect. marg. Par. I. e Codice.
4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
5) Sola Edit. Basil. I.

v. 1146. Σπερχειὲ oxyton. Mss. uterque, et alii. (P.)

— Σπερχειὲ pro Σπέρχειε ex Vat. 916. 972. Barb. utroque Potter. aliisque.[1] Βοαγρίῳ Pal. 142. (S.)

v. 1147. Κύνε Bar. aliique. — Φαλωρίας Bar. (P.)

— Κύνε paene omnes Codd. Κάφρεια Vat. 916. Φαλωρίας Vat. 1471. Barb. et Cas. chart. Φυρίας Vat. 916. (S.)

v. 1148. Νωρυκίον Bar. (P.)

— Νωρύκειον Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. Νωράκιον Pal. 158. Θρονίτυδες Vat. 117. Θρονίτιδος Pal. 142. (S.)

v. 1149. ἀγυαὶ Seld. (P.)

v. 1150. Ἰλέως al. Οἰλέως maluit Canterus, cuius Annotationes consulendae. (P.)

— Ὁδοιδόκιος Vat. 1471. Ἰλέως pro Ἰλέος ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. utroque Cas. aliisque. Οἰλέως Canterus. (S.)

v. 1151. δυσεβῶν Seld. (P.)

— ἀμῶν Pal. 142. (S.)

v. 1152. τίσετ' Mss. uterque. τίσαιτ' al. (P.)

— τίσετ' pro τίσειτ' ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. et utroque Cas. τίσαιτ' Vat. 916. 972. 1306. aliique.[2] τίσεται Vat. 915. τίσεαι Pal. 158. ἄγισκα Vat. 1471. (S.)

v. 1153. χρόνους Pal. 158. (S.)

v. 1154. πάλλου Vat. 1307. (S.)

v. 1155. ἐν ξένοις ξένος Bar. (P.)

— ὡς pro αἷς Pal. 139. ἐν ξένοις ξένος Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. ἐν ξένοις τάφος Pal. 158. (S.)

v. 1156. λυπρὰν Bar. — ἐκλυσθήσεται Bar. ἐκκλυσθήσεται Seld. quas lectiones uterque in Scholiis retinent. ἐλκυσθήσεται al. (P.)

— λυπρὰν Vat. 1471. et Cas. chart. ἐκκλυσθήσεται Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. ἐκλυσθήσεται Pal. 139. 142. ἐλκυσθήσεται Tzetzes aliique.[3] (S.)

---

1) Sola Edit. Basil. I. 2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 1157. ὅτ' ἂν Seld. — Al. ἀκάρπου, et deinde φυτοῦ. — γυία Impressae quaedam editt. (P.)

— ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. ὅταν δ' Vat. 1307. ἀκάρπου φυτοῦ Pal. 142. aliique.[1] γύα aliqui.[2] συμφλέξαι Pal. 158. (S.)

v. 1158. ἐκ βράσσῃ al. (P.)

— τὸ εἰς non agnoscit Pal. 158. ἐκβράσσῃ Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et alii. ἐκβράσσει Pal. 139. (S.)

v. 1159. Τρήρωνος reposuit Iosephus Scaliger, quem sequi malle se profitetur Canterus. (P.)

— Τρήρωνος Scaliger, consentiente etiam Cantero, sed perperam. ἐφθιτωμένοις Pal. 139. ἐμφθιτωμένης Pal. 142. (S.)

v. 1160. Ἴσαι pro ἴσαι tuentur Vat. 915. 972. et Barb. ἴσα Cas. membr. (S.)

v. 1161. Al. Σίθωνος. — Al. γύας. (P.)

— Σιθῶνος pro Σίθωνος tuentur Vat. 972. 1471. Barb. aliique. γύας cum aliis Vat. 117. (S.)

v. 1162. κάκκέλευθα Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur, ubi etiam cum eo consentit Seld. — παπταλωμέναι Seld. πεπταλωμέναι Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)

— κἀκέλευθα Vat. 916. κάκκέλευθα Cas. chart. πεπαλωμέναι Vat. 916. 972. et 1306. πεπταλωμέναι Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)

v. 1163. εἰσθράξωσιν Vat. 916. (S.)

v. 1164. γονούμεναι Seld. (P.)

— ἱκέτιες Pal. 139. γουνομέναι Vat. 117. (S.)

v. 1165. ὀφελθρεύσωσι al.[3] ὀφελτρεύουσι Etymologici Auctor. ὀφελτρεύσουσι Bar. — κοσμοῦσαι πέδον, δρόσῳ τε φοιβάσωσιν abest a quodam Impress. (P.)

— ὀφελτρεύσουσι Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. ὀφελτρεύουσι Ety-

1) Lect. marg. Cant. non accurate ex Aldina enotata; ibi enim e Cod. editum est: ἀκάρποις — φυτοῦ.

2) Accuratius Potterus γυία. Hoc vitium est in Editt. Basil. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

mol. κοσμῆσαι Pal. 139. Caeterum haec duo hemistichia: κοσμοῦσαι πέδον, Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν absunt ab impresso quodam.[1] (*S.*)

v. 1166. φοιβάσουσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. φοιβάζουσιν Pal. 139. et 158. (*S.*)

v. 1167. φυγοῦσαι pro φυγούσαι tuentur Vat. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. (*S.*)

v. 1170. Φαρακλαῖον Seld. (*P.*)

v. 1171. Al. χορέσαι. Vide Scholia. (*P.*)

— χορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)

v. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτεῖ Pal. 158. (*S.*)

v. 1173. τοὐπολίβητον Pal. 139. (*S.*)

v. 1176. ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero spiritu pingunt, quem quidem ego malim. (*P.*)

— ἐπωπίδα Vat. 1471. Cas. chart. aliique. ἐπωπίδα cum leni alii, sed scholia consulas. Θήσεται ἐπωπίδους Vat. 916. Θήσει' ἐπωπίδα Pal. 158. (*S.*)

v. 1177. κλαγκαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. — ταρβήσουσαν Bar. aliique. ταρύνσουσαν al. ταρμύσσουσαν al. (*P.*)

— κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Cas. chart. Barb. aliique. ταρμύσσουσαν alii[3], et Etymol. in v. ἀτάρμυκτον. ταρβύσσουσι Pal. 40. ταρύσσουσαν alii.[4] (*S.*)

v. 1178. Ζηρανθίας Pal. 158. (*S.*)

v. 1179. Al. δίκηλα. — σέβωσι Bar. aliique. (*P.*)

— δίκηλα alii.[5] δήληλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique.[6] (*S.*)

v. 1180. δύσθλοις Vat. 1306. et 1471. (*S.*)

v. 1181. Al. τοί. (*P.*)

— τοὶ pro δὲ Pal. 40. 142. aliique. στώνυξ Alex. (*S.*)

---

1) Desunt apud *Lectium* in Collect. P. gr. T. II. p. 157.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 162, 8. Sebastianus inepte addidit *alii*. 4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e *Favorin.* fol. 147. edit. Rom.

6) Codex Canteri. (Par. D.)

v. 1182. σεμνῶν Bar. aliique. (*P.*)
— σεμνῶν Vat. 915. Pal. 139. Cas. chart. aliique.[1] (*S.*)
v. 1183. ὠγκωμένος Vat. 916. (*S.*)
v. 1184. ῥεῖθρον Pal. 158. ἐντεριωμένη pro ἐντεριωμένης, et mox in sequenti τλήμονι pro τλήμονος rescripsi ex Pal. 142. ἐκτεριωμένη Pal. 142. (*S.*)
v. 1185. Al. τλήμονι.[2] (*P.*)
— τλήμορος Vat. 916. (*S.*)
v. 1187. πρῶτος οὕνεκεν Vat. 1307. (*S.*)
v. 1188. κελαιῶν Vat. 916. (*S.*)
v. 1190. πέτρας pro πάτρας Cas. membr. (*S.*)
v. 1191. καινὸν κρηπίδα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)
— κριπίδα legit etiam Vat. 1471. (*S.*)
v. 1193. θυμέτῳ Pal. 158. (*S.*)
v. 1194. ἔξεσαι σε Bar. — Al. γενετλίαν. (*P.*)
— ἔξεται Vat. 916. Pal. 139. Barb. τὸ σὲ non agnoscit Vat. 916. γενετλίαν alii.[3] (*S.*)
v. 1195. ἐξυμνημένην Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— ἐξυμνημένην Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. uterque Potter. aliique.[4] (*S.*)
v. 1196. Al. σφι. (*P.*)
— σφὶ pro σφὲ alii.[5] (*S.*)
v. 1197. ἐκβαλοῦσα ταρσάρων Vat. 1307. (*S.*)
v. 1199. παιδοβρῶτος Cas. membr. ὁμευνέτου Pal. 158. (*S.*)
v. 1200. ἐπίανε Seld. (*P.*)
— ἀσέμνους Vat. 916. et 1306. ἐπίανε pro ἐπίανεν tuentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Cas. membr. (*S.*)
v. 1201. ἐκλάμψας πτέρον Vat. 916. 1306. et 1471. (*S.*)
v. 1202. Al. γυοκόλλοις. — εἰλυμένον al. εἱλιμένον Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (*P.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose.
2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Solus *Lectius* in Coll. P. gr. T. II. p. 157.
4) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Basil. I.
5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

v. 1202. *γυιοκόλλοις* pro *γυοκόλλοις* tuentur Vat. 117. 972. uterque Cas. aliique. *εἰλιγμένον* pro *εἰλιγμένον* ex Vat. 915. et 972. *εἰλημένον* Vat. 117. 916. 1471. et Pal. 139. *εἰλημμένον* Vat. 1306. et 1307. *εἰλημένον* Pal. 40. Alex. et Cas. chart. *εἰλημμένον* Pal. 158. et Cas. membr. *εἰλυμένοι* alii.[1] (*S.*)

v. 1203. *γεγονὼς* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1204. *δ'* omittunt nonnulli Impress.[2] (*P.*)

— coniunct. *δ'* agnoscunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139. et Alex. Cas. vero membr. *νήσοις δὲ* legit, fortasse melius. *ἐγκατοικήσει* Pal. 158. (*S.*)

v. 1207. *Ταρμινθέως* al. *Τερμυθέως* Bar. (*P.*)

— *Τερμυθέως* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *Ταρμινθέως* alii.[3] *Τερμυνέως* Vat. 916. (*S.*)

v. 1208. *Ὀσφρυνείων* Seld. (*P.*)

— *Ὀφρυνῖων* Vat. 1471. et Pal. 139. *ἠρείων* Vat. 1306. *ἀνηρείσας* Pal. 139. (*S.*)

v. 1209. *Καλυδνοῦ* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— *Καλυδνοῦ* Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)

v. 1210. *ὅτ' ἂν* Seld. (*P.*)

— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *ὁπλήτην* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1212. *τὸ μέγιστον* deest in Vat. 916. (*S.*)

v. 1213. *κυδαλίουσιν* Pal. 139. *κυδανοῦσι* Pal. 158. *ἶσον* pro *ἴσον* ex Vat. 117. 1306. 1307. aliisque. (*S.*)

v. 1214. *κἀπὸ* Bar. — *Γόρτινος* Al. (*P.*)

— *Κνωσὸν* Vat. 1471. et Pal. 139. *Γόρτινος* alii.[4] (*S.*)

v. 1217. *ἑλᾷ* cum spiritu aspero Bar. (*P.*)

v. 1218. Al. *Λευκὸν*, de qua lectione dictum supra. — *τῆς* non agnoscit Bar. (*P.*)

— *Λευκὸν* alii. *στροβήσσω* Cas. membr. Artic. *τῆς* non agnoscunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. et Barb. (*S.*)

v. 1219. *χεύδεσι* Vat. 916. *ψυδρᾶσι* Vat. 1471. (*S.*)

---

1) Mend. typogr. in marg. edit. Basil. II. pro *εἰλημένον*, quod ibi debuit ex Basil. I. notari. Vitium repetiverunt Pott. et Sebast.

2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

v. 1220. Al. *πείσει'*. (*P.*)
— *οὐ* pro *οὔτε* Pal. 158. *πείσει'* alii.[1] (*S.*)
v. 1221. Al. *φρένα*. (*P.*)
— *ἠγριωμένος* Cas. membr. *δέμας* pro *φρένας* Vat. 1471. et Pal. 139. *φρένα* alii.[2] (*S.*)
v. 1222. *λάχος* Seld. (*P.*)
— *Κλειαιθύρας* Pal. 139. (*S.*)
v. 1223. *συγκατανεύσει* Vat. 1471. et Pal. 139. *κεκρὰν* Pal. 158. (*S.*)
v. 1224. *κτανεῖ* Vat. 1307. (*S.*)
v. 1225. Al. *βόστρου*. (*P.*)
— *βόστρου* alii.[3] (*S.*)
v. 1226. *πάπω* Seld. (*P.*)
v. 1228. Al. *ἄροντες*. — *κλέος* Bar. (*P.*)
— *ἀρχαῖς* pro *αἰχμαῖς* Vat. 916. *ἄροντες* alii.[4] *κλέος* pro *στέφος* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (*S.*)
v. 1229. *μοναρχίας* Vat. 1471. et Barb. (*S.*)
v. 1230. *ἄμνημον* Cas. chart. (*S.*)
v. 1231. *ἐγκατακρύψει* Mss. uterque. (*P.*)
— *ἐγκατακρύψει* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et uterque Potter. (*S.*)
v. 1232. *διπλοὺς* Mss. uterque. (*P.*)
— *συγγενὴς* Pal. 142. *λείων* pro *λείψει* Pal. 158. *διπλοὺς* Vat. 1471. Cas. chart. et ambo Potter. (*S.*)
v. 1233. *Ῥώμη* Mss. uterque et alii. (*P.*)
— *λέοντος* Vat. 1307. *Ῥώμη* pro *Ῥώμης* reposui ex omnibus Vatic. omnibus Pal. (excepto 142.) Alex. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.[5] (*S.*)
v. 1234. *τὲ* non agnoscit Bar. — Al. *Χοιράδος*. (*P.*)
— *ὁ Καστίας τε τῆς χαράδος* Vat. 1471. Alterum *τὲ* non agnoscit Barb. *Χοιράδος* alii.[6] (*S.*)
v. 1236. Al. *Ῥάκηλον*. — *μολῶν* Seld. (*P.*)

---

1) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.
2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.
3) Editt. Basil. I. et Steph. in Scholiis vitiose: *ὀγκαίου βόστρου*.
4) Sola Meurs. II. vitiose.
5) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.
6) Lect. marg. Par. I. e Codice.

v. 1236. Ῥάκηλον alii.[1] (*S.*)
v. 1237. Κίσσου Bar. aliique. (*P.*)
— Κίσσου Vat. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliique.[2] Κίσου Pal. 139. Κισσοῦ Pal. 40. (*S.*)
v. 1238. Ἀλμωπίας legendum iudicavit Guil. Canterus, cuius Annotationes videsis. (*P.*)
— Ἀλμωπίας Canterus ex Stephano in voce. (*S.*)
v. 1239. παλιμπλανήτην al. (*P.*)
— παλιμπλανήτην alii.[3] (*S.*)
v. 1240. Λιγκεὺς Seld. Λιγγεὺς al. (*P.*)
— Λυγγεὺς Pal. 158. Λιγκεὺς Pal. 139. Λιγγεὺς Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. aliique. Pro ῥεῖθρον εἶδος Pal. 139. ὕδωρ Vat. 117. Alex. et Barb. θερμῶν Vat. 1307. (*S.*)
v. 1241. Ἀγύλλης Seld. aliique. Ἀγγύλης al. Ἀγκύλης al. — πολλύρηνοι Bar. (*P.*)
— Πίσ᾽ Ἀγύλης Vat. 1307. Ἀγύλλης reposui pro Ἀγγύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Cas. membr. Ἀγκύλης Cas. chart. Ἀγγύλης Vat. 1471. et Barb. Ἀκύλης Pal. 142. Ἀγκύρης Pal. 139. πολλύρηνοι Vat. 1471. Barb. πολλύριοι Pal. 139. (*S.*)
v. 1242. Al. δὲ σφιμίξει. — στρατῷ Bar. (*P.*)
— ἐχθρὸν Cas. membr. στρατῷ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Casan. chart. (*S.*)
v. 1244. νάνος Bar. aliique. — Al. ἐρεμνήσας. (*P.*)
— νάννος Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. ἐρεμνήσας alii.[4] (*S.*)
v. 1247. λόγοις Seld. (*P.*)
— γνάψει Vat. 916. Θεοινὸς Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1248. Αἴθονες Pal. 158. (*S.*)
v. 1250. χιτὼν pro κιχὼν Vat. 1471. (*S.*)
v. 1251. ὑστέραν Vat. 916. (*S.*)
v. 1252. δέξεται pro λήψεται Vat. 916. (*S.*)
v. 1253. Βορυγάνων Pal. 40. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 572. edit. Pin.
2) Codex Canteri. Editt. omnes Κισσοῦ.
3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. Ἀλμωπία, p. 65. edit. Pin.
4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

v. 1254. Hunc versum sic profert Stephanus Byzantinus: ὑπὲρ *Λακίου Δαυνίου* τ' ᾠκισμένην. (*P.*)

— Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in *Δαύνιον*· Ὑπὲρ *Λακίου Δαυνίου* τ' ᾠκισμένην. (*S.*)

v. 1255. τριήκοντ' Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusive ad 1260. exclusive desunt in Vat. 1306. (*S.*)

v. 1257. Al. *Δαρδανίων*. (*P.*)

— *Δαρδανίων* Pal. 142. aliique. [1] ναυσθώσεται Vat. 1471. (*S.*)

v. 1258. Al. ἰσαρίθμων. habet quidem ἰσηρίθμων Bar. sed isti η̄ eadem, ut videtur, manus superposuit ᾱ. (*P.*)

— ἰσαρίθμων Vat. 1471. Baroc. aliique. [2] θρέστειραν Vat. 916. (*S.*)

v. 1261. δήμας Bar. — *Μυδίᾳ* al. *Μενδίᾳ* Bar. (*P.*)

— δήμας pro δείμας Vat. 1471. Barb. Pal. 139. μὲν pro δὲ Pal. 139. *Μενδίᾳ* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Μυδίᾳ* alii. *Μινδίᾳ* Pal. 158. μὲν *Δία* pro *Μυνδίᾳ* Vat. 916. (*S.*)

v. 1262. ἐγκατοικεῖ al. (*P.*)

— ἀγάλματα Vat. 916. ἐγκατοικεῖ pro ἐγκατοικιεῖ ex Alex. aliisque. [3] ἐγκατοικήζει Pal. 158. (*S.*)

v. 1264. ὀμπνείαν Alex. οὐμπνείαν Pal. 139. (*S.*)

v. 1265. Versus hic sic scribitur in Bar. σὺν γηραιῷ πατρὶ προςβιώσεται. (*P.*)

— Articulum τῷ non agnoscunt Pal. 139. et Barb. γηραιῷ pro γεραιῷ tuentur Vat. 972. 1471. Barb. uterque Casan. πρεσβειώσεται Cas. membr. (*S.*)

v. 1266. ἧμος cum spiritu aspero profert Bar. (*P.*)

— ἧμος Vat. 972. 1307. Cas. membr. (*S.*)

v. 1267. συλλαφήξαντες Vat. 117. συλλαφήσαντες Pal. 139. (*S.*)

v. 1269. χρήζει Vat. 1306. κἀπενεγκᾶσθαι γάνος Vat. 916. (*S.*)

v. 1270. τὸ κριθεὶς deest in Vat. 916. (*S.*)

v. 1271. πάτρας Pal. 158. (*S.*)

v. 1272. Al. δομήσεται. et hanc lectionem tuentur Mss. uterque, tam in Scholiis quam in Textu: utrobique

---

1) Editt. Basil. I. et Steph.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Mend. typogr. solius Edit. Basil. I.

tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus ῶ isti ō superposuit. (*P.*)

v. 1272. *ὀλβεῖαν* Vat. 916. *δωμήσεται* Vat. 972. Barb. uterque Cas. aliique. (*S.*)

v. 1273. Al. *Κρικαίου*. (*P.*)

— *τέρσιν* pro *τύρσιν* Vat. 1471. *Κρικαίου* alii per metathesin.[1] *νάπους* Pal. 158. (*S.*)

v. 1275. *Μαρσιωνῖδος* Vat. 1471. et Barber. (*S.*)

v. 1276. *καταχθονὸς* Seld. (*P.*)

— *Τιτώνειαν*, fortasse melius, Pal. 142. *καταχθονὸς* Vat. 116. (*S.*)

v. 1277. *κεθμῶνος* Bar. (*P.*)

v. 1278. *κλιτῆν* Bar. (*P.*)

— *κλιτῆν* Vat. 916. (*S.*)

v. 1279. *στύγνον* Vat. 117. 915. 1307. 1471. omnes Pal. Alex. aliique. (*S.*)

v. 1280. *γρόνῳ* Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. *βηρέθρῳ* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1281. *δυσίλητα* pro *δύστλητα* Vat. 916. (*S.*)

v. 1282. *ἀϊστῶσαι* Bar. aliique. (*P.*)

— *ἀϊστῶσαι* reposui pro *ἀϊστώσειν* ex Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 142. Cas. chart. Baroc. aliisque.[2] (*S.*)

v. 1283. *τοῦ* pro *τῇ* tuentur Vat. 912. 1471. Barb. Cas. chart. aliique. *τῆς* pro *τοῦ* Cas. membr. (*S.*)

v. 1284. *Σαρπηδῶνος* Vat. 916. (*P.*)

v. 1286. *Σαλμυδησσὸς* Bar. — *κακόξενος* Seld. (*P.*)

— *Σαλμυδησσὸς* rescripsi pro *Σαλμυδησὸς* ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb. *Σαλμυδισσὸς* legit Potterus; ita et Xenophontem legere testatur Ortelius. *κακόξενος* Pal. 158. (*S.*)

v. 1287. *κρατεροῖς* Bar. (*P.*)

— *κρατεροῖς* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. (*S.*)

v. 1288. *τε* nonnunquam deest. — *τέκνων* Bar. sed isti ᾱ manus nuperior superposuit μ. — *ἀκρεφνῆς* Seld. *ἀκραιφνῆ* Bar. aliique. — Al. *μέσον*. (*P.*)

— *τὸ τε* non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex.

---

1) Edit. *Commel.*, ceteroquin emendate expressa, h. l. vitiose *Κριχαίου* habet, quod inde repetivit *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 159.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

Barb. aliique. [1] τέκνων pro τέμνων Vat. 1471. Pal. 139. ἀκραιφνῆ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Baroc. aliique. μέσον Vat. 1471. Alex. Cas. chart. aliique. [2] (S.)

v. 1289. πρὸς φιλεστάτην Pal. 158. (S.)

v. 1290. χίμαιτλα Bar. aliique. χύμετλα al. (P.)

— χίμαιτλα Vat. 1471. aliique. χύμετλα alii. [3] Μαιώτεσι Vat. 1306. (S.)

v. 1291. Καρνῖται paroxyton. Bar. (P.)

— ναῦται Pal. 139. πρῶτοι Pal. 142. Καρνῖται Alex. et Cas. chart. (S.)

v. 1293. Λεύνης Bar. (P.)

v. 1294. πλάτην περῶσαι Bar. aliique. (P.)

— πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliique. [4] πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam Casan. chart. et Barb. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan. membr. (S.)

v. 1295. διπλοῖς Pal. 158. (S.)

v. 1296. Κουρῆτες Bar. (P.)

v. 1297. πόῤῥιν Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (P.)

— Κουρῆτες Vat. 916. 1306. 1471. (S.)

v. 1298. τυπώματι Mss. uterque, et alii. (P.)

— πόῤῥιν reposui pro πόριν ex Vat. 916. 972. 1306. 1471. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Barb. (S.)

v. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυμπώματι ex Vat. 117. 916. 1306. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Potterianis aliisque. [5] (S.)

v. 1300. Σαραπτίαν Bar. aliique. — ἀνάκτορα Bar. (P.)

— Σαραπτίαν Vat. 1307. 1471. omnes Pal. uterque Cas. Barb. Baroc. aliique. [6] Δικταίων ἀνάκτορα Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb. legit. Caeterum postposite cum insequenti hunc versum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. (S.)

---

1) τε omissum est in sola Edit. Basil. I.

2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Sola Edit. Basil. I.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Editt. Ald. et Basil. I. recte. Reliquae τυμπώματι.

6) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

v. 1301. Al. Ἀστέρον.[1] Meursius maluit Ἀστερίῳ, ut sit anapaestus, vel συνίζησις, quales apud poetas frequentes; eius Commentarius consulendus. (*P.*)

— Ἀστέρῳ omnes Codd. ἄστερον alii. (*S.*)

v. 1302. Al. Ἴσα. (*P.*)

— Ἴσα Vat. 916. 1306. Cas. chart. aliique.[2] (*S.*)

v. 1304. Θραυκίῳ Seld. (*P.*)

— Δρακίῳ Vat. 916. (*S.*)

v. 1307. Δάρδανον Pal. 158. (*S.*)

v. 1308. Ἀρίσβην Etymologici Auctor. (*P.*)

— Ἀρίσβην Etymol. in voce. Κρῆσσαν Vat. 916. κόριν Cas. membr. (*S.*)

v. 1309. Ἄτρακας Stephanus et Eustathius. Vide Commentarios. (*P.*)

— δευτέρας Pal. 40. ἐπέμψεν Pal. 158. Ἄτρακας pro ἅρπαγας Stephanus, ex eoque Eustath. ad Il. β'. p. 729. Ed. Flor. (*S.*)

v. 1310. κλέψαντας Bar. in quo tamen isti αν eadem, ut videtur, manus superscripsit ον. (*P.*)

v. 1311. δρακοντοφόροις Vat. 916. γοναῖς pro σκοπαῖς Vat. 972. (*S.*)

v. 1312. Al. Κυταίαν. — Λιβυστίνην Stephanus. — μολῶν Seld. (*P.*)

— Κύταιαν pro Κυταίαν tuentur Vat. 916. 972. Barb. et uterque Cas. Λιβυστίνην Steph. Byz. et Eustath. ad Dionys. 76. (*S.*)

v. 1313. ἤδρον Pal. 142. (*S.*)

v. 1315. ἄροτα Bar. (*P.*)

— δευτρευθεὶς Pal. 139. (*S.*)

v. 1316. ἀσμενῶν Pal. 139. ἐῤῥωοῦ Vat. 972. et Pal. 142. (*S.*)

v. 1318. γνωτοφόντην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (*P.*)

— γνωτοφόντην Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. (*S.*)

v. 1320. Al. ἐδώλων, quam lectionem habet etiam Bar. ἐδώλων cum spiritu tenui Seld. — Al. Χαωνικῶν. (*P.*)

---

1) Non accurate Potterus. Festinanter inspexit Scholia Edit. Basil. 1. ubi vitiose editum est ἀστέρων στρατηλάτης.

2) Editt. Basil. 1. et Steph.

v. 1320. ἰδώλων Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. et Barb. ἐδόλων Vat. 1471. Χαωνικῶν Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. aliique. (*S.*)
v. 1321. ἱεῖσα Pal. 142. δρόμον Vat. 916. et Pal. 142. (*S.*)
v. 1322. εἰρύσας Pal. 139. (*S.*)
v. 1323. ξίφου Seld. (*P.*)
v. 1324. Al. Σκύρος. (*P.*)
— σκῦρος Vat. 916. 1306. et alii. (*S.*)
v. 1325. ῥοιζουμένῳ reposuit G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (*P.*)
— αἰγίλος Vat. 916. ῥοιζουμένῳ Canterus. (*S.*)
v. 1326. δοκεύσει Vat. 972. ἀταρχύσας Vat. 1471. (*S.*)
v. 1328. μαζὸν εὐθαλῆ Vat. 972. (*S.*)
v. 1329. ὤρινε sine ν finali Mss. uterque, et alii. (*P.*)
— ζαπηροκλέπτης Palat. 139. ὤρινε pro ὤρινεν ex Vat. 1307. Pal. 40. 139. utroque Cas. Potter. aliisque. (*S.*)
v. 1330. στόργην Bar. (*P.*)
— τόρνην Pal. 158. (*S.*)
v. 1331. τοξόδαμνον proparoxyt. al. utroque in loco tonum habet Seld. (*P.*)
— τοξόδαμνον nonnullos legisse refert Tzetzes. Omnes Codd. si excipias Vat. 916. 972. et Cas. membr. (*S.*)
v. 1332. Νεπτουνίδος Al. Νεπτυνίδος al. Νεπουνίδος Mss. uterque, et in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed Νεπωνὶς habet Seld. (*P.*)
— Νεπτουνίδος Vatic. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. uterque Cas. Alex. aliique.[1] Νεπτουνῖδος Vat. 1306. Νεπτυνίδος alii.[2] (*S.*)
v. 1333. Τήλαμνον Seld. (*P.*)
— Ἄρδιν pro Ἔριν Pal. 142. Ἶριν Cas. membr. Τήλαμνον Cas. membr. (*S.*)
v. 1334. Χερμώδοντος Vat. 1471. (*S.*)
v. 1335. ἁρπαγὰς Mss. uterque, et alii.[3] (*P.*)
— ποινάς τ' Pal. 158. ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. ἁρπαγὰς legunt etiam

1) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I. 2) Quinam?
3) Editt. Ald. et Basil. I. In Par. I. est ἁρπαγᾶς.

Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. uterque Cas. Barb, uterque Pott. aliique. *ἀθέλκους θ' ἁρπαγῆς* Vat. 1306. (*S.*)

v. 1339. *δουρὶ* Seld. (*P.*)

v. 1340. *Μοψοπείους* Seld. aliique.[1] *Μοψοποίους* Bar. (*P.*)

— *Μοψοπειοὺς* reposui pro *Μοψοποιοὺς* ex Vat. 117. *Μοψοποίους* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. *αἰθαλάσασα* Vat. 1471. *πλάκας* Vat. 1307. Alex. Barber. et Cas. chart. (*S.*)

v. 1341. *πλάκας* Bar. aliique.[2] (*P.*)

v. 1342. *Ἐορδῶν* Bar. aliique. *Ἐορδνῶν* al. — *Χαλαδραιῶν* Bar. (*P.*)

— *Ἐορδῶν* pro *Ἐωρδῶν* ex omnibus Vat. Pal. 139. utroque Cas. Alex. aliisque. *Ἐορδνῶν* alii.[3] *Χαλαδραῖον* pro *Γαλαδραῖον* ex Vat. 972. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Tzetza aliisque. *Γαλαδραίων* Vat. 1306. et 1307. *Γαλαδραιῶν* Cas. membr. *Χαλαδρυῶν* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1343. *ἔπειξεν* Cas. membr. (*S.*)

v. 1344. *στερὰν* Vat. 1471. et Pal. 139. *ζεύλαν* Vat. 1306. *ζεύγλων* Vat. 1471. *ἐντιθεὶς* Vat. 972. *πέδης* Vat. 1307. (*S.*)

v. 1345. *ἐκπρεπέστατος* Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— *ἐκπρεπέστατος* Vat. 916. Cas. membr. uterque Potter. aliique.[4] (*S.*)

v. 1346. *τάροθον* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1347. *ἐχραινούμενον* Bar. (*P.*)

— *στέρφνος* Pal. 139. (*S.*)

v. 1348. *ἤριψε* Seld. *ἤρειψε* Bar. (*P.*)

— *ἤριψε* pro *ἤριψεν* ex Vat. 117. 1307. Cas. membr. *ἤρειψε* Vat. 916. 972. Pal. 40. aliquanto accuratius. (*S.*)

v. 1350. *ἀρχιγέτις* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (*P.*)

— *ἀρχηγέτης* Vat. 916. 1471. et Pal. 139. *ἀρχιγέτης* Vat. 1306. (*S.*)

---

1) Sola Edit. Basil. I. In Meurs. II. est *Μοψοπειούς*.

2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Cod. Cant. (Par. D.) et Edit. Basil. I.

v. 1352. *Κύμψον* Pal. 158. *Πακταλοῦ* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1354. *ἐνδύνει* Seld. (*P.*)
— *εὐδύνει* Cas. membr. (*S.*)
v. 1355. *Ἄγγυλλαν Αὐσονίτην* Mss. uterque. (*P.*)
— *Ἄγγυλαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. uterque Cas. Alex. et Barb. *Ἄγκυλλαν* Pal. 158. *Ἄμυλαν* Vat. 1306. *Αὐσονίτην* Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1356. Al. *ἀφαίματος.* (*P.*)
— *Λιγυστόνοισι* Pal. 139. *τοῖς ἀφ' αἵματος* Pal. 158. *ἀμφ'* pro *ἀφ'* Vat. 1471. *ἀφαίματος* alii.[1] (*S.*)
v. 1357. *Γηγάντων* Bar. — Al. *Σιθόνων.* (*P.*)
— *Σιθώνων* tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et uterque Cas. (*S.*)
v. 1358. *ὑσμένοισι* Seld. — *πάλιν* Mss. uterque. (*P.*)
— *πάλιν* Vat. 916. 1471. Barb. et Alex. (*S.*)
v. 1359. *δορίκτητον* Bar. (*P.*)
— *Πίσαν* pro *Πίσσαν* ex Vat. 1307. *δορίκτητον* Vat. 117. 972. Pal. 158. et Barb. (*S.*)
v. 1361. *Σαλπείων* Vat. 117. (*S.*)
v. 1362. Al. *ἐγείρῃ.* — *γρηνὸς* Bar. (*P.*)
— *ἐγείρῃ* alii.[2] *ἐγείρα* Cas. membr. *γρουνὸς* Vat. 916. *ἀρχαίων* Cas. membr. (*S.*)
v. 1363. *εὔδον* Vat. 117. *τοπρὶν* Vat. 915. 1471. Pal. 139. 158. Alex. aliique. *φλόγιν* Pal. 158. (*S.*)
v. 1364. *Ῥυνδάκου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *Ῥυνδανοῦ* Vat. 972. *ποτοῦ* Pal. 158. (*S.*)
v. 1365. *κροσσοῖσιν* Vat. 117. *βάψαντος* Pal. 142. et 158. (*S.*)
v. 1366. *αὖθις* Vat. 916. 972. et 1306. *οἰστρήσουσα* Pal. 158. (*S.*)
v. 1367. *τριπλὰς τετραπλὰς* Bar. et *τριπλὰς* etiam habet Seld. (*P.*)
— *τριπλὰς τετραπλὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *ἀντίσσεται* Cas. membr. (*S.*)
v. 1368. *χώραν* Pal. 158. (*S.*)
v. 1370. *μολῶν* Seld. (*P.*)

---

1) Editt. Basil. I. et Steph.
2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

v. 1370. *ἀμώνυμος* Vat. 916. *καταβάτης* Vat. 1471. *καταιβάτις* Pal. 158. (*S.*)

v. 1371. *σκηπτῶν* Pal. 142. *στάθμα* Cas. membr. (*S.*)

v. 1372. Al. *κἀν.* — *στρωφουμένη* Seld. (*P.*)

— *νεκροῦμαι* pro *θανοῦμαι* Pal. 158. *κἀνεκροῖς* Cas. membr. *στροφωμένη* Vat. 1471. et Pal. 139. *στρωφουμένη* Pal. 158. (*S.*)

v. 1373. *θρηνεῖν* Bar. (*P.*)

— *ταῦτα* Pal. 158. *θρηνεῖν* reposui pro *θροεῖν* ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 1375. *ἔλλοπος* Barb. (*S.*)

v. 1376. *μολῶν* Seld. (*P.*)

v. 1377. *γένει* i. e. populo pro *στρατῷ* Pal. 142. (*S.*)

v. 1378. Al. *δρυκόπου.* — *γένους* Bar. (*P.*)

— *δρυκόπου* alii.[1] *γένος* pro *γόνος* Vat. 117. et Alex. pro *γόνος*, *γένου* Vat. 1471. et *γένους* Pal. 139. (*S.*)

v. 1379. *Βραγχηστίαν* Bar. (*P.*)

— *τευχοπλάστην* Vat. 916. et 1306. *τεχνοπλάστην* Pal. 142. *Βραγχηστίαν* Alex. Cas. chart. *Βραχηὸίαν* Vat. 1306. (*S.*)

v. 1381. *κεχρησμένῳ* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)

v. 1382. *σφραγίδα,* si excipias Vat. 972. Barb. et Cas. membr., omnes Codd. legunt. *δακτύλῳ* Pal. 139. *ἐφαρμώσαι* Pal. 139. (*S.*)

v. 1383. *νάσσεται* al. (*P.*)

— *Φθείρων* Cas. chart. *ὀρείαν* alii. *νάσσεται* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. aliique.[2] *νάσεται* vero Vat. 972. pro *στήσεται.* (*S.*)

v. 1384. *χάρα* al. *καραδηώσας* Seld. aliique. (*P.*)

— *Κάρα* Vat. 1306. aliique. *καραδηώσας* plerumque exemplar. (*S.*)

v. 1385. *κασσωρὶς* al. — *ἐπίσειον* Seld. aliique. (*P.*)

— *ὅτ' ἂν* Vat. 117. *κασσωρὶς* reposui pro *κασωρὶς* ex omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. *ἐπείαιον*

---

1) Edit. Basil. I. in textu; in Schol. recte *δρυηκόπου.*

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

Alex. Cas. chart. Barb. *δὶ δ' Ἐλαφρίας* Pal. 158. (*S.*)

v. 1417. *οἴκη* Pal. 139. et Cas. membr. *οἴκη ἠθαλωμένη* Vat. 916. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1418. *καλένοισι* Pal. 158. (*S.*)

v. 1420. *ψαίνυνθα* Mss. uterque, et alii. (*P.*)

— *ψαίνυνθα* Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb. uterque Cas. ambo Potter. aliique.[1] *ψαίνυντα* Vat. 916. *Πλούτινος* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1421. *βροθήσεται* Pal. 158. et Cas. membr. (*S.*)

v. 1423. *ἀγρίας* Mss. uterque et alii. (*P.*)

— *ἀγριὰς* Vat. 916. 972. et Pal. 40. *ἀγρείας* Vat. 1471. et Pal. 139. *ὀρειδαλὶς* Pal. 142. *ἀγρίας τ' ὄρει θαλὶς* Barb. Caetero hunc versum postposite cum inseq. legit Vat. 1306. (*S.*)

v. 1424. Hunc versum non agnoscit Pal. 158. *ἀνέρων* pro *ἀνανύρων* Vat. 916. (*S.*)

v. 1425. *χανδοὶ* Pal. 158. *αἰονωμένων* Vat. 1307. (*S.*)

v. 1426. Al. *δι' ὤν*. (*P.*)

— *κύφελα* Vat. 1471. et Pal. 139. *δι' ὢν* pro *δ' ἰῶν* Barb. aliique.[2] (*S.*)

v. 1428. Vox haec nusquam alibi extat; si quis igitur velit *πέτρον* reponi, non magnopere repugnabo, inquit Canterus, quem sequitur Meursius, quorum Adnotationes consulendae. Mihi autem inter voces extraneas, et forte Aegyptias, numeranda videtur, qualis est *ἔρπις* supra v. 579. (*P.*)

— *πέτρον* pro *πέῤῥαν* mallet Canterus, ex eoque Meursius, quod ea vox nusquam extet, quae inter extraneas, et forte (immo prorsus, mea sententia) Aegyptias, numeranda videtur Pottero. *πέραν* Vat. 916. (*S.*)

v. 1429. *κοκρῶν* pro *Λοκρὸν* Vat. 1307. (*S.*)

v. 1430. *κάγχανον* alii. (*S.*)

v. 1431. Al. *αὖτις*. al. *αὖ τις*.[3] (*P.*)

---

1) Edit. Basil. I. in textu, et Par. II. in margine; *ψαίνηνθα* Editt. Ald. et Par. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) In Edit. Basil. I. operae vitiose dederunt *αὔ τις*, quod Canterus

v. 1431. *αὖτις* Vat. 1307. Pal. 40. et Cas. membr. *παλιμπρώτοιο* Pal. 142. (*S.*)
v. 1432. *φυγότευκτον* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1433. *κόρην* Bar. (*P.*)
— *κόρην* Vat. 1471. et Cas. chart. *κρέφναίαν* Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. (*S.*)
v. 1434. *δειματουμένην* Bar. (*P.*)
— *δειματουμένην* Vat. 1471. Cas. chart. (*S.*)
v. 1436. *γαίης* Pal. 158. (*S.*)
v. 1437. *ἀμφιδηριομένων* Vat. 1471. (*S.*)
v. 1438. *βουτρόφοις* Seld. (*P.*)
v. 1439. *εὐνάσει* Vat. 1471. et Pal. 158. (*S.*)
v. 1441. *Χαραδραῖος* al. *Χαλαστραῖος* al. *Καναστραῖος* Bar. *Χαναστραῖος* al. quarum lectionum nulla prorsus repudiari debet. Vide Commentarios. — *γεγώς* Seld. (*P.*)
— *Καναστραῖος* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. Barb. Baroc. aliique. *Χαλαδραῖος* Vat. 117. Pal. 142. 158. aliique.[1] *Χαραδραῖος* alii. *Χαναστραῖος* alii.[2] *Καναστρέως* Vat. 1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Stephanus in *Χάλαστρα*. *λεών* Pal. 158. (*S.*)
v. 1442. *πρενῆ* Bar. (*P.*)
— *δ'* pro *θ'* Vat. 1471. et Pal. 139. (*S.*)
v. 1443. Al. *Ἀνταίων*. — *δρόμους* Seld. (*P.*)
— *Ἀνταίων* pro *Ἀργείων* alii, Tzetza referente. (*S.*)
v. 1444. *Χαλάδρης* Seld. *Γαλάδρης* Bar. aliique. (*P.*)
— *σάλαι* Pal. 158. pro *σφῆναι* *Γαλάδρης* Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Stephanus in *Γαλάδραι*, aliique.[3] *Χαράδρης* Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique. Receptam lectionem tuentur Pal. 158. Cas. membr. et Seld. (*S.*)
v. 1446. *ἐμοὶ* pro *ἐμὸς* Pal. 142. (*S.*)

---

in marg. Edit. Basil. II. indicavit per *αὔτις*. Inde haec duplex varietas Potteri.

1) Tzetzes in Comment. et Editt. Pott. utrq.

2) Sic vitiose olim legebatur apud Tzetzam, ubi nunc recte editum est *Καναστραῖος*.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. et *Steph. Byz.* p. 195. ed. Pin.

v. 1447. παλαιστὸς Seld. (*P.*)
— παλαίστης Pal. 139. (*S.*)

v. 1448. εἰς διαλλαγὰς reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. — μολὼν Bar. (*P.*)
— εἰς pro κεἰς Pal. 158. Scaliger, ex eoque Canter. μολῶν alii. (*S.*)

v. 1449. πρέσβυστος Vat. 1306. et Pal. 139. (*P.*)

v. 1450. σκύλων τ' ἀπαρχὰς Seld. (*P.*)
— σκύλων τ' ἀπαρχὰς Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Cas. chart. Seld. aliique. δορικτήτους Vat. 117. et Pal. 158. (*S.*)

v. 1451. δασπλήτιδας Seld. sed isti primae ᾱ eadem manus superposuit ῡ. (*P.*)

v. 1452. ἢ pro εἰς utrobique Vat. 1307. δασπλήτιδας reposui pro δυσπλήτιδας ex Tzetzae expositione, Pal. 139. adstipulante. δυσπλήττιδας Pal. 158. (*S.*)

v. 1454. πίστιν γὰρ ὑμῶν Bar. πίστιν γὰρ ἡμῶν al. πίστιν γὰρ Λεψιεὺς Seld. (*P.*)
— ἡμῶν rescripsi pro λόγων ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. utroque Cas. aliisque.[1] ὑμῶν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. (*S.*)

v. 1455. ψευδηγόροις lego cum Bar. et Cantero aliisque nonnullis, plures vero habent ψευδηρίοις. (*P.*)
— ψευδηγόροις pro ψευδηρίοις tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique.[2] ψευδηγέροις Vat. 1471. (*S.*)

v. 1456. θεσφάων Cas. membr. (*S.*)

v. 1457. ἐχάλκαινε Bar. aliique.[3] ἐκάλχαινε Seld. (*P.*)
— ἐκάλχαινε pro ἐκάλχαινεν ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. ἐκάλχανε Cas. membr. (*S.*)

v. 1459. Versum hunc non agnoscit Bar. — Al. ἔστιν. (*P.*)
— ἔστι pro ἔσται legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (*S.*)

v. 1460. νυμφόληπτον Bar. (*P.*)

---

1) Lect. marg. Pid. I. et Basil. I.
2) Codex Canteri (Par. D.) et Editt. Pott. utrq.
3) Cod. Canteri.

v. 1460. *νυμφόληπτον* pro *φοιβόληπτον* Vat. 1471. Barb. (*S.*)

v. 1461. *τόσσ'* Bar. aliique. *τὸ σ'* al. (*P.*)

— *τόσσ' ἠγόρευσε* rescripsi pro: *τόσ' ἠγόρευε* ex Vat. 916. 972. 1306. et 1471. *τόσσ'* legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliique.[1] *τὸ σ'* alii[2], pro *τόσ'*. Vat. 916. sic corrupte hunc locum profert:

Τόσσ' ἠγόρευσε, καὶ παλίσσυτος· ἐν δὲ καρδίῃ Σειρῆνος etc. (*S.*)

v. 1462. *καρδίῃ* al. *κραδίῃ* Seld. (*P.*)

— *εἱρκτῆς* pro *εἱρκτῆς* aut *εἱρκτῇς* ex Vat. 972. et 1471. *καρδίῃ* Vat. 1307. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. aliique.[3] *κραδίῃ* Vat. 117. 1306. 1471. *κραδίᾳ* Vat. 972. (*S.*)

v. 1463. *ἐστέναζε* Mss. uterque, et alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. *ἐστάλαξε* al. (*P.*)

— *ἐστέναζε* Vat. 117. 972. Alex. Cas. chart. uterque Potter. aliique.[4] *ἐστάλαξε* Pal. 139. aliique.[5] *λοίσθεον* Pal. 158. *μέρος* pro *μέλος* Alex. (*S.*)

v. 1464. *Μελαγγραίρας* Bar. *Μελαχραίνας* legendum iudicavit Meursius. — *κώπις* Bar. (*P.*)

— *Μιμαλλὼν* Vat. 117. Cas. membr. et Eustath. in Dionys. 445. *Μελαγγραίρας* Cas. chart. Barb. aliique. *Μελακραίας* Vat. 916. *Μελακραίρας* Vat. 1306. *Μελαγκάρας* Pal. 139. *Μελαχραίνας* Meurs. *Μελαγγαίρας* Vat. 1471. *Μελαγκραίροις* Cas. membr. *κώπις* Barb. *κόπης* Vat. 916. *κάπις* Vat. 1471. (*S.*)

v. 1465. *Νησσοῦς* Seld. quam lectionem Mss. uterque in Scholiis habent. — *Φίκειον* Seld. aliique. (*P.*)

— *Σφίκειον* pro *Φίκειον* tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliique. *Φίκιον* Vat. 117. *φίλιον* Cas. membr. *Σφήκειον* Pal. 139. et Alex. (*S.*)

---

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

2) In Basil. I. operae vitiose dederunt: *τός σ'*.

3) Sola Edit. Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

v. 1466. *κωτύλλουσα* Bar. (*P.*)
— *κωτύλλουσα* Vat. 1471. Alex. (*S.*)
v. 1467. *ἀγγέλων* Vat. 117. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. et Barb. *ἀγγελῶν* Vat. 916. (*S.*)
v. 1469. *Λατοῦ* Pal. 139. (*S.*)
v. 1471. Al. *ὀτρύνας.* al. *ὄτρυνας.* (*P.*)
— *ὀτρύνας* Alex. uterque Cas. et Barb. *ὄτρυνας* alii. (*S.*)
v. 1472. *εἰς* Bar. (*P.*)
— *εἰς* pro *ἐς* Alex. Barb. (*S.*)
v. 1473. ὅς *πεσῶν*[1] pro *ὅσπερ σῶν* Vat. 916. (*S.*)
v. 1474. Al. *παλαιᾶν.* (*P.*)
— *παλαιᾶν* alii.[2] (*S.*)

---

1) Sine dubio notare voluit ὅς *περσῶν*, quo vitio magnus Codd. numerus inquinatus est. Sic Par. DEGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. ὅ. *περσῶν* Par. A. In Cod. Vit. I. librarius diastolen interposuit ὅς,περ, σῶν.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

LYCOPHRÓNIS

C A S S A N D R A

IAMBICO CARMINE TRANSLATA

PER

IOSEPHUM SCALIGERUM

IULII F.

Quaecunque poscis, ultima ex origine
Plane expedibo: sed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura solvit multiplex os carminum,
Sed et tumultum murmuris multi ciens, 5
Superstitiosa [1] fauce bacchata est sonum,
Tenebricosae verba Sphingis aemulans:
Quorum memor mens quae mihi nunc suggerit,
Adverte, Rex, putansque mente singula,
Percurre dictionum [2] inobservabiles 10
Scrutans camenas, qua expedita semita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at solutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuosos tramites,
Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer. 15

Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis supervolabat alis Pegasi,
Cascum [3] maritum proxime Cernem insulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
Tranquillaque ocris [4] concavi ancoralia 20
Nautae luebant, atque tonsilla [5] tenus:

Hoc artificiosissimum opus primum prodiit Basileae, an. 1566. in editione *Canteri*. Inde ad verbum repetitum est in edit. Paris. II. an. 1584. Postea novis curis *ab ipso auctore recensitum* edidit Meursius, Lugd. Bat. an. 1597. et 1599. Hanc secundam recensionem editioni suae subiecit *Potterus*, Oxon. an. 1697. et 1702., in eo tamen lapsus, quod has mutationes, quae ipsius Scaligeri sunt, Meursio tribueret. Potteri errorem propagavit Muellerus. Nos primae recensionis lectiones diligenter indicabimus.

v. 21. tonsillae.

1) fatidica. 2) oraculorum, *Pacuv.* 3) senem, *Varr.*
4) petra. 5) fune, *Plaut.*

Puellicidam et vermigradae Salaciam [1]
Scapis ruebant e columbariis [2] suis
Ciconivestes pupulae Phalacriae,
Ultra Calydnas obstinentes [3] palmulas, 25
Aplustreque passim, et explicata suppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora solvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagae bovis iugis
Cassandra dictis infit orsa talibus. 30

Heu! heu! cremata lacrymosa patria,
Primum quidem feralibus Trinoctii
Stlatis [4] gigantis, ore quem quondam suo
Consi voravit campa manduces [5] canis,
Qui vivus ustus excavator viscerum 35
Intra lebetis ignis expertes focos
Formo [6] capronas verticis fudit solo,
Prolis peremtor, patriae pestis meae:
Matri secundae qui volanti cuspide
Detersit uber, inque Circi pulvere 40
Quinquertionis membra patris sustulit
Saturnium ad cacumen, ubi terra sati
Formido equorum cespes Ischeni tumet:
Salsas Triquetri [7] qui latebras aequoris
Torve obsidentem semifeminam canem 45
Stinxit [8], rapinis imminentem piscium,

---

v. 25. ventilantes.
v. 26. puppemque, passimque explicata oraria. Ad hanc ultimam vocem in margine notatum est: *vela*, Suidas. [v. *φώσσων*]
v. 28. At ipsa lymphata ora solvens caelitus.
v. 30. Cassandra tali voce primitus fremit.
v. 34. campo.

1) mare, *Pacuv.* 2) foraminibus, quibus inseruntur remi. 3) ostendentes, *Fest.* 4) navibus, *Fest.* 5) *Festus.* 6) calido, *Fest.* 7) Siculi. 8) *pro* exstinxit, *antique.*

Gumiam [1] boum leaenam, adustis quam pater
Membris lucernis corporavit igneis,
Mortam [2] haud paventem, sedis infernae deam:
Quem caute inermi fraude quondam mortuus 50
Exstinxit, olim iam Quietali agnitum.
Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
Vetusti ab armis Acaci, atque Tantali
Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
Pulli igne subverbusti [3] ad impiam dapem, 55
Telis bubulci Teutari volucribus?
Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
Legans parectatum [4] minantem patriae,
Producet, efferata patriis probris,
Dirisque nuptiis peregrini tori: at 60
Salubrium cata unguinum incurabile
Vulnus mariti conspicata pristini,
Giganticidis interemti spiculis
Ab hoste, obibit morte communi diem,
Falis ab altis ad cadaver saucium 65
Corpus ruina cernuum in praeceps ruens:
Et tunc recentis icta amore mortui,
Iam palpitanti spiritum efflabit viro.
Duplex tuum triplexque bellum conqueror,
Ad arma rursus et rapinas aedium, 70
Tuique te ignem contueri incendii.
Heu patria! et vos busta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute
Suta revinctus corpus, utre scorteo,
Et solus, ut aper quadrupes Hercynius, 75
Rhithymniates navit ut larus fretum,

---

v. 64. Ab hoste, saltabit ruinam comparem.

1) voratricem. 2) Parcam. 3) veribus usti, *Plaut.*
4) ephebum.

Zerinthi histum virginis Canariae
Linquens, Deumque tecta Lucumonum Saum:
Cum corruebat omnem humum Diespitris
Rapax aqualis nimbus, et putres solo 80
Falae fatiscentes labebant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo.
At fagum, et almum fructum, et uvam musteam
Orcaeque tum Delphines, atque masculûm
Phocae esitabant in toris mortalium. 85

Adest, adest fax involuta incendio
Praedam in columbae morte mulctandae canis,
Vultur palustris quam edidit satu suo
Testae rotundae convolutam fornice.
At hospitalis infera unda remigem 90
Te muricidam[1], nec bucerdam in patriis
Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
Et Lan adibis: pro boum praesepibus, 95
Ovilibusque, proque rustico pede
Vehet faselus te, et Phereclii pedes
Festras gemellas inque Gythii iuga,
Ubi ad scâbrosa saxa pandatos luens
Pinus tenaces lubrici dentes freti, 100
Classem expedibis noviratem a iactatibus,
Et tu virosae praedo iunicis lupus
Orbae duarum iam columbarum pari,
Cassis peregrinae in secundam indaginem
Ultro incidentis aucupis pennae dolo, 105

---

v. 85. Phocae insilibant in toros mortalium.
v. 95. Et Lan obibis.
v. 101. Classem univelem liberabis motibus.

1) ignavum, *Plaut.*

Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis, atque divae Albuneae,
Curres super Scandeam, et arces Aegili,
Venator acer praeda opima panniens:
Explensque amores in Draconis insula 110
Actae, biformis editi terra imperi,
Vanam secundo non videbis Murtiam[1],
Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
Vacua torum nocturnus explorans manu.
Nam te Phlegraeae iam maritus coniugis 115
Tristis Torones, abdicator risuum
Et lacrumarum, namque nescit, et caret
Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
Fecundi opimatam Melonis[2] fluctibus
Humum penetrans, non trabe stlataria, 120
Inhospitale sed iter, ut cubilia
Terrae in profundos talpa pertundens specus,
Quaerens recessus in cavernis aequorum,
Cavensque natos perduelles hospitum,
Et audiendas supplicans patri preces, 125
Redux ut iret patriam, unde pervagus
Matrem gigantum adiverat Palleniam:
Tete ille Guneus, quaestor urnae vindicis,
Sagacis arbiterque Solis filiae
His nuptiis privabit incilans probris, 130
Pellens ab omni iure prosedae[3] lupae.
Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimaerei
Oraculorum voce venerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hospitum
Dapum sodalem, filium Consi, salem, 135

v. 109. Venator atrox.

1) Vel .rem. 2) Nili, *Fest.* 3) meretricis, *Plaut.*

Deûm tulisti transilire sagmina,
Mensamque calcans, ius supinans, et bonum,
Fetae modum secutus ursae incicorem.
Ergo stupentes frustra fundes nervias,
Egentia et ieiuna fundens carmina: 140
Sed flens adibis patriam incensam prius,
Exsangue spectrum baiulans ulnis tuis
Iam quinque nuptae Thyados Pleuroniae.
Satae catacee [1] namque Carmentae mari:
Iam panuclis nevere trinis, coniuges 145
Thalassiones quinque celebrare illius:
Duos quidem videre praedones lupos,
Cate intuentes praepetes immussulos:
Plyni et Libyssae, Cariciique gurgitis
E stirpe cretum semicreta barbarum, 150
Et vere Epeum, nec quidem Argivum satu,
Cuiusque avum quondam in molaribus suis
Hercynna Educa, quae gerit secespitam [2],
Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri vorax epulata cartilaginem: 155
Quem dudum adultum virbium, et cupidines
Graves caventem navium promi dei
Misit Terentus in Letrinae iugera
Ocrin [3] paratum praeterire Molpidis
Lustrale caesi corpus Imbrico Iovi, 160
Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
Iussis nefandis, quae Camilli filius
Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
Cognomini sepultus est Salacia,
Suasam [4] suis labem insipans natalibus, 165
Surae petillae [5] Psyllan aurigans equam,

1) claudae, *Fest.* 2) gladium, *Fest.* 3) petram.
4) ineluibilem. 5) albae, *Fest.*

Picatae[1] et Harpinnam parem ungula Strigi.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanei acceptoris[2]: ille e fratribus
Pugnae secundum acerrimae palmarium 170
Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
Quintum anxiis insomniis exercitum
Iactabit atro imaginis ludibrio,
Sponsum futurum Angitiae[3] Cytaicae
Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans, 175
Vertens in hominum membra formicas breves,
Pelasgicum Typhona produxit pater,
Septem e puellis torridis forma lice[4]
Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille sed remanabit viam, 180
Vespas suis e pumicetis exciens,
Quasi puer vapore suffiens domum:
Et caeteri Burri Duellinominis
Flabris iuvencam atabulis[5] caedent popae,
Matrem draconis incientem[6] Scyrii: 185
Quam saepe coniux Salmydesium salum
Intra requirens, immolatricem hospitum,
Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
Celti liquentes ad paludes gurgitis,
Amore sponsae, cerva quam velucripes 190
Iugulum propinans eximet secespitae.
Spaciosus intra littus appellabitur
Solus mariti cursus in crepidine
Sortem gementis, atque classem coelibem,
Et non videndo membra mutatam modo 195
Cascam[7] cruentum vas prope et libamina,
Orcique flammam exuberantem funditus,

---

1) aduncae, *Fest.* 2) accipitris. 3) Medeae. 4) calido cinere. 5) ventosis. 6) gravidam. 7) anum, *Varr.*

Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
Cadavera elixans coquinatu improbo.
Et ille obibit eiulans campum Scythen, 200
Procans amoris quinque circites [1] torum:
Illi ante acerras auguris Saturnii
Deglutientis cum parente filios
Secunda iurantes fidusta sagmina,
Tonsarum amicient remiges stropis [2] manus, 205
Bacchumque sospitem, et prioris vindicem
Luctus canentes, cui in obscuris cavis
Delphorum operta ad antra Lucrini dei
Abstrusa liba Tauriformi offeret
Classis tremendae millepraetor navium. 210
Cui gratiam sacri novam redandruans [3]
Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicans rubis,
Segetem vetabit eruisse funditus
Vasto molari, mattiisque [4] querqueris. 215
Cerno sequacem iam napuram [5] luctuum
Mari trahentem, et conserentem patriae
Minas feroces, et malorum incendia.
Atque utinam in Issa te Camillus insula
Non procreasset hostium nostrum ducem, 220
Quartum satum ex Atlante destina covi [6],
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
Paterque iussis Aesaci fanatici

---

v. 208. Delphorum Apertae. cum nota in margine: Apollinis epitheton.
v. 219. Camillus Issa nec utinam in circumflua.
v. 220. Te procreasset hostium nostrûm ducem.

1) annos. 2) funibus. 3) referens, *Fest.*
4) malis asperis, *Fest.* 5) funem, *Fest.* 6) columna coeli, *Varr.*

Non improbasset signa noctis arcula [1], 225
Celasset uno sed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella surgeret.
Portumnus en! cernet nefrendum [2] carnifex
Fervere mergis spartisirpeis anum, 230
Glauci Terenti coniugem Titaniam.
Iam duo necantur cum parente pignera,
Humeros molari coclaca fracto ducis;
Quae sabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis alvei discrimina, 235
Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, pisculentae compedis
Praeda, ostreis valgisque naritis comes,
Fetus gemellos clusit uno ploxeno. [3]
Cumque his miser non matris advertens Deae 240
Praecepta Mnamon, sed veterno oblivius,
Suppus [4] recumbet, pectus ense saucius,
Nunc, nunc gemit Myrina, nunc praesentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
Ubi Pelasgum lubricae saltum pedae [5] 245
Librans crepidine ultima fremens lupus,
Fontis creabit e saburra gurgitem,
Olim recludens ociosa flumina.
Iam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
Reciproco cruenta signa murice 250
Edens: palam omnis vasta nunc tellus iacet,

---

v. 232. Cum patre bina dissipantur pignera.
v. 233. Ducis molari lancinati coclaca.
v. 240. ediscens Deae.
v. 251. tellus nunc iacet.

1) infausta, *Fest.* 2) puerorum, *Fest.* 3) capsa, *Catull.*
4) supinus, *Lucil.* 5) vestigii, *Fest.*

Horretque crebris ut seges novalium
Sicilicibus[1] corusca: luctuum mihi
Pinnis imago aures ab altis personat,
Covi serescens omne pervolgans fretum[2], 255
A feminarum voce, scissis vestibus,
Luctus sequaces mutuo capientium.
Sed illud, illud te, o cor infelix, malum,
Illud lacesset omnibus crudelius,
Ubi fremiscens celibari[3] caesius 260
Versam rapax sanqualis inscribens humum,
Urvoque lirans orbitam anfractu viae,
Bubulcus imporcitor ampli iugeri
Horrendum acutus ore clangorem ciens,
Fratrum tuorum filium carissimum 265
Ptoi parentis ex humo susum auferens,
Artus cruentans ungue et immani gena,
Tifata[4] patria tabo, et arva polluet,
Et libripens trionis occisi stipem
Ferens aginae[5] examinatam lancibus, 270
Et rursus aequipendium redhostiens
Rodi[6] micantis in statera auraria,
Bacchi iacebit funeratus amphora,
Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
Superque Pimpleam petrae Libethriae, 275
Cadaverum propola, qui fatum tremens,
Effeminatam corpori pallam induet,
Insilia tractans, staminumque insubulos:

v. 263. In prioribus Editt. hic versus nondum transpositus est, et post v. 267. sequitur.
v. 278. Incilia.

1) hastarum spiculis, *Enn.* 2) solum. 3) hasta, *Fest.*
4) iliceta, *Fest.* 5) in qua se vertit trutina, *Fest.*
6) massae.

Tanget supremus vinciam [1] hostilem pede,
Te, Frater, unum vel pavens in somniis. 280
Qualem heu! rues, Fortuna, luctantem domus
Patriae caducae subtrahens tibicinem.
Non absque lacrymis, atque lesso riserit
Impune latro Doriensum exercitus,
Vitulans ovanter morte confecti viri: 285
Sed circa puppes ultimo aucto [2] spiritus
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Iovem Fugalem plurima incalans prece
Amara fata concremato avertere.
Nec agger, aut navale propugnaculum, 290
Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
Non iuverit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut axe [3] conglobatae apiculae,
Vaporis aura, torriumque verbere,
E puppe rostrisque atque rostrorum foris 295
Crebri petauristae e sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
Procosque [4] multos Graeciae palmarium
Hasta ferentes, inclutos prosapia,
Tuae feroces morte mactabunt manus 300
Tabo cruentae, amore belli asperrimae.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne moesta tempus funere.
Nam dira mi illa dira lucescet dies,
Gravissimusque luctuum, anni quo senes 305
Circum [5] rotantes Noctilucae viderint.
Heu! heu! gemendus et mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu! parentum sarcina,

---

v. 308. O puelle Par. II.

1) terram, *Fest.* 2) spacio. 3) confertim, *Fest.* 4) Proceres. 5) circulum.

Amore saevum qui draconem saucians
Et illice igni, sauciumque compede 310
Grata coercens tempus ingratum breve,
A saucio non ipse saucius tamen,
Truncatus aram tu cruentabis patris.
Heu me misellam, et par benignum virginum,
Tuumque bruta conqueror fatum canis! 315
Quarum sororem terra nutrix alteram
Hiulca devorabit infero specu
Adulta proxime intuentem incommoda,
Qua late avitus lucus, et bustum lupae
Iacet sepultae adulterae cum filio, 320
Priusquam opem mulgeret infans lacteam,
Et obstetricis rore corpus tingeret.
Sed cruda te ad sponsalia et connubii
Sacra admovebit durus Iphidis leo,
Atrae parentis aemulatus februa. 325
Namque in capacis ventre mactans naviae
Bovem infulatam draco cupencus[1] impius,
Iugulae tripatris caedet hanc clunaculo[2],
Priora confedusta dans hirpis sacra.
At mancupatam te in supino littore 330
Thracum lapitam funditorum iactibus
Conviciosis percitorum iniuriis
Abscondet imber saxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.
Ast ad bidental Anxuri domestici 335
Ornabit albis antiis[3] crepidinem

---

v. 314. Sed heu misella, par benignum virginum.
v. 319. Quam late.
v. 322. Assaeque mundo rore corpus ungeret. Ad vocem *assae* in margine adiectum: *obstetricis*.

1) mactator. 2) cultro, *Fest.* 3) capillis, *Fest.*

Sororis olim lutea calautica
Redemtus, ustam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens suum:
Ubi rupex hirtipilus ignes indices 340
Terrae parentis indicator perfidus
Lucens, caballum gente praegnantem hostica
Pertundet, altas ventris impages trahens:
Et Sisypheae volpis astutus cato
Lucebit ardens triste lucubrum nepos 345
Leucophryn atra nocte navigantibus,
Infanticidae et insulas duas boae.
Ast ipsa abhorrens pronubas taedas ego
In aedis atrae scrupeis conclavibus
Tecto carentis et lacunari domus 350
Tenebricoso membra mergens carcere,
Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
Fugans amore captum ab innupto toro,
Tamquam potis signata [1] perpetim fore
Summae ad senectae tempus, innubae aemulo 355
Ritu Minervae Carneae Feretriae:
Ad volturis columba tunc raptim torum
Exsanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Budetiam
Calans rapinae nuptialis vindicem: 360
Ast illa signis aspero palatio
Pupas coruscans coelitus minabitur,
Lapsa ex falanto [2] patrii solo Iovis,
Avo imperanti nobilis possessio.
Unius ob noxam orba mille liberûm 365
Tumulos inanes conqueretur Graecia

v. 340. hirsipilus.
v. 341. parentis ille manceps perfidus.

1) virgo, *antique.* 2) coelo, *Hetrusce*, *Fest.*

Non in sepulcris, sed maris fundo sitos,
Rogi supremum non tegentes pulverem
Urnis latentem, ut iusta denicalia:
Sed triste nomen, atque cespitum notas 370
Parentum amicis irrigatas fletibus,
Et liberorum lacrumis et coniugum.
Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
Petraeque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
Et saxa Dirphossi omnia et Diacrium. 375
Specus hiantes, atque Phorcynis iuga,
Quot fluctuantum nenias cadaverum
Cum dissipatis audietis puppibus?
Quantum tumultum murmurum infraenabili
Reciprocantem vorticum spumas salo? 380
Quot deinde thunnos saucii compagibus
Ad saxa fractis verticis, quos coelitus
Noctu rubentes manubiae [1] obstitos [2] prement,
Ubi flore iam vertiginosis Liberi
Lucebit indicem tenebrarum facem 385
Ultor, nocenti pervigil curae studens?
At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
Per saxa iniqua velitem fluctus feret
Actum procellis inter aras [3] duplices:
Gyrisque siccans in petris alas mari 390
Multo madentes, alterum mare hauriet
Perpessus ictus a tridente fuscina,
Qua ultor illum vulnerans operarius,
Cum orcis adiget habere communem fugam,
Vano cucullum blattientem pipulo. [4] 395

---

v. 374. tu Trychanta.
v. 393. 394. Qua dirus illum vulnerans ultor Latro,
Orcis habere coget aequalem domum.

1) fulmina. 2) de coelo tactos, *Fest.* 3) saxa, *Virg.*
4) convicio.

At luridum cadaver expulsum foras
Delphini aprica concoquet Canicula,
Passumque in algis inque musco putridum
Miserata condet una Nesaeae soror,
Opitula abadir[1] maximi Cynaethei. 400
Bustumque proximum coturnici aliti
Tremens cavebit murmur Aegaei sali.
Tunc ille Castniam et Melinaeam Deam
Proscindet audax Vragi[2] in palatio,
Quae laciet illum rete inextricabili, 405
Furore nec furore, verum Erinnyum
Tendens amaram compedem fatitraham.
Omnisque moestum Graecia eiulabitur,
Quamcumque Araethus intus atque inhospitae
Fauces coercent Dotii Libethriae: 410
Quibus meae vel ad paludis inferae
Ripam diu sunt lacrumandae nuptiae.
Nam plurimarum ventre funerabitur
Serratidentum fauce camparum abditum
Examen ingens, hospitesque in hospite 415
Terra subibunt busta cognatis procul.
Nam ripa quendam Strymonis Bisaltia
Absinthiorum proxima atque Bistonum
Vesticipis alterem optimum Edonos prope
Teget prius Tymphresta quam cernat iuga, 420
Suo parenti plurimum invisum omnium,
Qui fecit illum caecilium, oculos fotans,
Cubile spurium quando inivit pellicis.
Tres Cercaphi spelunca casnares teget
Olim sepulcro non ab Alenta procul: 425

---

v. 401. Bustumque coturnicis udae proximum.

1) Lapidis, *Prisc.* 2) Plutonis.

Molossi olorem praescium Iasinui Cubi,
Scrofae inscientis nescientem delicas,
Cum caprifici lite compellans cata
Vatem aemulum, ipse falsus ex oraculo
Somnum Teniris[1] praestitutum dormiet: 430
Quartumque magni liberorum Diiovis
Fratrem dolosi Aethonis in fictis notis:
Et tertium ligone Thebarum falas
Aheneo demolientis filium,
Quem Strebulus olim Consus agili discidit 435
Pilumnus, ora dissipans sudaculo[2],
Quando creatae Nocte germanos patris
Ad unum amorem mutuae armarunt necis.
Duo at scatentis ad fluenta Pyrami
Deraeni ovantes vertagi icti mutua 440
Depraeliabunt caede barritum ultimum
Subtele in ipso virginis Pamphyliae.
Altusque rumo sulcus in meditullio
Stabit Megarsus cespitum nitentium,
Ut ne in profundis inferum sedilibus 445
Imbuta cernant busta caedibus sua.
At quinque dehinc Cerastiam in Vespariam
Et bitientes Satrachum, et Silvani humum,
Iusta[3] manebunt Murtiam Zerinthiam.
Unus parentis exulans conviciis 450
Cychrei cavernis Bocarique flumine,
Meus sobrinus, ut peremtor patrii
Pulli, nothum propagmen et labes domus,
Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
Ravi leonis quem pilis horrens cutis 455

v. 427. incientis.
v. 443. rumon.

1) Parcis. 2) flagello, *Fest.* 3) pro iuxta, *antique.*

Runis [1] tegebat aeneis impervium,
Obnoxiam unam possidentem semitam
Ad fata, quam vagina celabat Scythae,
Cum durus adolens sacra Cemyro leo
Suo parenti fatus est claras preces, 460
Immusuli ulnis subrumum gestans suis.
Nec ipse credat hoc parens, quod Lemnium
Fulmen duelli, nescius turpis fugae
Trio efferatus hospitum infensissimi
Traiecit ile munere, urinans ferum 465
Saltum tepentis ensis ad promtam necem:
Fratremque Trambeli ille patria exigit,
Cognata patris quem parit nixu suo,
Donata praeda dirutori moenium;
Quam pro frequenti civium comitio 470
Ferale glauco prandium suasit cani,
Misisse linguax virginum trium pater
Omnem marino terram inundanti luto,
Siquando fluctus exspuisset faucibus
Sorbens procellis omne decumanis solum; 475
Nepam sed ille fauce pro pupa vorans,
Partus maligni questus est onus grave.
Venator adiens at secundus insulam
Ut expedite consulat malis suis,
Indigena socius epulo liberis Virae [2], 480
Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
Lunam ante natis, filiam glandis dapem
Torrere suetis in calentibus focis,
Eviscerabit, et medullitus trahet
Ligone glebas, omne vestigans specum. 485
Cuius necavit bronchus Oetaeus patrem,
Ad verticillas ilis artus lancinans:

---

1) telis, *Ens.* 2) Hamadryadis nymphae.

Adagionem hunc sensit accepto malo,
Quod plurima inter poculum et labrum solet
Vertisse fatum res agens mortalium: 490
Et tabe manans ora spumanti, occidens
Solocisetus imminentem ulciscitur,
Salii coercens incito[1] statu velam.
At tertius tollentis ex cava petra
Natus neronis[2] arma, cuius in torum 495
Idaea iunix sponte conscendet sua,
Quae viva Averni obibit umbras, questubus
Et lacrumis confecta Muniti parens,
Quem torta Crestonae anguis in venatibus
Necabit, acrem cuspidem infligens pedae, 500
Ubi parentis collocabit in manus
Captiva patris avia furtivo satum
Amore pullum, cui iugum solae hosticum
Iecere servitutis Actaei lupi
Hostimen, atque Bacchae ademtae gratiam, 505
Quorum rotundae testulae caesus tholus,
Munimen ictus hostici, caput teget:
Intacta vermiculata claxendix domos
Servabit alias, incolis stupenda res:
Quod templa ad alta siderumque subices[3] 510
Ducet duos Lapersios medioxumos;
Quos numquam in orbem Iuppiter sospes meum
Duxis bipraedem liberaturos subim:
Nec vel celoces instruentes classium,
E puppe summa nudipes vestigium 515
Hostes vetusto Bebrycum infigant solo:
Neque hos leones anteuntes viribus,
Duri duello, quosque Mavors armiger,
Quos Nerienes, Capta quos amat Dea

1) immoto. 2) robusti. 3) *pro* nubibus, *Enn.*

Boum Iuga, et Curitis Homolois Dea. 520
Haec, quae cluentes arte fabrica duo,
Querquetulanus, Consus et Cromnae imperans,
Struxere quondam peieranti principi,
Crudis diem unum vix lupis suffecerint
Vim fulminantis impetus depellere, 525
Quamvis in arcibus Canastraeum gravem
Giganta, constans hostium repagulum,
Habentia, atque certa primum verbera
Vibrare promtum lancinatori gregis,
Et cuius iras primus accendet graves 530
Acceptor [1] acer, lubricum saltum citans
Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
Olim sepulcrum ripa defuncto parat
Rumona, cornu prominens peninsulae.
Accedet insperatus, accedet tamen 535
Nobis amicus sospes unus, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius,
Qui bitientem quando Mutunum atriis
Nocentem amarae pestis admittent reum,
Et quos acerba, quosque rerum asperrima 540
Manent, dape atque in inferio libamine
Mactare conabuntur immitem Crepum,
Gravem tumultum ponet in convivio.
Primumque amara voce sese mordicus
Frendent, frementes improbis gannitibus: 545
Tandemque cernent patrueles praelio,
Ut consobrinis nuptiarum averterent
Pusis rapinas, furta patruelium,
Sponsaliorum propter immunem vicem.
At tela certe multa Cnecei alveus 550
Vibrata nisu vulturum intuebitur,

1) accipiter, *antique.*

Res mira Pheraeis et auditu aspera.
Hic namque cornu stipitem pallae cavum
Fagi retundens, opprimet duûm alterum,
Tauro leonem conserentem praelium: 555
Alter sibynna dissipans tauri latus,
Affliget hunc solo: hunc secundo verbere
Reciprocabit ut conistans arvigus[1],
Cippum caducum busti Amyclaei ruens.
Simulque ferrum, fulgurumque vortices 560
Fortes patales[2] hostient[3], quorum unius
Non vel Sciastes Orchieus Telphusius
Manum improbarit, quando cornu tenderet.
Summanus hos Dis, hosque coeli fornices
Grata dierum semper excipient vice, 565
Fratres amicos, compotes vitae et necis.
Illorum at arma sopiet nobis Deus,
Parvum levamen in malis hoc largiens:
Multorum et ingens agmen excibit manu,
Quos Rhoeae alumnus non tenebit, spiritus 570
Mulcens, novenum tempus in magna insula
Manere nexos imperans oraculis,
Tres multa cunctis virgines alebria[4]
Praebere mandans, qui cacumen Cynthium
Errore pervagantur Inopum prope 575
Aegyptias Melonis[5] electantem aquas:
Progerminator quas petulcus erudit
Adorearum rite pilumnas opum,
Vinumque facere, vel nitores unguinum,
Neptes Zarecis vinitorculas aves: 580

v. 579. vel linimen unguinum.

1) aries. 2) tauros, *Plaut.* 3) ferient. 4) alimenta.
5) Nili, *Fest.*

Quae saepe solabuntur hospitum canum
Famem furentem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiae cubilia.
Atque aenearum panuclarum stamine
Olim librarunt ista virgines anus. 585
Cephasque tum Praxander, ullis navibus
Non imperantes, plebis obscurum genus,
Et quinque quarti post petent terram Deae
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno 590
Dymeque Buraei imperator agminis.
  At Argyrippam, Dauniorum haeredium [1],
Ad Ausoniten excitabit Phylamum,
Aves sodales membra plumantes videns
Fatis amaris, qui natatum aquatilem 595
Degent in alto, more piscantum, mari,
Similes figura caesiis oloribus:
Rostrisque spumas aucupantes piscium,
Ducis tenebunt insulam cognominem,
Theatriformis inque clitellis iugi 600
Vicos secantes, perque distinctas vias
Iunctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque pastus et simul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbarae
Coetum caventes, inque Graecorum peplis 605
Cognati amantes ocium cicur sinus:
Manuque ab insipante [2] pultem prandii
Ossam polentae blandum adulantes edent,
Vitae prioris non adhuc oblivii.

---

v. 583. Ad filiae Sithonis uda littora.
v. 593. extruebit. In margine notatum: pro *extruet*, antiquè.

1) possessionem. 2) ingerente, *Fest.*

Verum Liburnae vulnus erroris vagi 610
Erit minaciumque causa luctuum,
Procax virosa cum catulliet lupa
Asilo[1] amoris, et bidental Nortiae
Defendet ipsum, victimam novi sacri.
Colossicusque in Ausonum pomoeriis 615
Stans, fabra sistet membra saxeo super
Campsoris Architectonis statumine,
Saxis, saburra navis, eductis foras:
Arbitrioque fratris Alaeni obrutus,
Veras preces precabitur novalibus, 620
Seiae nec agnas[2] umquam adoreas dare,
Aquis opimante arva substillis Iove,
Ni forte quidam Aetolus urgens stirpitus
Proscindat arva, sulcum arans trienibus:
Cippisque late cinget immotis humum, 625
Quos glorietur nemo vi mortalium
Statu movere posse; nam cita fuga
Ipsi reciprocam redibunt semitam,
Gradu prementes nec gradu littus sali.
Deusque multis indiges vocabitur, 630
Quicumque brutum littus Ionis tenent,
Caeso dracone noxio Phaeacibus.

Gymnasiisque retrogradi circumfluis
Renonivestes applicantes, indigum
Victum iuvabunt invicem orbi vestibus, 635
Fundis bicaudis membra defensi tribus:
Vbi rudimen verberantis eminus
Artis puellos mater impransos docet;
Nam nemo panem dentibus frendet prius,

v. 636. Fundis bipedibus.

1) oestro, *Virg* 2) spicas, *Fest.*

Quam capsit illum pendulum certo lapi[1], 640
Super tigillo destinati ictus notam.
Iniqua scrupis et recedent littora
Hispana, Tartessi fretum tangentia
Arnae vetus propago, Temmicum duces,
Graiam expetentes et Leontarnes iuga, 645
Scolumque, tum Tengyram, Onchesti solum,
Fluenta Thermodontis, Hypsarnique aquas.
In Syrtin alios et Libystica aequora,
Et brevia, et Infernatis aequoris vada,
Et semipiscis gurgites navifragos 650
Olim interemtae vestipellis dextera
Sangi Bubulci Fovii Stercutii,
Inque alta saxa virginum volucrium
Dispalitantes, lancinatos cruditus
Opacus omnem Tellumo venabitur, 655
Multis ruinis obrutos, ex mortuis
Uno relicto nuncio sodalibus,
Delphinisigne, fure Punicae Deae:
Qui vasta ravi coelitis magalia
Videbit, aheno maximo calpar[2] meri 660
Manu propinans, poculum bellarium:
Videbit et quae liquerit cadavera
Praestanus Averruncus armorum cluens,
Qui rutro adunco runcinantes omnia,
Nectent foratam reste praedam mugilum. 665
Atque alius alium saevus excipiet labor
Labore semper pristino ferocior.
Quae non Charybdis mortuorum explebitur?
Quae non Erinnys, semivirgo bestia?

---

v. 662. liquerat.

1) lapide, *Enn.* 2) scyphum, *Fest.*

Quae non Camena, carnifex bimembrium, 670
Aetolis aut Curetis, artus liquier
Suadebit aura flexanima immemores cibi?
Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
Atrox venenum farre miscentem excetram,
Fatumque monstriforme? sed miserrimi 675
Sortem gementes atque palantes haris,
Miscella semper cum polenta floccium
Acina fracesque devorabunt: ast eum
Herba, atque Manus vindicabit obvius,
Nonacriates Vinulus Triceps Deus, 680
Et mortuorum regna descendet cava,
Atque inferum rogabit apricum augurem,
Coitus virorum et feminarum conscium,
Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
Ensisque trux munimen, inferis metum, 685
Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
Gracile caduca succrotilla fabula.[1]
Atque hinc Gigantum quae lacertos insula
Confregit, et Typhonis artus querqueri,
Adusta flammis cum mera excipiet rate; 690
Qua rex Deorum informe clunarum[2] genus
In risum eorum transtulit coloniam,
Qui praelium movere Saturno satis.
Baii magistri postmodo bustum, casas
Post praeteribit Cimmerum, et Plutonium 695
Aquae procellis fluctuantem gurgitem,
Ossan, boumque Viriati[3] semitas
Stratas, nemusque Liberae pusae inferae,
Candensque flammis flumen, atque ubi aetheri

---

v. 694. Baei.

1) tenui voce, *Titin.* 2) simiarum, *Fest.* 3) robusti, *Non.*

Tollit cacumen ampla procapes[1] iugi, 700
Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
Fontes per arva dissipantur Itala:
Linquensque Lethaeonis alta culmina,
Lacumque Avernum, quem labro ambit circite,
Et flumen atra nocte Cocyti obrutum, 705
Stygis nigrantis gurgitem, qua Terminus
Iuranda posuit iura supremis Deis,
Ire in Gigantes atque Titanos parans:
Libamen haustrisque aureis antlans aquae,
Orcae dicabit et viro donarium, 710
Silam columnae vertici appendens suam.
Et tres necabit filii Salaciae
Pupas, camenae matris aemulas soni,
Iactu insolenti praecipes e culmine
Pinnis caducas aequor in Tyrrhenicum, 715
Quacumque amari iura staminis trahent.
Unam Phaleri turris eiectam foras
Glanisque capiet, flumine irrorans humum:
Qua pusae acerram construentes incolae,
Vitulatuum strepente Parthenopen sono 720
Solennia[2] Deam iubilabunt alitem.
At littus exstans in Veniliae Deae
Se corruens, cognominem Leucosia
Petram tenebit, qua fluens Is et ferox
Fluenta pingui Laris eructat solo. 725
Ligea agetur in Terenam fluctuans,
Sulcans procellae murmur: illam navitae
Linquent sepultam littorali cespite,
Aquis propinquam garrulis Ocinari.

---

v. 704. circites.

1) radix, *Fest.* 2) solenniter.

Illam lavabit Corniger so gurgite, 730
Volucrimembris busta februans aqua.
Primae sorores ante cognatas Deae
Classis vetustus imperator Atticae
Certamen ardens lampadum nautis aget,
Iussis Deorum, plebs quod augebit dehinc 735
Neapolitis, quae prope undantem sinum
Portus Miseni scrupeas ripas colet.
Claudensque Coros scorteo sinu bovis,
Et rursus actus casibus reciprocis,
Flagri trisulci verbere ustulabitur 740
Larus, quiescens caprifici frondibus,
Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
Imo Çharybdin fundo anhelantem trahens.
Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
Rudem serilibusque sirpatum alveum 745
Intrabit audax, atque moderator reget
Ad media combae caudicariam trabem
Sutam infabre compage subscudum rudi:
A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
Implume quale pignus orbae alcedinis, 750
Ipsis ageis et foris simul, vagis
Merget procellis impeditum copulis [1];
Pontique inerrans pervigil cubilibus,
Anthedonio erit contubernalis Deo:
Sic alius alium ventus excipiens, facis 755
Instar, rotabit suber, agitans spiritu:
Vix et procellas vorticesque Albuneae
Defendet illi supparum, arma pectoris

---

v. 751. agaeis.
v. 755. 56. Alternus et sic mutuo ut piceae librum
Caurus rotabit suber agitans spiritu.

1) rudentibus, *Caesar*.

Manuumque, queis et ipse carnifices petras
Prendens, acutis membra lancinabitur 760
Scrupis: ad invisamque Saturno insulam
Laniam profectus, seculam nefrondinum[1]
Nudusque egensque garrulus tenebrio,
Ficti latrabit fabulam infortunii,
Pendens acerbas coelitis monstri preces. 765
Non hic veturnus dormientem coepiat
Oblivionis Equirium Melanthium;
Namque ibit ibit nauticum ad Rithri sinum,
Et Neriti cacumen: intuebitur
Vastos penates susque deque funditus 770
Luxu procorum turpium: at scrapta[2] improba
Speciose adulterata corrodet domum,
Luxu miselli absentis effundens opes.
Atque ipse ibidem plura quam in Scaeis mala
Videns famelicosus, a domesticis 775
Minas torose tetricas dorso pati
Sannis repressus discet, et paviricr
Pugnis iniquis, frivolûmque[3] iactibus:
Nec insuëta flagra sunt: uberrima
Vibix manet Thoantis in tergis adhuc 780
Lentis betulis sculpta, quae trico nocens
Siccis genis infligere exhortabitur,
Gratam libenter corpori insculpens notam,
Ut nescios illectet oculatis malis
Hostes, querelis principem inducens senem; 785
Quem Bombylea vallis, et Temmicia
Infame nobis terra produxit malum,
Servatus unus navitarum in patriam.

---

v. 784. Ut nescios supplantet.

1) testiculorum, *Fest.* 2) meretrix, *Varr.* 3) fragmentorum fictilium, *Fest.*

Postremo, qualis larus angarius maris,
Salsaque murex corpus unda exercitus, 790
Exhausta luxu Proniensium bona
Olim a Lacaena putida offendens lupa,
Portu relicto passus[1] occidet senex
Corvus sub armis Neriti lucos prope:
Quem latere fosso cuspis incurabilis 795
Piscis necabit aculeo Sardonii:
Natusque patris carnifex vocabitur,
Achillis ille consobrinus coniugis.
Post funus augurem Eurytan populus colet,
Et qui cubile Trampyae celsum tenet: 800
In qua necabit Herculem rursus draco
Tymphaeus in convivio, rex Aethicum,
Trahentem ab Aeaco atque Perseo genus,
A Temeneïs non procul natalibus.
Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrhenius, 805
In Gortynaeo condet ustrinae situm:
Cum lacrumanter occidet propter malum
Natique coniugisque, quam frater necans
Orcum secundus postuma via petet,
Caesus sororis ense, funesto gulam, 810
Glauconis Absyrtique sobrinae improbad,
Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
Secundo adibit Ditem inexorabilem,
Cui nullus umquam suduus arrisit dies.
O quam tibi praestabat esse in patria, 815
Miselle, tauros vel colonum rustico
Iugare asellum sub coho cantherium,
Fictis furoris insolescenti dolis,

---

v. 796. aculeo Sardoniae.

1) rugosus.

Quam tot subire luctuum discrimina!
At anxius vir coniugem raptam expetens, 820
Et augurales ominum audiens notas,
Amore spectri pervagantis aethera
Quae non marina templa perscrutabitur?
Quae non vaga lustrabit arva indagine?
Primo quidem Typhonios cernet specus, 825
Anumque saxo membra duratam aspero,
Nec non Erembum cognitas piscatibus
Ripas hiantes, atque adulterae inclytum
Myrrhae videbit oppidum, cuius uterum
Levabit obstetricis arboris liber: 830
Et fleta multum busta Gauantis suae.
Herae, Hospitali Viciae Iugae Deae:
Quem trux bisetus [1] dente cano conscidit,
Arces videbit nec minus Cepheïdas,
Nec non Camilli lubricum pulsum pedis, 835
Arasque duplices, quas dapis cupidine
Bocas subivit, pro parata virgine
Hiante fauce corpus Aurigenae verans,
Rimantis exta masculi plumigradae.
Messoris autem secula necabitur 840
Exenterato turpis orca viscere,
Mustelae alumnos qui caballimilites
Cervicimatris saxifrontis extudit,
Hominesque durans suetus a vestigio
Formare statuas involucro marmoris, 845
Sagax tricaecae lucifur custodiae.
Videbit aestu quae rigantur iugera,
Asbysta flumina, atque humo stertentium

v. 833. concidit.

1) aper, *Fest.*

Cubas olentes, conquinisceus bestiis.
Quae cuncta obibit propter Argivam lupam, 850
Triviram puellam feminipuerperam.
Iapygumque adibit erro exercitum,
Ponetque donum virgini Feretriae,
Ancile scutum, et hirneam [1] Temesiam,
Sponsae nocentis cernuosque mulleos. 855
Sirinque adibit et Lacinia ardua,
In queis iuvenca consitum Feroniae
Deae Monetae praeparabit hortulum.
Et feminis lex semper indigenis erit
Cubitum novenum flere tertium Aeaci 860
Et Doridis, fulmen duelli Martii,
Nec corpus auro perpolire vinulum [2],
Nec ferre membris delicata pallia
Sandice pictas, ideo quod Divae Dea
Terrae cacumen muneratur arduae. 865
Pugilisque tauri inhospitam certaminum
Arenam adibit, quem creat Libentia
Mancina [3], regnans arce Longuri edita,
Saturniam falcemque, Concheaeque aquas
Ventans, Gonusamque, atque Sicanum aequora, 870
Et templa crudi pelle vestiti lupi,
Quae quondam alumnus Crethei appellens ratem
Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
Minyûmque salsi ripa servabit maris
Strigmenta, quae nec diluet Venilia, 875
Nec abluentes imbricae ningues [4] diu.

Ripae sed alios, atque Teuchiris iuga
Vicina flebunt, littore eiectos procul

v. 871. pelle muniti.

1) pateram. 2) molle, *Plaut.* 3) manca. 4) nives, *Lucret.*

Atlantis ad deserta territoria,
Membris nocentum lancinatos fragminum: 880
Mopsum, Titaeroneum ubi olim navitae
Busto indidere mortuum, et busto super
Statuere cippum funebrem Argoae trabis
Transtrum revulsum, manium donarium,
Ausigda Cinnyphaea quod rigans aqua 885
Fecundat undis: ast alumno Nerei
Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
Lurae[1] capacis aureum carchesium,
Iter docenti qua per angustas freti
Immittat aras Tiphys incolumem ratem. 890
Et iura Graecos Africae capessere
Pontigena tunc biformis afferet Deus,
Cum munus id plebs offerens reciprocum
Libyssa Graecae, patriae exemtum dabit:
Metuque fati munus Asbystae infera 895
Telluris umbra subter ignotum obruent,
Ubi ducem miserrimum Cyphensium,
Nautasque ad unum flabra Volturni egerent,
Et ex Palythris filium Tenthredonis,
Amphrysiensem principem Euryampium, 900
Et optimatem saxicorporis lupi
Donorum edacem, et culminis Tymphrestii,
Quorum quidem Aegonean alii patriam
Desiderantes, atque Echinum et Titarum,
Irumque, tum Trachina, tum Perrhaebicam 905
Gonum Phalanumque, atque Olossorum sola,
Et Castanaean, insepultum in rupibus
Aevum supremis eiulabuntur malis.

---

v. 894. patriis pellens locis.
v. 902. Tymphrestiarum et rupium cacuminis.

1) oris, *Fest.*

Sic aliud alii funus adiunget Deus,
Dura ante reditus excitans discrimina. 910
Illum Aesari unda, et oppidum minutulum
Oenotriae, Crimissa, torris noxii
Stinctorem habebit, quem momordit excetra;
Namque ipsa summum diriget telum manu
Tendens tenum [1] virago Maeoten Tuba: 915
Durae ad fluenta qui cremato acerrimo
Leone, valgo dexteram armavit Scytha
Colubro, volantum pinsitore [2] cuspidum.
Crathis sepulcrum sed videbit mortui
Ad ima templa Bitientis Patarei, 920
Ubi sonora stagna Nauaethus vomit.
Ipsum necabunt Ausones Pellenii
Opem ferentem Lindium praetoribus,
Quos Thermydri, quos Carpathi iugis procul
Vagos coruscus Thrascias mittet canis, 925
Novi colonos hospitisque pulveris.
Ergo Macellis maximum templum incolae
Busto struentes, numen aeternum colent
Libisque opimis et boum nidoribus.
Faber caballi Langariae in cubilibus 930
Timore Martis et catervae Thuriae
Pendens parentis peierata crimina,
Quae pecua propter comparata praelio,
Celsae Comaethus dirutis prosimuriis [3]
Ob coniugalis curae amorem uxorium, 935
In Bellicam Cydoniam virginem,
Crestoniumque peieravit in Deum,
Lupum Quirinum Trossulum [4] Flexuminem,

---

v. 937. Hic peieravit atque Crestones deum.

1) funem, *Plaut.* 2) expulsore, *Enn.* 3) pomeriis, *Fest.* 4) equitem.

Qui torminosum praelium in fratrem dedit
Intra parentis intimam bulgam pugil, 940
Natale nondum lucis intuens iubar,
Nec liber a Partundae adhuc laboribus:
Meticulosum auxere sic fetum Dei,
Caestu valentem, in Marte lauricem[1] tamen,
Et arte plurimum utilem in castris sua: 945
Qui circa Cirin et Cylistarni humida
Habebit hospes patria procul domos,
Ubi dolabras, queis gravem molem ascians,
Illustre damnum fabricabit incolis,
Molae[2] sacrabit in Cluacinae tholo. 950

Alii tenebunt Sicanorum littora
Aborigines, qua tres Alumento[3] senex
Nautis puellas Phoenodamantis dedit,
Servans repostum mente ceti prandium,
Porro obsipare edacibus coenam feris, 955
Ubi ad crepuscos[4] venerint Laestrygonas,
Qua squalet alta inhospitalis vastitas.
Illae parentis maximum donarium
Quinquertionis struxerunt templum Deae,
Morte expeditae et solitariis locis. 960
Quarum alteram Crimissus assimilis cani
Vinclo marito coniugabit, atque ea
Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
Trium colonum conditoremque urbium:
Qui convocatum termitem Anchisae nothum 965
Ducet triquetram marginalem ad insulam,
E Dardaneis nuper arvis hospitem.
Heu heu Segesta, coelitum sententia
Te luctus atrox, te querela patriae

---

1) leporem. 2) Martiae, *Gell.* 3) Laomedon, *Fest.*
4) occidentales, *Varr.*

Manet flagrantis ignis hostici rogus; 970
Tu sola moeros [1], sola turres dirutas
Ad omne tempus lacrumata, sat diu,
Sat eiulabis: omnis atrato miser
Cultu popellus involutus supplice,
Pedore deget squaleque [2] aevum sordidum, 975
Soloxque capitis terga foedabit coma,
Memorem procurans veteris aerumnae notam.
Multique circa Sirin et Leutarniam
Colent opima culta, qua miserrimus
Grossorum acutus supputator est situs, 980
Calchas feritus ungulo calvum caput:
Qua fluctuosa murmurat fuga Sinis,
Rigans amoena Choniae novalia:
Urbem hi struentes Ilio cognominem,
Iram Minervae Buccinae accendent horae, 985
Cum Xuthidas in aede mactabunt Deae
Quicumque ad aram supplices confugerant:
Purasque connivebit illa pupulas,
Saevis Achaeis vapulantes Ionas
Videns, luporum et civicam agrestum necem; 990
Quando camillus publicus flamen cadens,
Primus tepente sparget aram sanguine.
Itemque saxa plurima Tullensia,
Nec non marini prominens Lini iugum,
Regnata adibunt arva priscae Amazoni, 995
Emancipati feminae servae iugo,
Quam servientem strenuae viragini
Vagam repellet unda ad hospites situs,
Exsculpta cuius interemtae lumina

---

v. 975. Pedore teget squale vitam sordidam.
v. 986. Ad templa torvae cum trucidabunt deae.

1) muros, *antique.* 2) *pro*, et squallore.

Leto cruento mirionem[1] simium 1000
Sternent, trifaci[2], saucium, longurio.
Crotoniatae civitatem diruent:
Amazonis, fortem necantes virginem
Cletam, imperantem, patriae cognomini:
Et inde terram mordicus quamplurimi 1005
Proni prehendent, nec laboribus sine
Lauretae alumni moenia aequabunt solo.
Alii Terenam, qua fluens Ocinarus
Recentat arva, februam eructans aquam,
Errore lixabundi[3] et aerumnis colent. 1010
Sed et secunda laude pulcritudinis
Cluentem, et almis ex Lycormaeis aquis
Fortem asperumque filium Gorgae ducem
Modo Libyssam Thracia in terram ferent
Flabella, tentis involuta linteis: 1015
Modo ex Libyssa rursus Auster accidens
In Argyrinos versus et Ceraunia
Feret, sonanti turbine insultans salo:
Ubi victus illis durus exantlabitur,
Lacmonii qui flumen Aeantis bibunt. 1020
Civesque capiet Crathis omnes Colchicis
Polis propinquus Mylacumque terminis,
Quoscumque misit quaeritantes filiam
Aeae et Corintho, sponsus Eidyae, imperans,
Venans carinam perfidae sponsae, vehem: 1025
Qui limpidum accoluere Dizeri alveum.
Melitem insulam alii non ab Orthrono procul
Vagi obsidebunt, quam iugosi plurimus
Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
Arcem petrosam ruminans cognominem 1030
Olim futuram Sisyphei filii,

1) deformem. 2) tricubitali hasta, *Fest.* 3) vagi.

Curitis etiam virginis splendens opus,
Qua vomit Helorus frigerantem gurgitem.
Avi peremtor hirpus Orthronum incolet,
Patrii procul fluenta Coscynthi expetens, 1035
Et in procellis scrupeae molli insidens,
Classem imperabit navigandam civibus:
Terrae paternae namque non annum integrum
Perduellionis patria reum frui
Sequestra iustae Furia vindictae sinat, 1040
Ladonis udi larva roris accola.
Et inde vitans praelium anguiformium,
Abantiam post navigabit oppidum,
Ventansque propius terram Atitanensium,
Ad littus ipsum culmen arduum incolet, 1045
Libans Polyanthei Chaonitae flumina.
Calchantis atqui busta propter Itala
Fratrum duûm mendacis alter cespitis
Tumulum sepultis excitabit ossibus:
Bustumque ovillo vellere incubantibus 1050
Veram in quiete dictionem[1] proferet:
Salutiferque Dauniis vocabitur,
Cum fluminis gens lota Iuturnis aquis,
Gnatum invocabunt opitulum Aesculapii
Gregi benignum civibusque accedere. 1055
Hoc nempe cunctis lumen Aetolis erit
Ibi cruentum et omnium saevissimum,
Quando Salanga rura et Angaesos sinus
Cum venerint, ducis reposcent iugera
Boni novalis sumen, arvum haeredium: 1060
Quos ad sepulcrum solitarium obruent
Vivos hiantis in soli voragine,
Sepulcrum et ipsis insepultum Daunii

1) oraculum, *Pacuv.*

Statuent acervo fornicatum saxeo,
Terram offerentes, quam volebant sumere, 1065
Cerebrisorbi filii apri bellici.
Sed filiorum Nauboleorum petent
Nautae Temessam, qua iugosus Lampetes
Illustre cornu verticis Hipponii
Salo tetendit: proque Crissae finibus 1070
Crotoniatem portuosum pulverem
Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
Patriam Lilaean, et Anemoreae sola,
Amphissan et desiderantes atque Abas.
Setaea misera, rupium te crux manet, 1075
Ubi numellis membrivincis ferreis
Misella passis compedita brachiis
Moriere, heriles ausa classes urere,
Ad Crathin eiulante questu volturum
Rapina pendens, oscinum voracium: 1080
Quin sortis ille mons tuae cognominis,
Ponti procellis imminens, vocabitur.
Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
Quicumque Corsicae appulerunt insulae,
Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios 1085
Lucana habebunt gurgites novalia.
Illos ruinae duraque infortunia
Moestos habebunt, non relaturos pedem
Propter mearum nuptiarum vim trucem.
Nec qui penates gestientes post petent, 1090
Vitulationis pinguia adolebunt sacra,
Redhostientes gratiam Lucretio.
Nam tot ruinis, tot malis Ericius,
Tot Martiorum coniugum aedituas nurus
Dolis rotabit, nec malis navifraga 1095
Cessabit ignium excubans custodia,
Ob caesi alumni fata, quem cespes recens

Effossus in tellure Methymnae teget.
Ast alius ad lavacra inextricabiles
Laquei nocentis caecus explorans vias, 1100
Scelestae amictus involucro compedae
Manibus requiret impeditis exitus:
Caveamque subter balnei urinans, lacum
Cerebro recenter atque pollubrum imbuet,
Scena [1] bipenni dissitus medium caput; 1105
At umbra pulla pervolabit Taenarum,
Aversa abominanda scraptae [2] munia.
Ego stabo propter naviam iacens humu,
Divisa aheneae securis verbere,
Cum mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis 1110
Frondator aliquis ut opifex lumarius,
Illustre collum franget et tergum patens,
Et omne acerba lancinans corpus cruce
Exoetra dipsas imminens cervicibus,
Iras amarae bilis explebit suas, 1115
Ut non duelli iure captam, at succubam
Stimulo furoris ulta me implacabili.
Surdis quetelis coniugem clamans herum,
Curram repente convolans perniciter.
Sed vertagus parentis indagans necem, 1120
Crudelis ensem merget extis viperae,
Gentile sanans prodigus malum malo.
Sed vir meus, rex servientis coniugis,
Lepidis coletur Spartiatis Iuppiter,
Honorum adeptus Oebali natis vices. 1125

---

v. 1101. compede.
v. 1106. bulla.
v. 1116. 1117. Ut nempe furto non adeptae praelio
Muto dolore iura vindictae ferens.
v. 1122. Malum scelestum civicum sanans malo.

1) dolabra, *Liv.* 2) sceleratae, *Titin.*

Meus nec ultra cultus ignorabitur
Oblivionis obrutus silentio;
Colentque templis optimates Daunii
Salpes ad oram, quique servant Dardanum
Urbem, paludis proximi voragini. 1130
Sed et caventes coniugale vinculum
Pusae virorum taedio deformium
Comis recenter Hectoris nitentium,
Insignium formae aut dotis aequalium,
Arae lacertis implicabuntur meae, 1135
Taedarum habentes aure propugnaculum
Pullos amictus atque fucum corporis
Lito[1] gerentes vestium textario:
Illustre numen his ego, longique Dea
Canar bacillos feminis gestantibus. 1140
Luctumque multis virginum parentibus
Orbis relinquam vero, quae dubium impium
Deae latronem militarem Cypridis
Diu gementes, iure fraudatas toro
Mittent puellas sorte iniqua virginis. 1145
Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phthiotis,
Urbsque alta Narycea, vel Thronitides
Vici Locrenses, et Pyranthia ardua,
Necnon Hodoedocea tecta Oïlei, 1150
Vos ob mearum nuptiarum crimina
Poenas Minervae scilicet magnae Deae
Solvetis, annos mille virgines anus
Urnae nefastis nutrientes sortibus:
Queis insepultum semper in terra hospite 1155

v. 1144. excidentes nuptiis.

1) uncto.

Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus,
Cum membra cremiis ustulans infamibus,
Cinerem procellis ventilabit Mulciber
Columbae ab altis interemtae montibus.
Aliaeque noctu mortuis simillimae 1160
Campos adibunt virginis Sithoniae,
Caecas ocellis aucupantes semitas,
Augusta Divae dum penetrent atria,
Votis cientes supplices Duelliam:
Magnaeque verrent aream scopis Deae, 1165
Et rore spargent, iam caventes civici
Furoris aestum: nam vir omnis Ilius
Servabit illas, saxeum rodus[1] tenens,
Aut aeneam secespitam, aut bipetiam
Acierim[2] acutam, vel Phalacraeam rudem, 1170
Manum studens satiare ieiunam necis:
Impune tunc plebs laude noxium efferet
Genus necantes, lege sanciens rata.
O mater, o misella mater, nec tua
Laus interibit: quin virago Persei 1175
Triformis Orca te canem pernoctibus
Saevam efferabit in viros mictatibus,
Quique imperantis Strymoni Caniculae
Delubra flammis non colent ardentibus,
Pheraeam opima caede placantes Deam. 1180
Sed busti inanis insulare cespitem
Pachyni habebit culmen, ex insomniis
Heri timentis excitatum dextera,
Ad purum Helori funeratae marginem
Qui functae in eris inferet libamina, 1185

v. 1167. Ilii.
v. 1173. necantem.

1) lapidem, *Att.* 2) securim, *Fest.*

Triviae furorem scilicet timens Deae,
Quod primus audens saxei iactus nefas,
Orco praeibit dux inhumani sacri.
O frater, animae plurimum frater meae
Dilecte, fulmenta aedium atque patriae, 1190
Non frustra tauris imbues altaria
Caesis, tenentem Ophionis sedilia
Venerans opimo victimarum munere;
Sed rura te vectabit in natalia,
Graecis vigentem rura adepta gloriam; 1195
Ubi palaestram docta mater Latia
Olim imperantem Tartaro trudens anum,
Furtiva solvit vincla partitudinis,
Gumiae[1] mariti pullimanducas cavens
Epulas nefandas; nec saginavit dape 1200
Alvum, faceta glutiens saxum vice
Suffarcinatum mollibus cunabulis,
Prolis sepulcrum triste semiferus suae:
Quin templa habebis insulasque Manium[2]
Verruncus aurae pestilentis Indiges, 1205
Ubi secutus Ogygi poplos satus
Oracla Medici Lepsii Terminthei,
Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
Arcem ad Calydni ducet et terram Aonum,
Levamen acre, cum tumultus hosticus 1210
Vastabit arva, et Teneri donaria;
Sed et sufetes[3] victimis Ectenii
Tuam fovebunt, ut Deorum, adoream.
Et Cnossum adibit atque Gortynis domos
Meae ruinae luctus, et caduciter 1215

v. 1206. Ubi obsecutus.
v. 1207. Oraclo Apertae Lepsii Terminthei.

1) voracis. 2) beatorum. 3) optimates, *Calid.*

Ducum lababunt tecta: non enim innocens
Lembum biremem nauta piscator reget,
Leucum sequestrem regiae ductans dolo,
Odiumque caecis implicans mendaciis:
Nec ille parcet liberis, nec coniugi 1220
Medae, furoris aestubus mentem avius,
Non Clesitherae filiae, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesque cruda cedet in sacris manu
Cereris favissis[1], saucios crudeliter. 1225
Decusque avitum illustre progenii meae
Aevum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti praeliis perduellium,
Terrae marisque ius tenentes principes:
Nec mentione posthuma nomen carens 1230
Celabis altis in tenebris, patria;
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romae genus,
Gnatus venustae Verticordiae, eluens
Mentis, nec acri poenitendus praelio; 1235
Rhaecelon urbem qui prius ventans colet
Cissi ad supremum culmen, et Laphystias
Cornu rigentes feminas: Hermopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus et redundans agmine, 1240
Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
Adigens sacramento atque supplicis[2] precum,
Erro latentes pumilus ruspans vias

v. 1217. regit.
v. 1227. magnum nepotes.
v. 1244. erro latentes Nanus indagans vias.

1) cellis, *Gell.* 2) supplicationibus, *Feth.*

Terrae marisque: tum simul nati duo 1245
Mysos regentis (cuius avertit Deus
Vitisator hastam, membra vineto implicans)
Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
Ubi refertam glisceram[1] mensam dapum 1250
Tandem voratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguique sub Aboriginum solo struet
Ultra Latinos atque Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares 1255
Scrofae nigellae, quam ab Idaeis iugis
Et Dardaneis collibus ductam avehet,
Quae tot nutrivit his pares numero sacres;
Ut urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosque grundules. 1260
Et aede structa Myndiae Pallenidi,
Delubra ponet patriorum praestitum,
Quae sola, spreta uxore, spretis liberis,
Aliisque copum[2] rerum opimitatibus,
Tandem senili cum parente praeferet, 1265
Velans amictu; cum canes duellici
In cuncta spolia sortientes patriae,
Soli huic ab ipsis aedibus praedam efferent
Et munus exportare quod cordi fuat:
Sic visus etiam perduellibus pius, 1270
Multum cluentem laude belli patriam
Recidivam et ipsam deseret nepotibus
Urbem, suprema iuxta Circaei iuga,
Et trux Maricae[3] littus, atque Argus ratis,

v. 1269. munus expectare.

1) crescentem, *Fest.* 2) copiosarum. 3) Circes.

Phorcae palidis Marsionidis lacum 1275
Titoniumque flumen, arcanis humum
Rimans opertas in vias canalibus,
Cacumen et Zosterium, qua virginis
Faunae Sibyllae scrupeum specus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice. 1280
Tot execranda tanta perferent mala,
Meae parabunt qui ruinas patriae.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petrae Symplegades, 1285
Quas Salmydissus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisque nullo gurgitum contagio
Mediam paludem dissecans, gratam incolis
Algum [1] et pedarum perniones flentibus. 1290
Ut primo pereant Carnii nautae canes,
Qui fronte roba [2] tauriformem virginem
Rapuere Lernes institores improbi,
Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,
Odii moventes signa utrique littori. 1295
Namque et rapinae contumeliam gravem
Florentis Idae expostulantes incolae
Curetes, extulere captivam bovem
Paronis intra taurifrontis alveum
Ad sancta templa coniugem Saraptiam 1300
Dictaea Cretes Stellioni principi.
Nec visi habere sat, ferentes par pari,
Ductore Teucro sed rapacem exercitum
Teucri Scamandro cum parente Draucio

v. 1300. Sarapiensem coniugem ad donaria.

1) frigus. 2) rufa, *Fest.*

Misere ad alma Bebrycum novalia, 1305
Bellum ferentes muribus: quorum satu
Generis creasti, Dardane, auctores mei,
Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.
Secundo item misere furaces lupos,
Ut uniplotio vellus avertant duci, 1310
Servabat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytaeam venerit Libysticam,
Et quadrinarem sopiens offa boam,
Vomentium ignes presserit dentalia
Urva italorum [1], elixus immiti rogo, 1315
Non abstulit libenter arvigi cutem,
Sed et bidentem sponte sectantem auferens,
Germanicidam, pestitatem liberûm,
Picae ad loquacis alveum aurigans tulit,
Humanum ab altis Chaoniticis sonum 1320
Transtris loquentis, et peritae currere.
At rursus antro qui revulsit mulleos,
Amentum et ensis, baltheum, atque ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera
Praecipitis infra stridulum umbonem iugi 1325
Saltus parabit insepultos, Phemipor [2],
Mystae comes leonis, hosticae Deae
Qui mulsit uber lacteum Feretriae,
Fur balthei litem excitavit duplicem,
Cestum revellens, et Themiscyrae inclutam 1330
Arcu potentem Porrimam civem auferens:
Cuius sorores virgines Neptunides
Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis, atque Actae iuga,

---

v. 1311. Observat acri.
v. 1318. Hostemque fratris et novercam liberûm.

1) boum, *Fest.* 2) Phemii puer: *sic* Marcipor, *Fest.*

Poenas rapinae quaesitantes asperas, 1335
Istri uls [1] sonantem gurgitem citas equas
Egere, hiantes horritorem [2] oris sonum
Graecis, vetusti filiisque Erechthei.
Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
Igne ustulantes patrimonia Mopsopi. 1340
Meusque campos Thraciae populans avus,
Terramque Eordam, tum Galadraeum solum,
Peneum ad amnem panxit arvi terminos,
Servile vinclis imprimens collo iugum,
Virtute praestans iuvenis et forma suis. 1345
At haec bubulcum suppetias pro tot malis
Cudenivestem sexque navium ducem
Mittens, ligone celsa fodit moenia.
Eum Moneta vorticordia coetibus
Deum sacrabit, causa princeps luctuum. 1350
Rursus Timolum deserentes voltures,
Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum,
Et aquas paludis, cuius in cubilibus
Typhonis uxor aspero toro incubat,
Agyllan Ausonitin intrarunt, grave 1355
Saevis Liguribus, quique primo Sithonum
Duro gigantum sunt creati sanguine,
Certamen acris conserentes praelii,
Pisamque capiunt, et relinquunt omnia
Praedam duelli iugera, Umbris finibus 1360
Propinqua et Alpium iugosis arcibus.
Litem supremus torris antiquam excitat,
Olim sepultos ignibus animans rogos,
Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci

---

v. 1344. Iugum in catastis imprimens cervicibus.
v. 1362. supremus fomes.

1) ultra, *Cato.* 2) hortatorem, *Diomed.*

Conspexit urnis in peregrinis aquam. 1365
Lymphata at illa efferatis aestubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.
Aderitque primus hic Iovi Lapersio
Cognominisque et Fulguritor Iuppiter, 1370
Telis trisulcis hosticas flammans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illic illa, quae post eloquar.
Sed et secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo, 1375
Terram cremabit hospitem, Medici Dei
Oraculis, cum multilingui exercitu.
At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi 1380
Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset conduli[1],
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
Petulca cum nonaria[2] eugium[3] terens 1385
Nictabit olim nuptias, catulliens
Turpi suburrae barbarorum nubere.
Quarti Dymantis sanguine a veterrimo,
Lacmoniique, tum Cytinaei, et Codri:
Qui Thingrum habebunt et cacumen Satnium, 1390
Et marginalem pristini peninsulam
Empantae Educae plurimum invisi Deae,
Patris virosae multiformis scraptiae,
Quotidiano quae libidinis lucro
Miseri lupinam patris explevit famem, 1395
Extremam arantis terram Edonis hospitem.

1) anuli, Fest. 2) meretrix. 3) ὑμένα.

Ast ultor acer Phryx necis sororiae
Rursus nutricem continentem diruet
Parici[1] opaci, iura sincerissuma
Reddentis arte contumace pluribus[2]: 1400
Lalisionis aurium qui appendices
Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
Muscis timorem sanguisorbis adferens:
Cui cuncta Phlegrae terra capta serviet,
Thrambusiumque culmen, atque caeruli 1405
Rupes Titonis, atque Sithonum plagae,
Palleniumque iugerum, quod corniger
Rumon saginat, lixa gentis accolae.
Multas vicissim concitabit lacrumas
Quirinus aut Gradivus, aut quem dixeris 1410
Ligurrientem pota caede praelia.
Sed non quiescet sic parens Promethei,
Sed pro universis stirpis unum Persei
Mittet gigantem, cui via mare hospitum
Erit pedestri, et terra navigabitur 1415
Tonsis secanti rura: tunc Feretriae
Domus Quirinae tota flagrans ignibus
Cum moeniorum ligneo procestrio[3],
Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
Mendaciorum, Februique antistitem. 1420
Crudaeque genti cuncta mandetur simul
Deglubta duplici delibrato cortice
Mansueta nutrix fructuum, atque arbos fera:
Exhaurietur omnis unda fluminum
Sitis calores affatim extinguentium: 1425
Nubes sagittis eminus stridentibus

---

v. 1401. 1402. Lalisionis quique ab appendicibus
Onus retundens, aurem honestabit suam.

1) iudicis, *Fest.* 2) mortuis. 3) ambulacro, *Fest.*

Super caput crebrescet, atque Cimmerae
Obnubet umbrae squalor obscurans iubar.
Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
Et cuncta vastans velut aprica stramina, 1430
Rursus feretur in pedes reciprocus.
Natantis alni caudicem, ut crepusculum
Puella serum, mobili visu legens,
Aheneo latronis ense territa.
Multi labores, multa belli funera 1435
Erunt virorum, nunc gravis certamina
Ob sceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum novalibus:
Dum crudus heros sopiat bellum grave
Ab Aeaco atque Dardano ducens genus, 1440
Thesprotus utrumque et Chaladraeus leo:
Omnem et supinans fratris eversam domum,
Formidolosos coget Argivos duces
Ditis Chaladrae saevum adulari lupum,
Et sceptra prisci principatus tradere. 1445
Cui sexta iam post saecla cognatus meus
Manus feroces conserens quinquertio,
Terraeque aquaeque non recusans sagmina,
Inter sodales tum cluet veterrimus,
Partas duello primitu exuvias ferens. 1450
Quid misera longum tempus in surdas petras,
Surdas procellas, irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incassum ciens?
Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
Rumore vano veriverbium illinens, 1455
Mentemque certae dictionis augurem,
Passus repulsam quorum amabat assequi:
Veram esse faciet; et malo edoctus suo

---

v. 1428. obnubens iubar. v. 1432. ut crepusculi.

Quis, quod iuvandi patriam nulla est via,
Carmentam abunde hirundinem laudaverit. 1460

Tantum locuta est; et reciproco pede
Recta petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nesus filiae
Augur satelles, quale Picatum loquax 1465
Monstrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis Fatuae[1] sonum,
Cum sim locatus saxeae custos domus,
Narrare cuncta, tum putare singula 1470
Iussus, loquelae nuncius volubilis.
In melius autem Dius istaec omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

---

1) fatidicae.

INDICES

IN

LYCOPHRONEM.

DE INDICE GRAECO.

Indicem hunc, olim a *Richardo Wright* ad usum Potterianae editionis diligenter confectum, aliquoties immutatum editioni suae addiderat Sebastianus; Muellerus autem, quo aptiorem et utiliorem redderet, plane refinxit eum novoque ordine digessit; de qua opera ita Lectores admonuit Praefat. p. XXI.: „Indicem vocabulorum graecorum, uti Potterus et Sebastianus dederunt, plane diffingendum ac novandum putavimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, ut nomina Substantiva et Adiectiva eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis intelligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet *omnino omnes*, ut is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, unde sibi consuleret.“ Quo in laudabili incepto accidit viro diligentissimo, ut non solum quem uberrimum acceperat Indicem magna ex parte mancum et mutilum ederet, sed etiam singulis vocibus ea, quae minime addenda essent, addendo totosque saepenumero poetae versus inserendo hunc novum Indicem suum inutili verborum mole oneratum magis quam ornatum emitteret. Haec recidenda mihi erant, illa reducenda. Reduxi igitur haec: *ἀκταῖς* 396. *ἄλλαι* 1160. *ἄλλους* 877. *ἀλώμενος* 739. *ἀνεῖναι* 621. *ἀσκῷ* 738. *αὐχμῷ* 975. *βοὸς* 556. 738. *Βρύχων* 1408. *γὲ* 283. 1302. 1412. *Γραικοῖσιν* 1195. 1338. *γυναικῶν* 683. *γυναῖκας* 1238.

Quae autem reciderim, ea Lectores, si tanti existiment, utrumque Indicem diligenter conferentes, facile invenient. Reliquos Indices ipse novos confeci.

INDEX GRAECUS.

A.

B.

Γ.

Δ.

E.

Z.

I.

K.

Λ.

M.

Ξ.

O.

P.

T.

Υ.

X.

Ψ.

Ω.

INDEX
MYTHOLOGICUS ET HISTORICUS.

A.

B.

C.

D.

L.

M.

P.

T.

V.

X.

INDEX GEOGRAPHICUS.

A.

B.

C.

L.

M.

N.

R.

S.

V.

Z.

INDICES
IN ANNOTATIONES ET SCHOLIA.

INDEX GRAECITATIS.

A.

B.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

Π.

Ρ.

Υ.

Φ.

INDEX SCRIPTORUM.

Q.

S.

T.

V.

X.

Z.

ADDENDA.

Pag. 9. ad v. 2. ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης] Lycophronem imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 911. 1344. 1832.

- 11, 1. ad v. 10. θιγγνεῖ habet etiam Vit. II.
- - 6. ad v. 12. post σκότει insere Par. H.
- 13, 3. ad v. 20. adde *Eustath.* ad Iliad. ζ'. 169. p. 633, 48. edit. Rom. (T. II. p. 97, 33. edit. Lips.)
- - 6. ad v. 21. ἐσχάζοσαν] adde formam ἔσχοσαν apud *Marcian. Heracleot.* p. 28. edit. Hoesch.
- 14, 5. ad v. 25. adde *Eustath.* ad Odyss. λ'. 124. p. 1676, 30. edit. Rom. (T. I. p. 404, 7. edit. Lips.)
- 15, 20. ad v. 33. τριεσπέρου λέοντος] Non minus audacter *Nonnus* Dionys. XXV. 243. Ἀλκμήνης τρισέληνον εὐνὴν dixit, et XXXI. 164. νυμφιδίην τρισέληνον ὁμίχλην.
- 16, 7. ad v. 36. τινθῷ λέβητος — πέδῳ] Similiter *Ophelion* comicus apud Athenaeum III. p. 106 a. de squillis in frixorio tostis:
  χυτραὶ δ' ὁμοῦ καρίδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.
- - 11. ad v. 38. τεκνοραίστης] Vid. *Eustath.* ad Odyss. μ'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom. (T. I. p. 413, 6. edit. Lips.)
- 17, 3. ad v. 41. ὀχμάσας δέμας] Haec verba sine auctoris nomine affert *Eustath.* ad Iliad. ξ'. 465. p. 998, 14. edit. Rom. (T. III. p. 243, 9. edit. Lips.) προϋπόκειται δὲ τοῦ συνεοχμοῦ ὁ ὀχμός, ἐξ οὗ καὶ ὀχμάζειν, τὸ συνέχειν, ὡς τὸ, μέσον μ' ὀχμάζεις, καὶ; πατρὸς ὀχμάσας δέμας.
- 18, 4. adde: post versum 47. in Cod. Cizensi haec Scholiastae verba leguntur ab imperitissimo scriba textui inserta: καὶ Οὐολκῶν περὶ τὴν θάλασσαν κειμένη. Vid. Tzetz. Schol. ed. Muell. p. 339.)
- - 8. ad v. 48. Vocem λοφνὶς explicat *Eustath.* ad Iliad. ψ'. 508. p. 1313, 38. edit. Rom. (T. IV. p. 302, 7. edit. Lips.) et ad *Odyss.* κ'. 169. p. 1653, 17. edit. Rom. (T. I. p. 374, 40. edit. Lips.)
- 22, 13. ad v. 64. Verbum ὀκχέω legitur etiam apud *Callimachum* hymn. in Iov. 23. Vid. ibid. Blomf. p. 75.
- 24, 1. ad v. 73. κύτει] Emendavit hunc locum iam ante me *Meinekius* in Cur. crit. p. 66. qui vellem tamen etiam de altero Lycophronis loco (v. 1316.), eadem fortasse medela indigente, suam nobis sententiam aperuisset. Aut neuter, aut uterque corrigendus.
- 25, 18. ad v. 78. Σάον] Schol. ad *Nicandr.* Theriac. 472. καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου· — ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρᾳκικὴ Σάμος.
- 31, 20. ad v. 101. adde *Valckenarium* in Epist. ad Roever. p. XLVI. (p. 303. edit. Heindorf.) de permutatione literarum θ et ε.
- 42, 9. ad v. 151. ἀκραιφνῆ γοναῖς] Imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 25. οὐράνιον, γήϊνον, ἀκραιφνῆ γοναῖς.
- 43, 14. ad v. 154. ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγος] Similiter *Nonnus* Dionys. XLV. 181. ἡνίοχον καὶ πῶλον ἐῷ τυμβεύσατο λαιμῷ. Et XLVIII. 923. καί μιν ἀφαρπάξασα φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῷ. Cf. *Oppian.* Halieut. 346.
- 46, 15. ad v. 162. βουλαῖς ἀνάγνοις] Cf. *Auctor* Christ. pat. v. 946. βουλαῖς ἀνάγνοις θηρὸς ἠγριωμένου.

Pag. 46, 31. ad v. 163. *σκύφον*] Vid. Eustath. ad Odyss. ξ'. 78. p. 1751, 50. edit. Rom. (T. II. p. 62, 11. edit. Lips.)
- 58, 30. ad v. 214. *αἰστῶσαι στάχυν*] cf. Eurip. Suppl. 464 sq. edit. Herm.
- 65, 5. ad v. 244. Vulgatae lectioni *φριμαγμὸν* patrocinatur etiam *Schaeferus* ad Dionys. Halic. p. 195 sq.
- 76, 25. ad v. 301. adde: *φόνου* habet etiam Pal. 40.
- 79, 18. ad v. 319. *ἄλμα*] Adde *Valckenarii* Lex. *περὶ πνευμάτων* p. 209. *ἄλμα δὲ τὸ ἄλσος, ψιλοῦται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων· ἵν' ἄλμαϑ' ἵππου καὶ χαμευνάδος μόροι.*
- 82, 10. ad v. 334. *μαίρας*] *Eustath.* ad Odyss. λ'. 225. p. 1680, 33. edit. Rom. (T. I. p. 409, 8. edit. Lips.) docens etiam Homerum nonnunquam narrationem in brevius contraxisse, multaque paucis verbis comprehendisse, addit, *ὡς ἐν τῷ· Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον· καὶ, Μαῖραν Κλυμένην τε· ἀφ' ὧν δῆλον ὡς καὶ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρονι αὐτὸς ἐνδοῦναι φαίνεται ἀρχάς τινας τῆς ἐκείνου ποιήσεως.*
- 95, 15. ad v. 395. *κόκκυγα*] Vid. *Phrynich.* App. Soph. p. 27, 24. Bekk. *κόκκυγα λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κοῦφον.*
- 97, 2. ad v. 400. *Δίσκου*] Vid. Interpp. ad *Hesiod.* Theog. v. 485.
- 105, 49. ad v. 432. *ἐν πλασταῖς γραφαῖς*] *Eustath.* ad Odyss. τ'. 183. p. 1861, 36. edit. Rom. (T. II. p. 198, 17. edit. Lips.) *πρὸς δὲ τὸν Αἴϑωνα τοῦτον ἡ τοῦ Λυκόφρονος ἀστεϊζομένη Κασάνδρα Αἴϑωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς τὸν Ὀδυσσέα καλεῖ, πλαστὰς εἰποῦσα γραφὰς τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρ' Ὁμήρῳ ψεύσματα.*
- 110, 14. ad v. 448. Adde *Nonn.* Dionys. XIII. 459. ubi ante Graefium legebatur *Σέστραχος.*
- 111, 47. ad v. 452. adde: Cod. Neap. III. *ὀγαστρίου* a prima manu; quod postea corrector mutavit in *ὀπατρίου*. Saepenumero enim in hoc Codice priorem scripturam, in qua maxime cum Vatic. 1307. et Par. A. consentit, recentior manus delevit.
- 120, 24. ad v. 483. adde: *σποδιῷ* Par. J.
- 134, 23. ad v. 573. *τροφὴν δ' ἀμεμφῆ*] Hunc locum imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 1401.
- 140, 19. ad v. 606. *ἰανϑμοὺς*] Vid. *Valcken.* in Epistol. ad Roever. p. XLIV.
- 142, 35. ad v. 615. Adde: His adiectivis in *βαμων* exeuntibus accedant haec: *πεδοβάμονα Aesch.* Choeph. 584. (Well.) *σκεπτροβάμων αἰετὸς Sophocl.* apud Schol. ad Aristoph. Av. 515. *τριτοβάμων Eurip.* Troad. 388: ibiq. Seidl. *λοξοβάμοσι* explicat *Hesychius πλαγίως περιπατοῦσιν.* Praeterea *ἱπποβάμονα στρατὸν* dixit *Aesch.* Prom. 807. (Well.) *ἱπποβάμοσι καμήλοις* Suppl. 281. (Well.) et *ῥήματα ἱπποβάμονα* lusit *Aristophanes* Ran. 821.
- 144, 14. ad v. 629. *ἄνδηρ'*] Cf. *Toup.* Append. Emendat. in Theocr. Id. V. 93. p. 13. et ad Schol. Theocr. p. 214.
- 154, 1. ad v. 676. *ἐν συφοῖσι*] Hanc formam *συφὸς* tetigit *Eustathius* ad Odyss. ε'. 281. p. 1536, 16. edit. Rom. et ad Odyss. ξ'. 463. p. 1769, 53. edit. Rom. (T. I. p. 217, 29. et T. II. p. 85, 20. edit. Lips.)
- 185, 18. ad v. 683. *ἀνδρῶν γυναικῶν*] *Gregor. Nazianz.* de vita sua, v. 111. *ἀνδρῶν γυναικῶν σεμνότητ' ἀσκουμένων.* Lycophronis verba affert *Eustathius* ad Odyss. κ'. 492. p. 1666, 1. edit. Rom. (T. I. p. 390, 27. edit. Lips.) Vid. etiam *Herm.* ad Soph. Antig. v. 1066.
- 174, 19. ad v. 793. *σύφαρ*] Adde *Eustath.* ad Odyss. ο'. 472. p. 1788, 59. edit. Rom. (T. II. p. 108, 23. edit. Lips.)

Pag. 175, 9. ad v. 796. δυςκλεὴς] Adde *Oppian.* Halieut. II. 503—505.
- 184, 31. ad v. 850. Hanc Stephani lectionem nuper amplexus est *Frid. Guil. Ritschl* in Schedis Criticis p. 6., pleno eruditionis specimine; a quo tamen video mihi, vel invito, dissentiendum esse. Ex iis enim quae ibi de refingendo quodam Pausaniae loco (III. 7, 3.) satis ingeniose disputantur, minime sequitur, eandem in Lycophrone labem eodemque artificio tollendam esse. Et quae tandem illa est Stephani auctoritas, talis praesertim, qualem nunc habemus? Videmus eum etiam in aliis quattuor locis (v. 598. 1149. 1309. 1390.) ita a vulgata Lycophronis scriptura discedentem, ut ne unum quidem exemplar cum eo faciat, ipse autem in unius et difficillimi quidem loci duplici scriptura sibimet aperte adversetur. Vulgata autem in his ubique, si non optima est, consensu certe librorum adhuc firmissima. Talia enim, quale hoc est, de quo agimus, dissentientibus inter se libris, admodum caute sollicitanda sunt; consentientibus autem, ne addubitanda quidem.
- 204, 11. ad v. 957. Hic versus ita legitur apud Auctor. Christ. pat. v. 1405.: ἤχει ξυνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
- 207, 13. ad v. 975. Ex hoc loco corrigendus est Christ. pat. v. 1404. ubi male editum est:

αὐχμῶν, πινώδης, λυπρὸν ἀμπνεύων βίον.

Huius carminis Auctor versum 982. ita imitatus est ibid. v. 1406.: ῥεέθροισιν ὠκὺς ἔνθ' Ἰορδάνης ῥέει.
- 208, 31. ad v. 783. Hunc versum affert et illustrat *Salmasius* ad Solin. p. 42 b. C.
- 214, 12. ad v. 1018. *Eratosthenes* apud Athen. II. p. 36, f. (p. 85. Dind.) κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα || βοῤῥῆς ἠὲ νότος.
- 224, 6. ad v. 1066. τοῦ κρατοβρῶτος] *Eurip.* Meleagr. fragm. XV. p. 230. Matth.

εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα Τυδεὺς γένυσι Μελανίππου σπάσας.

- 234, 1. ad v. 1128. Δαύνιων ἄκροι] Vid. *Valcken.* ad Theocr. Adoniaz. v. 142. p. 414.
- 249, 5. ad v. 1218. Λεῦκον] Hunc Leucum commemorat *Eustathius* ad Iliad. β. 649. p. 313, 33. edit. Rom. (T. I. p. 254, 24. edit. Lips.)

CORRIGENDA.

I. IN TEXTU VERBORUM GRAECO.

v. 48. scr. δωμήσατο.
v. 87. scr. Πεφναίας.
v. 94. scr. ἀντὶ.
v. 186. scr. Σαλμυδησίας.
v. 191. scr. φασγάνων ἐκ ῥύσεται.
v. 212. malim nunc Φιγαλεύς.
v. 217. scr. κάπ[illegible].
v. 461. scr. αἶτα, quam formam nunc unice veram existimo.
v. 563. scr. κέρως.
v. 728. scr. κρόκησι.
v. 906. scr. Φάλαννόν τ'.

II. IN ANNOTATIONE CRITICA.

Pag. 21, 5. ad. v. 60. scr. ἔχητι Par. B. et Rehd.
- 32, 10. ad v. 103. scr. γοναῖν Par. DEGK. et dele lit. D. paullo ante positam.
- - 14. ad v. 105. scr. Eustath. ad Iliad. λ'. 676.
- - 33. ad v. 105. scr. superadditum etiam $\overline{\pi\varepsilon}$.
- 45, 12. ad v. 159. scr. per se plana.
- 49, 21. ad v. 176. scr. Tom. I.
- 92, 25. ad v. 380. totam annotat. sic lege: παλιῤῥοίοισιν Par. A. Vat. 1307. παλιῤῥοίαισιν Neap. III. παλιῤῥόοισιν Par. EK. Vind. II. Vit. II. παλιρόοισιν Par. D. παλλιῤῥόοισιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.
- 95, 14. ad v. 394. scr. φόνου Par. A.
- - 21. ad v. 395. dele not. III. hic enim liber habet στόβους.
- 100, 6. ad v. 415. scr. ἑσμός.
- - 15. ad v. 415. scr. ἐπὶ ξένοις ξένοι Par. ADH. et dele, quod statim ex Cod. Par. D. allatum est, ἐπὶ ξένας ξένος.
- 107, 28. ad v. 436. scr. statuerent.
- 108, 24. ad v. 438. scr. μόρον (ου superscr.) Par. BGHL. etc.
- 112, 50. ad v. 453. scr. φύτημα Par. DGHJK. etc.
- 116, 45. ad v. 461. scr. quae Homeri nomine feruntur.
- 125, 20. ad v. 516. dele not. Cod. Par. A. hic enim liber habet ἐκβατηρίαν.
- 149, 18. ad v. 660. dele not. Cod. Pal. 40. et insere eam in sequentibus post Ciz.
- 196, 20. ad v. 906. scr. Φάλαννόν τ'] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. etc.
- 203, 11, ad v. 946. scr. Κυλιστάρου.
- 213, 24. scr. v. 1050.
- 234, 32. ad v. 1131. scr. Seldenianum.
- 238, 6. ad v. 1148. scr. Νωρύκειον Par. GK.
- 246, 17. ad v. 1202. scr. εἰλημμένον Par. K. Vat. 1307. et Neap. III.
- 256, 15. ad v. 1253. scr. Ἀβοριγῖνας.
- 257, 3. scr. non mediocris sit arrogantiae.
- 269, 9. ad v. 1329. scr. Si hoc de littore etc.
- 289, 23. ud v. 1444. scr. Par. ADGK. et in sequentibus dele lit. D.
- 297. 2. scr. ante viginti septem annos.

III. IN SCHOLIIS.

Pag. 9, 12 a. corrige Vind. III.
- - 16 b. post ἀνερωτᾷς adde Vind. III.
- 54, 46 a. corr. ξιφῶν.
- 143, lin. ult. corrige lepidum illud *vitiosum lectionam*, quod typothetae, licet ter admonito, relinquere tamen placuit.
- 243, 33 a. corr. Theogn. 409.
- 278, 54 b. corr. Φθεὶρ ὄρος Καρίας.
- 294, 27 a. corr. αἱμύλα.